

**CREATIVITATE
ÎN EDUCAȚIE**

Nr.5

REVISTĂ DIGITALĂ

ISSN 2784 - 1146

**STAR
KIDS**

CUPRINS

Maria Luminița Boar - Crăciun

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - Abilități Socio-Emoționale Prin Comunicare Interculturală

GEORGIANA PAUN - Desenul Dezvolta Creativitatea Copiilor!

Ionela Ungureanu - Educația Digitală

MARIUTA BODNARIU - În Lumea Insectelor „Albina Și Importanța Ei,,

SIMONA VALENTINA CERDAC - Avantajele Proiectării Demersului Didactic Pe Baza Unității De Învățare

Elena Costina Stoica - Creativitatea În Viața Copiilor

Emanuela Dan - Copilăria „Oglinda Mea Magică

Anca Gruev - Proiect De Lecție

Adriana Bodog - CALENDAR ADVENT

Camelia Irina Puie - Importanta Educatiei Primite In Familie

Delia Pele - Activitatea Online Un Parteneriat Cu Parintii

Simona Tanase - Necesitatea Formării Și Dezvoltării Gândirii Critice La Preșcolari

Daniela Bonciu - Să Învățăm De La Willy

Loredana Cuibari - Activitatea Cu Cartea În Grădiniță

Maria Roxana Pintilie - OPORTUNITĂȚI OFERITE DE EDUCAȚIA OUTDOOR

Ancuta Erdei - Strategii De Evaluare Digitală Utilizate În Învățământul Primar

URDA ROXANA - Stimularea Interesului Pentru Lectură A Elevilor Din Ciclul Primar

VOICHITA MARIANA ROTAR - Crăciunul E Aproape

CRISTINA-DANIELA RUSU - Tehnica 3-2-1, Tehnici De Evaluare Formativă Utilizate În Învățământul Primar

Cristina Anton - Serbare De Craciun

Simona Giorgiana Hutan - Anul Nou

ALINA SIMONA DULGHERU - POVESTE DE TOAMNA

Nicoleta Holban - MOTIVATIA INVATARII LA SCOLARUL MIC

Ionela Elisabeta Dan - STIMULAREA CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

Floare Stoian - Educația Pentru Schimbare

Anca Roman - NECESITATEA PARTENERIATULUI EDUCATIV GRĂDINIȚĂ – FAMILIE

AMALIA PATRASCU - Jocul Anotimpurilor

SIMONA MARINELA ANTON - Dezvoltarea Creativității Elevilor

SIMONA MARINELA ANTON - Particularitățile Limbajului Și Dezvoltarea Lui La Copiii De Vârstă Preșcolară

SIMONA MARINELA ANTON - Intégration Scolaire Des Enfants Avec CES

ADRIANA DESCULȚU - Cât De Importante Sunt Activitățile Educaționale Nonformale În Integrarea Copiilor Cu CES

GEORGIANA FLORENTINA CARSIN - O Zi Din Viața Prietenului Meu, Dovlecel

Ionela Boanca - VIZIUNEA CURRICULARĂ ASUPRA PREDĂRII LIMBII ȘI LITERATURII

ROMĂNE

Luiza Veronica Ungureanu - Craciunul

Oana Dogaru - Tehnici De Predare Atractive - Maria Montessori

ELISABETA MARCU - Evaluare Inițială

Denisa Gabor - Lumea Științelor În Ochii Copiilor

DANIELA MORARU - INTELIGENTA EMOTIONALA LA PRESCOLARI

VIORICA MARIA SMEUREANU - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Zsuzsanna Torok - ROLUL ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE A LIMBAJULUI -ÎN GRĂDINIȚA DE COPII CU PREDAREA ÎN LIMBILE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE

VALEA ANICA - EDUCAȚIA PRIMITĂ ÎN FAMILIE CHEIA CARE DESCHIDE POARTA SPRE EVOLUȚIE A MICULUI ȘCOLAR

Lidia Miclea - METODE INTERACTIV- CREATIVE DE GRUP UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ MICLEA LIDIA, LICEUL TEORETIC „MIRCEA ELIADE”, LUPENI. JUD. HUNEDOARA

Laura Avram - COLABORAREA ȘCOALĂ-FAMILIE - CALEA SPRE SUCCES

Renate Kozilek - Eficiența Metodelor Moderne În Activitățile De Educare A Limbajului

MARIANA MELNIC - Coasem Harta României

ADINA CRISTINA ASOFIEI - Rolul Formativ Al Jocului Logic În Învățământul Preșcolar

Laura-Roxana Alexandru - Pașaport Pentru Succes-Exemple Și Bune Practici De Educație Nonformală

Ionela Ceaureanu - EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR - Între Modern Și Tradițional METODE, TEHNICI, STRATEGII

DAIANA CRISTINA NICA - Dezvoltarea Emoțională În Era Digitală

DAIANA CRISTINA NICA - Dezvoltarea Emoțională În Era Digitală

Gabriela Mihaela Țibulcă - Creativitatea La Copii Si Importanta Stimularii Ei

Annamaria Simon - Integrarea Mediului Virtual În Activitățile De Predare-Învățare-Evaluare

MIRELA BOCAN - CREATIVITATEA ARTISTICA LA PREȘCOLARI

REKA BALINT - ÎN GRĂDINA DE PRIMĂVARĂ

MĂNĂILĂ VALENTINA - JOCURI CU CHARACTER CREATOR, FOLOSITE LA CICLUL PRIMAR

Margareta Adela Lazar - Voiaj European- Proiect Educațional

VALI ENE - Comunicarea Didactică

Mureșan Liliana-Delia - Proiect Didactic

CORNELIA APROFIREI - Bucuria Din Suflet De Român

Daniela Cioltan - CREATIVITATEA ÎN EDUCAȚIE

Elena Mitrescu - De Ce Manuale Alternative?

MARIA DIANA SARCA GRIGA - MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

LAURA MARIA NECHITI - COMPETENȚELE DIGITALE ALE ȘCOLARILOR

Rodica Mate - Rolul Activităților Extracurriculare În Formarea Personalității Elevilor

GHEORGHITA COTET - Inima Mea Care Bate

P.Î.P.P. MIHAELA TÎLVĂR - Manifestarea Creativității În Activitățile Practice

Adriana Georgescu - Metoda Cubului

MARCELA CAZACU - Măsurile De Prevenire Și Combateră A Abandonului Școlar

Ioana Tătaru - "Ajută Buburuza!" - Joc Didactic

Olimpia Angela Burcas - Creativitatea În Educație

Alina Florentina Onila - Relația De Continuitate Între Grădinița Și Învățământul Primar, Privind Activitățile Matematice

ION PARCEL - Modalități De Eficientizare A Comunicării Didactice

ALEXA OANA-RALUCA - Familia Și Grădinița – Parteneri Pentru Dezvoltarea Armonioasă A Preșcolarilor

DIANA ELENA PRISCORNEAC BELEI - Program De Intervenție Personalizat

Lidia Simona Lucescu - Fișă De Activitate

ANGELICA BALABASCIUC - Comunicare Eficientă

DANIELA CRISTINA JURCHITA - ORNAMENTE PENTRU TARGUL DE CRACIUN

Valentina Vaidoș - Borcanul Tricolor

Anca Darie - Rolul Părinților Și Al Școlii În Educarea Copiilor

LAURA MARIA NECHITI - COMPETENȚELE DIGITALE ALE ȘCOLARILOR

Carmen Gâdei - ÎNVĂȚĂREA BAZATĂ PE PROIECTE

COSMINA ANCA LEZEU - IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

ADELA ELEONORA VUG - DIVERSITATE, CULTURĂ ȘI DIALOG

Marioara Musuroia - Zăpadă Artificială - Experiment (Exemplu De Bună Practică)

SORINA JULA - FIȘA DE ACTIVITATE ÎN CADRUL PROIECTULUI DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ - EXCURSIE ȘCOLARĂ- „SĂ NE CUNOAȘTEM JUDEȚUL !”

Mihaela Badescu - Importanța Metodelor De Rezolvare A Problemelor De Aritmetică În Ciclul Primar

Daniela Gionea - Creativitate, Eficiență, Modernitate

Ancuta Moflic - Managementul Problemelor Disciplinare

Dobai Marinela - Jocuri Didactice De Dezvoltare A Comunicării

Mihaela Cornea - 3,2,1...Let`S Go Through The Universe With Paxi!

CLAUDIA VIORICA FLORESCU - CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Florentina Nicoleta Ciulei - METODE ȘI TEHNICI DE REALIZARE ȘI REDACTARE A UNUI PROIECT TEMATIC

ELENA SIMONA MARES - Relatia Dintre Teoria Si Practica Educationala

Anamaria Haita - SIMȚUL ESTETIC ÎN RAPORT CU DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPIII MICI

Luciana Toader - Terapie Prin Muzică

Andreea Nicoleta Oprita Si Moraru Liza Marie - Despre Creativitate

Irén Lukacs - Jocul Și Creativitatea

ANA-MARIA PASCU - Proiect Didactic

Lorena Brebu Jarcu - ROLUL ȘI IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN FAMILIE

FLOAREA ELENA JARCU - IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE REALIZATE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

ENE CARMEN-MONICA - CREATIVITATEA ȘI INOVAȚIA, FACTORI ESENȚIALI AI EDUCAȚIEI

Fiscutean Andreea - Modalități De Utilizare A Internetului În Procesul Educațional

Liza Marie Moraru - Matematica Și Muzica În Căutarea Numitorului Comun

Maria Varga - Activitate Integrată „Surprize Dulci”

Liana Adela Olinca - „NICOLAE, MOȘ CEL SFÂNT”

Felicia Turla - LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Andreea Iuliana Dobrilă - Activități De Dezvoltare A Abilităților Socio-Emoționale La Elevi

Madalina Bodin - Să Protejăm Natura!

RADU TEODORA STEFANA - PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA ÎN MEDIUL ONLINE

Emilia Pana - STIMULAREA CREATIVITĂȚII COPIILOR PREȘCOLARI

Laura Gheorghe - Proiect „Muntenia, Plai Cu Flori”

CORNELIA ION - Activitățile Extracurriculare Și Rolul Creativității

Ancuta Sanda Dumea - Proiect Didactic-Activitate Out-Door-Grupa Mare

LUMINITA MIOARA CUSTURĂ - Mobilitate Și Amuzament Prin Joc Dinamic

Ionela Fedmasu - Promovarea Unui Învățământ De Calitate Prin Proiecte Erasmus+

Paula Tanasa - AMINTIRI DE CRĂCIUN

Mihaela Budiu - TOAMNA, ÎN OCHI DE COPIL

Daniela Racuci - Ziua României, Ziua Tuturor Românilor

Emanuela Turcu - Aplicații Specifice Perioadei Preșcolarității

Ileana Petre - Importanța Creativității În Educația Preșcolară

GABRIELA BEILICIU - CĂRȚI CU PARFUM DE TOAMNĂ

Rodica Florea - Test Evaluare Lb. Română Clasa A III-A

ALEXANDRA GURAN BUSOI - Tehnica 6/3/5 (Brainwriting)

Elena Anca Guthier Vlad - ROLUL ACTIVITĂȚII DE REZOLVARE ȘI COMPUNERE DE PROBLEME ÎN DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII CREATOARE A ELEVILOR

Beatrice Maria Știr - Procedee Folosite Pentru Dezvoltarea Creativității

Eniko Gyorfy - Gradina De Toamna

ENIKO GANCEAN - Jocul Didactic Și Contribuția Lui La Stimularea Și Dezvoltarea Capacităților Cognitive Ale Copiilor

Paula Neculai - " Arome ...Colorate"

Giulia Ivanescu - Joc Didactic „Cel Mai Bun Matematician”

Georgiana Arhip - Importanta Stimularii Creativitatii La Varsta Prescolara.

Staicu Roxana/ Marin Ionica - Proiect Activitate Integrata

Alexe Maria-Alexandra - Scenetă Crăciun

Giorgiana Porojan - Bariere În Relația Cu Micuții Adulți

Angela Bruchental - Valoarea Creativității În Viața Preșcolarilor

Mihaela Farcasanu - METODE MODERNE DE STIMULARE A ÎNVĂȚĂRII ȘI DEZVOLTĂRII PERSONALE

Florentina Miron - Stimularea Creativității La Vârsta Preșcolară

Jenica Siteavu - SENARIUL ZILEI

Nursen Emurla - Proiect Activitate

Alina Simion - Proiect De Activitate

NEISE MEMET - „Vine, Vine Mos Craciun!”

Daniela Constantinescu - CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

Loredana Mariana Creanga - Eu Și Emoțiile Mela

Raluca Deliu - Bucuria Lecturii

Nicoleta Andreea Popa - Tratarea Diferențiată În Procesul Educațional

Maria Irimus Jurcut - Copiii Cu CES

Raluca Daniela Diaconu - În Aventura Creativității Școlarului Mic

IOANA PERCIU - Secretul Moșului

Ionela Andrada Oancea - Dezvoltarea Creativității Preșcolarilor

ONOFREI CARMEN - Stimularea Creativității Copiilor

Oana Maria Hanganu - Educația STEAM- Partener Educațional

ANNA-MÁRIA BIRÓ - Să Circulăm Corect!

Voichița Stănilă - 1 Decembrie - Ziua Nationala A Romaniei !

Alina Brumaru - Metode Moderne De Predare În Grădinițe

SIMONA MARINELA ANTON - Predarea In Echipă - O Munca De Succes In Proiecte

Mihaela Ene - Literele O Și O

Gabriela Pisau - Stimularea Creativității Elevilor Prin Intermediul Activităților Extracurriculare

CONSTANȚA SOARE - TIMPUL PE ÎNȚELESUL COPIILOR

MihaelaGabriela Băldău - Educația STEAM În Grădiniță

Ionela Agache - SCHIMBĂ FINALUL

VASILICA MADALINA VASILE - Proiect Educativ "Cartea, Comoară Pentru Suflet!"

Aura Lacramioara Matei - Fișă De Lucru Engleză

Mucu Carmen - Copiii Invata Ceea Ce Traiesc

SIMONA BOBOC - „IMPORTANȚA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV”

Ovidiu Marius Toma - Cadrul Evocare – Realizare A Sensului – Reflecție – Extindere

Loredana Paraschiv - Educația Outdoor În Grădiniță

GABRIELA PADURARU - CINCI FELURI ÎN CARE PROPRIA COPILĂRIE ÎȚI INFLUENȚEAZĂ ROLUL DE PĂRINTE

Daniela Vasile - Consilierea Părinților

Laureta Speranța Banea - „De La Joc...La Educație Financiară”

VIȘINOIU IRINA - MĂDĂLINA - POLUAREA MEDIULUI: CE PUTEM FACE PENTRU A AJUTA PLANETA

Liliana Alexandra Georgiana Mihai - Importanța Colaborării Dintre Familie Și Grădiniță

LUMINITA MOHOREA - PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI

Maria Magdalena Stirbu - Educația Financiară În Grădinița De Copii

DORINA CRACIUN - Interdisciplinaritatea Și Transdisciplinaritatea În Învățământul Primar

Aurelia Vasile - Rolul Poveștilor În Educarea Comportamentului Copiilor

ANA MARIA SPULBER - De Ce Vin Copiii La Școală?

Florina Simona Moldovan - Eficiența Activității Diferențiate A Elevilor Din Învățământul Primar

Mihaela Sandu - CEI 7 ANI DE ACASA

DORINA CRACIUN - Abandonul Școlar- Tragedia Învățământului Românesc

ARGENTINA BRINZAN - PROIECT EDUCAȚIONAL „ MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS”

ELENA MIRELA VADAN - Importanța Stimulării Creativității La Copii

Gheorghita Diaconescu - FIȘĂ ACTIVITATE PROIECT EDUCAȚIONAL

Lorena Zaharia - DIN ACTIVITĂȚILE COPIILOR DE LA GRUPA MICĂ “ALBINUȚELE”

Anca Fădor - Rolul Metodelor Tradiționale De Evaluare În Formarea Și Dezvoltarea Competențelor La Școlarul Mic

Adina Dumbrăvan - CREATIVITATEA - FACTOR IMPORTANT ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Eniko Kupas - Ce Este Managementul Educațional?

Adri Budur - „Promovarea Imaginii Școlii,,

Annamaria Madarasz - Managementul Timpului Pentru Combaterea Stresului

AnaMaria Bombica - Implica-Ti Elevii In Activitati Extrascolare!

Laura Miron - Situație De Învățare Pt. A Sprijini Copiii Să Lucreze La Un Proiect Comun

Mihaela Dusa - EDUCAȚIA PARENTALĂ ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

VALENTINA VASILICA ANDRONACHESCU - Activități Extrașcolare-Exemplu De Bună Practică

Carmen Popa - Parteneriatul Gradiniță-Școală-Familie-Societate În Dezvoltarea Copilului

MIHAELA VASILACHE - Magia Crăciunului

Sapungu Laura-Cecilia - MODALITĂȚI DE STIMULAREA A CREATIVITĂȚII LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Claudia Halanei - Rolul Metodelor Activ Participative In Invatamantul Scolar

SIMONA STOICA - EROUL TĂU - MODELUL NOSTRU

Alexandra Stanciu - Managementul Școlar În Perioada Pandemiei De Coronavirus

Viorica Constantin - Proiect Didactic DEC1

CAMELIA IORGOVAN - Platforme Educaționale Online

Aurelia Raluca Berechet - Potențialul Creativ Și Modalități De Stimulare A Acestuia

Simona Dănilă - „TU ȘI EU EDUCĂM ÎMPREUNĂ!”

EUGENIA MARIANA GLIGA - METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE-APLICAȚIE PE

POVESTEA „SCUFIȚA ROȘIE”

Diana Roxana Ungureanu - Calitățile Unui Cadru Didactic Care Interacționează Cu Copiii De Vârstă Mică

GABRIELA DONA - IUBESC NATURA-EcoJucăria Mea

CLAUDIA CHERESCU - Importanța Relației Familie- Școală –Societate În Cadrul Activităților Extrașcolare

ELENA-LUCIA MITROIU - COLABORAREA ȘCOALĂ – FAMILIE – „IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII”

MARINELA VATAMANU - Cadrul Didactic- Mentor

Floriana Necula - Dezvoltarea Creativității Prin Diverse Metode

Speranta Arion - INOVARE DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE

CAMELIA COTÎRȚĂ - Strategii Inovative În Procesul De Predare

Loredana Bianca Bocancea - 1 Decembrie

Curteanu Ramona - JOCUL ÎN CADRUL PROCESULUI DE RECUPERARE A COPIILOR CU DEFICIENȚĂ MINTALĂ

Andreea Niculae - Utilizarea Jocului Didactic

Andreea Niculae - Funcțiile Și Elementele Jocului Didactic

Andreea Niculae - Importanța Jocului Și Relația Joc – Învățare

Mihaita Stoica - Creativitatea La Copii Și Importanța Stimulării Ei

ELENA CRISTINA DONCU - CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ PRIN INTERMEDIUL ARTELOR VIZUALE

Fiscutean Andreea - Tehnica De Pictură One Stroke

Fiscutean Andreea - Activitate MEM Outdoor

ANGELA DODU - EVALUAREA - Între Modern Și Traditional METODE, TEHNICI, STRATEGII

Andreea Oprea - Metoda Cadrelor

Maria Boruga - Școala, Familia, Comunitatea- Parteneri Egali În Educarea Tinerei Generații

Mariana Ciorasteanu - Dezvoltarea Emoțională A Copiilor Din Grădiniță- Scop Comun Grădiniță- Familie

Adriana Oanta - MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Ileana Moș - Activitatea Extrașcolară "Sunt Pasionat De Lectură!"

Elena Pascale - Proiect De Activitate

Crăciun

Maria Luminița Boar

Scoala Gimnaziala "Emil Dragan"

SERBAREA DE CRĂCIUN

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Colindă: „Sculați, gazde nu dormiți!”

Poezii:

Poveste de Crăciun

Decembrie

Nașterea Mântuitorului

Colindă: „Betleem, o, Betleem”

Poezii:

S-a născut Copilul Sfânt

Doamne Iisuse Hristoase

În noaptea asta s-a născut

Colindă: „Cerule și Pământul „

Poezii:

În noaptea sfântă de Crăciun

Vreau să merg cu-ntreg poporul

Sărbătoarea Crăciunului

Colindă: „Astăzi s-a născut Hristos „

Poezii:

Iarna veselă

Iarna

Săniuța

Cântec: „Iarna”

Poezii:

Scrisoare lui Moș Crăciun

Moș Crăciun

Vine Moșul bun

Cântec: „Moș Crăciun cu plete dalbe”

Abilități Socio-Emoționale Prin Comunicare Interculturală

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei, Suceava

"Spune-mi și o să uit, arată-mi și poate voi ține minte, implică-mă și voi înțelege."

chinezesc

Proiectul educațional transnațional "Ursulețul de Pluș" este un proiect care promovează comunicarea interculturală și presupune acceptarea și tolerarea diferențelor.

Toleranța și respectul față de alte culturi, tradiții și popoare reprezintă garanția păcii și a armoniei în societate. Proiectul stimulează dezvoltarea emoțională armonioasă a elevilor, încurajează starea de bine a elevilor în colectivitatea/comunitatea școlară online/ față-în-față și creșterea autonomiei elevilor în contextul derulării procesului de învățământ în mediul on-line, apoi față-în-față și are rolul de a le oferi copiilor un cadru fizic plăcut, un cadru stimulativ de învățare. În contextul social actual, învățământul online pentru o perioadă îndelungată este o soluție de avarie sau de moment, influențează preponderent negativ interesul copiilor, de aceea performanțele școlare scad, iar părinții sunt nemulțumiți.

Proiectul educațional "Ursulețul de Pluș" este un proiect de formare și consolidare a abilităților emoționale cu rol de factori de protecție în prevenirea unor dezechilibre emoționale și a tulburărilor de comportament provocate de trecerea la învățământul în mediul on-line, punând accent pe : conștientizarea de sine, dezvoltarea inteligenței emoționale, abilități de comunicare asertivă, abilități de integrare în cadrul grupului și gestionarea emoțiilor.

Copiii își pot recăpăta interesul pentru învățare dacă sunt implicați în desfășurarea unor proiecte educaționale în urma cărora vor dobândi noi competențe, abilități și cunoștințe care să îi ajute să treacă mai ușor peste această perioadă provocată de pandemie. Elevii se vor implica și vor scăpa de frica de a încerca sau de teama de eșec.

Acest proiect își propune să construiască emoțional copii care să se poată adapta , să se dezvolte armonios, să reducă dezechilibrele emoționale și tulburările de comportament și să creeze o punte ușor de trecut între învățământul din mediul on-line și cel față-în-față, iar reintegrarea fizică a copiilor în colectivitate să se facă cu eforturi minime.

Prin activitățile propuse de către cadrele didactice implicate, elevi sau părinți, copiii ne-au fost ghizi printr-o lume a jocurilor inocente și au devenit artizanii unor clipe de neuitat, iar zâmbetul și bucuria lor au făcut acest an școlar mai fericit.

Ideea proiectului este următoarea: echipele implicate în proiect vor face schimburi de ursuleți de pluș care vor călători peste Prut cu o agendă nouă și vor învăța împreună cu elevii din instituția parteneră, completând agenda zi de zi. La final de proiect, ursuleții de pluș se vor întoarce acasă cu agenda plină de cunoștințe și "vor povesti" copiilor ce au învățat în țara în care au călătorit de la copii care i-au găzduit.

Proiectul s-a desfășurat pe parcursul unui an școlar. Inițiator al proiectului a fost Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei, iar instituția parteneră a fost Instituția Publică Liceul Teoretic „Academia copiilor” Chișinău, Republica Moldova. S-a derulat atât pe platforma G-Suite for Education-Google Meet, pe aplicația Zoom cât și în sala de clasă, în curtea școlii. Beneficiarii direcți au fost 30 elevi -clasa a II-a A de la Școala Gimnazială Nr. 2,Vatra Dornei, Suceava, România și 25 elevi - clasa a II-a de la Instituția Publică Liceul Teoretic „Academia copiilor”, Chișinău, Republica Moldova.

Proiectul a avut drept scop dezvoltarea, transferul și implementarea de practici inovatoare în educație prin intermediul platformelor web de comunicare la distanță, precum și oferirea posibilității instituțiilor educaționale din Republica Moldova și România să colaboreze la nivel transnațional, împărtășind și confruntând idei, practici sau metode de lucru, producând astfel rezultate tangibile.

Activitățile derulate sunt următoarele: "Împreună la început de drum", "Salutul virtual al ursuleților", "Călătoria peste Prut", "Vizita peste Prut", "Revenirea acasă" și "Reflecție și raportare" - carte digitală realizată în aplicația Flipsnack. Ofer doar titlurile activităților pentru că sunt sugestive și nu cred că este necesară o detaliere. Cei care doresc o trecere în revistă a activităților, sunt invitați să vadă materialul fotografic postat pe site-ul sau pe pagina oficială a școlii.

Acest proiect a fost un prilej de bucurie pentru noi, pentru că ne-a oferit cadrul instituțional în care am colaborat, am cunoscut oameni minunați, am legat prietenii, am avut posibilitatea de a realiza activități educative împreună și suntem convinși că prietenia și colaborarea noastră va continua și cu alte proiecte.

Copiii au spus că este cel mai frumos proiect la care am participat și i-au îndrăgit foarte mult pe colegii parteneri din Republica Moldova. Își doresc cu ardoare încă o colaborare cu ei. La întâlnirile online, abia așteptau să-și audă prietenii din Republica Moldova vorbind în dulcea limbă română. Au fost foarte plăcut surprinși să afle că au aceleași preferințe sau interese pentru anumite discipline, sport sau lectură.

Acest proiect a sprijinit dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între parteneri, implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului, cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activități extracurriculare și extrașcolare, creșterea gradului de atractivitate a școlii, a învățării în contextul revenirii după pandemie și creșterea gradului de implicare a părinților în viața școlii.

Proiectul educațional "Ursulețul de Plus" a oferit oportunitatea de a învăța împreună, de a lucra împreună, de a colabora, de a crea împreună, de a descoperi împreună, de a ne asculta și înțelege unul pe celălalt, de a ne sprijini unul pe celălalt, de a ne regăsi toți: cadre didactice, copii, părinți, într-o lume curată, inocentă, amuzantă, plină de vitalitate pe care o numim copilărie. La finalul proiectului a existat un moment special cu multe zâmbete și voioșie în care s-a sărbătorit reușita muncii împlinite.

"Aș da toate peisajele din lume pe cel al copilăriei mele."

Emil Cioran

Bibliografie:

- Ioan Neacșu, Mihaela Suditu, "Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii" Editura Polirom, București 2021;
- Călin Rus, Oana Neștian-Sandu, Oana Bajka, "Ghid de educație interculturală" Editura Institutul Intercultural, Timișoara 2019.

Desenul Dezvolta Creativitatea Copiilor!

GEORGIANA PAUN

Gradinita Cu Program Prelungit Selimbar

Desenul sau pictura sunt printre primele modalități prin care un copil începe să exprime vizual ceea ce simte. Această activitate creativă reprezintă pentru el un mod de a manifesta felul în care percepe lumea, exprimarea prin intermediul imaginilor fiind naturală și firească pentru cei mici. Este important, ca părinte sau educator, să încurajăm astfel de acțiuni și să stimulăm abilități artistice de expresie, deoarece ele sunt esențiale în formarea copiilor.

Pictura și desenul reprezintă una din sursele primare care ajută la dezvoltarea abilităților creative ale unui copil. Imaginația este lăsată liberă, neîngrădită, iar prin desen pot lua naștere forme și modalități noi de exprimare.

Creativitatea, sau capacitatea de a pune în practică idei și soluții noi, reprezintă un suport esențial în orice proces de învățare, având nenumărate beneficii pe termen lung. Deși în sistemul tradițional de învățământ nu se pune accentul atât de mult pe stimularea acestora, poți încuraja formarea laturii creative a copilului tău cu ajutorul materialelor educative sau chiar cu materiale din natură.

Moduri prin care desenul ajută copiii să își dezvolte abilitățile creative:

1. Îi face mai expresivi

Când îi lipsesc cuvintele pentru a se putea exprima, când există multe emoții la mijloc, desenele sau picturile îi ajută pe copii să-și exprime gândurile cele mai profunde. La fel ca în cazul adulților, uneori și acestora le este dificil să-și exprime emoțiile, astfel încât desenele îi pot ajuta să se simtă în largul lor, în timp ce exprimă ceea ce au în minte. Ca părinte poți înțelege ce vrea cu adevărat copilul prin desenul său. Desenarea pentru copii acționează ca o formă excelentă de comunicare și poți descoperi cu adevărat ce îi trece prin minte, obținând informații.

1. Îmbunătățește abilitățile motorii

Mișcarea mâinilor și a ochilor este esențială pentru copii ca să învețe de la o vârstă fragedă să își construiască abilitățile motorii, desenul fiind cea mai potrivită soluție pentru asta.

1. Îmbunătățește imaginația

În timp ce copilul tău desenează pe o hârtie goală, este posibil ca imaginația lui să ruleze într-un mod cât mai haotic și de neînțeles. Acest lucru îi încurajează la visare și la aspirații, creându-și singuri o lume doar a lor, astfel încât, ca adulți, vor fi motivați să lupte ca să obțină ceea ce visau atunci când erau mici.

Încurajează-i pe cei mici să deseneze zilnic pentru ca procesul lor de dezvoltare psiho-emoțională și fizică să urmeze un curs cât mai sănătos și firesc.

Educația Digitală

Ionela Ungureanu

Scoala Gimnaziala Puiesti Comuna Puiesti

Beneficiile educației digitale

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională. Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație.

Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. În acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi. Trăim vremuri incredibile, unde găsim tot ce ne dorim online, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la cei mai buni și capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite.. Atunci de ce să nu le folosim pentru binele nostru suprem? Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații. Fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund. Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică. Ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale. Pe lângă profesori, și părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului în procesul de învățare. Aceștia pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care poate servi drept extensie a ceea ce învață în sălile de clasă.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Toată lumea are de câștigat în acest proces al digitalizării procesului de învățare. Instrumentele și

tehnologia digitală sporesc rapid schimbul și asimilarea de informații

În ultimii ani, trecerea de la tipărirea pe hârtie la digital a influențat și maniera în care studiem. La fel cum se tipărea presa cu șase secole în urmă, această tranziție transformă educația formală și creșterea oportunităților de învățare.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din

întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

De asemenea, se creează un mediu care le permite profesorilor să se bucure de condiții echitabile. În plus, școlile pot economisi bani, asigurând în același timp acces la materialele educaționale, așa cum fac școlile private .

Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusiv familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivația.

Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

Ca urmare putem să spunem că învățământul online nu-l poate înlocui pe cel clasic, mai ales la clasele mici, însă îl poate completa.

Bibliografie

- 1.Parfene, C., Metodica studierii limbii și literaturii române, Iași, Polirom, 1999.
2. Coroi, I. – Percepția calității în educație, 2017, pag. 1-9.
- 3.Săgeata Radu: Școala în pandemie
- 4.Raport de cercetare: Copiii în perioada pandemiei

În Lumea Insectelor „Albina Și Importanța Ei,,

MARIUTA BODNARIU

Scoala Gimnaziala Samson Bodnarescu Galanesti

Disciplina: Științe

Scopul activității: - educarea capacității de a observa și descrie
caracteristici ale lumii vii

OBIECTIVE :

- să enumere/denumească părțile componente ale unei albine;
- să enumere caracteristicile părților corpului albinei (culoare, formă,mărime,etc.)
- să precizeze tipurile de albine într-un stup;
- să precizeze ciclul de viață al albinei într-o mini cărticică
- să colaboreze cu coechipierii pentru realizarea sarcinilor;
- să realizeze un colaj.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **Metode și procedee:** observarea, descrierea, conversația, Cubul, lucrul în echipă, joc didactic
2. **Mijloace didactice:** imagini cu albine, imagini cu familii de albine, miere de albine, cubul, albină din insectar din mărime naturală, fise de lucru
3. **Forma de organizare a activității:** frontal și pe grupuri mici.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

- amenajarea sălii de clasă
- se intonează cântecul „Albinița”
- se prezintă copiilor imagini cu mai multe insecte , iar copiii vor trebui să recunoască albina
- Astăzi vom observa împreună albina și vom încerca să aflăm cât mai multe despre ea.

Se împarte efectivul de copii în 6 grupuri folosind o numărătoare. Fiecare grup își alege un lider care va da cu zarul (cubul).

Fiecare grup va trebui să analizeze tema „**albina**” , din perspectiva cerinței ce corespunde cifrei de pe una din fețele cubului.

Astfel cifra 1: *descrie* , copiii având sarcina să spună forma, culoarea,mărimea insectei,mod de viață,etc.
(**Fișa nr. 1**)

Cifra 2: *compară*, asemănări și deosebiri față de alte insecte; (**Fișa nr 2**)

Cifra 3: *asociază*, la ce te gândești când vezi o albină, ce simți? (**Fișa nr. 3**)

Cifra 4: *analizează* , caracteristicile observate la albină, părțile sale componente; (**Fișa nr 4**)

Cifra 5: *aplică*, ce foloase avem de la albină, cum ne ajută?; (**Fișa nr.5**)

Cifra 6 : *argumentează* ciclul de viață al albinei; (**Fișa nr 6**).

- asigurându-mă că toți copiii au înțeles sarcinile trasate , am acordat timp pentru rezolvarea acestora.

Liderii fiecărei echipe au prezentat rezultatul muncii lor:

1.Albina are culoarea negru cu galben,este de mărimea unui bob de fasole,trăiește în grupuri conduse de o regină mai mare decât celelalte albine.

2. Se aseamăna cu muștele, viespii pentru că au aripile transparente, 6 picioare , dar se deosebesc ca mărime, etc.

3. Se poate asocia cu un om harnic care-și adună hrana, etc.

4. Albina are un cap, trunchi, 6 picioare, două aripi transparente, ac pentru apărare în partea din spate, corpul parcă este acoperit cu puf.

5. Albina culege polenul din flori, îl depune în stup în faguri transformându-l în miere. Mierea este foarte sănătoasă, la fel și propolisul, de asemenea albina este utilă pentru că polenizează florile pentru a face fructe. Din ceara de la faguri se fac lumânări.

6. Până a deveni adult, o albină trece prin următoarele stadii de dezvoltare: **OU-LARVĂ-PUPĂ-ALBINĂ ADULT**

- se evidențiază cele mai interesante expuneri
- copiii vor primi fișe pe grupe cu diferite sarcini pentru fiecare grupă
- aprecierea comportamentelor și a modului de realizare a sarcinilor de lucru.
- se va realiza un colaj cu lucrările elevilor

Joc: <https://go-goals.org/ro/descarca-pagina/>

Bibliografie: Ghidul învățătorului „Albinele sunt prietenii noștri,,

Avantajele Proiectării Demersului Didactic Pe Baza Unității De Învățare

SIMONA VALENTINA CERDAC

Scoala Gimnaziala Nr.1 Polovragi

Proiectarea demersului didactic este acea activitate desfășurată de profesor care constă în anticiparea etapelor și a acțiunilor concrete de realizare a predării. Proiectarea demersului didactic presupune:

- lectura personalizată a programelor școlare;
- planificarea calendaristică;
- proiectarea secvențială (a unităților de învățare).

Unitatea de învățare reprezintă o structură didactică flexibilă, unitară din punct de vedere tematic, a cărei parcurgere conduce la realizarea unor obiective de referință sau competențe specifice. Identificarea unei unități de învățare se face prin tema acesteia. Stabilirea temei de către profesor pe baza lecturii programei, utilizând surse diverse, este primul pas în identificarea unităților de învățare în care va fi împărțită materia anului școlar, respectiv, în organizarea unui demers didactic personalizat. Temele sunt enunțuri complexe legate de analiza scopurilor învățării, formulări fie originale, fie preluate din lista de conținuturi a programei, sau din manual formulări care reflectă din partea profesorului o înțelegere profundă a scopurilor activității sale, talent pedagogic, inspirație, creativitate.

Parcurgerea sa se realizează sistematic și continuu pe o perioadă delimitată de timp și se finalizează prin evaluare.

Proiectarea unităților de învățare se realizează pe parcursul anului școlar, înainte de abordarea lor la clasă.

Deși denumirea și alocarea de timp pentru unitățile de învățare se stabilesc la începutul anului școlar prin planificare, este recomandabil ca proiectele unităților de învățare să se completeze ritmic pe parcursul anului, având în avans un interval de timp optim pentru ca acestea să reflecte cât mai bine realitatea.

Proiectarea unității de învățare-ca și a lecției- începe prin parcurgerea următoarelor etape:

1. identificarea obiectivelor/competențelor, (În ce scop voi face ?);
2. selectarea conținuturilor, (Ce voi face ?)
3. analiza resurselor sau a strategiilor didactice: metode de predare-învățare, mijloace didactice, locul de desfășurare a activității didactice, formele de organizare și desfășurare a activității didactice, timp: (Cu ce voi face ?)
4. determinarea activităților de învățare, (Cum voi face ?);
5. stabilirea instrumentelor de evaluare, (Cât s-a realizat).

Avantajele proiectării pe baza unității de învățare sunt:

- Oferă imaginea coerentă a ceea ce e de făcut pentru a dezvolta competențe
- Unitatea de învățare reprezintă un instrument util de lucru care ne permite să ajungem la competențe necesare.
- Se realizează pe termen scurt.
- Posibilitatea unor abordări diferențiate, în raport cu ritmul de învățare al elevilor;
- Imagine coerentă asupra programei școlare ce trebuie aplicată pe parcursul întregului an;

Creativitatea În Viața Copiilor

Elena Costina Stoica

Scoala Gimnaziala Ghilad

Creativitatea reprezintă una dintre cele mai importante valori umane, educaționale și sociale, aceasta fiind considerată cel mai înalt nivel al comportamentului uman. Putem spune că, este un har, talentul și geniul fie se naște, fie se dezvoltă ca un rezultat al influenței mediului și a eredității.

Conștientizarea creativității se face din faza preșcolară, educatorii fiind cei care au acces și pot dezvolta potențialul creativ al fiecărui copil. Aceștia trebuie să încerce să se adapteze ideilor copilului, fără a-i îngloba spiritul creativ, copiii fiind o fire liberă și îmbuibată de imaginație, nu pot urma întotdeauna regulile creative ale adulților.

Pentru un bun rezultat și o bună stimulare a creativității, un rol destul de important îl are strategia didactică. Aceasta vizează aspecte precum, jocul și metodele pedagogice active, stimularea interesului și a curiozității copiilor, amenajarea unui climat educațional adecvat, organizat pe centre de interes, declanșarea motivației fiecărui copil.

Pe lângă cadrele didactice, un rol foarte important în stimularea creativității îl joacă și părinții, aceștia la rândul lor, fiind responsabili de mediul socio-educational din care face parte copilul. Grădinița, stimulează creativitatea copiilor prin metode pedagogice ce țin de cunoașterea și respectarea particularităților de vârstă ale copilului preșcolar, însă rolul cel mai decisiv, îl are familia, aceasta putând dezvolta latura creativă a copiilor, încă de la cea mai fragedă vârstă.

Copilul începe să descopere lumea încă din primii ani de viață, pentru el totul este nou, plin de interes și curiozitate, cercetează ceea ce îl captivează și își exprimă dorințele și nevoile prin diferite mijloace. Jocul este principalul mod prin care cei mici se manifestă creativ, indiferent sub ce aspect și ce fel de joc îi captivează, copiii dau frâu liber imaginației.

Toți copiii au o imaginație fantastică, rolul nostru de adulți este acela de a șlefui acest dar și de a-l conduce pe calea ce mai potrivită. Putem privi cum cei mici dau frâu liber creativității în timpul unui joc de rol, de exemplu, chiar dacă nu au cele necesare, aceștia sunt capabili să creeze ceea ce le lipsește. Cu un creion și o foaie, pot fi profesorii care dau teme și note copiilor, pot fi polițiștii care dau amenzi în trafic sau pur și simplu îl pot transforma într-o bagheta magică.

Prin desen, pictură, muzică sau joc, putem contura latura creativă a celor mici, ei sunt diferiți, văd lucrurile altfel și uneori acestea sunt modurile prin care spun ceea ce au de spus. Pentru un copil fiecare desen semnifică ceva, ca să înțelegem, ca adulți, uneori este nevoie să privim prin ochii lor. Simplele linii trasate pe o foaie, pentru noi, nu pot reprezenta la fel de multe ca pentru un copil, pentru ei însă aceste linii, pot avea foarte multă însemnătate, imaginația și creativitatea lor nu are granițe, și chiar dacă nu știi cum să exprime pe foaie ceea ce văd și simt, creează lumi perfecte după care fiecare dintre noi tânjește.

Așadar, copiii prin inocența lor cuceresc granițe nevăzute, își dezvoltă creativitate și o perfecționează de-a lungul vieții, aducând printre noi genii și talente care neșlefuite nu ne-ar mai încanta cu reușitele și succesul lor.

Copilăria ,Oglinda Mea Magică

Emanuela Dan

Grădinița Step by Step Cu Program Prelungit Si Program Normal Raza de Soare Municipiul Ploiesti

Motto: „Jocul este clipa de fericire a sufletului de copil”

Creativitatea este analizată prin prisma dimensiunilor procesului creativ și personalității creatoare. Sunt analizați factorii care contribuie la creativitate sau o pot inhiba în cadrul procesului educativ didactic în contextul formal sau nonformal. O secțiune specială este alocată atitudinii cadrului didactic și strategiilor educative optime selectate din studiile și modelele de bune practici.

În sprijinul acestei ipoteze, voi aduce un prim argument și anume adoptarea ca strategie didactică inspirată de modelele învățării experiențiale, a aplicării unui proiect frumos conceput pe întreg anul școlar cu un nume inspirat, „Oglizile copilăriei”.

Am realizat acest proiect cu copiii clasei mele, respectând principiile educației nonformale, prin care este bine să ne fixăm de fiecare dată când realizăm un atelier de creație, un scop, obiective simple de lucru și sarcini clare pe care copiii să le poată rezolva, cu tot ceea ce au învățat până în prezent.

Voi enunța al doilea argument în sprijinul ipotezei inițiale, și anume realizarea atelierului de lucru cu tema, „Toamnă aurie, prilej de bucurie”, al cărui scop a fost: stimularea creativității copiilor în realizarea unei lucrări practice colective.

Mi-am fixat ca obiective formarea deprinderilor de lucru în echipă și creerea de elemente noi pe baza cunoștințelor și abilităților existente.

Natura sarcinii fiind colaborativă, copiii au fost împărțiți în trei echipe, fiecare cu sarcini diferite de lucru și cu ustensile și material de lucru variate.

Prima echipă de lucru a avut ca sarcină să picteze dovlecei cu ajutorul pensulei și folosind acuarele.

A doua echipă a avut la dispoziție material din natură: castane, ghinde, fulgi colorați, boabe de porumb. Au avut ca sarcină realizarea unor mandale prin simple operații de asamblare și lipire.

A treia echipă trebuie să creeze un tablou cu tema, „Covorul de frunze al toamnei” și au la dispoziție pensule acuarele ca unelte de lucru, iar ca material frunze de diferite forme culese de copii din curtea grădiniței.

Toate echipele și-au reunit aceste creații într-un poster dedicat bogatului anotimp toamna!

Un al treilea argument adus în sprijinul ipotezei inițiale este modul în care educatoarea a urmărit să evalueze la sfârșit lucrările copiilor și anume printr-o discuție deschisă, în care a condus prin întrebări introspectivă analiza produselor creației dar și stările emoționale ale copiilor. Educatoarea a pus următoarele întrebări:

1. V-a plăcut ce ați avut de lucru? Numiți acțiunile pe care l-ați făcut.
2. V-ați simțit fericiți, mulțumiți de ceea ce ați realizat cu mânuțele voastre?
3. Sunteți mândri de voi, de ce ați realizat?
4. Ce v-a plăcut cel mai mult?
5. Prin ce crezi că se deosebește lucrarea ta de celelalte.

La sfârșitul discuției educatoarea trage concluziile, oferind un feedback pozitiv fiecărei echipe, dar și aprecieri globale pentru produsul finit, posterul realizat în mod colaborativ.

„Ați reușit multe astăzi, vă felicit! Ați reușit să lucrați în echipe și să vă înțelegeți bine între voi. Fiecare echipă a avut idei deosebite! Prima echipă a pictat dovleceii ca niște chipuri de copii veseli și în culori minunate! Felicitări, putem folosi dovleceii să facem o poveste!

A doua echipă ați imbinat castanele cu ghindele în modele de mandale minunate și mai ales îmi place

că ați adăugat și fulgi colorați!"Felicitări și vouă pt idee,acum seamănă cu niște cozi de păun sau cu un evantai frumos colorat!

A treia echipă ați pictat prin amprentare covorul de frunze al toamnei și îmi place mult cum ați folosit frunze aranjate în poziții diferite,de parca le-ar sufla vantul! Uitați,au niste combinații de culori minunate!

Toamna este un prilej de bucurie pentru noi toți și voi ați demonstrat astăzi că sunteți creativi,curioși și adeverați artiști plastici! Posterul nostru este deosebit,chiar se vede că ați lucrat cu multă iubire de natură și frumos! Felicitări copii,succes mai departe în realizarea următorului atelier de creație din proiectul nostru Oglinzile copilăriei!

Iată cum putem realiza o oglinda magică a copilăriei,un mic moment de fericire, prin activități de creație a frumosului,în care copilul se simte liber,însuflat de aripile imaginației sale ,atat de ingenue și sensibile!

Proiect De Lecție

Anca Gruev

Scoala Gimnaziala Nr. 280

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina: Educație civică

Unitatea de învățare: "Raporturile noastre cu ceilalți - valorile morale"

Subiectul: Bine - Rău

Forma de realizare: integrată

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Scopul lecției: cunoașterea normelor și regulilor de comportament civic

Durata: 40 minute

Competențe specifice:

- 2.1. Explorarea unor valori morale care stau la baza relațiilor cu ceilalți oameni;
- 2.2. Recunoașterea unor comportamente moral-civice din viața cotidiană;
- 2.3. Deosebirea comportamentelor prosoziale de cele antisociale;
- 3.1. Relaționarea pozitivă cu ceilalți, în rezolvarea unor sarcini simple de lucru.

Obiective operaționale:

Pe parcursul lecției, elevii vor fi capabili:

- O1: - să completeze floarea cu însușirile pozitive/negative;
- O2: - să aprecieze comportamente în diferite situații de viață ca fiind bune/rele;
- O3: - să asocieze situațiile date cu comportamentul potrivit;
- O4: - să dea exemplu de comportamente dezirabile în situații ipotetice date;
- O5: - să identifice comportamente bune/rele la ei înșiși.

Strategii didactice:

Metode, procedee, tehnici: conversația, explicația, expunerea, jocul didactic, problematizarea, munca independentă, observarea.

Mijloace de învățământ: fișe de lucru, manual, texte suport, videoproiector, buline autoadezive.

Forme de organizare a activității: frontal, individual, pe grupe, în perechi.

Forme și tehnici de evaluare: -observarea sistematică,

-aprecieri globale pozitive,

-aprecieri verbale,

-interevaluare.

Bibliografie

1. Programa școlară Educație civică pentru clasele a III-a și a IV-a, București, 2014;
2. Mihăilescu, Cleopatra și Pițilă, Tudora- *Educație civică-Manual pentru clasa a IV-a*, Partea I, editura Aramis Print, București, 2016;

SCENARIU DIDACTIC

MOMENTELE LECȚIEI	OB OP	ELEMENTE DE CONȚINUT	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode și procedee	Forme de organizare	Mijloace didactice	
1. Moment organizatoric 1 min.		- Se vor asigura condițiile necesare unei desfășurări optime a lecției. Asigur ordinea și disciplina.	Conversația			Observația sistematică
2. Verificarea temei 3 min.		Se verifică tema (imagini reprezentative despre țara noastră) evidențindu-se elevii care au lucrat temeinic la fișa de portofoliu. Ulterior se vor afișa pe tablă pentru a fi studiate de colegi în pauză.	Conversația Explicația	Frontală	Fișe de portofoliu Manual	Aprecieri verbale
3. Captarea atenției 7 min.	O1	Activitate în perechi: Elevii vor primi, pe fiecare bancă câte o fișă cu o floare pe ale cărei petale albastre vor scrie însușiri pozitive, iar pe petalele roșii vor scrie însușiri negative/antonimele. (Anexa 1). Se verifică completarea petalelor, apoi se observă că aceste însușiri reprezintă valori morale.	Explicația	Lucru în perechi	Anexa 1	Observația sistematică
4. Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min.		Elevii vor fi anunțați de tema de astăzi: Astăzi vom începe un nou capitol: Raporturile noastre cu ceilalți oameni - Valorile morale și ne vom opri pentru început la Bine-Rău . Vom desfășura diverse aplicații pe această temă. Dacă sunteți atenți, la sfârșitul orei veți ști ce este bine și ce nu este bine să faceți, cum să procedați în situații diverse din viață și vom identifica comportamente bune sau rele ale unor persoane.	Explicația	Frontală	Tablă Manual	Observare sistematică

<p>5. Dirijarea consolidării cunoștințelor</p> <p>18 minute</p>	<p>O2</p> <p>O3</p> <p>O5</p>	<p>Se va explica noțiunea de valori morale - faptele unei persoane, felul de a vorbi cu ceilalți, autocaracterizare, relațiile pe care le are cu semenii, comportamentul etc).</p> <p>Elevii vor deschide manualele la pagina 30, vor observa și discuta situațiile prezentate în imagini, explicând importanța faptelor bune și consecințele celor rele.</p> <p>Lucrăm pe grupe:</p> <p>Elevii vor fi împărțiți în grupe de câte 4 și vor primi câte o fișă în care li se va cere să scrie însușiri ale unor personaje întâlnite în poveștile cunoscute de ei. (Anexa2).</p> <p>Se observă, se verifică și se discută rezolvarea sarcinilor din fișe.</p> <p>Se citește textul Povestea lui Harap Alb din manual, pagina 30, specificându-se fapta pe care a făcut-o Harap Alb și răsplata pe care a primit-o.</p> <p>Elevii sunt solicitați să dea exemple de fapte bune și fapte mai puțin bune pe care le-au făcut în ultimul timp și eventualele consecințe.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Frontală</p> <p>Lucru pe grupe</p> <p>Frontală</p>	<p>Manual</p> <p>Imagini sugestive</p> <p>Fișe de lucru</p>	<p>Observare sistematică</p> <p>Interevaluare</p> <p>Aprecieri pozitive</p>
---	-------------------------------	---	--	---	---	---

<p>6. Obținerea performanței</p> <p>Feed-back</p> <p>8 minute</p>	<p>O4</p> <p>Se prezintă pe videoproiector câteva imagini care vor urmări:</p> <p>comportamentul în clasă;</p> <p>cum mâncăm;</p> <p>cum ne comportăm cu adulții;</p> <p>cum circulăm;</p> <p>cum și unde ne jucăm;</p> <p>cum ne comportăm cu animalele.</p> <p>Se trec apoi într-un tabel pe tablă și pe fișa elevilor faptele bune și faptele mai puțin bune identificate în imagini. Elevii vor fi solicitați să spună și să scrie pe fișă proverbe și zicători despre bine și despre rău. (Anexa 3)</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Frontală</p>	<p>Fișă de lucru</p> <p>Videoproiector-imagini sugestive</p> <p>Tablă</p>	<p>Observare sistematică</p> <p>Interevaluare</p> <p>Aprecieri globale pozitive</p>
<p>7. Concluzii și aprecieri finale</p> <p>2 minute</p>	<p>Se apreciază activitatea, participarea și comportamentul elevilor din timpul desfășurării lecției.</p> <p>Elevii primesc ca temă pentru acasă să citească lectura Tâlharul pedepsit, de Tudor Arghezi, din manual și să noteze timp de o săptămână, într-un jurnal, faptele bune/rele.</p>		<p>Frontală</p>	<p>Manual</p>	<p>Aprecieri globale pozitive</p>

CALENDAR ADVENT

Adriana Bodog

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.23 Oradea

Vă prezint o activitate specială, realizată în cadrul proiectului transdisciplinar RECICLĂM și EXPLORĂM, inițiat de mine și cu finanțare extrabugetară!

Toate activitățile au avut un succes răsunător în urbea noastră și mai ales au fost în beneficiul preșcolărilor grădiniței noastre!

Mulțumesc pentru oportunitate!

SĂrbători Natale Binecuvântate!

Importanta Educatiei Primate In Familie

Camelia Irina Puie

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.23 Oradea

Profesor Invatamant Prescolar: Puie Irina Camelia

Gradinita Program Prelungit nr. 23 ,Oradea

Liceul Ortodox Ep. Roman Ciorogariu

De expresia "cei 7 ani de acasă" a auzit toată lumea și, în ultima perioadă este folosită tot mai des, în special în sens negativ. Dar contează sau nu educația primită acasă de un copil? Toată lumea spune că da, însă părinții sunt efectiv speriați de această responsabilitate, pentru că nu știu cum să procedeze pentru a-l crește corect pe cel mic. Înainte să intrați în panică, liniștiți-vă, nu sunteți singurii în situația asta. Rețineți doar că fiecare copil este unic, așa că trebuie să încercați să vă implicați în educația lui în așa fel încât să existe un echilibru între regulile de bun-simț care trebuie respectate și personalitatea celui mic.

Specialiștii sunt cu toții de acord că educația de acasă este un process care nu se încheie niciodată, dar care trebuie să țină cont de etapele de dezvoltare ale copilului. Aceștia mai sunt de părere că părinții, iar nu cadrele didactice ar trebui să fie cei care-i explică acestuia ce îi este permis sau nu să facă, să impună niște reguli clare și realiste care trebuie respectate, și care sunt consecințele nerespectării regulilor. Și, dacă vă doriți să reușiți, este important ca ambii părinți să fie consecvenți în educarea celui mic. De asemenea, aveți grijă să nu cădeți și în cealaltă extremă și să fiți prea dur și să taxați exemplat și greșelile involuntare. Cuvântul după care trebuie să vă ghidați în educația celui mic este "echilibru" și, cu puțin efort, veți reuși.

Trecând peste realitatea că nu prea mai există cei 7 ani de-acasă, deoarece copiii sunt incluși în diverse forme educaționale încă de la vârste mult mai fragede, rămâne ideea de la baza acestei expresii: normele de conduită se învață din familie. Acest mediu este cel în care copilul deprinde principalele reguli de bună purtare, cel mai adesea prin imitare decât printr-un comportament conștient, iar vârsta primei copilării este esențială în conturarea și achiziția normelor unui comportament social corect. Școala și alte medii educaționale nu pot ulterior decât să confirme și să consolideze normele deja deprinse din familie.

Privitor la educatia primita in familie se pot creiona, evident, generalizări. Printre principalele ingrediente care compun ceea ce se înțelege, în mod tradițional, un copil „bine crescut” regăsim:

- **Salutul.**

Este prima normă de conduită învățată în familie, începând de la etapa în care piticul nu poate saluta decât prin fluturarea mâinii și continuând pe urmă firesc cu „bună ziua”.

- **Comportamentul în public.**

Un copil „bine crescut” știe să răspundă la întrebări și să susțină, la rândul-i, conversația, își așteaptă rândul fără să întrerupă pe cel care vorbește.

- **Comportamentul cu prietenii**

Manierele nu se demonstrează doar în preajma adulților. Jocurile copiilor sunt experiențe care, pe lângă că aduc destindere și voie bună, îi pregătesc pe cei mici pentru rolul de adult. Tot jocurile sunt ocazia de a învăța, exersa și testa comportamente corecte. Un copil „bine crescut” își respectă partenerii de joacă, înțelege și se conformează regulilor jocurilor specifice vârstei lui.

- **Înțelegerea normelor sociale**

Prin imitație și suficientă practică, copilul deprinde, cu ajutorul părinților, ceea ce „se face” și ceea ce „nu se face” în societate. O bună creștere implică și cunoașterea și aplicarea acestor reguli nescrise ale lumii în care trăim: trebuie să ne așteptăm

rândul la magazin, la medic sau la leagănul din parc, spunem „te rog”, „mulțumesc” și „cu plăcere”, nu încălcăm drepturile celorlalți prin afirmarea drepturilor noastre, nu facem zgomot în ora de liniște, respectăm simbolurile, credințele și valorile noastre și ale celor de lângă noi.

- **Manierele la masă.**

O bună creștere presupune folosirea eficientă a tacâmurilor, respectul comesenilor și a celui/celei care servește masa.

- **Recunoașterea greșelilor.**

„Îmi pare rău” este, la fel ca și „te rog”, o expresie magică. Pentru a o folosi, un copil are nevoie să o audă și din partea adulților din jurul lui. Astfel, va învăța că recunoașterea greșelilor și sinceritatea exprimării regretului nu sunt un semn de slăbiciune, ci de respect și demnitate.

- **Tact și toleranță.**

Un copil „bine crescut” învață de la părinți că a râde de slăbiciunea, defectul fizic sau orice tip de dizabilitate a cuiva ne descalifică în primul rând pe noi. Va face diferența – în timp – între râsul sănătos și spiritul de glumă și râsul care jignește, care deschide răni. Și îl va evita pe cel din urmă.

Bineînțeles că toate ingredientele de mai sus sunt rezultatul a ani de experiențe, cu încercări, eșecuri și reușite. Și bineînțeles că există uneori devieri de la tipul de comportament pe care dorim să-l însuflăm copilului nostru, precum și zile în care ni se pare că totul e în zadar și că toate lecțiile pe care te-ai străduit să le predai copilului tău au trecut pe lângă el fără să lase urme semnificative. Probabil că soluția este, la fel ca în cazul multor aspecte legate de creșterea unui copil, perseverența. Și exemplul personal, asta în primul rând. Iar eforturile susținute nu vor întârzia să dea roadele mult-așteptate.

Bibliografie:

1. Vrasmas Ecaterina Adina, Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, București, 2002;
2. Ciofu Carmen, Interacțiunea părinți-copii, Editura Medicală Amaltea, 1998;
3. <https://roluleducatiei.ro/>

Activitatea Online Un Parteneriat Cu Parintii

Delia Pele

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.23 Oradea

ACTIVITATEA ONLINE

UN PARTENERIAT DE SUCCES CU PĂRINTII

Într-o lume în plină schimbare, cu noi provocări și controverse, activitatea online reprezintă pentru noi dascălii, o preocupare majoră de adaptare și gestionare eficientă a resurselor în folosul preșcolariilor.

Sub amenințarea COVID-19, viața a milioane de copii se limitează temporar la spațiul propriilor case și ecrane. Noi dascălii împreună cu părinții trebuie să-i ajutăm să navigheze în această nouă realitate.

Activitatea preșcolariilor este cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelele de învățământ în această perioadă a activităților online. Nevoile copiilor de conectare și contact direct cu adulții și alți copii, capacitatea mică de concentrare și nivelul lor de dezvoltare cognitiv și emoțional fac învățarea online o adevărată provocare. De aceea noi educatoarele de la Grupa Mare A am încercat prin jocurile propuse să-i ajutăm pe părinși să-și împartă și să-și organizeze eficient timpul. Întreaga noastră activitate se raportează acum la modul în care reușim să gestionăm acest aspect al comunicării.

Am propus pentru început jocuri ce vizează organizarea rutinei unei zile pentru a le crea o autonomie și stabilitate atât copiilor cât și părinților. Apoi am pus accent pe comunicarea cu părinții și preșcolarii, care a fost gândită sub forma unor informații simple, clare cu repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Validarea și acceptarea emoțiilor atât a copiilor, cât și a părinților ne vor ajuta să recăpătăm controlul și să acționăm în direcțiile în care putem avea un impact.

Apoi conectarea părintelui cu grădinița și cu noi educatoarele pentru ai permite să capete sprijin în organizarea activităților cu propriul copil ne-a ajutat să menținem copilul la programul lui familial.

Conectarea zilnică a noastră cu preșcolarii am gândito din perspectiva importanței de a reda stabilitate și continuitate activității copilului. Am experimentat în această perioadă importanța interacțiunii cu copilul în defavoarea metodelor sofisticate, pentru că aveam nevoie de o conexiune adaptată la aceste noi schimbări. Am considerat că este mai importantă și prioritară partea emoțională.

Ca totul să funcționeze normal, am încurajat un program echilibrat folosindu-ne în mare parte de ceea ce dispune un copil în spațiul familiar de acasă. Manifestarea creativității, dezvoltarea imaginației, implicarea în treburile casnice, descoperirea jocurilor făcute la grădiniță pe care ei acum le pot adapta la mediul de acasă i-au ajutat să accepte acest nou stil de viață.

Trebuie însă să recunoaștem că a căuta metode noi cu implicarea resurselor digitale, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de copii, este o adevărată provocare pentru tot ceea ce înseamnă experiența și bagajul de cunoștințe. Este important ce rol acordăm în sprijinirea părinților în organizarea momentelor de reper, rutinelor și accesul la activitățile potrivite. Asigurarea suportului emoțional și conectarea cu preșcolarii atât din perspectiva părinților, cât și a educatorului contează mai mult decât cantitatea activităților sau scopul lor.

Dar în toată preocuparea aceasta de a găsi cele mai bune modele care să ne ajute să continuăm de acasă și online comunicarea cu preșcolarii și părinții, copiii recunosc că le place să lucreze cu telefonul, calculatorul deoarece acest aspect le oferă posibilitatea de a merge în ritmul lor, sunt distractive, învață puțin câte puțin și nu îi limitează ca timp.

Însă nu trebuie să uităm și chiar să ținem seama de efectele negative pe care le pot provoca activitățile îndelungate pe aceste dispozitive. Așa aminti eu aici, comunicarea facilitată de tehnică care predispoze la izolare, lipsa interacțiunii fizice și a manifestării emoțiilor în stare pură.

Necesitatea Formării Și Dezvoltării Gândirii Critice La Preșcolari

Simona Tanase

Grădinița P.P. "Sf. Sava"

Într-o lume care abundă în informații, elevul apelează la memorie, preia ce i se oferă, dinamica informațiilor fiind atât de mare încât selecția trece pe planul al doilea.

Școala este chemată, mai mult ca oricând să creeze cadrul educațional unde să se realizeze „decanțări și decelări informaționale, iar personalitatea elevului să fie înnobită sub aspect cognitiv, metacognitiv și socioafectiv.” (Marin, Ghelmez, Popescu, & Țone, 2010, p. 27).

În aceste condiții, dezvoltarea gândirii critice devine un imperativ. Această afirmație este susținută de Ghelmez et al. (2010) de mai multe motive:

- din cauza informațiilor multiple și de multe ori fără sens și semnificație, elevii nu știu să-și caute și să-și selecteze informațiile necesare. Profesorul poate îndruma și plasa elevul într-un câmp mediatic favorabil, antrenându-l spre selectarea critică a canalelor/surselor de informare;
- elevii nu au simțul critic în a alege informații perene, nu au argumentele necesare pentru informația acceptată, nu conexează informațiile corespunzător. Se recomandă cadrelor didactice implicarea în a provoca elevii la dezbateri, clarificări noționale, clasificări, opțiuni pertinente și argumentări logice;
- de multe ori, elevii nu știu să-și prezinte informațiile/cunoștințele/proiectele. Profesorul poate valoriza informațiile pe care elevul le dobândește punându-l în situația de a-și prezenta alegerile făcute, de a le susține prin argumente logice. Este nevoie să se dezvolte la elevi atât gândirea critică, cât și gândirea creativă.

Programele de învățare a gândirii pot începe de foarte timpuriu, chiar de la 3-4 ani, importantă fiind calea/metoda abordată. Edward de Bono (2002) consideră că și gândirea critică, dar și cea creativă se pot dezvolta dacă fiecare cadru didactic reușește să predea abilități de gândire. El precizează că nu este suficient a adresa întrebări inteligente și a corecta elevii atunci când fac greșeli, ci este nevoie ca fiecare copil să dobândească capacitatea de a gândi, de a comunica, de a colabora și coopera, de a-și schimba punctul de vedere când cel al colegilor este pertinent.

Guy Romano (1992) propune următoarele modalități pedagogice prin care pot fi asimilate de elevi abilitățile de gândire:

- utilizarea unor metode centrate pe discuție
- utilizarea întrebărilor de nivel superior, care depășesc simpla reproducere a cunoștințelor însușite
- elaborarea de răspunsuri favorabile analizei, explicației, ilustrării
- crearea unui cadru favorabil reflecției, adică opinii diverse, spirit deschis, dreptul de a și greși. (Romano, 1995)

În cadrul asimilării de către elevi a abilităților de gândire, un rol important îl are programul educațional „Lectură și Scriere pentru Dezvoltarea Gândirii Critice” (LSDGC), precum și rolul întrebărilor. Elevii pot contextualiza cunoștințele adăugând informații noi la ceea ce știu deja, pot să se implice în mod activ în învățare și să reflecteze la modul în care ceea ce au învățat nou modifică înțelegerea acestora. (Steele, Meredith, & Temple, 1998)

Mulți dintre specialiștii în acest domeniu consideră dezvoltarea criticismului gândirii, ca fiind un proces mult prea greu pentru copiii preșcolari. Însă, dată fiind vârsta lor, descrisă de Piaget, prin caracteristicile enumerate în primul capitol, acest lucru este posibil datorită suportului intuitiv. Valențe pozitive ale antrenării timpurii a dispoziției pentru analiza critică a realității, dintre care enumerăm câteva în continuare, sunt incontestabile:

- Învață copiii să privească lucrurile din mai multe perspective;
- Le oferă posibilitatea schimbării unui punct de vedere pe măsură ce examinează și reexaminează idei ce par evidente;
- Oferă libertatea de a-și exprima opinia proprie;
- Îi pune în situație de-a descoperi idei noi;
- Le dezvoltă abilitatea de a gândi original;
- Poate preîntâmpina blocajele în gândire;

- Ajută copiii să rezolve probleme pe care nu le pot soluționa prin metode obișnuite și cunoscute;
- Îi obișnuiește pe copii să vadă oportunități, chiar și acolo unde alții văd limitări;
- Ajută la descoperirea erorilor și prejudecăților, fiind o cale de libertate în fața adevărurilor trunchiate și minciunilor.

Considerăm că mai riscantă decât practicarea timpurie a gândirii critice, este, în opinia noastră practicarea ei neadecvată prin: descurajarea ideilor proprii, lipsa de flexibilitate și toleranță față de răspunsurile copiilor, uniformizarea și lipsa tratării diferențiate, accentul pe cantitatea cunoștințelor și nu pe calitatea lor, aspecte care pot conduce la dezvoltarea, în cazul anumitor copii, a unui comportament de tip pasiv, al individului care așteaptă totul de-a gata, iar efectele negative se vor resimți pe două planuri:

- moral → dăunător
- educațional → contraproductiv

Pentru activitățile din grădiniță care vizează dezvoltarea gândirii critice, sunt accentuate două direcții de abordare, care au la bază următoarele premise:

a) Prin cultivarea curiozității naturale a copiilor (față de mediul înconjurător) se antrenează și se dezvoltă gândirea de nivel superior. În acest fel trebuie desfășurate cu copiii activități ce pun accentul pe stimularea curiozității lor, aspect ce contribuie la dezvoltarea capacităților analitice utilizate în rezolvarea de probleme.

b) Respectând relația valorică calitatea întrebărilor – calitatea răspunsurilor, se determină calitatea gândirii, și asta pentru că întrebările adecvat formulate adresate copiilor conduc la formarea unei gândiri nuanțate, bazate pe abstracție și intuiție.

Elevul și profesorul ca gânditori critici

Dacă admitem faptul că societatea de azi solicită competențe specifice unei societăți dinamice, ce are ca și bază producerea și gestionarea cunoașterii, este necesar ca încă din școală elevii să fie ajutați să devină gânditori critici, cu trăsături care să le permită selecția și interpretarea adecvată a informației în raport cu contextul și cu nevoile concrete.

Pentru aceasta este nevoie ca însăși cadrele didactice să fie modele de gânditori critici. Ele trebuie să probeze capacitatea de a selecta și interpreta informațiile, capacitatea de (auto)reflecție și de relaționare armonioasă cu diferite persoane.

În predarea-învățarea pentru dezvoltarea gândirii critice, specialiștii recomandă cadrelor didactice să țină seama de următoarele lucruri: (Steele, Meredith, Temple, Walter, 1998, p.9): trebuie găsit timp și create condiții pentru experiențele de gândire critică; elevii să fie lăsați să speculeze; să fie acceptată diversitatea de idei și păreri; să fie promovată implicarea activă a elevilor în procesul de învățare; elevii să nu aibă sentimentul că riscă să fie ridiculizați; să fie exprimată încrederea în capacitatea fiecărui elev de a gândi critică; gândirea critică să fie apreciată.

Într-o cercetare empirică efectuată pe un număr de 100 cadre didactice, care participau la cursuri de formare profesională s-a lucrat în spiritul formării caracteristicilor gândirii critice (Voinea, 2000). Cadrele didactice care au răspuns la chestionare, interviuri și observații au participat la elaborarea profilului cadrului didactic ca model de gânditor critic. Au fost identificate următoarele caracteristici ale acestuia:

- Manifestă un comportament didactic inovator
- Capacitate de reflecție
- Partener de învățare al elevului
- Încurajează elevii să pună întrebări
- Oferă perspective diferite
- Nu are întotdeauna răspunsul corect
- Este un cercetător în acțiune.
- Pentru aceasta este nevoie ca însăși cadrele didactice să fie modele de gânditori critici. Ele trebuie să probeze capacitatea de a selecta și interpreta informațiile, capacitatea de (auto)reflecție și de relaționare armonioasă cu diferite persoane.

În predarea-învățarea pentru dezvoltarea gândirii critice, specialiștii recomandă cadrelor didactice să țină seama de următoarele lucruri (Steele, Meredith, Temple, Walter, 1998, p.9): trebuie găsit timp și create condiții pentru experiențele de gândire critică; elevii să fie lăsați să speculeze; să fie acceptată diversitatea de idei și păreri; să fie promovată implicarea activă a elevilor în procesul de învățare; elevii să nu aibă sentimentul că riscă să fie ridiculizați; să fie exprimată încrederea în capacitatea fiecărui elev de a gândi critic; gândirea critică să fie apreciată.

Una dintre caracteristicile care domină profilul profesorului model de gânditor critic este comportamentul didactic inovator (Voinea, 2008), concretizat în utilizarea metodelor noi de predare-învățare-evaluare, precum și adoptarea unor strategii și modele de predare actuale, de relaționare flexibilă și creativă cu elevii. De asemenea, s-a constatat nevoia de formare a cadrelor didactice în spiritul formării și dezvoltării gândirii critice, precum și a formării culturii de a împărtăși experiențele didactice.

Elevii sunt „o oglindă” a cadrului didactic. Dacă cadrul didactic lasă timp pentru speculații și reflecție, elevii vor specula și vor reflecta, dacă cadrul didactic are încredere în capacitățile elevilor, aceștia din urmă își vor demonstra deprinderile (în timp), dacă cadrul didactic va utiliza strategii interactive, elevii se vor implica activ în procesul de învățare.

Concluzionând, putem afirma faptul că atât profesorul cât și elevul pot deține trăsăturile specifice unui gânditor critic dacă, împreună, zi de zi, în activitatea de la grup/clasă experimentează, se întreabă, pun întrebări și găsesc răspunsuri, învață în permanență împreună.

Să Învățăm De La Willy

Daniela Bonciu

Grădinița P.P. „Sf.Sava”

Tema anuală: „Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?”

Tema săptămânii: „Animale de la poli”

Tema zilei: „Învățăm de la pinguinul Willy” **Domeniul de activitate:** Domeniul Om și Societate

Disciplina: Educație pentru societate **Subiectul activității:** „*Peripețiile micului Willy*”

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei

Tipul activității: dobândire de noi cunoștințe

Scopul activității: Formarea capacității de recunoaștere și înțelegere a comportamentelor pozitive și negative.

Domeniul de dezvoltare: Dezvoltarea socio-emoțională

Dimensiuni ale dezvoltării: Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității.

Comportamente vizate:

- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat
- Exersează, cu sprijin, abilități de negociere și de participare la luarea deciziilor.

Obiective operaționale:

- O1: să numească personajele principale ale poveștii;
- O2: să așeze personajele în ordinea apariției în poveste;
- O3: să-și exprime acordul sau dezacordul față de personaje, argumentând răspunsurile date;
- O4: să răspundă la întrebările adresate pe baza conținutului poveștii, pentru a întregi ghețarul

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, observația, povestirea, problematizarea, explicația, expunerea, Explozia stelară

Mijloace de învățământ: decor, machetă, banner, siluete personaje, laptop, imagine ghețar)

Forme de organizare: frontală

Bibliografie:

- Anghel, M., Toma, G., *Sugestii metodice și culegere de texte literare. Domeniul Limbă și comunicare, nivel 5-7 ani*, Editura Delta Cart Educațional, Pitești, 2010.
- Buluc, M., Driha, O., *Elemente de didactică preșcolară aplicată*, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2013.
- Breben, S., Gongea, I., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup (ghid metodic)- 60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul preșcolar*, Editura Arves, 2002.
- Hobjilă, A., *Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului – (etapa preșcolarității)*, Institutul European, Iași, 2008.

Secvențele activității	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	

<p>1. Introducerea în activitate și captarea atenției</p>	<p>Se intră în sala de grupă pe tranziția „Așa saltă pinguinii!”. Copiii vor fi întâmpinați de Regina Ținutului Înghetat (educatoarea); aceasta este tare bucuroasă că are musafiri într-un loc așa îndepărtat și-i invită, pentru început, la o piesă de teatru, ce se desfășoară pe scena de gheață sculptată chiar de ea. Tot acum apare personajul principal, pinguinul Willy, care va trece printr-o serie de peripeții, alături de cei mici.</p>		<p>Decor Polul Nord</p>	<p>Frontal</p>	
<p>1. Anunțarea temei și a obiectivelor</p>	<p>Voi spune copiilor că toți cei care au trecut pe la Polul Nord și au aflat de peripețiile micului Willy, au plecat mai „bogați” de pe acest tărâm, ducând vestea mai departe semenilor lor.</p> <p>Voi anunța titlul poveștii: „Peripețiile micului Willy” și voi enumera obiectivele activității pe înțelesul copiilor.</p>	<p>Conversația</p>		<p>Frontal</p>	

<p>1. Dirijarea învățării</p>	<p>Voi prezenta conținutul poveștii clar, coerent și expresiv, cu un ton și o mimică adecvată. În timp ce povestesc voi avea în vedere mutarea siluetelor pe machetă, în funcție de șirul poveștii.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Un pinguin, pe nume Willy, s-a îndepărtat de casă și s-a rătăcit printre animalele de la Polul Nord; 2. Pinguinul se întâlnește cu focile, care râd de înfățișarea sa. 3. Mergând mai departe, supărat de comportamentul focilor, acesta se împrietenește cu urșii polari. 4. Urșii îl invită la joacă în apă. 5. Deodată, „un munte de gheață” pune în pericol animalele polare. 6. Un pui mic de urs este salvat de Willy, care primește „cinstea și prietenia” tuturor animalelor de la poli. 	<p>Povestirea</p>	<p>Machetă reflector Siluetele personajelor laptop</p>	<p>Frontal</p>	<p>Capacitatea copiilor de a fi atenți la conținutul poveștii.</p>
--------------------------------------	--	-------------------	--	----------------	--

<p>1. Obținerea performanței</p>	<p>O2 O3 O4</p> <p>Cu ajutorul metodei interactive „Explozia stelară”, preșcolarii vor răspunde la o serie de întrebări, pe baza conținutului poveștii.</p> <p>Prezintă copiilor o imagine cu un ghețar crăpat în ghețari mai mici. Fiecare ghețar mic are o întrebare cu referire la textul audiat. Copiii răspund la întrebări, iar bucățile de ghețar se vor uni pentru a forma unul mare.</p> <ul style="list-style-type: none"> • UNDE a ajuns pinguinul Willy? • DE CE s-a supărat pinguinul pe foci? • CE puteți spune despre comportamentul focilor? • CINE a salvat puiul de urs? • CUM au reacționat animalele polare la fapta curajoasă a pinguinului? • CÂND credeți voi că va ajunge pinguinul înapoi, la Polul Sud, la frații săi? <p>Copiii răspund la întrebări și astfel reușesc să întregască ghețarul.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Imagine reprezentativă din poveste</p> <p>Piese-puzzle imagine</p>	<p>Frontal</p>	<p>Evaluez capacitatea copiilor de a răspunde corect la întrebările adresate.</p>
<p>1. Asigurarea retenției și a transferului</p>	<p>O1 O3</p> <p>Voi întreba copiii cum s-a numit povestea de astăzi și care dintre personaje le-a plăcut cel mai mult.</p> <p>Ce s-ar fi întâmplat dacă în loc de iceberg ar fi apărut în poveste soarele?</p> <p>Ce alt personaj, din altă poveste ar fi putut veni în ajutor micului pui de urs?</p>	<p>Conversația</p> <p>Problematizarea</p>		<p>Frontal</p>	<p>Capacitatea copiilor de a-și motiva alegerea făcută</p>
<p>1. Încheierea activității</p>	<p>Voi face aprecieri generale și individuale asupra desfășurării activității.</p>	<p>Conversația</p>		<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	

Activitatea Cu Cartea În Grădiniță

Loredana Cuibari

Grădinița P.P. "Sf. Sava"

Metoda semnifică o modalitate de cunoaștere și acțiune, guvernată de o serie de principii, reguli tehnici și procedee, utilizate de către educator și educat, în vederea construirii unor instrumente ale cunoașterii, menite să sporească eficiența activităților de învățare. Metoda didactică reprezintă o cale concretă de realizare a procesului instructiv-educativ, ca o totalitate de reguli, principii, procedee și mijloace prin care se asigură actul predării-învățării, cu scopul atingerii unor obiective (Voiculescu, 2003, pp. 74-75).

Metoda nu are valoare în sine, aceasta dobândind-o prin eficiența activității în care este inclusă, și mai ales prin modul cum este pusă în aplicare de către educator. De asemenea, metoda este inclusă într-o strategie didactică, adică într-un ansamblu de metode în care se completează, se compensează și devin un demers coerent de educare și instruire (Cerghit, 2006, p. 17).

De exemplu, activitatea cu cartea apare prezentată, în lucrările de specialitate (*Metode de învățământ*, scrisă de Ioan Cerghit; *Pedagogie preșcolară*, de Voiculescu Elisabeta, *Documentar metodic pentru activitățile de educare a limbajului la preșcolari* de Boca-Miron Elena și Chichișan Elvira, *Pedagogie*, Constantin Cucuș) ca metodă de comunicare scrisă (învățarea prin lectură), alături de metoda studiului individual (independent) și de tehnicile de informare și documentare, versus metode activ – practice sau bazate pe acțiune și comunicare, cum sunt: exercițiul și lucrările practice, povestirea, explicația, descrierea și demonstrația.

Activitatea cu cartea poate căpăta valențe deosebite în cadrul activităților de învățare a citit-scrisului în grădiniță (educarea limbajului).

Activitatea cu cartea implică la vârsta preșcolară o metodă eficientă de *familiarizare a copilului cu acest instrument al muncii intelectuale*, nu neapărat de a forța citit-scrisul, ci pentru a folosi imaginile, ilustrațiile, fotografiile ca suport în activitate sau în utilizarea altor metode precum: povestirea, explicația, conversația, exercițiul etc. Lucrându-se des cu cărțile, revistele pentru copii sau benzile desenate, copiii se vor familiariza cu instrumentele de lucru care facilitează manipularea cărții (deschiderea/închiderea unei cărți, cunoașterea/diferențierea componentelor acesteia – copertă, file ș.a., darea filelor, paginația unei publicații, utilizarea unui semn de carte, diferențierea imaginilor de pasajele scrise, corespondența acestora, diferențierea culorilor, formelor etc., ordonarea cărților după anumite criterii relevante în acest sens, precum: „cartea cea mai mare de pe raftul de jos”, „cartea din care am citit săptămâna trecută despre Cenușăreasa”, „cartea cu coperta roșie”, „atlasul cu animale” etc. (Boca-Miron, Chichișan; 2002, p. 57; Voiculescu, 2003, pp. 74-75)

De asemenea, această metodă, poate implica în cadrul învățământului preșcolar familiarizarea copiilor cu *diferite tipuri de „lectură”* și exersarea acestora, într-o oarecare măsură.

Iată care sunt aceste tipuri de „lectură”:

– *lectura mintală*, sau cea exercitată în gând, a imaginilor, semnelor sau simbolurilor din cadrul diferitelor publicații. Acestea pot fi însoțite și de indicații sau criterii de lecturare;

– *lectura demonstrativă* – evidențiată de către educator/educatoare. Acest tip de lectură poate fi realizat și de către un copil care „citește” imaginile, semnele sau simbolurile, atribuindu-le și însemnătăți.;

– *lectura realizată succesiv de către preșcolari* (lectura în lanț) a imaginilor, semnelor și simbolurilor;

– *lectura selectivă* (problematizată), care presupune două situații de comunicare didactică: a) fie educatorul indică anumite imagini, ansamblu de semne/simboluri, anumite elemente, detalii, în așa manieră încât copilul să asocieze acestora anumite semnificații/explicații (Cerghit, 2006, p. 181);

b) a doua situație presupune identificarea, din partea copiilor, a anumitor elemente, din publicația avută în vedere. Acestea au legătură cu ideile emise de educator în prealabil.

Această metodă mai poate avea în vedere:

– punerea preșcolarilor în ipostaza de a decoda un mesaj, precum și transmiterea acestuia altor persoane (copii sau adulți).

– formarea unor deprinderi de prelucrare a mesajului unor texte/publicații (Cerghit, 2006, pp. 182-183);

– plasarea preșcolarii în ipostaza de creatori de cărți/publicații; este foarte important să-i antrenăm pe copii în astfel de activități, în vederea realizării unor produse precum: Dicționare ilustrate, care să cuprindă cuvinte neînțelese de aceștia, pe parcursul unui an de grădiniță, din cadrul activităților de educare a limbajului, spre exemplu, *Cartea vacanței*, în care copiii pot desena sau povesti întâmplări plăcute din *Vacanța mare!*, *Albumul literelor* care ar putea să cuprindă simbolul grafic al literei învățate și desene ale unor obiecte care încep cu sunetul corespunzător literei respective (Boca-Miron; Chichișan, 2002, p. 57; Voiculescu, 2003, pp. 74-75).

Alte activități care se pot desfășura în bibliotecă, având în vedere metoda activității cu cartea:

– *Activități conexe cu „citirea” cărților.* Se poate întâmpla ca una dintre povestirile citite să ia placă foarte mult copiilor, înflăcăându-le imaginația. Ei vor fi atunci încurajați să deseneze și să coloreze propriile lor ilustrații. Copiii le va face plăcere să excute aceste tipuri de activități chiar în colțul bibliotecii. Personajele desenate de copii vor fi afișate pe diferite panouri și, mai târziu, ar putea fi decupate și folosite în colaje, putând realiza un album al personajelor sau un tablou al acestora.

De asemenea, preșcolarii pot executa aceste figurine de personaje din plastelină sau diverse materiale. Firul poveștii poate fi utilizat și în cadrul unui joc de rol sau dramatizări ale textului; dacă există posibilitatea și interes din partea copiilor, se va utiliza dramatizarea cu păpuși. Nici una din aceste activități nu trebuie impusă copiilor, ci doar simultană și încurajată atunci când apare ideea. În caz contrar, plăcerea audierii poveștii se va stinge la gândul „corvoadei” ce va urma.

– *Discuții despre cărți.* În acest caz se pot utiliza toate tipurile de cărți: cu povești, cu poezii, cu ghicitori, cu proverbe, cărți care promovează conținutul altor cărți ș.a. Frecvent, un personaj care trezește imaginația copilului va constitui un instrument necesar pentru a-i dezvolta acestuia interesul pentru citit. De asemenea, interesul copilului se poate transforma într-un motiv puternic de a căuta cărți în domeniul respectiv.

În cazul în care preșcolarii sunt de grupă mică sau mijlocie și nu au o experiență destul de bogată în ceea ce privește activitatea cu cărțile, educatoarea poate amâna această discuție despre cărți și personaje. În schimb, li se pot citi cu mare succes copiilor povești și, de asemenea, li se pot prezenta personaje din povești. Ulterior, cei mici pot să își aleagă un personaj favorit dintre cele prezentate. Pentru a oferi preșcolarii posibilitatea de a înțelege și de a evalua comportamentul eroilor din povești (de a-l alege pe cel preferat), este bine ca educatoarea să discute cu grupul de copii despre acele personaje și să-i pună pe copii în postura de a identifica particularitățile. Discuția se poate desfășura imediat după lectură, dacă este vorba despre un text scurt sau dacă preșcolarii sunt prea mici pentru a putea reacționa bine la discuție în caz că acestea se amână sau poate avea loc după o zi sau două, dacă povestea a fost mai lungă sau dacă preșcolarii sunt destul de mari pentru a purta discuții decalate în timp față de activitatea principală.

În cadrul acestor discuții, preșcolarii li se vor adresa întrebări precum: „*Ce personaj (animal, obiect etc.) ți-a plăcut din poveste?*”, „*Crezi că acesta (aceasta) era drăguț (ă) / frumoas (ă) / deștept sau deșteaptă / înspăimântătoare?*”, „*Ce ți-a plăcut la el (ea)?*”.

De asemenea, se vor purta discuții și despre cărți și ilustrații. Copiii vor fi întrebați dacă ilustrațiile sunt frumoase, colorate, caraghioase sau interesante. Unele cărți utilizează efecte speciale – jetoane care se ridică arătând imagini noi sau părți ale ilustrației rămase ascunse, imagini sub formă de puzzle, iar dacă acestea sunt înlăturate se poate descoperi imaginea propriu-zisă (acest lucru le poate ușura munca în cazul rezolvării puzzle-ului) (Dumitrana, 2001, pp. 76-77).

Mediul familial poate stimula în copil interesele, atitudinea, dorința de a experimenta activitățile cu cartea, curiozitatea copilului și plăcerea de a ajunge, în cele din urmă, să înțeleagă tainele scrierii.

Bibliografie:

- Rațiu, I. (2003). *O istorie a literaturii pentru copii și adolescenți*, București: Editura Biblioteca Bucureștilor.
- Stanciu, I. (1957). *Literatura pentru copii și îndrumarea lecturii copiilor*, București: Editura de Stat pentru imprimare și publicații.
- Vâgotrki, L.S., (1972). *Opere psihologice alese*. Volumul I-II. București: EDP (European Development Platform).
- Vâgotrki, L.S., (1978). *Mind and Society. Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

OPORTUNITĂȚI OFERITE DE EDUCAȚIA OUTDOOR

Maria Roxana Pintilie

Gradinita Cu Program Prelungit Poiana Cu Castani Turda

Într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare și datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile educatorilor s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, am constatat cu uimire că nu este cea mai fericită formă de educație și, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătosă. Copiii care stau din ce în ce mai mult în casă în fața monitoarelor de orice fel, cunosc natura numai din „poze” și din filme. Este momentul și avem obligația de a-i scoate „afară”. Este motivul pentru care de câțiva ani a apărut conceptul de activitate outdoor, ca alternativă pentru educația formală, tradițională. Există mai multe accepțiuni pentru termenul de outdoor, cea mai simplă fiind aceea de activitate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii.

Caracteristicile cheie ale educației outdoor sunt:

- oferă posibilitatea contactului direct cu natura, în condițiile în care protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial iar urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;
- reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare, beneficiind de un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă”
- poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;
- asigură dezvoltarea personală prin libertatea de manifestare și exprimare pe care le oferă.
- asigură dezvoltarea spiritului de echipă, conexiunea între preșcolari, preșcolari-educatoare, creșterea gradului de participare activă;
- oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea individului și, implicit, a comunității și societății din care face parte;

Un aspect important al educației outdoor este acela că răspunde atât nevoilor de bază ale individului, cât și celor care îl particularizează în grupul din care face parte:

- Nevoia de a fi respectat – derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.
- Nevoia de a fi responsabil – activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilități pentru atingerea scopului propus (ex. dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un copil poate primi sarcina de a curăța pomii, un altul sarcina de a uda florile, important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, educatorul să-i transmită acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului).
- Nevoia de a fi activ – implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, aduce numeroase beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului. Jocul fiind activitatea fundamentală a copilului este important ca toți copiii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.
- Nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale sau emoționale), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră că mediul din interiorul grupei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

- Nevoia de a se simți în siguranță – interiorul grupei este mult mai sigur pentru copii, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri și situații neprevăzute care pot avea efect negativ. Educatorul trebuie să identifice posibilele riscuri care pot să apară și să conceapă un plan de management al riscului, întrucât este un aspect deosebit de important care i-a făcut pe unii specialiști în domeniu să nege utilitatea utilizării educației outdoor.

Învățământul preșcolar poate fi considerat precursor al educației outdoor, având în vedere că activități formale, informale și nonformale se desfășoară în afara grădiniței dintotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educație formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Exemple de activități outdoor:

Domeniului Limbă și comunicare:

- punerea în scenă a a unei povești, după ce în prealabil aceasta a fost citită în sala de clasă; putem solicita copiilor, să schimbe firul epic al poveștii (pentru a evita haosul și dezorganizarea, pregătim preșcolarii pentru activitate cu o zi înainte; activitatea nu presupune o repetiție propriu-zisă, este indicat să lăsăm preșcolarii să fie spontani, ei se vor gândi în prealabil cum să schimbe firul epic, însă pentru exemplificare ei vor fi încurajați să improvizeze);
- identificăm anumite elemente naturale cu care elevii pot scrie: pe pământ, pe pietre sau frunz;
- începem o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) și încurajați copiii să continue povestea - poveste cu început dat;
- creem împreună cu preșcolarii un loc sau mai multe locuri de citit (atunci când avem ca mijloc de realizare Lectura educatoarei la grădiniță, putem merge în acel loc).

Domeniul Științe:

Puterea soarelui

Este greu să le explicăm copiilor ce înseamnă cu adevărat puterea a soarelui. Sigur, ei simt că uneori este mai cald iar alteori mai rece. De aceea o activitate outdoor poate fi concludentă. Ea se va desfășura în două etape: într-o zi foarte călduroasă de vară și cea de-a doua într-o zi rece, dar însorită de toamnă. Se iau bucăți de folie de aluminiu pe care se așează forme de tăiat fursecuri, se umplu cu bucăți mici de creioane ceracolor și se scot afară la soare pe farfurii. Copiii vor avea la îndemână un ceas pentru a monitoriza timpul. Cât timp copiii construiesc castelul soarelui din nisip, creioanele ceracolor se topesc la căldura soarelui. Cu ajutorul educatoarei copiii vor nota în jurnalul grupei în cât timp s-au topit creioanele. Odată topite creioanele ceracolor, vor fi lăsate la răcit, apoi se vor scoate cu un cutter. Copiii vor observa cum s-au amestecat culorile între ele și le vor încerca pe foi de desen. Cu următoarea ocazie se va proceda la fel și copiii vor compara rezultatele.

Micii grădinari

Este o activitate outdoor de educație ecologică în care copiii contribuie direct la îmbunătățirea calității aerului, la înfrumusețarea spațiului verde al grădiniței conștientizând astfel importanța acestuia pentru viața pe Pământ. Muncile pe care le vor executa copiii trebuie să fie adaptate la nivelul lor de dezvoltare psiho-fizică și trebuie să fie precedate de un serios instructaj de protecția muncii. Scopul acestui gen de activități este de a-i responsabiliza pe copii față de calitatea mediului, de a prețui munca și de a conștientiza valoarea muncii.

Numere în natură

Căderea frunzelor în anotimpul toamna este un bun prilej pentru activități de învățare profund distractive pentru copii. Copiii pot:

- să adune frunze;
- să adune frunze după diferite criterii: mărime, formă, culoare;

- să sorteze frunze după diferite criterii: mărime, culoare, formă;
- să numere frunze;
- să raporteze numărul la cantitate și invers;
- să observe copaci și să le determine caracteristicile după grosime, înălțime, etc;
- să execute diferite exerciții fizice în condiții diferite față de sala de sport.

Printre frunzele căzute se amestecă frunze cu cifre și se solicită copiii să execute diferite sarcini. Între acțiunile cu caracter științific, pentru deconectare se execută diferite sarcini specifice domeniului psihomotric.

Domeniul Estetic și Creativ

Gheața magică

Copiilor le place să picteze oricând, oriunde și cu orice. Iarna este momentul perfect de a le stimula imaginația. Nimic nu poate fi mai distractiv pentru un copil decât să picteze cu cuburi de gheață pe care să și le facă singur.

Materiale necesare:

- apă;
- recipient pentru gheață;
- tempera;
- coli de desen;
- prosoape de hârtie;
- tăvi de plastic cu margini joase.

Fiecare copil va primi pahare cu apă pe care o vor colora cu tempera. Vor umple recipientele pentru gheață cu apa colorată și o vor duce afară să înghețe. Vor verifica din timp în timp dacă apa a înghețat. Se pot chiar juca în zăpadă între timp. Recipientele pot fi lăsate afară și peste noapte. Odată obținute cuburile de gheață colorate, copiii vor putea picta cu ele pe foi și pe prosoapele de hârtie fiind îndemnați să observe diferențele dintre picturile de pe cele două tipuri de hârtie. Vor observa că o hârtie mai poroasă absoarbe mai multă culoare și că pe aceasta culoarea este mai împrăștiată.

Activitățile care pot fi desfășurate în cadrul **domeniului Psihomotric** ar putea fi exerciții fizice, plimbări în aer liber, întreceri, etc.

Strategii De Evaluare Digitală Utilizate În Învățământul Primar

Ancuta Erdei

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Dej

Societatea contemporană se află într-o continuă dinamică și urmărește formarea unor competențe necesare elevului pentru a putea face față ulterior, în viața de adult, expectanțelor de la locul de muncă și schimbărilor permanente provocate de evoluția tehnologiei.

Marin Manolescu afirmă că evaluarea pe bază de competențe este „ținta” modernă în educație (2016, p. 58). Astfel, evaluarea elevului în contextul actual trebuie să țină cont de competențele cognitive și metacognitive pe care le posedă acesta. Evaluarea pe bază de competențe vizează funcționarea cognitiv-acțională, adică rezultate ale domeniului cognitiv (cunoștințe, noțiuni, reguli, principii, teorii, teze, idei, abilități și capacități intelectuale), ale domeniului afectiv-atiudinal (atitudini pozitive față de învățatură, activitate, interese, sentimente, convingeri) și ale domeniului psiho-motor (priceperi și deprinderi practice, competențe motrice, capacități și calități motrice) (Cerghit, 2008, p. 356).

Pedagogia competențelor necesită reconstrucția evaluării din perspectiva educației cognitive, care vizează formarea competențelor elevilor din ciclul primar, în concordanță cu anumite profile (Manolescu, 2016, p. 58). Aceste profile reprezintă niște standarde aplicabile pentru elevi la nivelul mai multor țări. Profilul de formare al absolventului cuprinde competențele- cheie necesare elevului la nivel european, fiind astfel valabile pentru toți locuitorii din Uniunea Europeană. Așa cum este definită de Recomandarea Parlamentului European și Consiliul Uniunii Europene, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (2006, p. 4-5), competența- cheie reprezintă o combinație dinamică de cunoștințe, aptitudini și atitudini pe care cel educat trebuie să le dezvolte pe tot parcursul vieții, începând încă din învățământul primar, prin intermediul învățării formale, nonformale și informale, inclusiv în familie, școală, locul de muncă, comunitate. De aceste competențe au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, ocuparea unui loc de muncă, incluziune socială, un stil de viață durabil, o viață de succes în cadrul societății. Competențele- cheie sunt în număr de opt și vizează: competențe de alfabetizare, competențe multilingvistice, competențe în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii, competențe digitale, competențe personale, sociale și de a învăța să înveți, competențe cetățenești, competențe antreprenoriale, competențe de sensibilizare și exprimare culturală. (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 2018, p. 7- 8)

În ultima perioadă, specialiști în educație, precum Mușata Bocoș, Dana Jucan, Ioan Cerghit, Marin Manolescu oferă o mare atenție evaluării didactice, considerând că are un rol esențial în valorificarea competențelor asimilate pe parcursul predării- învățării, între cele trei procese (predare- învățare- evaluare) existând o interrelație puternică, creându-se un circuit continuu, conform căruia nu se poate îndeplini unul dintre acestea, fără a ține cont de celelalte. Evaluarea trebuie astfel privită ca o pârghie care ajută elevul să își formeze competențe practic- aplicative, metodele de evaluare alternative constituind, după părerea mea, principalele metode prin care elevul este motivat intrinsec să învețe și să fie capabil să aplice cele învățate în viața de zi cu zi.

Am ales să abordez această temă, deoarece evaluarea școlară este un domeniu frecvent întâlnit în studiile de specialitate, atât la noi în țară, cât și în străinătate. Consider că utilizarea evaluării digitale va ajuta elevii să își dezvolte gândirea critică, competențele sociale și să își valorifice competențele de comunicare orală și scrisă, sub aspectul realizării unor sarcini de lucru provocatoare, inovative, care să le stârnească interesul și să îi implice activ. Mai mult, o abordare inovativă din perspectiva evaluării digitale îi va ajuta pe acești „nativi digitali” să își exercite competențele digitale în realizarea unor prezentări digitale, postere digitale, cărți digitale etc.

În cele ce urmează, voi prezenta câteva dintre instrumentele digitale web 2.0 utilizate la clasă în vederea evaluării competențelor urmărite: cartea digitală, banda desenată digitală și harta conceptual digitală.

1. Cartea digitală

O metodă alternativă de evaluare utilizată la clasă este cartea digitală. Elevii au realizat cărți digitale, folosind site-ul www.storybird.com.

Pentru început, le-am arătat elevilor cărți digitale scrise de alți copii, pentru a înțelege care este structura narativă a acestora. Apoi, au primit ca subiect pentru cărți aventuri ale unor animale. De pe site-ul menționat mai sus, și-au ales imaginile dorite, după care au scris povestea, respectând firul narativ.

Pașii pentru realizarea unei cărți digitale sunt următorii: se accesează site-ul www.storybird.com și se creează un cont, folosind datele furnizate de către cadrul didactic. Se selectează opțiunea **Write** din

partea de sus a paginii, apoi la **Search** se scrie tema care are legătură cu subiectul poveștii (spre exemplu, animale sălbatice). Din imaginile apărute, se alege una preferată și se alege opțiunea **Use this art**, apoi **Picture book**. În josul paginii, în stânga, apare **Cover** (coperta cărții), se dă click pe ea, se alege tipul de carte (**Classic** sau **Landscape**), apoi se scrie titlul cărții și numele elevului și se alege culoarea copertii. Tot în partea de jos a paginii, în dreapta, de la o săgeată, se merge la prima pagină. Se scrie textul, apoi se adaugă imaginea, care se selectează din imaginile aflate în stânga și în dreapta. Pentru a crea o nouă pagină, se dă click pe plusul din dreapta, jos. La final, după revizuirea cărții se alege opțiunea **Save & Exit**, pentru salvarea acesteia. După primirea aprobării din partea cadrului didactic, aceasta poate fi făcută publică, alegând opțiunea **Publish**, de la butonul din stânga pe care scrie **Menu**. Privind componentele competenței de comunicare, putem observa prezența componentei verbale, cât și a celei literare și socio-afective în realizarea cărții digitale. O altă competență- cheie urmărită, pe lângă competența de comunicare, este competența digitală.

1. Bandă desenată digitală

Realizarea unei benzi desenate digitale cu titlul „O zi din viața mea” constituie o altă sarcină de evaluare a elevilor, prin intermediul instrumentului Web 2.0 - www.storyboardthat.com.

Pașii urmați în realizarea benzii desenate digitale sunt următorii: se accesează www.storyboardthat.com și se creează un cont. Se alege opțiunea **Create a storyboard** și se începe crearea benzii desenate, alegând fondul, de la **Scenes**, personajele, de la **Characters**, apoi de la **Textables**, se alege forma bulei de scriere, în care se adaugă textul dorit. Pentru a adăuga mai multe celule de scriere, se selectează **Add cell**, din josul paginii. La final, se dă **Save**, iar banda desenată poate fi salvată ca document PDF sau pe pagina personală.

În ceea ce privește competența de comunicare, am urmărit componenta verbală, în special dimensiunea lingvistică. Alte competențe- cheie vizate prin intermediul acestei sarcini de lucru au fost: competența digitală, competența de comunicare în limbi străine, cât și aceea de a învăța să înveți.

1. Hartă conceptuală digitală

Elevii au realizat o hartă conceptuală digitală a cuvântului „copilărie”, folosindu-se de textele citite în unitatea de învățare „Copilăria”. Ei au utilizat aplicația Web www.bubbl.us.

Realizarea acestei sarcini de lucru a vizat componenta cognitivă și pe cea socio-afectivă a competenței de comunicare, alături de dimensiunea lingvistică a componentei verbale. Celelalte competențe-cheie urmărite au fost competența digitală și competența de comunicare în limbi străine. Consider că această sarcină de lucru evaluează gândirea critică a elevilor, capacitatea de a opera cu diferite concepte, cât și originalitatea fiecăruia. Utilizarea instrumentelor digitale în evaluarea elevilor, amintite în lucrarea de față, au ajutat la atingerea competențelor urmărite de programa școlară, într-o manieră formativă, nestresantă, care să încurajeze și să motiveze elevii în realizarea sarcinilor de lucru primite, așa cum reiese și din evaluarea produselor elevilor, cât și din discuțiile întreprinse cu elevii și părinții acestora. Formarea competenței digitale a fost valorificată în mod special prin activitățile didactice realizate, alături de alte competențe- cheie necesare profilului de formare al absolventului de clasa a IV-a, dintre care amintesc: competența de alfabetizare, competența de comunicare în limbi străine, competența de „a învăța să înveți”, competențe sociale și civice.

Referințe bibliografice:

Bocoș, M.; Jucan, D., *Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării*, Editura Paralela 45, Pitești, 2007.

Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Polirom, Iași, 2008. Manolescu, M. (coord.), *Perspective inovative ale evaluării în învățământul primar. Evaluarea digitală*, Editura Universitară, București, 2016.

Recomandarea 2018/C 189/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2018 privind competențele- cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 2018, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604\(01\)&from=LT](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604(01)&from=LT) (accesat pe 16 februarie 2020).

Recommendation of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning (2006/962/EC), Official Journal of the European Union, 2006, <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2006/962/oj> (accesat pe 16 februarie 2020).

Resurse Web <https://storybird.com/> www.storyboardthat.com <https://bubbl.us/>

Stimularea Interesului Pentru Lectură A Elevilor Din Ciclul Primar

URDA ROXANA

Scoala Gimnaziala Nicu Albu Municipiul Piatra-neamt

Cartea este cel mai complet depozit al inteligenței omenești, adunând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează întregi un timp neprețuit. Lăsate între file de mii de ani, par pierdute, dar noi le putem învia dezvăluind o lume neașteptată. O carte o răsfoiești când vrei, cum vrei și ori de câte ori vrei. Acest amic tăcut îți dăruiește ori de câte ori ai nevoie același răspuns la fiecare întrebare și- l repetă cu o răbdare imensă până ce l- ai înțeles. Cartea este atât de binevoitoare, încât atunci când n- ai înțeles- o nu se supără, te așteaptă să revii. Cartea este dascălul care te îndrumă la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. O carte te îndeamnă să răsfoiești și alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate căile de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele tehnice.

Limba română își aduce aportul la dezvoltarea gândirii și la modelarea sentimentelor, asigurând elevului susținerea evoluției intelectuale, precum și capacitatea integrării în viața socială.

În studiului limbii și al literaturii române în învățământul primar obiectivul central este dezvoltarea competențelor elementare de comunicare, orală și scrisă ale copiilor, precum și familiarizarea acestora cu texte literare și nonliterare, importante din punctul de vedere al vârstei. Se analizează totodată configurarea la elevi a unui ansamblu de atitudini și de motivații care vor stimula și sprijini ulterior studiul limbii și al literaturii române.

Interesului pentru lectură trebuie să înceapă încă de la clasele mici.

Nicolae Iorga afirma faptul că unui om i se formează în primul rând cultura prin lectură, de aceea din fragedă copilărie e bine să iubim cartea, să o citim, să o păstrăm cu grijă ca pe un bun de preț.

Lectura este activitatea de bază a elevului derulată în cadrul disciplinelor școlare, este organul muncii intelectuale. Lectura este important deoarece ea constă în faptul că aceasta contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular variat, prin educarea lor etică și estetică, totodată dezvoltă interesul elevilor pentru citit, formează în mod progresiv un om cu o cultură comunicatională variată, capabil să vorbească cu semenii, să înțeleagă lumea din jurul său, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om, îl ajută să-și exprime gândurile, sentimentele, stările și opiniile.

Trăim într-o perioadă în care suntem invadați de vizual, internet și televiziune, lectura nemaifiind printre preferințele, interesele manifestate în rândul elevilor. Lectura se numără din ce în ce mai puțin printre acele activități ce au ca reper o alegere individuală, plecând din plăcerea, dorința de a avea contact cu cartea, de a- i sorbi cuvintele dătătoare de înțelepciune. Elevii din ziua de azi fie citează mai greu, fie nu le place să citească, iar dorința de a primi informații mai rapid, ei sunt ajutați de triada calculator-telefon-televizor. Acest fapt duce la incapacitatea de a citi corect și de a înțelege mesajul unui text care reprezintă baza activității școlare, iar această capacitate se exersează și se dobândește prin lectură.

Dezvoltarea și formarea interesului și gustului pentru lectură nu vine de la sine ci se formează printr-o înlănțuire a factorilor educaționali (școală-familie) și se suprapune cu perioada în care se pun bazele citirii, un rol principal având învățătorul.

Acesta trebuie să știe cum să aplice cele mai interesante metode de stimulare a interesului pentru lectură, dar și să ofere tuturor copiilor posibilitatea de a-și însuși tehnica citirii corecte, conștiente și fluente și să- i obișnuiască pe copii să lucreze cu cartea, să se orienteze în textul citit, să folosească dicționarele, fișele de lectură, fișele cu citate, etc. În practica școlară se pot folosi forme variate care să trezească interesul pentru lectură, acestea fiind clasificate în strategii formative și evaluative. Din strategiile formative cea mai folosită este citirea expresivă de către învățător a unor texte potrivite vârstei, dar și interesante. O altă modalitate ar fi povestirea realizată de învățător, sau în cazul lecturii citite de elevi- începută de acesta și terminată de ei. Ghicitorile sunt un mod de a îi invita pe copii la lectură (citind un fragment, li se solicită copiilor să indice opera și autorul), precum și jocul didactic și agenda de lectură, jurnalul de lectură, biblioteca clasei. La școlarii de vârstă mică este bine dezvoltat spiritul de competiție, de aceea o altă metodă de a stimula interesul pentru lectură este utilizarea calendarului de lectură, unde copiii notează zilnic numărul de pagini parcurse, concurând cu colegii săi. Fiecare dascăl la clasele primare, poate oferi o modalitate eficientă de a dezvolta interesul pentru lectură, și anume panoul „Prietenii cărții”, unde sunt notate o listă de cărți și intervalul de timp în care trebuie să fie lecturate, copiii fiind motivați printr-o diplomă a celui mai activ cititor.

A îndruma elevii să citească nu înseamnă numai a le indica o listă de cărți, ci și a le verifica

permanent calitatea și cantitatea lecturilor, acestea fiind obținute prin intermediul strategiilor evaluative. Strategiile pe care le utilizez în activitatea de zi cu zi sunt: șezătoarea literară, pentru care elevii sunt motivați să caute materiale, texte în versuri sau proză, ghicitori sau proverbe pentru a fi prezentate în cadrul activității, unde sunt invitați părinții pentru a-i da evenimentului un aspect de sărbătoare. Mai pot fi folosite și concursurile literare, în cadrul cărora copiii demonstrează un volum de cunoștințe și informații referitor la opera și creația unui anumit scriitor, precum și medalionul literar- cu recitarea, lecturarea expresivă a fragmentelor din operele a multor scriitori în cazul aniversărilor. Prin recitarea de poezii, se pune accent pe educarea sensibilității, frumosului, a stării de bine.

Familia are un rol important în stimularea și menținerea educației față de lectură, deoarece constituie primul mediu de viață socială și culturală. Copilul care îi are ca model pe membrii familiei ce împrumută cărți de la bibliotecă și citesc în timpul liber, sau dețin casă o bibliotecă proprie, discutând și împărtășindu-și părerile referitor la cărțile citite, îl vor motiva și pe copil să citească cu plăcere. E importantă și implicarea învățătorului, pentru a-i explica familiei să țină cont de faptul că dezvoltarea cognitivă și afectivă a copiilor e diferită și aceștia nu trebuie să fi comparați cu alți copii, pentru a-i înfrâna și demotiva de la a citi. Dascălul este cel ce le prezintă părinților lista de cărți, având în vedere particularitățile de vârstă și interesele copiilor, dar și modul de verificare a înțelegerii textului citit.

Bibliografie:

Alexandru, Gheorghe, Șincan, Eugenia, Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi, Editura „M. Duțescu”, 1993.

Crăciun, Corneliu: Metodica predării limbii române în învățământul primar, Ed. Emia, Deva, 2001.

Goia, Vistian: Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000.

Nuță, Silvia – Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I și II, Ed. Aramis, 2000, București.

Crăciunul E Aproape

VOICHITA MARIANA ROTAR

Scoala Gimnaziala Lucian Blaga Baia Mare

Crăciunul e aproape

Colindul colindelor

Mai e vreme de colinde,

Se mai poate, se mai poate,

Dacă sufletul rămâne

Cel mai mare dintre toate.

Dar colinda din colinde,

N-are roluri, n-are mască,

Și pe ea tot omul lumii

E chemat să o rostească.

Steaua, Sorcova și Capra,

Plugușorul și Ajunul,

Le vor învăța copiii,

Nu le va uita niciunul.

În colindă, cel puternic

Și cel sfânt este Cuvântul,

Cum unește într-o noapte

Omul, cerul și pământul.

Noi, prea multe ale noastre

Le-am pierdut la cotitură,

Prin colindele acestea

Revenim la starea pură.

Ca-ntr-o stampă din răstimpuri

Pe la geamuri sunt copiii,

Și ies oamenii la ceruri,

Cu toți morții și toți viii.

N-am murit ca neam al lumii
In vreo clipă viforoasă,
Cât colindele colindă
Și copiii sunt acasă.

Cum și astăzi ne întoarcem
Și pe prunci îi vom deprinde
Să nu uite niciodată
Oameni, țară și colinde.

Vin copiii să dezlege
Din obraji fantasme roșii,
Hei, primiți-i cu colindul,
Că tresar în ei strămoșii.

Și-i colindul semn heraldic,
Și-i cultură în mișcare,
Că prin el deschidem firea,
Și că spiritul nu moare.

Și în sufletul prielnic
Pentru fapte osebite
Clopoței pun ninsoare,
Cerul, florile-și trimite.

N-a murit colindul nostru,
Se mai poate, se mai poate,
Leru-i ler, florile dalbe,
La mulți ani cu sănătate

Crăciunul. În aer miroase a brad.
Din cer, primeniți cu lumină,
Fulgi albi se-înfioară și cad.
Dragi copii, sunt bune toate
Masă, darul și brăduțul
Dar dacă lipsesc din ele

Sfânta maică și pruncuțul
Este doar o sărbătoare
Fără vreun folos, niciunul.
Nu acesta Crăciunul....

Orașul întreg se agită,
Luminile lumii se zbat
Să cheme omenirea orbită
Hipnotic spre tot ce-i greșit.
Pe stradă, prin mol și vitrine
Mesaje, reclame îți spun
Te cheamă, te-mbie să cumperi,
Mai mult, tot mai mult, de Crăciun.

Vacanța-i aproape. La școală,
În clasa a doua acum
Copiii fac planuri mărețe,
Cu tot ce va fi de Crăciun:
Serbări, și cadouri, și jocuri
Ori haine, și mese, și bani
Aceleași subiecte ce-mbie
Tot omul de sute de ani.

Clopoțelul

Doamna:

-Copii, bună ziua!

-Bună ziua! Bună ziua!

-Ei bine, ce zi este azi? Să vedem, Adam!

- E marți. Mai avem patru zile și e vacanță!

-Daaa!

Cu gândul plecat în vacanță,
Ați fost mai mereu până acum
Așa e, mai sunt patru zile.
Atunci să vorbim de Crăciun.
Ce credeți că-nseamnă Crăciunul?

La ce vă gândiți când vă spun:

Că vine acum sărbătoarea

Cea mare numită Crăciun?

Spune tu, Tudor!

-Crăciunul , eu cred ca înseamnă

Să fim cu acei ce- i iubim.

Să dăm cât mai multe cadouri

Și, bine-nțeles, să primim.

-Să te auzim, Nadia!

-Crăciunul,eu cred ca –i o masă

Cu atâtea bucate pe ea,

Că, mama gătește trei zile

Și nu le putem termina.

Mateo

-La mine Crăciunul înseamnă

Ca -n ultimii 4-5 ani

Să mergem pe la uși cu colindul

Să fac o grămadă de bani.

Spune, Iza!

-Eu nu merg pe la uși cu colindul,

La mine vin chiar acasă:

Mătușa, bunica și nașa

Și-mi lasă bănușii pe masă

-Eu cred ca Crăciunul înseamnă cadouri

Să îți cumperi, să ai tot ce vrei...

Mai mergem un pic pe la moluri,

Mă duc împreună cu ai mei.

-Noi anul acesta mergem în Franța la rude

Și am de gând să vă pun multe poze

La cei ce aveți instagram.

-Eu cred că-i acel ce strânge
Un brad cât mai înalt, cât mai mare
Când stăm cu cineva drag lângă dânsul
Atunci simți că Da , e Sărbătoare.
Să ai cât mai multă beteală,
Și globuri, lumini asortate
Și-n vârf să ai o stea luminoasă
Ce-ntrece –n lumină pe toate.

-Noi facem Crăciunul la țară,
Bunicii ne-așteaptă mereu.
Tăiem porcul ziua afară,
Mănânc câtă carne vreau eu.
Avem și șoric, slănină,
Și facem piftie, tochituri
Și ,ce-mi place mie mai tare,
Sarmale, cârnați, prăjituri.

-Dar Antonia, tu nu spui nimica?

-Eu nu fac nimic de Crăciun.

- Păi cum?

- Eu stau așa pur și simplu

Nu pot altceva să vă spun.

- Dar nu e nimic ce îți place?

-Cum e Crăciunul la voi?

-Mie nu –mi place Crăciunul

Că nu e și tata cu noi.

-La mine-i și tata acasă,

Dar pleacă imediat înapoi.

Că tot veni vorba de daruri,

Ce știți că primiți,

Sau ce-ați dori si ați vrea?

Eu vreau un set de cercei și- o brațară.

Brățara mi-au dat-o deja.

-Vreau ghete de iarnă

Și o bluză, pe care am ales-o chiar eu.

-Eu cred că primesc o geantă de școală

Și o geacă de blug ori jerseu.

-Adidași de fotbal

Ce bine! Să facem la sport o repriză.

-Eu nu știu exact, cred că ghete.

Pefer să rămână surpriză.

Eu vreau ceas de mână si trening

Ori nike, ori adidas. Nu stiu .

Mi -a zis Moș Crăciun că așteaptă

Când știu ce-mi doresc, să îi scriu.

-Dar vouă?

-Noi nu știm nimic dinainte

Abia de Crăciun vom afla.

-Eu știu că primim câte o carte

Și dulciuri cred că -om primi.

E cel mai frumos dintre daruri:

O carte și eu mi-ași dori.

Dar voi nu mi-ați spus ce-i Crăciunul,

Voi cum va petreceți Crăciunul?

-Noi stăm cu toții la masă

Și punem și bradu-n Ajun.

Apoi mai ascultăm și colinde.

-E foarte frumos. Spune și tu, Natan!

Crăciunul e ziua când Domnul
S-a născut într-un staul.
De aceea cântăm noi colinde.
Căci ele ne zic de Mesia.
Și-n noaptea de Ajun,
Pe la case, le ducem în dar bucuria.
În zori, noi ne ducem la liturghie
Apoi luăm masa cea mare.
Și apoi repetăm niște roluri
Că avem înspre seară serbare.
Și noi, Toți copiii de-acolo,
Vom face o scenetă prin care
Vom spune cum Domnul Se naște
În noaptea cea sfântă și mare.

- Natan suna despre Domnul
În mijlocul lumii deșarte.
Și –n cer, cu peniță de aur,
Un înger scria într-o carte.

Târziu, pe orașul de gheță
Încet înserarea se lasă.
Maia și Natan se-ndreaptă
Cu pașii apăsați înspre casă
Știind ca Iisus a venit pentru cel
Ce vrea să primească odihnă,
Și pace, și dragoste-n el.

Iubire și pace, odihnă când toți
Îl înconjoară cu drag
Ei simt acum că-s aproape
De îngeri, de al cerului prag.
Căci n-au mai simțit înainte
Așa o putere că-i ține
Și n-ar mai pleca niciodată.
Ce pace-i acum și ce bine!

Ti-am pregatit, IISUSE,
Nu ieslea de poiată,
Ci întreaga încăpere a inimilor moi.
Intreaga încăpere cu drag am primenit.
Cu cele mai alese din daruri stăm pe masă
Te-așteaptă neatinse , pe tine, Cel dorit.
O , vino și adu-ne întregul rai de soare
Să lasi în casa noastră a praznicului zori.

Si un înger cu pană de aur
Deschise o carte în cer
Și mulți îngeri cântă Osana!
Hristos s-a născut, Ierusalim –i Ier.
Hristos S-a născut într-un suflet
Flămând din iubirea se sus,
Slavit să fii tu, veșnic si veșnic,
Eternă comoară, Iisus!

Iar tu, suflet singur și rece,
Cu inima întoarsă spre Iud,
N-ai vrea ca tot cerul să cânte
În tine HRISTOS S-A NĂSCUT?
N-ai vrea ca iubirea si pacea-
Și-odihna în Domnul prea bun
Din El să coboare în tine
Ca dar fără preț de Crăciun?

Deschide zăvorul și cheamă-l
Să afli și tu bucuria
Ce poate să aibă un suflet
În care se naște Mesia.

Pricepi tu , fata dragă, ce s-întâmpat acum
Și care-o bucuria cea mare de Crăciun ?
Pricep acuma, chiar asta-i bucuria Adusă omenirii: ca s-a născut Mesia!
El e lumina lumii, e darul cel mai mare!

Iertare, doamna, ca nu am fost în stare
Să înțeleg-nainte, dar vreau de-acuma, iată
Să trec și eu prin lume cu inima curată.

Nici brazi, nici cadouri nu vreau,
Ci numai harul să am și eu bucuria
Ce-o are lumea-ntregă acuma.

Ce mare bucurie e cerul- întreg acum,
Când încă-o inimioară se-aprinde de Crăciun.
Și când în ieslea caldă a inimii coboară,
Preasfântul prunc, Mesia, Eterna ei comoară.
Lumina lui pălește orice dorinți deșarte,
Când raza-i ne deschide o cale fără moarte.
Slăvit să fii Mesia, Osana, jos și sus!
Comoara cea dorită și veșnică, Iisus!

Tu în iesle Doamne, vii smerit și iată
Ca demult și astăzi toți te las-afară
Dar noi totți cântăm și ne Închinăm
Sfânt copil de Sus, bunele Iisus.

Și iar te naști din noi, Iisuse,
Și iarăși vii ca-n alte dăți
În lumea urii neapuse
Cărare păcii s-o arăți.
Spre-a tale zări, de pace pline
Pe ai tăi fii îi vei chema
Dar vai, îndemnul spre mai bine,
Cât de greu îl vor urma!

Din slava dragostei nespuse
Cobori din lumea ta să-i iei
Cu drag îi chemi spre ea, Iisuse,
Dar ei se sfășie-ntre ei.

O, Doamne, lumea de-astazi-i plină

De patimi și de farisei.
Și totuși, mila Ta divină
Mai vine și mai stă-ntre ei.

Cobori la ei, și-i chemi la tine
Cu milă-i chemi, îți este dor.
O, dac-ar știi ei cine vine
Și cine-ateaptă-n ușa lor!

Dar vin, căci dintre ei, lisuse,
Câțiva primi-vor scumpu-ți har
În taina inimii supuse
Și pentru ei, cu drag vii iar.

Numai copilașii mai doresc Crăciunul
Iar tu vii când încă te mai cheamă unul.
Dar noi îți cântăm și ne închinăm
Sfânt copil de Sus, Bunule Iisus .

Tehnica 3-2-1, Tehnici De Evaluare Formativă Utilizate În Învățământul Primar

CRISTINA-DANIELA RUSU

Scoala Gimnaziala Domnita Maria Bacau

Tehnica 3-2-1, Tehnici de evaluare formativă utilizate în învățământul primar

- **Tehnica 3-2-1** este un instrument de evaluare ce poate fi aplicat la sfârșitul lecției și constă în sprijinirea continuă a elevilor. Cele trei cifre fac
trimitere la:
 - trei concepte pe care le-au reținut din lecția parcursă
 - două idei pe care ar dori să le aprofundeze;
 - o abilitate pe care și-au format-o/au exersat-o în cadrul activității de predare-învățare.
- Caracteristicile „Tehnicii 3-2-1” sunt următoarele:
 - oferă posibilitatea de a reflecta ceea ce au învățat, de a-și organiza gândurile, de a le rezuma, de a prioritiza ideile importante și de a transfera informațiile în memoria de lungă durată;
 - cultivarea responsabilității pentru propria învățare și rezultatele acesteia;
 - realizarea unor programe de recuperare/compensatorii/de dezvoltare, în acord cu nevoile și interesele reale ale elevilor;
 - asigură feedback operativ și relevant.
- Limitele „Tehnicii 3-2-1” sunt următoarele:
 - tratarea cu dezinteres a sarcinii;
 - tendința de a prelua de la colegul de bancă rezolvarea sarcinii;
 - rezolvarea incompletă a sarcinii.
- O altă variantă a utilizării tehnicii 3-2-1 poate fi raportată la citire, utilizând relația întrebare – răspuns, fundamentată în patru aspecte: întrebări de tipul „right there”, întrebări „think and search”, întrebări de tipul „eu și autorul” și în final „în opinia mea”.
Corelată cu activitatea de citire, această metodă ar putea fi operaționalizată astfel:
 - 3 – adresarea de întrebări de tipul „right there” elevilor:
 - Cât de mult...?
 - Cine este...?
 - Unde...?
 - 2 – adresarea de întrebări de tipul „think and search” elevilor:
 - Care este ideea principală a textului?
 - De ce crezi că...?
 - 1 – adresarea de întrebări ce susțin opinia:
 - În opinia mea...

Serbare De Craciun

Cristina Anton

Scoala Gimnaziala Mihai Viteazul Orasul Boldesti-scaeni

Bine ați venit în clasa noastră
Acum, în prag de sărbătoare
Vrem să vă spunem multe dumneavoastră
În astă zi avem serbare

De mult nu ne-am putut vedea
A fost o vreme rea, cu măști
O școală altfel, nimeni nu credea
C-o să primim și bune vești.

Dar, iată, totul a trecut
E iarnă, cad primii fulgi de nea.
Se-aud colinde, bunica a făcut
Cârnați de casă, cozonaci...cum știe ea.

Începem –a-noastră serbare
Cântând în cor despre o zi
E cea mai luminată sărbătoare
Când fiul Domnului veni.

Și după cum ați auzit
Acum peste două mii de ani
Hristos pe lume a venit
Ca să salveze niște oameni.

Un fiu de Dumnezeu în astă lume
Născut într-un sărac locaș
O stea pe cer avea să îi îndrume
Pe magii din acel oraș.

Spre Betleem se îndreptau
Și îngerii din cer cântau

Păstorii și ei au aflat
Minunea lumii s-a-ntâmpat.

Cu cât se-apropiau mai tare
Sclipirea stelei lumina
Și-ardea pe cer, departe-n zare
Chemând spre El pentru-a-ne-nchina.

Și, iată, magii au sosit
Cu daruri scumpe pentru El
Căci dinainte-au prevestit
Acel Mesia, el, ACEL !

Așa că I s-au închinat
Pruncului, Fiu de Dumnezeu
Și Maicii Lui L-au lăudat
În jurul Lui era un curcubeu.

Și vitele suflau spre prunc
Căldură ca să-l facă
Iar El dormea pe fân, adânc
În ieslea cea săracă.

Curând, păstorii au ajuns
Și ei să se închine
Găsind acolo un răspuns
Și melodii de îngerii, suave și divine.

Aurul lucea pe fân
Smirna și tămâia, cu-a lor mireasmă
Lângă ei și un păstor bătrân,
Venit din alte vremuri, parcă-i o fantasmă.

Copilul sfânt spre ei privea
Și nimeni n-ar fi bănuțit

Că-n lume El acum venea

Ca să ne fie răstignit.

Pe cer steluțe luminau

Un glas de înger se-auzea prin ele

Și cei prezenți se minunau

Simțeau fiori și ace pe-alor piele.

Căci da, se întâmpla ceva prezis,

Minune mare pe acest pământ,

O veste sfântă ce-a aprins

Speranță nouă și un legământ mai sfânt.

Și ce au povestit colegii mei

E o-ntâmplare veche, foarte-adevărată

Căci ea este Crăciunul, dragii mei

O sărbătoare sfântă și curată.

Și-așa de peste două mii de ani

Ne amintim, în fiecare iarnă

De nașterea lui Hristos, printre vechi oameni

Într-un decembrie când fulgii-ncep să cearnă.

În orașelul nostru se-apropie Crăciunul

Și vrem și noi să ne-amintim

Căci și bunicul și străbunul

Din cărți bisericesti spuneau ca noi să mai citim.

Și să aflăm c-acest domn preasfânt

Mesia, pruncul din Betleem

Sosise-atunci pe-acest pământ

Ca orice întuneric noi să îl vedem.

E ger cumplit și totu-i înghețat

Copacii-s goi, pe cer se văd

Păsări ce zboară și străbat

Distanțe mari către un loc mai cald.

Din loc în loc, pământul se-ntrevede
Printre oceane mari de nea
E amorțit și se încrede
În iarna ce mai ieri venea.

Iar prin păduri, din când în când
Mai vezi un iepure, o veveriță
O vulpe pe șosea trecând
Într-un copac o luminiță.

Toate înoată prin zăpadă
Jucându-se ca prin făină
Și sar în aer , dau să cadă
Și se ascund în vizuină.

În case este cald și bine
Miroase-a cetină de brad
Pe drumuri se aud colinde
Steluțe argintii din ceruri cad.

Și , cum spuneam, bunica-a pregătit
De toate, ca și mama
Plăcintele și cozonacii-a împletit
Miroase-a portocale, îmi dau seama...

Cârnați, sarmale și salate
Se văd pe mese, printre lumânări
E zi de sărbătoare și-n palate
Dar și-n colibe vechi, printre cărări..

Și ochii mi se pierd printe culori,
Pe crengile de brad verzui
Și îmi aduc aminte, uneori
C-acel copac e-al meu și-al nimănu.

Ne strângem pâlcuri-pâlcuri pe cărări
Să mergem ca să colindăm
Covrigi și nuci și biscuiți și alte dări
Din suflet, de la oameni, luăm și dăm.

“E dimineată și e moș Ajun”

Așa cântăm, mai răgușit.
Căci ne-am trezit în pragul de Crăciun,
Noi pe la case am venit.

Cu Sorcova și Steaua alergăm
S-aducem bucurie în vecini
Apoi ne strângem pe la rude, numărăm
Ce-am strâns cu greu, printre ciulini.

Și iar sunăm din clopoței
Ca să ne facem auziți
Chiar dacă suntem mititei
Noi nu mai mergem însoțiți.

Întinderea de-argint orbește
Căci pătura cea sclipitoare
Acoperă natura și tot crește
Cu mii de fulgi, cu-a lor splendoare...

Iar din zăpada cea pufoasă
Dar grea, cu multă apă-n ea
Oameni de nea se văd din casă
Cu nas din morcovi, mână din andrea.

Și gerul amorțește mâini
Obrajii cruzi se înroșesc
Pe drum mai latră câțiva câini
Casele fumegă, lemnele se isprăvesc.

O sanie pe deal se vede
Alunecând, e gălăgie.

Și încă ninge, soarele se întrevede

Printre nori gri... E veselie !

Pentru copii, acea-ntâmplare cu Hristos

E pură și adevărată

Dar ei mai cred și într-un moș

Ce are-o tolbă cam bogată.

E moș Crăciun, un blând bătrân

Ce vine an de an la ei

Cu daruri multe, e om bun

Deși-l apasă anii grei.

Iar renii lui plutesc pe cer

Trăgând o fermecată sanie

În ea e moșul , printe nori, în aer,

De jos, pare-o imagine cam..stranie.

El are grijă ca sub orice brad

Să lase-un dar, macar o vorbă bună

Din cer stelute albe încă cad

Copiii-adorm cu el în gând

Afară-i plină lună.

Pentru anul care vine

Noi vrem multe să urăm

Dar-nainte, se cuvine

Ca să ne și bucurăm.

Că aici suntem cu toții

C-avem pace, sănătate,

Chiar dac-am avut emoții

Fericiți le-am dus pe toate!

Fie anul care vine

Să v-aducă fericire

Sănătate, voie bună

Pace-n suflet, împlinire!

Avem și colinde vechi

la vă rog să le-ascultați!

Plugușorul, Sorcova.

Mai stați! Încă nu plecați !

Cam atât am vrut să zicem

Pentru timp vă mulțumim.

În memorie, noi vă rămânem

Cu ce-am spus, ce vă dorim!

Mai zicem încă o dată

Cu glas dulce, cristalin:

Crăciun luminat și pace

An mai bun și mai senin !

Anul Nou

Simona Giorgiana Hutan

Scoala Gimnaziala Nr.1 Adunatii Copaceni

Pentru cel mai important moment, trecerea în noul an, pregătirile se reiau. În săptămâna dintre Crăciun și Anul Nou, în toate satele cetele de flăcăi se pregătesc pentru "urat", sistem complex de datini și obiceiuri. Pe înserat, în ajunul anului sunt așteptați să apară "Ursul", "Capra", "Bunghierii", "Caiuții", "Jienii", "Mascații" etc. Concretizarea spectaculoasă a unor mituri antice legate de simbolistica animalelor, aceste manifestări reprezintă o modalitate originală de exprimare a arhaicelor asociații rituale dintre animale și cultul cvasiuniversal al soarelui. Există și un cuvânt generic pentru aceste obiceiuri: "mascații". Recuzita, măștile, costumele sunt pregătite din vreme. Mai ales măștile sunt cele care vorbesc cel mai mult despre imaginația și umorul săteanului român. Anume meșteri s-au specializat în confecționarea lor, ele devenind cu timpul adevărate podoabe de artă populară. Faptul că aceste obiceiuri se practică la cumpăna dintre ani este justificat de simbolistica zilei de 31 decembrie care în gândirea populară reprezintă data morții dar și a renașterii ordinii cosmice. Structura ceremonială a obiceiului este în același timp plină de forță și vitalitate. Muzica și dansul remarcabile prin virtuozitate și dinamism, măștile pline de expresivitate, alcătuiesc un spectacol unic. În diferite zone ale țării, costumația, interpretarea pot fi diferite, dar obiceiul este în esență același. Dacă acest fel de manifestare ne duce cu gândul la arhaice practici magice de alungare a maleficului, "Plugușorul", alt obicei, este strâns legat de mitul fertilității. Vorbe frumoase, de prosperitate și belșug sunt adresate de cetele care vin cu "Plugușorul", fiecărei gospodării. Ca o incantație magică, textul urării se transmite din tată în fiu și nu există român să nu-l cunoască.

Tot ajunul anului nou prilejuiește practicarea anumitor acte misterioase, care încearcă să prospecteze viitorul. Iată unul dintre obiceiuri: "Vergelul". Este un prilej de sărbătoare la care participă mai ales tinerii necăsătoriți și părinții acestora. Cei care fac "Vergelul" doresc să afle ce le rezervă noul an, mai ales dacă și cu cine se vor căsători. În casa unei gazde, anunțați din vreme de "colceri" sau "chiamători" se adună toți cei interesați. Într-un vas metalic cu apă, cei ce doresc să-și cunoască viitorul aruncă un obiect personal (inel, mărgea, pieptene, ban, cuțit etc.). Personajul cel mai de seamă este "Vergelatorul". El urmează să "proorocească viitorul", să-și potrivească vorbele și să stârnească hazul... Ajutându-se de două vergele de la războiul de țesut, acesta bate în marginea vasului, intonând o incantație. Obiect după obiect este scos din apă la cererea participanților. Tălmăcirea sensului obiectului este simplă: inel - nuntă, ban - bogăție, pieptene - bărbat colțos, cuțit - ceartă, piatră - căsătorie amânată etc. După ce toate răspunsurile au fost date, cu toții, triști sau plini de speranță, se adună în jurul vasului din care apa a fost înlocuită cu vin și petrecerea începe. Când se apropie miezul nopții către noul an, țăranii obișnuiesc să prevadă cum va fi vremea în anul ce vine. Se folosesc de foile unei cepe mari pe care le desprind și le așează în ordine, numindu-le după lunile anului. În fiecare din ele pun puțină sare. A doua zi, de Sfântul Vasile, cel ce dezleagă vrăjile și făcăturile, ei vor verifica cât lichid a lăsat sarea topită în fiecare foaie. Așa vor afla (pentru că în mod misterios cantitățile sunt diferite) dacă vor avea secetă sau ploaie și în ce lună anume.

POVESTE DE TOAMNA

ALINA SIMONA DULGHERU

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 5 Mun. Barlad

SCHIȚĂ PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: **DULGHERU ALINA SIMONA**

GR. CU P.P. NR.5 BÂRLAD

GRUPA: MICĂ B

DOMENIUL DE DEZVOLTARE: DOMENIUL ȘTIINȚE

CATEGORIA DE ACTIVITATE: CUNOAȘTEREA MEDIULUI

TEMA ACTIVITĂȚII: **POVESTE DE TOAMNĂ**

MIJLOC DE REALIZARE: JOC DIDACTIC

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare

SARCINA JOCULUI: Identificarea imaginilor corespunzătoare anotimpului toamna;

REGULILE JOCULUI: Răspund doar copiii numiți de doamna educatoare (sau cei la care se oprește numărătoarea ei). Răspunsurile corecte vor fi aplaudate și recompensate cu câte un bob de porumb.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, mișcarea, aplauze, întrecerea, mânăuirea materialelor.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să denumească imaginea de pe jeton
- să pună jetoanele cu imagini specifice tomnei pe panou, la povestea toamnei
- să arate imaginea potrivită descrierii de pe ecranul calculatorului

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, jocul didactic, exercițiul, demonstrația, problematizarea, instruirea asistată de calculator.

MATERIAL DIDACTIC: jetoane, panou, calculator, resursă educațională deschisă, mouse

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual

<https://wordwall.net/resource/6557765/toamna-aspecte-specifice>

Folosirea resursei educaționale deschise se face la varianta a doua a jocului didactic, când educatoarea citește preșcolariilor informația de pe ecranul calculatorului, cerând acestora să aleagă imaginea corespunzătoare descrierii.

VARIANTA 1 – copilul la care se oprește numărătoarea educatoarei, vine și alege un jeton, denumește imaginea de pe jeton și precizează dacă este potrivită pentru povestea de toamnă

VARIANTA 2 – **copilul numit de educatoare arată imaginea potrivită descrierii de pe ecranul calculatorului (după câteva repetiții, el poate chiar să poziționeze mouse-ul pe imaginea potrivită).**

MOTIVATIA INVATARII LA SCOLARUL MIC

Nicoleta Holban

Scoala Gimnaziala Vlaicu Voda

Epoca în care trăim este dominată de o puternică expansiune a științei și tehnicii în toate domeniile de activitate și de accelerare continuă a ritmului de viață.

Creșterea rapidă a volumului de informații în toate domeniile, uzura accelerată a cunoștințelor, pretinde adaptarea continuă a obiectivelor școlii, a conținutului, formelor și metodelor de învățământ acestei dinamici informaționale.

Toate aceste condiții externe influențează elevii orientându-i în însăși atitudinea lor față de învățare, care, la cei mai mulți dintre ei, este activă și conștientă, corespunzând cerințelor mereu crescânde ale societății.

Creșterea volumului informațional a dus, mai ales, la încărcarea planurilor de învățământ, a programelor și manualelor școlare, ceea ce a condus la

suprasolicitarea funcțiilor mnemice. Aceste condiții afectează randamentul activității elevului și, uneori, chiar sănătatea lui. Cauzele acestei situații ar trebui căutate mai ales în predare și, de asemenea, în lipsa unei motivații puternice la școlari față de sarcinile lor. Motivația este o dimensiune fundamentală a personalității, o variabilă internă cu rol de suport în elaborarea diferitelor procese și capacități psihice. Este un ansamblu de factori care determină comportamentul subiectului, pune în mișcare conduita omului, furnizând energia necesară funcționării și menținerii în stare activă a diferitelor procese psihice.

Motivația constituie un ansamblu de impulsuri, energizări sau activări, stări tensionale sau mobiluri ale acțiunilor și conduitei umane. (Paul Popescu-Neveanu).

La școlarul mic, motivele sunt variate. Printre acestea se numără următoarele, care se întâlnesc cel mai des:

- nevoia de a ști, dorința și curiozitatea de a înțelege ceea ce se întâmplă în jurul lor
- nevoia de a obține aprobarea din partea părinților, precum și dragostea acestora
- dorința de a obține lauda și aprobarea învățătorului și elevilor prin rezultate școlare bune
- dorința de cooperare în cadrul colectivului și de a se afirma prin acțiuni de grup
- satisfacția produsă de activitățile constructive pe care le oferă școala
- sentimentul plăcut al progresului
- dorința de a evita blamul
- dorința de a ajunge "ceva" în viitor

O serie de metode eficiente în creșterea motivației la școlari pot consta în:

- stabilirea regulilor clasei împreună cu elevii. Regulile trebuie comunicate clar, încă de la începutul anului școlar, ceea ce va duce la o responsabilizare a elevilor. Astfel îi putem încuraja să adopte atitudini demne de apreciat și putem preveni comportamentele deviate.
- personalizarea clasei. Se pot folosi diverse desene sau alte activități prin care se pot remarca elevii clasei. Felul cum arată clasa este o formă de întărire a imaginii de sine.
- cunoașterea elevilor reprezintă un important element în procesul de motivare a elevului spre învățare. Atenția acordată de profesor elevului demonstrează respectul față de elev. Simplu fapt că profesorul memorează numele elevului, îi știe preferințele, îi dezvoltă elevului încrederea în sine, îi întăresc sentimentul de siguranță și apreciere personală.
- implicarea activă a elevilor în activitățile instructiv-educative. Putem atrage atenția elevilor și prin controlul vocii, contactul vizual, organizarea sarcinilor de lucru într-un mod productiv. Profesorul ar trebui să gândească un proces instructiv – educativ viu care să potențeze această disponibilitate naturală a elevilor.
- așteptările profesorului devin un factor de motivație. S-a demonstrat că elevii au tendința de a se ridica la înălțimea așteptărilor profesorilor. Dacă se așteaptă și se solicită cât mai mult de la elevi adesea se va și obține acest lucru.
- profesorul poate deveni un exemplu de comportament pentru elevii săi. Urmând exemplul profesorului, elevii își pot modifica propriul comportament.
- stabilirea unei atmosfere pozitive, de empatie față de fiecare elev în parte.
- rezolvarea situațiilor-problemă în cel mai scurt timp. Dacă profesorul este apropiat fizic, dar și psihic de elevul ce are un comportament deviant, face posibilă oprirea comportamentului respectiv.
- recompensarea și întăririle pozitive față de oricare comportament sau activitate demnă de luat în

calcul a elevului, mărește stima de sine a acestuia și îl motivează să acționeze la fel și pe viitor. Nu de puține ori, comportamentul dezirabil este „uitat”, pentru a acorda o atenție sporită elevilor care creează probleme. Dar a beneficia de atenția profesorilor este o întărire pozitivă cu valențe educative semnificative, de care nu întotdeauna profesorul face uz. Cea mai eficientă metodă de a recompensa elevii este lauda. Totodată aceasta este și cea mai la îndemână.

S-a constatat că elevii sunt mai implicați în activitățile de învățare atunci când le este prezentat scopul învățării, domeniul unde își pot aplica cunoștințele, atunci când se simt apreciați, când le sunt arătate progresele făcute, când sunt curioși. De obicei, orice proces de învățare este plurimotivat. Eficiența învățării scade, dacă există un nivel minim de motivare sau supramotivare, și crește în cazul unui nivel optim, ca zonă între minim și maxim, însă în cazul motivației interne nu există saturație.

Motivale elevilor noștri sunt exterme de numeroase și variate, individuale și sociale. Dacă însă sunt recompensați , laudați , încurajați , apreciați, elevii vor da un randament și mai mare. Dacă vor fi amenințați, blamați sau pedepsiți, efectele vor fi de abținere, evitare, refuz.

Stimularea prin laudă este de preferat stimulării prin pedeapsă. Deoarece motivele constituie cele mai importante pârghii ale activității de învățare, cunoașterea și educarea lor în cadrul vârstei și la fiecare elev în parte, constituie cheia succesului în munca instructiv- educativă.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

Ionela Elisabeta Dan

Scoala Gimnaziala Ion Desideriu Sirbu Petrila

Școala Gimnazială "I.D. Sirbu"-Structură Grădinița PN și PP nr. 1, Petrila, Jud. Hunedoara

Stimularea creativității este un demers complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare și cultivare a potențialului creativ. Pentru a pune în valoare potențialul creativ al copiilor educatoarele trebuie să folosească acele metode active-asociative care pun accentul pe libertatea de acțiune, în care copiii devin participanți la găsirea răspunsurilor, pot avea inițiativă, pot pune întrebări, pot discuta și pot propune soluții. Activitatea plastică reprezintă principalul mijloc de stimulare a creativității copilului care prin conținuturile sale, dezvoltă și satisface curiozitatea copilului. Activitățile artistico-plastice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele de organizare. Ca modalitate artistică de exprimare desenul, reprezintă cu totul altceva decât pentru adulți. Copilul vede lumea cu ochii proprii și numai după aceea începe să o perceapă așa cum o vede adultul. Asta nu înseamnă că desenele copilului sunt expresia unei percepții denaturate a realității obiective. În procesul desenării copilul se identifică cu propria existență și astfel descoperă propria sa cale de cunoaștere și de expresie. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârste la care nu știe să țină în mână nici creionul, nici hârtia: dă jocului o semnificație imitată din activitatea adultului și tratat pe măsură ce-și formează deprinderi de lucru (cu creionul, hârtia, pensula), desenează forme noi, crează fără a mai imita în totalitate. Unele dimensiuni ale creativității (flexibilitate, originalitate, fluiditate, elaborare) le întâlnim din plin în desenele lor. În desen copiii redau imagini care reflectă realitatea înconjurătoare: diferite aspecte din natură, din munca oamenilor, scene din basme și povestiri, figura unor oameni. Jocul cu diverse culori sau forme, este jocul apropierei de sensuri multiple ale lumii reale, dorite și imaginate. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să freda mișcarea și nuanțele de culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere și le solicită frecvent în perioadele din zi destinate activităților liber-alese. Pentru majoritatea copiilor desenul și pictura reflectă cu adevărat jocul imaginației și al plăcerii de a lucra cu creioanele colorate, acuarelele și carioca. Când stăpânesc tehnica desenului și a picturii, copiii talentați, în aceste activități, realizează chiar performanțe. Învățându-i pe copii să observe natura și să încerce să o redea prin anumite culori și modele, stimulându-le curiozitatea și interesul pentru acest gen de activități și oferindu-le cadrul în care ei să se poată desfășura tot atât de bine ca și prin limbaj, îi ajutăm să se exprime independent și creator. În acest mod, copilul, își dezvoltă abilitatea vizuală și manuală, își exersează capacitatea reprezentativă, imaginația, voința, perseverența, forța de creație, inițiativa. În dactilopictură li se dă libertatea să aleagă tema, apoi sunt îndrumați să-și aleagă materialul preferat (foaie de hârtie, faianță, lemn) și să se gândească ce ardori să picteze pe suprafața aleasă. Prin contactul mâinii direct cu hârtia, copiii încep încă de la grupa mică să știe cum să-și dozeze efortul la apăsare, ating ușor hârtia cu degetul arătător, sau cu mișcări fine ale degetelor sau ale mâinii întregi. În dactilopictură se pot folosi toate cele cinci degete ale mâinii drepte sau, după caz, întreaga mână. Și modelajul, de asemenea, este îndrăgît de toți copiii, încă de la grupa mică. În lucrările de modelaj ei reprezintă subiecte diverse, realizează lucrări originale despre aspectele concrete ale realității înconjurătoare. Materialul variat (lut, plastilină colorată) și procedeele diverse însușite de copil (aplatare, îndoire, lipire, împletire, suprapunere, etc.) îi ajută să creeze teme variate, originale și deosebit de reușite.

Bibliografie:

Dănescu, E. (2009), Stimularea creativității la vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45

Ezechil, L. și Păși Lăzărescu, M. (2001), Laborator preșcolar, București, Editura V&I Integral

Landau, E. (1979), Psihologia creativității, București, Editura Didactică și Pedagogică

Educația Pentru Schimbare

Floare Stoian

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.5 Lugoj

Conceptul de „Educație pentru schimbare” s-a dezvoltat în contextul globalizării, a nevoii de învățare pe tot parcursul vieții, generațiile actuale având nevoie de un tip de management al resurselor și al comunicării diferit de cel de până acum. Această stare de lucru impune procesului instructiv-educativ centrarea atenției pe copil, oferindu-i acestuia posibilități de învățare, formare și dezvoltare activă, profesorul având rol de facilitator care mediază, antrenează și consiliază copilul pentru a-l aduce în armonie cu nevoile societății în care locuiește. Registrul bogat al noilor educații permite deschiderea instituțiilor de învățământ spre problematica lumii contemporane.

Perioada preșcolară este de mare importanță în dezvoltarea viitorului adult, pentru că prin toate dimensiunile sale și, mai ales, prin atitudinile lucide față de viață și prin trăirea acestora, etapa preșcolară reprezintă o ancoră trainică ce poate ameliora și chiar elimina, nesiguranțele și neliniștile vieții adulte. Viața de fiecare zi presează înțelegerea copilului, implicația lui ca spectator al ei, fapt ce constituie un altfel de „joc” mai subtil în care se desfășoară evenimente, incidente, accidente și nevoia de a le evalua ca permise sau nepermise, condamnabile sau scuizabile. Ținând seama de mobilitatea și de receptivitatea copilului, de setea de cunoaștere, de interesul pentru descoperire, de bucuria și satisfacția preșcolarului de a da răspuns la întrebări, cât și de a întreba, actul educațional din grădiniță trebuie să vizeze dezvoltarea întregii personalități a copilului.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de nesemnificativă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic este necesară sensibilizarea și antrenarea componentelor afective și volitive ale copiilor. De aceea, activitățile de educație ecologică se desfășoară într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativa, dar și opțiunile fiecăruia.

Scopul esențial al educației ecologice este îndeosebi acela de a forma la copii bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovarea unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de ecosistem. Prin participarea tuturor factorilor educativi: grădiniță, familie, comunitate, mass-media etc, la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului. Educația ecologică urmărește impulsivitatea unei cunoașteri și conștientizării a necesității căilor, mijloacelor și obiectivelor în ocrotirea și ameliorarea mediului.

În abordarea educației ecologice la nivel preșcolar avem în vedere următoarele obiective generale:

- educarea conștientă față de mediul înconjurător și cunoașterea concretă a locului pe care îl ocupă omul în lumea vie;
- educarea copilului în spiritul responsabilității față de natură și viață, pentru păstrarea echilibrului natural.

Aceste obiective pot fi transpuse în obiective particulare precum:

- să știe că planeta pe care locuim împreună cu alte milioane de oameni este un sistem viu;
- să înțeleagă ce înseamnă sănătatea;
- să conștientizeze că aerul reprezintă o sursă nesecată de viață și energie pentru tot ce este viu, trebuind astfel să evităm poluarea acestuia;
- să știe că apa este un factor esențial fără de care viața nu ar fi posibilă;
- să-și formeze deprinderi de a se apăra de zgomot, care are un efect negativ asupra sănătății;
- să conștientizeze necesitatea economisirii apei, energiei electrice, lemnului;

- să conștientizeze că deșeurile sunt nocive pentru viața oamenilor, animalelor și plantelor;

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător, fiind necesară parcurgerea anumitor etape care descriu un traseu formativ ce poate fi urmat de către orice cadru didactic, prin valorificarea atentă a conținutului și metodologiei specifice disciplinei:

Prima etapă se referă la perceperea și observarea naturii în cadrul unor plimbări, ieșiri în natură, excursii, tabere. Acest pas reprezintă primul contact nemijlocit al copilului cu mediul, având o importanță deosebită în dezvoltarea afecțiunii lui față de mediu și reprezentând o premisă a etapelor următoare.

Următoarea etapă presupune necesitatea trăirii unor senzații și sentimente și conștientizarea copiilor asupra acestora atragând atenția asupra plăcerii de a privi cerul senin, de a trage în piept aerul curat din pădure, de a asculta susurul unei ape curgătoare, de a fi martori la apariția magică a curcubeului etc. În această etapă educatoarei îi revine rolul de a discuta și a atrage atenția asupra acestor aspecte și de a sublinia beneficiile unui mediu curat, sănătos, precum și apartenența noastră la sistemele naturale de viață și comunicarea existentă între noi și mediul natural.

Odată ce copilul a devenit conștient de frumusețea incontestabilă a naturii, acesta poate fi implicat personal în activități de protejare și curățare a mediului înconjurător, având însă tot timpul în vedere necesitatea formării unor comportamente ecologice durabile. Acest fapt ne conduce spre următoarea etapă, de asumare a responsabilității față de natură, aceasta etapă fiind esențială în formarea unei structuri comportamentale adecvate. Existând implicare, trebuie să existe și responsabilitate. Etapele menționate, de desfășurare a educației ecologice asigură, potrivit nivelului acestei vârste, adoptarea comportamentului ecologic.

Următoarea etapă în realizarea educației ecologice presupune elaborarea unor strategii de acțiune depinzând de noi, cadrele didactice, să le dezvoltăm copiilor acel interes și acele abilități care să le permită să înțeleagă cum se organizează astfel de acțiuni și să acționeze din imbold propriu. Trebuie să ne asigurăm că fiecare activitate de protejare și curățare a mediului înconjurător va rămâne adânc întipărită în memoria copilului, că acesta a înțeles importanța vitală a acțiunilor sale de protejare a naturii și că aceste acțiuni vor fi continuate pe tot parcursul vieții, copilul fiind capabil să elaboreze soluții ingenioase de rezolvare a acestor probleme. Pentru realizarea cu succes a obiectivelor acestei categorii de activități trebuie urmărite permanent manifestările copiilor în contactul nemijlocit cu natura, reacția lor la anumiți stimuli și mai ales impresiile lor în legătură cu anumite fenomene observate.

Copiii își pot exprima impresiile și trăirile proprii despre natură și protejarea acesteia prin constituirea de machete, prin executarea unor colaje, a unor albume, prin selectarea de imagini, reviste, cărți, diverse materiale după criteriile date de educatoare, prin desene, picturi, lucrări practice etc. În cadrul activităților de cunoașterea mediului sunt abordate teme legate de cunoașterea și aplicarea regulilor de igienă, a unor norme de prevenire a accidentelor, a unor comportamente care pot afecta sănătatea. Astfel, copiii învață să respecte unele reguli, să protejeze mediul, devin responsabili de faptele lor.

În concluzie putem spune că activitățile ecologice se pot desfășura în cadrul tuturor activităților interdisciplinare desfășurate în grădiniță, fiind nevoie de perseverență și dăruire din partea cadrului didactic, de disponibilitatea acestuia la o colaborare adecvată cu familia și comunitatea pentru a-i oferi copilului baze temeinice de cunoștințe, deprinderi și atitudini care să-i permită să descopere el însuși adevărul, acționând în mod practic pentru îmbunătățirea mediului de viață.

BIBLIOGRAFIE:

MARIA IVĂNESCU, EDUCAȚIE ECOLOGICĂ ȘI PROTECȚIE A MEDIULUI, GHID METODIC PENTRU CADRELE DIDACTICE INVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR, M.E.C.T, 2007

MANAGEMENTUL EDUCAȚIEI ECOLOGICE, GHID ECO PENTRU PICI, PĂRINȚI ȘI BUNICI, M.E.C.T.S, 2012 NICOLETA ADRIANA GEAMANU, vv

NECESITATEA PARTENERIATULUI EDUCATIV GRĂDINIȚĂ – FAMILIE

Anca Roman

Școala Gimnazială

Educația vârștelor mici este considerată temelia personalității fiecărui individ. De aceea, educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea socială. Responsabilitatea dezvoltării copilului în primele etape revine în primul rând familiei sale. Chiar și atunci când grădinița oferă programe foarte bune și eficiente, ea nu poate contracara experiența negativă acumulată de copil în familia sa. Ceea ce învață copilul de la educatoare poate să nu prezinte importanță pentru copil dacă părinții nu întăresc și nu valorifică suficient programul. În consecință, pentru ca activitatea derulată în cadrul unui program de educație preșcolară să-și dovedească eficiența este necesar ca aceasta să se facă cunoscută părinților și ulterior să existe o colaborare strânsă între aceștia și educatoare.

Existența unor reguli comune cunoscute și fixate împreună ușurează mult efortul educativ. Dacă părinții sunt implicați în programul educativ încă de la început, ei vor înțelege importanța colaborării cu grădinița și cu educatoarele și își vor forma deprinderea de a se interesa și a sprijini activitatea pe care copilul o desfășoară aici.

Contactele dintre părinți și educatoare pot îmbrăca forma unor întâlniri colective desfășurate în cadrul formal al negocierilor dintre administrarea grădinițelor și asociațiile părinților, al reuniunilor de informare a părinților cu privire la conținuturile și metodele didactice. Într-un cadru informal părinții pot colabora cu grădinița cu prilejul excursiilor, serbărilor, vizitelor, aniversărilor.

Relația părinți – educatoare se referă la construirea unor relații pozitive între familie și grădiniță, la o unificare a sistemului de valori și cerințe referitor la copii. Efectele asupra copilului vor fi benefice, putând contribui la rezolvarea unor probleme înainte ca acestea să devină necontrolabile.

Colaborarea și cooperarea celor doi agenți educaționali sunt eficiente și benefice ambilor factori, dacă îndeplinesc condițiile unei comunicări eficiente în limitele unor dimensiuni umane.

Părinții trebuie implicați permanent în activitatea grădiniței și nu doar atunci când se ivesc probleme.

Totodată părinților trebuie să li se ofere frecvent informații referitoare la copil, să cunoască progresele făcute de copilul lor și să se implice în luarea unor decizii.

Părinții pot fi parteneri în educație numai dacă dețin multe informații despre copiii lor. Pentru realizarea parteneriatului este esențial ca părinții să fie priviți ca participanți activi, să recunoască și să valorifice informațiile date de ei despre copii, iar responsabilitatea să fi împărțită între părinți și

educatoare. Pentru a avea un parteneriat real cu părinții educatorul trebuie să fie sincer, să asculte cu răbdare, să laude inițiativele, iar părinții trebuie să solicite asistență și sprijin când este nevoie, să fie perseverenți și să caute împreună cu educatorii soluțiile și să-și ajute copiii atunci când greșec.

Pentru a realiza eficient un program de parteneriat educativ cu familia este necesar ca la nivelul grădiniței să se cunoască unele particularități ale climatului familial din care provine copilul.

Mediul în care trăiește și se dezvoltă copilul, nivelul de educație al părinților, valorile morale care sunt transmise noilor generații își pun amprenta asupra relațiilor vieții de familie. Într-o familie în care domnește o atmosferă de stimă reciprocă, care manifestă stabilitate, iar membrii se declară satisfăcuți de rezultatele interacțiunii lor, copilul ocupă un loc central.

Famiile dezorganizate au în mod caracteristic afectat tiparul de comunicare, iar echilibrul familiei este sever tulburat de existența conflictelor de aceea interacțiunile părinți – copii au mult de suferit. Pot apărea situații de rivalitate iar copilul va utiliza mecanisme de apărare cum ar fi: încordarea, izolarea, prefecătoria și minciuna. Este suficient o singură carență a familiei pentru a afecta planul vieții psihice a copilului și dificultăți în activitatea lui dominantă.

În scopul formării personalității copiilor și găsirii celor mai bune metode de educație s-au organizat consfătuiri și întâlniri cu specialiști, iar în urma dezbaterilor s-au stabilit zece reguli pe care trebuie să le aibă în vedere deopotrivă, părinții și educatorii pentru educarea copiilor.

Să-ți iubești copilul, adică să te bucuri de el, să-l accepți așa cum este să nu-l jignești, să nu-l umilești, să nu-l pedepsești pe nedrept, să-i dai prilej să te iubească;

Să-ți protejezi copilul – să-l aperi de primejdii fizice și sufletești, la nevoie prin sacrificarea propriilor interese;

Să fii bun exemplu pentru copilul tău, să-i transmiți valorile și normele etice; ale societății, să trăiască în cinste, în adevăr și să simtă tot timpul comunicarea mamă-copil-tată

Să te joci cu copilul tău, să-ți faci timp pentru el, să vorbești cu el, să e joci cu el cum îi place și să iei în serios jocurile lui;

Să lucrezi cu copilul tău, să-ți ajuți copilul când încearcă să participe la muncă în casă ori în grădină;

Să lași copilul să dobândească singur experiențe de viață chiar dacă suferă, deoarece acceptă numai experiențele pe care le face singur pentru că propriile tale experiențe sunt lipsite de valoare pentru el;

Să-i arăți copilului posibilitățile și limitele libertății umane, dar în același timp să-i arăți că orice om trebuie să recunoască anumite limite în faptele sale, chiar și în familie, față de părinți;

Să-l înveți să fie ascultător și răsplătește-l pentru respectarea regulilor stabilite, iar la nevoie încearcă să-i impui respectarea regulilor prin pedepsire.

Să aștepti de la copil numai aprecierile pe care le poate da, conform gradului de maturitate și propriei experiențe, ajută-l cât timp poți și cere-i o părere proprie numai când este în stare s-o dea.

Să-i oferi copilului trăiri cu valoare de amintire (călătorii, excursii, vacanțe, serbări de familie, manifestări sportive).

Grădinița nu poate face minuni, iar educația dată în această instituție nu va avea rezultate bune dacă nu se va sprijini și nu va colabora cu familiile copiilor.

Jocul Anotimpurilor

AMALIA PATRASCU

Gradinita Cu Program Prolungit Nr. 7 Alexandria

JOCUL ANOTIMPURILOR PĂTRAȘCU AMALIA GRĂDINIȚA CU P.P. NR.7 ALEXANDRIA
TELEORMAN TEMA ACTIVITĂȚII: „Jocul anotimpurilor” MIJLOC DE REALIZARE: joc didactic TIPUL
ACTIVITĂȚII: consolidarea cunoștințelor SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea cunoștințelor copiilor
despre anotimpuri și caracteristicile lor OBIECTIVE OPERAȚIONALE Să răspundă corect la
întrebări/ghicitori; Să denumească imaginea de pe jeton ; Să așeze jetonul la locul potrivit, motivând
alegera. Manifestarea spiritului cooperant față de ceilalți colegi și a încrederii în forțele proprii ;
Implicarea activă în realizarea sarcinilor de lucru ; Sarcina didactică: Să răspundă corect la ghicitori; să
recunoască imaginile de pe jetoane, așezându-le pe ciorchine în dreptul anotimpului corespunzător.
Regulile de joc: Copiii vor fi împărțiți în două echipe (mere roșii/mere galbene). Probele cuprind aceleași
sarcini. Răspund la întrebare copiii care sunt atinși de bagheta magică. Colegii de echipă au voie să se
ajute între ei. Fiecare răspuns corect va fi aplaudat și premiat cu câte un măr galben/roșu. Câștigă
echipa care adună cele mai multe mere și va fi premiată cu diplomă. Varianta 1: Răspunde corect la
ghicitori. Varianta 2: Recunoaște și denumește imaginea de pe jeton. Așază jetonul pe ciorchine în
dreptul imaginii anotimpului corespunzător. Elemente de joc: Surpriza, aplauzele, bagheta magică ,
mânuierea materialului, întrecerea, recompensa. STRATEGII DIDACTICE: Metode și procedee:
conversația, explicația, ciorchinele, exercițiul, explozia stelară, mâna oarbă, aprecierea verbală; Material
didactic: imagini, jetoane, cufăr, bilețele cu ghicitori, siluetă copac, diplome, medalii, stea, steluțe,
plic, coroană, calculator, stimulente; MATERIAL BIBLIOGRAFIC: „Curriculum pentru învățământul
preșcolar”, Ed. Publishing House, București, 2009; „ „Revista învățământului preșcolar” nr. 1-
2/2015, Editura Arlequin, București;

Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar”, Editura Publishing House 2009.
Internet

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. Moment organizatoric	<ul style="list-style-type: none">• aerisirea sălii;• pregătirea materialului didactic;• organizarea colectivului de copii;
2. Captarea atenției	Se va realiza prin prezentarea siluetei unui copac care înfățișează cele patru anotimpuri, urmând câteva întrebări pregătitoare: <ul style="list-style-type: none">• Cu ce seamănă această siluetă?• Ce anotimp este reprezentat pe fiecare parte a copacului?
3. Enunțarea temei și a obiectivelor	Vom desfășura astăzi un joc care ne va ajuta să ne reamintim tot ce am învățat despre anotimpuri și caracteristicile lor.

4. Dirijarea învățării	<p>Cu ajutorul metodei Mâna oarbă copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa merelor roșii/echipa merelor galbene. Pe flipchart se vor regăsi simbolurile fiecărei echipe. Pentru fiecare răspuns corect echipa va primi aplauze și un mar în culoarea echipei pe care o reprezintă . Câștigă echipa care a adunat cele mai multe mere și va fi premiată cu diplomă.Câte un copil din fiecare echipă, ales cu ajutorul baghetei magice, va extrage din cufăr un bilețel (Varianta 1)/jeton (Varianta 2).</p> <p><u>Explicarea sarcinii didactice și a regulilor de joc:</u> Să răspundă corect la ghicitori; să recunoască imaginile de pe jetoane, așezându-le pe ciorchine în dreptul anotimpului corespunzător . Probele cuprind aceleași sarcini. Răspund la întrebare copiii care sunt aleși de bagheta magică. Colegii de echipă au voie să se ajute între ei. Fiecare răspuns corect va fi premiat cu un măr.</p> <p><u>Jocul de probă</u></p> <p>Se va desfășura jocul de probă pentru a se asigura înțelegerea regulilor și a sarcinii. <u>Executarea jocului de către copii</u></p> <p><u>Varianta 1:</u> Răspunde corect la ghicitori.</p> <p><u>Varianta 2:</u> Recunoaște și denumește imaginea de pe jeton. Așază jetonul pe ciorchine în dreptul imaginii anotimpului corespunzător și motivează alegerea făcută.</p> <p>Echipa câștigătoare va fi premiată cu diplomă, iar toți copiii vor primi medalii pentru participare.</p>
5.Obținerea performanței	<p>Se aplică metoda Exploziei stelare:</p> <p>CE – anotimp îți place cel mai mult? CINE – ne vizitează în anotimpul iarna? UNDE – mergem în vacanță vara?</p> <p>CÂND – se întorc păsările călătoare? DE CE – așteptăm cu nerăbdare iarna?</p> <p>Se formează grupuri ce cooperează în elaborarea întrebărilor.</p> <p>La expirarea timpului, copiii revin în semicerc în jurul steluței mari și comunică întrebările elaborate, fie un reprezentant al grupului, fie individual, în funcție de potențialul grupei / grupului.</p> <p>Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.</p>
6.Asigurarea retenției și a transferului	<p>Fiecare copil va primi o coroniță pe care va fi aplicat un simbol reprezentativ pentru fiecare anotimp (frunză ruginie,fulg, ghiocel, cireșe). După ce vor recunoaște anotimpul</p> <p>reprezentat de coronița pe care o primesc, vor dansa cu toții o oră a anotimpurilor.</p>
7.Evaluarea activității	<p>Se trec în revistă împreună cu copiii lucrurile despre care au discutat.</p> <p>Se fac aprecieri frontale și individuale cu privire la desfășurarea activității și a modului de participare a copiilor. Se acordă stimulente – mere.</p>

Dezvoltarea Creativității Elevilor

SIMONA MARINELA ANTON

Scoala Gimnaziala Zvoristea

Cultura și creativitatea sunt fenomene independente și autentic complementare. În această ordine de idei, pedagogia contemporană în contextul înfăptuirii reformei și elaborării legii învățământului, se confruntă inevitabil cu problemele învățării creative. Educația actuală presupune cultivarea capacității omului de a se forma pe sine în vederea integrării în viața socială. Este vorba de un continuu efort de autoformare care începe de la vârsta școlară și continuă toată viața.

Creativitatea este o problemă de educație, de climat, de muncă. Cele mai strălucite minți rămân fără rezultate dacă nu sunt cultivate și stimulate. De aceea preocuparea pentru formarea și dezvoltarea capacităților creatoare a tinerilor încă de pe băncile școlii, crearea cadrului social organizat, în care să se poată manifesta fiecare inteligență și fiecare om capabil de performanțe științifice deosebite, este o problemă fundamentală a procesului de învățământ. Folosind creativitatea în procesul de învățământ, elevul este pus în situația omului de știință care studiază, care creează. Astfel i se dezvoltă spiritul critic, îndrăzneala, spiritul de răspundere, seriozitatea, flexibilitatea intelectuală. Tot timpul lucrului elevul trebuie să-și pună întrebări, să învețe să încerce, să învețe să interpreteze rezultatele, ceea ce îi permite să-și dezvolte capacitatea de a analiza faptele, de a le explica.

Sarcinile mereu sporite care stau în fața școlii pretind învățătorului o atitudine creatoare nu numai în folosirea unor sisteme de tipuri de lecții variate ci mai ales în constituirea unor numeroase variante, în modificarea și diversificarea fiecărui tip de lecție, în primul rând prin stilul de muncă creator, care duce la lecții vii cu o structură capabilă să-și asigure realizarea scopului propus. Stilul de muncă creator oferă posibilitatea antrenării elevilor în diverse forme de activitate independentă,

Creativitate și eficiență în demersul didactic 83

83

creatoare, diferențială, care solicită și dezvoltă gândirea, interesul, inventivitatea, perseverența și în mod deosebit aptitudinile. Creativitatea a constituit și constituie condiția „sinequa-non” a progresului cunoașterii, a transformării lumii. „Creativitatea este în esență un complex proces, o activitate psihică complexă ce se finalizează și se obiectivează într-un anumit produs reprezentând capacitatea de a realiza, de a produce ceva nou, superior care se sprijină pe date sau pe produse anterioare.” La obiectul matematică, pentru a cultiva creativitatea nu trebuie să ne bazăm numai pe inteligența sau pe aptitudinile specifice obiectului deoarece, în general după cum demonstrează testele aplicate de specialiști „tendențele spre originalitate rezultă mai degrabă din imaginația creatoare decât din inteligență, cei doi termeni fiind sinonimi (...), cercetările dovedind că între coeficienții de inteligență și factorul originalitate nu este decât o corelație semnificativă.”

Datoria noastră, a dascălilor, este de a încuraja și promova creația, oricât de modestă ar părea, de a stopa încercarea de reprimare a actului creator al elevului. Etapele apropierea succesive a obiectului de cercetare, oricare ar fi aceasta, sunt cele binecunoscute: a aborda- a ști -a înțelege -a domina -a crea. A rezolva o problemă înseamnă ieșirea dintr-o dificultate, înseamnă o cale de a atinge un obiectiv care nu este direct accesibil. A găsi soluția unei probleme este o performanță specifică inteligenței umane, concretizată în creativitate.

Cercetarea, în ansamblu, înseamnă căutarea permanentă de soluții, metode și tot ceea ce ține de meseria noastră de învățători. Produsul cercetării este lecția: o lecție să nu semene cu alta.

Prin ce o facem să nu semene? Răspunsul: printr-o activitate creativă, folosind exerciții mereu noi, atractive, antrenante. Cercetarea experimentală am desfășurat-o la Școala Gimnazială Zvoristea, Județul Suceava, în anul școlar 2015-2016. Caracteristic pentru clasă este faptul că asupra ei se acționează cu ajutorul factorului experimental în conformitate cu cele propuse în ipoteza cercetării în vederea producerii unor modificări în desfășurarea acțiunii educaționale. Cei 17 elevi ai clasei provin din mediul rural, cu părinți care le oferă condiții necesare actului învățării. Nivelul de pregătire al colectivului este omogen din punct de vedere al posibilităților intelectuale.

Făcând o comparație între începutul și sfârșitul experimentului am observat progresul înregistrat de elevi, nu prin salturi spectaculoase ci prin pași mici și siguri. Ca urmare crearea unor condiții favorabile stimulării creativității și dezvoltarea prin anumite strategii euristice, a imaginației creatoare a elevilor sunt obiectivele majore ale școlii noastre.

Particularitățile Limbajului Și Dezvoltarea Lui La Copiii De Vârstă Preșcolară

SIMONA MARINELA ANTON

Scoala Gimnaziala Zvoristea

Copilul nu dispune la naștere de procese gata formate. În dezvoltarea istorică a omului, dar și în dezvoltarea ontogenetică a psihicului, rolul limbajului este considerabil.

Problema lui a făcut obiectul a numeroase studii și cercetări care au reliefat importanța lui în activitatea de cunoaștere a realității în dezvoltarea proceselor psihice, precum și în procesul comunicării cu cei din jur. Dacă până la vârsta preșcolară, copilul învață limbajul după un program propriu, la grădiniță el vine cu "niveluri evolutive" care fac necesară intervenția activă a educatoarei.

Copilul de vârstă preșcolară se caracterizează prin faptul că "începe să depășească faza limbajului situativ, desprinzându-se de influența momentului prezent și-și dezvoltă din ce în ce mai mult capacitatea de a folosi limbajul contextual, identificându-se funcția "intelectuală" a limbajului care constă în planificarea mintală și reglarea activităților practice."

Pe parcursul prescolarității aceste două forme de limbaj coexistă, dar relațiile dintre ele se schimbă: pe de o parte limbajul contextual dobândește un rol tot mai accentuat, iar pe de altă parte, folosirea unei forme de limbaj sau a celeilalte de către copil depinde de sarcinile procesului de comunicare și de condițiile în care se desfășoară.

Particularitățile limbajului la preșcolari sunt determinate de vârsta acestora și, treptat, pe măsura dezvoltării lor psiho-fizice capătă un caracter din ce în ce mai corect.

Pe măsura acumulării unei experiențe verbale, preșcolarul devine din ce în ce mai sensibil în ceea ce privește așa-zisul "simț al limbii", reușind ca pe baza acestuia să stabilească relații gramaticale din ce în ce mai corecte.

Dezvoltarea vorbirii copilului se realizează în mod treptat, prin lărgirea relațiilor verbale cu cei din jur, în condițiile manifestării de către copil a curiozității de cunoaștere a obiectelor, a însușirilor acestora, pe de o parte, a atitudinii interogative referitoare la originea și cauza unor fenomene, pe de altă parte.

Cu toate îmbunătățirile aduse învățământului preșcolar, nu se poate schimba tipul de activitate al acestei vârste, care este jocul; el stă la baza organizării activităților din grădiniță. De aceea, "un manual sau un caiet de lucru cu principii riguroase de învățare va schimba atmosfera de joc din grădiniță într-un regim auster de școală. Nu ne îngăduie acest lucru în primul rând particularitățile psihologice ale copilului preșcolar, iar în al

doilea rând perspectiva distrugerii interesului pentru școală, fiind nevoit să întâmpine prea devreme unele dificultăți care depășesc capacitățile și interesele acestuia în cunoaștere și activitate."

Pornind de la aceste recomandări ale psihologilor și pedagogilor, s-a dat importanța cuvenită jocului ca formă specifică a activității cu copiii.

În decursul celor trei ani ai vârstei preșcolare, vorbirea copiilor se caracterizează printr-o serie de trăsături specifice, cu nuanțe chiar de la o etapă la alta, trăsături ce țin de particularitățile aparatului fonomotor, ale analizatorului verbomotor, auditiv, ca și de particularitățile gândirii. Având în vedere aceste aspecte, se pot comenta câteva din problemele structurii limbajului la vârsta preșcolară.

Particularități ale limbajului sub aspect fonetic

Pronunția copiilor de vârstă preșcolară mică este în general defectuoasă, datorită faptului că unele sunete din componența cuvintelor nu le disting cu ușurință.

La vârsta de 3 ani, mulți copii nu diferențiază consoanele lichide (r și l), consoanele constrictive (s, z, f) și semiocclusive (v, ț). Din această cauză, în vorbire apar fenomene de omisiune, de substituție sau de inversiune.

Dintre cazurile de omisiuni (mai frecvent întâlnite la vârsta preșcolară), amintim următoarele: plouă – pouă, rața – ața, strada – stada;

-omiterea sau înlocuirea consoanelor c-g și t-g:

cucu – tutu, gol – dol;

-omiterea sau înlocuirea consoanelor ș-j prin t-d:

mașina – matina, jos-dos;

-omiterea silabelor din cuvinte prea lungi:

televizor – telezor, medicamente – micamente;

-înlocuirea consoanelor s-z prin ș-j sau invers:

masa – mașa, jos – zos;

-înlocuirea consoanelor siflante sau șuierătoare s-z și ș-j prin africcate t, c sau g:

săculeț – tăculeț, moșul – motul;

-înlocuirea africatelor între ele:

tine în loc de cine;

-inversiunile: place – palce, capra – crapa, cap – pac.

În general, copilului preșcolar mic îi lipsesc claritatea și precizia sunetelor care compun cuvintele, dar toate greșelile de pronunție semnalate nu constituie un semnal de îngrijorare, nici pentru educatoare (învățătoare), nici pentru părinți.

Aceste fenomene se mai întâlnesc și la copiii de grupă mijlocie, chiar și la cei mai mari, dar de obicei, dispar treptat, ca urmare a perfecționării aparatului fonator, sub influența vorbirii adulților și acțiunilor

instructiv-educative sistematice din grădiniță, încât la grupa mare, aproape toți copiii ajung să pronunțe corect până și cele mai dificile sunete (vibranta r, șuierătoarea ș și așa mai departe).

Asimilarea compoziției sonore a cuvintelor facilitează pe de o parte însușirea raporturilor complexe ale formelor gramaticale de către copii, le permite să-și exprime mai ușor gândurile și sentimentele, iar pe de altă parte, perceperea fin diferențiată a sunetelor limbii duce la dezvoltarea auzului fonematic necesar învățării citit-scrisului în școală.

Particularități ale vocabularului

Și sub aspect lexical, limbajul copilului preșcolar înregistrează progrese în privința numărului de cuvinte, dar și în privința dobândirii semnificației cuvintelor.

Frecventarea grădiniței, extinderea și adâncirea relațiilor copilului cu mediul, statornicirea unor relații complexe și variate de comunicare cu ceilalți oameni, îmbogățirea treptată a cunoștințelor despre fenomenele realității înconjurătoare determină, în perioada preșcolară, creșterea considerabilă a vocabularului.

„Datele statistice atestă că preșcolarul stăpânește în medie, la 3 ani, circa 800-1000 cuvinte, la 4 ani numărul cuvintelor se dublează

(1600-2000), la 5 ani se ajunge la 3000 de cuvinte, la 6 ani vocabularul se ridică la peste 3500 de cuvinte.”

Memoria copilului preșcolar are o mare plasticitate: ei pot învăța cu ușurință diverse cuvinte, rețin ceea ce este mai atractiv, ceea ce îi impresionează mai mult, chiar dacă memorează scurte poezii sau povestiri, elementul intențional lipsește. Creșterea vocabularului este însoțită de o tot mai adecvată întrebuințare a cuvintelor „pe măsura cunoașterii acestora, copilul învață să-și exprime ideile precizându-le și nuanțându-le înțelesul.”

Problematica educării limbajului sub aspect lexical, semantic este una din problemele fundamentale pe care nu numai grădinița, dar și școala le are în vedere.

În ceea ce privește expresivitatea vorbirii, copiii dispun de posibilități pentru exprimarea nuanțată, deoarece manifestă de mici interes pentru aspectul sonor al limbii; îi atrag ritmul și rimele sonore; reacțiile emotive sunt vii, fără să aibă însă adâncime.

Spre sfârșitul vârstei preșcolare – așa cum afirmă și R. Zozzo – „copilul preșcolar are posibilitatea să vorbească, în linii mari, același limbaj ca și adultul, în schimb este original în modul cum gândește, ceea ce îl derutează pe adult.”

Intégration Scolaire Des Enfants Avec CES

SIMONA MARINELA ANTON

Scoala Gimnaziala Zvoristea

Peut-être que chaque enseignant a essayé de répondre à des questions telles que : pourquoi tous mes élèves ne progressent-ils pas de la même manière ? Comment puis-je aider tout le monde à comprendre ? Comment puis-je aider ceux qui apprennent plus dur ?

Une première étape pour apporter des réponses à ces questions réside dans le fait que l'enseignant doit d'abord accepter la diversité dans une classe ; le fait que chaque élève a ses propres capacités intellectuelles, différentes de celles des autres collègues, que chacun a son propre style d'apprentissage et chacun a ses propres besoins en matière d'assimilation d'informations. Par conséquent, l'un des aspects les plus importants de l'éducation actuelle est sa nécessité de s'adapter aux besoins des enfants, quels que soient ces besoins et quels que soient les enfants - qu'ils soient des enfants avec des BEP ou simplement des enfants avec un rythme beaucoup plus lent.

Une telle méthode d'adaptation est l'école inclusive, une école qui se concentre sur l'inclusion des enfants ou même des groupes qui étaient auparavant marginalisés et qui implique les parents, les tuteurs et les conseillers spécialisés dans le processus d'apprentissage et de prise de décision.

Il a été prouvé que les méthodes utilisées dans les classes inclusives peuvent améliorer considérablement les performances de tous les élèves. Par rapport à l'enseignement dans des centres ou des écoles spécialisées, qui risque de maintenir les enfants et les adolescents en dehors de la société, l'école inclusive est un terrain de formation idéal pour leur future intégration dans la société. Au lieu de les isoler et de dire qu'ils sont "difficiles", "turbulents" voire "handicapés", on pourrait admettre que ces enfants pourraient progresser davantage dans une classe ordinaire, si nous, les enseignants, acceptons que l'éducation soit pour tous.

La chose la plus importante à considérer est que l'enseignement dans la diversité implique l'enseignement pour chaque individu. En tenant compte des intérêts de chaque étudiant, de ses expériences et de ses objectifs, nous franchissons en fait une étape importante dans l'éducation des étudiants et leur intégration dans la société, après la fin de leurs études. De plus, on peut dire que les différences entre individus sont beaucoup plus importantes que celles entre groupes. De ce point de vue, l'un des plus grands défis auxquels un enseignant doit faire face est peut-être d'adapter le style d'enseignement afin qu'il corresponde aux besoins de chaque élève.

Une nouvelle dimension qui commence à prendre forme dans le paysage de l'éducation roumaine est celle de la démocratisation et de l'égalisation des chances pour chaque enfant. À cette fin, l'école inclusive a également été créée - une réponse au redimensionnement de l'éducation. Le but de cette école est de créer un environnement d'apprentissage pour tous les enfants, en partant du principe que les différences entre les gens sont normales et doivent être acceptées. Un rôle important dans l'école inclusive est joué par la pédagogie et l'apprentissage centré sur l'élève. Cela implique automatiquement l'adaptation du programme et des méthodes d'enseignement aux capacités et aux besoins de chaque élève.

Enseigner aux élèves ayant des besoins spéciaux nécessite les mêmes stratégies et pratiques que l'enseignement de tout autre type de classe. En d'autres termes, une bonne méthode d'enseignement en général sera également une bonne méthode d'enseignement pour les élèves ayant des besoins particuliers. Tous les étudiants ont le droit d'attendre les méthodes les meilleures et les plus efficaces de l'éducation, et les étudiants avec CES ne sont pas différents.

L'école inclusive représente un défi pour les écoles ordinaires, mais elle ne doit pas être vue comme une menace pour la performance de ces écoles. Bon nombre de ces établissements éprouvent des difficultés à intégrer les élèves ayant des besoins particuliers dans les classes ordinaires. Mais cette peur peut être surmontée par l'éducation, des ressources didactiques adéquates, un soutien et, enfin et surtout, la conviction que l'inclusion est un droit moral et social qui ne peut être refusé à personne.

Certaines étapes doivent être suivies dans la scolarisation des enfants atteints de CES, parmi lesquelles, dans la première phase, l'acceptation de l'idée qu'il existe de tels enfants, la reconnaissance de leur droit à l'éducation, leur intégration progressive dans les écoles ordinaires. Ainsi, au fur et à mesure que ces enfants grandiront, deviendront adultes et auront probablement leurs propres enfants, l'inclusion sera déjà un fait accepté et une mesure naturelle dans l'éducation. Les enfants

éduqués à l'école inclusive seront mieux préparés à interagir avec divers individus ainsi qu'avec diverses situations du monde réel.

Dans l'école inclusive, les enseignants doivent collaborer avec différents spécialistes du domaine de l'éducation, tels que des psychologues, des conseillers, des thérapeutes et d'autres spécialistes, car ce n'est qu'ensemble qu'ils pourront obtenir les meilleurs résultats. L'enseignant consultant du CES est probablement celui qui travaillera le plus avec chaque enseignant individuel, étant celui qui participera le plus aux cours.

L'école inclusive implique l'amélioration du système éducatif pour tous les élèves. Cela implique des changements dans le programme, dans la façon dont les enseignants enseignent, dans la façon dont les élèves apprennent, ainsi que des changements dans la façon dont les enfants avec des BEP interagissent avec leurs pairs et vice versa.

L'idée est que les écoles, les centres d'apprentissage et d'éducation, changent afin qu'ils deviennent des communautés éducatives dans lesquelles les besoins de tous les élèves et enseignants sont satisfaits. Les écoles inclusives ne dispensent plus une éducation ordinaire ou une éducation spéciale, mais dispensent une éducation inclusive et, par conséquent, les élèves pourront apprendre ensemble. En d'autres termes, ce type d'école est ouvert à tous les élèves, afin que tous les élèves puissent participer et apprendre. Pour cela, les enseignants et les écoles, en général, ont besoin d'un changement, afin de mieux répondre à la diversité des besoins des élèves. L'éducation inclusive est un processus visant à faciliter le processus d'apprentissage pour tous les élèves, même pour ceux qui en étaient auparavant exclus.

Parmi les avantages de l'école inclusive, il y a le fait que les élèves avec des BEP sont traités comme faisant partie intégrante de la société, ils ont comme modèle le reste de leurs collègues qui n'ont pas de problèmes, les enfants avec des BEP et leurs collègues développent leurs compétences en communication, devenir plus créatif, accepter la diversité, etc. Les enseignants adoptent différentes méthodes d'enseignement-apprentissage, qui profitent à tous les élèves, pas seulement à ceux qui ont un CES. La socialisation entre étudiants et le développement d'amitiés entre collègues sont très importants dans le développement du processus d'apprentissage, en raison de l'échange permanent d'informations.

Quant au personnel enseignant de l'école inclusive, il doit être encouragé à adopter des pratiques modernes dans les heures de cours, à s'améliorer constamment vis-à-vis des enfants à BEP. Un autre rôle important des enseignants est de faire accepter et d'aider les enfants à leurs collègues avec CES sans aucun problème, sans les ridiculiser ou les exclure.

Il convient également de préciser qu'en plus des enseignants et des camarades de classe, un rôle important pour assurer la réussite des enfants atteints de CES est attribué à la famille et aux parents de ces enfants. Il a été démontré, en outre, que dans les cas où les parents et la famille, en général, étaient activement impliqués dans le processus d'apprentissage, les enfants atteints de CES avaient des résultats beaucoup plus efficaces. Grâce à cette implication active de la famille, en fait, une communauté inclusive est créée qui aidera les enfants atteints de CES à s'intégrer plus rapidement et avec plus de succès dans la société, après avoir terminé leurs études.

Par conséquent, la nécessité de redimensionner l'éducation afin d'établir des normes éducatives et de déterminer les écoles à devenir responsables des résultats des élèves, nécessite un grand effort et un dévouement, à la fois collectivement et individuellement. Pour cela, nous devons croire que chaque enfant peut apprendre et réussir, que la diversité nous est utile à tous et que les élèves exposés à divers risques peuvent les surmonter grâce à l'attention et à l'implication du personnel enseignant et de la communauté en général.

Cât De Importante Sunt Activitățile Educaționale Nonformale În Integrarea Copiilor Cu CES

ADRIANA DESCULȚU

Scoala Gimnaziala Zaharia Stancu Rosiori de Vede

În ultimul deceniu au devenit vizibile eforturile de angajare a învățământului într-un proces de restructurări profunde, menit a schimba grila de valori a educației în acord cu democratizarea întregii societăți, unde asigurarea respectării dreptului la educație pentru toți copiii (art. 28 din Convenția Drepturilor Copilului) și egalizarea șanselor de succes ale acestora au reprezentat și continuă să reprezinte obiectivele esențiale.

Una dintre aceste provocări este și necesitatea schimbării viziunii asupra copiilor cu C.E.S. și încercarea de a le oferi o viață normală prin transformarea reprezentărilor sociale și renunțarea la etichetări și stigmatizări. Unul dintre drepturile fundamentale ale copilului este acela de a fi susținut în valorificarea maximală a propriilor capacități, ceea ce reprezintă criteriul șanselor egale în educație ce nu poate fi realizat decât în condițiile unei abordări diferențiate, nu izolate sau segregate.

Fiecare copil are capacități diferite, posibilități diferite de dezvoltare. Recunoașterea particularităților fiecăruia, respectându-le unicitatea, ne obligă să oferim oportunități egale tuturor copiilor. Pentru copilul cu dizabilități aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață. Atitudinea pozitivă zilnică a adultului și a celorlalți copii față de copilul cu dizabilități îl poate ajuta efectiv în dezvoltarea capacităților de comunicare. Copilul va comunica mai ușor dacă dorește să o facă, dacă dorește să exprime lucrurile pe care le trăiește. Folosind eficient capacitățile noastre de comunicare, vom putea stimula modul de comunicare al copilului.

Este foarte important ca un copil cu dizabilități să fie ajutat să devină cât mai independent posibil în toate acțiunile pe care le întreprinde .

Activitățile extrașcolare și extracurriculare ocupă un loc aparte în viața școlară a elevilor cu CES. Ele vizează implicarea unui număr cât mai mare de elevi în diverse activități organizate atât în școală cât și în afara ei. Prin natura lor, activitățile extracurriculare vin să completeze foarte bine latura educativă a elevilor. De aceea, școala noastră încurajează astfel de activități.

Proiectele educative derulate în cadrul parteneriatelor cu diverse instituții au ca scop implicarea, comunicarea, sprijinul reciproc, prietenia, încrederea, dăruirea. Aceste parteneriate sprijină dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze relațiile cu sine și cu ceilalți, cu mediul înconjurător. Relația de prietenie nu este numai o posibilitate, ci și o necesitate. Prin intermediul acestor proiecte, copiii au posibilitatea de a-și lărgi cercul de cunoștințe prin cunoașterea altui mod de viață, a altor persoane, atât normale cât și cu dizabilități, a altor spații geografice. Aceste oportunități ajută la integrarea lor socială, dezvoltarea personalității, formarea capacității de a comunica și cu alte categorii de tineri.

Școala trebuie să îi pregătească să trăiască în lumea auzitorilor, să le formeze acele capacități și competențe care să le permită un răspuns eficient și rapid la provocările lumii reale, o lume plină de contradicții și dezechilibre, compusă în proporție de 98 % din auzitori. Dar și această lume, societatea postmodernă, trebuie să se deschidă, să îi accepte, să îi includă în rândurile ei pe cei care, din cauze independente de voința lor sunt diferiți, dar egali în drepturi, cu toți ceilalți.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă relaxantă , cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru nonformal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. Au menirea de a valorifica timpul liber al elevilor într-un mod plăcut și util și de a-l transforma într-o sursă educațională.

Activitățile extrașcolare au un rol important în cultivarea gustului pentru lectură, pentru carte. Elevii pot fi stimulați să citească prin vizionarea de piese de teatru, filme istorice, comedii, participând la lansări de cărți, prin dramatizarea unor opere literare cu diferite ocazii, prin implicarea în desfășurarea sezărilor literare, a cercurilor de lectură și a atelierelor de scriere creativă. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite.

Pentru dezvoltarea creativității copiilor consider că, gândirea creativă și învățarea din proprie inițiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor și a ideilor. Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ, pentru că numai așa poate să aducă în atenția elevilor săi tipuri de activități extrașcolare care să le stârnească interesul, curiozitatea, imaginația și dorința de a participa necondițional la desfășurarea acestora.

Educația interculturală propune o abordare pedagogică a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerație specificitățile spirituale (diferențe culturale) sau de alt gen (diferența de sex, diferența socială sau economică etc.), evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, și mai grav, tendințele de atomizare a culturilor. Educația interculturală se referă la teme ca „acceptare și participare”, „învățarea conviețuirii – a învăța să trăiești împreună”, evitarea „stereotipurilor și a prejudecăților” și propune soluții pentru promovarea valorilor democrației și interculturalității /multiculturalității.

Dezvoltarea abilităților de comunicare interculturală presupune învățarea acestora atât în cadrul organizat (educația formală), cât și în și prin activități de educație non formală și informală etc). Formarea noastră pentru interculturalitate ne va ajuta: să răspundem nevoilor fiecărui copil, să le recunoaștem aptitudinile, să le asigurăm medierea de care aceștia au nevoie și să veghem ca fiecare să fie recunoscut în cadrul grupului; să descoperim, să apreciem și să ajutăm la valorificarea aptitudinilor copiilor născuți în medii defavorizate.

Prin intermediul activităților nonformale, copiii cu CES din clasa mea și-au învins teama, au devenit mai siguri pe ei, citesc și memorează, au devenit mai încrezători în forțele proprii, au fost integrați în grupul clasei, și-au descoperit abilități și aptitudini și și-au format deprinderi necesare adaptării la mediul înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Abrudan C., *Psihopedagogie specială*, Editura Imprimeriei de Vest, Oradea, 2003;
2. Cucuș C., *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Editura Polirom, Iași, 2000;
3. Cucuș C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996;
4. Dasen P., Perregaux C., Rey M., *Educația interculturală*, Editura Polirom, Iași, 1999

<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/integrarea-copiilor-cu-ces-prin-activita-i-educative-nonformale-interculturale>

<https://revistaeducatie.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/LUCR%C4%82RILE-CONFERIN%C8%9AEI-INTERNA%C8%9AIONALEO-SANSA-PENTRU-COPIII-CU-CES.pdf>

O Zi Din Viața Prietenului Meu, Dovlecel

GEORGIANA FLORENTINA CARSIN

Grădina Cu Program Normal Nr. 20 Municipiul Ploiesti

În „Grădina cu legume” locuiau eu - Ardeiuș și prietenul meu, Dovlecel. Alături de noi mai locuiau și alte legume: Morcovul, Ceapa, Varza, Vânăta și Cartoful. Împreună eram atât de fericiți.

De asemenea, ne umpleau sufletul de bucurie frumoasele și delicatele Tufănele, care locuiau la poarta grădiniței. Parfumul lor se simțea peste tot. Ca vecin îl aveam pe Azorică, făcea parte din lumea animalelor. El putea să zburde prin toată curtea și să se joace. Era singurul care avea libertate. De ce spun acest lucru? Pentru că mai existau în acea curte două țarcuri.

Într-un țarc locuiau calul, vaca, berbecul și oaia împreună cu fiul lor mielul, o capră cu iedul. Căsuțele lor se numeau grajduri. În acel țarc toți vobeau diferit, dar aceeași limbă. Se înțelegeau foarte bine. Azorică cel năzdrăvan mai intra din când pe la ei și îi speria alergându-i prin toată ograda. Nu că ar fi vrut să le facă vreun rău, el pur și simplu voia să se joace. Ele erau animale serioase, iar el venea să le strice discuțiile.

În cel de-al doilea țarc locuiau găște, rațe, găini, cocoși, puișori cu mămica lor Cloșca, bibilici foarte gălăgioase și o păuniță cu un păun – de o frumusețe rară. Acolo erea foarte multă gălăgie. Nu vă închipuiți că se certau, pur și simplu vorbeu foarte tare cât era ziuica de lungă. Azorică îi supăra și pe ei, din când în când, zmotocindu-i și alergându-i prin toată curtea.

La noi în grădiniță era atât de liniște. Începeam ziua cu mult optimism. Roua căzută pe frunzele noastre, se scurgea pe tulpină, apoi spre rădăcină. Prietenul nostru, Soarele ne lumina toată ziua și ne hrănea, iar Luna era cea care avea grijă ca somnul nostru să fie cât mai liniștit să putem crește mari și sănătoși. Singurul care ne deranja și pe noi era Azorică cel năzdrăvan. De aceea vreau să vă povestesc o întâmplare.

Într-o zi ne-am trezit de dimineață pline de optimism și de viață. Stăpânul nostru fusese în vizită la noi. Ne curățase de plantele care voiau să ne facă rău și ne hrănise. El era foarte mulțumit de toată treaba pe care o făcuse și noi eram foarte fericite. Dar această fericire nu a durat mult. De ce? Vă spun eu! Din cauza lui Azorică. Stăpânul a uitat să încuie poarta la grădină, iar Azorică cel năzdrăvan a intrat și a început să alerge. Prima dată m-a pocnit pe mine, nu am avut nimic. Au urmat prietenii mei, fiecare a încasat câte o lovitură. Zburdând el prin toată grădina, cel mai afectat a fost prietenul meu cel mai bun „Dovlecel”. La călcat atât de tare, i-a distrus o parte din tulpină și frunze. Norocul nostru a fost că stăpânul a văzut la timp întâmplarea și la scos repede din grădina cu legume. Cu toate că toți eram loviți de Azorică, am sărit în ajutorul prietenului nostru Dovlecel pe care l-am salvat.

Azorică și-a dat seama de greșeala pe care a facut-o și a venit la noi și ne-a rugat să îl iertăm. Ne-am strâns toate legumele, am discutat și am hotărât să îl iertăm. Azorică a fost foarte bucuros și a promis că nu se va mai repeta.

VIZIUNEA CURRICULARĂ ASUPRA PREDĂRII LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE

Ionela Boanca

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

Viziunea curriculară impune proiectarea în interacțiune a obiectivelor, conținuturilor, activităților de învățare și a principiilor și metodelor de evaluare, deschizând calea unei orientări mai bune a predării-învățării, în raport cu formarea competențelor de nivel superior, de aplicare a cunoștințelor și competențelor în contexte noi de rezolvare de probleme teoretice și practice. Realizarea acestei viziuni este posibilă în momentul în care profesorul demonstrează acea flexibilitate și deschidere spre nou, ce-i permite schimbarea de mentalitate, de adaptare la noile cerințe ale Curriculumului Național. Adoptarea acestei noi atitudini nu este posibilă, însă, fără o înțelegere în profunzime a schimbărilor, prin care trece sistemul românesc de învățământ, fără o solidarizare cu idealul educațional românesc, fără o conștientizare a necesității schimbării de mentalitate.

Viziunea curriculară presupune formarea la elevi a unor competențe intelectuale și raționale de nivel superior, a atitudinilor și componentelor necesare unui tânăr într-o societate democratică a mileniului III. Înfăptuirea acestei viziuni curriculare este posibilă în momentul în care profesorul, conștient de rolul său în educația tânărului, privește predarea-învățarea nu ca pe un scop în sine, ci ca pe o modalitate de dobândire de capacități, aptitudini și componente necesare elevului.

Viziunea curriculară impune un nou model pedagogic; se schimbă rolul profesorului în actul educațional, el fiind doar una din verigile acestui lanț ce cuprinde deopotrivă elevii, părinții, școala, profesorii, comunitatea locală etc.

Profesorul de azi trebuie să conștientizeze faptul că el este, alături de alții, un agent educațional; dar nu un deținător al adevărului absolut, ci un partener de dialog, un moderator în acțiunea de predare-învățare. Schimbarea de mentalitate presupune o nouă orientare a atitudinii profesor-elev – această relație nu trebuie privită pe verticală (când profesorul atotștiutor emite adevăruri, pe care elevul trebuie să le rețină și să le reproducă), ci pe orizontală (când profesorul, elevul, părintele sunt implicați în procesul de predare-învățare, de orientare a elevului spre formarea unor competențe).

Învățarea devine un proces permanent, în care elevul vede că nu este singurul care învață, și profesorul apare ca o persoană care învață permanent. Astfel micșorăm distanța dintre profesor și elev, așa-zisa „distanță de putere/autoritate”, apropiindu-i pe elevi ca de o persoană care ea însăși învață; ei adoptă mult mai ușor stilul de învățare demonstrat.

În acest context, predarea devine o învățare împreună cu elevii, ceea ce va determina creșterea responsabilității elevilor față de actul învățării.

Profesorul implicat în procesul predării-învățării-evaluării trebuie să-și impună și să respecte anumite obiective ce duc la reușita activității sale didactice:

- să stabilească și să mențină un mediu încurajator de învățare;
- să implice toți elevii în actul educațional, oferindu-i fiecăruia șansa de a se manifesta;
- să asigure feedback-ul privind nivelul de performanță atins de elevi;
- să-i încurajeze pe elevi să considere învățarea un proces permanent, cu efect formator și modelator al personalității fiecăruia.

Elevii vor înțelege astfel că:

- procesul învățării se referă la toate aspectele vieții lor, nu doar la cele petrecute în clasă;
- eforturile și realizările lor vor fi recunoscute și apreciate ca atare;
- recunoașterea meritelor fiecăruia se face la timpul potrivit, se măsoară și se apreciază orice contribuție (fie ea și minoră) a elevului;
- ei sunt deopotrivă obiecte și subiecte ale actului educațional.

Relația profesor-elev capătă noi valențe, elevii recunoscând în profesorul lor un partener de dialog, o persoană implicată direct în actul educațional, o personalitate care acceptă părerile și ideile altora, capabilă să știe (să posede valori culturale autentice) și să știe să facă (să utilizeze comportamente și capacități adecvate în relația formativă concretă cu elevul și cu clasa), cultivându-și creativitatea, originalitatea, participarea responsabilă la rezolvarea de probleme.

Rolul profesorului este hotărâtor în formarea personalității elevilor. Viziunea curriculară a trecut accentul de pe cumularea de cunoștințe pe formarea competențelor de nivel superior, de aplicare a cunoștințelor și competențelor dobândite în contexte noi, pe rezolvarea de probleme teoretice și practice. Profesorul, în predarea-învățarea limbii române, trebuie să-și propună formarea unor elevi cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabili să comunice și să interacționeze cu semenii, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete din viața cotidiană.

Didactica limbii române la începutul mileniului III presupune ancorarea puternică a elevilor în realitățile timpului pe care îl trăiesc, formarea și dezvoltarea competențelor de comunicare ale elevilor, familiarizarea lor cu diverse situații de comunicare (orală/scrisă, texte literare/nonliterare), adecvate vârstei școlare, crearea unor situații reale de comunicare, utilizând cuvintele uzuale, necesare închegării unei conversații.

Trebuie să se pună un accent deosebit pe motivația elevilor, pe cultivarea prin toate mijloacele posibile a motivației intrinseci care presupune formarea unor sentimente superioare: interesul pentru cultură, pentru cunoaștere, pentru frumos, curiozitatea/dorința de a afla cât mai multe despre o temă dată, aspirația spre competență.

Este foarte important ca profesorul să-și propună dezvoltarea la elevi a gândirii abstracte, crearea independenței și a inițiativei în soluționarea problemelor complexe, cultivarea motivației – esențe ale unui proces eficient de învățare.

Arătând elevului că este privit nu ca un obiect al muncii profesorului, ci drept o entitate de sine stătătoare, ca o personalitate în plină formare, se schimbă și atitudinea elevului față de studiul limbii române. Orice încercare de apropiere de cultura și civilizația română trebuie folosită din plin, creându-se astfel starea emoțională necesară studiului limbii în funcțiune.

Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI, întocmit de Jacques Delors și colaboratorii săi (1996), pune în valoare conceptul de competență prin intermediul învățării pe tot parcursul vieții. În acest document se precizează că educația permanentă va fi motorul societății în secolul al XXI-lea, deoarece vine în întâmpinarea provocării pe care o reprezintă, o lume aflată într-o rapidă schimbare. Specialiștii acestei lucrări se referă la cei patru piloni ai educației care constituie patru tipuri fundamentale de învățare pe parcursul întregii vieți:

- a învăța să știi (dobândirea instrumentelor cunoașterii);
- a învăța să faci (a deveni competent în relație cu mediul înconjurător);
- a învăța să trăiești împreună cu alții (a coopera cu alte persoane prin participarea la activitățile umane);
- a învăța să fii (a ne dezvolta personalitatea și capacitatea de a deveni autonomi manifestând o atitudine pozitivă).

Astfel, la soluțiile tradiționale ale nevoii de educație, bazate în cea mai mare parte pe un caracter cantitativ și fundamentate pe cunoaștere, se adaugă aceste competențe pe care fiecare om ar fi bine să le adauge și să le folosească apoi de-a lungul întregii vieți.

Crăciunul

Luiza Veronica Ungureanu

Gradinita Cu Program Prelungit Phoenix Craiova

Crăciunul, izvor de viață și de bucurie, cea mai iubită și mai feerică sărbătoare creștinească, își cerne lumina și vraja, prin dantela de argint a iernii, în fiecare an, pe 25 decembrie, când fiecare surâs cald de copil așteaptă cu emoție pe bunul Moș Crăciun.

Creștinii își reîmprospătează sufletul cu amintirile copilăriei, revenindu-le în minte colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad, dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de Crăciun, toate acestea creând o atmosferă de basm, liniște sufletească și iubire.

Crăciunul înseamnă perdea de fulgi pufoși, frumoși, gingași ce mângâie zâmbetul cald și luminos de copil într-o albă zi de iarnă, flori de gheață la fereastra împodobită cu mirese și aripi de fluturi albi.

Crăciunul înseamnă derdeluș, tărâm de poveste unde glasuri de copii, chipuri vesele și- mbujorate gustă din dulceața dimineților de cristal când, pe sănioară, zboară-zboară așa cum le șoptesc cântecelele copilăriei. Zâmbetele calde ale copiilor se împletesc cu clinchete de clopoței și derdelușul se umple de culoare, bucurie, chef de joacă, cântec și hohote de veselie...săniuțe jucăușe, oameni de zăpadă, bulgărași buclucași, un mic univers ce pulsează de viață, în care copilul plutește și intră încetul cu încetul în haina unor personaje de poveste: Crăiasa Zăpezii, Renul lui Moș Crăciun, Zâna Iarna, „Omuleții de zăpadă.

În cultura românească, Moș Crăciun este un personaj cu trăsături bivalente: are puteri miraculoase, specifice zeilor și eroilor din basme, dar și calități și defecte specifice oamenilor. Ca persoană profană, este un om bătrân, un păstor bătrân cu barba de omăt, vecin cu Moș Ajun, fratele său mai mic. Sub influența creștinismului, Crăciun apare și ca figură apocrifă: s-a născut înaintea tuturor sfinților, este mai mare peste ciobanii din satul în care s-a născut Hristos și altele.

Una dintre cele mai răspândite datini în județul Gorj este colindatul, acesta deschizând ciclul celor 12 zile ale sărbătorilor de iarnă. Textele colindelor păstrate în tradiția Crăciunului și a Anului Nou sunt cu temă religioasă, socială, dar și de factură agrară, descriind gesturi magice de fertilitate a ogoarelor sau alte gesturi atribuite animalelor.

Colindatul începe din noaptea de 23 spre 24 decembrie, când ulițele satelor răsună de glasul micilor colindătorilor. Înarmați cu trăistuțe, copiii trec grupuri-grupuri și merg prin tot satul după colindeți (pițărâi). Curat îmbrăcați, cu sacuie, straițe după gât, iar în mână cu colinde sub comanda vătafilor, pițărâii pornesc dintr-un capăt al satului și umblă din poartă în poartă primind daruri de la gospodari colaci, nuci, mere, pere, dulciuri. Ca să-i anunțe pe gospodari de apropierea cetei de pițărâi, ei strigă 'Hai cu pițărâii!' sau 'Hă, hă, hă!'. Acest obicei al colindatului, practicat mai ales de copii a fost și este des întâlnit în multe sate ale județului și chiar în municipiul Târgu-Jiu.

Obiceiuri vechi, cu o arie largă de răspândire în tot județul, practicate în Ajunului Crăciunului sau între Crăciun și Anul Nou, care se mai păstrează încă în anumite zone ale județului sunt Steaua, Vicleiul, Brezaia, Sânvăsâiul, Număratul parilor și Sorcovitul. Steaua este un obicei care se practică pe toată raza județului din seara ajunului până în seara Crăciunului de către copii și are conotații religioase referitoare la Nașterea Domnului. Steaua, purtată de copii, este compusă din spezeze de brad îmbrăcate cu staniol, cu hârtie creponată având în partea centrală o imagine cu Nașterea Domnului. În seara de ajun se merge și cu Vicleiul, zona practicată fiind cea de munte, respectiv Polovragi, Baia de Fier și Novaci. Acesta este un teatru de păpuși în miniatură, cu o scenă pe care se joacă păpușile și o vitrină prin care se poate viziona jocul. Tot decorul este îmbrăcat în hârtie pictată cu scene care redau ritualul Nașterii Domnului, iar echipa este formată din șase persoane – patru cântăreți, un păpușar și un fluieraș. Pe fundalul coral în care sunt cântate Nașterea divinizată și moartea, păpușarul pune în scenă diferite aspecte din viață, pline de satiră și umor. Între Crăciun și Anul Nou se umblă cu Capra sau Brezaia. Colindatul cu Capra are ca protagonist un flăcău care știe să joace și care își pune o mască împodobită cu o oglindă în frunte cu mărgele cu flori. Împreună cu alți

colindători merge din casă în casă și urează gospodarilor împliniri în anul ce va veni.

Un alt obicei foarte răspândit și practicat în zona Gorjului în ajunul Anului Nou, precum și în prima zi a acestuia este Plugușorul. Colindătorii urează sănătate și belșug. În pocnet de bici, în sunet de clopoței colindătorii își spun urarea însoțită de refrenul "la mai mânați măi, Hăi, Hăi!". Vorbind despre aratul pământului cu 12 boi, despre semănatul, seceratul și măcinatul grâului, Plugușorul este datina care descrie ocupația principală a poporului nostru – agricultura. Sânvăsaiul era un obicei de aflare a destinului practicat în seara de Revelion. Astfel, pe vatră ori pe plita încinsă erau așezate boabe de grâu, fiecare purtând numele unor persoane de sex feminin și masculin. Boabele de grâu erau numite ținându-se seama de afectivitatea dintre tineri. Datorită vetrei încinse, boabele săreau. Dacă boabele reprezentând fata se îndreptau spre cel care purta numele băiatului, se credea că fata umblă după băiat. Dacă ambele boabe sărind se apropiau se credea că tinerii se iubesc reciproc, iar dacă boabele săreau în sens opus era semn că tinerii nu vor fi împreună.

Șirul obiceiurilor specifice sărbătorilor de iarnă se încheie în luna ianuarie, după ziua de Bobotează ce are semnificația purificării apelor de forțele răului, prin sfințire. Pe 7 ianuarie, în majoritatea satelor gorjene se făceau hore la care aveau prioritate să conducă hora aceia care purtau numele de Ion. În anumite zone se mai practică și astăzi acest obicei. Cu aceste hore care durau până noaptea târziu se încheiau și sărbătorile de iarnă. Toate aceste obiceiuri și tradiții de iarnă sunt un prilej de bucurie și mândrie, de distracție pentru copiii și oamenii de toate vârstele.

Tehnici De Predare Atractive - Maria Montessori

Oana Dogaru

Scoala Gimnaziala Vartescoiu

Maria Montessori, este un medic și dascăl italian, cunoscut pentru filosofia educației care îi poartă numele. Metoda ei este folosită și astăzi în unele școli publice și private din întreaga lume. Montessori a implementat o serie de practici, care au devenit semne distinctive ale filozofiei și metodei sale educaționale. Creativitatea și autonomia în dezvoltarea copilului sunt aspecte cărora această pedagogie le acordă importanța cuvenită. Astfel, tehnicile de predare ale pedagogiei Montessori se axează pe interesul copiilor pentru activitățile practice, pe motivația intrinsecă, pe autodisciplina spontană. Dintre aspectele tehnicilor de predare Montessori, amintesc următoarele:

I. Copiii învață singuri folosind materiale specifice, în acest timp educatorul direcționează și ghidează activitatea. (Profesorul predă individual și diferențiat). În sistemul Montessori, copilul învață mai ales experimentând sau lucrând în grup. Copiii învață singuri sau unii de la alții.

“ Să nu faci niciodată pentru copil ceea ce poate face singur“.

(Maria Montessori)

II. În clasele Montessori, copilul se poate mișca liber dintr-o parte a clasei în alta, ascultând de propriul impuls interior, alegând singur activitatea și locul de desfășurare. Copilul se poate deplasa prin clasă unde dorește și poate vorbi cu cine dorește atâta timp cât nu îi deranjează pe ceilalți.

III. Într-o clasă Montessori, copiii sunt de diferite vârste, la fel cum se află într-o familie, ceea ce încurajează toleranța, diversitatea, înțelegerea și răbdarea. (În felul acesta relațiile dintre copii în cadrul orelor de program seamănă mai mult cu viața din afara școlii, adică cu viața reală).

IV. Libertatea și disciplina sunt considerate a fi cei doi poli fundamentali ai educației Montessori. (clasele Montessori sunt focalizate pe crearea unei discipline interioare a copiilor. Mediul este pregătit cu grijă pentru a permite copilului să lucreze cât mai independent posibil).

V. Clasa este organizată să încurajeze copilul, cât mai mult posibil, să participe la lumea înconjurătoare. Sala de clasă permite libertatea de mișcare fizică. Într-un mediu pregătit totul este pe măsura copilului (mese și scaune pe măsura copiilor, rafturi la înălțimea copiilor, oglinda este agățată la înălțimea copiilor, lângă oglindă se găsește un coș conținând unelte pentru igiena personală - săpun, șervețele, perie de păr, etc; materiale de curățenie plasate la îndemâna copiilor)

VI. Metoda Montessori pune accentul pe „a învăța cum să înveți“. Maria Montessori a înțeles că este nevoie de un mediu pregătit care să ajute adultul să susțină dezvoltarea copilului. De aceea a creat o bază materială originală, cu materiale didactice specifice (elaborate de ea), organizate pe zone de interes care sunt denumite **arii curriculare**. Acestea sunt :Viață practică, Senzorial, Matematică, Limbaj, Științe și activități culturale.

VII. Recompensele sunt de natură internă. Sistemul Montessori evită folosirea recompenselor tradiționale de tipul notelor, bulinelor sau steluțelor aurii. Copilul este educat să învețe că principala recompensă trebuie să fie mulțumirea de sine și satisfacția că a dus la bun sfârșit o sarcină de lucru.

VIII. Copilul nu este corectat atunci când greșește. Se consideră că încă nu a ajuns să stăpânească suficient conceptul respectiv, iar materialul va fi strâns și reluat cu alt prilej, după o lecție individuală, ori după o anumită perioadă de timp.

IX. Dezvoltarea copilului este pusă în mișcare de instincte, iar sarcina educatorului este să creeze condiții pentru satisfacerea lor. Educatorul creează un mediu cât mai natural, asemanător mediului din familie, stimulat, cu materiale specifice care ajută la dezvoltarea copilului.

X. Părinții participă frecvent la programe Montessori care le sunt special dedicate, în vederea participării la procesul de învățare.

Acest sistem educațional este utilizat în întreaga lume încă din perioada interbelică. Montessori este o abordare care sprijină dezvoltarea completă a ființei umane, oferind o viziune largă despre educație ca „ajutor pentru viață“.

Evaluare Inițială

ELISABETA MARCU

SCOALA GIMNAZIALA Nr. 25 Galati

Probă de evaluare inițială

DATA:

CLASA: a III-a B

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

Competențe generale:

3. Receptarea de mesaje scrise în diverse contexte de comunicare
4. Redactare de mesaje în diverse situații de comunicare

Competențe specifice:

- 3.1. Extragerea unor informații de detaliu din texte literare
- 3.2. Formularea unui răspuns emoțional față de textul literar citit
- 4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe la capăt de rând, de ortografie și de punctuație în redactare de texte
- 4.4. Manifestarea disponibilității pentru formularea în scris a unei idei

Obiective operaționale:

- O1-** să desprindă informații de detaliu din textul dat.
- O2-** să alcătuiască enunțuri cu sensurile diferite ale cuvintelor date.
- O3-** să găsească cuvinte cu sens opus pentru cuvintele date.
- O4-** să descopere sinonimele unor cuvinte date.
- O5-** să găsească patru cuvinte înrudite cu cuvântul dat.
- O6-** să îmbine enunțurile într-un mesaj prezentând patru însușiri specifice anotimpului toamna.

Itemi:

I1- Citește textul și răspunde la întrebări.

Într-o zi, vulpea hotărî să o invite pe barză la masă. Își puse în gând, șireata, să rîdă de ea.

Cum ajunge barza, vulpea răstoarnă mîncarea pe taler.

- Îndrăznește, prietenă, zice cumetrița cu glas prefăcut.

Barza se străduiește degeaba să apuce câte ceva cu ciocul ei lung. Vulpea lacomă a lins cu iuțeală tot vasul...

(Vulpea și barza)

1. Pe cine a invitat vulpea la masă?
2. Cum era vulpea?
3. De ce nu a putut să mănânce barza?

I2- Alcătuieste câte două enunțuri cu sensurile diferite ale următoarelor cuvinte: gol, șiret.

I3- Scrie cuvinte cu înțeles opus pentru: să rădă, prieten, lung.

I4- Scrie cuvinte cu sens asemănător pentru: chip, minunat, timid.

I5- Găsește patru cuvinte înrudite cu cuvântul "școală".

I6- Alcătuieste un text în care să prezinți patru însușiri specifice anotimpului toamna

Lumea Științelor În Ochii Copiilor

Denisa Gabor

Grădinița Cu Program Prelungit Nr 24 Bacău

Copilul vede zi de zi natura cu toate elementele și fenomenele ei. Până la intrarea lui în grădiniță a văzut plante, animale și fenomene ale naturii. Așadar, ele nu reprezintă o noutate pentru el, însă este curios să afle mult mai multe lucruri despre acestea.

Curiozitatea copilului preșcolar cu privire la mediul înconjurător și implicit curiozitățile din lumea științei sunt satisfăcute în cadrul grădiniței prin diferite activități dirijate în acest sens, cum ar fi: plimbări, vizite, observații, experimente, povestiri ale educatoarei, lecturile după imagini, convorbiri, activități practice, și așa mai departe.

Una dintre aceste activități care satisface în mari proporții curiozitatea copiilor pe de o parte și le stârnește interesul pe de alta este experimentul. Realizat de puține ori în cadrul grupei, această activitate a reușit să îi atragă pe copii, să îi încânte și să îi facă să își dorească și alte activități de acest gen, apropiindu-i tot mai mult de lumea științelor.

De exemplu, în cadrul săptămânii dedicată dinozaurilor, am realizat, împreună cu preșcolarii grupei Piticilor, experimentul vulcanului. Ca și materiale am avut la dispoziție reprezentarea unui vulcan, colorant alimentar de culoare roșie, oțet din mere și bicarbonat de sodiu alimentar. Amestecând colorantul roșu cu oțet și bicarbonat am reușit să reprezint lava. Reacția chimică dintre aceste soluții a adus un rezultat uluitor pentru copii, care au fost fascinați de eruperea vulcanului. Ei au participat astfel la o activitate directă de percepere a lumii înconjurătoare.

Această activitate i-a ajutat foarte mult pe copii să înțeleagă mai bine fenomenul acesta și m-a ajutat și pe mine în desfășurarea procesului instructiv-educativ.

INTELIGENTA EMOTIONALA LA PRESCOLARI

DANIELA MORARU

Liceul Teoretic Ion Creanga Tulcea

Inteligența emoțională este capacitatea personală de identificare și gestionare eficientă a propriilor emoții în raport cu scopurile personale (carieră, familie, educație etc.). Finalitatea ei constă în atingerea scopurilor unei persoane, cu un minim de conflicte inter și intrapersonale.

Spre deosebire de inteligența cognitivă, cea emoțională poate fi învățată și îmbunătățită de-a lungul vieții. Pentru a reuși în viață, Goleman consideră că fiecare dintre noi ar trebui să învețe și să exerseze principalele dimensiuni ale inteligenței emoționale. Educatoarea împreună cu familia, are sarcina de a le descoperi și dezvolta și acest tip de inteligență, atât de utilă în viața de adult.

Starea de spirit a unei educatoare are un impact semnificativ asupra copiilor pe care îi îndrumă. Dacă o educatoare acționează cu energie și entuziasm în orice condiții, poate deveni o sursă de inspirație pentru copii, dar dacă va transmite emoții negative, atunci întreaga grupă de preșcolari are de suferit.

Inteligența emoțională este indispensabilă în meseria unui cadru didactic. Conștientizarea propriilor emoții este un pas important în dezvoltarea comunicării, pentru că ne ajută să recunoaștem reacțiile emoționale ale preșcolarilor noștri și să le gestionăm în mod corespunzător, construind astfel situații de comunicare productive. Un profesor bun trebuie să acorde atenție compatibilităților dezvoltate la nivel de clasă și să lucreze cu ei în scopul construirii spiritului de echipă, să fie atent la cei care au abilități de lider și să-i ajute să le îmbunătățească, dar și să îi sprijine pe cei mai timizi să iasă din anonimat prin activitățile care implică lucrul pe grupe/perechi.

Suntem cu toții de acord că unui cadru didactic îi revine sarcina de a media conflictele între copii, lucru ce presupune în același timp o atenție sporită la emoțiile celor implicați și descifrarea acestora, dar și obiectivitate în a privi problema, astfel încât niciunul dintre cei implicați să nu se simtă nedreptățit la final. O bună gestionare a emoțiilor contribuie la îmbunătățirea abilității de a lua decizii în timp record, în situații de criză, în contexte tensionate sau în situații conflictuale. Capacitatea de a ne controla emoțiile și de a le interpreta pe ale celorlalți poate oferi obiectivitate în luarea deciziilor și o privire de ansamblu asupra situațiilor în care suntem implicați.

Vârsta de 3-6 ani se caracterizează printr-un remarcabil potențial creator. Această apreciere a fost în mod convingător demonstrată de numeroși psihologi și pedagogi: Ed. Claparede, J. Piaget, Al. Rosca etc. Studiile de pedagogie și psihologie preșcolară nu prezintă uneori potențele autentice creatoare ale copiilor la această vârstă, ci scot în evidență motivațiile de ordin psihologic și social privind intensificarea muncii, prin angajarea tuturor factorilor educativi pentru dezvoltarea neîntreruptă a creativității și inteligenței din fragedă vârstă. În această acțiune, de mare răspundere, se înțelege ca educatoarelor din grădiniță le revine misiunea de a depista de timpuriu posibilitățile creative ale copiilor și de a crea toate condițiile optime de dezvoltare.

Se știe că, la preșcolari, și nu numai, creația, ca proces mental declanșat și susținut de creativitate, se materializează în performanțele pe care le ating copiii în privința cunoașterii progresive a experienței sociale care circulă, în privința modului în care singuri rezolvă situațiile conflictuale apărute în propria gândire între cunoscut și necunoscut. Ceea ce realizează ei în activitatea ludică (în joc, desen, modelaj, activități practice) sunt acte de creație numai pentru ei, nu și pentru alții, așa cum cere între altele creația propriu-zisă.

Procesul creației este întotdeauna continuu. El comportă adeseori întreruperi și stagnări, fără să dauneze actului în sine. Greșeala în creație reprezintă un stop, o reluare, un șir de încercări mai mult sau mai puțin reușite. Greșeala în creația ludică nu înseamnă stagnare, ci o nouă înflăcărare a imaginației, o creștere a interesului pentru activitate. Creația ludică a preșcolarului este activă și productivă. Preșcolarul adresează foarte multe întrebări în legătură cu situațiile problematice întâlnite, întrebări la care singur găsește răspunsul. Cu alte cuvinte, creația ludică ca act care tinde spre descoperirea adevărilor cunoscute, ca act care tinde spre o realizare personală deosebită, nu se confundă cu creația propriu-zisă.

Actul ludic poate fi apreciat ca improvizație autentică, căci improvizația este un act elementar de creație. Improvizând sau jucându-se, căci improvizația este un joc, un divertisment plăcut și folositor, copilul își găsește cadrul de afirmare și dezvoltare.

Este necesar ca educatoarea să stimuleze imaginația creatoare, de la cea mai fragedă vârstă.

Una dintre cele mai importante premise ale creativității constă în disponibilitatea de a relua totul de la capăt, de a considera că nimic nu este definitiv, că nici un proces nu este încheiat odată pentru totdeauna (E. Landau)

BIBLIOGRAFIE:

1. Bouillercce, Brigitte, Carre - Cum sa ne dezvoltam creativitatea, Ed. Polirom, 2002
2. Caluschi Mariana - Grupul mic si creativitatea, Ed. Cantes, Iasi, 2001
3. Moraru 1. - Psihologia creativitatii, Ed. Hyperion XXI, Bucuresti, 1993

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

VIORICA MARIA SMEUREANU

Scoala Gimnaziala Regele Ferdinand Sibiu

MOTTO... „*Fericit este copilul care găsește în fiecare etapă a drumului, pe educatorul capabil să însuflă treptat forța și elanul necesare împlinirii destinului său de om*”. (Maurice Debesse)

Există o varietate bogată de modalități de realizare a activităților, una foarte importantă fiind proiectele educaționale pe care noi le desfășurăm, care cuprind un calendar de activități planificate, care urmăresc realizarea unui scop bine definit, într-un cadru bine stabilit și într-o perioadă de timp bine definită.

Aceste proiecte educative/educaționale sunt o modalitate de acumulare a unor noi experiențe de cunoaștere, rezolvând probleme practice în diferite situații date, fiind de altfel un instrument al dezvoltării și inovării organizațiilor școlare.

Parteneriatul educațional este o atitudine abordată în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educativă și presupune participarea la o acțiune educativă comună, interacțiuni constructive acceptate de către toți partenerii, comunicare eficientă între participanți, acțiuni comune cu respectare rolului fiecărui participant, interrelaționare. Parteneriatul educațional mai presupune unitate de cerințe, de opțiuni, decizii și acțiuni educative subordonate actului educativ propriu-zis. Parteneriatul educațional vine în sprijinul dezvoltării personalității elevilor asigurându-le autonomia personală, prin valorizarea socială a fiecăruia dintre ei.

Aceste activități din cadrul proiectelor educative aduc un surplus de informații elevilor astfel că experiența de învățare informală și non-formală completează și lărgeste experiența de învățare formală. Parteneriatul educațional devine tot mai prezent în relațiile de colaborare ce se stabilesc între unitățile de învățământ și diferitele segmente ale societății, reprezentând modalitatea formală sau informală prin care cele două părți(sau mai multe) decid să acționeze împreună pentru atingerea unui scop comun. Pentru ca reușita unui acord de parteneriat să fie la cote maxime, acesta implică:

- identificare scopului, a intereselor comune, utile partenerilor;
- găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus, organizarea și conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- consolidarea eficientă a atitudinilor și tehnicilor diferite care se pot aplica diferitelor sarcini.

Referitor la realizarea activităților de bune practici, la noi în școală, se desfășoară o gamă variată de proiecte și parteneriate educaționale în colaborare cu diferiți factori educaționali, organizate și desfășurate pe nivele de vârstă, local sau la nivel național-proiecte prevăzute în cadrul programelor naționale.

Proiecte educative la nivel local – pe nivele de vârstă:

1. LUMEA CĂRȚILOR ȘI A POVEȘTILOR

În cadrul proiectului educațional ” Lumea cărților și a poveștilor” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop familiarizarea cu instituția locală, conștientizarea utilizării unei biblioteci, trezirea interesului pentru alcătuirea unei biblioteci personale, dezvoltarea exprimării orale, a creativității și expresivității limbajului oral.

- vizite la bibliotecă, lecturi model, activități plastice și practice în echipă
- învățarea unor cântece, poezii, jocuri distractive
- vizionări de casete, cd-uri cu activități prestabilite în funcție de obiective comune.

2. PRIETENII NATURII

În cadrul proiectului educațional „Prietenii naturii” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop educarea și cultivarea dragostei și interesul pentru lumea care ne înconjoară, ocrotirea plantelor, păstrarea curățeniei și a sănătății mediului, plantare de flori și puieți de pomi, îngrijirea spațiului verde.

- activități de plantare de flori în curtea școlii, a unor semințe de fasole și grâu, de colectare a deșeurilor

-adunarea frunzelor uscate, însușirea și respectarea regulilor de comportare civilizată în timpul ieșirilor în natură

-plimbări, vizite, excursii

3. SĂ CIRCULĂM CORECT

În cadrul proiectului educational „Să circulăm corect” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop cunoașterea legilor de circulație și prevenirea accidentelor rutiere, reducerea numărului de victime în rândul copiilor.

-vizite la poliție

-activități desfășurate în curtea școlii cu agentul de poliție

- convorbiri , memorizări activități practice.

4. POMPIERII, PRIETENII NOȘTRI

În cadrul proiectului educational „Pompierii, prietenii noștri” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop cunoașterea și exersarea modului de comportare în cazul producerii unui incendiu sau a unui cutremur, cunoașterea modului de apelare a numărului de urgență 112 în cazul producerii unei situații de urgență.

-vizite la pompieri,

-activități practice

- concursuri aplicative

5. SĂ FIM BUNI CREȘTINI

În cadrul proiectului educational „Să fim buni creștini” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop dobândirea unor cunoștințe despre învățătura creștină, valorile morale cum ar fi omenia, bunătatea, speranța , încrederea, ajutorarea, și comportamentul unui bun creștin în viața de zi cu zi și în special în zilele de sărbători.

-vizite la biserică

-lecturarea unor povești despre fapte bune

- acțiuni de caritate

- donarea unor pachete cu jucării și dulcuri copiilor cu nevoi special.

Partenerii implicați în aceste proiecte sunt: -familia, asociația părinților, grădinițe/școli , agenți educaționali , psihologi, logopezi, bibliotecari , membrii ai comunității –medici, preoți, agenți de poliție, pompieri, pădurari, reprezentanți ai primăriei.

„EXEMPLE DE BUNE PRACTICI “

*practice bazate pe – învățare activă , învățare prin joc , învățare prin descoperire , învățare prin cooperare, învățarea reciprocă.

*desfășurarea unor activități comune preșcolari/școlari.

*jocuri distractive

*colaborarea între cadrele didactice- discuții, opinii, analize, strategii didactice , conținuturi

*jocuri didactice

*concursuri

*activități practice(confecționarea diferitelor obiecte cu prilejuri diferite)

*activități gospodărești

*vizite la biserică, școală, poliție, brutărie, laborator-cofetărie

*activități de voluntariat/de caritate

*acțiuni de plantare de pomișori în curtea grădiniței

*vizită la cabinetul medical

*plimbări în parc

*excursii

*vizite la muzeu, ludotecă, bibliotecă

*concert de colinde în incinta unor instituții (Primărie, Poliție, Cooperativa Munca)

*serbări cu o anumită tematică

Inițierea și derularea de activități în parteneriat reprezintă o provocare pentru profesorii de azi, necesitând multă creativitate, dinamism în derularea acestora, dar și responsabilitate și flexibilitate.

Nimeni nu se naște gata învățat, gata format, totul se educă în familie, grădiniță, școală și în societate în scopul integrării active a individului în viața socială.

Bibliografie:

Vincent R. „Cunoașterea copilului, ed. Didactică și Pedagogică, București 1972.

Dumitrana M. „Copilul, familia și grădinița” Iași, ed. Compania, 2000.

Păuna Adriana Camelia „Rolul jocului în asigurarea continuității între activitatea din grădiniță și cea din școală, ed. Sf. Ierarh Nicolae, 2010.

Ghid de bune practici în educația timpurie.

ROLUL ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE A LIMBAJULUI -ÎN GRĂDINIȚA DE COPII CU PREDAREA ÎN LIMBILE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE

Zsuzsanna Torok

Scoala Gimnaziala Fogarasy Mihaly Gheorgheni

Prin activitățile de educație a limbajului se urmărește crearea posibilităților de a oferi copiilor structuri și conținuturi stimulante pentru evoluția firească a vorbirii lor, ce are un rol major în formarea și conturarea personalității. La vârsta preșcolară și școlară mică se pun bazele inițierii în adresarea către adulți, în conversație, și a inițierii în arta ascultării active. Pentru a se putea stabili relații optime cu interlocutorii, copiii trebuie să învețe de mici "regulile" ascultării active: să nu-și întrerupă partenerul de dialog în timp ce acesta vorbește, să-l asculte cu atenție, urmărindu-i gesturile, mimica, să manifeste interes față de cele prezentate, punând la nevoie întrebări lămuritoare, reproducând cele auzite și verificând astfel, înțelegerea justă a celor emise de partenerul de dialog.

În perioada de vârstă cuprinsă între 2 și 6 ani, gândirea copilului este preconceptuală și intuitivă, treptat, copilul se eliberează de limitele acțiunilor motorii concrete, înlocuindu-le în cadrul jocului prin acte simbolice, este o perioadă de intensă verbalizare și organizare a limbajului. De aceea rolul educatoarei este major în formarea personalității copilului, trebuie să se organizeze activități variate, utilizându-se metodele cele mai eficiente în vederea eficientizării calității vorbirii copilului. "Grădinița oferă variate posibilități de exersare și cultivare sistematică a limbajului active. Limbajul oral dialogat sau monologat contribuie la dezvoltarea laturii fonetice a limbajului, la însușirea fondului lexical și a semnificației. Treptat, din limbajul monologat se dezvoltă o nouă formă-limbajul interior care sporește posibilitățile copilului de a-și planifica mintal activitatea, contribuie substanțial la dezvoltarea intelectuală a copilului. Limbajul interior îndeplinește funcții de anticipare, proiectare, este centrat pe înșelesuri, pe idei și imagini", se remarcă în Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasele I și a II-a, Ghid metodic, EDP, București, 1996, p.17-18.

Dezvoltarea limbajului preșcolarului are la bază experiența cognitivă a acestuia în relațiile cu cei din jur, grădinița oferă multiple posibilități de interrelaționare, intercomunicare cu copiii din grupă și cu adulți ; în activitățile organizate cu întreaga grupă, cât și în activitățile libere, accentual se pune pe exprimarea copiilor, pe preocuparea utilizării unui limbaj viu, colorat, o intonație expresivă. Un rol hotărâtor în dezvoltarea exprimării copiilor îl are educatoarea, exemplul pe care-l oferă aceasta, modul în care își organizează activitățile, stimulând imaginația copiilor în interpretarea unor imagini, a unor roluri, în crearea unor povestiri, în cadrul jocurilor, valorificând la maximum fiecare posibilitate ivită pentru a cultiva limbajul, exprimarea verbală a copiilor.

Programa vizează în primul rând dezvoltarea bazei fonetice a limbajului, încă din grupa mică educatoarea trebuie să urmărească dezvoltarea aparatului fonoarticular, să insiste asupra mișcărilor de articulare corectă a sunetelor (fricative, velare, vibrante) și a diftongilor, folosind diferite exerciții fonoarticulatorii, corectând dacă este cazul tulburările din vorbirea copiilor. Pe primul loc se situează dezvoltarea auzului fonematic, vizând perceperea și pronunțarea corectă a vocalelor și consoanelor (în diferite cuvinte și propoziții), a silabelor, a diftongilor, și a grupurilor de sunete, precum și deprinderea de a le intona corect și de a face pauzele necesare în timpul vorbirii. Totodată se pune accent pe îmbogățirea vocabularului activ al elevilor, care trebuie să crește de la 3 ani până la 6 ani. Îmbogățirea, precizarea, fixarea și activizarea vocabularului se face concomitent cu însușirea noilor cunoștințe și cu fixarea acestora la nivelul fiecărei grupe. Accentul se pune pe folosirea unui material intuitiv adecvat și accesibil preșcolarilor. Educatoarea trebuie să urmărească prin toate mijloacele posibile însușirea unui vocabular minim în limba română, vocabular care să ușureze activitatea copilului la trecerea lui în clasa pregătitoare. Pentru atingerea acestui obiectiv, copiii trebuie antrenați- în toate activitățile de limba română – în cazul verbalizării. Înțelegerea cuvintelor noi și a expresiilor însușite în cadrul activităților de limba română se fixează prin activizarea acestora, cerându-se copiilor să le utilizeze în context noi. Adeziunea preșcolarilor la o vorbire corectă din punct de vedere gramatical trebuie privită în relație cu formarea deprinderilor de a-și exprima gândurile într-o comunicare coerentă și corectă. Se urmărește formarea deprinderilor de vorbire dialogată, exprimarea în propoziții simple, apoi în propoziții dezvoltate, a gândurilor, ideilor, sentimentelor. Formarea corectă a pluralului, acordul predicatului cu subiectul și al adjectivului cu substantivul, cunoașterea și folosirea în comunicare a pronomului de politețe și a principalelor părți de vorbire neflexibile (adverbe, prepoziții, interjecții, conjuncții). Comunicarea prin imagini și cuvinte presupune găsirea modalității celei mai potrivite de a povesti, de a formula replici adecvate temei convorbirii, de a așeza imaginile în ordine, de a transpune oral conținutul acestora, în cadrul lecturilor după imagini.

Dezvoltarea gândirii și a limbajului preșcolarului urmărește pregătirea copiilor pentru școală, stabilește o strânsă legătură între conținutul muncii educative din grădiniță și integrarea cu succes în învățământul primar a copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum în educație timpurie 2019*
- *Programa activitatilor instructiv-educative in gradinita de copii (3-6/7 ani)*
- Damșa, Ioan și colectiv – *Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasele I și a II-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București 1996.
- Jurcău, E. și N – *Cum vorbesc copiii noștri*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1989
- Corniță, Georgeta – *Metodica predării și învățării limbii și literaturii române*, Editura Umbria, Baia Mare, 1993
- Șovar, Rodica (coord.) – *Pregătirea pentru școală în grădinița de copii*, Colecția educatoarei, Editat de "Tribuna Învățământului", 1995.

EDUCAȚIA PRIMITĂ ÎN FAMILIE CHEIA CARE DESCHIDE POARTA SPRE EVOLUȚIE A MICULUI ȘCOLAR

VALEA ANICA

Scoala Gimnaziala Iernut

Familia, în orice societate, joacă rolul cel mai important în formarea și socializarea copilului, deoarece ea reprezintă cadrul fundamental în interiorul căruia sunt satisfacute nevoile fiziologice și sociale și implinite etapele întregului său ciclu de creștere. Părinții sunt primii educatori din viața copilului, educația primită de acesta până la șapte ani, fiind determinantă pentru dezvoltarea sa ulterioară, fiind cadrul existenței biofizice al dezvoltării copilului, principalul obiectiv al familiei trebuie să fie, păstrarea sănătății, creșterea normală și călirea organismului. Dar copilul nu are nevoie numai de adăpost, hrana și haine, familia și căminul reprezintă pentru copil și "școala primilor ani" în care se pun bazele viitoarei sale conștiințe, ale tuturor trăsăturilor care îl vor defini ca om întreg, ca persoană cu statut social.

Expresia "Cei șapte ani de-acasă" definește însă tot bagajul de cunoștințe, deprinderi, comportamente și atitudini acumulate în primii șapte ani de viață. Această perioadă de timp este considerată „piramida achizițiilor”, este una din perioadele de intensă dezvoltare psihică, deoarece copilul are o capacitate foarte mare de acumulare de informații, de memorare și de însușire a diverselor comportamente, atitudini, limbaj, etc. Este cea mai optimă perioadă în care copilul este gata să primească informații, însă este foarte important cum sunt transmise aceste informații, de către cine și în ce mod. Mediul familial are un rol esențial în educația lui: este locul în care are loc experiența inițială de viață, socializare și de cultură a copilului. Toate achizițiile pe care le dobândește copilul în toate domeniile de dezvoltare sunt puternic determinate de interacțiunile pe care acesta le are cu mediul în care trăiește primii ani din viață. Educația aleasă, însușirea bunelor maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia. Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socioafectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Din păcate, tot mai des ne confruntăm la clasă cu copii lăsați în grija rudelor, copii abandonați, copii proveniți din centrele de plasament, luați în îngrijire de așistenți maternali, copii care odată ajunși în colectivitate manifestă diverse reacții și comportamente fie de izolare, respingere, comportamente împinse până la violență. Dacă cei în grija cărora se află astfel de copii nu au deschidere și implicare în tot ce presupune evoluția copilului, va trebui să găsim cele mai bune și eficiente metode de a-i reda copilului, în primul rând încrederea în sine, apoi trebuie să reușim integrarea și acceptarea lui de către grup. Metodele cele mai eficiente în munca cu acești copii sunt comunicare permanentă cu copilul, apropierea și ascultarea a ceea ce el vrea să transmită, determinându-l să se exteriorizeze, acordându-i încredere prin implicarea lui în diverse activități, întărirea pozitivă, dialoguri deschise cu colegii.

Copilăria este perioada cea mai importantă, fiind temelia pe care se clădește o ființă cu diverse aptitudini și preferințe, cu un comportament normal sau deviant. Dacă unui copil îi lipsește căldura și educația oferită de familie, aici intră în rol cadrul didactic. Realitatea de zi cu zi a familiei de azi este diferită de cea a generațiilor anterioare. Părinții își petrec din ce în ce mai puțin timp împreună cu copiii, majoritatea confruntându-se cu problema echilibrării atribuțiilor din cadrul familiei cu cele de la serviciu. Important este să nu uităm că sarcina noastră, a părinților și a educatorilor, este aceea de a ajuta copilul să-și dezvolte propriile capacități.

BIBLIOGRAFIE

1. Educația timpurie în România, Step by step – IOMC – UNICEF, Vanemmonde, 2004
2. Golu, M., (2000), Fundamentele psihologiei, Editura Fundației România de Măine, București.
3. Ionescu M., Educația în familie – Repere și practici actuale, Editura Cartea Universitară București, 2006

METODE INTERACTIV- CREATIVE DE GRUP UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ MICLEA LIDIA,LICEUL TEORETIC „MIRCEA ELIADE”,LUPENI.JUD.HUNEDOARA

Lidia Miclea

Liceul Teoretic „Mircea Eliade”,Școala Gimnazială Nr.2

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Clasificarea metodelor și tehnicilor interactive de grup

După funcția didactică principală putem clasifica metodele și tehnicile interactive de grup astfel:

Metode de predare-învățare interactivă în grup:

Metoda predării/învățării reciproce (Reciprocal teaching- Palinscar);

Metoda Jigsaw (Mozaicul);

Cascada (Cascade);

Metoda învățării pe grupe mici;

Metoda turnirurilor între echipe;

Metoda schimbării perechii (Share-Pair Circles);

Metoda piramidei;

Învățarea dramatizată;

Metode de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare:

Harta cognitivă sau harta conceptuală (Cognitive map, Conceptual map);

Matricele;

Lanțurile cognitive;

Fishbone maps (scheletul de pește);

Diagrama cauzelor și a efectului;

Pânza de păianjăn (Spider map – Webs);

Tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique);

Metoda R.A.I.

Cartonașele luminoase;

Metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativității:

Brainstorming;

Starbursting (Explozia stelară);

Metoda Pălăriilor gânditoare (Thinking hats – Edward de Bono);

Caruselul;

Multi-voting;

Masa rotundă;

Interviul de grup;

Studiul de caz;

Incidentul critic;

Phillips 6/6;

Tehnica 6/3/5;

Controversa creativă;

Fishbowl (tehnica acvariului);

Tehnica focus grup;

Patru colțuri (Four corners);

Metoda Frisco;

Sinectica;

Buzz-groups;

Metoda Delphi;

- *Metode de cercetare în grup:*

Tema sau proiectul de cercetare în grup;

Experimentul pe echipe;

Portofoliul de grup;

Valențele formativ- educative ale metodelor interactive de învățare în grup

Valențele formativ-educative care recomandă aceste metode interactive ca practici de succes atât pentru învățare cât și pentru evaluare, sunt următoarele:

-stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceștia fiind mai conștienți de responsabilitatea ce și-o asumă;

-exersează capacitățile de analiză și de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în sarcină;

-asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații;

-asigură o mai bună clarificare conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale;

-unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile altor metode tradiționale de evaluare cu caracter de sondaj și materie și între elevi;

-asigură un demers interactiv al actului de predare—învățare— evaluare, adaptat nevoilor de

individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia;

-descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru notă.

Metoda Brainstorming

Avantajele utilizării metodei brainstorming sunt multiple. Dintre acestea enumer:

-obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor rezolvitoare;

-costurile reduse necesare folosirii metodei;

-aplicabilitatea largă, aproape în toate domeniile;

-stimulează participarea activă și crează posibilitate a contagiunii ideilor;

- dezvoltă creativitatea, spontaneitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate;
- dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă;

Limitele brainstorming-ului:

- nu suplinește cercetarea de durată, clasică;
- depinde de calitățile moderatorului de a anima și dirija discuția pe făgașul dorit;
- oferă doar soluții posibile nu și realizarea efectivă;
- uneori poate fi prea obositor sau solicitant pentru unii participanți;
- poate să apară fenomenul numit „chiul social— (când responsabilitatea se împarte între mai mulți indivizi, unii depun mai puțin efort).

S-a constatat experimental că metoda îmbunătățește productivitatea unui grup antrenat pentru acest mod de lucru dar nu a unui grup constituit „ad-hoc—.

Pedagogic, recomandarea e evidentă: cursanții trebuie în prealabil antrenați pentru utilizarea acestei metode.

Grupurile electronice(indivizi care sunt în contact doar prin rețea electronică) elimină aceste inconveniente; participanții nu sunt „față în față—, dispar barierele de statut și sustragerea de la efort. Aceasta favorizează *tehnica electronică a brainstorming -ului*(mai relaxantă relațional).

Brainstorming-ul personal

- presupune reunirea unui grup de 15 persoane care se împarte în 3 grupuri de câte 5 persoane (se formează 3 microgrupuri de brainstorming);
- o problemă majoră se divide în 3 cazuri de discutat;
- fiecare grup își propune unul (sau își alege fiecare grup câte unul);
- în prima etapă grupurile realizează un brainstorming tradițional; la un moment dat grupul 1 se oprește și se divide în 2 subgrupuri care se distribuie în celelalte grupuri de câte 5 membri (grupuri care fac în continuare brainstorming tradițional);
- membrii grupului 1 continuă personal sarcina-ei trebuie să elaboreze un scurt material în ceea ce privește discuția lor până la momentul respectiv;
- simultan ascultă discuția din grupul în care au fost repartizați putând chiar interveni în discuții;
- „produsul— lor personal va fi influențat de mobilitatea lor;

Se continuă: grupul 2 este divizat ... apoi grupul 3.

Se realizează, astfel, posibilitatea unei asociații largi de idei dar și dezvoltarea unei perioade de incubație a ideilor, restructurarea perspectivelor, sistematizare etc. În plus se realizează remotivarea pentru discuții când s-a atins punctul de saturare (fizică, psihică).

COLABORAREA ȘCOALĂ-FAMILIE - CALEA SPRE SUCCES

Laura Avram

Scoala Gimnaziala Mihai Eminescu Pitesti

Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educația pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate. Aspirațiile, rezultatele și sprijinul social și al familiei constituie trei aspecte ale unei interacțiuni dinamice între copilul individual și cercul său imediat. Implicarea părinților joacă un rol semnificativ în cadrul intervenției școlare. Acțiunile care implică părinții produc o schimbare în ambientul familiei și cresc aspirațiile, atât ale părinților pentru copiii lor, cât și ale copiilor înșiși.

Mediul familial este primul mediu educativ și socializator pe care îl cunoaște copilul și a cărui influență îi marchează esențial dezvoltarea ca individ. Legătura copilului cu familia este extrem de puternică și de neînlocuit.

Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață. Unele familii manifestă totală încredere în rolul pe care școala îl are asupra dezvoltării copilului, pe când altele sunt dezinteresate.

Parteneriatele dintre școală și familie pot contribui la perfecționarea abilităților școlare ale elevilor, la îmbunătățirea programelor de studiu și a climatului școlar, la creșterea abilităților educaționale ale părinților, la dezvoltarea abilităților de lideri ale părinților și pot conecta familiile cu membrii școlii. Menirea școlii este nu este doar de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea lor umană.

Familia exercită o influență deosebit de puternică asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere: atât părinții cât și educatorii în timpul procesului de învățământ trebuie să intervină în numeroase situații pentru a corecta comportamentul copilului. Odată copilul ajuns la vârsta preșcolară familia împarte într-o mare măsură sarcina educării lui cu cadrele didactice. Îmbinarea eforturilor educative din familie și din școală este nu numai recomandabilă ci și obligatorie, pentru că de multe ori pe măsură ce copiii evoluează, părinții au de înfruntat multe probleme care se ivesc la o altă categorie de vârstă și care se repetă la generațiile următoare.

Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, a sentimentelor și a conduitei copiilor. Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Școala, alături de familie, influențează, prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Școala eficientă realizează un parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identității sale cu familia, prin recunoașterea importanței acesteia și atragerea în procesul didactic și cu toate resursele educative ale societății pe care le identifică și le folosește activ. Este nevoie a se dezvolta un nou concept care să întărească schimbarea în relațiile școală-familie. Acest concept este parteneriatul educațional.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. Acesta presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv și pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața socială, să fie pregătit pentru muncă și pentru integrarea în societate.

O comunicare optimă învățător/ diriginte/ familie are rolul de a acționa în mod pozitiv asupra copilului și de a stopa comportamentele negative. De multe ori apar dificultăți de comunicare și de dezvoltare a relației școală- familie. De aceea trebuie cunoscuți factorii care favorizează dar și care blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele afectează evoluția elevului, rezultatele școlare și natura comportamentului.

Părinții trebuie să vadă în școală un prieten, un colaborator care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Asadar, e o sarcină a școlii să identifice situațiile

problemă, din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor.

Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale.

Dacă cele două medii educaționale – școala și familia – se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Binefacerile sunt numeroase, începând cu o mai bună cunoaștere reciprocă și depășirea stereotipurilor și continuând cu identificarea intereselor comune în beneficiul copiilor. Cercetările confirmă că indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delincvenței.

Bibliografie:

1.
 1. Bunescu Ghe., Alecu G. , Badea D. – *“Educația părinților. Strategii și programe”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
 2. Gerghit, I., Neacșu, I., Negreț D. I.- *„Prelegeri pedagogice”*, Editura Polirom, Iași, 2001;
 3. Nica I., Țopa L. – *“Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
 4. Nicola, I.- *„Tratat de pedagogie școlară”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000;
 5. Pescaru, Băran, A.- *„Parteneriat în educație”*, Editura Aramis Print, București, 2004;
 6. Stoian M. – *“Abecedarul părinților”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972;
 7. Vrășmaș, E. A. – *“Consilierea și educația părinților”*, Editura Aramis, București, 2002;

Eficiența Metodelor Moderne În Activitățile De Educare A Limbajului

Renate Kozilek

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.5 Lugoj

În prezentul articol doresc să prezint practic, cum am aplicat la grupa mea de copii, metoda modernă „predarea-învățarea reciprocă” precum și beneficiile și valoarea ei.

Predarea-învățarea reciprocă, este o metodă modernă pe care o utilizez frecvent la grupele mari, în cadrul activităților de repovestire.

Implică o strategie de învățare bazată pe text/imagini, pentru dezvoltarea comunicării copil-copil și experimentarea de către copii a rolului de educatoare. Are avantajul de a fi o strategie de învățare care stimulează și motivează, dezvoltă tehnici de lucru intelectual, capacitatea de exprimare și capacitatea de ascultare activă. (Revista învățământ preșcolar, 2008, p. 8)

Metoda beneficiază de patru strategii de învățare și poate fi integrată cu succes atât în jocul liber, cât și în activitățile frontale. Există o legătură logică între cele patru strategii de învățare, acestea putând fi integrate într-o anumită etapă a unei activități de povestire, citire după imagini, poezie, povestire etc. (Breben, Gongea, Ruiu, & Fulga, 2002)

Beneficiile metodei

Exersând această metodă, copiii vor învăța să asculte textul, să asculte activ ideile principale, să pună întrebări, să facă predicții, să explice pentru a clarifica pentru ei înșiși și pentru ceilalți copii ceea ce este nou, să învețe să coopereze într-un grup pentru a îndeplini același rol, să învețe să cedeze, să argumenteze și să susțină o idee. (Breben, Gongea, Ruiu, & Fulga, 2002) (Roman & Balaș, 2005)

Repovestirea, ca activitate organizată în grădiniță, reunește întreaga grupă de copii și are ca scop transformarea calitativă în sfera vorbirii, deprinzându-i să se exprime cursiv, logic sub toate aspectele.

Prin repovestiri, copilul își formează deprinderea de a sesiza valoarea de sugestie a comparației și antitezei. La vârsta preșcolară sunt indicate acele povești care conțin dialoguri, cu acțiuni simple, puține personaje și pot fi reproduse cu ușurință.

Reproducerea conținutului unor povești cunoscute anterior are ca scop formarea deprinderii de a le expune cursiv, logic și de a exersa vorbirea contextuală și monologată.

Indiferent că se apelează la repovestiri libere, fără sprijin intuitiv sau verbal, la repovestiri pe baza unui plan verbal ori pe baza unui suport intuitiv (material ilustrativ, tablouri, machete, siluete) copiii au prilejul să învețe tehnica memorării și reproducerii.

Prezentarea unui exemplu practic în care am utilizat metoda predării învățării reciprocă în cadrul unei activități de repovestire

Se captează atenția copiilor prin prezentarea celor două personaje din poveste care au fugit din „Săculețul cu povești” și care se ceartă nevoie mare.

Se anunță titlul poveștii, obiectivele pe înțelesul copiilor.

Pentru a reaminti copiilor conținutul poveștii voi expune pe scurt povestea în mod expresiv, nuanțat, folosind ton, mimică adecvată, schimbarea ritmului vorbirii, modelarea vocii pentru a imita personajele. Această poveste am expus-o utilizând teatrul de masă.

Am confecționat o machetă care constituia cadrul de desfășurare al acțiunii: personajele au fost prezentate cu mișcări specifice fiecăruia simultan cu expunerea textului. După ce am reamintit pe scurt conținutul poveștii, am împărțit copiii în patru grupe (această metodă îmi dă posibilitatea să antrenez și să implic un număr mai mare de copii): **rezumatorii**, sunt copiii care vor expune povestea, **întrebătorii**, sunt copiii care vor adresa întrebări legate de conținutul poveștii, **clarificatorii**, sunt copiii care vor explica cuvintele noi și vor alcătui propoziții pentru o mai bună înțelegere a sensului lor, **precizătorii**, sunt copiii care analizează în grup ce s-ar fi întâmplat dacă fata moșului n-ar fi fost cuminte, harnică, isteță, miloasă și frumoasă.

Am ales să introduc această metodă în repovestirile copiilor deoarece, urmărindu-i în timp, am înțeles că toți copiii se simt importanți, pentru că au un rol și pornesc cu încredere, deoarece lucrul în echipă le stimulează creativitatea și implicarea.

Aceste repovestiri sunt îndrăgite de preșcolari, ei având posibilitatea să intervină în desfășurarea evenimentelor și în crearea de personaje.

Am utilizat teatrul de masă spre a le cuceri atenția și a le trezi interesul în redarea poveștii. Copiii au mânuit siluetele cu multă trăire și au expus cu multă ușurință povestea. Folosind acest procedeu am observat că momentele acțiunii au fost trăite mai intens de copii.

Bibliografie:

Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., & Fulga, M. (2002). *Metode interactive de grup*. Editura Arveș.

Roman, A., & Balaș, E. (2005). *Proiectarea situațiilor de învățare școlară*. Cluj-Napoca: Editura Paralela 45.

Revista învățământ preșcolar. (2008).

Coasem Harta României

MARIANA MELNIC

Școala Gimnazială „Titu Maiorescu”

Proiect de activitate

În cadrul proiectului local „Școală - Familie - Comunitate” –

„România – țara mea! Coasem harta României!”

Argument

1 Decembrie este ziua în care românii de pretutindeni sărbătoresc Ziua Națională a României, cel mai important moment din istoria românilor.

Pe 1 decembrie 1918 a fost convocată, la Alba Iulia, Adunarea Națională a Românilor, lucrările finalizându-se cu Hotărârea de unire necondiționată a Transilvaniei cu România, votată în unanimitate. Acest act a avut loc după ce la data de 27 martie 1918 s-a decis unirea Basarabiei, iar pe 28 noiembrie 1918 organul reprezentativ al Bucovinei a votat și el unirea cu țara.

Pe 1 decembrie 1918, se decide astfel în unanimitate unirea Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului cu România, dar cu păstrarea unei autonomii locale, pe baze democratice, cu egalitate între naționalități și religii.

Consider că acest proiect este un exemplu de bună practică. Cel mai important aspect al instruirii active l-a constituit faptul că elevii au devenit co-participanți la propria lor instruire și educare, bucuroși de implicarea părinților și a bunicilor ce au participat la activitate, subliniind iarăși faptul că implicarea familiei în activitățile școlare și extrașcolare au o importanță deosebită, chiar o necesitate în creșterea și educarea școlărilor mici și nu doar.

1. **Data:** 29 noiembrie 2022

2. **Tema activității:** „România – țara mea! Coasem harta României!”

3. **Scopul activității:**

- Sărbătorirea zilei naționale – 1 Decembrie și recunoașterea evenimentului istoric sărbătorit;
- Manifestarea afecțiunii față de poporul nostru, limba română, strămoși;
- Manifestarea atitudinilor de cooperare în timpul activităților.

1. **Obiectivele urmărite:**

- să denumească țara, capitala, județul, localitatea natală, exprimându-se în propoziții clare, expresive, corecte din punct de vedere gramatical;
- să identifice însemnele țării (steag, hartă, stemă, imn) manifestând respect față de acestea;
- să recunoască culorile prezente pe steagul României expunând ce sugerează fiecare culoare;
- să enumere evenimente importante (Ziua Națională, Ziua Unirii, alte evenimente tradiționale) făcând distincția între o zi obișnuită și una de sărbătoare;
- să mănuiască corect instrumentele de realizare a unei hărți din material lemnos, găurit, prin coaserea cu fir albastru, galben și roșu a tricolorului pe hartă.

1. **Locul desfășurării:** sala de clasă

2. **Resurse umane:** 27 de elevi, părinți și bunici ai elevilor clasei, învățătorul clasei

3. **Descrierea activității/scenariul didactic:**

Pentru a sărbători Ziua Națională a României am gândit o modalitate diferită de a sărbători, astfel implicând membri ai familiilor elevilor clasei, alături de elevi, în sala de clasă.

Activitatea a început prin prezentarea unui material citit de doamna profesor învățământ primar, Mariana Melnic: textul „La Alba Iulia” din manualul de limbă și literatură română, clasa a IV-a, editura Intuitext.

Pe baza textului s-a discutat despre momentul înfăptuirii Marii Uniri din 1918. Elevii au rămas încântați de informațiile primite și și-au manifestat interesul de a ajunge la parada militară de la 1 Decembrie ce se desfășoară în fiecare an la Alba Iulia. Ei au pus întrebări la care le-au răspuns bunicii aflați în sală, părinții și doamna profesor.

În partea a doua a activității, elevii ajutați de „musafirii clasei” au realizat o lucrare deosebită: o hartă din material lemnos și cu găurele aferente coaserii a fost cusută de mânuțele lor cu fir albastru, galben și roșu sub forma tricolorului românesc. Realizarea lucrării a contribuit la dezvoltarea unor capacități și deprinderi: stăpânirea instrumentelor de lucru (hartă de lemn de dimensiune mică, ac și ață), ținerea firului corect în ac, legarea unui nod, coaserea în diagonală a firelor astfel încât să obțină „cusutul în cruciuliță”, ajutorarea reciprocă și dezvoltarea atenției, răbdării și îndemnării.

Deși a fost o lucrare mai dificilă pentru vârsta elevilor de clasa I, ei au fost foarte încântați să mănuiască ața cu acul de plastic și să realizeze harta cusută.

Invitații noștri s-au simțit onorați să participe la asemenea activități exprimându-și dorința de a mai participa și la altele.

9. Rezultate/impact:

La finalul activității elevii, mândri de realizările lor, și-au prezentat lucrarea în fața colegilor și invitaților.

După prezentare fiecare și-a luat lucrarea acasă să o prezinte și familiei, să le povestească încântați de ce au realizat această lucrare și despre simbolistica Zilei Naționale, percepută la nivelul lor de vârstă.

Câteva din impresiile participanților la activitate le voi nota mai jos.

Elena R. - „Vreau să vă mulțumesc pentru invitația de a participa alături de elevi și d-voastră la o activitate interesantă, inedită – Coasem harta țării noastre în culorile tricolorului. Vă felicit pentru originalitate, pentru răbdare. Copiii noștri învață de la d-voastră autenticitate, conștiințiozitate, semnificația finalizării proiectelor în ciuda obstacolelor. Felicitări!”

Rolul Formativ Al Jocului Logic În Învățământul Preșcolar

ADINA CRISTINA ASOFIEI

L.T.O CUVIOASA PARASCHEVA,ȘCOALA GIMNAZIALĂ NICOLAE GRIGORESCU AGAPIA

Lucrarea aduce în prim plan importanța organizării jocurilor logice în grădiniță. Pornind de la modul de construire a cunoștințelor matematice în care dialogul și critica joacă un rol fundamental se ia în considerare rolul formativ al jocului logic. Ele contribuie la realizarea aspectului formativ al activității matematice, dezvoltându-le gândirea logică, deoarece ei sunt puși în situația de a căuta soluții și de a verbaliza acțiunile îndeplinite. Prin aceste jocuri se dezvoltă potențialul intelectual și acțional-creator al preșcolarului, spiritul de observație, posibilitățile de verbalizare și exprimare orală, capacitatea de analiză și sinteză, de comparație, de abstractizare și generalizare. Lucrarea include și în model de proiectare al unui joc logic la grupa mare.

Jocurile logico-matematice sunt jocuri didactice matematice care introduc în verbalizare copiilor operațiile logice. Scopul principal al jocului logico-matematic este de a înzestra pe copii cu un aparat logic care să le permită orientarea în realitatea înconjurătoare și exprimarea unor judecăți și raționamente într-un limbaj adecvat. Jocul logic pune accentul pe acțiunea copilului asupra obiectelor, în scopul formării percepțiilor și a structurilor operatorii ale gândirii. Atingerea obiectivului principal privind predarea-învățarea-evaluarea matematicii în grădiniță se realizează prin modalitatea specifică de prezentare a cunoștințelor, prin folosirea unui material didactic adecvat, prin aplicațiile făcute, prin munca independentă a copiilor. Cunoștințele matematice sunt construcții sociale cu reguli și convenții în care dialogul și critica joacă un rol fundamental, iar învățarea acestei discipline se face prin construcția de cunoștințe. Cunoștințele matematice în învățământul preșcolar trebuie introduse treptat, pornindu-se de la acțiunea în plan extern cu obiectele, la formarea reprezentărilor și apoi la utilizarea simbolurilor, abordarea în această manieră fiind accesibilă preșcolarilor și răspunzând intenției de a-l determina pe copil să descopere matematica, trezindu-i interesul și atenția.

În procesul învățării, formarea noțiunilor este asociată cu formarea de deprinderi, priceperi și abilități dobândite ca efect al parcurgerii traseului de la acțional spre cognitiv, având la bază acțiuni sistematice de exersare, aplicare și asimilare. În procesul de formare a noțiunilor matematice, educatoarea trebuie să respecte în conceperea actului didactic următoarele cerințe de ordin psihopedagogic:

* orice achiziție matematică să fie dobândită de copil prin acțiune însoțită de cuvânt;

* situațiile de învățare trebuie să favorizeze operațiile mintale;

* să se creeze situații variate, ordonate în care copilul să acționeze cu obiectele, imagini și simboluri pentru același conținut matematic;

* dobândirea conceptelor să decurgă din acțiunea copilului asupra obiectelor, spre a favoriza reversibilitatea și interiorizarea operației;

* învățarea să respecte caracterul integrativ, urmărindu-se transferul vertical între nivele de vârstă;

* acțiunile de manipulare și cele ludice să conducă treptat spre simbolizare.

O modalitate des utilizată în grădiniță în cadrul activităților cu conținut matematic este jocul logic. Acesta are un rol deosebit în amplificarea acțiunii formative a grădiniței, în primul rând prin faptul că poate fi inclus în structura unei activități comune, realizând în acest fel un continuum între activitatea de învățare și cea de joc. Datorită faptului că preșcolarul își structurează operațiile și acțiunile fără a resimți efortul, învățarea prin intermediul jocului se realizează economic și eficient.

Jocurile logico-matematice și-au dovedit valoarea educativă deosebită asupra dezvoltării concrete a inteligenței copiilor. Ele contribuie la realizarea aspectului formativ al activității matematice, dezvoltându-le gândirea logică, deoarece ei sunt puși în situația de a căuta soluții și de a verbaliza acțiunile îndeplinite. Prin aceste jocuri se dezvoltă potențialul intelectual și acțional-creator al preșcolarului, spiritul de observație, posibilitățile de verbalizare și exprimare orală, capacitatea de analiză și sinteză, de comparație, de abstractizare și generalizare.

Jocurile logice au un rol preponderent formativ, iar în cadrul lor trebuie subliniată însemnătatea însușirii și respectării regulii de joc, rolul ei modelator, întrucât prefigurează în cadrul unui adevăr științific o regulă, un principiu, o lege sau reglementarea unui fenomen social.

Copilul trebuie învățat încă de la nivelul preșcolarității despre necesitatea cunoașterii și respectării legilor care guvernează natura și societatea. Chiar copii dificili care au fost crescuți de către familie fără reguli și limitări, care se opun și/sau ignoră părerile colegilor, și de cele mai multe ori rămân impassibili sau caută să se eschiveze de la cerințele formulate de educatoare, cedează în fața acestor reguli, le acceptă numai din dorința de a participa la joc. Respectarea regulilor de joc formează un om disciplinat, dar nu conformist, un om ascultător, dar nu servil, un om demn, conștient de rolul său.

Fiind o activitate colectivă, în jocul logico-matematic copii învață și ABC-ul comportării civilizate. Expresii ca, „Vă rog”, „Nu vă supărați”, „Vă mulțumesc”, sunt de multe ori introduse chiar în cadrul regulilor de joc, repetarea și respectarea lor sunt, pe cât de necesare, pe atât de utile în formarea unui comportament civilizat. Jocurile logice aduc un spor de eficiență în pregătirea copiilor pentru școală și au legătură directă cu activitatea desfășurată în clasa I. Jucându-se, copiii învață cu plăcere elemente de logică matematică.

Materialele didactice folosite în jocurile logico-matematice sunt trusele cu piese geometrice: Diènes, Logi I, Logi II.

Prezentăm în continuare proiectarea unui joc logic matematic cu tema „Săculețul fermecat”.

Aplicații

Jocul „Săculețul fermecat”

1. Acest joc este un joc cu figuri geometrice, ce le oferă copiilor posibilitatea de a descoperi forma, mărimea, grosimea doar prin simțul tactil, iar culoarea piesei poate fi ghicită sau recunoscută imediat după extragerea piesei din săculeț.
2. Scopul acestui joc este dezvoltarea capacității de recunoaștere, de denumire a figurilor geometrice și gruparea acestora (constituirea de mulțimi) pe baza unui criteriu dat (după formă, mărime, culoare, grosime). *Sarcina didactică:* dezvoltându-le gândirea logică, deo

- recunoașterea numai cu ajutorul simțului tactil a formei, mărimii și grosimii piesei extrase din săculeț și deducerea culorii acesteia.

Regulile jocului:

- fiecare copil va închide ochii și va extrage o piesă din „Săculețul fermecat” pe care va trebui să o ghicească cu ajutorul simțului tactil;

- ceilalți nu au voie să șoptească;

Desfășurarea jocului:

1. Mai întâi se execută jocul de probă de către cadrul didactic, apoi sunt rugați să vină pe rând și să extragă o piesă pe care va trebui să o ghicească. Cel care extrage piesa este mereu îndrumat și ajutat de către cadrul didactic și de colectiv, ajutându-l să descopere dacă piesa extrasă este așa cum o descrie el sau nu.

Concluzii

În concluzie, putem afirma că jocul didactic este principala activitate ce se desfășoară în grădiniță, fiind una dintre cele mai eficiente metode didactice utilizate în învățământul preșcolar.

Jocul logico-matematic, pune un accent deosebit pe acțiunea copilului asupra obiectelor. Prin practicarea acestui tip de joc copiii acumulează o serie de experiențe care le permit să opereze cu mulțimi, concepte logice și în final cu numere.

Bibliografie:

1. DIMA S., Jocuri logico-matematice pentru preșcolari și școlari mici, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.
2. OPREA, C., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.
3. DUMITRANA, M., Copilul, familia, grădinița, Editura Compania, București, 2000.
4. PREDĂ, V., Educația pentru știință în grădiniță, Editura Compania, București, 2000.
5. GLAVA, A., GLAVA, C., Introducere în pedagogia preșcolară, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2000.

Pașaport Pentru Succes-Exemple Și Bune Practici De Educație Nonformală

Laura-Roxana Alexandru

Scoala Gimnaziala Nr. 39 nicolae Tonitza Constanta

**Autor: Alexandru Laura Roxana, Prof. Școala Gimnazială Nr. 39 „Nicolae Tonitza”
Constanța**

Primul mediu cultural din viața individului este oferit de familie, al cărei rol în definirea personalității îl deține cu siguranță. Familia continuă tradițiile culturale, inserate de generațiile anterioare, tradiții care aduc stabilitate, siguranță, sisteme de valori noilor membri.

Educația nonformală susține, direct și indirect, un traseu pedagogic aflat în exteriorul clasei (cercuri pe discipline de învățământ / tematică/ transdisciplinare/ interdisciplinare, ansambluri artistice, sportive, culturale, întreceri, competiții, etc) , dar și un traseu pedagogic situat în afara școlii, prin **activitățile perișcolare**, ce valorifică timpul liber (tabere, excursii, expoziții, etc) și prin **activitățile parașcolare** , derulate în mediul socioprofesional, ca soluții alternative de perfecționare.

Din 2009, pe perioada vacanței de vară, coordonez un program de activități perișcolare, susținând educația nonformală, pentru dezvoltarea în special a competențelor socio-emoționale ale copiilor, numit „**Pașaport pentru succes**” și prezentat părinților în formatul unui pliant .

Mesajul meu către copii, este: „Sunt sigură că veți descoperi magia gândurilor bune...Dar, atenție...Dacă nu aveți grijă de ea, se pierde...Ca să rămână la noi, când ne simțim triști, furioși, speriați...ori de câte ori parcă un bolovan uriaș apasă greu pe sufletelul nostru, e bine să ne amintim de gândurile bune, din **Cufărul Fermecat**. Le spunem șoptit, le repetăm și, astfel, puterea lor ne va salva și ne va aduce înapoi veselia...”

Ce este?

O călătorie de explorare aparent a lumii înconjurătoare, dar de fapt este o incursiune în lumea interioară a copiilor- școlari mici.

Cine sunt beneficiarii?

Beneficiarii sunt copiii, din perioada miciei școlarității, cu vârste apropiate. Pentru acest program este vorba de copii care au 8-10 ani.

Arta este un mijloc de construire a personalității; permite o conectare a copilului cu sine însuși, dezvoltă capacitatea de expresie și comunicare în relațiile interumane.

În realizarea programului „**Pașaport pentru succes**” am ținut cont de **Câmpul biologic și psihocomportamental al copilului, la vârsta de 8-9 ani, respectiv 9-10 ani**

* atitudine mai bună față de școală și învățătură;
* mai multă încredere în și respect față de cadrele didactice;
* motivare academică mai puternică;
* mai bună apreciere a propriei persoane;
* atitudini și comportamente sociale/ morale
* grijă mai mare pentru alții;
* capacități îmbunătățite de soluționare a conflictelor,
* frecvență mai mare a comportamentului altruist

Care este scopul?

Ce beneficii poate aduce?

* acceptarea grupurilor diferite, în funcție de credință, religie;
*încurajarea atitudinilor și comportamentelor democratice
*includerea propriei persoane într-un grup;
*deschidere spre nou;
*gândirea critică, gândire independentă;
*toleranța și acceptarea celuilalt
* acceptarea grupurilor diferite, în funcție de credință, religie;
*încurajarea atitudinilor și comportamentelor democratice

Care sunt modalitățile de realizare?

Modelaj	Colaj	Teatru
Joc dans	Basme și povești terapeutice	Muzica și

Care este durata și forma de lucru?

*modul de 15 -20 ore , 5 zile

*grupe de 8-10 copii de aceeași vârstă/ clasă

Unde se va desfășura modulul?

*outdoor (parcuri, muzee, iarbă verde, plajă, Centrul de echitație „Hippolita”-Oituz)

* indoor (Palatul Copiilor, Salina „Marea Neagră”)

În ce perioade se desfășoară?

- Săptămânal, de luni, până vineri

Părinții copiilor înscriși primeau programul de activități al săptămânii, din timp, pentru a ști care este structura acestuia.

La finalul săptămânii fiecare copil avea completată o fișă în care se găsea sumarul acțiunilor derulate, precum și mici interpretări ale rezultatelor obținute, care conțineau , pe lângă particularizări, concluzii generale, precum și fotografii.

Bibliografie:

Badea, E. (1997). *Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului(de la 3 la 17/18 ani) cu aplicație la fișa școlară (ediția a-II-a adăugită)*. București: Editura Tehnică

Opre, A. (2010). *Lumea lui Self-Povești pentru dezvoltarea socio-emoțională a copiilor*, Cluj: Editura ASCR

Petermann, F, Petermann, U.(2006). *Program terapeutic pentru copiii agresivi* , Cluj Napoca: Editura RTS

Verza, E., Verza, F.(2004). *Psihologia vârstelor*, București: Editura Pro Humanita

EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR - Între Modern Și Tradițional METODEDE, TEHNICI, STRATEGII

ionela ceureanu

Liceul de Arte I.st.paulian

“Evaluarea reprezintă un proces continuu formal sau informal de apreciere a calității, a importanței sau a utilității activității de predare-învățare, proces desfășurat din nevoia cotidiană de secole, de comparare sau ameliorare a acestuia”.

Componenta de bază a reformei învățământului, evaluarea a fost cea dintâi supusă schimbărilor, ea aducând materialul unei diagnoze care să reprezinte punctul de sprijin pentru restructurările ulterioare. Putem vorbi de o reformă a evoluării rezultatelor școlare, care este, ea însăși, o reformă de

substanță, ținând transformarea completă a sistemului de evaluare anterior. Evaluarea este apreciată nu ca scop în sine ci ca un element relevant dar dependent în complicatul proces educațional. Evaluarea face dovada calității actului de predare, oglindit în calitatea învățării, iar elevului și familiei acestuia le dă măsura nivelului învățării. De asemenea ea este un continuu punct de referință al procesului la care participă elevul și învățătorul în permanent ameliorator în pregătirea școlarului.

În *evaluarea educațională* actuală, aflată mereu în căutare de noi modalități specifice ameliorative, scalele numerice de notare intrate în tradiție nu mai sunt de multă vreme singura tehnică studiată de docimologia contemporană. Astfel s-au impus atenției teoreticienilor, dar și practicienilor educației și alte criterii tehnice evaluative. Tendința actuală în evaluarea contemporană este aceea încurajării studiului și aplicării tehnicilor de apreciere criterială, de progres, de proces (formativă) sau pe obiective mai largi și flexibile. Docimologia modernă și-a conceput, apropiat și introdus, deja în uzul curent o serie de categorii conceptuale operaționale specifice, dintre care: elemente de competență, standarde de performanță, indicatori de performanță, capacități și subcapacități, descriptori de performanță, probe (sarcini), subiecte, bareme de corectare, certificarea evaluativă, raporturi de evaluare, calificative evaluative etc.

Principalele calități ale acestui sistem de evaluare sunt flexibilitatea și adaptabilitatea sa: odată introduse modelele motrice pentru punerea în ecuația evaluativă a principalelor obiective de referință de la nivelul curricular, precum și a principalelor capacități, sistemul este capabil de autoreglare. Adesea evaluarea școlară este redusă la acțiuni cum sunt “a verifica”, “a nota”, “a aprecia”, “a clasifica” – expresiile cele mai frecvent folosite pentru denumirea acestei activități.

Evaluarea modernă pune accent pe verificarea realizării obiectivelor, măsurarea rezultatelor prin utilizarea unor procedee prin care se stabilește o relație funcțională între un ansamblu de simboluri și un ansamblu de fenomene și obiective sau complementare a acestora conform unor caracteristici pe care acestea le posedă. Măsurarea și aprecierea servesc deciziei de ameliorare, respectiv hotărârii unor soluții pentru perfecționarea procesului și a rezultatelor.

Evaluarea tradițională centrată pe acumularea de cunoștințe, în care notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare, constituindu-se un moment separat de activitatea de predare-învățare capătă noi conotații. Evaluarea actuală se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative, pune accent pe problemele de valoare, pe emiterea judecății de valoare, ce acoperă atât domeniile cognitive cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare. Aceasta își asumă un rol activ, dezvoltând mereu o funcție de feed-back pentru elev, iar elevul devine partener într-o relație educațională ce oferă transparență, siguranță, deschidere.

Elevul este evaluat pentru ceea ce știe, nu este sancționat pentru ceea ce nu știe. Învățământul modern solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referință care să aibă la bază formarea competențelor elevului. Centrarea pe competențe este o preocupare majoră a ultimilor ani. Reluând în discuție problematica reformei în evaluare la nivelul învățământului primar se constată nevoia unor demersuri clasificatoare, centrate exclusiv pe elementul pragmatic, concret al modului de utilizare a descriptorilor de performanță.

Noul sistem de evaluare prin calificative bazate pe descriptori de performanță a însemnat schimbarea orientării evaluării dinspre cantitativ spre calitativ; elevul devine subiect și obiect al evaluării; nu mai interesează ierarhizarea elevilor, încadrarea lor într-o normă statistică, raportarea la anumite șabloane, se realizează o evaluare obiectivă (prin utilizarea a patru trepte de notare), transparență în notare.

Expresia terminală a operației de apreciere, de emitere a unei judecăți de valoare, în raport cu performanța (competența elevului evaluat) este exprimată prin unul din calificativele “FB”, “B”, “S”, “I”. Trecerea de la ciclul primar la cel gimnazial poate reprezenta, uneori, un șoc pentru elevul în cauză. Obişnuit cu cele patru calificative, notarea cifrică poate crea elevului numeroase confuzii în perceperea performanțelor necesare obținerii pragului minimal. Din această cauză aş propune, ca o părere

personală, următoarele sugestii pentru îmbunătățirea evaluării prin calitative:

- realizarea unor investigații de amploare în rândul cadrelor didactice învățători-profesori (mai ales a celor ce predau la clasa a V-a și care pot da informații relevante despre impactul trecerii de la un sistem de notare la altul);
- reelaborarea documentelor școlare și a descriptorilor de performanță, pe baza informațiilor furnizate de cadrele didactice;
- ridicarea nivelului de diferențiere a sarcinilor pentru calificativul "FB" – care să reprezinte în mod real un înalt nivel de perfecționare;

La ora actuală se tinde spre o evaluare complexă, realizată prin intermediul unor metodologii complexe, și a unui instrumentar diversificat. Astfel s-a extins gama metodelor de evaluare folosite de cadrele didactice la clasă, vorbindu-se insistent despre complementaritatea metodelor tradiționale (evaluări orale, scrise, probe practice etc.) cu altele noi, moderne (portofoliul, proiectul, investigația, autoevaluarea etc.) ce reprezintă de fapt alternative în contextul educațional actual, când se cere cu insistența deplasarea accentului de la evaluarea produselor învățării la evaluarea proceselor cognitive ale elevului în timpul activității de învățare.

Alături de metodele de evaluare tradiționale, metodele alternative de evaluare vizează pe lângă obiectivele de învățare și pe cele atitudinale și comportamentale, metodele alternative se utilizează la ciclul primar adaptate la particularitățile de vârstă ale elevilor, la specificul fiecărei discipline și la condițiile în care se desfășoară activitatea didactică. Ele îmbină procedeele orale și scrise, solicitând capacități, cunoștințe, atitudini și comportamente (ca în cazul proiectului, a investigației) sau însoțesc celelalte metode de evaluare, completându-le (ca în cazul observației sistematice, a portofoliului).

Autoevaluarea poate fi considerată la ciclul primar, scop al activității formative și mijloc de stimulare a motivației și de autoreglare a activității de învățare a elevului. Utilizate într-o varietate de forme ele dau eficiență actului de evaluare prin compensarea dezavantajelor unor metode cu avantajele ce decurg din aplicarea altora.

Sistemul tehnicilor și instrumentelor de evaluare s-a îmbogățit substanțial. În practica evaluativă curentă dar și în dezbaterile teoretice și în lucrări de specialitate se solicită expres integrarea în probele de evaluare a itemilor obiectivi, semiobiectivi și subiectivi, în deplina corespondență cu complexitatea competențelor și performanțelor vizate prin programe și manuale școlare etc.

Tehnicile de evaluare utilizate la ora actuală sunt distribuite pe un continuum, limitat, pe de o parte de tehnicile de testare pentru care există un model complet al răspunsului corect, iar pe de altă parte, de tehnicile de testare pentru care nu există un model complet al răspunsului corect. Instrumentele de evaluare sunt compuse din itemi (de diferite tipuri) care sunt într-o legătură indisolubilă cu tehnicile și instrumentele de evaluare.

Într-o lume aflată în permanentă transformare, modernizarea învățământului prin utilizarea metodelor noi de învățare-evaluare a unor strategii moderne, care permit reasamblări, reajustări și adaptări la disciplinele de învățământ, depinde în ultimă instanță de cunoașterea, de înțelegerea și de abilitatea de a le folosi.

Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic "nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizator al educației și instrucției" (Romita Jucu).

Bibliografie:

1. Cucos Constantin – Pedagogie școlară, ed. Polirom, Iași, 2002
2. M.E.N. Serviciul Național de Evaluare și Examinare, Ghid de evaluare pentru învățământul primar, București, 1999
3. Învățământul primar – nr. 4, 2003, ed. Miniped, București
4. Ghidul programului de informare/formare a institutorilor/învățătorilor, București, 2003

Dezvoltarea Emoțională În Era Digitală

DAIANA CRISTINA NICA

Scoala Gimnaziala Nr 4 Mun. Rm. Valcea

Emoțiile noastre constituie factorii care ne influențează cel mai mult modul în care reacționăm, luăm decizii, ne raportăm la propriul sistem de valori și, nu în ultimul rând, comunicăm cu ceilalți. Astfel, dacă reușim să ne controlăm emoțiile, putem avea lucrurile sub control, indiferent de context.

Până de curând, emoțiile erau considerate ceva de care trebuie să scapi dacă vrei să nu ai neplăceri. Azi se știe că emoțiile pot fi educate și că beneficiile obținute în urma acestui proces sunt enorme.

Dezvoltarea emoțională redefinește imaginea despre lume și om. Azi știm că emoțiile sunt cele mai importante resurse ale omului, că felul cum este construit creierul uman îi permite acestuia întâi să simtă.

IQ-ul este doar o parte a inteligenței noastre generale. El nu poate fi dezvoltat și nici educat. Inteligența generală crește dacă se dezvoltă inteligența emoțională.

Cercetările au arătat că succesul nostru în viață depinde 80% de inteligența emoțională și doar 20% de intelect. În timp ce intelectul ne ajută să rezolvăm probleme, să facem calcule sau să procesăm informații, inteligența emoțională (EQ) ne permite să fim mai creativi și să ne folosim emoțiile pentru a ne rezolva problemele. Aceasta reprezintă „abilitatea de a percepe și exprima, de a asimila emoții în gândire, de a înțelege prisma emoțiilor și de a regla emoțiile proprii și ale altora” (Salovey, Mayer, Caruso, 2000).

Conform lui Howard Gardner, reputatul specialist în psihologie educațională de la Harvard, există nu unul, ci șapte tipuri de inteligență emoțională:

-**Inteligența spațială** - capacitatea de a vedea structuri și forme cu precizie; cei care posedă acest tip de inteligență se exprimă foarte ușor prin desene, fotografii sau sculpturi.

-**Inteligența kinestezică** – capacitatea de a utiliza corpul cu precizie, coordonând mișcărilor foarte bine și, în același timp, putând să înțeleagă rapid toate nuanțele unei mișcări.

-**Inteligența muzicală** – capacitatea de a identifica stilul unui compozitor și de a recunoaște diverse partituri muzicale.

-**Inteligența lingvistică** – capacitatea de a învăța foarte ușor o limba străină sau de a dezvolta un vocabular foarte bogat.

-**Inteligența logico-matematică** – capacitatea de a rezolva cu ușurință probleme și de a te simți foarte confortabil atunci când se lucrează cu numere; aceasta este cea care determină obținerea unor scoruri foarte mari la testele care măsoară coeficientul de inteligență tradițional.

-**Inteligența interpersonală și cea intrapersonală** – capacitățile care te ajută să înțelegi sentimentele celor din jur și, respectiv, să îți înțelegi propriile sentimente; acestea sunt responsabile în bună măsură pentru cele 80 de procente ale succesului organizațional.

Redusă la esență, inteligența emoțională are trei componente:

- cunoașterea propriilor emoții;
- „gestionarea” acestora;
- înțelegerea și luarea în considerare a emoțiilor celorlalți.

Presupunând că emoțiile sunt conștientizate în totalitate, în ciuda faptului că unele dintre ele spun despre noi lucruri pe care nu am vrea să le auzim, partea cea mai dificilă este să învățăm să le gestionăm în mod constructiv, în vederea atingerii unui anumit scop. În acest proces este esențială înțelegerea faptului că orice emoție are atât o latură pozitivă, cât și una negativă, iar acest lucru este valabil și în cazul emoțiilor considerate în mod tradițional negative, așa cum ar fi mânia. Dacă latura negativă a mâniei este legată de faptul că îi îndepărtează pe cei din jur, tensionează corpul și afectează rațiunea, latura pozitivă privește funcția auto-protectoare pe care aceasta o are pentru individ, precum și capacitatea de a mobiliza la acțiune.

De abia după ce aceste etape sunt parcurse, se poate vorbi de înțelegerea și luarea în considerare a emoțiilor celor din jur. În acest scop, trei elemente sunt esențiale:

- ascultarea activă, ceea ce înseamnă mai mult decât a aștepta răbdător să îți vină rândul să spui ceva;
- abilitatea de a interpreta corect limbajul corpului;
- abilitatea de a distinge între diferitele nuanțe ale emoțiilor unei persoane.

Doar utilizarea împreună a acestor abilități ne permite să comunicăm eficient la nivel emoțional cu cei din jur, receptând și transmițând atât latura rațională, cât și cea afectivă a unui mesaj.

Un aspect interesant îl reprezintă faptul că, spre deosebire de inteligența logico-matematică, cea care suferă modificări nesemnificative odată cu sfârșitul adolescenței, inteligența emoțională se poate dezvolta de-a lungul timpului, fără limită de vârstă, cu condiția să îi fie acordată atenția și eforturile necesare.

Motivele pentru care merită să încerci să dezvolți inteligența emoțională:

- relații mai bune cu cei din jur;
- creativitatea ridicată;
- capacitate mai bună de a te motiva și a-i motiva pe cei cu care lucrezi;
- capacitate mai bună de a conduce.

Modalitatea prin care realizezi că dozarea propriilor emoții este o acțiune care are un rol determinant în modul în care ești perceput de ceilalți reprezintă un factor cheie în cadrul inteligenței emoționale. Persoanele care au un EQ ridicat știu, în general, să-și direcționeze foarte bine acțiunile în viață. Dincolo de faptul că-și prioritizează și își fixează obiective realiste, în plus, au capacitatea de a apela la rațional atunci când sunt puși să ia decizii- mai exact apelează la autocontrol.

Oamenii de știință apreciază că înainte de a gândi simțim și că aceasta ține de instinctul nostru de conservare. Odată ce începi să te temi pentru ceea ce simți, ai șansa să fii deja pe drumul cel bun. Capacitatea de a te retrage pentru un moment în expectativă pentru a analiza ceea ce simți, te determină să apelezi la autocontrol, preluând anumite șabloane comportamentale pe care le-ai sesizat la alții.

Un rol esențial în managementul emoțiilor îl joacă optimismul, abilitatea de a vedea permanent jumătatea plină a paharului. Cu alte cuvinte, știind cum să reacționezi pozitiv în momente mai puțin faste, depășind obstacolele și adaptând starea care te avantajează cel mai mult în acel moment reprezintă un management al emoțiilor optim. Și pentru ca succesul să fie deplin, este necesară o doză generoasă de perseverență.

Copiii secolului 21 sunt înconjurați de mijloacele electronice care le ocupă o mare parte din timp. Era digitală a adus cu sine nativii digitali, iar e-mailul este deja de domeniul trecutului. Această realitate cotidiană, în permanentă transformare, solicită copiilor flexibilitate și adaptabilitate. Realitățile pieței muncii vor solicita viitorilor cetățeni o dezvoltare socio-emoțională adecvată. Oportunitățile de învățare vor fi din ce în ce mai dezvoltate însă copiii au nevoie să fie asistați în a-și însuși acele atitudini și abilități care să îi facă capabili de o selecție conștientă și corectă a surselor informaționale dar și de o atitudine flexibilă emoțional. Educația nu trebuie să ignore această realitate ci din contră să îi facă pe copii capabili să profite cât mai mult de puterea tehnologiei, transformând-o din scop în mijloc al dezvoltării. Pentru atingerea acestor deziderate copiii pot beneficia de mijloacele electronice în educație, nu doar pasiv ci mai ales activ, căutând, experimentând și creând!

Contactul direct și activ cu informația, manipularea și restructurarea acesteia diminuează efectele emoționale negative ale inflației informaționale, îi fac pe copii mai deschiși față de învățare în general și mai capabili de a se adapta unor realități în permanentă schimbare.

Tehnologiile IT oferă diverse mijloace didactice ultra-moderne: crearea unei povești digitale cu implicarea copiilor (aplicația storymaker), realizarea hărților conceptuale (aplicația kidspiration), crearea de jocuri educative (aplicația kodu), folosirea platformelor de comunicare și socializare (facebook, skype, blog), s.a. La acestea se adaugă altele deja cunoscute: motoarele de căutare a informațiilor (google), platformele de comunicare (yahoo), crearea de materiale multimedia și filmulețe educative (power point, flash), etc.

CUM SĂ-TI ÎMBUNĂȚEȘTI INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ:

- Ține cont că emoțiile, ca de altfel și fericirea ta, stau în mâinile tale;
- Folosește-ți energia pentru a-ți analiza propriile acțiuni, nu pentru a-i critica pe alții;
- Fii constructiv și preia din comportamentul celorlalți ceea ce ți se potrivește;
- Învăță să te relaxezi când simți ca autocontrolul îți cam joacă feste și mergi mai departe când simți că ți-ai revenit;
- Încearcă să faci haz de necaz în caz de criză;
- Fii cinstit cu tine însuși; recunoaște atunci când greșești și vezi care este sursa greșelilor astfel încât să poți rezolva situația respectivă;

- Arată că te respecti respectând la rândul tău sentimentele celorlalți;
- Evită-i pe cei care încearcă să te pună într-o situație de inferioritate sau nu-ți respectă sentimentele;
- Învată să asculți mai mult decât vorbești;
- Fii atent la comunicarea non-verbală; uită-te la fețe, ascultă tonul vocii și studiază limbajul trupului;
- Conștientizează că pentru îmbunătățirea inteligenței tale emoționale ai nevoie de timp și de multă răbdare.

Prin dezvoltarea Inteligenței Emoționale ne creștem autocunoașterea, stăpânirea de sine, înțelegem emoțiile, gândurile și motivațiile celorlalți și construim relații valoroase cu ei. Nu există mod de a-ți aduce fericirea dacă nu știi foarte foarte bine cine ești și ce dorești. La fel, nu poți să trăiești o viață în pace, dacă nu poți transmite eficient dorințele tale celor din jur.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.officedirect.ro/blog/inteligenta-emotionala-ce-este-si-cum-influenteaza-relatiile-profesionale>

<https://adrianvintu.net/2016/08/11/ce-este-inteligenta-emotionala-eq-si-de-ce-este-mai-importanta-decat-iq-ul/>

<https://www.helpguide.org/articles/mental-health/emotional-intelligence-eq.htm>

Dezvoltarea Emoțională În Era Digitală

DAIANA CRISTINA NICA

Scoala Gimnaziala Nr 4 Mun. Rm. Valcea

Emoțiile noastre constituie factorii care ne influențează cel mai mult modul în care reacționăm, luăm decizii, ne raportăm la propriul sistem de valori și, nu în ultimul rând, comunicăm cu ceilalți. Astfel, dacă reușim să ne controlăm emoțiile, putem avea lucrurile sub control, indiferent de context.

Până de curând, emoțiile erau considerate ceva de care trebuie să scapi dacă vrei să nu ai neplăceri. Azi se știe că emoțiile pot fi educate și că beneficiile obținute în urma acestui proces sunt enorme.

Dezvoltarea emoțională redefinește imaginea despre lume și om. Azi știm că emoțiile sunt cele mai importante resurse ale omului, că felul cum este construit creierul uman îi permite acestuia întâi să simtă.

IQ-ul este doar o parte a inteligenței noastre generale. El nu poate fi dezvoltat și nici educat. Inteligența generală crește dacă se dezvoltă inteligența emoțională.

Cercetările au arătat că succesul nostru în viață depinde 80% de inteligența emoțională și doar 20% de intelect. În timp ce intelectul ne ajută să rezolvăm probleme, să facem calcule sau să procesăm informații, inteligența emoțională (EQ) ne permite să fim mai creativi și să ne folosim emoțiile pentru a ne rezolva problemele. Aceasta reprezintă „abilitatea de a percepe și exprima, de a asimila emoții în gândire, de a înțelege prisma emoțiilor și de a regla emoțiile proprii și ale altora” (Salovey, Mayer, Caruso, 2000).

Conform lui Howard Gardner, reputatul specialist în psihologie educațională de la Harvard, există nu unul, ci șapte tipuri de inteligență emoțională:

-**Inteligența spațială** - capacitatea de a vedea structuri și forme cu precizie; cei care posedă acest tip de inteligență se exprimă foarte ușor prin desene, fotografii sau sculpturi.

-**Inteligența kinestezică** – capacitatea de a utiliza corpul cu precizie, coordonând mișcărilor foarte bine și, în același timp, putând să înțeleagă rapid toate nuanțele unei mișcări.

-**Inteligența muzicală** – capacitatea de a identifica stilul unui compozitor și de a recunoaște diverse partituri muzicale.

-**Inteligența lingvistică** – capacitatea de a învăța foarte ușor o limba străină sau de a dezvolta un vocabular foarte bogat.

-**Inteligența logico-matematică** – capacitatea de a rezolva cu ușurință probleme și de a te simți foarte confortabil atunci când se lucrează cu numere; aceasta este cea care determină obținerea unor scoruri foarte mari la testele care măsoară coeficientul de inteligență tradițional.

-**Inteligența interpersonală și cea intrapersonală** – capacitățile care te ajută să înțelegi sentimentele celor din jur și, respectiv, să îți înțelegi propriile sentimente; acestea sunt responsabile în bună măsură pentru cele 80 de procente ale succesului organizațional.

Redusă la esență, inteligența emoțională are trei componente:

- cunoașterea propriilor emoții;
- „gestionarea” acestora;
- înțelegerea și luarea în considerare a emoțiilor celorlalți.

Presupunând că emoțiile sunt conștientizate în totalitate, în ciuda faptului că unele dintre ele spun despre noi lucruri pe care nu am vrea să le auzim, partea cea mai dificilă este să învățăm să le gestionăm în mod constructiv, în vederea atingerii unui anumit scop. În acest proces este esențială înțelegerea faptului că orice emoție are atât o latură pozitivă, cât și una negativă, iar acest lucru este valabil și în cazul emoțiilor considerate în mod tradițional negative, așa cum ar fi mânia. Dacă latura negativă a mâniei este legată de faptul că îi îndepărtează pe cei din jur, tensionează corpul și afectează rațiunea, latura pozitivă privește funcția auto-protectoare pe care aceasta o are pentru individ, precum și capacitatea de a mobiliza la acțiune.

De abia după ce aceste etape sunt parcurse, se poate vorbi de înțelegerea și luarea în considerare a emoțiilor celor din jur. În acest scop, trei elemente sunt esențiale:

- ascultarea activă, ceea ce înseamnă mai mult decât a aștepta răbdător să îți vină rândul să spui ceva;
- abilitatea de a interpreta corect limbajul corpului;
- abilitatea de a distinge între diferitele nuanțe ale emoțiilor unei persoane.

Doar utilizarea împreună a acestor abilități ne permite să comunicăm eficient la nivel emoțional cu cei din jur, receptând și transmițând atât latura rațională, cât și cea afectivă a unui mesaj.

Un aspect interesant îl reprezintă faptul că, spre deosebire de inteligența logico-matematică, cea care suferă modificări nesemnificative odată cu sfârșitul adolescenței, inteligența emoțională se poate dezvolta de-a lungul timpului, fără limită de vârstă, cu condiția să îi fie acordată atenția și eforturile necesare.

Motivele pentru care merită să încerci să dezvolți inteligența emoțională:

- relații mai bune cu cei din jur;
- creativitatea ridicată;
- capacitate mai bună de a te motiva și a-i motiva pe cei cu care lucrezi;
- capacitate mai bună de a conduce.

Modalitatea prin care realizezi că dozarea propriilor emoții este o acțiune care are un rol determinant în modul în care ești perceput de ceilalți reprezintă un factor cheie în cadrul inteligenței emoționale. Persoanele care au un EQ ridicat știu, în general, să-și direcționeze foarte bine acțiunile în viață. Dincolo de faptul că-și prioritizează și își fixează obiective realiste, în plus, au capacitatea de a apela la rațional atunci când sunt puși să ia decizii- mai exact apelează la autocontrol.

Oamenii de știință apreciază că înainte de a gândi simțim și că aceasta ține de instinctul nostru de conservare. Odată ce începi să te temi pentru ceea ce simți, ai șansa să fii deja pe drumul cel bun. Capacitatea de a te retrage pentru un moment în expectativă pentru a analiza ceea ce simți, te determină să apelezi la autocontrol, preluând anumite șabloane comportamentale pe care le-ai sesizat la alții.

Un rol esențial în managementul emoțiilor îl joacă optimismul, abilitatea de a vedea permanent jumătatea plină a paharului. Cu alte cuvinte, știind cum să reacționezi pozitiv în momente mai puțin faste, depășind obstacolele și adaptând starea care te avantajează cel mai mult în acel moment reprezintă un management al emoțiilor optim. Și pentru ca succesul să fie deplin, este necesară o doză generoasă de perseverență.

Copiii secolului 21 sunt înconjurați de mijloacele electronice care le ocupă o mare parte din timp. Era digitală a adus cu sine nativii digitali, iar e-mailul este deja de domeniul trecutului. Această realitate cotidiană, în permanentă transformare, solicită copiilor flexibilitate și adaptabilitate. Realitățile pieței muncii vor solicita viitorilor cetățeni o dezvoltare socio-emoțională adecvată. Oportunitățile de învățare vor fi din ce în ce mai dezvoltate însă copiii au nevoie să fie asistați în a-și însuși acele atitudini și abilități care să îi facă capabili de o selecție conștientă și corectă a surselor informaționale dar și de o atitudine flexibilă emoțional. Educația nu trebuie să ignore această realitate ci din contră să îi facă pe copii capabili să profite cât mai mult de puterea tehnologiei, transformând-o din scop în mijloc al dezvoltării. Pentru atingerea acestor deziderate copiii pot beneficia de mijloacele electronice în educație, nu doar pasiv ci mai ales activ, căutând, experimentând și creând!

Contactul direct și activ cu informația, manipularea și restructurarea acesteia diminuează efectele emoționale negative ale inflației informaționale, îi fac pe copii mai deschiși față de învățare în general și mai capabili de a se adapta unor realități în permanentă schimbare.

Tehnologiile IT oferă diverse mijloace didactice ultra-moderne: crearea unei povești digitale cu implicarea copiilor (aplicația storymaker), realizarea hărților conceptuale (aplicația kidspiration), crearea de jocuri educative (aplicația kodu), folosirea platformelor de comunicare și socializare (facebook, skype, blog), s.a. La acestea se adaugă altele deja cunoscute: motoarele de căutare a informațiilor (google), platformele de comunicare (yahoo), crearea de materiale multimedia și filmulețe educative (power point, flash), etc.

CUM SĂ-TI ÎMBUNĂȚEȘTI INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ:

- Ține cont că emoțiile, ca de altfel și fericirea ta, stau în mâinile tale;
- Folosește-ți energia pentru a-ți analiza propriile acțiuni, nu pentru a-i critica pe alții;
- Fii constructiv și preia din comportamentul celorlalți ceea ce ți se potrivește;
- Învăță să te relaxezi când simți ca autocontrolul îți cam joacă feste și mergi mai departe când simți că ți-ai revenit;
- Încearcă să faci haz de necaz în caz de criză;
- Fii cinstit cu tine însuși; recunoaște atunci când greșești și vezi care este sursa greșelilor astfel încât să poți rezolva situația respectivă;

- Arată că te respecti respectând la rândul tău sentimentele celorlalți;
- Evită-i pe cei care încearcă să te pună într-o situație de inferioritate sau nu-ți respectă sentimentele;
- Învată să asculți mai mult decât vorbești;
- Fii atent la comunicarea non-verbală; uită-te la fețe, ascultă tonul vocii și studiază limbajul trupului;
- Conștientizează că pentru îmbunătățirea inteligenței tale emoționale ai nevoie de timp și de multă răbdare.

Prin dezvoltarea Inteligenței Emoționale ne creștem autocunoașterea, stăpânirea de sine, înțelegem emoțiile, gândurile și motivațiile celorlalți și construim relații valoroase cu ei. Nu există mod de a-ți aduce fericirea dacă nu știi foarte foarte bine cine ești și ce dorești. La fel, nu poți să trăiești o viață în pace, dacă nu poți transmite eficient dorințele tale celor din jur.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.officedirect.ro/blog/inteligenta-emotionala-ce-este-si-cum-influenteaza-relatiile-profesionale>

<https://adrianvintu.net/2016/08/11/ce-este-inteligenta-emotionala-eq-si-de-ce-este-mai-importanta-decat-iq-ul/>

<https://www.helpguide.org/articles/mental-health/emotional-intelligence-eq.htm>

Creativitatea La Copii Si Importanta Stimularii Ei

Gabriela Mihaela Țibulcă

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 1 Targu Frumos

Creativitatea la copii nu este un moft este o calitate caracteristică, pe care copiii o au încă de la naștere. Ajută-ți copilul să-și dezvolte creativitatea căci astfel pașii lui vor fi ghidați către succesul creator și reușita în viață. Pentru dezvoltarea creativității au nevoie de perseverența și ajutorul părinților și a educatoarei.

Există multiple posibilități de formare a unei personalități creative. Consider că una dintre cele mai eficiente la vârsta preșcolară este dezvoltarea creativității prin activitățile practice.

Pentru a fi cât mai stimulativă, interesantă și a pune copiii în situația de a crea lucrări noi și originale în cadrul activităților practice am utilizat materiale diferite (carton), cerându-le să le modifice forma fără a ține seama de conturul inițial, prin întrebări de genul "Poți să creezi diferite obiecte prin îndoirea și decuparea cartonului?", copii au creat: "Căsuța iernii", pe care au pictat-o la liberă alegere a fiecărui copil. Lucrările realizate de preșcolari au fost expuse la Târgul de Craciun, realizat în Grădinița cu P.P. nr.1 Tg.Frumos, Iași.

Ca activitate de dezvoltare a creativității a fost decorarea "Casutei Iernii" folosind acuarele de diferite culori.

Tehnicile noi de expresie plastică și procedee ca: fuzionarea, juxtapunerea, tehnica frotajului mărește curiozitatea copiilor și imprimă activității un caracter atractiv și creativ - exemple relevante în acest sens sunt exercițiile: „Ne jucăm cu culorile și cu liniile”.

În realizarea „Zăpezii”, mi-am propus ca obiectiv principal realizarea – obținerea – punctelor folosind tehnica stropirii forțate.

Materialele folosite în pictură facilitează realizarea imaginii artistice de către copil. Astfel, în afară de suportul obișnuit hârtie, carton, sticlă, faianță, material textil, putem folosi și altele, cum ar fi:

-cartoful, morcovul, dopul de plută pentru confecționarea ștampilelor

(formele spontane obținute cu ștampile pot fi completate cu pensula : ex. „Pădurea de brazi”, „Motive florale”

-clor – pentru tehnica decolorării „Flori de gheață”, „Peisaj de iarnă”, Ghiocei”.

-ceara – pentru tehnica tratării cu ceară – Elementul surpriză se obține folosind o lumânare aprinsă care se ține aplecată astfel încât din ea să se prelingă pe hârtie picături de ceară topită. Copiii colorează cu pensula toată suprafața hârtiei în culorile dorite și rămân uimiți la apariția petelor ivite.

-griș, nisip, orez, mălai – pentru tehnica tratării suprafețelor : Ex. „Fructe”, „Omul de zăpadă”, Podoabe pentru pomul de Crăciun”

La aceste jocuri putem adăuga euritmia, dansul modern, gimnastica aerobică, jocuri motrice simbolice, toate având ca scop valorificarea potențelor native ale copilului și desprinderea lui de stereotipie

În activitatea noastră nu trebuie să uităm că: "Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativității; activitatea creatoare nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de restricții, limitări, critici"-V. Lowenfeld.

Integrarea Mediului Virtual În Activitățile De Predare-Învățare-Evaluare

Annamaria Simon

Scoala Gimnaziala Kriza Janos Aita Mare

Dezvoltarea competențelor de specialitate și metodice presupune o pregătire în specialitate solidă și transferul totodată a cerințelor specifice curriculare referitoare la mediul virtual în situații și în activități de învățare adecvate acestuia.

Devine astfel evident că, în activitatea de proiectare didactică, profesorul trebuie să răspundă la întrebările:

- ce? unde? cum? când? poate utiliza mediul virtual în activitatea cu formabilii;
- ce, unde? cum? când? nu este recomandat să utilizeze mediul virtual în activitatea cu formabilii.

Integrarea mediului în activitățile de predare-învățare-evaluare nu se rezumă doar la utilizarea calculatorului ca mijloc modern pentru activitățile de instruire ci implică mai multe niveluri de integrare, respectiv:

1. folosirea de echipamente, computere, telefoane, televiziunea, dispozitivele digitale sau analogice de înregistrare, camerele de filmat etc.;
2. integrarea unor resurse specifice tehnologiei informației și comunicării în strategiile tradiționale de învățare – spre exemplu, utilizarea prezentărilor PowerPoint, Prezi;
3. adaptarea metodologiei de predare-evaluare în funcție de noile tehnologii și resurse multimedia;
4. misiunea cadrului didactic, dintr-o nouă perspectivă, anume aceea de facilitator al învățării;
5. proiectarea demersului didactic în manieră integratoare în baza unei noi paradigme a învățării - paradigma constructivistă.

Resurse software utile în procesul instructiv-educativ: Softurile educaționale sunt programe sau lecții în format electronic, proiectate în raport cu o serie de exigențe pedagogice (obiective, conținut specific, caracteristici ale elevilor, metode, feedback secvențial și evaluări formative).

Tot mai des, cadrele didactice și formabilii utilizează o serie de aplicații online, care facilitează activitățile de predare-învățare-evaluare, dintre care:

Platforma eTwinning (<http://www.etwinning.net>) Oferă cadrelor didactice și elevilor instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare și contribuie la optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare prin valorificarea valențelor formative ale proiectelor. Promovează totodată colaborarea și relaționarea între școlile europene prin intermediul tehnologiei informațiilor și a comunicațiilor (TIC); Wikispaces (<http://www.wikispaces.com>) Aplicație care dispune de o interfață simplă, conține forum, inserare de fișiere, linkuri, imagini, statistici și un număr nelimitat de pagini. Permite crearea unui site web al cărui conținut este creat în colaborare de către utilizatori, păstrând versiunile successive.

Google Docs (http://www.google.com/google-ds/hpp/hpp_ro_ro.html) Instrument on-line pentru creare în colaborare de documente, foi de calcul, prezentări și chestionare. Permite formatare, încărcare de imagini, comentarii, tabele și formule. Documentele realizate sunt stocate online și pot fi accesate de oriunde există acces la Internet. Wallwisher (<http://www.wallwisher.com>) Aplicația permite crearea unui „avizier” virtual pe care pot fi postate scurte mesaje conținând text, imagini. Colaboratorii pot fi invitați prin e-mail sau cu ajutorul URL-ului.

Google Groups (<http://groups.google.com/googlegroups/overview.html>) Este un serviciu gratuit oferit de Google pentru a crea grupuri de discuții publice sau private bazate pe interese comune. Permite crearea de profile ale utilizatorilor, de mesaje și fișe de discuție, postarea de fișiere.

Teachertube (<http://www.teachertube.com>) Sursă de materiale utile pentru cadrele didactice, conține videoclipuri create de profesori în scopuri educaționale. Platforma iTeach (<http://www.iteach.ro>) Permite integrarea cadrelor didactice într-o rețea națională dedicată dezvoltării socioprofesionale oferind

oportunități pentru dezvoltare profesională, prin publicarea de materiale și participarea la grupuri de discuții, precum și prin participarea la cursuri online de formare continuă.

Moodle (<http://www.moodle.ro>) Platformă de administrare a învățării la nivel mondial folosită în zeci de mii de școli din lume.

Moodle este un LMS (Learning Management System – EN, Sistem de Administrare a Învățării) Open Source.

Bibliografie:

ANGHEL, T. (2009). Instrumente și resurse web pentru profesori. București: Editura All. BALANSKAT, A., BLAMIRE, R., KEFALA, S. (2006).

BOCOȘ, M. (2013). Instruire interactivă. Iași: Polirom.

CERGHIT, I. (1988). Mijloace de învățământ și strategii didactice. În: Cerghit Ioan, Vlăsceanu Lazăr (coord.), Curs de pedagogie, Tipografia Universității, București.

VELEA, S. (2009). Noile tehnologii în educație – între slogan și impact autentic în activitatea de predare-învățare. În: Tehnologii moderne în educație și cercetare. CNIV 2009. București: Editura Universității din București

<https://www.qualform.snsr.ro/campanie-online/strategii-de-crestere-a-atractivitatii-invatarii-in-mediul-online-2>

CREATIVITATEA ARTISTICA LA PREȘCOLARI

MIRELA BOCAN

Scoala Profesionala Comuna Starchiojd

Creativitatea își are originea în cuvântul latin «creare» care înseamnă a zămisli, a făuri, a creea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui om.

Creativitatea înseamnă îndrăzneală și pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Stimularea creativității este un demers educațional complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare, cultivare, și dezvoltare a potențialului creativ. În acest scop este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup în toate momentele zilei și în toate domeniile de activitate. Stimularea potențialului creativ al preșcolarului impune utilizarea unor strategii care pun accentul pe antrenarea autentică și plenară a copilului, pe dezvoltarea autonomiei, a inițiativei, a gândirii. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu-lui la real (mai ales prin imitație).

Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt.

Copiii de vârstă preșcolară creează cu migală și pricepere, sub îndrumarea atentă a educatoarei, lucrări practice deosebite, originale, dar mai ales interesante prin multitudinea materialelor utilizate și a tehnicilor de lucru folosite. Hârtia mototolită, rulată, tăiată sau pliată, resturile colorate, semințele de dovleac, de măr, de fasole pot să se transforme în flori multicolore; hârtia glasată ia forma unor materiale; materialele din natură iau forme nebănuite, alcătuind adevărate tablouri de toamnă, iarnă, primăvară sau vară; toate aceste materiale pot alcătui adevărate colaje tematice care împodobesc adesea spațiul mirific al grădiniței.

Diferitele tipuri de activități practice și plastice sunt deosebit de îndrăgite, de atrăgătoare pentru copii. Prin intermediul lor, preșcolarii intră în contact cu unele forme simple de muncă fizică și intelectuală, permițând atât dezvoltarea capacităților fizice ale copiilor, cât și a celor intelectuale. De asemenea, se asigură familiarizarea copiilor cu unele elemente simple ale activității de producție, precum și formarea unor deprinderi practice de muncă. Copiii au posibilitatea aici să aplice în practică anumite cunoștințe însușite în alte activități, ajutându-i să și le consolideze și aprofundeze. Prin desfășurarea activităților practice și plastice putem educa și dezvolta multe procese psihice (percepții, reprezentări, spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația) și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea. Activitățile artistico-plastice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele sale de organizare.

Ca modalitate artistică de exprimare, desenul reprezintă pentru copii cu totul altceva decât pentru adulți. Aceasta nu înseamnă ca desenele copiilor nu sunt o expresie a realității, în desen, copilul se identifică cu propria experiență. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârstele la care nu știe să țină nici creionul, nici hârtia. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să redea mișcarea de nuanțe și culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere. Prin folosirea diversificată a tehnicilor de lucru, copiii își dezvoltă capacitatea de expunere artiscoplastică, având posibilitatea de a comunica prin mijloace diverse propriile idei, trăiri, sentimente. Este important să se dezvolte la copii dorința de a realiza ceva inedit. Familiarizarea copiilor cu unele tehnici noi de lucru le mărește curiozitatea și imprimă activităților artistico-plastice un caracter atractiv și creativ. Cunoașterea limbajului și tehnicilor de lucru de către copii duce la dezvoltarea creativității în realizarea ideilor în forme artistice variate.

Preșcolarii creativi se diferențiază permanent, de obicei, de restul grupului prin diferite comportamente specifice și, dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativa și spirit de observație foarte bine dezvoltat, văd conexiuni între elementele, aparent, fără nici o legătură, pun întrebări adecvate, caută alternative și

explorează noi posibilități, manipulează și controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, un vocabular bine dezvoltat, găsesc căi neobișnuite pentru soluționarea problemelor, au o imaginație vie și o capacitate bună de a compune povești. Jocul și învățarea oferă copilului multe ocazii de a-și combina și recombina informațiile de care dispun, de a construi realul din propriile imagini. Potențialul creativ este o trăsătură ce există latent în fiecare copil și care poate fi dezvoltată într-un mediu socio-educativ stimulant. Pot fi responsabili pentru stimularea creativității copilului preșcolar, adulții care se ocupă de creșterea, educarea și formarea lui: părinții frații, bunicii și cadrele didactice. Aceștia, prin trăirile afective pe care le declanșează față de copil, prin forma demotivație pe care o stimulează, prin încurajările și aprecierile manifestate față de conduita activă a copilului, contribuie la dezvoltarea capacității lor creative.

BIBLIOGRAFIE

1. BONIFACE J. LEGRAND J.A.PERETTI A Tehnici de comunicare, Editura Polirom, Iași, 2007
2. BOUILLERENNE B.CARRE E. Cum să ne dezvoltăm creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. CONSTANTIN COCOS, Pedagogie, Editura Polirom, Iași.

ÎN GRĂDINA DE PRIMĂVARĂ

REKA BALINT

Gradinita Cu Program Prelungit Manpel Tirgu Mures

Întâlnirea de dimineață: „Zâna florilor are nevoie de ajutor la grădinărit”

Tranziții: 1) „Vine primăvara...”- joc de mișcare cu text și cânt

2) „Câte unul pe cărare...”- joc de mișcare cu text și cânt

3) „Copăcelul din grădină”

4) „Grădinarii”

ALA: BIBLIOTECĂ- „Flori de primăvară” - jetoane, propoziții

ARTĂ: „Ghivece pentru flori”- decorare

APĂ ȘI NISIP: „ Ghiocelul și vioreaua ” - diagramma Venn

JOC DE MASĂ: „Uneltele de grădinărit” - puzzle-

ADE: DȘ + DOS : „Surprizele din grădina fermecată ”

MM: „Albinuța și florile - joc distractiv și „Samba florilor”- dans

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii își fac apariția în sala de grupă cântând “ Bună dimineața, dragă grădiniță”. Se vor opri în locul destinat întâlnirii de dimineață și se vor așeza.

Fiecare copil prezent este salutat rostind și numele, iar ei îi mi răspund : “Bună dimineața.”

Calendarul naturii: Pentru a completa calendarul în întregime, urmează informarea de către un meteorolog (un copil din grupă, care este aleasă printr -o numărătoare) - Vremea este..., Să vă îmbrăcați..? etc.”;

După completarea calendarului, cineva bate la ușa și ne lasă o cutie pe care noi o numim “Cutia magică”. În această cutie se află sarcinile pentru activitatea zilei și rugămintea Zânei de Primăvară de a o ajuta să-și refacă grădina distrusă.

Cutia o deschidem cu ajutorul formulei magice: *”Cutiuța magică; Repede deschide-te; Și surprize arată-ne!”*

Copiii împreună o vor ajuta pe prietena lor să-și refacă grădina, dar înainte de a ajunge la căsuța acesteia, ei trebuie să îndeplinească anumite sarcini și să parcurgă un anumit traseu.

Captarea atenției a jocului didactic “Floarea fermecată”. Pe “cărarea primăverii” aflată în sala de grupă, se află 3 flori mari care au pentru noi multe surprize. Pe fiecare floare, există câte un săculeț cu ajutorul căruia, dacă rezolvăm sarcina, putem trece la floarea următoare și în final ajungem la Zâna Florilor, pe care o ajutăm să-și refacă grădina distrusă.

VARIANTA I- „ASAMBLAREA FLORII „

Din săculeț se scot materialele necesare asamblării florii și întrebările la care copiii trebuie să răspundă după ce au descoperit floarea: ghicește floarea, rădăcinile plantelor se află în ..., pentru a nu se usca florile... , oamenii trebuie să le..., frunzele plantelor au culoarea..., ce culoare are? , cui oferim flori...? etc. Floarea se assemblează pe un panou magnetic.

Se execută jocul de probă, iar desfășurarea jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

VARIANTA II- „ BUCHETE DE LALELE”

Un copil ales scoate din săculeț sarcina. Copiii sunt așezați în semicerc. În fața lor se află 3 ghivece pline cu lalele roșii. Ei trebuie să așeze în ghivece, flori în funcție de numărul bulinelor de pe jetonul extras din săculeț.. În ghiveciul roșu trebuie să așeze un anumit număr de lalele, în ghiveciul galben și verde, de asemenea. Anunț copiii că vom desfășura jocul : „Buchete de lalele” . Se execută jocul de probă, iar desfășurarea jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

- *complicarea jocului* - se adaugă și alte flori (narcise și lăcrămioare) de culoare galbenă și albă. Copiii sunt așezați în semicerc. În fața lor se află 3 ghivece pline cu flori de diverse culori (roșii, galbene și verzi). Copiii au ca sarcină să extragă din săculeț bilețele pe care sunt desenate buline. În funcție de bulinele de pe jeton ei trebuie să sorteze florile după culoare (lalelele roșii vor fi așezate în ghiveciul roșu, narcisele galbene în ghiveciul galben, iar lăcrămioarele în ghiveciul verde) și formarea de grupe în limitele 1-3.

VARIANTA III- „CUBUL MAGIC”

Un copil ales, scoate din săculeț un cub pe fețele căruia sunt reprezentate imagini cu unelte de grădinarit. Copiii trebuie să arunce cubul , să descrie imaginea aleasă de cub și să aleagă din coșuleț obiectul desenat pe cub.

Se execută jocul de probă, iar desfășurarea jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

Pe tot parcursul jocului sunt antrenați toți copiii să răspundă. Ei vor fi încurajați să participe la activitate, pentru ca în final să ajungă în grădină.

Pe parcursul jocului, trecerea de la o variantă la cealaltă se face prin imitarea zborului păsărelelor, albinuțelor, etc.

Trecerea de la un domeniu de activitate la celălalt se face prin tranziția „Câte unul pe cărare...”

Odată ajunși la grădină, copiii o descoperă pe Zână supărată și grădina distrusă. Li se explică copiilor că trebuie să facă ordine în grădina Zânei, li se prezintă materialele de lucru, și faptul că trebuie să planteze flori, să grebleze pământul și să ude florile.

După ce termină de reparat grădina și plantează florile în pământ pentru a nu se ofili și pentru a o înveseli pe Zână, aceasta le spune copiilor că a vrut să le ofere cadouri, dar din cauza supărării nu a reușit să le termine și de aceea le cere ajutorul pentru a finaliza cadourile. Îi roagă să se așeze la **Centrele de activitate** pentru a termina cadourile începute de ea și la final fiecare copil poate să își ducă acasă cadoul în semn de mulțumire pentru munca depusă.

Le oferă copiilor autocolante și ei trebuie să se așeze la măsuțe în funcție de asemănarea dintre autocolantul primit și cartonașul de pe măsuțe. Astfel se trece la activitatea pe sectoare. Trecerea de la activitatea pe domenii experiențiale la activitatea pe centre de interes se face printr-o tranziție, și anume: recitarea poeziei „Grădinarii”.

La sectorul ARTĂ copiii trebuie să decoreze ghiveciul de flori, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție, și anume: sclipici, buburuze, floricele, paiete, mărgelușe,etc., apoi vor planta câte o florică în ghiveci.

La sectorul BIBLIOTECĂ copiii trebuie să selecteze din jetoane puse la dispoziție, numai pe cele ce reprezintă flori de primăvară. După terminarea sarcinii, un copil va trebui să spună o propoziție și va primi o minge, care va trece din mână în mână, de la copil la copil și fiecare va adăuga câte un cuvânt la propoziția inițială, transformând-o astfel în propoziție dezvoltată. Ex.: Laleaua înflorește. Laleaua roșie, înflorește. Laleaua roșie, înflorește primăvara. Dacă mingea ajunge la un copil di acel sector și acesta nu știe să mai adauge alt cuvânt, va spune altă propoziție simplă și jocul se va continua.

La sectorul **JOC DE MASĂ** vor avea de îmbinat pisele de puzzle astfel încât să descopere imaginea oamenilor care realizează munci specifice anotimpului primăvara, iar la sfârșit să descrie imaginea descoperită.

La sectorul **APĂ ȘI NISIP** „ Ghiocelul și vioreaua” - *diagrama Venn*. Se va desfășura în nisip, unde sunt desenate două cercuri, care se intersectează, se suprapun parțial. Copiii trebuie să deseneze cu degețele în porțiunea unde cercurile se întrepătrund, asemănările dintre cele două flori (rădăcina, frunza), iar apoi în celelalte două porțiuni rămase deosebiriile dintre flori.

În timp ce copiii lucrează, îi îndrum și urmăresc de aproape activitățile de la centre. De asemenea ofer explicații acolo unde este cazul, și îi ajut pe copiii care solicită acest lucru. După realizarea tuturor sarcinilor de la centre , se analizează lucrările realizate prin metoda turul galeriei.

La finalul zilei fiind toată lumea fericită și bucuroasă se realizează un joc de mișcare :

” Albinuța a zburat” și se dansează pe melodia “Samba florilor”.

Scopul activității: - Fixarea cunoștințelor copiilor despre plante, respectiv florile de primăvară;

- consolidarea deprinderii de exprimare corectă, în propoziții;

- consolidarea cunoștințelor matematice de numărare;

- dezvoltarea sentimentelor de dragoste pentru natură,

- formarea deprinderilor practico-gospodărești și a abilităților specifice.

Obiective operaționale:

O1:- să asambleze corect componentele florii găsite în săculețul fermecat;

O2: să enunțe două lucruri necesare pentru ca o plantă să trăiască în pământ sau în vază;

O3: să sorteze florile în funcție de culoare;

O4: să denumească uneltele de grădinărit de pe fețele cubului și rolul acestora;

O5: să introducă pământ în ghivece ;

O6: să planteze florile cu ajutorul materialelor puse la dispoziție;

SARCINI DIDACTICE :

- Recunoașterea florilor de primăvară și a caracteristicilor acestora ;
- alegerea corectă a florilor;
- asamblarea corectă a componentelor unei plante;
- cunoștințe matematice,
- deprinderi practice.

REGULI DE JOC:

- Răspunde numai copilul solicitat. Răspunsurile corecte sunt aplaudate și recompensate prin înaintarea la următoarea floare, ajungând în final în grădina Zănei. Dacă un copil nu reușește să rezolve sarcina, se va alege un alt coleg să îl ajute.

ELEMENTE DE JOC: Mănuirea materialului, închiderea-deschiderea ochilor , surpriza, aplauze, stimulente, mișcare, folosirea onomatopeelor

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, metoda cubului, jocul didactic.

Resurse materiale: Zâna Primăvară, căsuta și gardul grădinii, flori de primăvară: lalele, panselute, ghiocel, vioreaua, ghivece cu pământ, semințe pentru semănat, cubul magic, cutia magică cu surprize, săculeți fermecați în care se află sarcinile, stropitori pentru grădinari, greble, lopeți, vase colorate cu flori, jetoane cu flori, puzzle, recompense.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019*

2. *Ghid metodic: 2012, Metode interactive de grup, editura Arves,*

3. *Laurenția Culea, Angela Sesovici, Filofteia Grama, Mioara Pletea, Daniela Ionescu 2010 Activitate integrată den grădiniță,, editura Didactica Publishing House,*

JOCURI CU CARACTER CREATOR, FOLOSITE LA CICLUL PRIMAR

MĂNĂILĂ VALENTINA

Scoala Gimnaziala Vasile Alecsandri

Creativitatea reprezintă aptitudinea complexă care caracterizează personalitatea umană, prin care e posibilă crearea de produse mintale sau reale care duc la progres social sau tehnic. La baza ei stă imaginația, proces cognitiv care utilizează achizițiile înregistrate în celelalte sectoare cognitive: vocabularul, memoria, gândirea, senzații, percepții, reprezentări. Motorul creativității îl reprezintă voința, perseverența și motivația- dorința de a crea ceva nou impresionant.

Multă vreme creativitatea a fost considerată apanajul exclusiv al unei minorități restrânse. Distingând însă mai multe trepte calitative în creativitate și observând cum și eforturile de gândire obișnuită implică ceva nou, cel puțin pentru persoana aflată într-un impas, astăzi nu se mai face o separare netă între omul obișnuit și creator. Orice om normal poate realiza o îmbunătățire în munca sa, o mică inovație sau invenție.

Pentru a forma un elev creativ, măiestria profesorului trebuie să vizeze încurajarea în primul rând, aprecierea celor mai simple forme de originalitate, de fantezie, apoi crearea unor situații în care copilul să nu acționeze conformist, după tipare, ci să aibă ocazia să își aleagă singur materialele (fizice ori lingvistice), să își organizeze inventiv elementele alese în sistem de personalitate, adică manifestându-și bogăția limbajului, temperamentul, gândirea flexibilă, imaginația și chiar și experiența de viață.

În diferite lecții, la diverse discipline, este solicitată creativitatea. Chiar și la matematică prin găsirea mai multor metode de rezolvare sau de descompunere ori variante de răspunsuri. La muzică, prin improvizații de cântece scurte și de mișcări de dans. La arte plastice și abilități practice, prin realizarea de desene bogate în elemente vizuale, în detalii ori în culori combinate, de colaje, machete cu materiale interesante alese pentru a reda efecte plastice. La dezvoltarea personală, prin găsirea mai multor soluții de rezolvare a problemelor din viața cotidiană, a interpretării unor jocuri de rol.

La orele de comunicare orală și scrisă, am folosit deseori jocuri cu caracter creator, valorificând predispoziția copilului spre nou, spre original.

Propoziția elastică

Un elev formulează un enunț din două cuvinte, iar colegii adaugă pe rând câte un cuvânt, obținându-se la final o propoziție dezvoltată, conținând multe detalii referitoare la formă, culoare, sunete, gust, loc, timp, circumstanțe.

Povestea alfabetică

Primul elev alcătuiește o propoziție al cărei prim cuvânt începe cu A. Următorul spune/scrie o propoziție cu B etc. Temele pot fi diverse, anunțându-se de la început.

Andrei era un copil cuminte. Bunica lui îi citea zilnic un basm. Copilul o asculta cu mare plăcere. După-amiaza o ajuta la treburi ...

Bulgărele narativ

Învățătoarea scrie cuvinte diverse pe câte o foaie, apoi formează un bulgăre din toate bilețele și îl dă copilului care îl prinde. Acesta desfășoară prima foaie, citește cuvântul și îl introduce într-o propoziție. Aruncă bulgărele către alt coleg. Acesta procedează la fel, continuând povestea cu alt enunț care conține cuvântul descoperit pe bilet. Toți elevii contribuie la crearea poveștii cu cuvintele date.

Dacă aș fi... aș face...

Fiecare copil își imaginează și descrie ce ar face dacă ar fi altcineva decât om. Acest joc pare să fie o ecografie a personalității, relevând dorințe ascunse, frustrări, necazuri, idealuri de viață, pasiuni, caracter. O variantă a jocului poate conține jetoane care să îi inspire pe copii, așezate în fața clasei, ca un fotolimbaj. Răspunsurile au fost surprinzătoare –unii au vrut să fie nori ca să aducă ploaia ori ca să călătorească. Alții personaje cu superputeri. Alții animale de companie ca să fie mângâiați și să primească atenție și timp de la părinți.

Ce pot face cu ...?

Profesorul propune un cuvânt denumind un obiect sau arată acel obiect, iar copiii găsesc multiple variante de utilizare practică ,dar și fantezistă a acestuia. *Ce pot face cu un ziar?Pot face un coif, un evantai, un suport de protecție a mesei, un rulo pentru câine, un ochean de jucărie, o solniță, o pâlnie, o mingiuță pe care să o arunc la țintă, o copertă pentru o carte etc.* Ca variantă a jocului ,elevii pot primi într-un plic mai multe forme geometrice decupate din cartoane colorate, iar ei le așază în diferite moduri, obținând peisaje ori aspect reale, redate original: case, copaci, roboți, mașini, oameni de zăpadă etc.

Carnavalul din materiale originale

Copiii își aleg un personaj preferat ,apoi confecționează costume din materiale alese de ei,aflate la îndemână-hârtie creponată, cartoane, C.D.uri, staniol, celofane etc. .Părinții pot da o mână de ajutor la coasere, la asamblare prin lipire, pliere.

Învățătorul poate prin astfel de activități ludice, școlare ori extrașcolare, să stimuleze dezvoltarea și manifestarea creativității la școlarul mic, ajutându-l să depășească frica de ridicol, autocritica, neîncrederea, să folosească tipare neconvenționale, să aprecieze frumosul, noul, originalul din viața lui.

Voiaj European- Proiect Educațional

Margareta Adela Lazar

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

„Voiaj european” este un proiect dedicat elevilor claselor III-IV, care promovează cunoștințele despre UE și instituțiile sale, ajutând la stabilirea unui dialog între elevi, cadre didactice și actorii importanți ai UE privind Europa și viitorul ei.

Visul europenilor este acela de a exista pe tot cuprinsul Europei mai multa DREPTATE, SOLIDARITATE, LIBERTATE, O VIAȚĂ MAI BUNA pentru toti locuitorii. Uniunea Europeana are drept scop să construiască o Europă prosperă, în care să se respecte identitatea fiecărui popor.

Deviza europenilor este **UNITATE ÎN DIVERSITATE**, ceea ce semnifică: **Egalitate, Unitate, Respectarea Identității, Ordine, Prosperitate și Armonie.**

Proiectul se va desfășura anual și se va finaliza printr-un concurs organizat la finalul fiecărui an de implementare.

Acesta vizează o desfășurare pe grupe de vârstă, numărul de elevi implicați în concurs fiind de 200. elevi din clasele a III-a și a IV-a, din cadrul școlii noastre.

În pregătirea concurenților se vor implica responsabilii de proiect din școlile partenere..

Evaluarea va cuprinde următoarele etape:

- a). Etapa pe clasă
- b). Etapa pe școală, în urma căreia vor fi desemnați 4 participanți în finală. (Criteriile pentru alegerea finaliștilor vor fi stabilite de responsabilii de proiect)
- c). Etapa finală, la nivel județean, în cadrul căreia, concurenții vor avea de susținut probe în echipe.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument, justificare, context

Școala românească actuală se află mereu într-un efort de schimbare și adaptare la cerințele societății democratice. Modernizarea și ridicarea calității sale la nivelul standardelor educaționale europene, mereu reînnoite, cer o examinare atentă și actualizată, în concordanță cu evoluția sistemelor de învățământ din celelalte țări europene.

Acest proiect urmărește integrarea elevilor într-un învățământ modern, cu o perspectivă educațională permanentă, dezvoltarea unui demers educațional pornind de la o atitudine de angajare deschisă, exprimată prin bucuria participării la toate activitățile propuse, proiectul înlesnind drumul către marea familie europeană, înlăturând barierele de orice fel.

Scopul proiectului

Creșterea nivelului de informare pe teme europene în rândul elevilor și stabilirea unui dialog între elevi, cadre didactice și actorii importanți ai UE, privind Europa și viitorul său.

Obiectivele proiectului

- Îmbogățirea cunoștințelor despre UE, instituții europene, simboluri, state membre, obiceiuri și tradiții;
- Promovarea multiculturalismului și îmbunătățirea calitativă și cantitativă a tehnologiei informaționale și comunicaționale;
- Dezvoltarea capacității de explorare-investigare a realității și documentarea prin folosirea unor modalități adecvate;
- Dezvoltarea unor comportamente relaționale proprii grupurilor sociale

Descrierea activităților

Activitatea nr 1

- a. Titlul activității: Diseminarea proiectului în școlile din județ (Activitate de tip publicitar)
- b. Data/perioada de desfășurare: noiembrie-decembrie 2022
- c. Locul desfășurării: școlile partenere
- d. Participanți (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității etc.): Învățătorii și directorii educațivi din școlile din județ
- e. Descrierea pe scurt a activității:
 - realizarea unui număr de 25 de afișe publicitare;
 - prezentarea proiectului viitorilor parteneri și găsirea unor responsabili de proiect din fiecare școală parteneră;
 - prezentarea și susținerea proiectului în fața eventualilor sponsori.

Activitatea nr 2

- a. Titlul activității: „Europa- prieteni fără frontiere” (Activitate de informare și de tip concurs, expoziție)
- b. Data/perioada de desfășurare: ianuarie-februarie 2023
- c. Locul desfășurării: școlile partenere
- d. Participanți: elevi și cadre didactice implicate în proiect
- e. Descrierea pe scurt a activității
 - activitățile de informare prin utilizarea instrumentului „Vălijoara Pedagogică”,
 - vizionarea filmulețului „Miss Starlet”
 - popularizarea acțiunii, prin realizarea de fluturași
 - inițierea concursului de colaje sau desene în fiecare clasă
 - constituirea juriului format din elevi și cadre didactice care vor selecta câte o lucrare reprezentativă pentru fiecare clasă
 - primirea lucrărilor selectate

Activitatea nr 3

- a. Titlul activității: „Uniunea Europeană și țările ei” (Proiect în grup și activitate de tip concurs)
- b. Data/perioada de desfășurare: martie 2023
- c. Locul desfășurării: școala noastră
- d. Participanți: elevi, cadre didactice implicate în proiect și părinți elevilor
- e. Descrierea pe scurt a activității:
 - realizarea unor portofolii tematice referitoare la speciul țărilor europene, limbi vorbite, multiculturalitate și interculturalitate în spațiul european, pagini alese din literatura europeană pentru copii;
 - evidențierea celor mai reușite portofolii;

-selectarea acestora în vederea realizării unor mape cu titlurile: „Prin nordul Europei”, „Prin țările din răsăritul Europei “ , „ Prin sudul Europei”, etc.

-inițierea unui concurs thematic;

-pregătirea bibliografiei și a materialelor pentru concursul la care vor participa elevii claselor a III-a și a IV-a;

-constituirea juriului și desfășurarea concursului;

-evidențierea rezultatelor, înmânarea diplomelor

Activitatea nr 4

a. Titlul activității: „Drapelul Europei, drapelele țărilor europene” (Activitate practică și activitate de tip concurs)

b. Data/perioada de desfășurare: aprilie 2023

c. Locul desfășurării: școala noastră

d. Participanți: elevi și cadre didactice implicate în proiect

e. Descrierea pe scurt a activității:

-activități practice de realizare a UE, capitalele hărții Europei, în cadrul căreia se vor puncta țările acestora;

- confecționarea de stegulețe specifice fiecărei țări europene;

-chestionare legate de tema propusă

Activitatea nr 5

a. Titlul activității: „Carnavalul statelor membre” (Activitate cultural-artistică)

b. Data/perioada de desfășurare: mai-iunie 2023

c. Locul desfășurării: Zona pietonală-Bistrița

d. Participanți: elevi și părinți, cadre didactice implicate în proiect , reprezentanți ai instituțiilor partenere

e. Descrierea pe scurt a activității:

-organizarea unui carnaval în care elevii vor prezenta costume naționale ale Statelor Membre (elemente reprezentative), unele din tradițiile și obiceiurile acestora;

-trimiterea lucrărilor artistico-plastice și a portofoliilor selectate de la fiecare clasă participantă la proiect, în vederea selecției finale;

-finalizarea expoziției cu tema „Europa, prin ochi de copil”

- bilanț final la sfârșitul activităților

Comunicarea Didactică

VALI ENE

Școala Gimnazială „ Mihail Sadoveanu „

“Nu spune puțin în vorbe multe, ci mult în vorbe puține.”

Pitagora

Comunicarea poate fi **OBSTRUȚIONATĂ** sau doar perturbată de o serie de **FACTORI** care se interpun între semnificația intenționată și cea percepută putând fi legați de oricare dintre componentele comunicării (emițător, mesaj, canal, receptor), sau de interacțiunea lor.

Dintre aceștia cei mai importanți sunt :

1. Efectele de statut – uneori statutul prea înalt al emițătorului în raport cu receptorul pot cauza răstălmăcirii ale mesajului de către acesta din urmă.
2. Probleme semantice – specialiștii au tendința să folosească un jargon profesional, crezând că și ceilalți îl pot înțelege; persoanele cu statut mai ridicat au tendința de a se exprima într-un mod mai sofisticat, greu de înțeles pentru persoane cu un nivel de școlarizare scăzut.
3. Distorsiuni perceptivă – când receptorul are o imagine despre sine nerealistă și este lipsit de deschidere în comunicare, neputându-i înțelege pe ceilalți în mod adecvat.
4. Diferențe culturale – persoane provenite din medii culturale, cu valori, obiceiuri și simboluri diferite.
5. Alegerea greșită a canalelor sau a momentelor – trebuie alese canalele corecte pentru fiecare informație și de asemenea și momentul trebuie să fie bine ales – o situație urgentă nu are sorți să fie îndeplinită dacă este cerută la sfârșitul orelor de program sau la sfârșitul săptămânii.
6. Lungimea excesivă a canalelor – o rețea organizațională complicată duce la o comunicare lentă.

FACTORI FIZICI PERTURBATORI – iluminatul necorespunzător, zgomote parazite, temperaturi excesiv de coborâte/ridicate, ticuri, elemente ce distrag atenția – telefon, cafea, ceai etc.

BARIERE UMANE în cadrul unei comunicări eficiente sunt :

- fizice: deficiențe verbale, acustice, amplasament, lumină, temperatura, ora din zi, durata întâlnirii, etc.
- semantice: vocabular, gramatica, sintaxa, conotații emotionale ale unor cuvinte.
- determinate de factori interni: implicare pozitivă (ex: Imi place Ion, deci îl ascult); implicare negativă (ex: Mirela m-a bârfit acum 1 an, deci interpretez tot ce spune ca fiind împotriva mea).
- frica
- diferențele de percepție
- concluzii grăbite
- lipsa de cunoaștere

- lipsa de interes (una din cele mai mari bariere ce trebuie depășite este lipsa de interes a interlocutorului față de mesajul emițătorului).

- emoții (emoția puternică este răspunzătoare de blocarea aproape completă a comunicării).

- blocajul psihic

- tracul

Blocajele de comunicare, sau distorsiunea informației se pot produce atunci când:

- emițătorul (profesorul) nu stăpânește conținutul mesajului didactic transmis;
- acesta nu este expus clar, inteligibil și sistematizat;
- emițătorul vorbește prea încet, prea tare sau prea repede;
- nu prezintă la început scopul mesajului și nu creează motivații pentru a trezi interesul pentru comunicare;
- emițătorul nu sincronizează diferitele tipuri de comunicare (verbală, paraverbală, nonverbală, vizuală etc.);
- mesajul transmis nu corespunde cu interesele elevilor sau cu problemele ce le au de rezolvat;
- mesajul didactic este prea cunoscut sau prea abstract și nu trezește interes, producând plictiseală;
- comunicarea este numai unidirecțională, producând pasivitate;
- elevii nu sunt angajați în comunicare prin dialog sau prin întrebări retorice;
- eficiența comunicării este blocată și de fondul stresant creat de emițător (plictiseală, oboseală, nerăbdare, teama de a nu greși în expunere etc.);
- elevii nu au cunoștințele necesare pentru a înțelege mesajul didactic sau acestea nu au fost fixate temeinic și ca urmare se produc interferențe.

Între **obstacolele ce apar mai frecvent în comunicarea didactică**, menționăm:

– supraîncărcarea (determinată de criza de timp, dar și de dorința unor profesori de a nu omite lucruri importante);

– utilizarea unui limbaj încifrat, inaccesibil (sau greu accesibil) elevilor; – dozarea neuniformă, în timp, a materialului de predat;

– starea de oboseală a elevilor sau indispoziția profesorului; – climatul tensionat sau zgomotos.

Pentru **perfectiunea comunicării didactice**, este necesară cunoașterea și respectarea unor **reguli** de către profesori, între care menționăm:

– vorbirea corectă, deschisă și directă (care previne sau reduce distorsiunea mesajelor);

– încurajarea feedback-ului din partea elevilor (pentru a cunoaște în ce măsură mesajele transmise au fost corect recepționate și înțelese);

– ascultarea atentă, răbdătoare și încurajatoare a mesajelor primite din partea elevilor, concomitent cu efortul de a înțelege exact sensul acestor mesaje;

– folosirea mai multor forme de comunicare didactică pentru același tip de mesaje (de regulă, orală și vizuală, concomitent);

– repetarea mesajelor mai complexe

“Eu vorbesc cu toată lumea în același fel, indiferent dacă este omul care strânge gunoiul sau directorul universității.” – Albert Einstein

Proiect Didactic

Mureșan Liliana-Delia

Scoala Gimnaziala Mihai Eminescu Dej

CLASA: a III-a

ARIA CURRICULARĂ: Arte

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „ Sărbători de iarnă ”

SUBIECTUL LECȚIEI: O seară de iarnă – decolorarea cu pic

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECȚIEI: formare de priceperi și deprinderi

DISCIPLINE INTEGRATE: *Limba și literatura română*

Muzică și mișcare

Științe ale naturii

COMPETENȚE GENERALE :

Arte vizuale și abilități practice

1. Explorarea de mesaje exprimate în limbaj vizual într-o diversitate de contexte ;
2. Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici adecvate;

Limbași literatura română

1. Receptarea de mesaje orale în diverse contexte de comunicare;
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;

Muzică și mișcare

2. Interpretarea de cântece pentru copii, cu mijloace specifice vârstei;

Științe ale naturii

1. Explorarea caracteristicilor unor corpuri, fenomene și procese;

COMPETENȚE SPECIFICE:

Arte vizuale și abilități practice

- 1.1. Recunoașterea unor mesaje comunicate prin imagini în contexte familiare;
- 2.2. Realizarea de creații funcționale în diverse tehnici, pe diferite suporturi (hârtie, confecții textile, ceramică, sticlă etc.).

Limba și literatura română

1. 1 Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar simplu;
- 2.1 Descrierea unui obiect/ unei ființe din universul apropiat pe baza unui plan simplu ;

Muzică și mișcare

- 2.1. Cântarea individuală, în mici grupuri, în colectiv, cu asocierea unor elemente de mișcare și a acompaniamentului instrumental;

Științe ale naturii

1. 1 Identificarea unor caracteristici ale corpurilor vii și nevii;

Obiective operaționale:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1 – să recunoască materialele și metodele de lucru folosite în realizarea lucrării;

O2 – să realizeze produsul final în funcție de cerințele formulate;

O3– să evalueze lucrările ținând seama de următoarele criterii: finalizare, corectitudine, aspectul estetic al lucrării;

Strategia didactică:

Resurse procedurale:

- **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, turul galeriei, aprecierea verbală, observarea sistematică a comportamentului elevului, autoevaluarea, evaluarea orală;
- **Forme de organizare:** frontal, individual

Resurse materiale: ppt - larna, acuarele, cerneală, pic, CD, calculator;

Resurse temporale: 45 minute

DEFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Moment organizatoric

Se asigură climatul adecvat desfășurării lecției și pregătirea materialelor necesare.

Captarea atenției

Li se va prezenta elevilor un material PPT despre anotimpul iarna și se poartă discuții pe baza lui.

Vor fi numiți pe rând cinci elevi să ia câte un bilețel dintr-un plic ,să citească o ghicitoare, iar ceilalți elevi din clasă ,să ghicească răspunsurile.

A venit baba din munți,
Peste râuri făcând punți,
Și a prins, spunând povești,
Flori de gheață la ferești. **(iarna)**

Albă plapumă și moale
S-a întins pe deal, pe vale,
Iar când vine primăvara,
Se topește plăpumioara. **(zăpada)**

Om făcut de mâna mea,
Cu ochi negri și lulea.
Nici-un viscol nu-l răstoarnă,
Că e sprijinit de iarnă. **(omul de zăpadă)**

Sus pe coama munților,
Munților, cărunților,
Stă voinicul cel țepos
Veșnic verde și frumos **(bradul)**

Are tălpi, n-are picioare,
Fuge iute doar la vale,
Iar la deal, urcă agale.
(sania)

Se stabilește împreună cu elevii că răspunsurile ghicitorilor se referă la anotimpul iarna.

Se poartă apoi discuții despre caracteristicile iernii, obiceiuri și tradiții .

Anunțarea temei și a obiectivelor lecției

Se anunță tema ,, O seară de iarnă - tehnica decolorării cu pic “ și obiectivele lecției .

Dirijarea învățării

Se va prezenta lucrarea model și li se va cere elevilor să identifice materialele folosite și etapele de lucru.

Se va prezenta modul de realizare a lucrării : pe coala de desen care a fost în prealabil acoperită cu

cerneală și lăsată să se usuce, se conturează cu pic pentru a obține forme diferite. Se perforază o coală albă de scris cu perforatorul și se vor obține confetti , care se pot utiliza în lucrare.

Obținerea performanței

Se vor face câteva exerciții de mișcare a încheieturilor de la mâini .

Un elev va repeta modul de realizare a lucrării, apoi fiecare elev va lucra individual , respectând cerințele (să lucreze îngrijit și curat, să utilizeze corect tehnica decolorării cu pic.).

Evaluarea lucrărilor

Propun elevilor să aprecieze lucrările colegilor, dar și pe ale lor urmărind:corectitudinea lucrării, aspectul îngrijit, finalitatea lucrării.

Se va cânta un cântec despre iarnă.

Concluzii și aprecieri

Se vor face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție .

BIBLIOGRAFIE:

Manual Arte vizuale și abilități practice, clasa a III-a, Ed. Art Klett, autori Tudora Pițilă, Cleopatra Mihăilescu, Camelia Coman,2014

Programe școlare pentru clasa a III-a, a IV-a, Anexa nr. 2 la Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 5003 /02.12.2014 București, 2014

<https://www.poezii-pentru-copii.ro/ghicitori/ghicitoare-despre-iarna>

www.didactic.ro.

Bucuria Din Suflet De Român

CORNELIA APROFIREI

Sc Gimn "Pr. Gh Sandulescu" Dragomiresti

Dragostea de țară este un sentiment superior, înseamnă grijă, respect și prețuire, mândrie față de tot ce înseamnă români și România. Elevii clasei a IV-a, de la Școala Gimn. „Pr. Gh. Săndulescu”, s-au pregătit cum se cuvine pentru Ziua Națională a României: au confecționat stegulețe, s-au îmbrăcat în costume populare, au interpretat cântece patriotice, poezii și o miniscenetă, în cadrul activității desfășurate la nivelul întregii unități de învățământ, în sala de festivități a școlii. Toate acestea au avut ca scop dezvoltarea, în rândul elevilor, a sentimentelor de prețuire de neam și țară și de cinstire a memoriei înaintașilor, a respectului pentru bravii eroi ai neamului, care și-au slujit patria cu credință, care au luptat cu iubire și devotament pentru păstrarea independenței țării, pentru apărarea gliei de invaziile străine, care au udat cu sângele lor pământul acestei țări în care au trăit cu credință, cu demnitate, cu mândria că sunt români, bravi urmași ai înaintașilor noștri și datorită cărora ne bucurăm în prezent de libertate și unire.

Să le urmăm exemplul și să luptăm pentru păstrarea credinței strămoșești, pentru păstrarea valorilor morale, principiilor sănătoase de viață după care s-au călăuzit bunicii noștri și strămoșii noștri de-a lungul timpului!

CREATIVITATEA ÎN EDUCAȚIE

Daniela Cioltan

Scoala Gimnaziala Bogdan Voda Campulung Moldovenesc

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Creativitatea este rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare. În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din școală, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Învățătorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc. Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al elevului. În acest sens, ea va viza: - stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii; - declanșarea motivației pozitive și afective; - asigurarea unui climat educațional adecvat; - jocuri și metode pedagogice active; - conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui; - valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârsta școlară. Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului școlar fiind părinții și cadrele didactice. Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. VV

Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului școlar fiind părinții și cadrele didactice. Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității.

De Ce Manuale Alternative?

Elena Mitrescu

Liceul Teoretic, Comuna Filipestii de Padure

Deși a trecut ceva vreme de când manualele unice au devenit istorie, încă mai apar controverse legate de manualele alternative: De ce manuale alternative? Cum îmi aleg manualul pe care îl voi folosi la clasă? Cât de subiectivă poate deveni alegerea unui manual?

O parte a răspunsurilor o găsim poate în tipul de societate în care trăim: legea cererii și a ofertei. Dar, cu siguranță nu putem reduce doar la atât. Deci care sunt criteriile de care trebuie să țin seama în alegerea unui manual? Situația ideală ar fi ca alegerea să fie una reală, dintr-un teanc, nu dintr-o listă, așa cum, din păcate, se mai întâmplă.

Primul lucru pe care îl urmăresc în alegerea unui manual este dacă acesta este în conformitate cu programa. Un alt reper este caracterul nediscriminativ al manualului ales, să nu conțină imagini sau texte suport care să lase loc de interpretări legate de religie, etnie, gen.

Nu pierd din vedere calitatea conținutului științific al manualului, calitatea limbajului, simplitatea și claritatea acestuia, calitatea ilustrațiilor, atractive pentru orice copil, corectitudinea textului scris, așezarea în pagină, forma și mărimea literelor în funcție de importanța conținutului.

În ultimii ani manualele se distribuie însoțite de CD. Acestea sunt utile, probabil făcute să ușureze ghiozdanele elevilor. Le-am putea folosi la școală, de către toți elevii, dacă ar exista pe fiecare bancă câte un calculator. În lipsa acestor calculatoare, CD-urile rămân a fi studiate temporar de către elevi acasă, manualul clasic rămânând „cartea de căpătâi”.

În concluzie, spun de manualele alternative, care pot fi de un real sprijin, dacă sunt alese cu grijă și responsabilitate, fiind cu adevărat un instrument de lucru util pentru elevi. Frumusețea și adevărata provocare constau în faptul că profesorul nu trebuie să aleagă cel mai bun manual, ci pe cel mai potrivit nevoilor clasei pe care o îndrumă.

Bibliografie:

Gerghit, Ioan- 1983, Proiectarea lecției, în Perfecționarea lecției în școala modernă, E.D. P., București

Cucoș, Constantin- Pedagogie, 2000, Editura Polirom, Iași

MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

MARIA DIANA SARCA GRIGA

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

Prof.înv. primar Sarca Griga Diana, Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Bistrița

Motivația este considerată "motorul personalității", fiind o sursă de activitate și totodată un proces psihic important, cu un rol semnificativ în activitatea de învățare a elevului. Este cheia succesului în procesul de învățare care îl mobilizează pe elev la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunoștințe, la formarea unor priceperi și deprinderi.

Școlarii din ciclul primar au cea mai mare nevoie de stimulare, de a face eforturi pentru a învăța. Astfel, elevii vor fi profund implicați în sarcinile de învățare, vor fi informați despre scopul învățării, domeniile de aplicare ale cunoștințelor, li se va stimula curiozitatea și dorința de autodepășire.

Lipsa motivației poate să conducă nu numai la performanțe școlare scăzute, ci și la alte acumulări negative care pot sta la baza unor abateri sau deviații comportamentale. De aceea, măiestria cadrului didactic, aprecierile verbale, încurajările, utilizarea unor metode activ-participative au un impact semnificativ asupra stimulării motivației pentru activitatea didactică.

P. Golu evidențiază câțiva factori care pot influența motivația de învățare a școlarului mic: dorința de a primi o diplomă, nevoia de a fi lăudat, teama de eșec, interesul pentru cunoaștere, plăcerea însăși de a învăța.

Activitatea școlarului mic poate fi susținută nu numai de o motivație externă, dar și de una internă care activează procesul de acumulare a cunoștințelor într-un mod continuu. La această vârstă elevul dorește să afle din ce în ce mai multe despre fapte și întâmplări la care nu poate participa efectiv, fiind stimulat în acest sens de rețeaua mass-media, un rol foarte important constând în participarea la diferite jocuri pe telefon sau calculator. El se dovedește a fi un pasionat colecționar de ilustrații, surprize de la diferite jocuri, gume de mestecat, figurine, diferite mărci de mașini, fotbaliști sau păpuși. Totodată școlarul mic poate manifesta puternice înclinații spre muzică, dans, sport, mulți dintre ei participând la diferite cluburi specifice preferinței personale. Dascălul trebuie să cunoască și să evidențieze această latură a personalității școlarului mic spre pentru a-i stimula atașamentul față de școală și învățătura și de a crea o evidentă stare de bine.

Performanțele elevilor reies din rezultatele învățării, la baza cărora stau numeroase motive. Dacă un elev este motivat, acesta va avea performanțe mai ridicate decât unul care este mai puțin motivat, ceea ce înseamnă că performanța este nemijlocit determinată de motive. Atâta timp cât performanța unui elev este ridicată, acesta va crede despre sine că este o persoană competentă, iar dacă performanța avută este slabă, el se va percepe ca fiind o persoană lipsită de calitate și va începe să se devalorizeze. Cercetările psihologice au arătat că în sarcinile simple, pe măsură ce crește intensitatea motivației, crește și nivelul performanței. În sarcinile complexe însă, creșterea intensității motivației se asociază, până la un punct cu creșterea performanței, după care aceasta din urmă scade.

Motivația este una dintre cele mai importante componente când vine vorba de formarea și dezvoltarea învățării autodirijate la elevii claselor primare. Ea are un rol crucial în activitatea de învățare a copilului, și ca urmare în formarea personalității lui.

BIBLIOGRAFIE:

Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminița – Psihologie școlară – Editura Polirom, Iași, 1999;

Kulcsar, Tiberiu – Factorii psihologici ai reușitei școlare – E.D.P., București, 1978;

Neacșu, I. (1978), Motivație și învățare, E.D.P., București Stoica, Marin – Pedagogie și psihologie – Editura Gheorghe Alexandru, 2001;

Vintilescu, Doina – Motivația învățării școlare – Editura Facla, 1977.

COMPETENȚELE DIGITALE ALE ȘCOLARILOR

LAURA MARIA NECHITI

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând.

Lecciónile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani. În continuă dezvoltare, tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele Integrării Digitale.

Piața muncii s-a schimbat, au apărut noi tipuri de activități, ce țin pasul cu evoluția pieței IT, însă procesul de educare a rămas același. Guvernele, instituțiile de învățământ și companiile private trebuie să răspundă unor provocări și să profite de oportunitățile pe care le oferă tehnologia.

Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot, e un motiv suficient de bun pentru a încerca să schimbăm modul în care tinerii asimilează informațiile oferite în timpul cursurilor. În multe state europene și americane, companiile de IT, împreună cu guvernele, au implementat cu succes mii de proiecte în instituții de învățământ. Având ca scop facilitarea accesului la informație și la cursuri, clasele interactive, bazate pe programe software create pentru învățământ, au îmbunătățit considerabil nu doar relația dintre elevi și profesori, dar și relațiile dintre părinți și elevi, precum și modul în care studentul asimilează materia de curs.

Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care e important ca aceștia să deprindă abilitățile necesare într-o societate bazată pe consum. Întrucât tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele implementate în școli au scopul de a-i oferi elevului o experiență didactică interactivă, bogată și variată, devenind în același timp mai disciplinat și mai informat.

Școlile trebuie să integreze mecanismele ICT în procesul de învățare dacă doresc să fie parte a rețelei globale. Pregătirea unei școli în acest sens ar trebui să țină cont de următoarele aspecte: numărul de computere, accesul fizic la noi tehnologii, răspândirea rețelei, accesarea și organizarea conținutului electronic, calitatea și viteza conexiunii în școli. Profesorii trebuie instruiți la rândul lor pentru a folosi Internetul și computerele ca metode de predare în beneficiul elevilor. Elevii ar trebui învățați de la cele mai tinere vârste posibile să folosească tehnologiile informației și comunicării pentru îmbunătățirea performanțelor în studiu.

Este esențial ca în cadrul comunității să existe pentru viitorii specialiști ICT oferte de instruire bazică sau avansată în programare de software, hardware și design Internet. În acest sens, tehnologiile informației și comunicării sunt integrate în totalitate în curriculum, sunt predate în cursuri și sunt esențiale procesului de învățare.

În acest scop au fost create documente digitale, dar și aplicații dedicate învățării asistate de computer (dezvoltarea bibliotecilor digitale, crearea platformelor de e-learning, crearea rețelelor dedicate procesului educațional informatizat). Consider că orice inițiativă trebuie să aibă în vedere crearea și valorificarea unui conținut digital, altfel nu putem vorbi de digitalizarea actului educațional.

Însă, odată cu aceste preocupări, au apărut carențele la inițiativele de promovare a noilor tehnologii în învățământ. Aceste inițiative au luat-o adesea înaintea capacității multor dascăli de a înțelege și adapta cursurile la nevoile elevilor. Realitatea este că mulți profesori nu reușesc să folosească computerul ca suport didactic la clasă, iar formulele de predare-învățare de la noi trebuie radical modificate. Elevul trebuie pus să gândească, să se implice efectiv, să se autoevalueze, iar acest lucru se poate realiza numai dacă profesorul va deveni coordonator și evaluator, va antrena elevul în proiecte concrete,

proiecte cu un profund conținut de viață reală.

Utilizarea platformelor virtuale pentru realizarea proiectelor educaționale reprezintă un concept nou abordat în mediul educațional. Învățarea nu este centrată pe obiecte de studiu, ci pe calitățile și abilitățile pe care cel care învață trebuie să și le dezvolte, stimulează lucrul în echipă, favorizează atașamentul grupului la valorile promovate de proiect. O serie de proiecte folosesc platforme de învățare virtuală – un spațiu comun de învățare, care poate fi accesat de la orice PC prin Internet. Participanții în mediul virtual trebuie să aibă control, în orice moment, asupra propriului proces de învățare.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. Simpozion Internațional ediția I, *Responsabilitate publică în educație*, Editura Crizon, Constanța, 2009
3. <http://www.acsoare.com/category/educatie>
4. <http://iteach.ro>
5. <http://portal.edu.ro>

Rolul Activităților Extracurriculare În Formarea Personalității Elevilor

Rodica Mate

Scoala Gimnaziala Horea Horea

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Actualele activități instructiv-educative sunt centrate pe această individualitate a tinerilor, de aici și nevoia de a utiliza metode variate de predare, selectate atent, în funcție de personalitatea și nevoile celor care urmează a fi prelucrați. Astfel, în activitatea didactică, este indicat să putem identifica din timp elevii cu un potențial crescut sau scăzut în diferite domenii de activitate.

În fiecare școală se urmează un curriculum unitar; prin curriculum unitar se înțelege rutina cursurilor care are ca finalitate o examinare (teste naționale). Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova. Dar este suficient în ceea ce privește formarea personalității tinerilor, a celor care vor participa activ la cerințele societății actuale? Să presupunem că există un elev care are rezultate foarte bune, dar nu se poate exprima liber, este emotiv; în acest caz, elevul va trebui, pe viitor, să aplice pentru un loc de muncă, să participe la diferite interviuri la care, cel mai probabil, va fi respins. Mai sunt și cazurile elevilor cu un potențial crescut față de învățătură, dar care sunt total dezinteresați de activitățile în aer liber, prin urmare sunt inactivi din punct de vedere fizic. Pe lângă studiu, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Examenele și studiile sunt doar o parte care trebuie completată de alte componente pentru a forma o personalitate integrabilă în această societate competitivă. Astfel, complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun.

Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizată, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu

epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară.

Exemple de activități extrașcolare:

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural .

Serbările și festivitățile - marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate de către cadrele didactice, le oferă elevilor răsplata primită după muncă, și de asemenea au un rol de motivare, mai puțin semnificativ.

Concurșurile școlare - sunt o metoda extrascolară de a stărni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilități pe care aceștia le au. Concursuri precum "Micii olimpici" sau „olimpiadele școlare” pot oferi cea mai bună sursă de motivație, determinând elevii să studieze în profunzime și prin urmare să scoată rezultate mai bune la școală.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora, ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață.. Realizarea acestui obiectiv depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Inima Mea Care Bate

GHEORGHITA COTET

Liceul Teoretic Ionita Asan Caracal

Vă propun un proiect de activitate care promovează comunicarea pentru rezolvarea conflictelor la nivelul clasei.

OBIECTIVE

După realizarea acestei activități, elevii vor fi capabili:

1. Să recunoască propriile reacții de ordin fizic într-o situație de conflict;
2. Să descrie aceste răspunsuri de ordin fizic în situații de conflict;
3. Să explice cum sunt influențate comportamentele noastre de reacțiile fizice în situații de conflict.

CONCEPTE-CHEIE

A recunoaște conflictele

INFORMAȚII PRELIMINARE

Conflictele sunt considerate adeseori ca fiind situații tensionate, de stres și agresiune. Activitatea pe care o propun cercetează reacțiile noastre de ordin fizic în situații de conflict.

În timpul conflictelor, noi reacționăm tensionat, dovedind că suntem stresați: ridicăm vocea, inimile noastre bat mai repede, tremurând de furie, pălim etc. Răspunsurile noastre într-o situație de conflict o afectează și pe cealaltă persoană. De exemplu, dacă eu ridic vocea și cealaltă persoană va ridica vocea. Când cineva ridică vocea la noi, avem tendința să strigăm încă și mai tare! Reacțiile noastre fizice duc la agravarea situațiilor de conflict.

Uneori ne folosim conștient de reacțiile noastre fizice pentru a-i influența pe ceilalți. De exemplu un elev ridică vocea pentru a-și speria și pentru a-și influența colegii de clasă, iar un părinte care se ceartă cu copilul său devine brusc tăcut, amenințându-l pe copil mai ales din priviri.

Alteori, ne ascundem adevăratele sentimente. În astfel de împrejurări, deși s-ar putea ca inimile noastre să bată mai tare și mâinile să ne tremure, ne prefacem că nu ne este frică: încercăm să părem „tari”, nu „slabi”.

Iată câteva exemple despre cum reacționăm fizic în situații de conflict:

- vorbim mai tare;
- transpirăm;
- tremurăm;
- fugim;
- vorbim mai repede;
- respirăm mai repede;
- ne strângem mâinile pumn;
- roșim sau pălim;
- batem din degete sau din picioare;
- inima noastră bate mai repede;
- plângem;
- vorbim extrem de calm;
- nu vorbim deloc;
- strângem din dinți;
- facem grimase;

INDICAȚII PENTRU PROFESORI

Această activitate cere elevilor să se gândească la reacții de ordin fizic în situații de conflict. Ei vor fi mai productivi, mai realiști și se vor simți mai bine dacă veți realiza o activitate de încălzire. (Exemple de activități de încălzire: Obiectele, 10 secunde, Dă moneda mai departe, Ghicitorul, Creioanele etc.)

Explicați elevilor că răspunsurile de ordin fizic la situațiile de conflict includ atât reacții fiziologice, ca transpirația, cât și reacțiile fizice conștiente, precum fuga.

Aveți grijă ca elevii să înțeleagă cum să completeze Fișa de lucru „Inima mea care bate”.

MATERIALE

Fișele de lucru ale elevilor „Inima mea care bate” și „Nu-mi spune așa ceva!”, coli, creioane, tablă și cretă(sau coli mari și markere).

ACTIVITATE

1. Împărțim clasa în grupe de câte șase.
2. Explicăm că în situații de conflict acționăm, vorbim și simțim altfel decât în situații normale. De exemplu, se poate întâmpla să țipăm la un prieten, în loc să vorbim pe un ton moderat.
3. Elevii au la dispoziție 10 minute pentru a nota cât se poate de multe reacții fizice în situație de conflict. Dacă au dificultăți în realizarea acestei sarcini, le cereți să-și reamintească situații de conflict în care au fost implicați recent și felul în care au reacționat corpurile lor în timpul unor astfel de incidente.
4. Elevii din fiecare grupă urmează să comunice celorlalți din clasă exemplele de răepunsuri de ordin fizic în situații de conflict. Un elev va scrie pe tablă toate aceste sugestii.
5. Împărțim elevilor Fișa de lucru „Inima mea care bate”. Elevii trebuie să completeze pe fișa de lucru (în prima coloană) lista reacțiilor fizice în situație de conflict
6. Împărțim acum elevilor Fișa de lucru „Nu-mi spune așa ceva!” și cereți elevilor să o completeze. (Pentru a-i ajuta pe elevi să se simtă în largul lor când răspund la întrebări, spuneți-le să NU-și scrie numele pe fișă, astfel nu va fi nevoie să-și împărtășească cu ceilalți răspunsurile.)
7. Purtați o discuție cu elevii.
8. Fișa de lucru „Inima mea bate” poate fi folosită fie în cadrul activității din clasă, fie ca temă. Cereți elevilor să-i întrebe pe patru dintre colegii lor de clasă cum reacționează fizic în situații de conflict. Țipă? Folosesc un limbaj urât? Devin extrem de tăcuți? Elevii urmează să bifeze în căsuța corespunzătoare răspunsurile lor.
9. După ce elevii au completat Fișa de lucru „Inima mea care bate”, realizați o discuție despre căile variate prin care oamenii răspund la conflicte. De asemenea, discutați despre felul în care reacțiile fizice ale elevilor contribuie la intensificarea conflictelor. De exemplu, când un elev ridică vocea, celălalt strigă mai tare. Escaladarea conflictelor duce adesea la violență.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII

- Cum influențează sentimentele voastre felul în care acționați?
- Să presupunem că doi elevi, Iannis și Vladimir, se ceartă în pauza mare. Iannis vrea să meargă să cumpere înghețată, iar Vladimir vrea să rămână să joace fotbal. Iannis strigă la Vladimir și-i aruncă o privire furioasă. Cum ar putea răspunde Vladimir? Cum i-ar putea răspunde Iannis lui Vladimir?
- Cum reacționează băieții în situații de conflict?
- Cum reacționează fetele în situații de conflict?
- De ce credeți că există/nu există diferențe între cum reacționează băieții și cum reacționează fetele în situații de conflict?
- Credeți că există diferențe între cum reacționează mamele și tații în situații de conflict? De ce da sau de ce nu?
- Ce este mai de folos în rezolvarea celor mai multe conflicte: FURIA sau CALMUL/RĂBDAREA? De ce?

Manifestarea Creativității În Activitățile Practice

P.î.p.p. MIHAELA TÎLVĂR

Scoala Gimnaziala "Duiliu Zamfirescu,,G.P.N. Dumbraveni

Creativitatea este un concept care a suscitat multe controverse cu privire la descrierea lui completă și a măsurării lui sigure, fiind asociat cu comportamentul creativ și cu procesele mintale implicate. Termenul a fost introdus de G.W. Allport și desemna, inițial, o formațiune de personalitate. (Lespezeanu, 2007, 81).

Actual, creativitatea este considerată o capacitate complexă și fundamentală a personalității umane care produce ceva nou, original, de valoare și cu eficiență științifică și socială. Este un rezultat al influențelor și relațiilor factorilor subiectivi și obiectivi, adică a posibilităților persoanei și a condițiilor ambientale. Se sprijină pe date și soluții anterioare și îmbină investigații și date noi. (Pavel, 1991, 175).

Fiind o capacitate și o aptitudine a personalității, creativitatea este considerată, totodată, un produs și un proces. Este un produs pentru că se dobândește ca abilitate de a realiza ceva nou printr-o activitate sau printr-o experiență, necesitând foarte multă muncă. Este și un proces, întrucât necesită evoluție în timp. (Ezechil, 2001, 129).

Creativitatea se poate manifesta în toate domeniile cunoașterii și vieții sociale. Această capacitate are următoarele caracteristici: flexibilitate, noutate, originalitate, fluentă, senzitivitate și ingeniozitate. În desfășurarea procesului creativ G. Wallas a identificat următoarele etape: preparația, incubația, inspirația și verificarea.

Pentru a se adapta noilor condiții de viață, copiii de azi trebuie să fie creativi, iar creativitatea la copiii preșcolari se poate stimula prin multiple căi și mijloace variate.

Copilul se naște cu capacitatea de a învăța, dar șansa supraviețuirii, a umanizării și socializării lui depinde de contactul cu adultul, de mediul educațional. Tot ceea ce poate realiza o ființă umană depinde de învățare, exercițiu, muncă și creație. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității.

Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a acestora. Copilul este prin natura sa un spirit creativ, datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște ceea ce se petrece în jurul său.

Preșcolăritatea este apreciată tot mai mult, ca vârsta care cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, pe parcursul ei înregistrându-se ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea personalității umane și una din cele mai semnificative achiziții cu ecou evident pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. De aceea nu putem face abstracție de una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității – creativitatea. Văzută prin prisma personalității, creativitatea capătă sensul de potențial creativ, de sumă de însușiri sau factori psihici ai unor viitoare performanțe. Educatoarei îi revine misiunea de a depista de timpuriu posibilitățile creative ale copiilor și de a crea condiții optime de dezvoltare. Așa cum muzica ne învață să ascultăm iar pictura ne învață să privim, activitățile practice ne învață să acționăm, să găsim calea spre rezolvarea problemelor practice.

Prin activitățile practice, copilul pătrunde în lumea reală, ia contact cu materiale naturale, descoperă că există materiale care aparent nu mai au întrebuințare, dar că le poate folosi pentru a crea jucării, poate contribui la amenajarea spațiului educațional.

Activitățile practice dezvoltă copiii spiritul de observație, pentru că obișnuiesc preșcolarul să fie atent la detalii, să analizeze modalitatea de a lucra. Se îmbină acțiunea mentală cu cea fizică.

Copilul trebuie să își imagineze cum va arăta obiectul pe care dorește să îl realizeze; se schițează imaginar obiectul, apoi imaginația prinde o formă concretă prin lucrarea realizată în cadrul activității.

Activitățile practice activează toate simțurile, toate funcțiile spiritului inventiv al copilului. Copilul își solicită spiritul inventiv atât atunci când creează obiecte din imaginația sa sau reproduce un model real, cât și atunci când inventează mijloace de a ocoli dificultățile tehnice pe care le întâlnește în realizarea unui obiect.

La nivel preșcolar se formează deprinderi de lucru: cu hârtie – îndoire, pliere, decupare, lipire, asamblare, împletire și țesere; cu fire textile – împletire, înnodare, șnuruire, tăiere și lipire, rulare; cu materiale textile – decupare, lipire, împletire; înșirare; lucrări cu materiale din natură în care se folosește decuparea, lipirea, asamblarea și decorarea.

Cel mai important rol pe care îl au activitățile practice în dezvoltarea personalității copiilor este dezvoltarea imaginației, a creativității. Stimularea potențialului creativ prin activitățile practice se bazează pe următoarele principii:

- asigurarea conexiunii între diferitele categorii de activități în cursul zilei;
- stimularea potențialului creativ al copiilor în realizarea unor lucrări, utilizând cu precădere materiale din natură;
- interdisciplinaritatea în cadrul activităților practice.

Activitățile practice trebuie corelate cu celelalte activități din grădiniță pentru a contribui la stimularea potențialului creativ, iar natura și materialul bogat de care dispunem constituie un punct de plecare în activitatea de creație.

Tehnicile de lucru și materialele care se folosesc în activitățile practice sunt cele care contribuie la dezvoltarea creativității copiilor. Cu cât materialele sunt mai variate, cu atât își pot exercita mai ușor imaginația.

Tehnicile care conduc cel mai mult la dezvoltarea creativității prin activitățile practice sunt cele folosite în lucrul cu materiale din natură sau deșeuri. Dacă în tehnicile de lucru în hârtie, fire de lână, materiale textile, copiii parcurg un anumit proces tehnologic, demonstrat și explicat de educatoare, în activitățile cu materiale din natură un rol deosebit îl are imaginația fiecăruia, deoarece se anunță copiilor tema, lăsând la liberă lor alegere modul de execuție. În mod deosebit, în aceste activități se folosește metoda brainstorming-ului, metodă de dezvoltare a creativității în grup. După ce se anunță tema, copiii sunt solicitați să formuleze idei despre modul în care se poate realiza tema. Educatoarea poate aduce modele de lucrări realizate cu tema respectivă, dar acestea sunt prezentate doar la începutul activității, ca o sugestie a modului de realizare a temei și nu este lăsată lucrarea ca model de lucru pentru copii. Ei trebuie să lucreze activând propria imaginație. În timpul lucrului copiilor le pot fi sugerate unele tehnici de îmbinare a detaliilor și este mult mai productiv ca preșcolarii să fie lăsați să se consulte între ei, în acest fel dezvoltându-se spiritul de cooperare.

Aprecierile pozitive, încurajatoare, ale educatoarei îi stimulează pe toți copiii în exprimarea liberă a sentimentelor, a emoțiilor, a trăirilor, prin obiectele realizate.

Organizarea expozițiilor oferă copiilor sentimentul de satisfacție a lucrului bine făcut și, totodată creează posibilitatea de a-și aprecia mai bine munca lor și a colegilor.

Toți copiii au potențial creator, dar este datoria cadrului didactic să dirijeze și să valorifice această creativitate prin stimularea ei cu teme cât mai variate, în care să folosească combinații de tehnici de lucru și materiale cât mai diversificate.

Copiii sunt atrași de obiectele din natură, le place să descopere mediul înconjurător, să exploreze tot ce este nou. Având la îndemână diverse materiale, prin diverse tehnici, ei crează.

Lucrările realizate, rezultatul muncii, îi entuziasmează, le crește încrederea în propriile forțe și le stimulează dorința de a cunoaște mai mult.

Activitățile practice desfășurate cu copiii, având ca material de lucru „ produsele naturii” oferă reale posibilități de stimulare a creativității în funcție de cunoștințe, de înclinații, de interese și de aptitudini. S-a constatat existența fenomenului creativității în stare potențială la toți copiii, manifestarea lui înregistrând grade diferite, iar în acest sens se impune lăsarea unui „câmp liber” de manifestare pe linia imaginației, a fanteziei, a creativității. În stimularea creativității, importante sunt deopotrivă metodele, relația educatoare – copil, atitudinea educatoarei și atmosfera instaurată de aceasta în sala de grupă.

În munca fiecărei educatoare trebuie să existe elementul creator, deoarece ea este cea care îl stimulează, îl ajută și îl încurajează pe copil în micile sale „ creații”.

Bibliografie:

- Ezechil, L., Lăzărescu P., M. (2001). Laborator preșcolar. București. Editura V& I Integral
- Goia, R. (2006). Formarea deprinderilor manuale prin activități practice-aplicative. Brașov. Editura Infomarket
- .-Lespezeanu, M. (2007). Tradițional și modern în învățământul preșcolar. Editura Omfal Esențial
- Nicola, G. (1981). Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ. București. Editura Didactică și Pedagogică
- Pavel, V. (1991). Educație plastică. București. Editura Didactică și Pedagogică
- Petrica, M. (1973). Metodica predării activităților manuale în grădinița de copii. București. Editura Didactică și Pedagogică

Metoda Cubului

Adriana Georgescu

Liceul Sanitar Antim Ivireanu Mun. Rm. Valcea

Metoda cubului este o tehnică prin care se evidențiază activitățile și operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut. Ea oferă posibilitatea de a dezvolta competențele necesare abordării complexe și integratoare.

Etape:

- realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;
- anunțarea temei, subiectului pus în discuție;
- împărțirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului.

1. Descrie importanța cifrei 2 în fiecare dintre numerele: 236480; 629000; 170732; 222222.
2. Compară suma numerelor 187550 și 143287 cu diferența numerelor 145220 și 40243.
3. Asociază corespunzător:

Suma numerelor 147300 și 272500	19011
Diferența numerelor 67250 și 45200	419800
Micșorați cu 1407 numărul 20418	112450

4. Argumentează valoarea de adevăr a următorului calcul matematic, efectuând proba prin adunare și scădere:

$$437520 - 221483 = 216037$$

5. Analizează propozițiile de mai jos și anulează-o pe cea care nu prezintă un adevăr:

- Unul din termenii necunoscuți ai adunării se află prin adunare.
- Descăzutul se află prin adunare.
- Scăzătorul se află prin scădere.
- 6. Aplică proprietățile cunoscute ale adunării pentru a rezolva exercițiul rapid:

$$11307 + 11308 + 11309 + 21 + 22 + 23 =$$

Măsuri De Prevenire Și Combatere A Abandonului Școlar

MARCELA CAZACU

SCOALA GIMNAZIALA Nr. 25 Galati

Prof.înv.primar Cazacu Smaranda Maricela

Școala Gimnazială Nr. 25, Galați

“Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea”

Nelson Mandela

Abandonul școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât și elevii nu mai consideră școala un viitor.

Deși principalii factori de creștere a probabilității de a renunța la educație sunt localizați la nivelul familiei și al comunității, recomandările pentru atenuarea acestor factori se adresează în primul rând școlii. Exceptând obiectivul general al creșterii responsabilității școlii, nu există priorități absolute, iar acțiunile recomandate nu sunt substituibile, ci complementare. Accentul este pus pe prevenție, dar există și recomandări în ce privește reintegrarea elevilor care au renunțat recent la educație. Ca posibile linii de acțiune, se recomandă:

- Creșterea flexibilității programelor “*A doua șansă*” – din punct de vedere a grupurilor de vârstă.
- Creșterea flexibilității programelor “*A doua șansă*” – din punct de vedere al curriculei.
- Creșterea atractivității școlii – prin activități extracuriculare care au loc în școală, precum: acțiuni de renovare, de curățenie a școlii, competiții artistice și sportive.

- Utilizarea experienței celor ce au renunțat la școală pentru a preveni scăderea încrederii în educație.

Creșterea implicării proactive a cadrelor didactice în combaterea abandonului școlar și renunțării timpurii la educație. Profesorii ar putea fi susținuți să găsească soluții pentru creșterea integrării elevilor pentru o mai bună comunicare cu ei și cu părinții acestora și să implice elevii în activități extracuriculare și de consiliere.

- Stimularea administrațiilor locale și a ONG-urilor de profil să implice ca voluntari tinerii elevi de clasa a VIII-a și de liceu proveniți din comunități cu risc ridicat de abandon în programe de suport pentru bătrâni și familii aflate în nevoie.

-Ținerea evidenței situației elevilor aflați în fluxuri de migrație internațională circulatorie.

Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar:

- identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon școlar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon școlar.

În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat, ce se desfășoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Școala nu este numai despre elevi, profesori și părinții. Școala este și despre toți ceilalți agenți ai vieții socio-economice care se pot implica pentru a face activitatea educațională mai interesantă și mai motivantă pentru tineri. Lucrătorii sociali, serviciile și organizațiile de tineret, lucrătorii de asistență socială, psihologii, asistentele medicale și alți terapeuți, servicii de protecție a copilului, specialiști, polițiști, syndicate, afaceri, mediatori interculturali, asociații ale migranților, ONG-uri și alte organizații comunitare din mediul sportiv etc. Cooperarea cu acești parteneri poate contribui la vitalizarea și diversificarea actului educațional, la motivarea tinerilor și, în final, la atractivitatea educației pentru tineri care este obiectivul final în lupta pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar.

Educația de calitate, asigurată în mod echitabil, indiferent de mediul familial și comunitatea în care trăiesc copiii, reprezintă singurul instrument pentru combaterea sărăciei și pentru respectarea demnității copiilor și părinților lor.

Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte și să nu uităm că educația depinde foarte mult și de familie.

Bibliografie:

<https://www.thriveglobal.ro/stories/copii-pierduti-abandonul-scolar-a-crescut-alarmant-in-perioada-pandemiei> <https://www.autocv.ro/wp-content/uploads/2019/10/ghid-abandon-scolar.pdf>
<https://eduform.snsr.ro/campanie-online/abandonul-scolar>

"Ajută Buburuza!" - Joc Didactic

Ioana Tătaru

Grădinița cu P.N. Bogza, com. Sihlea

JOCUL DIDACTIC „Ajută buburuza!”

(GRUPA MARE)

Scopul didactic: Verificarea și consolidarea deprinderii de a alcătui propoziții cu anumite cuvinte date, de a identifica cuvintele dintr-o propoziție, de a despărți cuvintele în silabe, de a folosi corect singularul și pluralul substantivelor, de a identifica cu ce sunet începe un anumit cuvânt.

Sarcina didactică: Formularea de propoziții; precizarea numărului de cuvinte din propoziție; despărțirea în silabe a cuvântului descoperit; folosirea corectă a singularului și pluralului.

Regulile jocului:

- grupa este împărțită în două echipe (fluturi și albine);
- educatoarea numește câte un copil de la fiecare echipă care va alege un jeton, va denumi imaginea reprezentată pe acesta, va preciza sunetul inițial al cuvântului, va despărți cuvântul în silabe (precizând numărul acestora), va alcătui propoziții;
- copiii vor rezolva probele jocului, ajutând-o pe buburuza să-și găsească bulinele pierdute;
- buburuza va primi bulina dacă răspunsul este corect.

Elemente de joc: Întrecerea, mișcarea, mânuirea materialului, aplauzele, surpriza, bulinele buburuzei, bătaia din palme, recompense.

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

1. Moment organizatoric

Asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității:

- aerisirea sălii de grupă;
- pregătirea materialului didactic;
- aranjarea mobilierului;
- intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă;
- controlul ținutei pe scăunele.

2. Captarea atenției

Captarea atenției se va realiza prin prezentarea elementului surpriză al activității – *Buburuza*, care este tristă deoarece vântul călător i-a spulberat bulinele de pe rochiță. Ea va aduce copiilor un coșuleț cu plicuri în care sunt jetoane cu insecte. Aceasta îi roagă pe copii să o ajute să-și găsească bulinele pierdute, răspunzând corect la activitatea de educarea limbajului. Buburuza le mai spune copiilor că o să le facă o surpriză la sfârșitul activității dacă o vor ajuta să-și găsească bulinele.

3. Anunțarea temei și a obiectivelor

Se anunță tema activității în termeni accesibili și se prezintă pe scurt sarcinile pe care le vor avea copiii de îndeplinit:

„Copii, doriți să o înveselim pe buburuza?”

„Pentru a nu mai fi tristă, buburuza trebuie să-și recapete bulinele pierdute. Noi o vom ajuta desfășurând jocul didactic, unde vom despărți cuvinte în silabe, vom alcătui propoziții, vom spune cu ce sunet începe anumite cuvinte.”

4. Explicarea și demonstrarea jocului

În desfășurarea jocului, copiii vor avea de rezolvat mai multe sarcini pe care educatoarea le face cunoscute acestora: să denumească imaginea de pe jeton, să precizeze sunetul inițial al cuvântului

respectiv, să dea exemple de alte cuvinte care încep cu același sunet, să despartă cuvântul în silabe și să specifice numărul acestora, să formuleze propoziții, să formeze singularul sau pluralul cuvântului găsit.

Pentru a găsi bulinele buburuzei, grupa de copii va fi împărțită în două echipe, echipa *Fluturilor* și echipa *Albinelor*. Buburuza primește buline doar dacă răspunsurile celor două echipe sunt corecte și complete. Echipa care răspunde corect va primi o față zâmbitoare.

Pentru a înțelege mai bine regulile ce trebuie respectate în desfășurarea jocului, educatoarea face o demonstrație, cerând copiilor să fie foarte atenți la modul în care ea va rezolva sarcinile expuse mai sus.

5. Jocul de probă

Educatoarea solicită unui copil să aleagă un jeton, să denumească imaginea, să spună cu ce sunet începe cuvântul, să dea exemple de alte cuvinte care încep cu același sunet, să formuleze o propoziție, să despartă cuvântul în silabe și să precizeze numărul acestora. Pentru realizarea acestor sarcini se vor antrena mai mulți copii.

6. Jocul propriu-zis

După ce copiii au înțeles regulile jocului, se trece la executarea propriu-zisă a acestuia. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze, iar buburuza va primi buline în schimbul sarcinilor corect îndeplinite de către copii.

Pe tot parcursul jocului, sunt antrenați toți copiii, încurajându-le spiritul de competiție.

7. Complicarea jocului

Educatoarea va scoate din plicurile colorate câte un jeton cu insecte, iar preșcolarii vor alcătui câte o propoziție dezvoltată cu imaginea respectivă și vor bate din palme de atâtea ori câte cuvinte are propoziția, apoi vor reprezenta fiecare cuvânt printr-o floricecă la tabla magnetică.

8. Obținerea performanței

Educatoarea va alcătui o propoziție și va numi un copil să spună locul cuvintelor din propoziție (la început, la mijloc sau la sfârșitul propoziției).

9. Încheierea activității

În încheiere se fac aprecieri generale și individuale referitoare la gradul de implicare al copiilor în activitate, precum și la comportamentul avut în timpul derulării acesteia.

Se precizează faptul că, *Buburuza* este fericită că și-a recăpătat bulinele și că poate zbura din nou. Drept recompensă, cei mici vor primi o surpriză dulce (buburuze de ciocolată).

Creativitatea În Educație

Olimpia Angela Burcas

Scoala Gimnaziala Nestor Porumb Tulca

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întretin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Astfel, accentul în efortul educațional trebuie să se mute pe un repertoriu amplu de operație, procese, deprinderi, pe gândire divergentă și imaginație, pe învățarea creativă, aptă să conducă la soluționarea unor probleme inedite, în baza nu a unor soluții prestabilite, ci a deprinderii de a fi creativ. Elementele principale care atestă creativitatea sunt: flexibilitatea, originalitatea, fluenta și imaginația. În urma unor cercetări de psihologie îndelungate, s-a ajuns la concluzia că nu există copil dezvoltat normal intelectual să nu posede un anume potențial creativ și că aceste capacități pot fi restructurate funcțional sau optimizate prin influențe educaționale adecvate. Ca principiu general, formarea și dezvoltarea creativității necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizarea, descoperirea), cunoașterea temeinică a posibilităților intelectuale, volitive și morale ale elevilor, a supleței sistemului lor nervos, precum și activități de înlăturare a factorilor care pot frâna: timiditatea, teama de a nu greși, descurajarea, lipsa perseverenței.

Procesul de învățământ are ca obiectiv prioritar educarea creativității, având în vedere că premisele comportamentului creativ, deprinderile creative, precum și stilul de muncă creativ se formează în școală, de la vârste mici, sub influența factorilor educativi. La copiii mici procesul creativ este o unitate dinamică ce se caracterizează mai degrabă prin spontaneitate și intuiție decât printr-o serie de tehnici logice și rezolvarea problemelor. Dinamica dezvoltării potențialului creativ la copiii mici este marcată în prima copilărie de o fantezie necontrolată, care compensează slăbiciunea componentei raționale. Spontaneitatea este acum factor activ în comportamentul copilului înainte ca memoria și inteligența să dezvolte la el noi metode de orientare. În procesul educației, vine un moment când inteligența și memoria progresează, în timp ce spontaneitatea devine treptat supusă. Se dezvoltă operațiile mintale și capacitatea logică, copilul înțelege mai bine realitatea obiectivă și atunci naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă. În urma acumulărilor cantitative și calitative în planul operațiilor mintale și al dezvoltării gândirii logice se înregistrează o nouă creștere a potențialului creativ al elevilor caracterizat prin: dezvoltarea spiritului de observație și în mod progresiv a celor mai complexe capacități aptitudinale ale gândirii și imaginației creatoare; dezvoltarea atitudinilor de ordin caracterial – curiozitatea, interesul pentru nou, pentru „altceva”, just orientate, îl vor ajuta pe elevul mic, reevaluarea, restructurarea experienței, bagajului de informații ce îl posedă, îl vor face capabil de acțiuni creatoare. Dată fiind recunoașterea necesității ca școala să acționeze în sensul cultivării și dezvoltării potențialului creativ al elevilor, s-a ajuns la concluzia că, fără să se opună învățării școlare clasice, ea trebuie să promoveze un nou mod de învățare, învățarea creativă, adică cea care pune accent pe învățarea prin cercetare – descoperire, pe învățarea prin efort propriu – independent sau dirijat.

Activitățile propuse elevilor în scopul sporirii gradului de implicare activă și creativă în școală trebuie să asigure: stimularea gândirii productive, a gândirii critice, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor, utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui elev în parte, incitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției găsirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către elev, organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, de excursii, dar și educarea capacității de a privi altfel lucrurile, de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite. Cadrul didactic trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copiilor.

Relația De Continuitate Între Grădiniță Și Învățământul Primar, Privind Activitățile Matematice

Alina Florentina Onila

Scoala Gimnaziala Nr.1 Vasad

Școala Gimnazială,, Dr.Balasi Jozsef" Curtuișeni-Bihor

Învățământul preșcolar, prima verigă a sistemului nostru de învățământ, are menirea de a asigura pregătirea copiilor pentru activitatea școlară. Având un rol preponderent formativ, *învățământul preșcolar dezvoltă gândirea, inteligența, spiritul de observație ale copiilor, exersând operațiile de analiză, sinteză, comparație, abstractizare și generalizare în cadrul jocurilor logico-matematice.*

În grădiniță copilul învață, așa cum se precizează și în programă, să formeze colecții-mulțimi de obiecte; descoperă proprietățile lor caracteristice, stabilește relații între ele, efectuează operații cu ele. În cadrul jocurilor logico-matematice, copii sunt familiarizați cu unele noțiuni elementare despre mulțimi și relații. Făcând exerciții de gândire logică pe mulțimi concrete ei dobândesc pregătirea necesară pentru înțelegerea numărului natural și a operațiilor cu numere naturale pe baza mulțimilor (conjuncția, disjuncția, negația, implicația, echivalența, ca fundamentând intersecția, reuniunea, complementara, incluziunea și egalitatea mulțimilor). În principal, acestea constau în exerciții de clasificare, comparare și ordonare a mulțimilor de obiecte.

Exercițiile de formare a mulțimilor, după o însușire, apoi treptat, după două sau mai multe însușiri (culoare, formă, mărime, grosime) reprezintă „adevărate exerciții de clasificare a obiectelor, după un criteriu dat”.

Compararea mulțimilor de obiecte îi ajută pe elevi să stabilească, fără a utiliza numere, relațiile dintre mulțimi, care pot avea mai multe elemente decât mulțimea cu care se compară, mai puține sau tot atâtea elemente.

Exercițiile de ordonare a elementelor unei mulțimi, mai întâi după un model dat (grupa mică), apoi după criteriile stabilite (forma, mărime, culoare-grupa mijlocie) și, în final, după mai multe criterii (grupa mare), conduc la pregătirea copiilor pentru compararea numerelor și pentru înțelegerea șirului numerelor naturale.

Prin *activitățile cu conținut matematic* (grupare, ordonare, comparare, punere în corespondență), copiii sunt antrenați în acțiuni operatorii cu diferite materiale (obiecte, imagini schematice ale acestora și simboluri, cerc, linie, punct etc.). Acestea constituie o bază reală prin care se realizează dezvoltarea intelectuală a copiilor de natură să optimizeze integrarea în clasa Pregătitoare, să asigure pregătirea lor pentru învățarea matematicii.

Învățarea unei științe, inclusiv matematica, începe de fapt cu asimilarea limbajului ei noțional. Studiul matematicii în maniera modernă, încă din clasa Pregătitoare, urmărește să ofere elevilor, la nivelul lor de înțelegere, posibilitatea explicării științifice a conceptului de număr natural și a operațiilor cu numere naturale. Dacă înțelegerea acestor noțiuni se realizează la nivelul rigorii științifice a matematicii, atunci și limbajul în care se exprimă acest sistem de noțiuni trebuie să întrunească rigoarea științifică.

Există o strânsă legătură între conținutul și forma (denumirea) noțiunilor, care trebuie respectată cu precădere în formarea noțiunilor matematice. Orice termen (denumire) trebuie să aibă acoperire în ceea ce privește înțelegerea conținutului noțional, astfel, asemenea termeni apar cu totul străini de limbajul activ al copilului și, fie că-i pronunță incorect, fie că sub aspect sonor îi pronunță corect, dar îi lipsesc din minte reprezentările corespunzătoare, realizându-se astfel o învățare formală .

Toate științele operează cu un aparat noțional care se învață o dată cu "descifrarea" noțiunilor respective. *Limbajul matematic*, fiind „*limbajul conceptelor celor mai abstracte și mai generale*”, se introduce la început cu unele dificultăți. De aceea, trebuie asigurată mai întâi înțelegerea noțiunii respective, sesizarea esenței, de multe ori într-un limbaj cunoscut de copii, accesibil lor, făcând unele concesii din partea limbajului matematic. Pe măsură ce se asigură înțelegerea noțiunilor respective, trebuie reprezentată și denumirea lor științifică.

Deci, *pe măsură ce elevul avansează în interpretarea corectă a noțiunilor matematice, se introduce și limbajul riguros științific.*

Atenția care se impune este deci ca în *introducerea unei noțiuni să se dea numai acele elemente, pentru care există posibilitatea reală a înțelegerii de către elevi.* Esențială este alegerea metodelor celor

mai potrivite pentru atingerea acestui scop. La nivelul claselor Pregătitoare-IV descrierea bazată pe unele exemple și operații concrete, urmată de o atentă abstractizare până la nivelul accesibil sunt cele mai indicate. Important este că tot ceea ce se face să fie în limitele care permit dezvoltarea ulterioară corectă a noțiunilor și operațiilor matematice.

Logica didactică a matematicii se construiește ținând seama de particularitățile psihice ale celor care învață matematica.

În evoluția mentală a școlarului de clasa Pregătitoare, o contribuție esențială la statornicia planului simbolic abstract o are contactul cu unele noțiuni matematice, cu condiția că prin programul de instruire să se întrețină învățarea mecanică.

Pe fondul unor structuri de bază, pot fi proiectate o infinitate de construcții operaționale particulare:

- mișcarea în ordine crescătoare și descrescătoare a șirului de numere naturale;
- tehnica primelor două operații fundamentale în centrul 0 -10 și apoi în limitele concentre până la 100;
- îmbogățirea nomenclatorului noțional.

Astfel, află că unele numere sunt termeni, fac cunoștință cu proprietățile: asociativitatea și comutativitatea.

Exerciții de tipul: $a - 3 = 4$, $7 - a = 2$ cultivă flexibilitatea, ajută la automatizarea și creșterea vitezei de lucru și stimulează descoperirea, înțelegerea, judecata, raționamentul matematic.

Pentru evitarea învățării mecanice, cunoștințele matematice trebuie introduse ca acte asociate, fondate una pe alta și ilustrate una din alta, cu realizarea unei legături interne de continuitate între acțiunea practică și cea teoretică.

Dacă la **clasa pregătitoare și clasa I** modelul de învățare este cu precădere intuitiv, empiric, la **clasa a II a** se reduce intuitivul, până la eliminare. Învățarea conține nu numai informație mai multă, ci și multă metodă. Preocuparea pentru metodă, ca factor principal al creării accesului elevului la gândirea matematică, este doar un început, pentru că ponderea mare revine tot exercițiului, aplicației, ceea ce duce la un efect de consolidare a deprinderii de calcul, înaintea judecății matematice.

Unul din momentele esențiale ale învățării matematicii în **clasa a III a** îl constituie familiarizarea elevilor cu ordinele și clasele numerelor. Operațiile matematice fundamentale, însușite în clasa a II a, sunt solicitate să fie lucrate în condițiile compartimentării ordinale a numerelor. Acum sunt introduși termeni fizici de bază: întinderea, volumul, greutatea, durata, iar noțiunile de geometrie întregesc setul sarcinilor care compun matematica la clasa a III a.

În **clasa a IV a**, temele care îi introduc pe elevi în învățarea noțiunilor de „fracție”, ca mod de redare a relației parte-întreg, ca și „problemele tipice” oferă bune ocazii de educare a gândirii matematice. Crește competența cognitivă a elevului pentru sarcini din ce în ce mai complexe. Una din notele specifice ale învățării o poate constitui călăuzirea elevului spre reflexivitatea matematică bazată pe implementarea noului în unitate, cu reconsiderarea „știutului”.

Învățarea matematicii este o activitate anevoioasă și uneori, am întâlnit cazuri când elevul avea reacții negative, de respingere față de acest obiect.

Motivația învățării în studierea aceste discipline de învățământ am susținut-o prin stimularea și menținerea într-o stare activă a curiozității cognitive ale copiilor.

Am fructificat această "deschidere" a personalității școlarilor mici spre nevoia de a afla, de a cunoaște, pentru a cultiva atașamentul față de școală și de învățătură și interesul pentru matematică.

Bibliografie:

1. **Aron, Ioan** (1977). *Metodica predării aritmeticii la clasele I – IV*, E.D.P., București ;
2. **Bocoș M., Jucan D.**, 2007, *Teoria și metodologia instruirii și Teoria și metodologia evaluării. Repere și instrumente didactice pentru formarea profesorilor*, Casa Cărții de Știință, Cluj – Napoca;
3. **Cerghit, I.** (2008). *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București.

Modalități De Eficientizare A Comunicării Didactice

ION PARCEL

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Caracal

O *comunicare didactică eficientă* dispune de următoarele caracteristici:

1. Caracteristici ale profesorului:

- claritatea și precizia mesajelor;
- grad crescut de sistematizare al informațiilor prezentate;
- utilizarea unui limbaj adecvat și accesibil elevilor;
- utilizarea unui limbaj științific corect;
- structurarea logică a mesajelor transmise;
- prezentarea interesantă a conținutului instruirii;
- asigurarea unui climat optim comunicării.

2. Caracteristici ale elevilor:

- capacitate crescută de concentrare pentru a putea recepta și înțelege mesajul profesorului;
- cunoștințe anterioare necesare învățării;
- motivație pentru a învăța;
- cunoașterea limbajului utilizat de profesor.

Regulile unei *comunicări didactice eficiente* sunt:

- să ascuți, adică să ții cont de părerea și de interesele celorlalți;
- să observi, adică să te intereseze ceea ce se întâmplă în situația de comunicare și să înțelegi starea receptorilor tăi (elevi, profesori);
- să analizezi și să cunoști situația în care are loc comunicarea și particularitățile receptorilor;
- să exprimi, adică să-ți expui punctele de vedere, trăirile privitoare la obiectul comunicării;
- să evaluezi, adică să urmărești efectele, calitatea și eficiența comunicării.

Pentru îmbunătățirea comunicării didactice, managerul clasei are la îndemână următoarele modalități: *ascultarea activă, limbajul responsabilității, prevenirea reacțiilor defensive, explorarea alternativelor, exprimarea emoțională.*

1. Ascultarea activă

Reprezintă o formă de ascultare bazată pe deconstruirea de pe gândurile și trăirile interioare și argumentele proprii și pe încercarea de a înțelege cu interes punctul de vedere al interlocutorului. Pentru ca ascultarea să devină cu adevărat eficientă, trebuie respectate următoarele *reguli comportamentale* simple:

1. Încetați să vorbiți. Nu puteți asculta activ în timp ce vorbiți.
2. Spuneți interlocutorului că vreți să îl ascultați.
3. Ajutați interlocutorul să se simtă liber să vorbească, arătându-i interes.
4. Îndepărtați posibili factori perturbatori din mediul dvs. apropiat.
5. Fiți constructivi, încercând să înțelegeți punctul de vedere al interlocutorului, chiar dacă inițial aveți un alt punct de vedere.

6. Fiți răbdător. Nu îl întrerupeți pe vorbitor.
7. Păstrați-vă calmul. O persoană supărată înțelege mesajele transmise, adesea în sens negativ.
8. Puneți întrebări care îl încurajează pe vorbitor și îi arată că îl ascultați.
9. Fiți prudenți atunci când criticați sau argumentați.

2. Utilizarea unui limbaj al responsabilității

Este o modalitate de comunicare prin care individul are posibilitatea de a-și exprima trăirile și opiniile proprii, fără a ataca interlocutorul, evitând criticile, etichetările, moralizarea sau focalizarea pe persoană. În acest fel, pot fi abordate chiar și subiecte care inițial sau dovedit a fi surse ale conflictului dintre interlocutori. Se bazează pe trei elemente:

- Descrierea comportamentului (de ex. „când nu respecti regula..”, „când vorbești urât...”);
- Exprimarea propriilor emoții și sentimente („mă supără când...”, „mă îngrijorez deoarece...”);
- Formularea consecințelor comportamentului asupra propriei persoane („pentru că nu-mi place să nu respectăm regulile...”).

3. Prevenirea reacțiilor defensive

Reprezintă o modalitate de comunicare prin care mesajele ce pot fi interpretate ca un atac la persoană și care favorizează defensivă sunt evitate și înlocuite cu alte tipuri de mesaje. Acest lucru se poate realiza în următoarele moduri:

- a) înlocuirea mesajelor manipulative, care denotă neîncredere în decizia sau alegerea celuilalt pot fi cu mesaje orientate spre exprimarea spontană a opiniilor, care nu impun soluții și ajută elevul la luarea unei decizii;
- b) înlocuirea mesajelor cu caracter evaluativ, care provoacă reacții defensive („Nu înveți cât ar trebui!”, „Nu te comporti civilizată!” etc.), cu mesaje descriptive, la persoana întâi („Când observ că te-ai comportat exemplar....”);
- c) mesajele care traduc tendința de a controla interlocutorul, oferindu-i acestuia soluții și sfaturi ce produc reacții defensive („Știu eu ce e mai bine pentru tine!”) pot fi înlocuite prin mesaje care ajută interlocutorul să găsească alternative la problema cu care se confruntă;
- d) înlocuirea comunicării neutre, indiferente cu comunicarea empatică, ce sugerează indirect interlocutorului că merită atenție și care poate preveni reacțiile defensive și negative.
- e) comunicarea în care unul dintre interlocutori dorește să-și impună superioritatea propriului punct de vedere și care poate crea multe situații conflictuale poate fi înlocuită cu comunicarea bazată pe ascultare activă, atenție și respect reciproc.

4. Explorarea alternativelor

Se poate face prin:

1. Ascultare activă, reflexivă, care ajută elevul să-și clarifice ideile: „mi se pare că te deranjează...”;
2. Brainstorming-ul, ca metodă de stimulare a creativității de grup orientată spre generarea cât mai multor soluții la o problemă aflată în discuție;
3. Asistarea elevului în alegerea soluției optime: „Care dintre soluții crezi că este cea mai bună?”;
4. Discutarea rezultatelor alegerii în termeni de consecințe pe termen mediu și lung: „Care crezi că sunt consecințele/implicațiile soluției/alegerii tale?”;
5. Obținerea unui angajament al elevului în soluționarea efectivă a problemei;
6. Planificarea evaluării: „Când vom discuta din nou despre acest lucru?”;
7. Identificarea avantajelor și a dezavantajelor opțiunilor.

5. Exprimarea emoțională

Se poate realiza prin:

1. Identificarea și recunoașterea diferitelor tipuri de emoții. În acest sens se pot folosi exerciții de

exprimare verbală a emoțiilor, de asociere a stării subiective cu emoția etc.

2. Identificarea evenimentelor sau situațiilor care declanșează emoții negative și pozitive. Se vor folosi exerciții de asociere a unor evenimente cu emoții, de înțelegere a efectelor evenimentelor asupra stării emoționale etc.
3. Identificarea modalităților de exprimare comportamentală a emoției. Se poate realiza prin: diferențiere emoției de comportament, conștientizarea relației gând – emoție - comportament;
4. Exprimarea emoției trăite printr-un limbaj adecvat;
5. Acceptarea responsabilității pentru ceea ce simți etc.

În comunicarea didactică, profesorul trebuie să-l facă pe elev să simtă că este un partener de încredere, care dorește un dialog autentic. Competența comunicativă se manifestă și în capacitatea de a-i asculta pe elevi. Cei mai apreciați profesori sunt cei care permit libertatea de exprimare a elevilor, care nu-i fac să se simtă judecați, manipulați, dominați sau sfătuiți, ci cei care le oferă un sentiment de siguranță și libertatea de a comunica. Comunicarea didactică prin dialog apare ca un model interactiv de schimb de idei, profesorul și elevul fiind în același timp emițător și receptor.

Dezvoltarea competenței comunicative a profesorului presupune achiziții de cunoștințe și abilități din mai multe domenii:

- cunoașterea influenței pe care o poate avea contextul comunicării asupra conținutului și formei comunicării și adaptarea comportamentului de comunicare la acesta;
- cunoașterea regulilor de comunicare eficientă;
- cunoașterea impactului pe care îl au diferitele forme de comunicare (paraverbală, nonverbală) în contextul comunicării didactice;
- cunoașterea particularităților psihologice individuale și de vârstă ale interlocutorilor (elevii);
- abilități de relaționare cu elevii;
- cunoașterea căilor în care comunicarea poate fi valorificată eficient în soluționarea conflictelor.

Dezvoltarea abilităților de comunicare și de relaționare îi vizează însă nu doar pe profesori, ci și pe elevi, cercetările de psihologie educațională demonstrând faptul că deprinderile sociale insuficient dezvoltate sunt asociate cu rezultate școlare scăzute, cu tulburări emoționale și comportamentale, cu dificultăți de adaptare socială, fiind un factor care poate contribui la reducerea comportamentelor de risc, a singurătății, izolării și stărilor de afectivitate negativă atât de des întâlnite la elevii adolescenți.

Familia Și Grădinița – Parteneri Pentru Dezvoltarea Armonioasă A Preșcolarilor

ALEXA OANA-RALUCA

Grădinița cu Program Prelungit Floare de Iris, Cluj-Napoca

Parteneriatul educațional este un concept menit să determine forme variate de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copiilor și devine tot mai prezent în relațiile de colaborare ce se stabilesc între grădiniță și familiile implicate. Acesta presupune participare la o acțiune educativă comună, comunicare eficientă între parteneri, acțiuni comune cu respectarea rolului fiecărui participant, interrelaționare.

Programele de educație timpurie din toată lumea definesc parteneriatul cu părinții, ca agenți educaționali drept un principiu fundamental al organizării și funcționării instituției preșcolare. Obiectivul principal al colaborării grădiniței cu familia constă în conturarea unității de acțiune a celor doi factori educaționali, finalitate a cărei îndeplinire este condiționată de unitatea de concepții și exigențe, de un mod convergent de acțiune, de o bună cunoaștere reciprocă și de o atitudine reciprocă deschisă (Mialaret, G., 1982). Acest obiectiv se poate realiza doar prin conceperea relației grădiniță- familie în dublu sens.

Prin activitatea de parteneriat cu părinții ne asigurăm un sprijin în propria activitate. Învățându-i pe părinți să se implice în dezvoltarea copiilor lor, întărim interacțiunile și relațiile dintre părinți și copii. Prin cooperarea reală și comunicarea cu părinții, grădinița pune bazele unei unități de decizie și de acțiune între cei doi factori. De asemenea, activitățile cu părinții duc la rezolvarea situațiilor-problemă, a conflictelor posibile și a situațiilor de risc în dezvoltarea copilului.

Implicarea activă a părinților în activitățile curriculare și extracurriculare ale propriilor copii au ca rezultat convingerile că problemele sunt și ale altor părinți, că este util să discute despre situațiile cu care se confruntă, află căi și modalități de rezolvare a problemelor. Între unii părinți se înfiripează relații de încredere și cooperare, învață să accepte asistență specializată, să ceară ajutor atunci când au nevoie. Informațiile primite și abilitățile dobândite le dau încredere și competențe sporite.

Grădinița nu poate face minuni, iar educația dată în această instituție nu va avea rezultate bune, dacă nu se va sprijini și nu va colabora cu familiile copiilor.

Prima zi de grădiniță - moment unic în viața fiecărui copil și părinte – poate reprezenta o experiență destul de dură, dacă nu e pregătită cu grijă de părinți sau dacă copiii sunt speriați cu grădinița. Cei mai mulți copii, care întâmpină greutăți în adaptarea la regimul grădiniței, sunt copiii care nu știu că la grădiniță se vor juca, vor învăța cântece și poezii, vor asculta povești minunate și nu e locul îngrozitor cu care sunt speriați adeseori „lasă că te duci tu la grădiniță...!”

Pentru micul preșcolar trecerea de la mediul cunoscut din familie, unde el este centrul universului, la integrarea într-un mediu necunoscut, unde nevoile, dorințele lui nu mai sunt pe primul loc, nu este ușoară. Nu vor fi ajutați dacă, după o zi de grădiniță, la plecarea acasă vor fi întrebați: „Ai mâncat tot?” sau „Te-a bătut cineva?” exagerând micile dispute dintre copii, cearta pentru o jucărie. Copiilor, unici cei mai mulți, neobișnuiți cu colectivitatea și foarte sensibili, le este foarte greu să înțeleagă că jucăriile frumoase din grădiniță nu sunt doar pentru ei, ci trebuie cedate și celorlalți copii. Orice gest, mângâiere sau apropiere va fi interpretată ca: „m-a împins”, „m-a lovit”. Nu există soluții șablon pentru o integrare rapidă în colectivul nou format. De multe ori după ce noutatea și-a pierdut din farmec, apar obligațiile (trebuie să pună jucăriile la loc), regulile, interdicțiile (nu arunca jucăriile, nu ai voie să...) sau oboseala cauzată de programul încărcat cu care nu sunt obișnuiți, micuții de 3-4 ani refuză să mai vină la grădiniță găsind pretexte plauzibile: „mă bat copiii” sau pur și simplu „nu-mi place la grădiniță”. De fapt așa se manifestă teama de necunoscut, nesiguranța în propriile forțe, bagajul redus de cunoștințe și deprinderi la venirea în grădiniță. Aceste mici „drame” pot fi evitate cu ajutorul unor discuții individuale cu părinții la înscrierea copiilor la grădiniță în grupa mică. Aceste discuții sunt benefice pentru toți partenerii educaționali: părinți, educatori și în primul rând copiii. Astfel, părinții înțeleg că deși colectivitatea nu are doar influențe pozitive asupra copilului, acestea nu trebuie minimalizate doar pentru că „de când e la grădiniță spune și cuvinte urâte și se îmbolnăvește mai des”. Izolarea copilului în familie nu este o soluție pentru întărirea sănătății lui și nici pentru socializarea copilului care se face numai în relațiile cu alți copii și adulți din grădiniță. Studiile arată că primii cinci ani din viața unui copil influențează tot ce înseamnă mai târziu structura interioară a individului și relația sa cu societatea. De aceea este foarte important ca

acestora să li se ofere șansa de a se dezvolta fizic și psihic, de a se forma sub îndrumarea unor cadre specializate, de a relaționa cu alți copii, de a învăța să comunice, să se joace, să respecte reguli, să conducă, să câștige, să piardă, să dăruiască renunțând la egoismul caracteristic vârstei, să-și recunoască greșelile și să învețe din ele.

Educatorul are rolul să creeze un mediu adecvat, prielnic pentru interacțiune și dezvoltare, de pe poziții egale, a colaborării sale cu familia. Comunicarea, respectul, acceptarea diferențelor și căutarea intereselor copiilor formează bazele unei bune colaborări. Modalitățile de colaborare pot fi variate, pornind de la discuții în cadrul ședințelor cu părinții, dar și prin implicarea directă a părinților în programul zilnic de educație a preșcolarilor. În acest mod avantajele implicării familiei în activitatea zilnică pornesc de la observarea propriului copil în relație cu ceilalți și ajung până la înțelegerea rolului de partener alături de educator, învățând astfel să aplice și acasă anumite aspecte de educație a copilului.

Relația părinte-grădiniță trebuie să se bazeze pe încredere. Încrederea înseamnă cunoaștere și prețuire reciprocă, respect și dorința de comunicare. Ascultarea părinților care povestesc mici întâmplări din familie în care e implicat copilul poate conduce la evaluarea mediului familial, pe baza căruia se iau decizii. Educatoarea trebuie să fie prietenoasă, să încurajeze, să aprecieze contribuția familiei la educația copilului. La rândul său educatoarea prezintă întâmplări din grădiniță, dovedind familiei interesul față de evoluția copilului, faptul că nu-i este indiferent cum se prezintă acesta.

Prima întâlnire cu părinții ar trebui să aibă loc cu o săptămână înaintea începerii anului școlar. La acea dată educatoarea și părinții se cunosc reciproc, educatoarea îi informează în legătură cu obiectivele pe care le urmărește. De fapt, lista obiectivelor se completează cu idei culese de la părinți eventual printr-un chestionar care cuprinde întrebări de genul:

- Ce ați dori să observați nou la copilul dumneavoastră în acest an școlar?
- La ce activități ale grădiniței ați dori să participați?
- Există anumite evenimente sau experiențe din viața copilului dumneavoastră pe care ar trebui să le cunoaștem?
- Care este cel mai mare motiv de mândrie privind-l pe copilul dumneavoastră?
- Care este locul favorit de joacă al copilului dumneavoastră?
- Care sunt jocurile și activitățile preferate?
- Ce face copilul dumneavoastră când e trist? Care e cea mai bună metodă de alinare?
- Ce altceva doriți să știm despre copilul dumneavoastră?
- Cum v-ar plăcea să fiți implicați în viața grădiniței?

O grădiniță prietenoasă creează climatul pentru o permanentă implicare a părinților, a bunicilor, a rudelor în anumite activități ale grădiniței. Părinții pot realiza reparații și îmbunătățiri, îmbogățirea centrelor de interes cu materiale necesare derulării activităților. De asemenea, părinții pot veni cu sugestii referitoare la activitatea din grădiniță, pot sugera părerile lor și astfel să lucrăm împreună planurile solicitate de ei. Strategia folosită în munca cu părinții copiilor preșcolari dă rezultate cele mai fructuoase atunci când scopurile părinților sunt similare cu programul, în caz contrar copilul va fi acela care va avea de suferit. Participarea părinților la activitățile din grădiniță are efect benefic asupra copilului. El trăiește sentimentul de mândrie, dobândește încredere în sine, se simte responsabil și se angajează cu mai mult curaj în activități. La rândul lor părinții, au un sentiment de satisfacție; cei timizi (fiindcă există și părinți timizi) își înving reținerile, dobâdesc deprinderi noi pozitive. Parteneriatul educațional grădiniță – familie trebuie să protejeze șansele de a accede la educație a tuturor copiilor, acceptarea de către parteneri a diferențierilor sociale, biologice sau de personalitate a fiecărui individ educat, acțiunile să se bucure de unanimitatea partenerilor și nu de o majoritate oarecare. Astfel se vor detalia în continuare diversele modalități curriculare și extracurriculare de realizare a activităților în cadrul parteneriatului grădiniță-familie, pentru a întări și susține afirmațiile mai sus menționate.

Bibliografie:

Claff, G., *Parteneriat școală – familie – comunitate*, Ghidul cadrului didactic, Program PHARE - Acces la educație pentru grupuri dezavantajate, 2006.

Dumitrana, M., *Copilul, familia și grădinița*. Editura Compania, București, 2000

Vrășmaș, E., *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2001;

Program De Intervenție Personalizat

DIANA ELENA PRISCORNEAC BELEI

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI): **C. R.**

DATA NAȘTERII: **28.04.2010**

CLASA:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

ANUL ȘCOLAR: **2018-2019**

DIAGNOSTICUL: **DIFICIENȚĂ PSIHICĂ**

ECHIPA DE INTERVENȚIE: **Consilier școlar: B L**

Responsabil de caz: P D

1. SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT) :

Ameliorarea, corectarea și/sau remedierea problemelor identificate, prin implicarea elevei cu CES în derularea activităților cuprinse în acest program. Astfel se urmărește facilitarea integrării în colectivul clasei și obținerea progresului școlar materializat prin rezultate școlare mai bune.

1. OBIECTIVE:

• PE TERMEN SCURT :

- Consilierea psihopedagogică a elevei în vederea ameliorării, corectării și/sau remedierea problemelor identificate.

• PE TERMEN MEDIU:

- Educația conduitelor de bază/socializare;
- Dezvoltarea abilităților de comunicare, integrarea elevei în grup pentru a stabili relații de prietenie cu ceilalți colegi;
- Formarea/dezvoltarea unor atitudini pozitive față de sine și ceilalți;
- Dezvoltarea autoservirii/autoîngrijirii/autonomiei personale;
- Formarea/dezvoltarea deprinderilor de învățare.

1. DURATA PROGRAMULUI: **anul școlar în curs**

2. DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENȚIE: **CONSILIERE ȘCOLARĂ**

3. CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

Activități propuse:

- **Consilierea individuală a elevei**
- **Implicarea elevei într-un program de consiliere de grup**
- **Implicarea elevei în activități extrașcolare desfășurate la nivelul școlii**
- **Consilierea părinților**

Activități	Obiective	Strategii de recuperare	Intervalul de timp	Evaluare și apreciere a evoluției	
				Indicatori	Instrumente
Consilierea individuală a elevei	<ul style="list-style-type: none"> - facilitarea autocunoașterii; - gestionarea emoțiilor; - creșterea motivației pentru frecventarea școlii și pentru învățatură; - stabilirea în mod corect a priorităților; - identificarea nevoilor și scopurilor personale; - dezvoltarea abilității de luare a deciziei; - găsirea unor modalități noi, neconvenționale, de rezolvare de probleme; - managementul timpului; - metode și strategii de învățare eficientă - stil de învățare; - orientarea școlară și profesională; 	<ul style="list-style-type: none"> - observarea comportamentului copilului și a modalității acestuia de relaționare; - analiza cazului din punct de vedere psihopedagogic; - convorbirea individuală; - explicația; - informarea; - exerciții de relaxare; - jocul de rol; - exerciții pentru creșterea stimei de sine; - activități ajutoare-intervenție - suport în situații speciale; - relație empatică consilier – elev; - încurajarea; - efectuarea temelor și învățarea la cabinet atunci când este posibil; - povești terapeutice; <p>Pentru cunoașterea obiectivă a profilului psihologic al copilului și mai ales pentru adoptarea unor măsuri adecvate particularităților individuale se va folosi un set de probe psihologice.</p>	anul școlar în curs	<ul style="list-style-type: none"> - gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele); - fișe de lucru; - chestionare; - Testul Raven Profesional - Testul Familiei - Chestionarul APS-SF (Scala de evaluare a tulburărilor din adolescență) 	

<p>Consilierea de grup- <i>Program de consiliere de grup pentru integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea unei imagini de sine clare și corecte; - dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup; - prevenirea absenteismului , abandonului și eșecului școlar; - intercunoaștere și autocunoaștere; - facilitarea comunicării în relația cu ceilalți colegi; - managementul emoțiilor; - creșterea randamentului școlar și a motivației pentru învățare; 	<ul style="list-style-type: none"> - teme atractive; - integrarea în activități de echipă cu alți copii; - jocuri de echipă; - exerciții pentru managementul emoțiilor; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - oferirea unor modele pozitive; - explicația; - informarea; - empatia, încurajarea. 	<p>anul școlar în curs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele); - depășirea dificultăților comportamentale; - fișe de lucru; - cărți; - desene; - jocuri.
<p>Implicarea elevei în activități extrașcolare desfășurate la nivelul școlii – proiecte și programe educaționale, concursuri școlare</p>	<ul style="list-style-type: none"> - schimbarea perspectivei asupra propriilor preocupări; - facilitarea autoafirmării în relație cu cei din jur; - exersarea imaginii de sine; - dezvoltarea competențelor sociale; - depășirea dificultăților comportamentale și sociale; - dezvoltarea abilităților pentru viață. 	<ul style="list-style-type: none"> - integrarea în activități de echipă cu alți copii; - jocuri de echipă; - oferirea unor modele pozitive; - încurajarea. 	<p>anul școlar în curs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - gradul de implicare în activități; - monitorizarea evoluției elevei; - câștigarea încrederii în sine; - aprecierea evoluției pozitive prin recompense (emoticoane cu fețe vesele).
<p>Consilierea părinților</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea abilităților educaționale ale părinților; - familiarizarea părinților cu tehnici de învățare eficiente; - înțelegerea și îndeplinirea corectă a rolului de părinte. 	<ul style="list-style-type: none"> - acordarea de sprijin emoțional, informațional și instrumental părinților; - convorbirea. 	<p>anul școlar în curs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - gradul de implicare a părinților în educația copilului; - măsuri unitare de susținere a copilului de către familie.

Obiectivele cuprinse în acest program sunt parcurse doar dacă există solicitare din partea beneficiarului.

Fișă De Activitate

Lidia Simona Lucescu

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

1. **Titlul activității:** „ Să creștem sănătoși”
2. **Coordonatorul:** Lucescu Lidia Simona
3. **Durata activității:** 2 ore
4. **Grupul țintă:** elevii clasei a II-a A
5. **Parteneri implicați:** medicul de familie, părinți

1. Obiective

1. Rolul unei alimentații sănătoase în viața omului
2. Însușirea unor tehnici de prim ajutor în diferite accidente minore (încerc, înțepătură de albină, mușcătură de șarpe, tăieturi superficiale, fracturi, arsuri, etc.)
3. Formarea unui stil de viață sănătos

2. Resurse:

1. Umane: elevii clasei a II-a A, părinți, medicul de familie
2. Materiale: prezentare ppt – „Alimentația sănătoasă”, pansament, fașă, atele, garou, trusă de prim ajutor, fișe

1. Descrierea activității:

D-na doctor le-a prezentat elevilor materialul ppt „ Alimentația sănătoasă”, explicându-le rolul fiecărei categorii de alimente, din piramida alimentelor, pentru alimentația corectă. Apoi, a explicat copiilor, la nivelul lor de înțelegere, cum ar trebui să procedeze în cazul în care se întâlnesc cu una din situațiile: încerc, înțepătură de albină, mușcătură de șarpe, tăieturi superficiale, fracturi, arsuri, etc. Partea teoretică a fost susținută de exemple practice, ceea ce a făcut și mai interesantă această activitate. La final copiii au și-au exprimat mulțumirea prin realizarea unor desene sugestive, din timpul activității.

1. Rezultate:

1. Elevii au înțeles cât de importantă este alimentația sănătoasă în viața omului;
2. Au dobândit tehnici de prim ajutor
3. Au înțeles că trebuie să adopte un stil de viață sănătos
4. Au realizat o expoziție cu desene reprezentând aspecte din timpul derulării activității

2. Modalități de evaluare a activității:

1. Fotografii;
2. Desene;
3. Procesul verbal al activității.

3. Sugestii, recomandări:

1. Identificarea unor resurse de finanțare în vederea diversificării activităților

Comunicare Eficienta

ANGELICA BALABASCIUC

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

Comunicare este un proces complex și activ de transmitere și recepționare de informații, în care cel puțin unul dintre partenerii de comunicare trebuie să aibă abilități:

- de ascultare activă
- de înțelegere a mesajului și de a răspunde unor întrebări
- de interpretare a limbajului nonverbal
- de motivare a interlocutorului pentru ca acesta să susțină conversația. Obiectivul fiecărui proces de comunicare este un anumit comportament pe care vrem să-l obținem din partea interlocutorului nostru, un comportament care trebuie să ne fie foarte clar în minte.

INAINTE de a începe să vorbim.

Atingerea acestui obiectiv este singurul indicator al eficacității noastre. Pentru a comunica eficient respectăm următoarele două reguli de baza:

1. Transmitem mesajul clar și concis
2. Ascultăm și înțelegem mesajul pe care celălalt îl transmite.

Cea mai mare problemă legată de comunicare este iluzia că a fost realizată. (George Bernard Shaw). În general, oamenii petrec mai mult de 75% din timp în situații interpersonale, de comunicare. Multe dintre problemele care apar într-o organizație se datorează lipsei de comunicare. O comunicare defectuoasă cauzează cele mai multe dintre probleme, duce la confuzii și poate face să eșueze un plan bun. Climatul organizațional de comunicare, condițiile în care se realizează schimbul de informații, idei și sentimente, determină măsura în care comunicarea ajunge să reprezinte o forță negativă sau pozitivă pentru companie, influențând astfel imaginea organizațională. Un climat deschis și cooperant stimulează crearea unor relații de colaborare, care permit un proces eficient de strângere și schimb de informații,

atrăgând după sine o imagine favorabilă asupra organizației, pe când un climat de comunicare închis și defensiv are un efect invers.

R. Thompson precizează următoarele caracteristici ale comportamentelor legate de o comunicare deschisă și cooperantă:

- sunt descriptive: afirmațiile făcute sunt mai degrabă informative decât evaluative;
- sunt orientate spre soluție: accentul se pune pe aflarea unei soluții a problemei și nu pe ceea ce nu se poate face;
- sunt deschise și sincere: chiar și atunci când sunt exprimate unele critici, apar uneori mesaje ascunse;
- scopul lor trebuie să fie de a ajuta și de a îmbunătăți;
- sunt atente și grijulii: se pune accent deosebit pe empatie și înțelegere;
- sunt echitabile: comunicare este un proces la care ia parte oricine, în mod egal, indiferent de rol sau statut;
- asigură feedback: văzut ca un element esențial în menținerea relațiilor bune de lucru și a unui nivel înalt al performanței.

Comunicarea reprezintă schimbul și fluxul de informații și de idei de la o persoană la alta, implică transmiterea unei idei către un receptor. Comunicarea eficientă are loc doar atunci când receptorul înțelege exact informația și ideea pe care

transmițătorul dorește să le comunice și generează o reacție adecvată.

Elementele comunicării eficiente

Cercetările în domeniul comunicării interumane arată că:

55% din totalitatea mesajului pe care îl comunicăm este transmis prin limbajul trupului - (gesturi și atitudine),

38% este transmis prin elementele paraverbale (tonul, ritmul și volumul vocii)

și doar un procent de 7% este transmis prin intermediul cuvintelor (elementul verbal propriu-zis). Așadar, componenta non-verbală (limbajul trupului și elementele paraverbale) reprezintă peste 90% din ceea ce transmitem interlocutorului. Astfel, dacă mesajul non-verbal îl contrazice pe cel verbal, oamenii au tendința de a ignora cuvintele, ținând seama doar de limbajul non-verbal. Rezultatele comunicării depind doar într-o mică măsură de conținutul discursului, esențial este cum spui.

Comportamente nonverbale și paraverbale:

Contactul vizual - acesta ajută la reglarea curentului comunicării, emană încredere în ceilalți și crește credibilitatea interlocutorului. Oamenii care stabilesc contactul vizual deschid

direcția comunicării și transferă interese, griji, căldură și credibilitate.

Expresiile feței: Zâmbetul este o expresie care transmite fericire, prietenie, căldură sufletească și plăcere. Zâmbetul este adesea contagios și oamenii pot reacționa favorabil. Se vor simți mai bine în preajma ta și vor dori să asculte mai mult.

Gesturile. Un stil de orator activ captează atenția ascultătorului, face conversația mai interesantă și facilitează înțelegerea mesajului.

Poziția și orientarea corpului. Prin modul în care vorbești și te miști comunică numeroase mesaje. Stând drept și aplecându-te înainte comunică ascultătorilor că ești abordabil, receptiv și prietenos. Aproximarea interpersonală se întâmplă atunci când tu și ascultătorul tău vă aflați față în față.

Distanța. Poți detecta semnale ale disconfortului cauzat de invadarea spațiului personal al celorlalte persoane. Unele dintre acestea pot fi: clătinarea, datul din picior, bătaia din picior sau privirea ostilă.

Vocea. Vorbirea poate semnala comunicarea non-verbală atunci când include elemente vocale cum ar fi: ton, energie, ritm, timbru vocal, intensitatea și inflexiunea vocii. Pentru a le stăpâni cât mai bine, trebuie să înveți să variezi aceste șase elemente ale vocii. Aceste semnale pot repeta, contrazice, înlocui, completa sau accentua mesajul transmis prin cuvinte.

Planificarea mesajului

Comunicați simplu și direct. Înainte să începeți să comunicați, gândiți-vă o clipă la ceea ce vreți să spuneți și de ce. Nu pierdeți timpul prelucrând informații care nu sunt necesare pentru a nu irosi timpul ascultătorului/cititorului și a nu crea confuzie celor cărora vă adresați.

Pentru a-ți organiza comunicarea:

Înțelege-ți obiectivul. De ce vrei să îl comunic?

Înțelege-ți publicul. Cu cine vrei să comunic? Ce trebuie acesta să știe?

Planifică-ți ceea ce vrei să spui și modul în care vrei să trimiți mesajul.

Caută referințe despre felul în care a fost mesajul tău primit.

Codificarea - Crearea unui mesaj clar, bine realizat

Când știi ceea ce vrei să spui, decide-te exact asupra modului în care vrei să spui. Ești responsabil cu transmiterea unui mesaj clar și concis. Pentru a obține aceasta, trebuie să te gândești nu numai la ceea ce vei spune, dar și la cum va fi perceput.

Adeesea ne concentrăm asupra mesajului și asupra felului în care îl vom transmite. Dar dacă mesajul este transmis fără a lua în considerare perspectiva celorlalte persoane, este foarte probabil ca o parte din mesaj să fie pierdută. Pentru a comunica mai eficient trebuie:

Să înțelegem ceea ce avem cu adevărat nevoie și ce vrem să spunem.

Să anticipăm reacția celorlalte persoane.

Să alegem cuvintele și să folosim limbajul corpului, care vor ajuta cealaltă persoană să înțeleagă ceea ce noi spunem. În ceea ce privește comunicarea scrisă, asigurați-vă că ceea ce scrieți va fi corect perceput.

Când îți scrii mesajul, e bine să faci următoarele:

Revizuieste-ți stilul.

Evită să folosești cuvinte din jargon sau argou.

Verifică textul din punct de vedere gramatical și al punctuației.

Verifică de asemenea tonul, atitudinea, nuanța și alte subtilități. Dacă ai îndoieli că mesajul nu va fi perceput așa cum trebuie, probabil că așa se va și întâmpla. Mai bine îl clarifici!

Familiarizează-te cu politicile privitoare la comunicarea în scris ale companiei respective.

Alege canalul de comunicare potrivit

Odată cu codificarea mesajului, trebuie să alegi cel mai bun canal de comunicare pe care să îl folosești pentru a-ți trimite mesajul. Vrei să fii eficient și să profiți cât mai mult de oportunitatea comunicării. Folosirea e-mail-ului pentru a trimite simple indicații este practică. Totuși, dacă vrei să delegi o sarcină complexă și un e-mail va duce doar la mai multe întrebări, ar fi mai bine să fixezi o dată pentru a vorbi personal. Iar dacă mesajul are un conținut emoțional negativ, nu folosi în niciun caz e-mail-ul. Asigură-te că vei comunica personal sau la telefon astfel încât să îți poți da seama de impactul mesajului tău și să poți face

ajustările cele mai indicate în situația dată.

Când vrei să te hotărăști asupra modului de trimitere a mesajului, ia în considerare următoarele:

Conținutul emoțional al subiectului

Cât de ușor este să comunici detaliile

Preferințele receptorului

Constrângerile de timp

Nevoia de a întreba și de a răspunde

Ai nevoie de reacție, pentru a te asigura că oamenii ți-au înțeles mesajul. Uneori, reacția poate fi verbală, alteori nu. Reacția exprimată prin limbajul corpului este cel puțin la fel de importantă ca și cea verbală.

Privind expresia feței, gesturile și poziția persoanei cu care comunici, poți detecta:

Nivelurile de încredere.

Apărarea.

Acordul cu ceea ce spui.

Înțelegerea sau neînțelegerea mesajului.

Nivelul de interes.

Nivelul de angajare cu mesajul respectiv.

Sinceritatea sau neonestitatea.

Reacția poate fi de asemenea formală. Dacă tu comunică ceva foarte important, adesea merită să pui întrebări persoanei careia i te adresezi ca să te asiguri că a înțeles pe deplin mesajul. Și în caz că tu primești informațiile prin aceeași metodă de comunicare, repetă-le cu propriile cuvinte ca să te asiguri că ai înțeles.

Decodificarea - Primirea și interpretarea unui mesaj

Să ascultăm cu adevărat, poate fi un lucru dificil, de aceea unui ascultător eficient i se spune ascultător activ. Ca să asculți eficient, oferă celui ce vorbește toată atenția ta:

Uită-te la persoană

Fii atent la limbajul trupului

Evită distragerile de atenție

Aprobă și zâmbeste pentru a aproba cele spuse

Permite-i persoanei să vorbească fără să te gândești ce vei spune

Nu întrerupe

ORNAMENTE PENTRU TARGUL DE CRACIUN

DANIELA CRISTINA JURCHITA

Gradinita Cu Program Prelungit Ghilad

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a dorinței permanente pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Copilul dispune nu doar de capacitatea de a se juca și de a învăța, ci și de aceea de a crea. Întâi își face ucenicia deprinderii lucrului cu instrumentele, apoi îi face plăcere să se afirme pe sine prin ceea ce realizează singur, copilul este capabil să producă ceva nou, neobișnuit, original.

Pentru ca se apropiau sărbătorile de iarnă, și am fost invitați să participăm la Târgul de Crăciun de la Ciacova, am fost stimulați să dezvoltăm imaginația creatoare a copiilor, educatoarelor, dar și a părinților de la grupa noastră.

Am hotărât să realizăm decorațiuni de iarnă. Am organizat și o mică sezătoare, la care au participat trei mame. Am decupat, am lipit, am stanțat și am pictat împreună cu copiii. Am realizat globuri, braduleți decorativi, casuțe de turtă dulce- glob (din carton pictat). Materialele cu care am lucrat au fost diverse, carton, hartie colorată, hârtie gumată cu și fără sclipici, pietricele, stikere, acuarele, lipici etc. Toate persoanele participante au fost implicate activ în realizarea obiectelor decorative. La sfârșitul activității am realizat o expoziție cu lucrările obținute. Copiii au fost foarte încântați de activitate, motiv pentru care au vrut să mai adăugăm și alte lucrări. Așa că, în ziua următoare, la abilități practice am făcut felicitări de Crăciun. Fiecare copil a realizat propria felicitare, folosindu-și imaginația. Obiectele decorative realizate de noi au fost apreciate la Târgul de Crăciun.

La această vârstă creația are o valoare imensă pentru modelarea personalității, pentru devenirea umană, ea trebuie să fie în centrul preocupărilor educatorilor și mai ales trebuie să fie stimulată.

Societatea cu cerințele ei, caracterul stimulat al mediului în care se dezvoltă și trăiește omul și calitatea procesului educativ la care este supus acesta își au importanța lor deosebită în dezvoltarea potențialului creativ. Astfel, se impune ca activitatea educativă să fie condusă în mod conștient în direcția stimulării activităților cu caracter de creație în scopul formării și dezvoltării potențialului creativ.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este necesar ca potențialul creativ al copilului să fie stimulat prin diferite activități. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de operații șablon, de rutină.

Activitățile ludice, practice și artistico - plastice sunt purtătoare ale unor multiple virtuți formative în dezvoltarea psihică generală a copilului și, implicit în dezvoltarea creativității.

Creativitatea devine educabilă încă de la vârsta preșcolară în condițiile în care educatoarele sunt preocupate de crearea unui climat corespunzător, propunându-și să realizeze corelații interdisciplinare, să promoveze manifestarea liberă a copiilor în învățare, dar în primul rând să stimuleze potențialul creativ al fiecărui copil, recurgând la creativitatea în grup, cel mai eficient procedeu susținut de specialiști.

BIBLIOGRAFIE

Gheorghe Tomșa, *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, Ed. Ministerul Educației și Cercetării, București, 2005

<http://ccdmures.ro/cmsmadesimple/pdf/vanca.pdf>

<https://www.psihohipnoza.ro/dezvoltarea-creativitatii-la-prescolari/>

Borcanul Tricolor

Valentina Vaidoș

Scoala Gimnazială Miron Cristea

Motto: *Un popor fără cunoașterea istoriei, originii și culturii sale trecute este ca un copac fără rădăcini.*

Marcus Garvey

Denumirea activității: *Un PIC din România - Borcanul Tricolor*

Tipul activității: activitate transdisciplinară

Discipline: Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare, Dezvoltare personală

Clasa: I

Captarea atenției se va realiza prin crearea unui "nor de cuvinte" cu ajutorul aplicației WordArt – pornind de la numele țării noastre, elevii sunt solicitați să spună cuvinte sau expresii cheie. Norul de cuvinte este utilizat pentru organizarea unor discuții libere despre patria noastră, steagul țării sau pentru alcătuirea unor enunțuri. Se intonează imnul României.

Elevii mai mari pot crea ei înșiși nori de cuvinte asemănători, sau care conțin <https://wordart.com/g10s68qs4nmf/romania> personalități istorice, persoane celebre, locuri de vizitat etc..

Desfășurarea activității:

- Pentru realizarea borcanului tricolor, elevii au nevoie de un borcan mic de sticlă (200-300 g, transparent, orez (300-400 g), tempera, pensule, spatule, farfurii de plastic, hârtie sau alt material decorativ. Pot folosi și lână, hârtie creponată, sfoară sau alte materiale în funcție de creativitatea fiecăruia.
- Orezul se împarte în cantități egale în cele trei farfurii, apoi se colorează în culorile steagului României, se așază în borcan, în ordinea având grijă să nu rămână locuri libere. Se acoperă borcanul cu capac, peste care se pune hârtie decorativă, sau pânză, se leagă cu sfoară sau hârtie creponată. Se poate orna și folosind alte materiale.

În timpul activității se va asculta *Legenda Tricolorului* https://www.youtube.com/watch?v=W8v_3f-Wcek și se va interpreta cântecul *Țara mea*.

Se va realiza o expoziție a lucrărilor elevilor, iar în cazul în care activitatea se realizează online, se poate realiza un panou al lucrărilor cu ajutorul <https://ro.padlet.com/>, unde elevii sunt solicitați să aprecieze lucrările colegilor.

Încheierea activității: completarea de către elevi a unor enunțuri de genul:

Când spun România, mă gândesc la ...

Țara mea este...

Sunt mândru că sunt român (româncă) pentru că...

Bibliografie:

- <https://www.didacticus.com/2015/10/decoratiuni-tricolore.html>

Rolul Părinților Și Al Școlii În Educarea Copiilor

Anca Darie

Școala Gimnazială Nr 1 Sat Pădureni

„Educația nu înseamnă pregătire pentru viață; educația este viața însăși.”(J. Dewey)

În zilele noastre, părinții, cadrele didactice și comunitatea locală se străduiesc din răsputeri să sprijine sistemul de îmbunătățire a educației cu scopul de a-i ajuta pe copii să se dezvolte. Școala nu poate rezolva acest lucru fără o implicare din partea familiei. Familia este prima școală a viitorului cetățean, iar între cei doi factori trebuie să existe o legătură extrem de strânsă, puternică, să se sprijine reciproc, să colaboreze pentru binele suprem al copilului.

Trăim într-o lume în care siguranța este relativă, totul este într-o continuă mișcare, într-o continuă schimbare, valorile sunt ignorate, principiile nu prea mai există și copiii sunt lipsiți de reper. Omul își dorește să obțină multe într-un timp scurt și, dacă se poate, fără prea mult efort. Din nefericire, unii copii sunt nevoiți să stea departe de părinții lor sau să locuiască doar cu unul dintre părinți, celălalt alegând să plece în străinătate pentru a întreține familia, ca să nu mai vorbim despre copiii care cresc alături de bunici, frați mai mari sau alte rude.

În acest context social, familia ar trebui să fie punctul de pornire, prima școală a fiecărui copil, părinții având un rol fundamental în viața copilului care are nevoie de modele. Psihologii au constatat în unanimitate că familia este cea care pune bazele educației. Ei afirmă: „În familie și pe genunchii mamei se formează ceea ce este mai valoros pe lume – omul de caracter”.

Dezvoltarea socială și emoțională a copilului mic este esențială pentru modul în care va crește și va evolua ca persoană. Dezvoltarea socio-emoțională a copiilor este o problemă foarte sensibilă, ea are un rol esențial în fiecare etapă a împlinirii sociale a copilului. În formarea acesteia părinții au un rol deosebit, de aceea, ei trebuie să cunoască elementele de bază în formarea socio-emoțională a unui copil, pentru a trata acest aspect în funcție de importanța cuvenită. Copiii care au satisfacția împlinirii școlare vor reuși să rezolve cu succes orice conflict, în schimb eșecul va duce la o stare de inferioritate și deci la o stare de inerție, de dezinteres. Un rol deosebit îl are, însă, familia în domeniul educației morale. Sintagma românească a „celor 7 ani de-acasă” vizează tocmai educația morală, adică expresia exterioară a acesteia: comportamentul. Comportamentul elevat nu apare de la sine, ci numai în măsura în care părinții se preocupă de formarea lui. Comunicarea sinceră și deschisă, încrederea reciprocă între părinți și profesori, între părinți și copii, asigurarea înțelegerii și ajutorului de care copiii au nevoie pentru a depăși dificultățile, fără derogări de la muncă, cinste și obiectivitate, sunt în măsură să asigure progresul școlar al copilului și dezvoltarea personalității sale potrivit particularităților lui de vârstă și individuale. Părinții trebuie să fie conștienți, respectiv conștientizați, asupra scopului comun al familiei și al școlii în ceea ce privește formarea copilului și asupra faptului că școala continuă și completează educația copilului, dar nu este în măsură să preia sarcinile familiei. Neînțelegerea rolului familiei de către părinți, neconcordanțele dintre educația în familie și cea școlară, dezinteresul unor părinți, se pot corecta, cel puțin parțial, printr-o bună colaborare între școală și familie.

„Familia este un factor important și de răspundere al educației. Părinții o conduc și răspund de ea în fața societății, a fericirii lor și a vieții copiilor.”(A S Makarenko)

Nu toate familiile sunt orientate de aceleași valori și atitudini în creșterea și educarea copiilor. Părinții aparținând unor categorii socio-economice diferite transmit copiilor lor valori diferite. Copilul știe încă de la o vârstă fragedă, din familie, care sunt lucrurile bune și care sunt lucrurile rele, mama și tata sunt primii educatori, părinții îl învață și le servesc drept model. Familia rămâne și în zilele noastre leagănul unde se conturează personalitatea umană, cu calitățile, virtuțile, dar și cu defectele ei. Copiii învață foarte repede atitudinile, comportamentele, credințele și convingerile părinților, însă ei sunt expuși zilnic multor atitudini și comportamente, care nu sunt întotdeauna cele transmise de părinți.

Prin urmare, părinții trebuie să fie foarte atenți la mesajele pe care le transmit copiilor și la anturajul în care aceștia se învârt, deoarece acesta ar putea influența negativ distorsionând adesea ceea ce ei au învățat în familie. De asemenea, copiii pot să își însușească aspirații și convingeri promovate de diverse emisiuni de divertisment sau vedete TV. Mass-media promovează modele de viață care au un impact foarte puternic asupra copilului și pot contribui mult la formarea sistemului său de valori. Tot părinții sunt cei care trebuie să supravegheze copiii și să evite vizionarea unor desene animate care nu sunt educative sau vizionarea unor filme sau emisiuni cu o influență negativă asupra dezvoltării copilului.

Chiar dacă experiența părinților nu a fost una exemplară în familia din care au făcut parte, în momentul în care devin părinți se pot autoeduca și conștientizează responsabilitatea de a oferi urmașilor lor lecții

de viață bazate pe virtuți și valori autentice, care fac din copii oameni adevărați, pe care te poți baza. Uneori, este dificil să transmiți și să susții veridicitatea valorilor în fața copiilor într-o societate în care ne confruntăm adesea cu non-valori, cărora trebuie să le facem față, iar virtuți precum: bunătatea, cinstea, adevărul, sinceritatea, dreptatea, corectitudinea, generozitatea sunt considerate perimate și inutile.

„Schimbarea este numai rezultatul învățării.”(L. Buscaglia)

Familia are o responsabilitate uriașă și menirea de a oferi copilului exemple practice, de a crea un mediu în care acesta să învețe, să cunoască, să simtă și să înțeleagă, să experimenteze și să tragă concluzii. Familia este și va rămâne prima școală a fiecărui copil. Cei șapte ani de acasă reprezintă bagajul cu care copilul pornește la drum în școala în care va învăța. Fiecare familie alege să acționeze așa cum consideră că este mai bine pentru cei apropiați, însă alegerile făcute nu sunt întotdeauna cele corecte. Locul părintelui nu poate fi ținut în copilărie de bunici, prieteni, alte rude sau psihologi. Aparent, copilului nu-i lipsește nimic, dar părinții trebuie să înțeleagă că cei mici au nevoie de ei în preajma lor pentru a se dezvolta armonios din punct de vedere emoțional, moral și intelectual. Cele materiale sunt necesare trupului, însă cele spirituale sunt mult mai de preț și sunt necesare sufletului care va rămâne mereu cu acel gol neumplut, cu acea suferință nealinată, lipsa părinților și dorul de aceștia.

Este o binecuvântare să fii părinte, dar și o misiune dificilă uneori, pentru că știi că de tine depinde în mare măsură formarea omului ce va să devină copilul pe care îl ții de mână pe drumul vieții.

Bibliografie:

- 1.Voinea, Mihaela, 1993, *Sociologia familiei*, Editura Universitatii, Bucuresti;
- 2.Sorescu, Maria Emilia, Berila, Ioan, 2005, *Asistența socială – sistem și profesie*, Editura Universitaria, Craiova.

COMPETENȚELE DIGITALE ALE ȘCOLARILOR

LAURA MARIA NECHITI

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând.

Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani. În continuă dezvoltare, tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobilă au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele Integrării Digitale.

Piața muncii s-a schimbat, au apărut noi tipuri de activități, ce țin pasul cu evoluția pieței IT, însă procesul de educare a rămas același. Guvernele, instituțiile de învățământ și companiile private trebuie să răspundă unor provocări și să profite de oportunitățile pe care le oferă tehnologia.

Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot, e un motiv suficient de bun pentru a încerca să schimbăm modul în care tinerii asimilează informațiile oferite în timpul cursurilor. În multe state europene și americane, companiile de IT, împreună cu guvernele, au implementat cu succes mii de proiecte în instituții de învățământ. Având ca scop facilitarea accesului la informație și la cursuri, clasele interactive, bazate pe programe software create pentru învățământ, au îmbunătățit considerabil nu doar relația dintre elevi și profesori, dar și relațiile dintre părinți și elevi, precum și modul în care studentul asimilează materia de curs.

Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care e important ca aceștia să deprindă abilitățile necesare într-o societate bazată pe consum. Întrucât tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele implementate în școli au scopul de a-i oferi elevului o experiență didactică interactivă, bogată și variată, devenind în același timp mai disciplinat și mai informat.

Școlile trebuie să integreze mecanismele ICT în procesul de învățare dacă doresc să fie parte a rețelei globale. Pregătirea unei școli în acest sens ar trebui să țină cont de următoarele aspecte: numărul de computere, accesul fizic la noi tehnologii, răspândirea rețelei, accesarea și organizarea conținutului electronic, calitatea și viteza conexiunii în școli. Profesorii trebuie instruiți la rândul lor pentru a folosi Internetul și computerele ca metode de predare în beneficiul elevilor. Elevii ar trebui învățați de la cele mai tinere vârste posibile să folosească tehnologiile informației și comunicării pentru îmbunătățirea performanțelor în studiu.

Este esențial ca în cadrul comunității să existe pentru viitorii specialiști ICT oferte de instruire bazică sau avansată în programare de software, hardware și design Internet. În acest sens, tehnologiile informației și comunicării sunt integrate în totalitate în curriculum, sunt predate în cursuri și sunt esențiale procesului de învățare.

În acest scop au fost create documente digitale, dar și aplicații dedicate învățării asistate de computer (dezvoltarea bibliotecilor digitale, crearea platformelor de e-learning, crearea rețelelor dedicate procesului educațional informatizat). Consider că orice inițiativă trebuie să aibă în vedere crearea și valorificarea unui conținut digital, altfel nu putem vorbi de digitalizarea actului educațional.

Însă, odată cu aceste preocupări, au apărut carențele la inițiativele de promovare a noilor tehnologii în învățământ. Aceste inițiative au luat-o adesea înaintea capacității multor dascăli de a înțelege și adapta cursurile la nevoile elevilor. Realitatea este că mulți profesori nu reușesc să folosească computerul ca

suport didactic la clasă, iar formulele de predare-învățare de la noi trebuie radical modificate. Elevul trebuie pus să gândească, să se implice efectiv, să se autoevalueze, iar acest lucru se poate realiza numai dacă profesorul va deveni coordonator și evaluator, va antrena elevul în proiecte concrete, proiecte cu un profund conținut de viață reală.

Utilizarea platformelor virtuale pentru realizarea proiectelor educaționale reprezintă un concept nou abordat în mediul educațional. Învățarea nu este centrată pe obiecte de studiu, ci pe calitățile și abilitățile pe care cel care învață trebuie să și le dezvolte, stimulează lucrul în echipă, favorizează atașamentul grupului la valorile promovate de proiect. O serie de proiecte folosesc platforme de învățare virtuală – un spațiu comun de învățare, care poate fi accesat de la orice PC prin Internet. Participanții în mediul virtual trebuie să aibă control, în orice moment, asupra propriului proces de învățare.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. Simpozion Internațional ediția I, *Responsabilitate publică în educație*, Editura Crizon, Constanța, 2009
3. <http://www.acsoare.com/category/educatie>
4. <http://iteach.ro>
5. <http://portal.edu.ro>

ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE

Carmen Gâdei

Liceul Tehnologic Alexandru Vlahuta Podu Turcului

Învățarea prin metoda proiectului și-a câștigat un loc mai sigur în practicile școlare, elevii devin mai implicați în procesul de învățare atunci când au posibilitatea de a analiza, de a cerceta probleme complexe, provocatoare, care se aseamănă cu cele din viața reală.

Învățarea pe bază de proiect merge dincolo de trezirea inetresului elevilor. Proiectele bine concepute încurajează investigația activă și dezvoltarea capacităților cognitive de nivel superior. Abilitățile elevilor de a înțelege lucruri noi sunt mai mari atunci când sunt legate de activități semnificative de rezolvare a problemelor, iar elevii sunt ajutați să înțeleagă de ce, când și cum devin aceste fapte și competențe relevante.

Învățarea pe bază de proiecte este un model de instruire care îi implică pe elevi în activități de investigare a unor probleme obligatorii și au drept rezultat obținerea unor produse autentice. Proiectele destinate să sporească oportunitățile de învățare ale elevilor pot varia foarte mult în ceea ce privește conținutul și aria acoperită și pot avea loc la diferite niveluri de învățământ. Cu toate acestea, tind să aibă în comun câteva trăsături definitorii. Proiectele se dezvoltă pornind de la întrebări provocatoare care nu pot primi răspunsuri prin învățarea bazată pe memorare. Prin proiecte, elevii își asumă roluri active — cel care rezolvă problema, cel care ia decizia, cel care efectuează investigații, responsabilul cu documentarea. Proiectele servesc unor obiective educaționale specifice, semnificative; ele nu sunt diversivni sau adaosuri la curriculumul „real”.

Investigația presupune o gamă largă de activități legate de curiozitatea noastră naturală în legătură cu lumea care ne înconjoară. În contextul educației, investigația dobândește un înțeles specific. Profesorii care folosesc această tehnică drept strategie didactică îi încurajează în mod normal pe elevi să pună întrebări, să planifice și să desfășoare acțiuni de căutare de informații, să facă observații și să reflecteze la ceea ce au descoperit.

Ne-am putea gândi la învățarea prin proiecte și ca la o subcategorie a învățării prin investigație. O analiză a cercetărilor efectuate în domeniul învățării prin proiecte duce la concluzia că astfel de proiecte ce se concentrează pe aspecte care îi conduc pe elevi spre întâlnirea cu conceptele și principiile centrale ale unei discipline.

Activitățile centrale ale unui proiect implică investigația și crearea de noi cunoștințe de către elev.

Învățarea bazată pe proiecte oferă o multe beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Pentru elevi, avantajele înseamnă:

- creșterea prezenței la ore, creșterea gradului de încredere în sine și îmbunătățirea atitudinii față de învățare;
- posibilități de dezvoltare a unor abilități complexe: rezolvarea de probleme, colaborarea și comunicarea;
- acces la o gamă mai largă de oportunități de învățare în sala de clasă, oferind o strategie de implicare a elevilor din medii culturale diverse.

Pentru mulți elevi, acest stil de învățare este unul foarte atractiv deoarece derivă din autenticitatea experiențelor.

Pentru profesori, printre avantaje, amintim:

- dezvoltarea profesionalismului și a colaborării cu colegii
- profesorii descoperă că elevii care beneficiază cel mai mult de învățarea prin proiecte tind să fie aceia în cazul cărora metodele de instruire tradiționale nu sunt eficiente.

Profesorii care doresc să folosească metoda proiectului la clasă s-ar putea să fie nevoiți să adopte noi strategii de instruire pentru a avea rezultate

Metodele de instruire directă care se bazează pe manuale, expuneri și evaluări tradiționale nu funcționează prea bine în cadrul unui proces de instruire deschis, interdisciplinar, caracteristic învățării pe bază de proiecte. Profesorii „antrenează”, „modelează”, vorbesc mai puțin, dar se pot afla în situația de a învăța ei înșiși alături de elevi pe măsură ce proiectul se desfășoară.

În concluzie, trebuie să existe disponibilitate din partea profesorilor de a-și asuma riscuri pentru a depăși provocările inițiale.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

COSMINA ANCA LEZEU

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Rosia

Educația este un proces împărțit între părinți și profesori, al cărui obiectiv este formarea integrală a copiilor.

Pentru a duce la bun sfârșit o educație integrală este necesar să existe canale de comunicație și acțiuni ale familiei cu școala, doar așa se produce dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a copiilor, în cele mai bune condiții.

Colaborarea familiei cu școala dezvoltă copiii impresia că, deși se află în două spații diferite, ele sunt complementare. Participarea activă a părinților în viața școlară a copiilor se materializează printr-o mai bună autostimă a copiilor, un randament școlar mai bun, relații și atitudini pozitive ale părinților despre școală.

Între familie și școală trebuie să existe o comunicare foarte strânsă. Dacă un profesor vrea să educe, trebuie să colaboreze cu părinții, pentru ca efortul pe care îl realizează la clasă să aibă continuitate și în restul zilei.

Atât școala, cât și familia sunt responsabile de:

- transmiterea de norme, valori și obiceiuri;
- dezvoltarea autonomiei copilului;
- transmiterea de cunoștințe (deși acest proces are loc în școală, familia transmite copilului modalități de învățare, completează cunoștințele și dezvoltă dragostea pentru lectură);
- învățarea responsabilităților (implică acceptarea normelor de comportament, de ordine, curățenie, mici responsabilități familiare și școlare).

Există mai multe forme concrete de colaborare dintre școală și familie, ele se deosebesc în funcție de scopul urmărit și de modul de realizare:

- referatele prezentate în fața părinților cu anumite prilejuri, cu teme pe bază de fapte și date concrete;
- organizarea unor expoziții cu lucrări executate de copii;
- participarea părinților la activități demonstrative;
- convorbirile cu familia (pot avea loc spontan sau organizat, din inițiativa profesorului sau a părinților);
- consultări individuale;
- vizitele – constituie o altă formă de colaborare. Includem aici ambele variante, vizitarea familiei de către cadrul didactic și vizitarea unității de învățământ de către părinți;
- organizarea de activități extracurriculare, organizate și desfășurate împreună cu părinții;
- participarea părinților alături de copii la diverse ateliere de lucru, organizate de cadrul didactic.

Familia și școala trebuie să împartă responsabilitățile în educarea copiilor. Ambii au un rol fundamental în dezvoltarea integrală a copilului. Colaborarea familiei cu școala are o importanță majoră, cu efecte pozitive asupra elevilor, părinților, profesorilor, școlii și comunității.

În societatea noastră, educația familială și școlară joacă un rol foarte important în achiziția de cunoștințe și comportamente ale copilului, de aceea ambii trebuie să aibă responsabilități și roluri complementare. O bună interacțiune între școală și familie, oferă copilului o imagine de apropiere între persoanele care se ocupă de el, astfel, acesta se simte familiar și în siguranță în cadrul școlii.

În concluzie, familia și școala sunt cele care influențează dezvoltarea individului și procesul educativ, de aceea este foarte importantă colaborarea tuturor celor care intervin în procesul de dezvoltare și formare al copilului.

Bibliografie:

- Ezechil Liliana, "Comunicarea educațională în contextul școlar", 2002;
- Stăiculescu Camelia, "Școala și comunitatea locală" – parteneriat pentru educație, 2007.

DIVERSITATE, CULTURĂ ȘI DIALOG

ADELA ELEONORA VUG

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.5 Lugoj

„ DIVERSITATE, CULTURĂ ȘI DIALOG”

Prof. Vug Adela-Eleonora

Grăd. P.P. Nr.5 Lugoj

Una din direcțiile fundamentale ale redefinirii învățământului românesc o constituie dezvoltarea liberă, integrală, armonioasă a individului, formarea personalității autonome și creative, prin diversificarea și optimizarea activităților educative extracurriculare și extrașcolare. Așadar, în noul demers educațional al cadrelor didactice se vor redimensiona atât statutul cât și sarcinile acestora, care trebuie să devină manageri de educație prin intermediul unor proiecte/programe desfășurate pe baza unor acorduri de partenerat între unitățile școlare și diferiți parteneri înscrși în proiect.

Voi preciza câteva exemple de bună practică prin implementarea unor proiecte educaționale, bazate pe învățarea activă învățare prin joc, învățare prin cooperare, învățare reciprocă:

*desfășurarea unor activități commune preșcolari/școlari;

*jocuri distractive;

*colaborarea între cadrele didactice- discuții, opinii, analize, strategii didactice ,conținuturi;

*jocurididactice /interdisciplinare;

*concursuri;

*activități practice (confeționarea diferitelor obiecte cu prilejuri diferite);

*activități de voluntariat/de caritate;

*excursii/ vizite;

*serbări cu o anumită tematică.

Inițierea și derularea de activități în parteneriat reprezintă o provocare pentru educatorii de azi, necesitând multă creativitate, dinamism în derularea acestora dar și responsabilitate și flexibilitate.

Nimeni nu se naște gata învățat, gata format, totul se educă în familie, grădiniță, școală și în societate în scopul integrării active a individului în viața socială.

În cadrul proiectului educațional „Copil ca tine sunt și eu” s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop promovarea dialogului intercultural, și creșterea gradului de conștientizare asupra diversității culturale bazată pe valori culturale comune și asupra importanței dialogului intercultural în rândul copiilor: vizite, jocuri, cântece, poezii, activități comune, organizarea de activități artistice, parada de costumelor populare specifice mai multor etnii.

„ Să fim buni creștini”- s-au desfășurat o serie de activități care au avut scop dobândirea unor cunoștințe despre învățătura creștină, valorile morale cum ar fi omenia, bunătatea, speranța, încrederea, ajutorarea, și comportamentul unui bun creștin în viața de zi cu zi și în special în zilele de sărbători.

-vizite la biserică;

-lecturarea unor povești despre fapte bune;

- acțiuni de caritate;

- donarea unor pachete cu jucării și dulcuri copiilor cu nevoi speciale.

Bibliografie:

Dumitrana M. „Copilul,familia și grădinița” Iași, ed. Compania, 2000.

Ghid de bune practice în educația timpurie.

Zăpadă Artificială - Experiment (Exemplu De Bună Practică)

Marioara Musuroia

Scoala Gimnaziala „Ion I.Graure,,

Zăpadă artificială - experiment

(exemplu de bună practică)

Prof. Înv. Preșcolar:Mușuroia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure”- Bălteni

Dacă iarna aceasta încă nu am avut parte de zăpadă, atunci am decis să preparăm singuri la grădiniță zăpada artificială din două ingrediente la îndemână.

Iarna este anotimpul care aduce o mare bucurie copiilor – joaca cu zăpada. Însă când aceasta lipsește există varianta salvatoare de a o prepara. Astfel, copiii se pot juca cu bulgări sau pot construi oameni de zăpadă, fără ca aceștia să se topească. Noi am folosit această activitate la *Jocuri liber-Alese*, la sectorul *ȘTIINȚĂ*, în cadrul proiectului tematic *Călători prin anotimpuri*.

Materiale necesare:

- bicarbonat de sodiu rece (ținut în prealabil la frigider);
- spumă de ras;
- un vas larg.

Indicații:

Pasul 1. Înainte de toate, stabilește proporțiile: 3 părți bicarbonat de sodiu și 1 parte spumă de ras. Pune într-un vas bicarbonatul de sodiu ținut în prealabil la frigider.

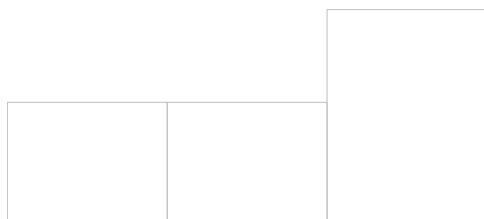
Pasul 2. Apoi adaugă treptat spumă de ras. Amestecă bine cele două ingrediente până când obții consistența dorită.

Pentru un efect uimitor, poți adăuga sclipici.

Substanța obținută va fi moale, maleabilă și rece, exact ca zăpada adevărată! Dacă nu îți place consistența obținută, mai adaugă bicarbonat de sodiu dacă e prea umedă sau spumă de ras dacă este prea uscată.

BIBLIOGRAFIE:

<http://www.creatissimo.ro/prepara-zapada-artificiala-la-tine-acasa/>

FIȘA DE ACTIVITATE ÎN CADRUL PROIECTULUI DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ - EXCURSIE ȘCOLARĂ- „SĂ NE CUNOAȘTEM JUDEȚUL !”

SORINA JULA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Rosia

JULA SORINA

TEMA ACTIVITĂȚII: „SĂ NE CUNOAȘTEM JUDEȚUL!”

CLASA/GRUPA: C.P,CLS.I,A III-A SI A IV-A

CADRUL DIDACTIC: JULA SORINA

UNITATEA ȘCOLARĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 ROȘIA, BIHOR

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Titlul: „SĂ NE CUNOAȘTEM JUDEȚUL!”

Coordonator : JULA SORINA

Data și locul desfășurării: 01.06.2022(1 zi)-ORADEA

Durata: 1 zi

Organizator: Prof.Inv.primar Jula Sorina

Itinerar: : ROȘIA-BEIUȘ-BĂILE FELIX-ORADEA-BĂILE 1 MAI și retur

Grup țintă : Elevii claselor:I-IV de la Școala Gimnazială Nr.1 Roșia

Scopul excursiei:

Organizarea excursiei răspunde dorinței exprimate de elevi de a călători și de a petrece timpul liber , desfășurând activități recreative și de divertisment.

Se dorește prin această excursie a se oferi elevilor posibilitatea completării bagajelor de cunoștințe ce vizează dezvoltarea laturii intelectuale, a celei estetice și moral-civice.

Obiective operaționale:

- familiarizarea elevilor cu comportamentul adecvat vizitării unor obiective turistice;
- formarea deprinderilor de a comunica, de a asculta cu atenție ghidul, de a pune întrebări legate de subiect;
- însușirea/îmbogățirea cunoștințelor legate de punctele turistice vizitate;
- petrecerea timpului liber în mod plăcut și o manifestare descătusată a bucuriei copiilor
- formarea unor deprinderi specifice unui turism civilizată.
- aplicarea deprinderilor ecologice însușite în alte activități formale și extrașcolare
- crearea unor reguli de comportament responsabil și împărțirea echitabilă a sarcinilor între membrii grupului.

desfășurarea de activități cu caracter recreativ , relaxant (baie în ștrand)

Beneficiari :

- **directi** : elevi. părinți .

Descriere :

Ca obiective am avut :Lacul cu nuferi din Băile Felix,Muzeul Țării Crișurilor+Oradea ,Grădina zoologică ,Era Park și am finalizat la ștrand în Băile Felix

Excursie tip lecție prin care s-a urmărit educația prin și pentru cultură, educația civică, educația pentru petrecerea timpului liber.

Rezultate așteptate:

- Valorificarea achizițiilor rezultate în urma desfășurării excursiei,
- Întocmirea unui album documentar cu fotografii
- Inițierea unor discuții , dezbateri , formularea unor impresii legate de excursia desfășurată , propuneri pentru excursia viitoare .

Modalități de evaluare:

- Realizarea unei compuneri cu titlul „În excursie- impresii, sugestii, comentarii”
- Albumul excursiei
- Fotografii
- Diseminarea informațiilor în rândul altor colective de elevi și în familie.

Rezultate înregistrate:

- Albume foto

Importanța Metodelor De Rezolvare A Problemelor De Aritmetică În Ciclul Primar

Mihaela Badescu

Scoala Gimnaziala „Ion I.Graure,,

„Învățarea matematicii se situează, vorbind prin analogie, în același plan cu învățarea limbii române sau a altor discipline care dispun de o anumite ordine logică, mai greu de unul singur.”

Metodele de rezolvare a problemelor de aritmetică ajută la trecerea de la o aritmetică teoretică la o varietate de contexte problematice care configurează disciplina aritmetică în sens pragmatic.

Metodele de rezolvare a problemelor de aritmetică ajută elevul să înțeleagă fiecare termen al unei probleme și să îl transpună matematic într-o formă care să redea exact datele problemei și care să evidențieze ceea ce trebuie determinat.

Problemele de aritmetică pun elevul în dificultatea de a descoperi soluții, metode de rezolvare cât mai variate și îi solicită creativitatea. Activitatea depusă de elevi în scopul rezolvării aceluiași tip de probleme are o importanță atât de mare încât întreaga desfășurare a procesului de însușire a cunoștințelor de aritmetică, de formare a priceperilor și deprinderilor este orientată în scopul dezvoltării capacității de rezolvare a problemelor.

Din punct de vedere instructiv, rezolvarea problemelor constituie aplicarea cunoștințelor dobândite în legătură cu operațiile matematice și proprietățile lor.

În găsirea soluțiilor problemelor de aritmetică cea mai solicitată este gândirea prin cele cinci operații logice: analiza, sinteza, comparația, abstractizarea și generalizarea. Astfel, această activitate contribuie la cultivarea și dezvoltarea perspicacității și spiritului de inițiativă, la dezvoltarea încrederii în forțele proprii.

Metodele de rezolvare a problemelor de aritmetică îl solicită pe elev mai mult, dezvoltându-i puterea de judecată și pregătindu-l pentru înțelegerea raționamentelor geometrice și algebrice de mai târziu.

Problemele de aritmetică au fost grupate în funcție de metodele de rezolvare pentru a ajuta la cristalizarea ideilor. Imitând un anumit model, elevii încep să învețe, pas cu pas, să rezolve probleme, să deprindă algoritmul de rezolvare.

O problemă poate fi rezolvată prin mai multe metode. Poate fi rezolvată cu ajutorul algebrei sau aritmeticii, se poate aplica un algoritm sau altul. În ciclul primar predomină rezolvarea aritmetică, ce are rolul de a dezvolta gândirea elevilor, de a le crea anumite priceperi și deprinderi specifice.

Aritmetica are rolul de a-l ajuta pe copil să rezolve diferite probleme dobândind un mod de a gândi și astfel să găsească drumul spre aproape toate domeniile.

Trebuie menționat că învățământul actual pune accent pe creativitate și originalitate. Acesta este încă un motiv în plus care ne arată cât de importantă este aritmetica în general, și rezolvarea de probleme în special.

Se observă importanța rezolvării de probleme de aritmetică și din programele școlare care prezintă un obiectiv cadru referitor la acest lucru: „Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme.” De asemenea, celelalte două obiective cadru se referă la limbajul specific și anume: “Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii”, ”Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic”.

Ramura matematicii abordată la ciclul primar, aritmetica, ne prezintă o varietate de probleme care îi familiarizează pe elevi cu limbajul specific și îi determină pe aceștia să și-l însușească pentru că doar așa vor ști ce trebuie să determine, vor ști să separe cele două părți ale problemei: Datele problemei și cerința. Prin limbaj este de fapt dată și cheia care îi ajută pe elevi să deschidă ușa ce îi conduce la rezolvare.

Problemele de aritmetică pot fi grupate după mai multe categorii, fapt ce demonstrează varietatea lor. Deoarece există variate tipuri de probleme ce pot fi rezolvate aritmetic ne dăm seama că elevul poate dobândi vaste și importante cunoștințe ce le poate folosi chiar și în viața de zi cu zi.

Creativitate, Eficiență, Modernitate

Daniela Gionea

Scoala Gimnaziala Nr.1 Motru

Creativitate, eficiență, modernitate

Prof.înv.primar Gionea Daniela

Școala Gimnazială Nr.1 Motru,jud. Gorj

„Existența unui potențial creativ la școlarul mic este explicată de fantezia, imaginația necontrolată a acestuia, absența cenzurii exercitată de factorul rațional, manifestarea spontaneității ca factor al creativității. Treptat spontaneitatea se supune stereotipurilor sociale și culturale, care caracterizează mediul uman.” (Viorica Piscoi, Elena Bonchis- Dezvoltarea gândirii creatoare la școlarul mic din învățământul primar, Vol I, 1991)

Potențialul intelectual al copiilor este acompaniat de curiozitatea veșnic trează și activă, de receptivitate, sensibilitate, predilecție pentru inedit.

Cum se manifestă un copil creativ? După opinia lui Torrance, un copil creativ se manifestă astfel: curiozitate, originalitate, independență, imaginație, nonconformism, plan de idei, flexibilitate în gândire, preocupare permanentă. Copilul care-și manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat de educația rutinieră, este considerat prototipul creativității. Teama față de orice deviere de la normă (convenție, tradiție) sau conformismul social are ca efect dispariția originalității, fiind capcana în care eșuează creativitatea multor indivizi

După opinia Anei Stoica, copilul creativ are următoarele manifestări de conduită: capacitatea de înțelegere a materialului, de prelucrare și restructurare a acestuia, deplină încredere în forțele proprii, efort fluctuant, nivel superior de aspirații, interese variate, curios, activ: lipsa de sociabilitate în raporturile cu egalii; o oarecare indiferență față de opiniile adulților.

„Copilul de vârstă școlară mică adoptă o atitudine creatoare atunci când, pus în fața unei probleme (care constituie o sarcină școlară sau o sarcină de viață) îi restructurează datele, descoperă calea de rezolvare, o rezolvă într-un mod personal.” (Oprescu Nicolae- Educarea creativității elevilor în procesul de învățământ, Rev. De pedagogie, nr. 3, 1977, pag. 38)

Creativitatea nu se învață prin lecțiile speciale, ci prin întreaga activitate a elevilor.

Pentru a răspunde la întrebările: cum reușim să depistăm potențialul creativ al copilului?, cum reușim să-l stimulăm?, trebuie să subliniem următoarele:

- în procesul de învățământ, învățătorii nu trebuie să formeze neapărat mari creatori ale căror produse să se caracterizeze prin originalitatea și valoarea socială, ci trebuie să fie preocupați de formarea unor capacități cognitive ca fundament al procesului creativ real de mai târziu;
- în procesul de învățământ interesează în mod deosebit suplețea soluției găsite pentru rezolvarea problemelor școlare solicitate de învățători, soluții ce produc o știre de surpriză, o trăire afectivă intensă, capabilă să revitalizeze dorința și curiozitatea de-a descoperi și alte căi;
- nu există copil dezvoltat normal din punct de vedere intelectual care să nu fie înzestrat cu anumite capacități creative, într-o măsură mai mare sau mai mică;
- să se facă distincție între potențialul creativ și creativitate.

Observațiile făcute asupra activității desfășurate la clasele I-IV au dovedit că pe această treaptă de învățământ au loc cele mai intense procese de constituire a structurilor psihice la toate nivelurile și că particularitățile acestei structuri sunt determinate în special de natura și particularitățile acțiunilor pedagogice ce se execută asupra lor.

Învățarea reproductiv- inteligibilă constituie un pas către învățarea creatoare. Elevul trebuie astfel stimulat și dirijat încât să-și sondeze mintea în căutarea dezlegărilor cât mai variate și originale.

Pentru stimularea gândirii creatoare a școlarului mic se recomandă utilizarea unor mijloace didactice variate, a unor metode active din rândul cărora să nu lipsească jocul- metoda cu multiple valențe atât pe plan informatic cât și formativ.

În raport cu modul cum sunt utilizate strategiile euristice, putem avea modalități practice cu valențe creatoare de grade diferite.

- Recunoașterea și reproducerea se fac pe baza actualizării cunoștințelor respective și a încadrării cazului particular în clasa respectivă;
- Continuarea de către elevi a construcției sistemului sau structurii după modelul dat;
- Elaborarea sau transformarea unui sistem pe baza modelului dat;
- Elaborarea variantelor- aici se încadrează un mare număr de jocuri aritmetice;
- Activitățile în care se lasă elevilor independența deplină în compunerea și rezolvarea pe diferite căi a exercițiilor și problemelor;
- Cunoașterea și respectarea particularităților de vârstă și individuale ale copiilor;
- Îmbunătățirea metodologiei de lucru cu accent pe învățarea activă prin resort propriu;
- Manifestarea unei atitudini creatoare de către învățător atât în conceperea activităților, cât și în relațiile cu elevii;
- Tratarea diferențiată în funcție de capacitățile intelectuale, motive, interese, aptitudini;
- Asigurarea unui climat de încredere;
- Structurarea claselor după criteriul vârstei intelectuale;
- Înființarea unor cercuri pentru stimularea și dezvoltarea creativității.

Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului creator. În acest sens, ca scop practic este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității creatoare ale elevului.

Bibliografie

1. Ana Avramescu, 2010, *Creativitatea și cultivarea ei în școală*, Hunedoara, Revistă editată de Colegiul Tehnic „Matei Corvin”, Anul I, Nr. 2
2. Sorin Cristea, 2004, *Studii de pedagogie generală*, EDP
3. Constantin Moise, 1996, *Elemente fundamentale de didactică*, Iași, Editura Ankarom
4. Cerghit Ioan, 2002, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, București, Editura Aramis
5. Paul Popescu-Neveanu, 1978, *Dicționar de psihologie*, București, Editura Albatros

Managementul Problemelor Disciplinare

Ancuta Moflic

Scoala Gimnaziala Nr. 8 Constanta

Managementul problemelor disciplinare

Acestea referă la tehnicile necesare rezolvării problemelor de disciplină a clasei.

1. Aprecierea simțului de răspundere

- Profesorii pot monitoriza comportamentul elevilor, pot vedea dacă acesta corespunde așteptărilor și dacă elevii dovedesc simț de răspundere. Profesorul trebuie să păstreze contactul vizual cu clasa (s-o „scruteze” frecvent), să se miște prin clasă în timpul lucrului independent, apreciind efortul susținut al elevilor sau comportamentul deosebit al acestora.
- Profesorul poate aprecia comportamentul adecvat prin zâmbet, înclinarea aprobativă a capului, laude, remarci compatibile cu vârsta elevilor, în mod frecvent. Comportamentul responsabil al acestora poate fi consemnat în scris, prin notificări adresate direct elevului sau părinților/supraveghetorilor, incluzând certificate de merit. De asemenea, profesorul poate să arate aprecierea dând elevului sarcini suplimentare și laudându-l pentru eforturile lui zilnice. Exemple: „Kevin, ai simț de răspundere. Văd că ești atent și interesat.” „Jarod, intervenția ta ne-a ajutat să înțelegem mai bine problema”.

2. Corectarea comportamentului iresponsabil sau neadecvat

- Profesorul aduce la cunoștință elevilor un număr de acte comportamentale neadecvate (observabile de către aceștia) care pot interveni pe parcursul unei zile. Profesorul trebuie să determine dacă aceste comportamente pot fi controlate prin ignorare, măsuri ulterioare de corecție etc. Măsurile potrivite trebuie aplicate cu calm, fermitate și obiectivitate. Elevii trebuie înștiințați de la început care sunt măsurile cărora vor fi supuși în cazul comportamentului neadecvat (în spațiul școlii măsurile includ ignorarea, controlul proxemic, admonestarea verbală blândă, aluzii și avertismente, exemplele pozitive, tehnica „timpului datorat”, eliminarea). Profesorul trebuie să se asigure că măsura corectivă este adecvată comportamentului care a cauzat-o.

3. Ignorarea

- Profesorul trebuie să ignore un elev care poate reacționa negativ la admonestarea verbală blândă sau al cărui comportament neadecvat nu lezează desfășurarea orei. Profesorul trebuie să găsească ocazii pentru a da exemple de comportamente responsabile și iresponsabile, să interacționeze pozitiv cu elevul și să ignore constant limbajul verbal sau corporal neadecvat.

4. Controlul proxemic

- Profesorul se deplasează în spațiul elevului pentru a-i supraveghea comportamentul.

5. Admonestarea verbală blândă

- Această metodă se aplică atunci când elevul nu realizează că are un comportament neadecvat. Profesorul se va adresa individual elevului în cauză, însoțind admonestarea blândă cu exemple de comportament pozitiv alternativ. Ex.: „Andreea, trebuie să vizionezi acest film. Amintește-ți care e regula noastră – *Fii gata să înveți*”

6. Amânarea

- Amânarea intervine când un elev încearcă în mod insistent să atragă atenția asupra propriei persoane. Ex.: „Sonia, dacă ai o plângere, o discutăm la momentul potrivit”. „Monica, ai început să vorbești fără rost. Notează-ți ce ai de spus și așteaptă până vei primi răspunsul la timpul cuvenit”

7. Așezarea diferențiată a elevilor în clasă

- Profesorul trebuie să așeze mai aproape de catedră/tablă pe cei care au probleme de acuitate vizuală/auditivă sau pe cei care necesită mai multă asistență. De asemenea, aranjamentul trebuie să țină seama și de aptitudinile elevilor.

8. Tehnica „Timpului datorat”

548

- Aceasta tehnică se aplică în cazul în care timpul irosit în clasă din cauza comportamentului neadecvat al elevului trebuie recuperat de acesta în timpul lui liber. Se fixează intervale mici de timp pentru fiecare abatere. Profesorul trebuie să decidă care va fi activitatea elevului în intervalul de „timp datorat”. Ex.: „Vanessa, trebuie să ascuți când altcineva vorbește”. Dacă elevul continuă să vorbească, profesorul îi comunică: „Vanessa, ne ești datoră două minute”

9. Eliminarea

- Eliminarea în spațiul clasei, într-un loc special desemnat. Profesorul stabilește dinainte durata eliminării, astfel ca aceasta să fie compatibilă cu vârsta/nivelul elevului; se folosește un cronometru pentru a urmări respectarea intervalului de către elev; elevii de vârstă mică trebuie însoțiți până la locul respectiv; dacă elevul are același comportament după ce revine la loc, va fi trimis înapoi; profesorul trebuie să pregătească un formular care va trebui completat de elev, cu scopul ca acesta să reflecteze asupra propriului comportament; de asemenea, va purta o discuție coerentă cu elevul.

10. Înștiințarea părinților/supraveghetorilor

- Părinții/supraveghetorii vor fi înștiințați cu privire la comportamentul elevului și li se va sugera să inducă acestuia un comportament responsabil. În orice caz, metoda nu poate fi aplicată în cazurile de comportament neadecvat „cronic”.

11. Angajamentul scris

- Angajamentul scris reprezintă o soluție cooperantă pentru rezolvarea problemelor disciplinare în cazul în care măsurile de mai sus nu sunt eficiente; angajamentul include așteptările profesorului (clar formulate), consecințele negative ce decurg din comportamentul elevului, precum și intervalul de timp în care se așteaptă remedierea. Profesorul trebuie să-i învețe pe elevi cum se alcătuiesc aceste angajamente și să-i ajute să aleagă și să administreze singuri posibilele consecințe și măsuri.

12. Stabilirea regulilor de comportament în afara clasei

- Dacă elevii sunt puși să supravegheze activitățile din pauză, se vor mândri că sunt tratați ca niște adulți. Cei care încalcă regulile trebuie să suporte consecințele. Profesorul stabilește o listă de tipuri de comportament în spațiul respectiv (acceptabil și neacceptabil) și o listă de măsuri în cazul nerespectării regulilor. Profesorul trebuie să identifice modalități de permanentizare a supravegherii pe holuri și să ofere un feedback pozitiv elevilor când comportamentul acestora s-a îmbunătățit.

13. Măsurile coercitive.

- Acestea trebuie utilizate cu grijă, deoarece sunt considerate intervenții radicale. Trebuie aplicate pe termen scurt și planificate în raport cu tipul de comportament rezistent la alte soluții mai simple.

Jocuri Didactice De Dezvoltare A Comunicării

Dobai Marinela

Liceul Tehnologic Octavian Goga Jibou

Un obiectiv al predării învățării limbii române vizează dezvoltarea capacității de comunicare verbală și de utilizare a limbii române literare, perfecționarea limbajului și formarea preocupărilor și a atribuțiilor de supraveghere științifică a exprimării orale și scrise.

Pentru că elevul din ciclul primar este încă mic, activitatea lui preferată este jocul. Multe lucruri care țin de dezvoltarea limbajului se pot face cu ajutorul jocurilor didactice de comunicare.

1. Exemple de jocuri didactice utilizate în cadrul orelor de limba și literatura română

• Jocurile care contribuie la dezvoltarea auzului fonematic

Ca să poată vorbi corect, un copil trebuie să perceapă sunetul, să-l articuleze și apoi să-l pronunțe cu claritate, cu exactitate, cu expresivitate și siguranță.

Pentru consolidarea deprinderii de a pronunța corect sunetele și grupurile de sunete mai dificile, cuprinse în structura cuvintelor, pentru exersarea auzului fonematic, am organizat diferite jocuri imitative. Elevii recunosc diferite animale după sunetele ce le emit, le vor imita, ajungând prin repetări, la pronunțarea corectă a sunetelor componente ale onomatopeelor. Iată un exemplu de joc în care pronunțarea onomatopeelor este asociată cu mișcări adecvate.

Pentru sunetul "c" pot fi folosite onomatopeele:

-oac.oac.oac.(imitându-se paralel saritura braștei);

-poc.poc.poc.(mimându-se lovirea cu ciocanul);

-cucurigu.cucurigu.cucurigu.

-cotcodac.cotcodac.cotcodac.(imitându-se bataia din aripi).

* **"Ce fac și cum fac?"** are drept scop formarea deprinderii de rostire corectă a unor consoane.

-Pisica (toarce: sfâr, sfâr, sfâr)

-Câinele (latră: ham, ham, ham)

-Ursul (mormăie: mor, mor, mor)

-Porcul (grohăie: groh, groh, groh)

-Oaie (behăie: bee, bee, bee)

-Șoricelul (chițăie: chiț, chiț, chiț)

-Cioara (croncăne: cra, cra, cra)

-Vântul (vâjăie: vâjj, vâjj, vâjj)

În vederea corectării unor tulburări de vorbire, cu eficiență sporită am folosit diverse exerciții-poezii, a căror recitare se face în șoaptă.

a) Baba, baba, oarba,

Unde-ți este roaba,

Roaba ici coala,

Ia-te după ea!

b) Luna, lacul luminează,

Lebada pe el plutește,

Lunecând pe luciul apei,
Capu-n pene-și odihnește.

- *Jocuri folosite pentru îmbogățirea și activizarea vocabularului.*

A-ți cunoaște limba înseamnă a fi capabil să exprimi corect și precis tot ce gândești, simți ori știi. Precizia și expresivitatea comunicării sunt date în cea mai mare măsură de calitatea vocabularului utilizat. Îmbogățirea vocabularului se realizează pe calea explicării cuvintelor necunoscute, prin prezentarea obiectului sau imaginii obiectului, prin sinonime, omonime, antonime.

* "Jocul sinonimelor"

Prezintă pe rând imagini cu diferite animale care, datorită acțiunilor, ar trebui alungate : vulpea la coteț, iepurașul rozând varza în grădină, lupul la stână. La întrebarea "Ce trebuie să facem?" un copil spune ce trebuie să facă și de ce. Presupunând că primul copil va folosi verbul "a alunga", voi cere să spună acest lucru și cu ajutorul altor verbe cu același înțeles (a goni, a îndepărta, a izgoni).

- *Jocuri care contribuie la formarea limbajului conceptual.*

Prin jocul "Ce nu se potrivește" am verificat capacitatea elevilor de a separa dintre noțiuni pe cea care nu se integrează în grupa respectivă.

Jocul se desfășoară individual. Pe cartonașe sunt scrise serii de cuvinte, iar elevii trebuie să taie ce nu se potrivește.

Exemple:

-caise, cireșe, prune, morcov, mere;

-pisică, fluture, cal, ploaie, pește;

-roșii, ardei, salată, cuțit, vinete;

-ploaie, zapadă, lampă, polei, rouă;

Pentru însușirea structurii gramaticale a limbii române se pot folosi următoarele jocuri:

*Litera se schimbă

toc	lac	pană	casă
loc	lan	cană	cată
joc	las	rană	cară
coc	lat	vană	cadă
foc	laț		cană

*Scara cuvintelor

Do	re	mi
Dar	ren	mir
Dare	reni	mire

*Potrivește însușirile!

cocoș	șireată
vulpe	viclean
lup	pintenat

*A (al) cui este?

Elevii lucrează pe grupe. Au pe bancă mai multe figurine cărora le lipsesc anumite părți. Conducătorul jocului prezintă o parte care lipsește; de exemplu, o „ureche”. La nivelul grupei, se scrie propoziția: exemplu, „Urechea este a ursulețului?”

Jocul dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de analiză și asociere, consolidând și sistematizând

cunoștințele elevilor despre părțile componente ale plantelor și animalelor, formează capacități de exprimare orală și scrisă, noțiuni de punctuație și ortografie..

***Eu spun una, tu spui multe!**

Jocul este folosit pentru formarea corectă a pluralului substantivelor. Este un exercițiu eficient pentru pronunțarea articulată a substantivelor, fie la singular, fie la plural.

Exemplu: masă- mese,

ceas-ceasuri

carte- cărți

***Cine sau ce face?**

Jocul se folosește pentru realizarea acordului corect dintre subiect și predicat.

Exemplu: Școlarul- citește

elevii- au modelat

- alerga

- merge

- scrie

- cântă

***Dacă nu-i așa, cum e?**

Păcală dacă nu e prost, cum e?

Pinocchio dacă nu e ascultător, cum e?

Lupul dacă nu e milos, cum e?.....

***Ghicește la ce ne-am gândit!**

Un elev iese din clasă, iar colegii stabilesc fără ca cel ieșit să audă un obiect (lucru, plantă, animal) pe care la intrarea în clasă elevul să ghicească despre ce obiect este vorba, punând întrebări de genul :

- Este vorba despre o plantă, un animal, un lucru ?
- Este animal sălbatic sau domestic ?.....
- Este de la noi din țară ?.....
- Este un fruct, o legumă, un copac ?.....
- Este mare?..... culoarea?.....

***Jocul comparațiilor**

moale ca.....

alb ca.....

limpede ca.....

dulce ca.....

harnic precum.....

frumos ca.....

rotund ca.....

albastru.....

***Cine găsește mai multe cuvinte?**

Scrieți cât mai multe cuvinte cu:

două litere

trei litere

patru litere

cinci litere

.....

.....

***Concursul isteților**

Cine găsește mai multe cuvinte care citite și de la stânga la dreapta și invers să aibă înțeles. (Ex. dop – pod ; zero – orez ; capac – capac; rama – amar)

- Găsiți cât mai multe cuvinte alcătuite dintr-o silabă, două sau trei silabe.

***Subliniază cuvintele cu înțeles opus din următoarele propoziții:**

Buturuga mică răstoarnă carul mare.

Radu este agitat, iar Alin este calm.

Vorbește mereu, zi și noapte.

În livadă am un măr bătrân și unul tânăr.

Rădăcina învățaturii este amară, dar rodul ei e dulce.

La plăcinte înainte, la război înapoi.

La această vârstă, formarea deprinderilor de pronunțare și scriere corectă, se realizează în paralel, dar și demersul metodic de activizare, îmbogățire și nuanțare a vocabularului au un rol de seamă în dezvoltarea capacității de comunicare.

Alături de elemente rostirii, de corectitudinea ortoepică și ortografică, de problemele lexico-semantice, învățarea unor reguli gramaticale contribuie la dezvoltarea capacității de comunicare sub aspectul formei și logicii construcției sintactice.

Capacitatea de comunicare constituie un instrument de muncă intelectuală, o condiție a dezvoltării intelectuale și a valorificării relațiilor personale.

3,2,1...Let`S Go Through The Universe With Paxi!

Mihaela Cornea

Scoala Gimnaziala Nr. 30 Brasov

Acest proiect s-a desfășurat pe platforma educațională eTwinning. Aceasta a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport. Ea oferă personalului didactic (profesori, directori, bibliotecari, etc.) ce activează în școlile din țările europene participante o modalitate de comunicare, colaborare, demarare proiecte, oportunități de dezvoltare profesională și schimb de informații.

Ca și obiective au fost oferirea elevilor posibilității de a-și instrui abilitățile de bază care le facilitează adaptarea în secolul XXI, adoptând educația în manieră STEAM care abordează cele cinci discipline interdisciplinare și aplicate. Am vrut să folosim predarea cu ajutorul unor experimente științifice simple, interdisciplinare, bazate pe aplicații din lumea reală, în care să introducem tehnologie, artă și inginerie pentru a ajuta elevii să facă legături între concepte specifice STEAM și să le permită să înțeleagă și să aprofundeze cunoștințe (prin experimentare și joc). Toate acestea cu scopul de a dezvolta o mentalitate sănătoasă și inovatoare, de a inspira elevii noștri de astăzi - inventatorii de mâine.

Acest proiect s-a desfășurat pe parcursul unui an școlar, din luna septembrie până în luna iunie. În prima lună, profesorii au prezentat elevilor obiectivele proiectului. Apoi, de comun acord, am ales modalitatea de lucru.

În acea perioadă, dar nu numai, au învățat să folosească aplicații de prezentare a experimentelor realizate, cum ar fi: prezentări PPT, Quick, Stopmotion, Genial.ly, etc.

Au exersat limba engleză, deoarece aceasta a fost limba folosită în comunicarea cu colegii din alte țări sau în unele aplicații folosite la clasă.

Au pregătit o expoziție cu materialele realizate pe parcursul activităților, lângă clasa noastră. În fiecare săptămână, elevii au realizat experimente/ observații/ mici proiecte de studiu.

Din octombrie și până în luna mai, au desfășurat activități practice. Temele alese au fost din mai multe domenii, ca de exemplu: chimie pentru copii, astronomie, biologie, inginerie, fizică, informatică, educație pentru mediu, etc. De exemplu: au putut observa care sunt etapele prin care trece o plantă și care sunt factorii de care are nevoie o plantă (de la sămânță până la maturitate), au desenat mascota proiectului/ cele observate, au construit barometre, au studiat zăpada/ organisme unicelulare/ animale în mediul lor de viață, au construit căsuțe pentru păsări din materiale reciclabile și le-au urmărit când veneau să mănânce, au desfășurat activități de programare și codare...

La fiecare activitate organizată, au făcut poze sau au făcut filme cu scopul a explica experimentele desfășurate. Astfel, elevii au împărtășit experiențele legate de unele experimente folosind noile tehnologii și au legat prietenii cu colegi din alte țări! Am avut parteneri din Polonia, Albania, Armenia, Lituania, Ucraina, Taiwan și alte școli din România.

Experimentele au transformat orele noastre astfel încât ele au devenit mai interesante, iar orele când aveam programate activități STEAM erau cele mai așteptate.

Noi am beneficiat de acest spațiu virtual și chiar am simțit că facem parte din cea mai mare comunitate educațională din Europa. Vă invităm și pe dumneavoastră să vă alăturați!

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

CLAUDIA VIORICA FLORESCU

Grădina Pestisorul de Aur

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

”Copilul dispune nu numai de capacitatea de a se juca și învăța, ci și de aceea de a crea. Creațiile preșcolarului dovedesc că viața lui interioară este destul de bogată, că intențiile lui depășesc cu mult posibilitățile de care dispune.” (*Catalano, Albulescu, 2019, p.37*)

Din punct de vedere etimologic, termenul de ”creativitate” provine de la latinescul ”creare=a naște, a zămisli, a făuri”, ceea ce imprimă conceptului o anumită notă de originalitate.

Profesorul Tomșa definește creativitatea drept ”acea capacitate psihică a individului uman de a realiza noul sub diferite forme: teoretică, științifică, tehnică, socială [...], de a elabora căi și soluții originale de rezolvare a problemelor și a le exprima în forme personale inedite” (*Tomșa, 2005, p. 48*). Astfel, creativitatea implică originalitate care se manifestă distinct de la un individ la celălalt, fiind prezentă încă de la vârsta preșcolară.

În baza analizei valorii produselor creative, Taylor propune cinci niveluri ale creativității după cum urmează:

1. Creativitatea expresivă definită prin exprimarea liberă, spontană a individului indiferent de produsul activității care se reflectă ulterior în potențialul creator uriaș al copilului;
2. Creativitatea productivă implică produse utile, realizarea unor veritabile produse ale activității de către preșcolar;
3. Creativitatea inventivă aflată în strânsă legătură cu ingeniozitatea;
4. Creativitatea inovativă mai rar întâlnită
5. Creativitatea emergentă foarte rar întâlnită, acestea 2 din urmă nefiind caracteristice preșcolarilor. (*Cosmovici, 1998*)

Creativitatea, în ansamblul ei, este susținută de 3 factori:

1. Factori de natură intelectuală: imaginația definită drept componenta cea mai importantă a creativității, memoria la care preșcolarul apelează în actul creației și inteligența de care dă dovadă preșcolarul în timpul creației.
2. Factori caracteriali: motivația și voința
3. Factori sociali unde se evidențiază pregnant puternica influență exercitată de mediul ambiant asupra preșcolarului creativ.

Totodată, creativitatea preșcolarului poate fi frânată de mai mulți factori printre care se numără: blocajele sociale prin conformarea la cutumele societății, blocajele metodologice prin perseverența și insistența aplicării anumitor procedee în diverse situații în ciuda faptului că acestea s-au dovedit a fi inutile anterior, blocajele emotive determinate de teama de a nu greși. La aceștia, Torrance adaugă: orientarea asupra necesarului care asigură succesul, orientarea după colegii de aceeași vârstă, interdicția de a pune întrebări și de a explora lumea tocmai pentru că se consideră că aceștia deranjează procesul de învățământ. (*Tomșa, 2005*)

Deseori, la vârsta preșcolară, creativitatea se îmbină cu imaginația care se constituie drept pilonul de bază al acesteia manifestată prin povestirile create de copii ori în cadrul activităților de repovestire și, în special, repovestire liberă în cadrul cărora copiii au tendința de a readapta, combina și recombină întâmplările marcate de amprenta originalității.

Creativitatea se poate manifesta chiar și de la vârste fragede, în speță 3 ani când copilul se joacă cu instrumente de scris pe hârtie pe care își expune întreaga lume prin intermediul măzgăliturilor, iar pe măsură ce-și însușește diverse tehnici de lucru, creează desene și picturi din ce în ce mai apropiate de lumea reală, dar cu elemente de originalitate. Astfel, culorile utilizate de copil în realizarea desenelor și picturilor, gestică, mimica și expresivitatea din limbaj se constituie în surse esențiale de cunoaștere și explorare a afectivității preșcolarului.

Creativitatea preșcolarului este omniprezentă fiind sesizabilă chiar și în jocurile de construcție când acesta redă diverse aspecte ale realității, apelând la memoria voluntară, doar după ce acestea sunt trecute prin propriul filtru unde sunt elementele sunt transfigurate și transpuse cu note de originalitate.

Nu în ultimul rând, creativitatea preșcolarului este vădit sesizată în cadrul jocurilor de creație în cadrul căruia copilul se identifică cu personajul interpretat și se dedublează conștient, voluntar fapt confirmat de utilizarea imperfectului "hai să ne jucăm De-a mama și copilul. Eu eram mama, iar tu erai copilul și îți era foame..." (Catalano, Albulescu, 2019).

Așadar, stimularea creativității nu trebuie să rămână la stadiul de deziderat, ci trebuie să constituie un demers educațional complex guvernat de fenomene de activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului creativ realizabilă prin metode și tehnici interactive de grup precum brainstorming, 6-3-5 sau Philips.

Bibliografie:

- Catalano Horațiu, Albulescu Ion (2019), Didactica jocurilor, Editura Didactică și Pedagogică, București
- Cosmovici Andrei (1998), Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași
- Tomșa Gheorghe (2005), Psihopedagogie preșcolară și școlară, definitivat și gradul II didactic, Editura Didactică și Pedagogică, București

METODE ȘI TEHNICI DE REALIZARE ȘI REDACTARE A UNUI PROIECT TEMATIC

Florentina Nicoleta Ciulei

Grădinița Cu Program Prolungit Nr. 32 Municipiul Ploiești

Grădinița cu P.P. Nr.32

Structura Grădinița cu P.N.

„CĂSUȚA CU POVEȘTI” ,PLOIEȘTI

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Încă de la vârsta preșcolară, ne străduim să descoperim copilul, ajutându-l prin joc să pătrundă și să perceapă realitatea.

Caracterul integrat și interdisciplinar al activităților oferă copilului posibilitatea de-a percepe o realitate complexă și clară, de a-și însuși noi capacități, priceperi și deprinderi.

Desfășurarea activităților din grădiniță prin metoda proiectelor înseamnă a îmbunătăți elementele învățate anterior, pe de o parte și pe de altă parte a completa progresiv tema încât să nu devină o repetare monotonă a sarcinilor propuse în cadrul jocurilor și a activităților frontale.

Cel mai bun mediu de învățare pentru copii este mediul înconjurător, deoarece oferă :

- ocazii de explorare și experiment
- satisface curiozitatea
- răspunde la nevoia de acțiune

Educația creează un mediu prielnic pentru învățare și ea este parte integrantă a acestui mediu. De aceea, orice lucru, ființă sau eveniment din grădiniță sau de acasă poate fi subiectul unui proiect. Important este interesul pe care îl va trezi copilul.

Metoda proiectului este o metodă cu un puternic caracter interdisciplinar ce dezvoltă multilateral personalitatea copilului, este o cercetare a unui subiect pe toate planurile care presupune efort, atenție și energie. În plan practic, această metodă poate fi caracterizată ca un efort de cercetare a copilului pentru a depista detaliile subiectului abordat în întreaga lui amploare .

Metoda proiectului pregătește preșcolarul pentru școală, argumentele care fondează aceasta idee fiind următoarele:

Un proiect este o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau practicului. Această metodă implică copilul în propriul proces de dezvoltare stimulându-l și satisfăcându-i curiozitatea firească a acestuia.

Proiectul tematic are o structură temporală care ajută educatoarea să își planifice progresiv activitatea cu copiii, în funcție de interesul acestora și de gradul de cunoaștere al subiectului abordat;

Proiectul oferă copiilor situații în care copiii pot aplica cunoștințe, deprinderi sociale și intelectuale, pe lângă cele de bază date de curriculum;

Îi determină pe copii să cerceteze singuri în legătură cu subiectul ales, pregătindu-i pentru munca de școlari, conferindu-le inițiativă și independență.

Această metodă modernă cuprinde **3 faze** după cum urmează:

- **FAZA I SAU DEBUTUL PROIECTULUI**, care constă în alegerea temei de investigat, stabilirea obiectivelor operaționale specifice temei alese, analiza resurselor materiale, umane și de timp necesare derulării proiectului tematic, conceperea hărții proiectului tematic de către educatoare în colaborare cu copiii.

Tema derulată de educatoare este de fapt, aleasă de către copii. Educatoarea descoperă despre

ceea ce doresc copiii să afle mai multe pe o perioadă de timp prin discuțiile libere care au loc în prima parte a dimineații sau prin jocurile lor desfășurate în centrele de interes din sala de grupa (joc de rol, biblioteca, arta, știință, construcții).

Sursa alegerii subiectului poate fi :

1. Copiii – cand sunt familiarizați cu rutina derulării unui proiect;
2. Educatoarea – în perioada inițială a familiarizării copiilor cu metoda proiectelor;
3. Educatoarea și copiii;
4. Părinții și educatoarea;
5. Părinții, educatoarea și copiii;

- **FAZA A II-A SAU CONȚINUTUL PROIECTULUI**, care constă în activitățile practice ale copiilor (documentare, investigare), aranjarea centrelor de interes, conceperea unui inventar de probleme (ceea ce știu copiii deja și ceea ce nu știu și ar trebui să afle despre această temă), strategiile didactice utilizate în derularea proiectului (resurse materiale, umane și de timp, metode tradiționale), conceperea planificărilor săptămânale.

- **FAZA A III-A SAU EVALUAREA TEMEII**, care constă în evaluarea propriu-zisă a temei abordate pe o perioadă de timp bine delimitată. Evaluarea poate fi făcută sub diferite forme: convorbiri, dramatizări, portofolii cu lucrările copiilor, machete, lucrări colective, fișe individuale etc.

Indiferent de ce tip de învățare promovează un proiect, copiii au de rezolvat probleme și situații diferite. Ei formulează judecăți de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, își atribuie responsabilități, relaționează, își respectă limita capacităților individuale în cadrul grupului, fac analogii între diferite situații, activități desfășurate, participă cu interes la proiectarea secvențelor de activitate, fac transfer de cunoștințe de la un proiect la altul, de la o activitate la alta.

Aceasta metoda are o viziune mai amplă asupra dezvoltării armonioase a personalității copilului, pune un accent deosebit pe colaborarea dintre copii - educatoare și părinți. Printr-un proiect tematic, părintele se transformă într-un adevărat partener de lucru al propriului copil, având posibilitatea de a participa activ cu acesta în cadrul activităților ce se desfășoară la grupa. Părintele nu mai este un simplu spectator la activitățile demonstrative susținute de educatoare, ci și un "membru" al grupei din care face parte copilul său.

Ce evaluează cadrul didactic în timpul derulării proiectului și la sfârșitul acestuia:

- Stilul de învățare al copiilor, cât și cum se implică.
- Performanțele individuale.
- Strategiile individuale și de grup în rezolvarea unor situații problemă.
- Cuvinte și expresii noi însușite.
- Respectarea regulilor și principiilor.
- Implicarea directă în realizarea condițiilor materiale necesare proiectului.
- Strategia de soluționare a cazurilor apărute.
- Capacitatea de a adresa întrebări.
- Corectitudinea și progresul răspunsurilor la întrebări.
- Impactul aplicațiilor practice asupra copiilor.
- Capacitatea de înțelegere a noilor concepte, idei, noțiuni.
- Modul de prezentare a produselor realizate.
- Experiența de viață a copiilor legată de subiect.
- Cauza dificultăților întâmpinate.
- Limitele și avantajele proiectului.
- Soluțiile originale găsite de copii, care au condus la reușita proiectului.
- Capacitatea copiilor de a formula ipoteze, de a propune noi proiecte la proiectul mama.
- Calitatea surselor de informare.

Fiecare proiect generează noi idei pentru proiectul următor, convinge copiii că misterul este unul nou, necunoscut proiectului le creează situații concrete de investigare, dezbateri, prelucrare a informațiilor, valorizarea aptitudinilor.

Lucrul la proiect nu este o activitate individuală a cadrului didactic, ci un demers care antrenează o sumă de parteneri și colaboratori care contribuie realmente la atingerea țăntelor propuse.

Relatia Dintre Teoria Si Practica Educationala

ELENA SIMONA MARES

Scoala Gimnaziala Planeta Copiilor

Cercetarea pedagogică este o acțiune de observare și investigare, pe baza căreia cunoaștem, ameliorăm sau inovăm fenomenul educațional.

Practica educativă constituie, pentru cercetător, o sursă de cunoaștere, un mijloc de experimentare, de verificare a ipotezelor și de generalizare a experienței pozitive. În același timp, cercetarea pedagogică, prin concluziile ei, contribuie la inovarea și perfecționarea procesului de învățământ și de educație.

Rolul cercetării pedagogice constă în: explicarea, interpretarea, generalizarea și inovarea fenomenului educațional prin schimbări de structură, sau prin introducerea de noi metodologii mai eficiente.

Proiectul de cercetare este o sinteză a organizării cercetării pe etape și poate să aibă următoarea structură:

- tema (problema) de cercetat: importanță și actualitate;
- motivarea alegerii temei: scopul și modul de evaluare;
- istoricul cercetării problemei; stadiul actual;
- ipoteza generală, ipoteze parțiale și obiectivele cercetării;
- metodologia cercetării: durata cercetării, locul, echipa de cercetare, etape, variabile dependente și independente, eșantion, metode, tehnici și mijloace de învățământ, instrumente de cercetare (teste, proiecte didactice);
- verificarea ipotezei de cercetare prin teste finale sau alte modalități;
- finalizarea cercetării și valorificarea ei (elaborarea unei lucrări științifice, implementarea concluziilor etc.).

Metodele de cercetare ale pedagogiei pot fi clasificate în funcție de obiectivele fundamentale urmărite. Din acest punct de vedere, putem vorbi despre :

1. metode de culegere a datelor (observația, experimentul, interviul, chestionarul, metoda cazului, testul etc.) ;
2. metode de prelucrare a datelor (metoda statistică, metoda matematică, reprezentarea grafică) ;
3. metode de interpretare a concluziilor (metoda istorică, metoda hermeneutică, metoda psihanalitică etc.).

1. Metoda observației. Este una dintre cele mai utilizate metode ale pedagogiei și constă în urmărirea intenționată, după un plan, a fenomenelor specifice educației în condițiile derulării lor normale, naturale. Chiar dacă în fazele inițiale observația este neintenționată, difuză, fragmentată, în timp, ea se specializează devenind sistematică, organizată, continuă. Eficiența observației sistematice este dată de respectarea unor condiții : subiecții studiați nu trebuie să afle că asupra lor se exercită observarea (astfel conduita lor se schimbă), faptele observate se vor consemna imediat și complet – pentru a nu interfera cu alte fapte sau cu opiniile observatorilor.

SIMȚUL ESTETIC ÎN RAPORT CU DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPIII MICI

Anamaria Haita

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.56 Oradea

SIMȚUL ESTETIC ÎN RAPORT CU DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPIII MICI

Educația estetică implică dezvoltarea unei atitudini creative și artistice față de lume, iar această atitudine se poate exprima de către oricine, de la cele mai fragede vârste, fie că îi este prilejuit în cadrul unităților școlare, fie singur acasă împreună cu părinții.

Prin activitățile artistico-plastice copilul își poate exprima trăirile, sau își poate crea o lume individuală. De la vârste fragede, copiii care au contact cu hârtia și creionul încep să-și descopere abilitățile creative. Prima reprezentare grafică la copii este de obicei mâzgăleala, care mai târziu se va transforma în schițe și pe urmă vor avea forme și conținut. Această formă de exprimare este un mod de pregătire a desenului propriu zis și în cele din urmă a scrisului.

Desenul în sine are și o caracteristică psihologică care permite copiilor să exploreze detalii timpurii legate de emoții și trăiri, dar și dezvoltarea simțului pentru frumos. La fel ca și în alte domenii ale învățării, fiecare copil este unic și are propriul ritm în dezvoltarea deprinderilor și abilităților.

Nu de puține ori întâlnim copii care sunt total captați de activitatea de a desena sau picta, aceștia solicit foaie după foaie pentru a-și exprima toate gândurile și trăirile prin intermediul activității artistico-plastice. Cu cât înaintează în vârstă copiii preșcolari reușesc să fie tot mai expresivi și să redea cu o mai mare acuratețe ceea ce doresc să exprime.

De la mâzgăleală ajung să traseze primele forme, liniile încep să prindă contur, iar în această etapă copiii de obicei încep să își manifeste temperamentul prin redarea grafică. Pe la vârsta de 3 ani copiii încep să redea detalii, desenele lor pot avea intenții clare de a transmite situații, personaje și emoții. Apoi figura umană se evidențiază în lucrările lor, care mai apoi se integrează în situații sau context.

În cadrul grădiniței copiii au libertatea de a-și exprima și dezvolta deprinderea de desen și pictură în momentele de jocuri libere alocate la centrul Artă, dar și în activitățile experiențiale din cadrul domeniului artistico-plastic. În baza curriculumului, diferitele teme abordate din planificările anuale dau posibilitatea preșcolarilor să își manifeste creativ nevoile artistico-plastice și să observe și modul de percepere a celorlalți copii.

Preșcolarii participă cu mare plăcere la aceste activități fiind o posibilitate de a se exprima altfel decât în mod verbal. De la lucrările copiilor abstracte la început, se observă o mare diferență la finalul grupei mari când lucrările acestora devin expresive, pline de sens și multe dintre ele spun o poveste în sine.

Astfel copiii își dezvoltă simțul pentru frumos prin intermediul desenului, a picturii, dar și prin intermediul muzicii. În cadrul grădiniței noi educatoarele încercăm să punem cât mai mult accent pe dezvoltarea armonioasă a copiilor, iar activitățile pe care le derulăm sunt pe placul acestora. Prin desen și noi ca și adulți putem să înțelegem mai bine lumea interioară a copilului.

Tot ce se face cu plăcere e mai ușor de învățat și exprimat!

BIBLIOGRAFIE

Fuller Andrew, Dezvoltă talentele naturale ale copilului tău, Niculescu, 2021

Benoit, Joe-Ann, Pettinati, Graziella Desenează ceva!, Aramis, 2014

Terapie Prin Muzică

Luciana Toader

Scoala Gimnaziala Nr. 55

“Terapie prin muzică în vederea înlăturării comportamentului agresiv al copiilor preșcolari”

Educația estetică a preșcolarilor urmărește cultivarea capacităților de a aprecia frumosul din artă, ambianță, natură, viața socială și de a contribui la crearea frumosului prin forme de manifestare specifice vârstei, contribuind astfel la formarea și desăvârșirea personalității copiilor.

Toate activitățile organizate în grădiniță au valențe estetice dar un rol deosebit revine activităților de educație muzicală. Copilăria este perioada celei mai intense dezvoltări fizice și psihice a omului. Vârsta copilăriei este aptă nu numai de educație în general dar și de educație muzicală în special.

Muzica impresionează de timpuriu copiii. Ea le produce emoții plăcute și puternice.

Structurile sonore și ritmice intuite în primii ani sunt continuate în grădiniță în cadrul procesului instructiv-educativ.

Obiectivele urmărite în cadrul educației muzicale sunt:

- Formarea capacității de receptare a lumii sonore și a muzicii;
- Formarea capacităților de exprimare prin muzică;
- Cunoașterea marilor valori ale creației muzicale naționale și universale.

Pentru atingerea acestor obiective nu este suficientă doar activitatea în sine, ci în orice moment, în orice etapă a zilei este practic și necesar să se desfășoare jocuri muzicale, jocuri cu text și cânt, etc. Acestea sunt necesare nu numai pentru formarea și dezvoltarea capacităților muzicale ci și pentru organizarea sau liniștirea grupei. Aceste jocuri sunt pe placul copiilor disciplinându-i și făcându-i atenți în același timp.

În acest sens se organizează activități și jocuri, exerciții prevocale și vocale care pregătesc aparatul vocal al copiilor pentru cântarea corectă și expresivă, sunt selectate cântece și jocuri muzicale care să faciliteze dezvoltarea aptitudinilor artistice la această vârstă.

Cu cât copilul va fi mai atras spre muzică, cu atât mai mult el va deveni beneficiarul emoțiilor artistice. Muzica va fi pentru el un izvor curat de munte care, pe unde trece, face să rodească pământul și cu timpul modelează chiar și piatra. (Lupu Jean – Educarea auzului muzical dificil).

Grădinița acordă pe tot parcursul preșcolarității o atenție deosebită cultivării vocii copiilor, dezvoltării auzului muzical, a simțului ritmic și melodic.

Muzica are deosebite valențe formative, învățarea și practicarea ei constituind o adevărată “terapie” pentru intelectul copilului preșcolar. Ea educă și dezvoltă o serie de procese psihice: gândirea, memoria, atenția, afectivitatea, voința, etc.

Atunci când preșcolarul cântă urmărim să fie atent la multe operații care, însumate, dau viața cântecului (este solicitată atenția), trebuie să-și amintească textul cântecului (memoria), în cadrul jocurilor muzicale să respecte anumite reguli, să dea dovadă de acuitate auditivă și să fie disciplinat în joc (atenția, voința, gândirea).

Educația muzicală își extinde influența și asupra dezvoltării fizice a copiilor. Cântecele, jocurile cu cântec sau jocurile muzicale interpretate de copii contribuie la dezvoltarea aparatului respirator, aparatului vocal și asigură o mai bună oxigenare a sângelui. Mișcărilor executate ritmic devin mai puțin oboșitoare și în același timp dau corpului sulețe și frumusețe.

Educația muzicală desfășurată în grădiniță dezvoltă gustul pentru frumos și sensibilitatea copiilor.

Jean Lupu spune: “Să-i învățăm pe copiii noștri cum să cânte frumos și astfel vor avea muzica în ei toată viața” (Educarea auzului muzical dificil).

Despre Creativitate

Andreea Nicoleta Oprita si Moraru Liza Marie

Gradinita Nr. 72

Astăzi, cercetările a numeroși experți din cele mai disparate sectoare s-au reunit pentru a se concentra asupra creativității, care este considerată în mod corespunzător drept unul dintre cele mai fascinante procese umane.

În 1937, G.W. Allport a folosit pentru prima dată expresia în literatura de specialitate. Sinonime precum „inteligență fluidă” (R.G. Cattell), „gândire dirijată creativă” (E.R. Hilgard), „gândire divergentă” (J.P. Guilford), „imaginație creativă” (Th. Ribot), „imaginație creativă” (J. Piaget), „imaginația constructivă” (A.F. Osborn), și „gândirea aventuroasă” (J. Bartlett) s.a. au persistat în utilizare

Numeroase definiții ale acestei categorii sunt utilizate în prezent și concomitent datorită diversității acceptărilor, domeniilor în care este folosită creativitatea și complexității proceselor creative în sine. Ca urmare, C.W. Taylor (cf. I. Radu, 1991) a întocmit o listă cu peste 100 de definiții ale conceptului de creativitate în 1959. Acestea variază de la a vedea creativitatea ca pe o atitudine (indiferent dacă individul care are o astfel de atitudine). creează sau nu un produs creativ) la asocierea acestuia cu producție creativă de nivel înalt, cu realizări extraordinare într-o varietate de domenii; ele fac obiectul și oferă consistență disciplinei auxiliare cunoscută sub numele de creatologie (termen inventat de P. Popescu-Neveanu), care se ocupă, în sensul cel mai larg, de creativitate.

Conform aspectului psihologic care se concentrează în primul rând, definițiile oferite de psihologi evidențiază patru interpretări diferite ale conceptului de creativitate (care nu intră în conflict între ele, ci mai degrabă se completează reciproc). Așa că ei consideră creativitatea ca:

- (a) ca dezvoltarea unei personalități cu mai multe fațete (personalitate creativă);
- (b) ca produs secundar al procesului de creație (articolul final);
- (c) ca o anumită dezvoltare procedurală (procesul sau actul de creare);
- (d) ca tip de interacțiune psihosocială particulară între oameni sau între oameni și mediul înconjurător.

Construcția complicată a personalității creativității. caracterul imaginativ. După 1950, ideea că creativitatea este o trăsătură, un atribut general al naturii umane, a căpătat din ce în ce mai multă tracțiune. Această teorie se bazează pe premisa că fiecare copil are capacitatea de a atinge o anumită cantitate de creativitate. Acest potențial se manifestă într-un mod unic, cu particularități specifice în funcție de cât de mult este hrănit (creativitate slabă, creativitate medie și creativitate ridicată).

Potrivit lui Al. Roșca (1972), personalitatea umană este înzestrată cu o rețetă unică de creativitate care include toate elementele sale esențiale, inclusiv constituția morfo-fiziologică, caracterul, atitudinile, aptitudinile, temperamentul și motivația, până la punctul în care se poate spune că dezvoltarea creativității se confundă cu alte procese.

Din punctul de vedere al subiectului, creativitatea pare ca o abilitate sofisticată, un machiaj psihologic distinctiv care permite munca creativă. Este un talent sau o tendință a minții de a crea noi concepte, teorii, modele sau lucruri din nimic folosind informații și lucruri deja existente. Este o calitate, un act, o capacitate sau capacitatea unei persoane de a inova sau de a se dezvolta (în tehnologie), de a descoperi (în știință) sau de a crea (opere de artă). Ca rezultat, cel mai înalt tip de activitate umană ar putea fi considerată activitate creativă. Fără efort creativ, progresul uman nu era de conceput și încă nu este fezabil. I. Kant afirmă că numai prin creativitate poate exista gândirea ca gândire umană (Dicționar de pedagogie, 1979).

Jocul Și Creativitatea

Irén Lukacs

Grădinița Cu Program Prelungit Manpel Tirgu Mures

Vorbind despre educație la vârsta preșcolară, un loc aparte se cuvine să rezervăm creativității, adică acestui fenomen care mobilizează întreaga personalitate a copilului, cu tot ce are ea mai bun în plan intelectual și non intelectual.

Produsul realizat de copil este nou și valoros pentru el și beneficiază de atributul originalității. Preșcolarii mici au o creativitate naivă, grație fie imaginației bogate, fie curiozității, plăcerii de a fabula, spontaneității specifice vârstei.

Educatorea are la îndemână o paletă largă de forme prin care poate exprima și dezvolta zestrea nativă a copilului. Pentru a nu îngrădi inițiativa ea trebuie să fie adeseori doar un antrenor, un organizator al activității. Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă cresc.

Este bine știut faptul că jocul este cea mai sigură cale de acces la sufletul copilului, ocupând o poziție privilegiată la această vârstă, ceea ce i-a inspirat lui „Copilul este în mod esențial cineva care se joacă”. Pornind de la premiza ca jocul mobilizează personalitatea copilului, stimula și consolida imaginația debordantă a preșcolarului.

În proiectarea activității de joc, educatoarea trebuie să respecte câteva imperative preliminare:

- În alegerea tipului de joc, precum și a jucăriilor utilizate să se aibă în vedere particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor;
- Să întrebuițeze jucării simple, care să lase deplină slobozenie imaginației;
- Să evite jucăriile ce evocă agresivitatea și violența

În general, copiii se manifestă creativ, în funcție de propria lor experiență, de situații și acțiuni în mediul apropiat – grădiniță și familie, și de informațiile achiziționate.

Scopul demersului de față, alături de caracterul constatativ pe care îl comportă, este și de a atrage atenția asupra necesității și oportunității desfășurării de jocuri și exerciții creative, aplicabile în diverse domenii experiențiale, precum: domeniul limbaj și comunicare, domeniul estetic- creativ, domeniul știință, etc. Deși sunt convinsă că acest tip de jocuri se desfășoară în fiecare grădiniță, voi atrage în final atenția asupra unor conținuturi de jocuri ele însele originale și autentic creative.

1. „Cu ce seamănă?”

Acesta este un test de flexibilitate a gândirii ce constă în găsirea cât mai multor interpretări, semnificații pentru trei desene abstracte. Preșcolarii trebuie să găsească o serie de sensuri, asemănări pentru fiecare figură abstractă în parte.

Copiii sunt împărțiți în trei grupuri, fiecare grup primind o imagine și o fișă de lucru. Acesta conține numele fiecărui copil însoțit de un număr de ordine.

Fiecare copil privește imaginea și conform numărului de ordine primit își va expune ideile. După fiecare răspuns copilul desenează pe fișa de lucru atâtea cerculețe câte idei a expus. La sfârșit se autoevaluează.

2. „Ce ai descoperit?”

Altă tehnică de lucru aplicată a fost tehnica de fuzionare la margini a unor pete de diferite culori și fuzionarea în masă a culorilor, care se realizează aplicând pete de culoare, linii, figuri colorate cu vopsea fluidă, îndoind și presând foaia de hârtie sau pictură făcută cu sfoara înmuiată în culoare. După uscarea planșelor copiii descoperă forme prin analogie cu aspecte din viața înconjurătoare: fluturi, flori, păsări, pomi, elefanți etc..

3. „Salata de povești”

Creați o poveste nouă prin amestecarea personajelor și evenimentelor din poveștile cunoscute, realizând

un nou fir narativ.

Realizați un desen în care se întâlnesc personaje din basme/ povești diferite.

Am remarcat faptul că în majoritatea desenele copiilor au lipsit personajele negative, iar acolo unde au existat au fost înzestrate cu calități pozitive (Impărăteasa cea rea a devenit bună, lupul era prieten cu toate animalele și cu Scufița Roșie)

4. Ce faci când?

Fiecare preșcolar primește un cartonaș cu chipuri care arată diferite expresii emoționale. Ei trebuie să vină cu cât mai multe soluții inedite care să explice situația care a dus la acea trăire. Ce faci când ești trist? Ce faci când ești speriat? Ce faci când ești vesel? Ce faci când ești nehotărât?

În continuarea jocului putem da copiilor o imagine cu trei personaje fără expresie facială pe care să le folosească pentru a descrie unui partener simțămintele personajului. Copiii desenează mai întâi expresia personajelor. Pe urmă partenerul ghicește expresia, sau ei pot să discute despre cum s-a simțit personajul. Se dezvoltă astfel imaginația, simțul culorilor, empatia, abordarea artistică.

Creativitatea preșcolarilor, după cum se poate observa, este stâns legată de preocupările pe care aceștia le au la grădiniță.

Pentru stimularea creativității copiilor preșcolari putem fi călăuziți de ideea exprimată de LOWENFELD: „niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativității, activitatea creatoare nu ar trebui îngrădită de nici un fel de interdicții, limitări, critici”.

Proiect Didactic

ANA-MARIA PASCU

Gradinita Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- napoca

Tema anuală de studiu: Când/cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânii: „Flori de toamnă”

Forma de realizare: activitate de sine stătătoare (pe disciplină)

Mijloc de realizare: colaj – lipire fire de ață

Categoria de activitate de învățare: Domeniul Om și Societate (activitate practică) DOS2 „Tufănică” – lipire fire de ață

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

• ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Rutine: (deprinderi specifice)/ **Întâlnirea de dimineață:** „Eu sunt tufănică.....”

Moment de mișcare/tranziție: „Ochii toți la mine....” „Crizantemă, crizantemă, tufănică”, „Atinge floarea”, „Măinile ni le spălăm...”

• JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 1):

Știință: „Să simțim mirosul florilor”

Biblioteca: „Cum oferim o floare?” – convorbire

Artă: „Crizantema și tufănică” – pictură

• DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII, COMPORTAMENTE ASOCIATE ȘI OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Dimensiunile dezvoltării	Comportamente asociate	Obiective operaționale
A.1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.	A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare	O1:Preșcolarul va fi capabil să precizeze ce miros au florile după modelul dat de către educatoare; O2: Preșcolarul va fi capabil să precizeze cum oferim flori, având la bază cunoștințele acumulate anterior;
B.3. Conceptul de sine	B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale	O3: Preșcolarul va fi capabil să se autoaprecieze pozitiv asupra muncii depuse, cu ajutorul și încurajările educatoarei;
C.3.Activare și manifestare a potențialului creativ.	C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative	O4:Preșcolarul va fi capabil să picteze crizanteme și tufănele la centru Artă, după modelul dat de educatoare; O5:Preșcolarul va fi capabil să precizeze de ce materiale materiale are nevoie la activitatea practică, având la bază cunoștințele acumulate anterior; O6: Preșcolarul va fi capabil să denumească materialele de pe măsută; O7:Preșcolarul va fi capabil să lipească tulpina și frunzele, după modelul dat de către educatoare; O8: Preșcolarul va fi capabil să lipească firele de ață, formând astfel floarea tufănicii.

- **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 2):** „Adunăm crizanteme”– joc de mișcare
- **ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:** Domeniul Om și Societate (activitate practică) DOS2 „Tufănica” – lipire fire de ață

Strategii didactice:

Metode și procedee didactice: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul, Turul galeriei, problematizarea.

Mijloace didactice: flori naturale, vază, planșă model, coli de hârtie A4 color, tulpini și frunze de culoarea verde, fire de ață (roșu, alb, mov, roz, galben....), lipici solid, imagini cu crizanteme și tufănele, pensule, acuarele, pahare cu apă, șervețele, recompense.

Forma de organizare: frontal, individual.

Durata: 30 minute

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani) -2019;
2. Ezechil, L., Lăzărescu, Păiși, M., (2001), *Laborator preșcolar, Ghid metodologic*, Editura V&I Integral, București;
3. Tătaru L., Glava A., Chiș O., (2014), *Piramida cunoașterii, repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Diamant, Pitești.

DEMERS DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
Metode/procedee didactice	Mijloace didactice	Forma de organizare		
1. Moment organizatoric	În vederea desfășurării activității în condiții optime, mobilierul este aranjat corespunzător modului de concepere al activității și se asigură o atmosferă de lucru adecvată. Măsuțele și scăunelele sunt așezate în careu deschis.	Conversația	Frontal	

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
<p>2. Întâlnirea de dimineață</p>	<p>Realizează împreună cu preșcolarii gimnastica de înviorare.</p> <p>Momentul de mișcare: gimnastica de înviorare</p> <p>„Dacă vreau să fiu voinic/Fac gimnastică de mic./Merg în pas alergător./Sar apoi într-un picior./Mă opresc, respir ușor./Întind brațele să zbor./Toată lumea e a mea/Când m-așez jos pe podea./Acesta e un început/la, priviți cât am crescut!”</p> <p>Salutul: „<i>Bună dimineața, Tufănică/crizantemă.....</i>” /A-nceput o nouă zi.../Mă bucur să vă văd, copii”</p> <p>Prezența: „După ce ne-am adunat / Și frumos ne-am salutat / Colegii ne-am întâlnit /Oare cine n-a venit?”</p> <p>Copiii identifică absenții, iar poza acestora o vor pune mai jos, în Calendarul naturii. Educatorea citește catalogul grupei, iar copiii răspund cu „prezent/prezentă” la apelul educatoarei.</p> <p>Calendarul naturii: Se stabilește anotimpul, data, luna, ziua și starea vremii și se completează calendarul naturii.</p> <p>Împărtășirea cu ceilalți: „Dacă aș fi o floare de toamnă, aș vrea să fiu....”.</p> <p>Noutatea zilei: La ușă educatoarea găsește un coș plin cu flori de toamnă.</p> <p>„Copii cum vă simțiți voi, când vedeți mai multe flori la un loc? – (pe mine mă fac să zâmbesc și sunt foarte fericită....)”</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p>	<p>Flori</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Se evaluează modul în care copiii realizează gimnastica de înviorare</p> <p>Evaluarea comportamentului copiilor</p>

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
3. Captarea atenției pentru activitățile de învățare	Pe o masă sunt așezate mai multe flori. După ce copiii au precizat cum îngrijim florile îi voi mai întreba pe copii, de ce au nevoie florile ca să nu se ofilească. Îi voi invita pe rând să așeze florile în vază.	Conversația Exercițiul	Flori naturale Vază	Frontal Individual	
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Copii, astăzi o să desfășurăm o activitate practică „Tufănica” – lipire fire de ață.	Conversația		Frontal	
5. Reactualizarea cunoștințelor	Ce ziceți copiii, îmi spuneți care sunt florile de toamnă?	Conversația		Frontal Individual	Evaluarea cunoștințelor copiilor
6. Prezentarea conținutului și	<p>ALA1 (activități liber-alese)</p> <p>Educatorea prezintă copiilor centrele de interes:</p> <p>La centrul Știință puteți să miroșiți flori și să precizați ce miros au florile, la centrul Biblioteca puteți preciza cum procedăm când vrem să dăruim flori, iar la centrul Artă puteți picta crizanteme și tufănele. La sfârșitul activităților liber alese, ea face aprecieri asupra modului de desfășurare a activității, iar copiii vor avea ocazia să se autoevalueze și să evalueze activitatea colegilor.</p> <p>Educatorea le precizează copiilor de ce materiale vor avea nevoie: coli de hârtie A4 color, tulpini și frunze de culoarea verde, fire de ață (roșu, alb, mov, roz, galben....), lipici solid. Copiii se așază la măsuțele lor și își pregătesc materialele.</p> <p><i>Intuirea materialelor</i></p> <p>Preșcolarii identifică și denumesc materialele de pe măsuțe: coli de hârtie A4 color, tulpini și frunze de culoarea verde, fire de ață (roșu, alb, mov, roz, galben....), lipici solid.</p> <p><i>Explicația și demonstrația</i></p>	Conversația Exercițiul	<p>Imagini cu crizanteme și tufănele, pensule, acuarele, pahare cu apă, șervețele</p> <p>Coli de hârtie A4 color, tulpini și frunze de culoarea verde, fire de ață (roșu, alb, mov, roz, galben....), lipici solid</p>	Frontal Individual Frontal Individual	<p>Evaluarea comportamentului copiilor</p> <p>Modul de a denumi materialele</p>

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
	<p>Educatorea prezintă mâna și model, apoi explică și demonstrează modul de lucru: Fiecare copil va aplica prima dată lipici pe tulpină și o va lipi pe foaia colorată, apoi va lipi frunzele, iar la final va lipi firele de ață formând astfel floarea tufăncii.</p> <p><i>Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:</i></p> <p>„Mâna mea-i ca un cuvânt, /Care-ți răvășește un gând/ Mâna bate, mâna tace / Mâna floare se desface, /Dacă vrei în sus să zbori/ Fă-ți degetele pocnitori/ Și pocnește de trei ori.”; Plouă, plouă....; Cântăm la pian; Închidem și deschidem pumnii; Morișca.</p> <p>Li se amintește copiilor care este poziția corectă în timpul lucrului: spatele drept, scaunelul cât mai aproape de măsută, picioarele sub scaunel.</p> <p>Apoi li se atrage atenția să lucreze corect și îngrijit și li se urează: „Spor la lucru!”</p> <p>Copiii vor începe să lucreze pe un fond muzical plăcut, iar educatoarea îi încurajează pe cei care au nevoie, le răspunde la întrebări și păstrează o atmosferă calmă și liniștită pe tot parcursul derulării activității.</p>	<p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Exercițiul</p>			<p>Modul cum își încălzesc mușchii mici ai mâinilor</p> <p>Evaluarea modului de a participa la activitatea practică</p>
<p>7. Obținerea performanței</p>	<p><i>Are loc analiza lucrărilor:</i></p> <p>După terminarea colajului, lucrările vor fi așezate la nivelul vizual al copiilor. În felul acesta se poate realiza și „Turul galeriei”. Copiii vor avea ocazia să se autoevalueze și să evalueze lucrările colegilor. Aceștia vor preciza care lucrare cred ei că a fost realizată corect și îi vor lipi o bulină.</p>	<p>Conversația</p> <p>Turul galeriei</p>		<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Evaluarea modului de a se autoevalua și de a evalua lucrările colegilor</p>

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
8. Încheierea activității:	Educatorea face aprecieri individuale și colective referitoare la rezolvarea sarcinilor și la comportamentul copiilor în timpul activității. Ea oferă întăriri pozitive, corectează eventualele greșeli și oferă feed-back constructiv. Apoi, oferă copiilor recompense.	Conversația	Recompense	Frontal Individual	Evaluarea comportamentului copiilor

ROLUL ȘI IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN FAMILIE

Lorena Brebu Jarcu

Grădinița Cu Program Normal Mociur

Familia are un rol deosebit de important în dezvoltarea copilului, nu numai în primii ani de viață, ci și pe parcursul întregii perioade școlare, până la intrarea în viața adultă. Există mulți factori care pot conduce la apariția unor probleme în dezvoltarea armonioasă a copilului și, din nefericire, nu toate familiile pot fi considerate un mediu propice pentru creșterea unui copil.

Dacă între membrii unei familii nu există relații de înțelegere, respect, înțelegere, dacă membrii familiei (nucleare sau lărgite) nu trăiesc în armonie, nu duc o viață cinstită, onestă, dacă opiniile celor doi părinți, și ale celorlalte persoane care au în grijă copilul, referitoare la educația copilului nu sunt convergente, dacă unul sau ambii părinți nu constituie un bun exemplu, dezvoltarea copilului are de suferit.

Familia are un rol esențial în educația copilului. Familia este nucleul în care copilul se formează ca om. Ea are un rol decisiv în ceea ce privește viitorul social și spiritual al copilului pentru că „există evenimente care-și pun pecetea asupra mentalității individului”, respectiv a copilului. Comportamentele copiilor se învață prin observarea unor modele în familie sau societate.

Toate acestea îl pot marca profund, însă copilul va suferi mult mai puțin dacă „simte în el siguranță și dacă are încredere în părinți.” Dar dacă vede atitudini nepotrivite „la un om în care are multă încredere, la părinți, frați, rudeni, etc., atunci influența va fi mult mai mare asupra lui”.

Direcția spre care va merge copilul se trasează încă din familie, locul unde se va forma idealul său. Acesta se formează din copilărie până la adolescență. Astfel, „când relațiile dintre părinți au fost armonioase, idealul adolescentului include un model care le seamănă.”

Lipsa interesului sau concepțiile învechite despre modul de educație al copiilor, lipsa sau excesul de autoritate, lipsa dragostei sau a manifestării corecte a afecțiunii față de copil, fenomenele de violență în familie, situațiile conflictuale, divorțurile din ce în ce mai frecvente și multe alte disfuncții apărute în cadrul familial pot duce la apariția unor probleme în dezvoltarea copilului și constituie una din cauzele incidenței crescute a îmbolnăvirilor și accidentelor în rândul copiilor.

Copilul are nevoie să simtă că părinții se ocupă de el, că iau parte la micile lui necazuri și la problemele care îl întristează și că nu se dezinteresează de ceea ce se întâmplă la școală. Dar în același timp, el are nevoie de un cadru de disciplină destul de ferm, pentru a nu-l lăsa să-și inchipuie că libertatea lui e fără margini și, totodată, să știe că părinții săi împărtășesc același nivel de exigență.”(M. Gilly).

Este o sarcină a școlii, a personalului didactic, să identifice situațiile problematice din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative ale acestora în favoarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală-familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

Bibliografie:

Viața de familie, Traducere din limba rusă de Adrian Tănăsescu-Vlas, Ed. Sophia, Ed. Cartea Ortodoxă, București, 2009

Psihologie generală, Andrei Cosmovici, Ed. Polirom, Iași, 1996, p. 36.

BIRKH, HAYWARD S., Diferențele individualizate – Ed. Tehnica București 1999;

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE REALIZATE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

FLOAREA ELENA JARCU

Grădinița Cu Program Normal Dalboset

Responsabilitatea de manager al clasei implică mai multe roluri: de profesor, de părinte, de prieten. Este binecunoscută importanța educației extrașcolare, deoarece ea completează activitatea școlară și educația familială. Copilul, în general, este lipsit de încredere în forțele lui. Efortul pe care îl face în primele clase este uriaș. Adulții uită de obicei acest lucru, de aceea nu le acordă la timp atenția cuvenită, li se pare că este ori prea ușor, ori prea greu, și de cele mai multe ori lasă totul în seama școlii. Una din ideile directoare ale învățământului modern o reprezintă ideea elevului activ, organizator, cercetător, independent, participant conștient la propria dezvoltare.

Ca activitate intenționată și orientată, educația extrașcolară-nonformală permite adâncirea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor din zonele de interes ale elevilor, cultivarea interesului și dezvoltarea înclinațiilor și talentelor acestora pentru anumite domenii. Ea permite folosirea eficientă și plăcută a timpului liber al elevilor, dezvoltarea vieții asociative, dezvoltarea capacităților de a lucra în grup și de a coopera în rezolvarea unor sarcini complexe, dezvoltarea voinței și formarea trăsăturilor pozitive de caracter. Învățătorul și părinții trebuie să sesizeze acest moment dificil din viața psihică a micuțului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut pentru descifrarea unor semne atât de curioase și pline de mister. De aceea proiectarea unor activități în parteneriat cu părinții este deosebit de benefică.

Prin realizarea unui proiect educațional precum *“Părinții din nou la școală!”* se urmărește promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională a părinților în raport cu poziția copilului în familie, implicarea acestora în activitățile școlare, reducerea absenteismului școlar. Activitățile proiectului au mai multe direcții principale de acțiune: Dezvoltarea la părinți a abilităților de a interacționa și empatiza cu proprii copii, stimularea și promovarea capacităților creatoare ale copiilor prin organizarea de expoziții, concursuri, serbări;

Educația extrașcolară permite de asemenea implicarea elevilor în activități opționale în mai mare măsură decât este posibil pe baza activităților curriculare, angrenându-i pe aceștia în forme specifice de verificare și apreciere a rezultatelor. Teme precum: *“Bun găsit, școală dragă!”*, *“Crăciunul în inimile noastre”*, *“Martie - Mărțișor”* sunt foarte cunoscute și foarte îndrăgite de elevi și părinți, deoarece îi provoacă să se implice afectiv și efectiv în realizarea sarcinilor, în căutarea și sortarea materialelor necesare, în culegerea de informații și curiozități referitoare la tema aleasă.

Implicând părinții în activități școlare și extrașcolare, acestea vor fi mai atractive pentru elevi, iar părinții vor fi mai implicați și mai conștienți de actul didactic, de importanța școlii în viața copilului, realizând, astfel progres în activitatea didactică. În urma derulării unor proiecte se constată un progres în ceea ce privește antrenarea elevilor într-un număr cât mai mare de activități extrașcolare și în domenii diverse. Proiectul propus atinge obiective nu doar din sfera educației estetice, ci și a celei morale și chiar “economice”, dat fiind faptul că elevii și părinții au desfășurat și acțiuni de “autofinanțare”, atunci când am organizat târguri de prăjituri, de mărțișoare.

Pentru o și mai bună desfășurare a proiectului educațional, se poate încheia un parteneriat școală-familie intitulat *“Învățători și părinți- parteneri în educarea elevilor”*, acesta urmărind dobândirea de către părinți a unor abilități care să sprijine formarea de comportamente adecvate la copii, pentru relaționarea mai bună a acestora în cadrul grupurilor; acceptarea de către copii a regulilor după care funcționează microgrupurile sociale (familie, școală, grup de prieteni, anturaj de joacă, vecini, etc.). Impactul implementării proiectului asupra grupului țintă, asupra școlii, asupra altor parteneri are numeroase beneficii: părinți mai receptivi la cerințele școlii, părinții vor acorda sprijin susținut copiilor, părinții se vor instrui și se vor educa alături de copiii lor, copiii se vor bucura de interesul părinților pentru a le diversifica activitățile de timp liber, partenerii implicați vor avea o viziune reală asupra eforturilor școlii în instruirea și educarea elevilor, a părinților.

Acest parteneriat presupune o interacțiune, colaborare, cooperare între factorii educaționali familie-școală-societate. Copiii noștri sunt viitorul nostru. După cum îi vom crește și îi vom învăța să se adapteze schimbărilor permanente din lumea noastră de azi și în cea de mâine, așa vom asigura și continuitatea culturii și civilizației umane.

Bibliografie:

Cristea S., „*Pedagogie generală. Managementul educației*”, Editura Didactică și pedagogică, București, 1996

Cucoș C., „*Pedagogie*” Editura Polirom, București , 2002

Salade D., „*Perfecționarea personalului didactic în pas cu cerințele unui învățământ modern*”, 2005

CREATIVITATEA ȘI INOVAȚIA, FACTORI ESENȚIALI AI EDUCAȚIEI

ENE CARMEN-MONICA

Grădinița Nr. 35

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație și creație în activitatea didactică. Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate, să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, care trebuie să le placă și să fie eficientă.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume responsabilități în demersul său spre formarea intelectuală. Creativitatea în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri între concepte și idei deja extinse. Gândirea creatoare este deosebit de complexă și are la bază o serie de factori care-i permit combinările, transformările, implicările, relațiile, identificările, implicările, relațiile sau evaluările. Pe lângă coeficientul de inteligență, un rol important în creativitate îl au: ereditatea, capacitățile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susținut de pregătire și investigație. Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic: de planificare, de organizare, de motivare, de consiliere, de control, de evaluare. Pentru a susține creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a copilului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodologiilor moderne, demersul didactic se concentrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din „obiect” al procesului didactic în „subiect activ” al propriei deveniri. Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică. Rolul școlii în formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității la membrii ei tineri, de vârstă școlară.

Educarea creativității la copiii de toate vârstele, presupune atingerea următoarelor obiective cu caracter general:

- Formarea unei atitudini pozitive față de progres, față de elementele de noutate și față de introducerea acestora în propriile acțiuni.
- Pregătirea pentru a accepta noul, ca un indiciu al progresului, al inovațiilor și al creativității umane;
- Încurajarea manifestărilor caracterizate prin caracter și rezultate originale;
- Formarea și dezvoltarea aptitudinilor și capacităților de a crea, de a regândi strategiile de lucru și de a le integra în sisteme dinamice, flexibile și eficiente;
- Formarea și dezvoltarea capacităților creative, a capacităților de a realiza ceva nou: conexiuni, idei, teorii, modele ideale sau materiale, produse materiale etc.

Foarte importantă este atitudinea profesorului, relația sa cu elevii, atitudinea autoritară poate crea blocaje afective ale elevilor. Este de preferat o atmosferă democratică, destinsă, prietenoasă. Profesorul trebuie să fie apreciat de elevi, îngăduitor (în limite rezonabile), să încurajeze imaginația.

De asemenea este necesar ca profesorul să fie creativ în următoarele direcții:

- Proiectarea activităților instructiv-educative;
- Organizarea și conducerea activităților didactice, respectiv realizarea activității de învățare și predare;
- Reglarea demersurilor didactice proprii pe baza informațiilor obținute prin feedback;
- Realizarea de cercetări științifice teoretice și practic-aplicative în domeniul specialității sale și în cel al psihologiei, introducerea și valorificarea unora din rezultatele acestor cercetări în practica școlară, de care beneficiază procesul instructiv-educativ, metodele active, cum ar fi, învățarea prin descoperire, descoperirea dirijată (călătoriile pe hartă, continuarea unei povestiri), brainstormingul, sinectica, metoda 6-3-5, metoda „Philips 6-6”, discuția panel.

Un rol important îl au metodele de predare-învățare, centrate pe elev. De exemplu, printre procedeele aplicate la clasă pot fi: la cererea profesorului elevii trebuie să creeze o problemă și să o rezolve singuri, individual sau în grup; pot să-și imagineze problemele cu mai multe soluții; jocurile de rol activează imaginația și capacitatea de a empatiza cu personajul, copiii pot de asemenea să continue un text (poveste, povestire) folosind un început dat.

Prioritatea în învățământ o constituie însă informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate, evident. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și a idealurilor educaționale. Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară, cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv, cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al-III-lea.

În consecință, perpetua căutare a profesorului are ca scop găsirea unor mijloace optime de eficientizare a metodelor moderne ale procesului instructiv-educativ.

Bibliografie:

1. Alois Gherguț - „Management general și strategic în educație”, Editura Polirom, Iași, 2007.
2. I. Cerghit - „Sisteme de instruire alternative”, Editura Aramis, București, 2002.
3. Ionescu M, Radu I., - „Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Modalități De Utilizare A Internetului În Procesul Educațional

Fiscutean Andreea

Școala Gimnazială Ulieș

Modalități de utilizare a internetului în procesul educațional

Societatea este într-o continuă dezvoltare, iar împreună cu ea și procesul educațional are parte de evoluție și transformare. Una din cele mai importante schimbări din ultimii 30 de ani din domeniul tehnologic este apariția și răspândirea internetului. Acesta ne-a schimbat radical modul în care trăim, în care comunicăm și în care ne informăm. Internetul este utilizat și în instituțiile de învățământ și tot mai mult și în procesul educațional.

Internetul poate facilita și ușura mult procesul educațional pentru cadrele didactice. Resursele sunt ușor și rapid de accesat și orice informație poate fi verificată.

În ultimii ani au apărut numeroase platforme de susținere a activității cadrelor didactice, cu aplicații interactive pentru elevi. În contextul pandemiei cu coronavirus din 2020, educația s-a mutat în mediul online și atât cadrele didactice, cât și elevii și părinții lor au fost nevoiți să se adapteze la noua realitate, educația online.

Dar după cum s-a observat, chiar dacă accesul la internet în procesul educațional are numeroase avantaje, prezintă și unele dezavantaje. Nu toate sursele de pe internet sunt de încredere și există numeroase site-uri cu informații eronate. Elevii ar trebui să aibă acces restricționat la anumite site-uri, care le pot fi dăunătoare. De asemenea și timpul petrecut online ar trebui contorizat de părinți. Elevii care petrec prea mult timp în mediul online se concentrează mai greu, iar postura și vederea au de suferit.

Experiența pandemiei ne-a arătat faptul că internetul și tehnologia nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive.

Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ și care se angajează cu întreaga sa personalitate în educație. El este cel care stabilește comunicarea vie cu elevii, prin intuiție, empatie, creativitate și adaptabilitate continuă la elevii săi și este cel care modelează și caracterele acestora. În acest proces, calculatorul este un instrument auxiliar folosit de profesor, instrument care modifică sistemul de învățare tradițional și permite căderea barierelor în accesarea informațiilor.

Modalitățile de utilizare a internetului în diverse discipline în învățământul primar sunt prin softurile educaționale, adică lecții interactive adaptate nivelelor de vârstă și claselor respective. Astfel, calculatorul este cel care oferă instruirea elevilor, fiecare lecție urmând niște secvențe și fiind dirijată de profesor, cel care stabilește și obiectivele educaționale.

O altă modalitate de utilizare a internetului este ca după ce conținuturile lecției au fost prezentate, elevii pot realiza exerciții, spre exemplu cu operațiile aritmetice – adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea.

La finalul secvențelor de învățare, există și posibilitatea ca elevii să fie testați pentru a conștientiza informațiile pe care le-au memorat și înțeles și pentru a corecta eventualele erori sau lacune.

Testarea se realizează de obicei prin intermediul întrebărilor cu alegere multiplă, elevilor dându-li-se astfel posibilitatea de a reveni asupra celor învățate și de a consolida informația. Simulările utilizate în cadrul lecțiilor virtuale sunt de multe ori spectaculoase pentru elevi.

O altă modalitate de utilizare a internetului este prin căutarea informațiilor pe motoarele de căutare. Totuși, din experiența personală, eu aș limita accesul în timpul lecției la telefonul mobil, elevii sunt rapid distrași de diverse notificări și de aplicațiile instalate. În plus utilizarea prea frecventă a acestora duce la dependență.

Câteva site-uri utile pentru învățământul în mediul primar sunt:

- www.academicleagues.com – concurs internațional online (cu taxă) de matematică (clasele II-a - XII-a), desfășurat de trei ori într-un an școlar, cu rezultatele afișate pe site. Există exemple de subiecte din anii anteriori;
- www.sheppardsoftware.com – jocuri matematice online pentru clasele I-a - V-a, soft-uri

- gratuite pentru 30 de zile;
- www.cut-the-knot.org – site de matematică creat de Alexander Bogomolny, profesor asociat la Universitatea din Iowa. Site-ul este de foarte bună calitate, conține o mulțime de teme de matematică, majoritatea însoțite de ilustrații Java, o parte din ele interactive;
- www.aplusmath.com – site cu jocuri matematice până la clasa a V-a - VI-a;
- www.geonext.de – program pentru matematică dinamică. Oferă posibilități de vizualizare a unor figuri geometrice și nu numai;
- www.pro-didactica.ro – site-ul conține: forum, probleme propuse spre rezolvare și la care pot fi vizualizate rezolvarile.

Elevii care utilizează internetul pot dobândi următoarele aptitudini: să știe să caute informații pe internet și abilitatea de săpâni utilizarea motoarelor de cautare, să identifice un site bine structurat și cu informații de încredere și să utilizeze programe de editare de text.

În concluzie, calculatorul și internetul sunt astăzi cei care facilitează atingerea unor scopuri importante în învățare și pot fi utilizați de către cadrele didactice într-o varietate de situații. Cadrului didactic îi revine sarcina, foarte complexă, de a-și antrena întreaga creativitate și abilitate de a îmbina mijloacele tradiționale cu cele inovative în cadrul lecției, în funcție de obiectivele sale și de adaptarea la caracteristicile psiho-individuale ale elevilor săi.

Matematica Și Muzica În Căutarea Numitorului Comun

Liza Marie Moraru

Gradinita Nr. 72

MATEMATICA ȘI MUZICA

ÎN CĂUTAREA NUMITORULUI COMUN

Cel mai important argument pentru integrarea curriculumului este chiar faptul că, viața nu este împărțită pe discipline." - J.Moffett

Abordarea interdisciplinară la matematică în învățământul preșcolar se referă la: activități de cunoașterea mediului, activități de educație fizică, activități de educare a limbajului, activități artistico-plastice și activități muzicale asupra cărora ne vom opri.

Prin aceste activități interdisciplinare copiii fac primii pași spre conștientizarea faptului că matematica nu este o disciplină abstractă, dificilă, ci ea poate fi abordată în forme multiple inclusiv prin muzică.

„O lecție devine operantă pe plan informativ-formativ atunci când prezintă resurse variate care permit stimularea structurilor cognitive și afective ale copiilor. Utilizarea activității interdisciplinare la orice materie este metoda care dezvoltă gândirea creatoare, capacitatea de investigare și descoperire a adevărilor, chiar de la vârsta cea mai fragedă a ființei umane. În legătură cu aceasta, trebuie scos în evidență rolul pe care îl are cadrul didactic în organizarea unor astfel de ore." (Sofica Matei)

Cântecele contribuie cu succes, în procesul de predare-învățare având în vedere că muzica este îndrăgită de copii. Acestea ajută la consolidarea, fixarea cunoștințelor, deprinderilor dobândite în activitățile cu conținut matematic.

Activitățile muzicale vin în ajutorul preșcolarului, atunci când educatorul, caută diferite modalități prin care să fixeze numărul în șir crescător și descrescător în centrul 1-3/1-5/1-10 sau să realizeze raportarea numărului la cantitate în același centru, familiarizarea cu ceasul sau figurile geometrice, chiar și unele operații de calcul, cu ajutorul unor cântece, jocuri muzicale sau dansuri.

Ambele activități respectiv cele muzicale și cele matematice conform curriculum-ului contribuie la:

- dezvoltarea fizică, prin intermediul jocurilor care conțin mișcare;
- dezvoltare socio-emoțională;
- dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii;
- dezvoltarea limbajului și a comunicării (limbaj matematic, cântecele cu dialog);
- dezvoltarea capacităților și atitudinilor de învățare a matematicii într-un mod distractiv.

Folclorul copiilor cuprinde o serie de „numărătoări”, sub formă de cântece sau poezii alerte, care prin ritm și melodie fac memorarea mai ușoară. Utilizate fie ca atare, fie la început de joc, aceste numărătoari trebuie utilizate cât mai des de către educatoarele astfel încât, atunci când vor începe lecțiile propriu-zise, numerația poate fi deja învățată. De câte ori se cântă un cântec cu numărătoari, educatoarele trebuie să utilizeze pe cât posibil mijloace care să pună în evidență faptul că adăugarea unui număr nu înseamnă doar adăugarea unui cuvânt, ci a unui element nou. Sunt numărați atât copiii ca elemente ale cântecului, cât și figurile sau imaginile cu personaje ori obiectele reprezentate în cântec.

EXEMPLE

1. Exersarea numărului în centrul 1-3

La grupa mică, pentru exersarea numărului în centrul 1-3, avem cântecul „Puișorii piticului”, care poate fi folosit în cadrul unei activități matematice „Ne jucăm, pui numărăm”, ce are drept obiective, recunoașterea cifrelor în centrul 1-3 și asocierea cifrei corespunzătoare numărului de obiecte dintr-o grupă. (link cântec: https://www.youtube.com/watch?v=8HdFCpe_ntM&ab_channel=CutiutaMuzicala-Cantecepentrucopii)

2. Consolidarea reprezentărilor formelor geometrice cerc, pătrat și triunghi

Pentru consolidarea reprezentărilor despre formele geometrice cerc, pătrat și triunghi se poate folosi de asemenea interdisciplinaritatea dintre activitatea muzicală și activitatea matematică „Formele eu le

ghicesc", realizată cu ajutorul unui joc matematic, ce are ca obiective recunoașterea figurilor geometrice cerc, pătrat și triunghi, precum și enumerarea atributelor (formă, culoare, mărime). Jocul muzical „Să învățăm formele” atribuie celor trei forme geometrice, elemente/obiecte din viața reală, copiii reușind astfel să-și construiască reprezentări clare ale formelor respective. (link cântec: https://www.youtube.com/watch?v=G5plgoPp-uc&ab_channel=sclistim)

3. Exersarea numărului în centrul 1-5

Pentru exersarea numărului în centrul 1-5, se poate utiliza cântecul „Cinci voinici”, în cadrul activității matematice „Pitici harnici”, care folosește ca mijloc de realizare jocul matematic „Piticul Dănilă”, ce are ca obiective numărul în șir crescător și descrescător, raportarea numărului la cantitate și a cantității la număr. Cântecul vine în completarea acestuia, având ca element comun piticul, consolidând numărul până la 5. (link cântec: https://www.youtube.com/watch?v=0ISb9kHvp_Y&ab_channel=EMI-muzic%C4%83%C5%9Fimi%C5%9Fcare)

4. Exersarea numărului în centrul 1-10

În cântecul „Numărătoarea”, ei observă faptul că cifrei 1, îi corespunde luna, cifrei 2 îi corespund cele două mâini ale copilului, cifrei 3 îi corespund cei trei crai etc. Prin intermediul acestui cântec, preșcolarii sunt puși în situația de a raporta numărul la cantitate, dar și de a număra în șir crescător în limitele 1-10. (link cântec: https://www.youtube.com/watch?v=oa9tmT_49Xg&ab_channel=TraLaLa-Cantecideseneanimatenucopii)

„Dansul scăunelor” - ajută la stabilirea raporturilor cantitative între mulțimi diferite prin punerea în corespondență mai puține, preșcolarii numără în șir descrescător în limitele 1-10.

5. Adunarea și scăderea cu 1-2 unități în centrul 1-10

Cântecele adunării cu 1-2 unități, elaborate de dna.Sofica Matei în lucrarea „Aritmetică muzicală”, ajută atât la fixarea numărului în șir crescător și descrescător în centrul 1-10, cât și la exersarea operațiilor de adunare și scădere cu 1-2 unități în centrul 1-10. Cântecele se învață ușor, linia melodică fiind simplă, iar fiecare cântec are o strofă care se repetă cu mici vibrații de cuvinte (se schimbă de obicei numerele). În majoritatea cântecelor predomină cântarea dialogată, astfel ele devin simple probleme de calcul oral.

Mai multe cercetări au demonstrat că muzica este, de fapt, un excelent sistem de învățare, iar copiii care ascultă muzică de la vârste fragede au abilități mai mari de înțelegere a matematicii. Prin urmare, este necesar, ca preșcolarii și elevii din ciclul primar să învețe să numere, să calculeze și să efectueze diferite operații, prin intermediul unor cântecele reprezentative, destinate grupei de vârstă corespunzătoare.

Înrudirea matematicii cu muzica are aplicații dintre cele mai diverse, depinde doar de educator și învățător cum reușește să le integreze într-o activitate astfel încât elevii să perceapă și să înțeleagă implicațiile transmise succesiv prin intermediul celor două științe.

Bibliografie:

1. Ciolan, L. (2008). *Învățarea integrată: fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*. Iași: Polirom
2. Nicolescu, B. (1997). *O nouă viziune asupra lumii – transdisciplinaritatea*. Iași: Polirom
3. Sofica, M. *Aritmetică muzicală*. București: Aramis
4. Magdalena, D. (2002). *Activități matematice în grădiniță*. București: Compania

Activitate Integrată „Surprize Dulci”

Maria Varga

Gradinita Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- napoca

Obiective operaționale

Preșcolarul va fi capabil:

- să facă exerciții fizice demonstrate de educatoare;
- să modeleze nisipul kinetic, formând „fursecuri” pentru Moș Nicolae;
- să construiască din cuburi de lego „cadouri” conform modelului oferit de educatoare de formă pătrată, triunghiulară, rotundă;
- să participe cu plăcere la jocurile care implică mișcare, jocurile „Ștafeta ghetuțelor”, „Atinge acadeaua”;
- să se autoaprecieze pozitiv asupra muncii depuse, cu ajutorul și încurajările educatoarei;
- să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și față de lucrarea celorlalți, utilizând un limbaj adecvat;
- să decoreze „nuielușa Moșului” cu materialele puse la dispoziție, respectând după modelul dat de educatoare;
- să răspundă în propoziții simple și dezvoltate, după modelul dat de educatoare;
- să grupeze obiectele prezentate după criteriul formei;
- să formeze grupe de obiecte după criteriul mărimii, grosimii, lățimii;
- să formeze grupe de obiecte cu un obiect mai mult sau mai puțin față de grupa dată,
- să formeze perechi între obiectele mulțimilor date;
- să precizeze dacă cele două mulțimi au mai multe, mai puține sau tot atâtea elemente;
- să realizeze întregul unor bomboane, ghetuțe, nuielușe, respectând modelul dat de educatoare.

ADE – Domeniul Știință (Activitate matematică) „Surprize dulci” – joc didactic

Scenariul activității

După *Întâlnirea de dimineață* copiii sunt introduși în atmosfera de sărbătoare specifică sărbătorii Sfântului Nicolae prin Tehnica Viselor, apoi se reactualizează cunoștințele utilizând metoda Diamantului.

ALA1

Se lucrează pe centre, copiii fiind împărțiți în trei grupe prin metoda „Mâna oarbă”, dintr-un bol vor lua insemne cu acadele, steluțe și globuri, vor forma trei grupe și se vor îndrepta spre sectorul la care își vor desfășura activitatea.

Construcții: Copiii vor construi „Cadourile” Moșului de formă pătrată, rotundă, triunghiulară. *Artă:* „Nuielușa Moșului” – lipire. *Nisip și apă:* „Fursecuri pentru Moș Nicolae”. Se va purta o discuție asupra sarcinilor, iar copiii vor începe să lucreze.

Tranziție: Pe fondul muzical al colindei „Bunule Moș Nicolae” copiii se deplasează la locurile unde se desfășoară jocul didactic „Surprize dulci”.

ADE – Domeniul Știință – Activitate matematică - joc didactic „Surprize dulci”

Explicarea și demonstrarea jocului

Le voi explica copiilor că jocul este compus din mai multe probe, iar sarcinile pentru fiecare probă se găsesc în plicuri de diferite culori și vor fi rezolvate de copiii numiți de educatoare. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate.

Jocul de probă

În cadrul jocului de probă, copilul numit de educatoare va rezolva sarcina din plic.

Desfășurarea propriu –zisă a jocului

PROBA 1- să formeze grupe de figuri geometrice după formă.

„Formează grupa cadourilor de formă: triunghiulară, rotundă, pătrată!”

PROBA 2- să grupeze dulciurile de același fel (bomboane, ciocolată, acadele).

„Grupează dulciurile de același fel!”

PROBA 3- să grupeze după criteriul lățimii ciocolatele, astfel vor așeza de la stânga la dreapta ciocolata îngustă, mijlocie, lată.

„Grupează după criteriul lățimii doar ciocolatele!”

PROBA 4- să grupeze după criteriul mărimii bomboanele.

„Grupează după criteriul mărimii bomboanele și așează-le în ordine crescătoare!”

Complicarea jocului

PROBA 5- să grupeze acadelele după criteriul grosimii.

„Grupează după criteriul grosimii acadelele și așează-le în ordine crescătoare!”

Obținerea performanței

PROBA 6- să așeze în formele geometrice construite la centrul *Construcții* bomboanele, astfel: două bomboane în cadoul de formă pătrată, cu una mai puțin în cadoul de formă triunghiulară, cu una mai mult în cadoul de formă rotundă.

PROBA 7- să formeze perechi între ciocolatele și acadelele potrivite, să spună dacă sunt mai multe, mai puține sau tot atâtea.

Asigurarea retenției și a transferului

Din jumătăți formăm întregul - pe un panou vor fi așezate jumătăți ale unor bomboane, ghetuțe și nuielușe.

Copiii vor trebui să formeze din jumătăți un întreg.

Încheierea activității - Evaluarea

Se fac aprecieri individuale și colective referitoare la rezolvarea sarcinilor și la comportamentul copiilor în timpul activității. Se analizează gradul de participare al copiilor la activitate, dacă aceștia au fost captați suficienți, sau recaptați ori de câte ori a fost nevoie, în ce măsură și-au stimulat interesul pentru învățare.

ALA2

Activitatea se încheie cu jocurile de mișcare: „Ștafeta ghetuțelor” și „Atinge acadeaua”.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani) -2019;
2. Dumitrana, M., (2002), Activitățile matematice în grădiniță, Editura Compania, București;
3. Ezechil, L., Lăzărescu, Păiși, M., (2001), Laborator preșcolar, Ghid metodologic, Editura V&I Integral, București;
4. Glava A., Glava C., (2002), Introducere în pedagogia preșcolară, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
5. Tătaru L., Glava A., Chiș O., (2014), Piramida cunoașterii, repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Diamant, Pitești.

„NICOLAE, MOȘ CEL SFÂNT”

Liana Adela Olinca

Grădinița Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- Napoca

Obiective operaționale

Preșcolarul va fi capabil:

- să facă exerciții fizice demonstrate de educatoare;
- să rezolve cerințele la centrul de *Știință*, având la bază cunoștințele acumulate anterior, unind cu o linie ghetuțele de același fel;
- să construiască din cuburi lego o casă adecvată modelului oferit de educatoare;
- să participe cu plăcere la jocurile care implică mișcare, jocul „Îl căutăm pe Moș pe afară”;
- să se autoaprecieze pozitiv asupra muncii depuse, cu ajutorul și încurajările educatoarei;
- să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și față de lucrarea celorlalți, utilizând un limbaj adecvat;
- să decoreze „ghetuța Moșului” cu materialele puse la dispoziție, respectând după modelul dat de educatoare;
- să se familiarizeze cu conținutul cântecului „Nicolae, Moșul cel Sfânt”;
- să interpreteze corect linia melodică a cântecului audiat, respectând tonul, semnalul de început, dicția, respirația;
- să formuleze propoziții simple și dezvoltate, după modelul dat de educatoare.

Scenariul activității

După *Întâlnirea de dimineață* se reactualizează cunoștințele despre anotimpul iarna, folosind metoda interactivă de grup „Brainstorming”.

Prezentarea conținutului și dirijarea învățării

ALA (activități liber-alese)

La centrul **Construcții** vom construi „Căsuța lui Moș Nicolae, iar la centrul **Știință** vom rezolva fișa „Găsește ghetuța la fel”. Educatoarea explică și demonstrează copiilor modul de lucru. Copiii își aleg locul în care vor să se joace, iar mai târziu își pot schimba locul între ei. Educatoarea dirijează și îndrumă activitatea, răspunde la întrebări și acordă sprijin preșcolarilor care au nevoie.

Tranziție: „Atinge bomboana”

ADE: Domeniul Estetic și Creativ (activitate muzicală) DEC2 - „Nicolae, Moș cel Sfânt” – învățare cântec, joc muzical „Sună clopoștii lin” + Domeniu Om și Societate (activitate practică) DOS2 - „Împodobim ghetuța” – colaj (decorare)

Copiii intră ordonat în sala de grupă și se așază pe scaunele în semicerc. Se va solicita executarea unor exerciții pentru reglarea respirației, omogenizarea și acordarea vocilor: mirosim floarea, umflăm balonul, facem ca șarpele, claxonul mașinii, sunetul trompetei.

Se enunță titlul colindului și scopul, se familiarizează copiii cu conținutul textului, se explică cuvintele/expresiile necunoscute din textul colindului, apoi se interpretează clar, expresiv, cu dicție perfectă colindul de cel puțin 2 ori.

Se va atrage atenția asupra poziției corecte a corpului în timpul interpretării cântecului: spatele drept, lipit de spătarul scaunului, mâinile pe genunchi. De asemenea, se va preciza copiilor că vor începe să cânte doar la semnal, cu toții în același timp. Se va interpreta din nou colindul de către educatoare, apoi împreună cu copiii pe fragmente, se va urmări: poziția corectă a corpului, începerea la semnal, interpretarea corectă și nuanțată, buna pronunție a cuvintelor. Se interpretează colindul în mai multe variante: cu întreaga grupă și pe grupuri mici de copii. Se fac aprecieri individuale și generale asupra comportamentului copiilor, la sfârșitul activității se execută jocul muzical „Sună clopoștii lin”.

Tranziție: pe colindul „Globul mic” – copiii se așază la măsuțe.

Intuirea materialelor

Preșcolarii identifică materialele de pe măsuțe: fișe cu cizma Moșului, lipici, materiale pentru decor, blăniță.

Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:

„Mâna mea-i ca un cuvânt, /Care-ți răvășește un gând/ Mâna bate, mâna tace / Mâna floare se desface./ Dacă vrei în sus să zbori/ Fă-ți degetele pocnitori/ Și pocnește de trei ori.”; Plouă, plouă....; Cântăm la pian; Închidem și deschidem pumnii; Morișca.

Explicația și demonstrația

Educatorea prezintă cizma Moșului model, apoi explică și demonstrează modul de lucru: fiecare va aplica lipici în partea de sus a cizmei și va lipi blănița, iar la final fiecare va orna cizma cu materialele puse la dispoziție așa cum dorește, folosindu-și imaginația și creativitatea.

Li se amintește copiilor care este poziția corectă în timpul lucrului: spatele drept, scăunelul cât mai aproape de măsuță, picioarele sub scăunel. Apoi li se atrage atenția să lucreze corect și îngrijit și li se urează: „Spor la lucru!”

Copiii vor începe să lucreze pe un fond muzical plăcut, iar educatoarea se plimbă printre ei, îi încurajează și ajută pe cei care au nevoie, le răspunde la întrebări și păstrează o atmosferă calmă și liniștită pe tot parcursul derulării activității.

Analiza lucrărilor:

Se va realiza, „**Turul galeriei**”. Cizmulitețele fiind așezate la nivelul vizual al copiilor, aceștia vor avea ocazia să se autoevalueze și să evalueze lucrările colegilor.

Asigurarea retenției și a transferului celor învățate

Se va organiza jocul de rol „Cum dăruim cadouri?”, în cadrul căruia fiecare copil este invitat să trăiască bucuria de a dăru și primi cadouri.

Încheierea activității - Evaluarea

Se fac aprecieri individuale și colective referitoare la rezolvarea sarcinilor și la comportamentul copiilor în timpul activității. Se analizează gradul de participare al copiilor la activitate, dacă aceștia au fost captați suficienti, sau recaptați ori de câte ori a fost nevoie, în ce măsură și-au stimulat interesul pentru învățare.

ALA2

Activitatea se încheie cu jocul de mișcare „Îl căutăm pe Moș pe afară”.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani) -2019;
2. Ezechil, L., Lăzărescu, Păiși, M., (2001), *Laborator preșcolar, Ghid metodologic*, Editura V&I Integral, București;
3. Tătaru L., Glava A., Chiș O., (2014), *Piramida cunoașterii, repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Diamant, Pitești.

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Felicia Turla

Școala Gimnazială „Nestor Porumb,, Tulca

1 DECEMBRIE

La Mulți Ani, România!

Cu ocazia sărbătoririi zilei naționale a României se poate desfășura activitatea „La Mulți Ani, România!„. Această activitate se poate realiza pe baza surselor, a cauzelor, a consecințelor și a elementelor care s-au schimbat sau nu într-o anumită perioadă de timp

Activitatea se va desfășura pe mai multe etape:

1. Se vor prezenta filmulețe și prezentări Power Point care vor ilustra evenimentele premergătoare Marii Uniri, momentul efectiv al Unirii, etc. Conținutul acestora va fi explicat de către cadrul didactic.
2. Pe baza conținuturilor prezentate înainte și sub îndrumarea cadrului didactic se vor efectua diferite exerciții, individual sau în echipe:
 - Completarea unor propoziții lacunare cu informații despre Marea Unire
 - Calcularea unor perioade de timp care au trecut între diferite evenimente istorice
 - Exprimarea de idei (Brainstorming) despre însemnătatea Unirii de la 1 decembrie 1918 pentru români
 - Se va realiza un ciorchine pornind de la cuvântul „UNIRE„,
 - Descrierea Marii Uniri cu ajutorul metodei explozia stelară
1. În conținuturile prezentate în prima parte se vor regăsi și descrieri ale portului național din diferite zone istorice ale României : Transilvania, Moldova, Țara Românească. Elevii vor fi grupați în trei echipe care vor avea denumirea celor trei zone menționate și vor realiza, pe farfurii de carton, o horă a unirii. Fiecare farfurie va fi colorată în roșu, galben și albastru. Vor avea pe hârtie desenați oameni cărora vor trebui să le picteze costumele naționale așa cum e specificul zonei respective. Pe urmă îi vor decupa și lipi pe farfuria tricoloră în cerc, sub forma unei hore.
2. După ce au terminat lucrările, un reprezentant din fiecare echipă va localiza pe harta României zona reprezentată și vor lipi acolo lucrările realizate. Se vor purta discuții despre faptul că deși poartă costume populare diferite, au ca suport tricolorul și reprezintă România, în concluzie au descoperit realitatea titlului de la Educație Civică „ Unitate în diversitate„, și se va purta o scurtă discuție pe această temă.
3. În încheiere se va realiza un scurt program artistic bazat pe cântecele istorice învățate la Muzică și mișcare și poezii cu conținut istoric învățate la Limba și literatura română.
4. Drept răsplată, elevii vor primi insigne tricolore având forma țării noastre.

Metode: conversația, explicația, problematizarea, demonstrația, explozia stelară, brainstorming, expunerea, ciorchinele.

Mijloace: laptop, videoproiector, tablă, cartoane colorate, coli de hârtie, markere, harta României, farfurii din carton, acuarele, pensule

Alte discipline spre care se înregistrează deschideri: AVAP, Limba și literatura română, Matematică, Muzică și mișcare, Educație civică, Geografie

Mod de desfășurare: individual, în perechi, pe grupe, în colectiv

Activități De Dezvoltare A Abilităților Socio-Emoționale La Elevi

Andreea Iuliana Dobrilă

Școala Gimnazială "Badea Cîrțan" Cârțișoara

Titlul activității: Socializare/Integrare /Dezvoltare personală

Scopul activității: Însușirea unor comportamente ce vizează o bună conduită în societate, capacitatea de a înțelege, accepta și empatiza cu sentimentele celor din jur, abilitatea de a-și gestiona sentimentele, emoțiile și de a-și controla comportamentele nocive și de a lega relații sănătoase.

Obiectiv general: : Dezvoltarea abilităților de comunicare și de interacționare cu ceilalți

Obiective specifice:

- O1 – să devină conștienți de nevoile lor și ale celorlalți;
- O2- să-și dezvolte stima de sine, empatia și creativitatea;
- O3- să se automotiveze;
- O4 - să manifeste interes pentru realizarea activităților ce necesită colaborare și implicare activă;
- O5 -să participe cu interes la activitățile desfășurate;
- O6-să colaboreze cu colegii în realizarea și desfășurarea activităților;

Scurtă descriere a activității:

Dezvoltarea socio-emoțională presupune însușirea abilităților de interacționare, ajutându-i pe copii să își observe comportamentul, pentru ca mai apoi să îl poată corecta atunci când devine deranjant pentru ei sau pentru cei din jur. Treptat, ei învață să facă față stresului și frustrării, să se autodisciplineze și să își controleze impulsivitatea. Învață să ia decizii responsabile analizând cu atenție situațiile și anticipând consecințele comportamentelor lor.

Dezvoltându-și autocontrolul, copiii își dezvoltă capacitatea de concentrare și de creștere a atenției. De asemenea, încep să își stabilească obiective și să își organizeze și prioritizeze sarcinile în așa fel încât să își atingă obiectivele eficientizându-și timpul. Deși se numesc abilități socio-emoționale, însușirea acestora duce implicit la îmbunătățirea performanțelor academice, la o evaluare corectă a efortului depus și a propriilor competențe.

Toate aceste abilități socio-emoționale pot fi foarte ușor dezvoltate. În primul rând, prin puterea exemplului și prin joacă. Fiecare moment petrecut împreună cu coechipierii poate fi un prilej bun de exersare a acestor abilități. O plimbare în timpul căreia să analizăm emoțiile pe care le avem și cum le resimțim. Povești legate de interacțiunile pe care le-au avut cu alți copii, cum au reacționat, cum le-ar fi plăcut să reacționeze, de ce? Care a fost impactul asupra celorlalți? Ce le place să facă, de ce? Povești personale despre comportamentul nostru în diverse situații.

Pe întreaga perioadă petrecută, am realizat o serie de activități variate care să le dezvolte mai multe abilități socio-emoționale:

CREATIVITATE, ATENȚIE, ÎNDEMÂNARE, PERSPICACITATE ȘI COMUNICARE

• Jocul Activity:

- Activity este un joc creativ și de comunicare, o combinație de elemente: mima, descriere verbală sau desen;
- Toate aceste elemente trebuie folosite pentru a ajuta partenerii de joc să ghicească anumite cuvinte, expresii;

- Jucătorii individuali sau echipele încearcă printr-un joc actoricesc, desen sau descriere verbală să, ghicească diferite cuvinte sau expresii și astfel să înainteze pe traseul jocului.

- **„Fii atent!”**

-În cadrul acestui joc, copiii au fost împărțiți în două echipe. Echipa adversă trebuia să scrie un cuvânt pe un carton, care ulterior era plasat pe fruntea unui reprezentant al celeilalte echipe. Acesta trebuia apoi să le adreseze coechipierilor o serie de întrebări pentru a putea dezvălui cuvântul scris.

-Miza acestui joc constă în dezvoltarea abilităților de comunicare ale copiilor și, mai ales, de concentrare și de agilitate.

- **Jocul „Trage sfoara”**

-Jocul are în vedere dezvoltarea abilităților de comunicare în echipă, întrucât se bazează pe capacitățile de interacționare între coechipieri care, mai întâi de toate, trebuie să învețe să aibă încredere unul în celălalt.

- **Jocul „Sufală mingea”**

- Prin acest joc s-a urmărit capacitatea copiilor de a-și gestiona mișcările prin atenție și concentrare, suflând o minge de ping pong deasupra unor pahare de plastic umplute cu apă. Primul care reușea să parcurgă traseul liniar câștiga.

Să Protejăm Natura!

Madalina Bodin

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Rosia

Să protejăm natura!

Prof. învăț. primar Bodin Mădălina-Cristina

Școala Gimn. Nr.1 Roșia, Bihor

"Dacă dorim să continuăm a trăi pe această planetă, este nevoie de o schimbare de atitudine." (Albert Einstein)

Procesul educațional presupune și forme de muncă didactică complementară activităților obligatorii. Acestea sunt activități extracurriculare și se desfășoară sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că, educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor. Consider că, stă în puterea noastră, a tuturor, să facem în așa fel încât să trăim într-o lume curată astfel, am organizat activități de ecologizare la nivelul școlii. Prin acest tip de activități ne-am propus:

- să stimulăm respectul față de natură.
- formarea de convingeri, obișnuințe și deprinderi de conduit ca viitori cetățeni, oferindu-le copiilor prilejul de a reflecta asupra atitudinii pe care trebuie să o aibă față de natură.
- cultivarea spiritului gospodăresc, respectul față de cei din jur
- educația pentru mediul în care trăim

În pregătirea acestei acțiuni am discutat despre importanța păstrării mediului curat, despre comportamentul tuturor cetățenilor referitor la curățenia localității și la implicarea instituțiilor în acest domeniu.

Teoretic, toți știm cum să ne comportăm, dar realitatea ne-a dovedit că, mai avem mult de lucrat în privința protecției mediului, de aceea vom continua derularea activităților cu caracter ecologic.

Atitudinea civică de care au dat dovadă copiii arată faptul că, le pasă de localitatea în care trăiesc și doresc să-și aducă aportul pentru a proteja mediul înconjurător.

PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA ÎN MEDIUL ONLINE

RADU TEODORA STEFANA

SCOALA GIMNAZIALA NR 3 SLOBOZIA

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Avantajele învățării online :

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:
 - Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:
 - Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:
 - Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:
 - Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:
 - Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.
2. Lipsa comunicării reale/fizice:
 - Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!
3. Situații limită:
 - Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi modului în care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare. De asemenea, părintele deține rolul de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuie să empatizeze cu copilul, să discute cu el, oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării,

chiar și în aceste condiții dificile.

Consumul de resurse personale- energia, concentrarea atenției- depinde foarte mult de modul în care este organizat învățământul la distanță, de calitatea actului educațional și de implicarea profesorilor, a elevilor și a părinților în gestionarea aspectelor didactice și a celor afective. De asemenea, sunt foarte importante acceptarea acestui sistem de învățare și acordarea unei atenții sporite, așa cum i se acordă școlii „față în față”.

Cu toate că interesul tuturor actorilor educaționali este foarte vizibil , procesul de instruire își pierde din calitate și din consistență. Există, conform studiilor efectuate de specialiști, probleme legate de nivelul scăzut al rezultatelor școlare, dar sunt convinsă că noile experiențe prin care trecem cu toții vor reprezenta puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ.

Pentru a genera o învățare eficientă în mediul virtual, profesorul trebuie să aibă o anume pregătire în proiectarea curriculum-ului livrat online și, desigur, în tehnologiile informaționale. Astfel, pentru profesori, instruirea online poate fi copleșitoare: pe de o parte, din punct de vedere tehnic, deoarece utilizarea acestui mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar și din punct de vedere al disponibilității, având în vedere că elevii pot accesa conținuturi în diferite momente ale zilei. Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față.

Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți.

Învățarea există și în mediul online, iar pentru profesori, părinți și elevi înseamnă doar noi orizonturi către educație.

Bibliografie:

1. Mihalașcu, D., Curriculum, Instruire, Evaluare, Editura Ex Ponto, 2006;
2. Suport de curs „Digitaliada”
3. <https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

STIMULAREA CREATIVITĂȚII COPIILOR PREȘCOLARI

Emilia Pana

Grădinița Nr. 72

Creativitatea reprezintă un fenomen deosebit de complex, o însușire specifică omului prin care se obțin produse noi și valoroase pentru societate sau se rezolvă o problemă într-o manieră inedită. Creativitatea este expresia organizării și a interacțiunii dintre factorii cognitivi și noncognitivi ai psihicului. Dintre factorii cognitivi cu rol semnificativ în dezvoltarea creativității se remarcă: inteligența, gândirea, imaginația, memoria. Capacitățile intelectuale sunt condiții necesare, dar nu și suficiente, pentru actul creator. În declanșarea, susținerea și finalizarea actului creator sunt implicați și factori noncognitivi: motivaționali, atitudinali, emoționali, volitivi.

Cultivarea creativității la preșcolari se poate realiza prin multiple căi și prin mijloace variate. Pentru a dezvolta creativitatea copiilor, educatoarea trebuie ca în toate ocaziile să dea ea însăși dovadă de disponibilități creative și determinare. În acest sens, ea trebuie să creeze un mediu ambiental plăcut copiilor, în care să se simtă bine, să lucreze cu plăcere, în care spiritul lor creator să se poată manifesta.

Literatura de specialitate argumentează, în mod științific, factorii dezvoltării creativității la nivelul învățământului preșcolar reflectați în derularea activităților educative, fără a se clasifica ierarhic aportul unei categorii de activități în defavoarea alteia. În acest context activitățile cu caracter practic contribuie în mod sistematic la dezvoltarea creativității copiilor alături de celelalte tipuri de activități.

În cadrul activităților practice, copilul poate să se exprime liber, să dea frâu liber imaginației, fanteziei, de aceea trebuie să le acordăm interesul cuvenit. Cu cât materialele sunt mai atractive, tehnicile mai diversificate, cu atât copilul lucrează mai cu plăcere, își satisface setea de cunoaștere, iar rezultatele sunt pe măsura așteptărilor. Lucrările copilului îl oglindesc pe el, putem afla lucruri importante despre el „citind” lucrările lui.

Pentru a releva rolul activităților practice în stimularea creativității preșcolarilor am desfășurat la grupa mare o cercetare pedagogică. În activitățile desfășurate la grupă am avut în vedere stimularea creativității preșcolarilor prin folosirea sistematică a tehnicilor de lucru specifice activităților practice, introducerea unor metode și tehnici diverse.

Astfel, prin introducerea în activitatea copiilor a unor strategii moderne (tehnici și materiale diversificate) se declanșează acțiuni educaționale noi, ale căror rezultate sunt înregistrate și prelucrate în vederea demonstrării valorii pe care o au (stimularea creativității copiilor).

În cadrul curriculumului pentru învățământul preșcolar, activitățile practice fac parte din domeniul om și societate, alături de activitățile moral-civice. Activitățile practice sunt desfășurate de către copii cu mult interes și plăcere. Prin desfășurarea acestor activități putem educa și dezvolta multe procese psihice și se pun bazele unor însușiri de personalitate

Un rol important în dezvoltarea creativității preșcolarilor le au și activitățile desfășurate la zonele de interes .

- *Biblioteca* : "Cărți cu povești". Copiii utilizează cărțile cu povești le selectează ,le triază și le așază într-un mod cât mai creativ.
- *Construcții* : "Castelul zânelor" este construit de către copiii ,astfel încât în prezentarea lui să fie surprinse elementele amplificatoare ale construcției.
- *Jocul de rol*: pune la dispoziția copiilor costumații adecvate, interpretării unor roluri cât mai creative specifice personajelor din povești și basme.
- *Artă*: Pornind de la un simplu cerc copiii pot reda diferite imagini cu ar fi:
 - o fizionomie umană,
 - un animal,
 - o jucărie,
 - o floare,
 - un mijloc de transport,
 - o construcție etc.
- Prin decupaj și simple îndoitori se pot reda diferite păsări ,flori.
- Cu procurarea materialelor din natură: frunze, crenguțe, pietricele, conuri etc. Copiii își valorifică creativitatea realizând un colaj ,amprentare,ștampilare, decorare,presare etc.

După cum se poate observa creativitatea preșcolarilor este strâns legată de preocupările pe care le au aceștia la grădiniță. Profesia de educatoare ,munca cu copiii necesită multă creativitate în găsirea de

soluții diverse variante de joc etc.

În zilele noastre rolul inteligenței copiilor crește tot mai mult, mai ales datorită

- conlucrării, tot mai strânse cu activitatea practică,
- a intercondiționării cu revoluția științifică și tehnică contemporană.

Obiectivele majore ale educației ne obligă să concepem pregătirea și educarea copiilor pentru școală și viață la cei mai înalți parametri de dezvoltare intelectuală.

Dezvoltarea intelectuală a copiilor preșcolari este orientată spre cunoaștere, descoperirea adevărilor științifice înarmându-i cu instrumente ale muncii intelectuale, punând un accent deosebit pe

- informarea intelectuală permanentă,
- formarea spiritului de observație,
- a judecății logice,
- a imaginației creatoare,
- a gândirii inventive,
- a spiritului teoretic și
- a capacității de organizarea a cunoștințelor în sisteme și structuri logice.

Educatorii trebuie să organizeze activități formative "polivalente", prin care inteligența să se dezvolte la cel mai înalt nivel. La această vârstă precoce, inteligența se caracterizează prin suplețe și flexibilitate în operarea cu noțiunile și produsele simbolice, figurale, verbale.

Bucuria citită pe chipul copilului care a realizat o lucrare frumoasă, care s-a identificat cu personaje din poveste, care a creat o scenă executată de el însuși, oferă încrederea și siguranța că efortul depus nu a fost în zadar. Pe lângă câștigul măsurabil, evaluabil, educatoarea trăiește bucuria câștigului obținut în relația cu copiii și în evidența motivare a acestora pentru disciplină și exprimarea artistică.

Bibliografie

Glava, A., & C., 2002, Introducere în pedagogia preșcolară, Ed. Dacia, Cluj-Napoca.

Bocoș, M., 2003, Cercetare pedagogică, Ed. Casa cărții de știință, Cluj-Napoca.

Strenberg, R., 2005, Manual de creativitate, Ed. Polirom, Iași.

Proiect „Muntenia, Plai Cu Flori”

Laura Gheorghe

Scoala Gimnaziala George Emil Palade Municipiul Buzau

1. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

B.1. Titlul proiectului: Muntenia, plai cu flori

B.2. Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului

Festival-concurs folcloric

REZUMATUL PROIECTULUI (*maxim 2500 caractere*)

Prezentați minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

1. *Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate;*

200 elevi, 20 cadre didactice

1. *Beneficiarii direcți și indirecti;*

Copiii elevi, cadre didactice, părinți

1. *Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura;*

1. Întâlnire cu oameni celebri ai folclorului buzoian
2. “Tradiții și obiceiuri de Crăciun”
3. Clacă-meșteri populari
4. Obiceiuri pascale
5. „Doina Munteniei” – festival folcloric
6. “Mândru de județul meu -pagini de folclor” – activitate sub forma unui simpozion

Activitățile se vor desfășura fie on-line, fie în sala de festivități a Școlii Gimnaziale ”G. E. Palade” sau Sala Consiliului Județean Buzău.

1. *Descrierea activității principale;*

Imaginația și creativitatea îmbracă copilul și-i dezvăluie personalitatea.

Folclorul, în special folclorul popular românesc, îi atrage pe copii. Și-au manifestat dorința de a participa la concursuri, șezători și alte activități ce presupun purtarea costumului popular. Totodată îi atrag toate activitățile ce includ elemente de folclor obiceiuri, cântece și dansuri specifice fiecărei zone a țării noastre.

e. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

Cadrele didactice creează o atmosferă în care toți copiii să participe cu bucurie, dar totodată mențin și o „disciplină naturală” cu aceștia.

Prin conținutul lor, activitățile desfășurate oferă copiilor posibilitatea de a-și manifesta într-un mod natural personalitatea, de a elimina orice urmă de timiditate, stângăcie și teamă față de unele acțiuni concrete. Manifestările în aer liber, dans, cu precădere, sporesc încrederea în sine, plăcerea de a ști, de a valorifica dinamismul copiilor, nevoia nevoia fiecăruia de a se mișca, de a cânta, de a experimenta, de a se minuna, de a socializa cu alți copii.

Toate activitățile desfășurate vor pune școlarul în situația de a acționa, de a inventa, de a se juca, de a reflecta.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument justificare, context (analiză de nevoi)

Am inițiat acest proiect plecând de la faptul că, folclorul este din ce în ce mai puțin prezent în viața școlarilor, ajungându-se chiar la necunoașterea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei din care provin.

Astăzi chiar și cei mai mari dintre noi nu-și mai amintesc de portul tradițional românesc, de dansuri sau de cântecele populare.

Dacă am fi mai conștienți de tradițiile noastre, am putea să apreciem frumusețea portului popular, a dansului și cântecului românesc, a meșteșugurilor tradiționale atât de mult apreciate de străini.

De asemenea tot participând la activități extrașcolare cu tematica tradiției, copiii noștri își doresc un festival ,la care să poată participa toți, fără stresul unei competiții, Astfel dăm ocazia oricărui copil să prezinte un moment care să-i facă plăcere, să-l motiveze și să-i amintească de datini românești.

D.2. Scopul proiectului;

Conservarea și promovarea tradițiilor populare specifice zonei Munteniei.

D.3. Obiectivele specifice ale proiectului;

- Realizarea unei expoziții dar și a unei publicații "Pagini de folclor", folosind materiale realizate de copii prin tehnici diferite.
- Promovarea tradițiilor locale prin activități extrașcolare (șezători, serbări, concursuri).
- Realizarea unor elemente de decor cu motive tradiționale.
- Învățarea unor dansuri populare
- Cultivarea unor atitudini de cooperare, spirit de echipă, de competiție, fair-play pe parcursul desfășurării activităților.
- Promovarea ansamblului folcloric- Muntenașii (elevii clasei a IV-a G, Step by step, Șc. Gimn. G.E. Palade, Buzău)
- Educarea sensibilității, provocarea nevoii de a întâlni frumosul în dans, în muzică, în ceea ce produc.

D.4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul;

Copiii elevi care frecventează Școala Gimnazială "G.E. Palade" Buzău, elevi din școli din județul Buzău dar și din alte județe prin participare directă sau indirectă.

Cadre didactice ce coordonează activitățile desfășurate cu clasele de elevi.

Părinți ai copiilor care doresc să se implice activ sau care pot sprijini prin diverse forme derularea programului. Cei care pot și doresc să facă echipă cu copilul lor, cu întreaga familie, cu alți părinți pentru ducerea la îndeplinire a obiectivelor programului.

Partenerii implicați preiau ideile, soluțiile grupurilor de lucru și le sprijină în materializarea lor, spre beneficiul comunității locale.

I

Titlul activității: "Întâlnire cu oameni celebri ai folclorului buzoian" – activitate practică desfășurată în colaborare cu alte școli din județ, activitate ce se poate desfășura și on-line. Copiii vor primi informații despre folclor, din zona Munteniei.

Activitate practică (atelier de creație) desfășurată în colaborare cu biblioteca școlară și școlile colaboratoare. Reprezentanții bibliotecii pun la dispoziția elevilor o sală cu resurse bibliografice și videoproiector. Elevii vor lucra pe ateliere elemente de decor, desene, picturi, creații literare (cu informații despre folclor, zona Munteniei).

II.

Titlul activității: "Tradiții și obiceiuri de Crăciun"

Organizarea unei șezători. Copiii vor prezenta piese de teatru, poezii, cântecele cu tematica sărbătorilor de iarnă sau obiceiuri populare locale. Reprezentantul consiliului județean pune la dispoziția elevilor sala de spectacole. Sau vom avea o activitate on-line, pe classroom.

III

Titlul activității: Clacă - meșteri populari - atelier de pictură pe diferite obiecte, folosind motive populare. Reprezentanții bibliotecii pun la dispoziția elevilor o sală cu resurse. Elevii vor lucra pe ateliere elemente de decor, desene, picturi, creații literare (despre folclor, zona Munteniei).

IV

Titlul activității: „Obiceiuri pascale” –

În luna aprilie copiii vor participa la slujbele dedicate Sfințelor Paști. Ansamblul folcloric Muntenașii vor pregăti un moment muzical specific sărbătorii, la cele două slujbe, Vinerea Mare și slujba de Înviere.

V

Titlul activității: „*Doina Muntenie*” – festival folcloric

VI

Titlul activității: Mândru de județul meu -pagini de folclor – Simpozion Județean

Activitățile Extracurriculare Și Rolul Creativității

CORNELIA ION

Gradinita Nr. 72

„Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlnire dintre energia neînhibată a copilului cu ceea ce pare a fi opusul și dușmanul ei, simțul ordinii, impus de disciplina inteligentă a adultului”. (Norman Podhoretz)

Termenul “**creativitate**” își are originea în cuvântul latin “*creare*”, care înseamnă “*a zamisli*”, “*a fauri*”, “*a naste*” și a fost introdus în psihologie de către psihologul american G.W. Allport, în anul 1937. Creativitatea reprezintă: *noutate; îndrăzneală; originalitate; cunoaștere; imaginație; inventivitate;*

La vârsta prescolară, copilul se caracterizează printr-o dezvoltare psihică complexă. El reușește să se elibereze de limitele acțiunilor motorii concrete, înlocuindu-le cu acte simbolice. Largirea experienței cognitive, dezvoltarea imaginației, dezvoltarea competențelor lingvistice, apariția limbajului intern arată faptul că prescolarul are anumite disponibilități psihice pentru actul creativ

Prescolaritatea reprezintă perioada cea mai importantă pentru conturarea creativității. Acum se cristalizează trebuințele de cunoaștere, de informație, de independență, de autoexprimare, acum se conturează percepția de sine. O contribuție importantă în conturarea acestor factori ai personalității copilului, o are atitudinea obiectivă și pozitivă a adultului față de copil. Este vorba despre satisfacerea nevoii de independență a celui mic și acordarea încrederii în activitățile inițiate de el. În nici un caz, copilul nu trebuie să fie descurajat, chiar dacă rezultatul muncii sale nu reprezintă o capodoperă. Pentru copil, orice lucrare de-a sa reprezintă un mare efort creativ și trebuie tratat ca atare!

Încă din preșcolăritate, se poate vorbi despre acel potențial admirabil al omului -CREATIVITATEA – care face posibilă creația ca activitate psihică. Nivelul posibil de atins acum este, doar acela al *creativității potențiale*, manifestată prin desene sau jocuri (activitățile predominante ale copilului preșcolar). Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber sau acasă, la grădiniță, toate au darul de a-i ajuta să exprime emoțiile, gândurile și sentimentele.

Cadrul cel mai important de manifestare dar și de stimulare a potențialului creativ este **jocul**, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje etc.

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – “Descoperirea copilului”). Grădinița este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele „clădirii” fizice și spirituale a „puiului de om”. Doar „zâna”, modelatoarea de suflete și minți, știe, cu mult tact și răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă și mister a basmului, a jocului, a cântecului și a poeziei. Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor” Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască

elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Bibliografie: Danescu, E., "Stimularea creativității la vârsta preșcolară", Editura Paralela 45, Pitesti, 2009

Proiect Didactic-Activitate Out-Door-Grupa Mare

Ancuta Sanda Dumea

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.51 Oradea

NIVEL DE VÂRSTĂ / GRUPĂ: 5/6 ani, grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMȚIM?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: EMOȚII DE PRIMĂVARĂ

TEMA SĂPTĂMÂNÂNII: MĂRȚIȘORUL ADUCE PRIMĂVARA

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: OM ȘI SOCIETATE

DISCIPLINA: ACTIVITATE GOSPODĂREASCĂ -OUT-DOOR

TEMA ACTIVITĂȚII: Rafturi cu panseluțe

MIJLOC DE REALIZARE: Plantare și vopsire

DOMENIUL DE DEZVOLTARE: C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

C. 1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activitate)

3. Activare și manifestare a potențialului creativ____

E. 1. Relații, operații și deducții logice în mediul înconjurător

3. Caracteristici structural și funcționale ale lumii înconjurătoare.

COMPORTEMENTE VIZATE:

C. 1.2. Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat

2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații

E. 1.4. Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații - problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi

3.3. Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: - formarea unor deprinderi specifice unor activități gospodărești și dezvoltarea simțului estetic și creativ.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să urmărească cu atenție explicația și demonstrația educatoarei;
- Să coopereze cu membri grupului din care face parte pentru a rezolva sarcinile date;
- Să demonstreze creativitate în cadrul activității desfășurate;
- Să ceară ajutor de la colegi/educatoare dacă întâmpină dificultăți în realizarea sarcinilor;
- Să manifeste curiozitate și inițiativă pe parcursul activității.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, observația, explicația, demonstrația, problematizarea, munca independentă, munca în grup, turul galeriei;

- **RESURSE MATERIALE:- individuale/în grup:** paleți, pensule, acuarele lichide, șervețele, pământ pentru flori, ghivece pentru flori, lopățele, panseluțe, stropitoare cu apă, recompense;

- **demostrative:** bol cu imagini (panseluțe și pensule), lădiță cu panseluțe, modelul educatoarei, paleți, pensule, acuarele lichide, șervețele, pământ pentru flori, ghivece pentru flori, lopățele, stropitoare cu apă.

- **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, individual și în grup.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie, 2019
- Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

ANEXE: Anexa 1

DEFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/ METODE ȘI INDICATORI
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric	Pregătirea materialelor și ieșirea ordonată a copiilor în curtea grădiniței.		materialele didactice	
1.	Captarea și orientarea atenției	Se va realiza printr-o lădiță cu panseluțe pe care mi-a dat-o Zâna Primăverii cu care m-am întâlnit de dimineață când am venit la grădiniță.	conversația	lădiță cu panseluțe	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor I: ascultă cu atenție mesajul educatoarei
1.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi vom picta, folosind munca în grup, rafturi pentru flori și vom planta panseluțe. Voi va trebui să urmăriți cu atenție explicațiile și demonstrația mea, să cooperați cu membri grupului și să fiți creativi.	conversația explicația		Aprecieri verbale I: urmăresc cu interes tema și obiectivele activității

1.	Reactualizarea cunoștințelor	<p>Se va realiza printr-o succesiune de întrebări legate de anotimpul care urmează. De exemplu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce anotimp urmează? - Care lună se apropie peste câteva zile? - Ce sărbătorim în luna martie? 	conversația		<p>Evaluare orală</p> <p>I: răspund corect la întrebările educatoarei</p>
1.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	<ul style="list-style-type: none"> • Prezentarea și intuirea materialelor. • Prezentarea modelului educatoarei. • Explicația și demonstrația educatoarei. • Exerciții de încălzire a mușchilor mâinii. • Realizarea propriu-zisă a temei. <p>Copiii vor fi împărțiți în două grupe printr-o tragere la sorț. O grupă va planta panseluțe, iar cealaltă grupă va picta paleții.</p> <p>Voi urmări cu atenție fiecare grup și voi oferi informații suplimentare, la nevoie.</p>	<p>conversația</p> <p>observația</p> <p>explicația</p> <p>demonstrația</p> <p>problematizarea</p> <p>munca independentă</p> <p>munca în grup</p>	<p>paleți, pensule, acuarele lichide, șervețele, pământ pentru flori, ghivece pentru flori, lopățele, panseluțe, stropitoare cu apă modelul educatoarei,</p> <p>bol cu imagini(panseluțe și pensule)</p>	<p>Aprecieri verbale</p> <p>I:intuiesc corect materialele și urmăresc cu atenție indicațiile educatoarei</p> <p>I:extrag câte un bilețel și cooperează cu colegii din grup în realizarea sarcinilor date, cerând ajutor -la nevoie</p>
1.	Obținerea performanței	<p>La final, copiii vor aranja ghivecele cu panseluțe pe rafturile pictate, în timp ce vor cânta un cântec despre primăvară-<i>Culorile</i>.</p>	conversația	<p>ghivece cu panseluțe,</p> <p>paleți</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentelor copiilor</p> <p>I:aranjează ghivecele cu flori pe raft și cântă</p>
1.	Evaluarea	<p>Se fixează tema.</p> <p>Se vor face aprecieri verbale asupra modului în care au cooperat membrii fiecărui grup, asupra respectării modului de realizare a temei date și asupra creativității.</p> <p>La final, copiii vor primi recompense.</p>	<p>conversația</p> <p>turul galeriei</p>	recompense	<p>Evaluare orală</p> <p>I:primesc recompense în urma aprecierilor verbale.</p>

ANEXA 1

CULORILE -cântec

Culorile se ceartă că vor să știe bine,
Care-i mai importantă,
Și mă întrebă pe mine,
Eu răspund...

**Soarele e galben,
Verde este frunza,
Cerul e albastru,
Roșie buburuza,
Orange este polenul,
Violeta o floare,
Indigo fluturașul,
Totul e culoare!**

Culorile îndată răsuflă ușurate,
Le este clar de acuma,
Cât sunt de importante,
Pentru că...

**Soarele e galben,
Verde este frunza,
Cerul e albastru,
Roșie buburuza,
Orange este polenul,
Violeta o floare,
Indigo fluturașul,
Totul e culoare!**

Mobilitate Și Amuzament Prin Joc Dinamic

LUMINITA MIOARA CUSTURĂ

Scoala Gimnaziala Alexandru Ciucurencu Tulcea

Activitățile de încălzire a organismului sunt folosite în partea inițială a lecției de educație fizică și sport. Ele pot fi organizate și sub formă de joc, scopul lor fiind pregătirea elevilor pentru efort fizic sportiv, într-un mod mai atractiv.

În cadrul unui proiect **Erasmus+** cu titlul „Art/reatment with smiling receipt”, am avut oportunitatea, în anul 2022, de a participa efectiv la o activitate sportivă pentru profesori și elevi din ciclul primar și gimnazial, desfășurată la o școală gimnazială din localitatea Jaslo din Polonia. Unul dintre jocurile de încălzire foarte apreciate a fost „**Berek**”. Iată câteva versiuni ale acestui joc, care sunt potrivite pentru orice vârstă:

1. „**Berek**” (versiunea comună)

Profesorul alege un elev, numit Berek. Lui i se dă o eșarfă colorată, astfel încât el să se distingă de restul participanților. Sarcina lui Berek este să prindă alți elevi, atingându-i. Elevul prins iese din joc. Când numărul de elevi prinși crește, poate fi ales încă un Berek, care să-l ajute pe primul. Jocul se termină când toți elevii sunt prinși. Pentru a face jocul mai atractiv pentru copii și a crește motivația acestora, se poate măsura timpul necesar pentru a termina jocul, urmărindu-se înregistrarea de noi recorduri.

2. „Tunelul Berek” - regulile de bază sunt aceleași ca în versiunea comună. Diferența este că participanții care au fost prinși stau nemișcați, cu picioarele depărtate. Un participant poate aduce înapoi în joc un elev prins, trecând prin „tunel” (printre picioarele depărtate). Berek este schimbat după două - trei minute.

3. „**Ordinele lui Berek**”

De data aceasta elevii au de îndeplinit niște comenzi nonverbale, decodând gesturile conducătorului de joc (Berek).

La începutul jocului, sunt prezentate cele trei gesturi:

- a. un braț îndoit din cot, paralel cu podeaua → elevii se ordonează în linie, cu fața către profesor;
- b. un braț întins înaintea → elevii se aranjează într-un șir, unul după altul, în fața profesorului;
- c. mâini ridicate în formă de cerc → elevii formează un cerc.

La un moment dat profesorul dă semnalul de începere (cu un fluier, etc.). Atunci elevii trebuie să se ordoneze după comanda lui Berek, într-una din modalitățile arătate la începutul jocului.

Acest joc dezvoltă viteza de reacție a elevilor și încurajează cooperarea în grup.

4. „**Berek cu mingea**” – regulile de bază sunt aceleași ca în versiunea comună.

În această variantă a jocului, Berek trebuie să-i atingă pe ceilalți participanți cu o minge pe care o ține permanent în mână.

Un elev poate fi Berek pe parcursul întregului joc sau elevul prins poate lua rolul lui Berek, de care a fost prins. O altă versiune a jocului îi permite lui Berek să-i atingă pe ceilalți aruncând cu mingea spre ei.

5. „**Coadă lui Berek**”

La această versiune a jocului, fiecărui participant i se dă o eșarfă colorată. Un capăt al eșarfei este plasat în spate, astfel încât să poată fi tras și desprins cu ușurință de alți elevi (ca și cum ar fi o coadă, de unde și numele jocului). La semnalul profesorului, elevii trebuie să urmărească alți elevi și să încerce să tragă/scoată cât mai multe „cozi”. Câștigătorul este participantul cu cel mai mare număr de „cozi” în mână sa, la semnalul de încetare a jocului (un interval de timp prestabilit).

6. „Triplu Berek”

Elevii formează perechi și stau împreună, braț la braț, în diferite locuri din sală. O pereche este separată. Unul dintre elevii din această pereche devine Berek și îl urmărește pe celălalt. Elevul urmărit poate „să se salveze” așezându-se de o parte a unei perechi de elevi. Dacă el stă pe partea dreaptă, elevul din partea stângă trebuie să fugă. Dacă el stă în partea stângă, elevul din partea dreaptă trebuie să alerge mai departe. Într-o altă versiune a acestui joc, elevii nu stau în picioare, ci sunt întinși pe podea.

7. „Berek polițistul”

Un elev este prins de Berek „polițistul” și merge la închisoare (un loc stabilit în sală, de exemplu unde sunt două saltele). Acolo, el joacă jocul „Piatră, hârtie, foarfece” cu alți „captivi”. Elevul prizonier care câștigă în fața adversarului său este eliberat și Berek trebuie să-l urmărească, pentru a-l prinde din nou. Cel mai bine este să fie numiți doi sau trei „polițiști”.

8. „Berek și cele patru colțuri ale lumii”

În fiecare colț al terenului de sport sunt amplasate patru conuri, de culori diferite, marcând patru echipe. Fiecare membru din echipă primește o eșarfă de culoarea conului echipei lor. La semnalul profesorului, fiecare participant începe să joace jocul „Piatră, hârtie, foarfece” cu o persoană de lângă el. Câștigătorul aleargă în sensul acelor de ceasornic către următorul con și continuă să joace „Piatră, hârtie, foarfece” cu un participant din acea echipă. Scopul jocului este de a parcurge cercuri complete (deplasarea succesivă prin teritoriul celorlalte trei echipe) într-o perioadă de timp stabilită (de exemplu, cinci minute). Un cerc complet al unui participant valorează un punct. Când timpul expiră, participanții se întorc la echipele lor și se contabilizează punctele strânse.

Aceste jocuri pot fi folosite în ciclul primar la orele de educație fizică sau la disciplina „Joc și mișcare”. Ele sunt îndrăgite de copii și pot fi utilizate cu succes și în ciclul gimnazial sau chiar liceal.

Numele „Berek” poate fi înlocuit cu un alt nume, autentic românesc, sau al unui personaj îndrăgit de colectivul clasei.

Promovarea Unui Învățământ De Calitate Prin Proiecte Erasmus+

Ionela Fedmasu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Ca profesori ai Grădiniței cu Program Prelungit nr. 37 Brăila ne-am preocupat de crearea unui mediu propice dezvoltării copiilor în grădiniță dar și de formarea unei culturi organizaționale în rândul colegelor care să conducă la o stare de bine pentru toți actorii implicați în actul didactic. O rețetă în acest sens am descoperit-o în derularea proiectelor Erasmus+, fie în parteneriate cu alte școli europene, fie prin participarea profesorilor la cursuri structurate. Printr-un astfel de proiect, Digitalizarea-ultima frontieră, din cadrul Acredității Erasmus+, finanțat de Uniunea Europeană, profesorii au învățat și au aplicat în mediul lor profesional cum să selecteze și să creeze conținut educațional online pentru activitățile cu preșcolarii. Pentru a îmbunătăți starea de bine a preșcolarilor pe timpul programului de grădiniță, pentru a le face învățarea atractivă și pentru a le facilita o adaptare mai ușoară la grădiniță și mai apoi la școală, profesorii grădiniței au dezvoltat activități prin care îmbină activitățile de învățare față în față cu activitățile online.

La vârsta preșcolărității, jocul ocupă locul central în activitatea cotidiană a copilului, iar calculatorul este un mijloc prin care copiii pot explora lumea, îmbinând jocul cu învățarea, pentru că este animat, colorat, activ, interactiv, calculatorul permite minții și mâinilor să străpungă realitatea și să o subjuge. Sub aspect informativ, calculatorul este partenerul de joc inteligent, care îi satisface nevoia de cunoaștere copilului, îl ajută să-și îmbogățească cunoștințele, îi stimulează imaginația, intuiția, capacitatea de reflecție și aptitudinile, trăirile ce formează perseverența, responsabilitatea, dar ajută și la formarea unor priceperi și deprinderi de muncă și viață.

Poate ne punem destul de des întrebarea: „În ce măsură un joc pe calculator poate fi educativ?”, atât noi în calitate de cadre didactice, cât și părinții.

Îmbinarea celor trei elemente: joc, calculator (tehnologie modernă) și obiective educaționale, este o alegere fericită. Copilul învață fără a conștientiza acest lucru. Mediul atrăgător, cu personaje simpatici care îi livrează diverse sarcini îl entuziasmează și copilul nu resimte presiunea rezultatului. Reușitele sale sunt percepute ca un rezultat al propriilor acțiuni. Scenariul joacă aici un rol esențial: obiectivele educaționale sunt mascate prin joc pentru a fi atractive. Față de metodele clasice de învățare, în care sarcina este expusă clar, sarcinile dintr-un joc educațional poartă hainele unor povești. Pentru copiii preșcolari, jocurile educaționale pot reda aceleași activități ca cele care au loc în orele de grădiniță: exerciții matematice din cadrul domeniului știință; colorare și imprimare din cadrul domeniului estetic; recunoaștere de obiecte; cuvinte opuse, litere, povești din cadrul domeniului limba și comunicare; puzzle; labirint; animații expozitive; ghicitori; alege și apasă; întrebări și răspunsuri; părțile unui întreg; perechea potrivită; crescător, descreșcător.....și multe, multe altele.

Pentru a veni în întâmpinarea acestor provocări educaționale ridicate în învățământ odată cu introducerea forțată de împrejurările pandemice a formei de învățare online, profesorii grădiniței noastre au mers la cursuri de formare la instituții formatoare europene pentru a învăța să folosească platformele educaționale online pentru a crea conținut educațional online adaptabil preșcolarilor. Ei au descoperit că această preocupare, de a aduce tehnologia în sala de grupă și de clasă, este din ce în ce mai accentuată în rândul profesorilor și școlilor europene.

Experiența trăită de profesori, preșcolari, elevi, părinți, comunitatea locală în perioada pandemică, cu perioade de învățare online, a demonstrat tuturor că trebuie să fim pregătiți pentru orice situație sau scenariu de învățare. Chiar dacă învățarea online este contestabilă din prisma rezultatelor la învățatură mai slabe ale elevilor, nu trebuie condamnată 100% ci trebuie să i se atribue și meritele recunoscute. Ca profesori trebuie să fim capabili să cream conținuturi de învățare pentru fiecare stil de învățare al copiilor din grupă, să folosim cele mai potrivite metode și resurse pentru a capta atenția, pentru a facilita învățarea prin joc și pentru a realiza o evaluare obiectivă.

În Grădinița cu Program Prelungit nr. 37 se implementează la grupe un program prin care se folosesc resurse educaționale online cel puțin o dată pe săptămână la fiecare grupă pentru scurte secvențe educaționale. La grupa mare pe care o coordonăm folosim resurse online create de noi pe diferite platforme educaționale descoperite prin participarea noastră la cursuri sau în urma implicării în activitățile de diseminare ale proiectului Digitalizarea-ultima frontieră.

Aceste resurse sunt create și folosite pentru momente diferite ale zilei, fie pentru Captarea atenției, Salutului sau Calendarului naturii la Întâlnirea de dimineață, fie pentru introducerea activității principale a zilei sau în momentele de evaluare și încheiere a activității. Limita creării și folosirii acestor resurse online o constituie doar imaginația și dibăcia profesorului de a utiliza platformele destinate acestui scop.

Vom exemplifica în continuare prin includerea unor resurse online pentru grupa mare folosibile la proiectul săptămânal: "Bucuriile iernii".

La activitatea DLC desfășurată frontal putem folosi următoarea resursă la momentul de obținere a performanței -repetarea poeziei memorate: <https://youtube.com/shorts/Vj6VrxoFELY?feature=share>

La activitatea propusă pentru DOS – Iarna, bucuria copiilor putem exemplifica modalitatea de lucru cu următoarea resursă: <https://youtu.be/8MpTrWh-y8c>

Pentru activitatea din DEC, Iarna prin ochi de copil ne putem ajuta de resursa <https://youtu.be/5wysankap4> sau de o altă resursă folosind aplicația ourboox, <https://www.ourboox.com/books/peisaj-de-iarna/>

Un sector îndrăgit de copii este Joc de masă. Aici putem începe activitatea prin propunerea jocului Împerechează mânușa - <https://learningapps.org/display?v=p5muo5wo521>

Activitatea de la sectorul Știință poate continua cu un exercițiu de numerație exemplificat prin următoarea resursă educațională online: <https://learningapps.org/display?v=p1mcozgrc20>

Utilizarea TIC nu trebuie să devină o obsesie deoarece fiecare preșcolar are dreptul la succes școlar și la atingerea celor mai înalte standarde curriculare posibile, de aceea trebuie găsite metodele pedagogice adecvate în fiecare caz în parte. Nu trebuie deci să renunțăm la metodele didactice tradiționale, la rezolvarea de probleme și la efectuarea experimentelor reale deoarece acestea au un rol bine definit în realizarea unei legături directe între experiența practică și ideile teoretice, creându-se astfel cunoștințe temeinice despre lume și societate.

Vă invităm să ne descoperiți proiectul și activitățile și pe pagina web a grădiniței <https://gradinita37braila.ro/>. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

Bibliografie:

1. Cursul „Professional Development of English Language for teacher and practical use of ICT in the classroom”, în perioada 09/13 mai 2022, oferit de Link School of English în Malta.
2. Curriculum pentru educație timpurie (2019).
3. „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului”, Viorica Preda, Mioara Pletea, Filofteea Grama, Niculina Flangea, Georgeta Pletea, Anca Lidia Grigore, Cristina Ciobanu, Editura Didactica Publishing House, București, 2011.

AMINTIRI DE CRĂCIUN

Paula Tanasa

Gradinita Cu Program Normal Nr. 1 Comarna

AMINTIRI DE CRĂCIUN

Școala Gimnazială nr.1 Comarna,

Nașterea Domnului Iisus Hristos este a două cea mai importantă sărbătoare a creștinătății, pe primul loc situându-se Învierea Domnului. Crăciunul este sărbătorită în zilele de 25, 26 și 27 decembrie, iar seara de 24 decembrie este cunoscută și sub denumirea de Ajunul Crăciunului. În regiunea Moldovei datinile și tradițiile se păstrează până astăzi, mai cu seamă, în zonele rurale.

Creștinii din Moldova nu concepeau să întâmpine Nașterea Domnului fără a posti în prealabil. Există o perioadă de post culinar și spiritual ce se ține înaintea Crăciunului, timp de șase săptămâni care se încheie după Sfânta Liturghie din ziua Nașterii Mântuitorului, după ce se ia Anafură. Cele câteva săptămâni de post făceau că bucatele de pe masa de Crăciun să pară mai delicioase.

Înainte de Crăciun, preotul umblă, din casă în casă, cu icoană, pentru a vesti Nașterea Domnului. Această este o practică extrem de veche, de fapt, o vizită pe care preotul o face credincioșilor săi.

În mediul rural, gospodinele obișnuiesc să pregătească o prăjitură specială pentru Ajunul Crăciunului, pelincele sau scutecele Domnului, după acelea care au slujit la nașterea lui Iisus Hristos, după credința poporului.

Preparatele sunt niște turte din făină de grâu care se pregătesc pe plită sobei. Turtele se coc, după care sunt însirocate și umplute cu miez de nucă. Sătenii mai folosesc și semințe de cânepă în locul nucilor, în acest caz prăjitura numindu-se julfă. „Pelincele Domnului” sunt de post și sunt servite pe 24 decembrie, atunci când vine preotul cu Ajunul.

Tradiția împodobirii bradului și a casei cu crenguțe și coronițe de brad este un obicei relativ nou, preluat de pe la jumătatea secolului al XIX-lea de la țările germanice. Când eram mică, bradul era adus în noaptea de Ajun gata împodobit cu câteva globuri, beteală și mult așteptatele bomboane de ciocolată.

În prima zi de Crăciun, colindătorii merg din casă în casă cu steaua și le vestesc oamenilor nașterea lui Iisus. Symbolismul acestui colind amintește de steaua care a vestit nașterea lui Isus. Această i-a călăuzit pe cei trei magi în a găsi ieslea în care s-a născut minunea. Steaua purtată cu ocazia colindelor se face din lemn ușor și are mai multe colțuri. Se împodobește cu hârtie colorată și are fixată la mijloc o icoană cu Maică Domnului și Isus Hristos. La sfârșitul colindului ceata de colindători va primi răsplată. În vremurile vechi ei primeau covrigi, nuci, mere, cozonac, acum însă ei sunt răsplățiți și cu bani.

Scenetă irozilor, inspirată din povestea nașterii Mântuitorului era un obicei frumos care s-a pierdut din păcate în zona noastră. Bunicii povestesc că „costumele lor erau frumoase și curate, iar mireasă întotdeauna era o fată drăgălașă, îmbrăcată într-un frumos costum național, mirele un flăcău chipeș cu căciula ștrengărește la o parte, apoi irozii în frumoase costume copiate din Biblie și chiar și tradiționalul evreu avea glume hazlii ce produceau un râs general”.

Se spunea că acela care nu le deschide poartă colindătorilor va avea parte de un an neroditor și de ghinioane în casă, cauzate de zgârcenia de care a dat dovadă.

Un obicei foarte cunoscut în România este „tăierea porcului”. Porcul se taie de Ignat, adică în 20 decembrie. Se zice că porcul care n-a fost tăiat în această zi nu se mai îngrașă, căci și-a văzut cuțitul. Orice familie cu oameni gospodari trebuie să taie porc la Crăciun.

De pe masă tradițională de Crăciun, la care se adună toți membrii familiei, după ce vin de la Sfânta Biserică, nu lipseau cozonacii, însă moldovenii erau specialiști și în prepararea de bunătați din carne de porc, precum: chișcă, friptură, tobă, cârnați, piftie și să nu uităm de celebrele sărmăluțe.

Crăciunul la români se deosebește de cel din străinătate prin tradiții, prin atmosfera, prin toate acele obiceiuri care pentru noi au o semnificație aparte și la care dorim să contribuim personal, de la mic la mare. Nu contează vârsta sau experiența de viață, nostalgia de a-i revedea pe toți cei dragi și de a contribui așa cum făceam odinioară la organizarea unor sărbători de vis crește de la o zi la altă.

TOAMNA, ÎN OCHI DE COPIL

Mihaela Budiu

Scoala Gimnaziala Sona

Toamna este o perioada minunată din an pentru a folosi cu adevărat natura pentru a susține dezvoltarea copiilor. Copiii au posibilitatea de a descoperi lumea din jur – își dezvoltă abilitățile senzoriale, creativitatea, atenția la detalii, și multe altele.

Proiectul „Toamna, mândră și bogată”, s-a desfășurat pe parcursul a două săptămâni. La începutul primei activități am purtat o discuție despre transformările care au loc în natură în acest anotimp și apoi elevii au completat un rebus. Au analizat frunzele pe care le-au adunat, forma în funcție de copacul care le găzduiește, culorile și structura acestora. În celelalte ore de activitate elevii au creat povești cu frunze, subliniind felul în care înmuguresc copacii, cum apar frunzele, cum sunt verzi, pline de viață vara și cum se usucă și se colorează toamna, au subliniat importanța fructelor care se coc în acest anotimp, pentru dezvoltarea și sănătatea copiilor.

Am încercat apoi să descoperim toamna și prin ochii personajelor din cartile cu aceeași temă, pentru a consolida toate elementele pe care noi le-am învățat. Distracția a continuat cu jocul despre anotimpuri, un joc prin care trebuie să asocieze un fruct/ activitate aferentă unui anotimp, învățând astfel despre caracteristicile acestora.

În cadrul activităților practice planificate, copiii au fost foarte încântați să își lase imaginația să zboare, să se joace cu culori, pensule și alte diferite decorațiuni. Au sculptat, au decorat și au pictat dovleci, au coafat cu frunze, lipindu-le pe părul unor fete care aveau conturată fața, au pictat peisaje, coșuri cu legume, au colorat fructe-personaje, au realizat colaje.

La finalul proiectului toți au contribuit la realizarea expoziției, care a fost admirată de părinți, profesori și reprezentanți ai consiliului local, au fost felicitați și premiați cu diplome.

Ziua României, Ziua Tuturor Românilor

Daniela Racuci

Scoala Gimnaziala Sona

Ziua Națională a României este o zi deosebită pentru toți românii. Este un bun prilej de a aborda la școală subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru limba românească, țara noastră, poporul roman, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii neamului nostru.

Pentru a sărbători această zi, elevii din clasele a II-a și a III-a de la Școala Gimnazială Sona au intonat cântece, au recitat și au compus poezii patriotice, au confecționat stegulețe, au colorat imagini cu harta României, au prezentat costume tradiționale românești, au vizionat povestiri cu conținut istoric.

Prin modul în care am abordat tema, 1 Decembrie, dorim ca elevii să înțeleagă semnificația acestei zile importante, Ziua Națională a României, să fie mândri că sunt români.

Aplicații Specifice Perioadei Preșcolarității

Emanuela Turcu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Aplicațiile pentru perioada preșcolarității (3-6/7 ani) sunt benefice pentru copii, deoarece au un mare impact asupra dezvoltării și creșterii abilităților lor mentale. Aplicațiile distractive de învățare pentru copiii de grădiniță sunt una dintre cele mai bune metode de sistematizare a conținutului deja predat la grădiniță.

Multe aplicații de înaltă calitate sunt disponibile pentru a-i ajuta pe copiii de grădiniță să înțeleagă mai bine conținutul activităților educative. Aplicațiile sunt mai mult decât o simplă distracție pentru un copil de grădiniță. Este însă greu de știut care aplicații specifice perioadei preșcolare sunt cu adevărat educative în domenii precum arte și meserii, gătit, muzică și dans, și abilități academice de bază pentru copilul dumneavoastră.

Sălile de clasă de la grădiniță sunt de obicei organizate în funcție de diferite materii și de diverse tipuri de joacă. De exemplu, o sală de clasă tipică poate avea zone pentru lectură, arte și meșteșuguri, jucării pentru construcții și matematică și joc de rol.

În cadrul acreditării proiectului Erasmus + cu tema „Digitalizarea- ultima frontieră” am parcurs diverse activități care ne-au ajutat, atât pe mine, pe colegile mele educatoare, dar bineînțeles și pe părinți să ne „împrietenim” cu atât de des auzita *digitalizare*. Astfel am încercat să includ în activitățile zilnice diferite aplicații și/sau software-uri care să facă mult mai atractiv procesul de predare-învățare-evaluare.

Menționez următoarele aplicații/ site-uri ce au fost un real succes la grupa la care predau: flippity, wordwall, genially, Tiny Puzzle - Learning games, Învăță jucând românește cu Nini și Nana, NABU: Multilingual kids books, bouncy balls, OWLIE BOO, google slides, youtube, jumbo board sau animated drawings ș.a.m.d.

De exemplu aplicația OWLIE BOO este o aplicație cu jocuri educative pentru copii mici și tineri. Jocurile amuzante și stimulante îi ajută pe cei mai mici să învețe cum să folosească un dispozitiv mobil în timp ce se joacă. Jocurile nu sunt violente sau competitive: copiii nu pierd niciodată; joacă jocuri cu diferite grade de dificultate, în funcție de nivelul lor de vârstă.

NABU aduce cititului în fața copiilor, cu povești multilingve gratuite și distractive, adaptate la capacitatea de citire a copilului. Cărțile bilingve, în limba maternă, îi ajută pe copii să învețe și să se dezvolte.

Tiny Puzzle reprezintă o serie de 50+ de jocuri de învățare gratuite pentru copii mici de 2-5 ani pentru a se juca în familie. Aceste jocuri gratuite pentru copii mici îi vor ajuta pe copii să dezvolte abilități de asociere, abilități tactile și de motricitate fină.

Toate acestea, după cum am menționat și în cele de mai sus, sunt deja testate și aplicate la grupă. Chiar dacă timpul efectiv de lucru cu preșcolarii cu aceste gadgeturi ce implică folosirea acestor jocuri sau aplicații, m-au ajutat în a le fi copiilor un partener, și nu doar un liderul grupului. Ne-am unit și împrietenit, acoperind totodată conținuturile fiecărui domeniu de dezvoltare în parte.

Importanța Creativității În Educația Preșcolară

Ileana Petre

Gradinita Nr. 72

Când luăm în considerare abilitățile esențiale de care copiii au nevoie pentru a reuși pe parcursul lor academic, ne gândim în principal la atingerile de bază: vorbit, citit, scris, numărat și așa mai departe. Mulți părinți cred că creativitatea este o capacitate intrinsecă a anumitor persoane cu talente neobișnuite. De fapt, nu este cazul – creativitatea nu are nimic de-a face cu talentele artistice sau muzicale. Este un mod de a gândi și de a ne exprima. Este vorba despre descoperirea și inventarea de lucruri noi, ceea ce ne motivează să fim imaginativi și inventivi.

Copiii sunt inovatori înnașcuți, cu o imaginație vie și un mod unic de auto-exprimare. De la o vârstă fragedă, copiii își exercită capacitatea de a provoca, de a pune întrebări și de a descoperi. În căutarea unor idei noi, își păstrează mintea și inimile deschise, experimentează idei și construiesc conexiuni. Copiii au capacitatea de a vedea lucrurile într-o nouă perspectivă, de a surprinde o problemă despre care nimeni nu poate crede că există și de a ajunge la o decizie neobișnuită, dar eficientă, de a o rezolva.

Fiecare copil se naște creativ și imaginativ, dar această capacitate poate fi restrânsă, dacă copiii nu au spațiu pentru a se comporta imaginativ și a-și elibera energia creativă. Au nevoie de oportunități și materiale care să ofere experiențe creative. Activitățile creative pentru copii sunt nesfârșite. Cu cât copiii au experiențe mai variate și mai multe fațete, cu atât o gamă mai largă de expresii creative pe care o dobândesc în primii ani.

Încurajarea copiilor să încerce lucruri și idei noi este un factor crucial în creșterea lor intelectuală, fizică și emoțională. Tot ce experimentează și explorează copiii despre ei înșiși influențează dezvoltarea lor ulterioare.

Diverse arte și meșteșuguri sunt modalități prin care copiii încurajează mișcarea, dezvoltă abilitățile motorii fine, controlul și coordonarea. Când copiii manipulează unelte și explorează construcția și asamblarea, ei sunt implicați inconștient în interacțiunea fizică cu lumea. Ei folosesc simțurile pentru a învăța despre mediu și pentru a se conecta cu lucruri pe care le cunosc deja. De exemplu, în timp ce pictează sau colorează hârtie, copiii încep să știe cum să țină și să controleze o pensulă și să își definească preferințele de a folosi mâna dreaptă (sau stânga).

Copiii mai mici pot folosi diverse arte și instrumente pentru a-și exprima gândurile pe care încă nu le pot împărtăși verbal. În acest fel, artele creative îi pot ajuta pe copii să-și elibereze sentimentele punându-i pe o anumită operă de artă. Astfel de activități îi permit copiilor să se simtă mândri de realizările lor și să stăpânească mediul înconjurător, atunci când creează ceva. Pe lângă asta, copiii capătă încredere în capacitățile lor și cresc stima de sine.

La un nivel de bază, ei dezvoltă concentrarea și abilitățile de a măsura și sorta lucrurile. Pentru a înțelege lumea din jurul lor, copiii își pun câteva întrebări de bază și se angajează în activități care favorizează înțelegerea unor concepte de bază. Pe măsură ce copiii cresc, ei învață să dezvolte gândirea critică și rezolvarea problemelor. În acest sens, curriculumul creativ pentru preșcolar îi învață pe tinerii care învață să ia în considerare alternative, să le analizeze și să decidă cum să le aplice în contextul adecvat.

Fiind împreună într-un mediu creativ, copiii învață să împărtășească și să interacționeze unii cu alții. Acestea sunt aspecte de bază ale învățării sociale. Cântul, dansul și actoria implică dezvoltarea abilităților sociale indispensabile, cum ar fi comunicarea, simpatia și respectul.

Bibliografie:

1. <https://greekyalien.com/life>, (Kids collective)
2. KD Fuchs-Beauchamp, MB Karnes, 1993, journals.sagepub.com

CĂRȚI CU PARFUM DE TOAMNĂ

GABRIELA BEILICIU

Scoala Gimnaziala Mihai Viteazul

Tema: Cărți cu parfum de toamnă

Clasa: a IV-a A

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Brăila

Cadru didactic: prof. înv. primar Beiliciu Gabriela

Desfășurarea activității:

Astăzi 12.10.2022, cu mic cu mare, în timpul activității extracurriculare „Cărți cu parfum de toamnă”, ne-am hotărât să sărbătorim **Ziua Internațională a Bibliotecilor Școlare**, noi fiind elevii clasei a IV-a A, în număr de 22 elevi, sub îndrumarea doamnei profesoare pentru învățământul primar Beiliciu Gabriela.

Octombrie este **Luna Internațională a Bibliotecilor Școlare**, o sărbătoare anuală destinată bibliotecilor școlare din întreaga lume. Este un eveniment deosebit de important pentru toți bibliotecarii școlari, cadrele didactice și elevii de pretutindeni.

Scopul acestui eveniment este de a atrage atenția asupra importanței rolului și impactului pozitiv pe care bibliotecile școlare îl au în educarea copiilor. Bibliotecile școlare promovează egalitatea între toți copiii, întrucât permite accesul la lectură, contribuie la abilitatea de a învăța, de a se informa și de a acumula noi cunoștințe

În lumea modernă, în era gadgeturilor și a internetului, Ziua Internațională a Bibliotecilor este concepută pentru a atrage atenția publicului asupra bibliotecilor școlare și asupra furnizării acestora cu manuale, literatură necesară și necesară, precum și periodice. Sărbătoarea Zilei Internaționale a Bibliotecilor Școlare a fost creată pentru a păstra tradițiile uimitoare de a citi și de a contempla dragostea pentru o carte „vie”. Dispozitivele electronice, care au devenit foarte populare în ultimii ani și sunt capabile să stocheze o cantitate imensă de informații, nu pot transmite toate subtilitățile manualelor, precum rugozitatea paginilor prăfuite și mirosul de cerneală proaspătă de imprimare. Această sărbătoare este sărbătorită în toată lumea.

În 1999, UNESCO a venit cu o propunere de organizare a Zilei Depozitării Cărților. În 2005, această sărbătoare a primit statutul oficial. În 2008, Ziua Cărții școlare a atins un nou nivel. A fost introdusă o lună pentru a-l înlocui, timp în care evenimentele pot avea loc în absolut orice zi.

Scopul lecturii, în perioada școlarității primare, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultura comunicățională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natura și la cel creat de om.

Obiectivele acestor manifestări este evidențierea rolului activităților desfășurate de biblioteca școlară în educație, societate și cultură, celebrarea, prin activități stimularea lecturii prin toate formele de educație, crearea unei imagini pozitive a bibliotecii școlare în rândul generațiilor actuale de cititori.

Astfel, în mijlocul cărților cu parfum de toamnă din biblioteca școlară, găzduiți de doamna bibliotecară, elevii au desfășurat o oră de lectură. Ei au adus cartea preferată și au discutat diverse aspecte legate de aceasta: titlul, autorul, personajele, cuvinte noi, rezumatul lecturii, personajul preferat, învățătura sustrasă și motivul pentru care recomandă și colegilor această carte.

Impactul a fost cel așteptat și anume entuziasmul copiilor cu care au participat la activitate, înțelegerea rolului bibliotecilor în școală și promisiunea că vor reveni pentru a împrumuta cărți astfel îmbogățindu-și vocabularul și imaginația.

O zi minunată încheiată cu o lectură bună în mijlocul „cărților cu parfum de toamnă”,.

Test Evaluare Lb. Română Clasa A III-A

Rodica Florea

Scoala Gimnaziala Nr. 280

Nume: _____

Data: _____

TEST

Limba și literatura română

Citește textul:

A fost odată ca niciodată, că, dacă n-ar fi, nu s-ar povesti. Trăiau odată un iac și un zimbru, care s-au împrietenit la cataramă. Iacul trăia pe culmile abrupte ale muntelui Himalaya, iar zimbrul, la câmpie.

Era greu să-și mențină prietenia, fiindcă zimbrul, obișnuit să meargă pe câmpie, de fiecare dată când urca la munte, să-și viziteze prietenul, obosea, amețea și simțea că puterile îl părăsesc. Iacului i se întâmpla tocmai invers: când cobora la câmpie, i se făcea foarte cald, își pierdea toată energia și abia se mai putea târi înapoi.

Când și-au dat seama amândoi cât se chinuiau, unul urcând și altul coborând, s-au întrebat:

— Ce putem face?

Însă niciunul nu găsea nicio soluție.

Într-o zi, au auzit vorbindu-se despre un înțelept care trăia în junglă. S-au hotărât să-i ceară sfatul. Au mers mult și bine până să ajungă la refugiul lui.

Înțeleptul i-a primit, iar ei i-au povestit, cu lacrimi în ochi, necazul lor.

— Cel mai important în viață este să găsești, dacă se poate, „punctul de echilibru”.

— Punctul de echilibru? I-au întrebat, cu mirare, cei doi prieteni.

— Da, a spus înțeleptul.

— Și asta ne ajută prietenia?

— **Desigur, i-a asigurat bătrânul. Vă voi spune ce aveți de făcut: căutați împreună un teren**

la mijloc, în care să vă puteți întâlni ori de câte ori veți dori să vă vedeți. Fiecare dintre voi să cedeze puțin. Tu, iacule, să cobori până unde nu ți se va face rău. Iar tu, zimbrule, să te sui doar cât îți va sta în putință. Vă veți întâlni pe acest teritoriu de mijloc. Fiecare va ceda un pic și așa veți găsi punctul de echilibru.

I-au ascultat sfatul și, din ziua aceea, zimbrul și iacul s-au văzut mult mai des. Până la urmă, au găsit cea mai bună metodă pentru a-și ține în viață prietenia: „calea de mijloc”

1. Răspunde la întrebări:

a) Unde trăia zimbrul?

b) De ce se chinuiau cei doi prieteni?

c) Cine le-a spus care este cea mai bună metodă pentru a menține prietenia?

2. Formulează ideea principală pentru fragmentul marcat în text.

3. Subliniază și analizează substantivele și adjectivele din enunțul următor:

„Prietenii au auzit vorbindu-se despre un înțelept care trăia într-o junglă îndepărtată.”

4. Alcătuieste un enunț folosind nu mai.

5. Scrie două enunțuri în care cuvântul ia să aibă înțelesuri diferite.

Tehnica 6/3/5 (Brainwriting)

ALEXANDRA GURAN BUSOI

Scoala Gimnaziala Nr.1 Motru

Tehnica 6/3/5 este o metodă de dezvoltare a creativității copiilor prin solicitarea acestora de a găsi cât mai multe idei pornind de la o temă dată. Elevii vor fi împărțiți în grupe de câte 6 membri, fiecare membru al grupului găsind trei idei la o problemă dată, în 5 minute.

Exemplu de activitate: "Anotimpul preferat" – desen, clasa pregătitoare

Fiecare copil din grup se gândește care vor fi primele trei elemente ce vor alcătui desenul, apoi le desenează pe foaia personală, în cel mult 5 minute. Pentru marcarea scurgerii timpului se poate folosi o clepsidră.

După ce desenează cele trei elemente, dă foaia colegului din dreapta. Acesta privește desenul, îl continuă cu încă trei elemente sau le modifică creativ pe cele existente, respectând tema dată. Desenul e posibil să conțină diverse elemente în funcție de anotimpul ales : soare, flori, plajă, pomi înfloriți, rândunici, mere, pere, frunze îngălbenite, fulgi, oameni de zăpadă.

Foile se deplasează spre dreapta până ajung în poziția inițială.

La sfârșit se analizează fiecare lucrare, li se solicită elevilor să găsească un titlu potrivit pentru fiecare, dar care să facă parte din tema "Anotimpul preferat" (ex.: "Primăvara în grădină", "Vara la mare", "Vara în excursie", "Primăvara în livadă", "Bogățiile toamnei", "Culorile toamnei " etc.)

Bibliografie: Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M, 2002, *Metode interactive de grup*, Editura Arves

ROLUL ACTIVITĂȚII DE REZOLVARE ȘI COMPUNERE DE PROBLEME ÎN DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII CREATOARE A ELEVILOR

Elena Anca Guthier Vlad

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Bistrita

"Creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul ei o face să înflorească - în timp ce descurajarea o înăbușă adesea, chiar înainte să se poată transforma în floare" Osborn

Principiul fundamental al educabilității își extinde în întregime valabilitatea asupra cultivării creativității. Factorul decisiv al dezvoltării personalității și creativității este activitatea desfășurată de copil într-un anumit context de relații sociale, într-o ambianță culturală dată, într-o activitate creatoare în care copilul trebuie să fie cât mai timpuriu inclus. Numai astfel se poate atinge în cele din urmă acea fericită convergență a capacităților intelectuale și a unor circumstanțe favorabile a cărei rezultat este creativitatea.

Jean Piaget menționează că "în societatea contemporană însăși condiția de existență a omului se concentrează tot mai mult către inteligență și creativitate, adică inteligența activă". Progresul societății, integrarea reală a individului în această lume a mutațiilor depinde într-o mare măsură nedeterminată, de reușita formării unor creatori, a unor spirite inovatoare. Indivizii capabili doar să repete ceea ce au învățat de la generațiile precedente sunt iremediabil sortiți pieirii.

Activitatea de rezolvare și compunere de probleme constituie un cadru optim pentru dezvoltarea creativității gândirii elevilor.

Rezolvarea, dar mai ales compunerea de probleme reprezintă o importanță deosebită pentru dezvoltarea flexibilității spontane și adaptative, a fluenței, originalității, a capacității de redefinire și a creșterii interesului pentru probleme reale ale vieții în dezvoltarea fenomenelor variate sub care se prezintă imaginația creatoare. Cele două activități, de rezolvare și compunere de probleme, se află într-o strânsă legătură, dar prin compunerea de probleme se dezvoltă independența gândirii

Pentru a realiza un început de mobilitate în gândirea copiilor de 7-8 ani, le-am cerut copiilor să creeze probleme imediat ce au înțeles ce este o problemă. Pentru a le forma o gândire creatoare, ei trebuie puși în situații variate, mereu noi. În acest scop am utilizat procedee diverse: dezvoltarea și complicarea treptată a unei probleme rezolvate, reformularea problemei prin introducerea necunoscutei drept cunoscută, rezolvarea problemelor prin mai multe procedee, etc.

La clasa a IV-a am rezolvat cu elevii probleme de perspicacitate care dezvoltă interesul pentru rezolvarea problemelor și în același timp solicită o mare mobilitate în gândire. În cadrul cercului de matematică, am folosit multiple forme de compunere a problemelor: crearea de probleme după medelul unei probleme rezolvate anterior, după tablou și imagini, rezolvarea problemei printr-un exercițiu cu mai multe operații, rezolvarea de probleme la care am definit variante de întrebări, crearea de probleme după un plan dat, compunerea de probleme după un exercițiu simplu sau complex, compunerea de probleme după model simbolic, modificarea conținutului problemei cu trei variabile, compunerea problemelor care se rezolvă printr-o metodă top, :

1. Același conținut și date noi;
2. Conținut schimbat cu menținerea datelor problemei;
3. Conținut și date schimbate și crearea liberă de probleme.

Învățătorului îi revine sarcina de a organiza activitatea de gândire a copilului în mod judicios și corespunzător forțelor sale, de a-l face să aibă încredere în el, de a-l stimula pornind de la probleme simple către cele complexe. Elevul să vadă gradarea dificultății, să poată face comparații, să compună probleme asemănătoare celor efectuate în clasă sau să creeze singuri probleme.

"Școala viitorului va fi cu siguranță o școală cibernetizată, polivalentă și multidisciplinară care va pregăti pe copii de timpuriu să devină rezolvitori de probleme, creatori de probleme cerute de progres și elaboratori de decizii optime pentru rezolvarea acestora. (Nicolae Constantin-Matei – "Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ", București, 1982).

Pentru o asemenea performanță, este cu totul necesar a se insista pe formarea personalității cerute de viață și evoluția societății.

Caracteristica unei asemenea personalități trebuie să fie operativitatea creativă a echipamentului său intelectual prin creșterea capacităților aptitudinale cum ar fi flexibilitatea, fluiditatea, originalitatea, elaborarea, redefinirea, imaginația, combinatorică, memoria, gândirea simbolică, etc.

Bibliografie

- Nicolae Constantin-Matei Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ, București, 1982
- Roșca Al.
București, 1967 Condițiile dezvoltării flexibilității și creativității gândirii, Ed. Științifică,
- Cosmovici A. Psihologie școlară, Ed. Polirom, 1988
- Dumitru Logel Metodica predării matematicii, Ed. Carminis, 2017

Procedee Folosite Pentru Dezvoltarea Creativității

Beatrice Maria Știr

Liceul Teoretic Comuna Filipeștii de Padure

Dezvoltarea gândirii creative presupune exercițiul anumitor funcții psihologice de-a lungul vieții individului. Aceasta se realizează în familie în primul rând, iar apoi în școală, dat fiind caracterul sau educativ.

Probele cu caracter creativ se pot clasifica astfel:

- **tehnici** - probe care au o structură complexă și a căror realizare presupune un proces care trebuie urmat riguros pentru o totală eficacitate;
- **exerciții** - probe simple de realizat ale căror caracteristici esențiale ar putea fi: verbale, spațiale, grafice, dinamice, etc.
- **jocuri și cântece** - activități combinate (muzică, mișcări, recitări etc.), care trebuie să urmeze niște norme determinate pentru o corectă execuție și care au un aspect plăcut, magic pentru copil.

Cu siguranță, există o largă gamă de exerciții pentru dezvoltarea creativității, iar profesorul are libertatea de a crea noi procedee care să-i îmbogățească activitatea. Câteva exemple de procedee de acest fel ar putea fi:

1. DIALOGUL - Doi elevi conversează asupra unei teme alese de un auditoriu sau un grup de subiecți. O variantă ar putea fi dialogul direct dintre un adult și fiecare copil din grup.

Aspectele educative care se dezvoltă sunt:

- intercomunicația directă dintre doi subiecți;
- reflecția, atât a participanților cât și a membrilor grupului;
- atenția și interesul auditoriului;
- capacitatea critică;
- capacitatea de sinteză și analiză;
- empatia și înțelegerea problemelor;
- lămurirea și întărirea conceptelor;
- proces de-a lungul căruia se descoperă adevărul;
- cooperarea grupului.

2. „TELEVIZIUNEA”

Doi elevi pregătesc conținutul pentru expunerea propriilor argumente în favoarea sau împotriva temei. Se stabilește apoi un dialog cu ceilalți membri ai grupului încercându-se să se răspundă întrebărilor sau controverselor ce apar.

3. BRAINSTORMING-UL Se mai numește și „asaltul de idei” și denumește, în general, o „promovare de idei”, „o discuție creatoare”. Obiectivul său principal constă în dezvoltarea și exercitarea **imaginației creatoare** și a da drumul unui izvor bogat de inovații, descoperiri și noi soluții.

Brainstormingul este o tehnică de grup, ai cărui participanți trebuie să aibă o maturitate suficientă și o experiență de lucru în grup, astfel încât să poată fi neînhibați pentru a-și putea expune liber ideile, fără teamă de ridicol sau de posibile consecințe.

Aceasta tehnică are un principiu invariabil care este însăși esența metodei: „de-a lungul fazei productive de idei este total interzisă orice fel de critică.” În acest fel subiecții pot să-și desfașoare activitatea într-un climat eminent informal și cu totală libertate pentru a expune orice idee le trece prin cap, chiar dacă e extravagantă, ireală, imaginară sau improprie. Din toate ideile expuse, se va ivi până la urmă una care să fie genială.

Principalele aspecte educative conduc spre eliminarea criticării judecăților, regula de aur a brainstormingului. În același timp se crează un spirit de camaraderie, acceptare nelimitată, libertate totală, securitate personală care conduc spre un dinamism ireprimabil.

Cu această tehnică se pot trata teme dintre cele mai diverse:

- Cum organizăm vacanțele?
- Cum organizăm timpul liber?
- Realizarea unei reviste școlare

4. PORTOFOLIUL - Prin portofoliu, metoda de evaluare care presupune muncă independentă în realizarea unor mape de lucrări cu temă dată, sunt antrenați copiii în grupuri mici sau individual. Creativitatea individuală acumulată într-una colectivă dă cu siguranță rezultate deosebite atât din punct de vedere practic cât și din punct de vedere al socializării copilului.

Ca teme pentru realizarea unei asemenea mape, se pot sugera următoarele titluri: „Sărbătorile de iarnă la români”, „Comoara cea mai de preț: MAMA”, „De Ziua Copilului”, etc. Mapa poate cuprinde lucrări colective, felicitări, podoabe de brad, etc.

5. JOCURI ȘI CÂNTECE - Jocul este o activitate intrinsecă esențială pentru exercițiul capacității creative. Un copil sau un individ care nu știe să se joace este privat de bucuria de a crea și, în același timp, capacitatea sa de a se simți viu este mutilată. Cum spunea și Schiller, omul este complet uman numai când se joacă.

Este activitatea proprie copilului care sprijină și construiește personalitatea. Coordonează aspecte fundamentale pentru dezvoltarea sa: satisface necesitățile sale vitale de acțiune și de expresie și-i permite să priceapă subtilile trăsături ale mediului său social până la a ajunge la rădăcinile culturale ale strămoșilor. Din prima copilărie copilul captează o știință populară, un transmițător de cultură care-i proporționează oportunitatea de a descoperi codurile fundamentale ale societății în care trăiește.

Din tradiții și folclor iau naștere jocurile populare ca o frescă variată și atractivă care rămâne de-a lungul timpului. Jocul popular e acceptat imediat de copil, imită adultul și manifestă un interes deosebit pentru aspectul magico-religios (magia infantilă) pe care o au multe din aceste jocuri. Astfel, jocul popular proporționează o dezvoltare armonică a copilului, a necesităților lui vitale: a sări, a alerga, a se ascunde, a-și imagina situații, a se masca, a crea, a construi, a lovi, deci a acționa cu toată personalitatea sa într-o completă libertate de mișcare.

Aceste calități ale jocului popular ajută mult în procesul de maturizare al copilului. De-a lungul acestor exerciții copilul:

- își dezvoltă capacitatea socială;
- favorizează limbajul;
- mărește comunicarea cu alți copii și cu adulții;
- activează creativitatea;

Tipurile de joc care se pot realiza sunt diferite:

- jocurile de masă care presupun liniște, concentrare, capacitate reflexivă;
- jocurile de construcție în care copiii își construiesc singuri jucăriile;
- jocurile de limbaj, toate cele în care participă limbajul scris sau oral;
- jocuri motrice a căror principală caracteristică este mișcarea.

În unele jocuri se pot introduce și cântece, deși acestea singure ar putea stabili o structură dinamică și creativă. Nu este vorba numai de a învăța un cântec și de a-l repeta monoton, fără a-l înțelege. Aici creativitatea joacă un rol important: cântecul poate fi dramatizat, dansat, executat după dorințele copilului.

Gradina De Toamna

Eniko Gyorfy

Gradinita Cu Program Prelungit Manpel Tirgu Mures

ÎN GRĂDINA DE TOAMNA

Györfy Enikó, Grădinița Program Prelungit Manpel – Tg – Mureș

Tema “ În grădina fermecată de frunze

Întâlnirea de dimineață: „ *Zâna Toamnei are nevoie de ajutor la recoltare*”

Tranziții: 1) „*A venit pe dealuri toamna...*”- joc de mișcare cu text și cânt

2) „*Câte unul pe cărare...*”- joc de mișcare cu text și cânt

3) „*Copăcelul din grădină*”

4) „*Grădinarii*”

ALA: BIBLIOTECĂ- „*Legume de toamnă*” - jetoane, propoziții

ARTĂ:“*Lădițe pentru legume*”- decorare

APĂ ȘI NISIP: „ *Morcovul și pătrunjel* ” - *diagrama Venn*

JOC DE MASĂ: „*Unelte de grădinărit*” - *puzzle*-

ADE: DȘ + DOS : „*Surprizele din grădina fermecată* ”

MM: “*Copacul și frunzele* - joc distractiv și „*Dansul frunzelor*”- dans

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii își fac apariția în sala de grupă cântând “ Bună dimineața, dragă grădiniță”. Se vor opri în locul destinat întâlnirii de dimineață și se vor așeza.

Salutul: - Bună dimineața, cer frumos!

- Bună dimineața, soare luminos!
- Bună dimineața, micule vânt, care alergi pe pământ!
- Bună dimineața, copaci îngălbenit!
- Bună dimineața, păsărele mari și mici!
- Bună dimineața, pietre tari!
- Bună dimineața, animale mici și mari!
- Bună dimineața pici,

Mă bucur că sunt aici!

- Bună dimineața copii,

Începe o nouă zi!

Fiecare copil prezent este salutat rostind și numele, iar ei îmi răspund : “Bună dimineața.”

Calendarul naturii: Pentru a completa calendarul în întregime, urmează informarea de către un meteorolog (un copil din grupă, care este aleasă printr -o numărătoare)

- Vremea este...!, Să vă îmbrăcați...? etc.”;

După completarea calendarului, cineva bate la ușa și ne lasă o cutie pe care noi o numim “Cutia magică”. În această cutie se află sarcinile pentru activitatea zilei și rugămintea Zânei de Toamnă de a o ajuta să-și caute în grădina legume dispărute.

Cutia o deschidem cu ajutorul formulei magice: “*Cutița magică; Repede deschide-te; Și surprize arată-ne!*”

Copiii împreună o vor ajuta pe prietena lor să-și caute legumele dispărute din grădina, dar înainte de a ajunge la căsuța acesteia, ei trebuie să îndeplinească anumite sarcini și să parcurgă un anumit traseu.

Captarea atenției a jocului didactic "Frunza fermecată". Pe "cărarea toamnei" aflată în sala de grupă, se află 3 frunze mari care au pentru noi multe surprize. Pe fiecare frunze, există câte un săculeț cu ajutorul căruia, dacă rezolvăm sarcina, putem trece la legume următoare și în final să găsim toate legume pierdute.

VARIANTA I- „ANSAMBLAREA LEGUMELOR „

Din săculeț se scot materialele necesare ansamblării legumelor și întrebările la care copiii trebuie să răspundă după ce au descoperit legumele: ghicește legumele, tija plantelor se află sub pământ, peste pământ ..., ... ,care parte mâncăm? etc.

jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

VARIANTA II- „ BUCHETE DE FRUNZE”

Un copil ales scoate din săculeț sarcina. Copiii sunt așezați în semicerc. În fața lor se află 3 ghivece pline cu frunze galbene . Ei trebuie să așeze în ghivece, frunzele în funcție de numărul bulinelor de pe jetonul extras din săculeț.. În ghiveciul galben trebuie să așeze un anumit număr de frunze, în ghiveciul galben și verde, de asemenea. Anunț copiii că vom desfășura jocul : „Buchete de frunze” . Se execută jocul de probă, iar desfășurarea jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

- - n *complicarea jocului* se adaugă și alte forme de frunze de culoare galbenă și albă. Copiii sunt așezați în semicerc. În fața lor se află 3 ghivece pline cu flori de diverse culori (roșii, galbene și verzi). Copiii au ca sarcină să extragă din săculeț bilețele pe care sunt desenate buline. În funcție de bulinele de pe jeton ei trebuie să sorteze frunze după culoare și formă

VARIANTA III- „CUBUL MAGIC”

Un copil ales, scoate din săculeț un cub pe fețele căruia sunt reprezentate imagini cu unelte de grădinărit. Copiii trebuie să arunce cubul , să descrie imaginea aleasă de cub și să aleagă din coșulet obiectul desenat pe cub.

Se execută jocul de probă, iar desfășurarea jocului propriu- zis se execută de 3-4 ori.

Pe tot parcursul jocului sunt antrenați toți copiii să răspundă. Ei vor fi încurajați să participe la activitate, pentru ca în final să ajungă în grădină.

Pe parcursul jocului, trecerea de la o variantă la cealaltă se face prin imitarea recoltarea legumelor și fructelor și culoarea frunzelor, etc.

Trecerea de la un domeniu de activitate la celălalt se face prin tranziția „Bate vântul frunzele...”

Odată ajunși la grădină, copiii o descoperă pe Zână supărată și legumele pierdute. Li se explică copiilor că trebuie să caute legumele, li se prezintă materialele de lucru, și faptul că care legume nude se găsește : sub pământ sau peste pe pământ.

După ce termină căutarea legumelor grădina și pentru a o înveseli pe Zână, aceasta le spune copiilor că a vrut să le ofere cadouri, dar din cauza supărării nu a reușit să le termine și de aceea le cere ajutorul pentru a finaliza cadourile. îi roagă să se așeze la **Centrele de activitate** pentru a termina cadourile începute de ea și la final fiecare copil poate să își ducă acasă cadoul în semn de mulțumire pentru munca depusă.

Le oferă copiilor autocolante și ei trebuie să se așeze la măsuțe în funcție de asemănarea dintre autocolantul primit și cartonașul de pe măsuțe. Astfel se trece la activitatea pe sectoare. Trecerea de la activitatea pe domenii experiențiale la activitatea pe centre de interes se face prin-o tranziție, și anume: recitarea poeziei „Borcănele de legume”.

La sectorul ARTĂ copiii trebuie să decoreze borcanele, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție,, cu vopsea de sticla

La sectorul BIBLIOTECĂ copiii trebuie să selecteze din jetoane puse la dispoziție, numai pe cele ce reprezintă frunze de toamnă. După terminarea sarcinii, un copil va trebui să spună o propoziție și va primi o minge, care va trece din mână în mână, de la copil la copil și fiecare va adăuga câte un cuvânt la propoziția inițială, transformând-o astfel în propoziție dezvoltată. Ex.: Frunza se îngălbeniște. Toamna frunza se îngălbeniște Toamna frunza se îngălbeniște și cade. Dacă mingea ajunge la un copil di acel sector și acesta nu știe să mai adauge alt cuvânt, va spune altă propoziție simplă și jocul se va continua.

La sectorul **JOC DE MASĂ** vor avea de îmbinat pisele de puzzle astfel încât să descopere imaginea oamenilor care realizează munci specifice anotimpului toamna, iar la sfârșit să descrie

imaginea descoperită.

La sectorul **APĂ ȘI NISIP** „ Morcovul și pătrunjel” - *diagramma Venn*. Se va desfășura în nisip, unde sunt desenate două cercuri, care se intersectează, se suprapun parțial. Copiii trebuie să deseneze cu degețele în porțiunea unde cercurile se întrepătrund, asemănările dintre cele două legume (frunza, recoltă), iar apoi în celelalte două porțiuni rămase deosebiriile dintre legume.

În timp ce copiii lucrează, îi îndrum și urmăresc de aproape activitățile de la centre. De asemenea ofer explicații acolo unde este cazul, și îi ajut pe copiii care solicită acest lucru. După realizarea tuturor sarcinilor de la centre , se analizează lucrările realizate prin metoda turul galeriei.

La finalul zilei fiind toată lumea fericită și bucuroasă se realizează un joc de mișcare :

” Copacul și frunzele” și se dansează pe melodia “Dansul frunzelor”.

Scopul activității: - Fixarea cunoștințelor copiilor despre legume, respectiv de toamnă; - consolidarea deprinderii de exprimare corectă, în propoziții;

- consolidarea cunoștințelor matematice de numărare;
- dezvoltarea sentimentelor de dragoste pentru natură,
- formarea deprinderilor practico-gospodărești și a abilităților specifice.

Obiective operaționale:

O1:- să asambleze corect componentele legumelor găsite în săculețul fermecat;

O2: să enunțe două lucruri necesare pentru ca o plantă să trăiască în pământ sau în vază;

O3: să sorteze frunzele în funcție de culoare și mărime;

O4: să denumească uneltele de grădinărit de pe fețele cubului și rolul acestora;

O5: să caute legumele sub pământ

SARCINI DIDACTICE :

- Recunoașterea legumelor de toamnă și a caracteristicilor acestora ;
- alegerea corectă a frunzelor;
- asamblarea corectă a componentelor unei legume;
- cunoștințe matematice,
- deprinderi practice.

REGULI DE JOC:

- Răspunde numai copilul solicitat. Răspunsurile corecte sunt aplaudate și recompensate prin înaintarea la următoarea floare, ajungând în final în grădina Zănei. Dacă un copil nu reușește să rezolve sarcina, se va alege un alt coleg să îl ajute.

ELEMENTE DE JOC: Mănuirea materialului, închiderea-deschiderea ochilor , surpriza, aplauze, stimulente, mișcare, folosirea onomatopeelor

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, metoda cubului, jocul didactic.

Resurse materiale: Zâna Toamnei, căsuta și gardul grădinii, legume și fructe de toamnă, cubul magic, cutia magică cu surprize, săculeți fermecați în care se află sarcinile, stropitori pentru grădinari, greble, lopeți, lădițe colorate, borcane, vopsea de sticlă, pensulă, jetoane , puzzle, recompense.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019*

2. *Ghid metodic: 2012, Metode interactive de grup, editura Arves,*

3. *Laurenția Culea, Angela Sesovici, Filofteia Grama, Mioara Pletea, Daniela Ionescu 2010 Activitate integrată den grădiniță,, editura Didactica Publishing House,*

Jocul Didactic Și Contribuția Lui La Stimularea Și Dezvoltarea Capacităților Cognitive Ale Copiilor

ENIKO GANCEAN

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

**Jocul didactic și contribuția lui la stimularea și dezvoltarea
capacităților cognitive ale copiilor**

Prof.înv.primar Găncean Eniko

Scoala Gimnazială **Grigore Silasi** Beclean

Jocul este un ansamblu de acțiuni și operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.

Debutul micii școlarități se dovedește a fi o adevărată provocare pentru toți cei implicați: elevi, părinți, profesori. Însă, dacă se va pleca de la ideea că această clasă pregătitoare este un _____ nu copilul către școală și dacă se va centra procesul de învățare pe competențe și nu pe cunoștințe, atunci totul va decurge firesc, natural și cât se poate de plăcut.

„Procesul de învățare ar trebui să fie distractiv, folosind o metodologie adaptată, diversă și incitantă. Dacă învățarea nu e distractivă, vom face eforturi imense, atât elevii, cât și noi, profesorii.” (J. Olsen și Th. W. Nielsen, 2009) Activitatea de predare-învățare trebuie să devină „o aventură a cunoașterii” în care copilul este provocat să participe după puterile lui, iar rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare, dirijare și de motivare, printr-o participare entuziastă și printr-o abordare ludică.

Clasa pregătitoare a fost gândită pentru copilul de 6 ani ca un univers al poveștilor, al învățării prin joc, și nu ca un spațiu rigid al cunoașterii, al constrângerii. Este un scop ce se circumscrie aceleiași dorințe de familiarizare a copilului cu mediul școlar, cu anumite tipuri de activități care le va ușura ulterior asimilarea de cunoștințe la diverse discipline.

Jocul este un ansamblu de acțiuni și operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.

Jocul ca modalitate de relație între individ și lumea obiectelor și a relațiilor constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de organizare a cogniției și o cale de organizare a cunoașterii.

Din punctul meu de vedere, mai ales la clasa pregătitoare, pentru a-i atrage pe elevi, cadrul didactic trebuie să realizeze adevărate “lecții-spectacol”, să fie un actor și un regizor desăvârșit, neexcluzând caracterul activ-participativ din partea elevilor (nici lor nu le-ar plăcea să fie simpli spectatori). Prin „lecție-spectacol” înțeleg activități foarte atractive, animate de un bogat material didactic, din care nu va lipsi tehnica modernă audio-video.

Orele sau activitățile de la clasă trebuie să plece de la elementul de fascinație – o curiozitate, o surpriză, o imagine, un joc, o mascotă ...măcar câte un element de “wow”, ceva care să le stârnească atenția, mirarea și curiozitatea. În acest sens, la începutul clasei pregătitoare, am confecționat mascotele clasei noastre, le-am însuflețit și le-am numit “Curiosul” și “Creativa” (nume date de către copii, având în vedere faptul că făceau parte din clasa “Curioșii creativi”). De asemenea, ni s-a alăturat și Domnișoara Alfabet, cea care ne aduce de fiecare dată litera nouă (confecționată de către bunicul ei, Moș Alfabet) și care ne istorisește atât de frumos povestea literelor.

Implicarea elevilor în “lecțiile-spectacol” este esențială, ei având nevoie să plece de la concret, de la experiment. Copilul de astăzi învață foarte bine prin joc de rol, prin punerea în pielea personajelor, prin experiențe în care este provocat să participe după puterile proprii, întâlnind probleme și situații de învățare menite să-l determine să le analizeze, să le examineze și să descopere soluții plauzibile. În clasa mea, fiecare elev deține câte o marionetă, prin intermediul căreia interacționează unii cu alții (chiar și în recreații), creează povești și situații de viață, pe care le dezbatem și din care învățăm lucruri noi. Pe rând, le sunt atribuite roluri, cum ar fi: “vorbitor”, “povestitor”, “interogator”, “corector”, “contrazicător”, “personajul pozitiv”, “personajul negativ”, dând naștere unor activități de învățare care să permită elevilor să descopere singuri faptele, să-și valorifice cunoștințele și capacitățile anterioare. Acestea pot provoca

trăiri puternice, dar benefice, fiind cunoscut faptul că „toată învățarea are o bază emoțională”. (Platon)

La clasa pregătitoare, elevul învață cel mai bine, dacă se mișcă; el are mare nevoie de mobilitate și diversitate. Profesorul poate organiza ora, astfel încât să existe momente de deplasare, cu un scop anume, din bancă, de regrupare, de schimbare de rol, etc. În ciuda faptului că nu avem spațiu suficient în clasă, eu încerc să îi determin pe elevii mei să se miște cât mai mult și mai variat, pe fundal muzical sau fără, în clasă, pe holul sau în curtea școlii. Astfel, activitățile sunt dinamice, pline de energie pozitivă, respectând în același timp regulile jocului și având un scop bine definit.

Ioan Neacșu afirma că „educatorii sunt solicitați astăzi, în mod continuu, să promoveze învățarea eficientă. Și nu orice învățare eficientă, ci una participativă, activă și creativă.” Acest tip de învățare nu se poate realiza cu elevi înțepeniți în bănci ținute în podea. Este nevoie de mobilier modular, cu ajutorul căruia putem împărți spațiul sălii în „centre de activitate” bine delimitate, în care elevii pot lucra în grupuri, își pot exprima opiniile în discuții incitante. Rolul învățătorului este acela de mediator, el va coordona activitățile „din umbră”, încurajând exprimarea liberă a copiilor, comunicarea, respectul reciproc, valorizând, în același timp, și interesele copiilor.

Cu timp și răbdare, orice profesor poate integra învățarea prin cooperare în procesul de predare-învățare, chiar și la clasa pregătitoare. Cheia succesului constă în menținerea unor așteptări înalte, răspunderea individuală și de grup a elevilor și crearea unui mediu, în sala de clasă, în care cooperarea să fie încurajată. În clasa mea, organizez foarte des astfel de activități, copiii fiind deja obișnuiți să lucreze în echipă.

Din punct de vedere educativ trebuie să fie asigurată o justă proporționare a jocului cu munca, elementul distractiv cu efortul fizic și intelectual. În școală se pot organiza și jocuri didactice interdisciplinare în care se îmbină sarcini didactice în diferite domenii de cunoaștere, ele au aceeași structura și respectă aceleași condiții de realizare ca și jocul didactic dintr-un singur domeniu de activitate.

Jocul didactic are o valoare deosebit de importantă în dezvoltarea capacității și formarea personalității acestora în activitățile instructiv-educative. Folosirea jocurilor didactice în toată varietatea lor constituie prima treaptă în realizarea învățământului formativ, care urmărește să dezvolte activismul intelectual, deprinderile de muncă intelectuală, de conduită morală, de activitate fizică, urmărind ca toate aceste deprinderi active să se dezvolte prin valorificarea resurselor psihice și fizice proprii.

Bibliografie:

Curriculum pentru Învățământul preșcolar, Ed. Didactica Publishing House, București, (2008);

Neacșu, Ioan – „Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes-Profesorul de succes”, București, Editura. Polirom, 2014

Amabile, Teresa – „Creativitatea ca mod de viață”, București, Editura Știință și Tehnică, 1989

Olsen, Jerry; Nielsen, Thomas – „Noi metode și strategii pentru managementul clasei”, București, Editura DPH, 2009

” Arome ...Colorate”

Paula Neculai

Grădinița cu P.P.Nr.30

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 30 GALAȚI

“ AROME ... COLORATE”

Grupa Ștrumfilor – Ed. NECULAI PAULA

Început de toamnă...Început de an șolar... Început de grupă mijlocie...Emoții, trăiri intense și plăcerea reîntâlnirii...

La grupa Mijlocie ne-am propus să desfășurăm activități atractive, interesante, benefice pentru preșcolari. Ei trebuie să acumuleze prin joc cunoștințe care să-i pregătească pentru viața de școlar.

O astfel de activitate am desfășurat-o în săptămâna” VITAMINE COLORATE de la FRUCTE ADUNATE”, în care fiecare zi am dedicat-o unei culori:

* Luni – culoarea galbenă, Marți – culoarea roșie, Miercuri – culoarea verde, Joi – culoarea mov, Vineri – culoarea portocalie.

Preșcolarii au venit îmbrăcați în aceste culori și au adus și fructe în funcție de culoarea zilei. Activitățile desfășurate au fost pe placul copiilor, deoarece au învățat lucruri noi și interesante despre fructe, dar au avut ocazia și să guste fructe noi, pe care acasă nu le-ar gusta.

Exemple de astfel de activități: salata de fructe, suc de portocale, animăluțe din fructe ...

Prin astfel de activități am încercat conștientizarea necesității consumului de fructe în stare naturală,zilnic, pentru o bună sănătate fizică și mentală, de ce nu!

ÎNDEMN: CU MIC, CU MARE, MÂNCAȚI FRUCTE DOLOFANE!!!!!!

Joc Didactic „Cel Mai Bun Matematician”

Giulia Ivanescu

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

Tipuri și exemple de jocuri didactice matematice

Prof. Ivănescu Giulia Camelia,

Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu” Galați

În activitățile matematice ce au un grad mare de abstractizare, se simte nevoia găsirii unor mijloace care să ușureze însușirea noțiunilor matematice. Mijlocul cel mai eficient de învățare pentru elevii cu cerințe educative speciale îl reprezintă jocul.

Pentru formarea reprezentărilor despre formele geometrice și verificarea cunoștințelor despre culori se poate folosi jocul „Ce formă ai primit?“, Ca material se folosesc figuri geometrice decupate ca: pătrat, triunghi, cerc. Sala de clasă va fi amenajată cu imagini ale unor obiecte asemănătoare cu figurile geometrice: minge-cerc; batistă-pătrat; basma-triunghi.

Educatorul va împărți elevilor figurile geometrice, apoi va indica numele unuia din obiectele afișate în clasă. Elevii care au figura geometrică asemănătoare trebuie să o ridice și să spună ce culoare are.

„Jocul figurilor geometrice“ are ca scop să învețe pe elevi să deseneze figuri geometrice pe tablă.

Elevii sunt împărțiți în două grupe. Se împarte și tabla în două părți. La comanda educatorului câte un elev din fiecare grupă trece la tablă și desenează câte un cerc. Grupa care are cele mai reușite cercuri este câștigătoare. Astfel se pot desena și alte figuri geometrice cunoscute de elevi.

În complicarea jocului pentru a verifica dacă toți elevii au învățat să distingă cercurile de celelalte piese se pot folosi fișe de lucru: „Încercuiește grupa cercurilor indiferent de culoare“; „Încercuiește grupa triunghiurilor indiferent de culoare“ etc.

Joc didactic „Cel mai bun matematician!”

Scop: evaluarea capacității de a recunoaște numerele în limitele 0-100, de a forma șirul numeric în limitele 1-100 crescător și descrescător, de a scrie vecinul mai mic/mai mare al unui număr aflat în limitele 1-100.

Regulile jocului: Evaluarea s-a realizat sub forma unui concurs. Copiii alegeau dintr-un coș, numărul pe care îl denumeau, apoi precizau vecinii și îl comparau cu un alt număr, specificând care e mai mare sau mai mic.

Desfășurarea jocului: la început se vor face câteva exerciții pregătitoare, asemănătoare cu cele prevăzute în concurs.

Exercițiile joc cer atenție din partea elevilor care trebuie să descopere ce numere lipsesc dintr-un șir numeric. Elevii răspund mai întâi oral, după care scriu numărul cu cretă colorată. Apoi se trece la desfășurarea propriu-zisă a jocului. Responsabilul de grupă ia de pe catedră coșulețul cu numere și împarte fiecărui coleg câte un jeton. Elevii vor citi numărul de pe jeton, vor număra crescător și descrescător, vor spune vecinii numărului respectiv și îl vor compara cu ele.

Încheierea jocului: se acordă câte un punct pentru fiecare răspuns corect și se scade câte un punct pentru fiecare răspuns greșit. Câștigă echipa cu punctajul cel mai mare.

Bibliografie selectivă

Barbu H., Popescu Eugenia, Șerban Filofteia, *Activități de joc și recreativ distractive*, Editura Didactică și Pedagogică București, 1993

Berciu Stela, *Caiet de muncă independentă pentru activitățile matematice*, Editura Petron,

Frântu Eugenia, *Rolul jocurilor logico matematice în dezvoltarea intelectuală la copiii de vârstă preșcolară*, Editura Rovimed Publishers, Bacău, 2010

Melania Enache, Maria Munteanu, *Jocuri didactice*, Editura Porto- Franco, Galați

Piaget, J., Inhelder, B., *Psihologia copilului*, Ed. Didactica și Pedagogică, Bucuresti, 1973

Stefania, Antonovici, Cornelia Jalba, Gabriela Nicu, *Jocuri didactice pentru activitățile matematice - culegere*, Editura Aramis Print, 2005

Importanta Stimularii Creativitatii La Varsta Prescolara.

Georgiana Arhip

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.1 Comuna Matca

Importanța stimulării creativității la vârsta preșcolară

Creativitatea preșcolărilor este adeseori neglijată, învățământul contemporan fiind mult prea preocupat de dezvoltarea abilităților considerate a asigura succesul în grădiniță și nu numai, cum ar fi limbajul, înțelegerea, memoria, gândirea, inteligența vizual –spațială și kinestezică, dar nu se ține cont de conexiunea care există între dezvoltarea acestor abilități și dezvoltarea capacităților creative (Șofran, S., 2010, p. 31). Studiul creativității la copiii preșcolari se axează pe stimularea creativității în toate domeniile de cunoaștere pe modalitățile de stimulare și cultivare a acesteia, prin utilizarea într-o formă continuă ai adecvată a metodelor și procedeele specifice stimulării creativității, un loc important ocupându-l activitățile de desen, pictură, abilitățile practice abordate în această cercetare. După cum susține și M. Ralea (1977, p. 58) psihologia artistului este psihologia anumitor trăsături, abilități, atitudini ale tuturor oamenilor, manifestate însă într-un grad mai înalt și îmbrăcând forme extrem de personale, astfel s-a emis ideea că personalitatea creativă se caracterizează prin anumite trăsături comune iar procesul creației în activitățile artistico-plastice este identic cu cel din știință sau din producțiile de alt gen. Prin urmare eficiența preșcolărilor nu depinde numai de capacitatea de asimilare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor ci și de anumite trăsături de personalitatea, de imaginația lui. Fără imaginație, fără creativitate este imposibilă acumularea aceluiași cunoștințe, priceperi și deprinderi este nevoie de parcurgerea unui drum anevoios pentru formarea personalității de ansamblu a preșcolărilor.

La vârsta preșcolară mică, potențialul creativ din activitățile artistico-plastice se găsește în stadiu incipient. Prima formă de exprimare grafică a copilului este mâzgălitură, pentru copil aceasta având un înțeles, în ea copilul regăsește o imagine, un sentiment, dar treptat cu ajutorul educatoarei prin folosirea metodelor, tehnicilor și instrumentelor adecvate poate stimula potențialul creativ al acestuia, învățându-l să redea obiecte, imagini ce respectă realitatea. Activitățile artistico-plastice nu includ doar modalități de autocunoaștere și autodezvoltare ci și un mijloc de comunicare și de intrare în relație cu alți copii prin utilizarea desenului de grup. Desenele și picturile se pot utiliza în diferite moduri având multiple obiective, în cadrul acestor activități copiii colaborează, învață să își exprime sentimentele, trăirile, nevoile, se exprimă pe sine, descoperindu-și astfel identitatea. Culorile, hârtia, creta îl pot stimula pe copil să povestească diferite întâmplări, să scoată la iveală momente speciale din viața sa, pe care nu le pot exprima altfel. Pentru a ajunge la cunoașterea și înțelegerea frumosului din natură și artă copilul trebuie stimulat să recunoască elementele limbajului plastic care se regăsesc în mediul înconjurător: linia, punctul și pata de culoare, astfel că în activitatea de pictură copilul își folosește creativitatea pentru a reda o anumită stare, o poveste anume, o stare de frică prin combinarea culorilor începând cu degetul și treptat folosind pensula, ștampile sau diferite tehnici de lucru, sugerate de către educatoarea. Prin intermediul acestor activități educatoarea formează la copii deprinderile de lucru, capacitatea de exprimare, stimulează expresivitatea, creativitatea și dezvoltă armonios personalitatea copilului. Astfel arta devine un mijloc prețios de comunicare la o vârstă în care abilitățile verbale sunt limitate.

Copiii de vârstă preșcolară creează cu migală și pricepere, sub îndrumarea atentă a educatoarei, lucrări practice deosebite, originale, dar mai ales interesante prin multitudinea materialelor utilizate și a tehnicilor de lucru folosite, hârtia mototolită, rulată, tăiată sau pliată, resturile colorate, semințele de dovleac, de măr, de fasole pot să se transforme în flori multicolore, hârtia glasată ia forma unor materialele din natură iau forme nebanuite, alcătuind adevărate tablouri de toamnă, iarnă, primăvară sau vară, toate aceste materiale pot alcătui adevărate colaje tematice care împodobesc adesea spațiul mirific al grădiniței. Diferitele tipuri de activități practice și plastice sunt deosebit de îndrăgite, de atrăgătoare pentru copii, prin intermediul lor, preșcolarii intră în contact cu unele forme simple de muncă fizică și intelectuală, permițând atât dezvoltarea capacităților fizice ale copiilor, cât și a celor intelectuale. De asemenea se asigură familiarizarea copiilor cu unele elemente simple ale activității de producție, precum și formarea unor deprinderi practice de muncă. Copiii au posibilitatea aici să pună în practică anumite cunoștințe însușite în alte activități, ajutându-i să și le consolideze și aprofundeze. Prin desfășurarea activităților practice și plastice putem educa și dezvolta multe procese psihice (percepții, reprezentări, spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația) și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea. Cheia succesului în realizarea de către copii a unor lucrări reușite o constituie și comportamentul educatoarei care trebuie să se bazeze pe dragoste față de copil, apropiere de el, încurajarea și valorizarea acestuia.

Preșcolarul dispune de un potențial creativ care integrează experiența cognitivă. Disponibilitățile sale creative se manifestă în expresiile și conduitele emoționale din toate activitățile pe care el le desfășoară. Stimularea creativității se poate face prin aplicarea metodelor, tehnicilor și procedeele adecvate în activitățile plastice și practice pentru a dezvolta potențialul creativ al preșcolarilor. Prin punerea în practică a diferitelor tehnici de lucru, precum și a metodelor se poate observa o evidentă creștere a nivelului de creativitate la preșcolari. În cadrul acestor activități copilul reflectă realitatea într-o formă nouă și unică pentru el, produsele realizate de preșcolar exprimă printre altele nevoile, dorințele, trăirile sale afective care stau la baza combinărilor creative dar și la nivelul de dezvoltare al potențialului său creativ.

Dezvoltarea potențialului creativ nu se realizează de la sine, ci este nevoie de acțiuni continue și organizate de stimulare și activare care să folosească o strategie didactică ce promovează învățarea creativă. Pentru ca acest lucru să se întâmple preșcolarul are nevoie de suport verbal și motivațional pentru a fi liber în exprimarea plastică, practică și nu numai. Dacă preșcolarul este motivat, stimulat să își exprime propriile opinii, propriile cunoștințe într-o formă inedită, fără să fie limitat de gândul că poate greși, acesta nu ar mai fi împiedicat de barierele impuse de conformism și de teama de a nu greși. S-a constatat, ca dacă în timpul activităților copilul are parte de motivații afective, aprecieri verbale cât și cele nonverbale, acestea ajută la stimularea conduitei creative a preșcolarului dar și folosirea materialelor didactice bogate și atractive, descrierile plastice, atitudinea manifestată în fața preșcolarului, mai ales cea aprobativă și participativă ajută și amplifică procesul creației. Prin urmare doar un educator cald, deschis, apropiat de copii și mai ales creativ poate stimula preșcolarii să vadă ce alții nu pot vedea, încurajându-i să pună în aplicare idelie fanteziste, să își transpună cunoștințele dobândite în lucrări plastice și practice.

Potențialul creativ al preșcolarilor poate fi valorificat și îmbogățit prin intermediul întregului proces instructiv-educativ din grădiniță, în toate activitățile desfășurate dar cu precădere în activitățile plastice și practice, acestea constituind cel mai generos mijloc de activare și stimulare a potențialului creativ. În cadrul acestor activități se dezvoltă la preșcolar simțul estetic, îi trezesc interesul copilului pentru a-și compune singur modelele în sarcinile de lucru prin care își poate exprima ideile originale și își poate pune în practică fiecare inițiativă.

În concluzie educația creativă la vârsta preșcolară devine din ce în ce mai mult nu numai o cerință ci și o realitate ce trebuie descoperită, stimulată și dezvoltată.

BIBLIOGRAFIE

1. Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2003
2. Tăpălagă, T., *Modalități de stimulare a creativității preșcolarilor*, Editura Rovimed Publishers, Bacău, 2009
3. Bontaș, I., *Tratat de pedagogie*, ediția a IV-a revăzută și adăugită, Editura BIC ALL, București, 1994-2007
4. Roco, M., *Creativitatea individuală și de grup-studiu experimental*, Editura Republicii Socialiste România, București, 1979
5. Cristea, M., *Metodica predării educației plastice în învățământul primar și preșcolar*, Editura Corint, București, 2009
6. Sălăvăstru, D., *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004
7. Roco, M., *Stimularea creativității tehnico-științifice*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1985
8. Roșca, Al., *Creativitate generală și specifică*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981
9. Șofron, S., *Rolul activităților artistico-plastice pentru educarea creativității preșcolarilor*, Editura Romanian Journal of Educațion, 2010
10. Ralea, M., *Democrație și Creație*, Editura Politică, București, 1997;

Proiect Activitate Integrata

Staicu Roxana/ Marin Ionica

Gradinita Nr. 72

Nivel I- Grupa Mijlocie

Tema anuala :,, Cand, cum și de ce se intâmplă?”

Tema proiectului: „Viețuitoarele se pregatesc de iarnă “

Subtema proiectului: „Animale care hiberneaza ”

Tema activitatii: „Ssssss, doarme Moș Martin !”

Tipul activității: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Forma de realizare: Activitate integrată de o zi

Forma de organizare: Frontală, pe grupuri mici, individuala

Durata:o Zi

Modul integrării: In rețea

Categorii de activitati: Mixta

Activitati liber alese: *ALA I si ALA II*

Activitati pe domenii experientiale: *DS*-Cunoașterea mediului – observație;

DOS –Activitate practică –lipire;

Scopul activitatii: Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor copiilor cu privire la pregătirea animalelor sălbatice din pădure, valorificand aceste cunoștințe în centrele de activitate.

Dimensiuni ale dezvoltării: Caracteristici structurale și functionale ale lumii inconjuratoare.

Comportamente vizate: Descrie unele caracteristici ale lumii vii.

Obiective operaționale:

- Să se adreseze folosind formule de salut adecvate fiecarui moment al zilei;
- Să recunoasca animalele din pădure, pe baza imaginilor si să descrie imaginile
- Să stampileze “urme de urs” folosind stampile din morcovi:
- Să amestece ingredientele date pentru a obtine zăpada artificiala:
- Să recunoască materialele și uneltele de lucru ;
- Să realizeze lucrarea practica folosind tehnicile aratate de educatoare; mototolire, lipire;
- Să joace jocul muzical respectand regulile jocului;

Strategii didactice:

Metode și procedee: observația, conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, demonstrația, surpriza

Material didactic: calendarul naturii, decor de iarna cu animale care hibernează, spumă de ras, bicarbonat de sodiu, morcovi, acuarele, enciclopedii, imagini cu pregătirea animalelor pentru iarnă, planșe de lucru asamblate parțial, pietricele, scoarța de copac, cartoane colorate, hârtie colorată, tăvi de plastic, castroane, linguri, pungă cu zip-on.

Bibliografie:

-, „Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)”, 2019

- Monica Lespezeanu „Traditional si modern in invatamantul prescolar”, Ed. Omfal Esential, Bucuresti, 2007;

- Culea Laurentia „Ghid pentru proiecte tematice – Activitati integrate pentru prescolari (3-5 ani), Ed. DPH, 2008;

- Musata Bocos- „Antologie de proiecte tematice pentru activitati

ADP

Activitatea debutează cu „**Intâlnirea de dimineața**” în care copiii au posibilitatea de a-și împărtăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit și de buna dispoziție.

Copiii sunt așezați în semicerc pentru a avea contact vizual cu toți membrii grupei.

Salutul:

Educatorea:

„ Dimineața a sosit,

Toți copiii au venit,

Intr-un cerc ne adunăm ,

Cu toții ne salutăm!”

Copiii se salută prin plasarea mingii din mâna în mâna , rostind numele colegului căruia i-a plasat mingea. Mingea ajunge în final la educatoare, care salută toți copiii.

Prezența – se va realiza de către educatoare, pe baza catalogului grupei.

Completarea calendarului naturii

Cadrul didactic și copiii vor completa calendarul naturii cu jetoanele potrivite, motivând alegerea lor.

Impărtășirea cu ceilalți

Se va discuta despre noul anotimp, abia instalat, precizând câteva din caracteristicile acestuia.

Pe marginea proiectului aflat în derulare se va purta o scurtă conversație.

Inviorea de dimineața

Momentul de inviorare se face prin rostirea versurilor și executarea mișcărilor sugerate de acestea

ALA I

Jocuri și activități liber alese:

Știința: - Experiment: Zăpada artificială.

Materiale: spumă de ras, bicarbonat de sodiu, castroane, linguri

Arta : -- „Urmele lui Moș Martin” - ștampilare cu morcovi

Biblioteca: -, „Citim imagini despre cum se pregătesc viețuitoarele de iernat”

ADE

Activitatea pe domenii experiențiale:

“ Șssss, doarme Moș Martin!” – DS1 + DOS1 – Colaj “Bârlogul ursului acoperit de zăpadă”

ALA II - Joc muzical: „ Ursul doarme”

Scenetă Crăciun

Alexe Maria-Alexandra

Gradinita cu Program Normal si Program Prelungit „Frunza de stejar

Prezenta scenetă își propune să aducă în prim planul emoțional atmosfera specifică sărbătorilor de iarnă. Totodată, aceasta are ca scop realizarea unei serbări creative și educarea celor mici în ceea ce privește păstrarea adevăratelor valori de Crăciun, dar și responsabilizarea fiecăruia de a păstra vie esența acestei sărbători: DRAGOSTEA, BUCURIA, DĂRUIREA

Această scenetă se adresează tuturor participanților: copii, părinți, bunici, educatoare

ACT I

Scena 1

Copilul 2 – Copilul brad:

„Eu sunt Bradul Trecutului! Sunt plin de globuri colorate, de beteală strălucitoare și multe, multe luminițe!”

(din același grup, se apropie 3 copii – Copiii globuri și înconjoară copilul 2 – copilul brad. Rând pe rând, fiecare dintre cei trei copii își întoarce colile)

Copilul 3 – Copilul glob:

„Eu sunt un globuleț mititel, plin de culoare! Am bucuria să stau cât mai aproape de vârf! Copiii iubesc să mă agațe din brațele părinților!”

Copilul 4 – Copil glob:

„Eu sunt un globuleț mai mare, dar la fel de colorat! Mă așez în mijlocul bradului și toată lumea poate să mă vadă!”

Copilul 5 – Copil glob:

„Eu sunt cel mai mare glob! Stau la poalele bradului și orice pisică adoră să dea cu lăbuța peste sclipiciul meu!”

(din același grup, alți doi copii se apropie, copilul „beteală” și copilul „luminițe”; ca și ceilalți, se așează în jurul copilului „brad” și dezvăluie mesajele de pe colile)

Copilul 6 – Copil beteață:

„Strălucirea mea se vede și ziua și noaptea!”

Copilul 7 – Copil luminițe:

„Beculețele mele multicolore strălucesc în întuneric! Toți oamenii se bucură atunci când mă văd!”

(din același grup, se apropie alți 2 copii, copiii „cadou” și se așează pe vine sau chiar în șezut, de-o parte și de alta a copilului brad)

Copilul 8 – Copil cadou:

„Locul meu este chiar sub brad! Toată lumea m-așteaptă cu emoție!”

Copilul 9 – Copil cadou:

„Poate nu sunt cel mai bogat, dar sufletul meu e mare! Doresc să ofer bucurie!”

(ultimii 3 copii din primul grup se apropie și înconjoară copilul brad, apoi rând pe rând, dezvăluie mesajele de pe colile)

Copilul 10 – Copil mama:

„Eu sunt mama!”

Copilul 11 – Copilul tata:

„Eu sunt tata!”

Copilul 12 – Copilul copil:

„Tot ce contează e să fim împreună și să ne iubim!”

(copilul 10/mama, copilul 11/tata și copilul 12/copilul se îmbrățișează; apoi, în timp ce copilul 2/brad rămâne în centru, toți ceilalți copii se iau de mâini și formează un cerc în jurul lui)

ACT II

Scena 1

(al doilea grup de copii, aflat în centru, este format din 7 copii, fiecare având propriile coli cu mesaje și stând cu spatele la public; copilul 13 – copilul brad)

Copilul 13 – copil brad:

„Eu sunt Bradul Prezentului! Pot fi natural, sau din plastic, sau doar din becuțe! Sau pot fi doar desenat pe un perete! Pot fi bio, eco, sau reciclat! Sunt plin de culoare și strălucesc, dar n-am parfum! Mă puteți vedea și pe rețele de socializare!

(copilul 14 – copilul glob se întoarce și vine lângă copilul 13/brad)

Copilul 14 – copil glob:

„Mai puțin înseamnă mai mult! Așa zice moda!”

(copilul 15 – copilul fundă se întoarce și vine lângă copilul 13/brad)

Copilul 15 – copil fundă:

„Eu sunt o fundă! Locul meu e lângă globuri! Câteodată nici de globuri nu mai e nevoie!”

(Copilul 15/fundă face cu arătătorul semn de negație către copilul 14/glob; apoi, copilul 16 – copilul voucher - se întoarce și se așează pe vine sau în șezut lângă copilul 13/brad)

Copilul 16 – copil voucher:

„Eu sunt un voucher! Nu mai e nevoie de cadouri! E mult mai simplu să-ți cumperi tu ce vrei...!”

(copiii 17, 18 și 19 – copilul mama, copilul tata și copilul copil se întorc și se apropie împreună de copilul 13/brad)

Copilul 17 – copil mama:

„Abia aștept să postez pe facebook operele mele culinare!”

Copilul 18 – Copil tata:

„Am un meci interesant de văzut cu prietenii!”

Copilul 19 – copil copil:

„ O să fac un selfie cu bradul de Craciun...”

(copiii 17, 18 și 19 / mama, tata și copilul stau fiecare într-o altă parte, separați unul de altul)

ACT III

Scena 1

(ultimul grup este format din 11 copii; copilul 20 – copilul brad – este primul care se întoarce și care vine mai aproape de public)

Copilul 20 – copilul Brad:

„Eu sunt Bradul Viitorului! Am formă, am aspect, dar n-am trup și n-am miros! Sunt doar o imagine pe un ecran sau pe un perete!”

(7 copii se desprind din ultimul grup și se întind pe jos, la picioarele copilului 20/brad)

Copilul 21 – copilul glob 1

„Eu sunt un glob! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 22 – copilul glob 2:

„Și eu sunt un glob! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 23 – Copilul glob 3:

„Si eu sunt glob! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 24 – Copilul beteață:

„Eu sunt vechea beteață! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 25 – copilul luminițe:

„Eu sunt luminițele de odinioară! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 26 – copilul cadou:

„Eu sunt un cadou! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

Copilul 27 – copilul cadou:

„Și eu sunt un cadou! Nimeni nu mai oferă! Nimeni nu mai are nevoie de mine!”

(ultimii 3 copii din grup de apropiere)

Copilul 28 – copilul mama:

„Eu sunt o mamă modernă! Îmi pot cumpăra și singură ceea ce-mi doresc! N-am nevoie de nimeni! Nimeni n-are nevoie de mine!”

Copilul 29 – copilul tata:

„Eu sunt un tată modern! Pot să văd meciul și de unul singur! N-am nevoie de nimeni! Nimeni n-are nevoie de mine!”

Copilul 30 – copilul copil:

„Eu sunt un copil modern! Lasă că-mi ajut părinții altă dată! Și-așa n-au nevoie de mine!”

ACT IV

Scena 1

(după ce cele 3 grupuri de copii și-au prezentat sceneta, din spatele lor apar alți trei copii, fiecare cu mesajele lui, astfel: copilul 31 – copilul înger vine în fața copilului „Bradul Trecutului”)

Copilul 31 – copilul înger 1:

„Eu sunt Îngerul Trecutului! Familie! Iubire! Bucurie! Împreună!”

(copilul 32 – copilul înger vine în fața copilului „Bradul Prezentului”)

Copilul 32 – copilul înger 2:

„Eu sunt Îngerul Prezentului! Ce spune lumea? Lipsă de interes, pierderea bucuriei! Distanță! Depărtare!”

(copilul 33 – copilul înger vine în fața copilului „Bradul Viitorului”)

Copilul 33 – copilul înger 3:

„Eu sunt Îngerul Viitorului! Tehnologie! Nepăsare! Singurătate!

ACT V

Scena 1

(Ultimii 2 copii apar în fața tuturor celorlalți copii)

Copilul 34 :

„Dar voi? Voi ce vă doriți?”

Copilul 35 :

„Voi ce Crăciun alegeți?”

(Toți copiii se iau apoi de mâini și se înclină în fața publicului, apoi fiecare copil se duce la scăunelul lui pentru a-l aștepta pe Moș Crăciun)

Bariere În Relația Cu Micuții Adulți

Giorgiana Porojan

Scoala Gimnaziala Henri Mathias Berthelot Municipiul Ploiesti

Comunicarea cu cei mici poate parea ,de cele mai multe ori, imposibilă. Tantrumuri , nazuri , refuzul de a comunica , sunt printre puținele probleme cu care se confruntă părinții ,dar si profesorii.

Cu toții am gandit macar o data: "Nu e o tragedie! Este inca mic, puiul meu ! Avem timp sa vorbim și sa devenim "prieteni". Toti copiii se comportă asa cand sunt mici".Total eronat ! Piticii de astazi sunt viitorii adolescenți. O comunicare eficientă se dezvoltă inca din copilărie. Este baza unei adolescențe "sănătoasă".

Adolescența poate fi definită ca pragul spre maturitate. Aceasta este o eră a delimitării și întăririi principalelor trăsături de personalitate, o eră a determinării alegerilor viitoare, o eră a iubirii în devenire. Pentru dezvoltarea armonioasă a adolescenților, trebuie să existe un dialog durabil, deschis și sincer între adulți și tineri pe toate problemele vieții. Dar realitatea este că mulți tineri din ziua de azi sunt incapabili să vorbească cu cei din jur, adulți sau colegi. Copleșiți de schimbări și inversiuni de valori, de defecte fundamentale, de a fi bombardați cu un flux uriaș de informații, de a fi copleșiți de cerințele exagerate care le sunt impuse, tinerii se simt neînțeleși și retrași, fiind izolați dintr-o lume variată neconvențională sau ciudată. Rețelele de socializare reprezintă pentru adolescenți cel mai important refugiu. Acestea devin cel mai de nădejde prieten, cel mai bun părinte și frate.

Fenomenul lipsei de comunicare la adolescenți se datorează în principal pierderii încrederii în sine. Mulți dintre ei nu știu să-și exprime coerent și clar sentimentele față de o persoană de sex opus, alții nu au capacitatea de a purta un dialog simplu cu persoane necunoscute.

Cercetările confirmă importanța crucială a comunicării empaticе, unde te străduiești să o înțelegi pe cealaltă persoană fără a o judeca sau eticheta, pentru că acest comportament împiedică comunicarea. Cealaltă persoană se oprește sau caută alți parteneri de conversație. Este necesar să se ia măsuri, încă din copilăria mică, pentru a obține rezultatele dorite în adolescență.

Iată câteva sugestii pentru lucrul cu adolescenții:

1. Este normal să faci greșeli și să înveți din ele!;
2. Este normal să fii diferit de toți ceilalți! (cod genetic diferit, mediu de creștere diferit, temperament diferit);
3. Exprimarea emoțiilor negative este normal!;
4. Este normal să-ți dorești ceva!;
5. Este normal să spunem că nu este normal, dar nu uitați că adulții sunt cei care iau deciziile (legal vorbind, părinții iau decizii pentru adolescenții minori)!;
6. Dacă adulții folosesc comunicarea eficientă, ei își vor dezvolta abilitățile de a trăi cu succes. Aceste abilități sunt: stima de sine, iertarea, răbdarea, capacitatea de a amâna recompense, cooperarea, respectul și capacitatea de a fi fericit. Oamenii credincioși pot recunoaște că fac ceea ce pot și Dumnezeu face restul; cei care nu cred în Dumnezeu pot înlocui acest concept cu conceptul de cod genetic).

Valoarea Creativității În Viața Preșcolarilor

Angela Bruchental

Scoala Gimnaziala Nr.2 Bogei

Încă de la o vârstă timpurie, cei mici sunt considerați ca fiind observatori perspicace, dar care amestecă realul cu creația fanteziei lor. Aceștia sunt ușor impresionabili, le plac hainele frumoase, păpușile frumoase, persoanele frumoase. Creativitatea, spre deosebire de inteligență este la copil un fenomen universal, deoarece nu există un copil preșcolar care să nu fabuleze, să nu deseneze.

Ei manifestă interes și plăcere pentru a desena sau modela, pentru a organiza „frumos” obiectele din jur într-un mod care îi definește, după criterii, de multe ori, doar de ei înțelese. La preșcolari există un comportament creativ estetic observabil, într-o serie de activități specifice vârstei: activități artistico-plactice, practic-aplicative, fabulație verbală.

Activitățile artistico-plactice oferă copilului veritabile limbaje de exprimare a sinelui, a trăirilor și impresiilor puternice provocate de realitatea înconjurătoare. Arta reprezintă astfel un mijloc prețios de comunicare la o vârstă la care abilitățile verbale sunt încă limitate.

Educația plastică din grădiniță se referă la achiziția unor deprinderi instrumentale și tehnici de expresie plastică prin desen, pictură, modelaj, dar și la dezvoltarea capacității de percepere a realității înconjurătoare. Efectele formative pe termen lung ale acestor achiziții determină dezvoltarea sensibilității estetice, a expresivității și creativității, activează funcțiile cognitive, deci prin coloratura lor afectivă, morală, intelectuală, activitățile artistico-plactice pot fi folosite cu succes în pregătirea preșcolarilor pentru școală.

Educația artistico-plastică trebuie să înceapă de la experiențe de observare a formelor, culorilor și mișcării. Acest progres nu poate fi realizat, dacă nu îmbinăm cu mult tact activitatea artistico-plastică cu celelalte activități pe domenii experiențiale existând o interdependență între toate activitățile desfășurate zilnic în grădiniță. Caracterul estetic este implicit în produsele preșcolarilor și explicit pentru ei înșiși.

De exemplu, după ce se realizează observarea unor fructe de toamnă, se poate învăța cu copiii poezia „Toamna” de D. Botez. La matematică se numără fructele iar la activitatea muzicală însușirea cântecului „Toamna”. Șirul acestor activități se poate încheia cu redarea temei „Tava cu fructe” din cadrul modelajului.

Pe baza cunoștințelor acumulate, se dezvoltă la copii și aptitudinea imaginativă, deci se urmărește capacitatea de a efectua un plan de reprezentări și de a opera cu acest plan de imagini mintale, în procesul predării temei artistico-plactice. Într-un mod asemănător se corelează și activitățile matematice cu cele artistico-plactice întrucât lucrul cu fișa matematică reușește să realizeze obiectivele ambelor tipuri de activități. Se învață numărul cu material concret, iar consolidarea lui se face prin desen sau aplicație creându-li-se copiilor posibilitatea realizării unor fișe nu numai corecte sub aspect matematic ci și estetic și frumos colorate.

Întreaga activitate din grădiniță influențează direct apropierea copiilor de universul cunoașterii umane și pregătirea lor în vederea asimilării sistematice a cunoștințelor necesare integrării în viața de școlar. Se subliniază totodată faptul că prin intermediul activităților artistico-plactice se dezvoltă calitățile și capacitățile psiho-motrice la copii atât de necesare învățării scris-citit în clasa pregătitoare și pe urmă în clasa I-ii.

Având în vedere legătura dintre desen, culoare și personalitate, activitățile artistico-plactice pot fi adevărate surse de cunoaștere și evaluare a dezvoltării personalității copiilor.

Reușind să se afirme în cadrul activităților artistico-plactice, copiii timizi și cei mai puțini activi capătă curaj și încredere în forțele proprii, ceea ce poate conduce la obținerea rezultatelor pozitive și la alte activități. Desfășurarea activităților artistico-plactice cu eficiență sporită nu se poate realiza fără completarea pregătirii profesionale cu unele informații din lucrările de specialitate (studii despre culoare, formă, compoziție, tehnici de lucru). Educatorea stăpânind problemele de limbaj plastic, va ști să-i conducă pe copii în activitatea lor creatoare, respectând pornirea lor firească, dar învățându-i să facă cu măiestrie tot ce este rezultatul mâinii lor.

În rândul educatoarelor, există și hărnicie și dragoste eternă pentru copii. Mediul de lucru este stimulator, este un mediu mereu primăvărat care inspiră creativitate atât copiilor cât și cadrelor didactice.

METODE MODERNE DE STIMULARE A ÎNVĂȚĂRII ȘI DEZVOLTĂRII PERSONALE

Mihaela Farcasanu

Scoala Gimnaziala Spiru Haret Oltenita

Învățământul românesc cunoaște o continuă transformare și renovare, în mod deosebit sub aspectul conținutului metodologiei și a strategiei de lucru.

Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare și conținut, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă, capacitățile și aptitudinile cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l activa cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acțiunile de predare-învățare-evaluare. Metodele tradiționale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suple. Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern. Îmbinarea eficientă a metodelor tradiționale și a celor moderne ține de tactul pedagogic al cadrului didactic.

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional. Metodele și tehnicile moderne se pot concretiza prin:

- Implicarea elevilor în situații de viață concrete;
- Realizarea de activități în aer liber (outdoor activities);
- Activități extracurriculare;
- Peer training (peer education) – formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate de elevi de aceeași vârstă, clasă, sex, orientare religioasă, etc.;
- E-learning;
- Folosirea muzicii, artei, desenului, jocului, teatrului ca metode de învățare;
- Dobândirea unor abilități de interacțiune între persoane – Team Building;
- Educația integrată;
- Learning by doing. Învățarea prin practică în situații concrete.

Metodele moderne activ-participative de predare-învățare-evaluare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință, să rețină mai ușor și pentru o perioadă mai lungă de timp noțiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învățat.

În orice domeniu de activitate este necesară cunoașterea proprietăților materiale cu care se lucrează pentru a utiliza tehnologia adecvată, cu atât mai mult în domeniul educației. Spiritul interdisciplinar în școală poate fi socotit un indice al procesului de modernizare. **Educația integrată** a apărut ca o reacție implicită și firească a societății la obligația sa de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale. Prin educația integrată se vizează mai ales obiective legate de școlarizarea normalizată a copiilor cu deficiențe senzoriale, fizice, intelectuale sau de limbaj, defavorizați socio-economic și cultural, copii cu tulburări psiho-afective și comportamentale, pentru a oferi un climat propice dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora, în limitele condiției umane și ale „eternului uman” (Ungureanu D.). În același timp, Ursula Șchiopu caracterizează fenomenul integrării ca fiind „o cuprindere, asimilare, închidere într-un tot a unui element care devine parte componentă a întregului și dobândește proprietăți specifice rezultate din interacțiunea și interdependența cu celelalte părți componente.” (Șchiopu, U., Verza, E.)

Integrarea școlară în sens larg este „un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar (clasa) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare.” (Cucoș, C.).

În același timp, învățarea în mediul virtual este ca o „școală altfel”, o școală care se caracterizează prin diversitate și complexitate. **Resursele web** contribuie la schimbarea tipului de predare dintr-un model static într-unul dinamic, în care joculețe simple cu potrivire de cuvinte, puzzle-uri, quiz-uri și multe alte tipuri de aplicații pot susține într-un mod atractiv învățarea. Folosirea unor jocuri didactice interactive în cadrul orelor prin intermediul unor aplicații digitale duc la îmbunătățirea rezultatelor școlare ale elevilor. Învățarea trebuie să continue dincolo de școală cu aceste **instrumente online** accesibile tuturor. În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității

educaționale, iar utilizarea instrumentelor și aplicațiilor digitale în procesul instructiv-educativ salvează timp, energie și captează atenția copiilor.

Platformele de eLearning sunt construite pentru a permite includerea materialelor de studiu, cât și activități, cu un scop: ambele sunt la fel de importante. Activitățile sunt mult mai atractive și eficiente pentru că permit trecerea dincolo de consumul de informație oferită prin materialele de studiu și se ajunge la o adevărată cunoaștere, care implică utilizarea informațiilor respective.

Pare tot mai evident distanțarea de metodele bazate pe memorare, în favoarea celor centrate pe participarea activă, în care profesorul devine un mediator, punându-se accentul pe spiritul de observație, intuiție, gândire, logică. Metodele alternative reprezintă în momentul de față o treaptă spre progres, deoarece cele mai importante finalități ale evaluării se concretizează în: capacități și cunoștințe, atitudini practice, sociale, capacitatea de a aprecia atât propria muncă cât și pe a celorlalți elevi ai clasei.

Investigația oferă posibilitatea elevului de a aplica în mod creativ cunoștințele însușite, pe parcursul unui interval mai scurt (un interval bine stabilit). Prin investigație se solicită rezolvarea unor probleme, unde elevul va fi nevoit să întreprindă un studiu: documentare, observarea unor fenomene, experimentarea.

Activitățile pe grupe permit dezvoltarea spiritului de echipă, posibilitatea de a rezolva simultan mai multe probleme sau de a da mai multe soluții, crearea unor efervescente datorită muncii în colectiv, schimbul de idei, opinii, păreri etc. Metoda investigației e un instrument esențial de analiză și apreciere acunoștințelor dobândite, a gândirii și a personalității elevului.

Autoevaluarea are drept scop să-i ajute pe elevi să-și dezvolte capacitățile de autocunoaștere și de autoevaluare, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învățării, să-și dezvolte un program propriu de învățare.

Portofoliul reprezintă un instrument de evaluare extrem de complex, ce include experiența și rezultatele obținute și prin alte metode de evaluare. El poate fi considerat pe bune dreptate "cartea de vizită" a elevului, prin care profesorul poate să-și urmărească progresul de-a lungul unui interval mai lung de timp.

Prin noile metode de evaluare se urmărește diversificarea controlului activității școlare având ca finalitate formarea unor competențe operaționale în mai multe domenii. Evaluarea trebuie să stimuleze elevii, să evidențieze progresul și nu incapacitatea lor de a realiza anumite cerințe școlare.

Metoda instruirii asistată de calculator este o metodă didactică în care predomină acțiunea de programare specială a instruirii, oferind accesul la informațiile și cunoștințele cele mai noi, este o metodă eficientă de predare, învățare și evaluare a cunoștințelor, instruire și formare permanentă.

Metoda Learning by doing promovează învățarea experiențială, încurajează auto-învățarea, aduce schimbare față de metoda monotonă a prelegerii, completează teoria, duce la perfecțiune și vine deseori cu munca în grup, ceea ce ajută la dezvoltarea cooperării și a spiritului de echipă.

Prin metoda **peer-to-peer** participanții învață prin interacțiunile dintre ei. În acest mediu ei se situează pe același nivel – nici unul nu este desemnat pentru rolul tradițional de profesor sau elev. În schimb, oricine are o cunoaștere specifică despre, sau experiență cu un subiect anume, poate lua rolul de mentor, în orice moment. Mentorii furnizează sensul structural pentru a dirija învățarea, lucru pe care ei îl fac ascultând empatic și întărind motivația intrinsecă, pentru a ajuta "elevul" să își descopere vocea, chemarea sau pasiunea. O dată ce acea pasiune sau interes specific a fost dezlănțuită, interacțiunile constante dintre membrii grupului, cu diferitele lor abilități și talente, funcționează ca un fel de amplificator fără pereche, furnizând numeroase ieșiri (conexiuni), resurse, ajutând la învățarea mai profundă a fiecăruia.

În concluzie, pentru a se adresa tuturor elevilor și pentru a deveni deschisă, flexibilă, adaptată și orientată spre fiecare și pentru toți, educația trebuie să presupună în practică o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învățare socială și valorizarea relațiilor pozitive în educație.

Metodele de învățământ constituie instrumente de prim rang în mâna educatorului, sunt calea eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar eforturile cadrului didactic și ale elevilor.

Profesorul trebuie să utilizeze nu doar metodele de învățământ, ci strategiile didactice care să identifice și să sprijine rezolvarea dificultăților de învățare în clasă, dar să-l și implice pe elev în procesul de învățare, urmărindu-se astfel dezvoltarea gândirii, stimularea creativității și a interesului pentru învățare.

Stimularea Creativității La Vârsta Preșcolară

Florentina Miron

Scoala Gimnaziala Petrache Blindu Ciuslea

Creativitatea ca valoare formativă esențială ocupă un loc foarte important în dezvoltarea personalității copilului. Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin creare care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște și a fost introdus în psihologie de G. W. Allport. În opinia lui creativitatea nu poate fi limitată doar la unele din categoriile de manifestare a personalității, respectiv la aptitudini, atitudini sau trăsături temperamentale.

Învățământul modern pune la dispoziția copilului metode și principii moderne care reușesc să dezvolte spiritul creativ la copii, punându-i în situație de a descoperi, de a crea, de a interpreta unele soluții. La vârstă preșcolară singurul nivel care poate fi atins este acela al creativității expresive care se caracterizează printr-o exprimare liberă și spontană. La aceasta vârstă chiar dacă creația nu are valoare, este foarte importantă pentru formarea și devenirea umană. De aceea copilul preșcolar trebuie încurajat să aibă manifestări independente și originale în răspunsuri. Pentru a pune în valoare potențialul creativ al copiilor, educatoarea trebuie să folosească metode active care pun accentul pe libertatea în gândirea a acestora, metode prin care să devină participanți la găsirea răspunsurilor, să aibă libertatea de a avea inițiativă.

Sunt copii care au un potențial creativ destul de dezvoltat, cu imaginație creatoare care se deosebesc de cei cu fantezii mai puțin dezvoltate. Creativitatea verbală la copiii preșcolari este uneori surprinzătoare. Când un termen le lipsește din vocabular, copilul crează cuvinte noi reușind uneori să ne surprindă prin originalitatea de care dau dovadă. Cu mare ușurință reușesc să înlocuiască unele silabe din cuvinte. Copiii preșcolari încearcă timid dar cu muzicalitate să formeze rime scurte, poezii, cântecele, mici dramatizări, ghicitori. Au o deosebită capacitate de a crea povești prin puterea lor de fabulație, povești cu început dat pe care ulterior ei să le continue, povești după un șir de ilustrații sau povești din imaginația lor.

Folosind metoda problematizării reușim destul de ușor să scoatem la iveală partea creativă a fiecărui copil. Preșcolarul are posibilitatea să creeze mai ușor atunci când cunoaște mai multe lucruri și fenomene.

Exista mai multe posibilități de formare a unei personalități creative. Consider că una dintre cele mai eficiente la vârstă preșcolară este dezvoltarea creativă prin activitățile practice. Aici își pun amprenta realizând lucruri noi și originale fiind puși în situația de a crea.

Dezvoltarea creativității copiilor am considerat-o întotdeauna prioritară și cred că absolut toate activitățile pot fi deosebit de creative. Din această cauză am folosit frecvent metode de lucru care să-l antreneze, să-l ajute să socializeze, să-și împărtășească ideile.

Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât aceasta acțiune începe la o vârstă mai mică (prin modalități concrete, adaptate particularităților de vârstă și individuale ale subiecților) și continuă de-a lungul anilor, cu atât vă fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase.

Societatea în continuă transformare și dezvoltare presupune efort creativ din partea tuturor indivizilor. Din acest motiv, valorile formative trebuie dezvoltate de la cea mai fragedă vârstă.

SENARIUL ZILEI

Jenica Siteavu

Gradinita Cu Program Normal aurel Marinescu Cobadin

La întâlnirea de dimineață copiii vor fi așezați în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei. Pe fundal se aud colinde

Activitatea debutează cu **întâlnirea de grup**.

Copiii răspund salutului și se salută reciproc.

Pentru **spargerea gheții**, le voi spune copiilor o ghicitoare despre toamnă: Cel care va ghici primul, va fi ales copilul zilei, care va face prezența, numind copiii care sunt în sala de grupă.

Se va completa **Calendarul Naturii**, se va aminti anotimpul în care suntem, lunile acestuia și câteva caracteristici, ziua săptămânii și simbolul potrivit vremii.

Împărtășirea cu ceilalți: Fiecare copil este invitat să spună ce dorește să-i aducă Moșul Nicolae.

Activitatea de grup se va realiza prin cântecul „Am o casuță mică!”

Noutatea zilei: Le voi povesti o întâmplare:

“Aseară mi-a apărut în vis Andre, spiridușul Moșului Nicolae. Era foarte supărat.

- De ce plângi ? I-am întrebat.

- Sunt supărat că Moș Nicolae a fost închis în căsuța lui cu trei uși fermecate care nu se pot deschide decât îndeplinind anumite sarcini pe care eu nu le pot realiza singur.

- Stai liniștit, i-am spus! Copiii grupei mari te vor ajuta.”

Voi descoperi panoul cu o căsuță.

Voi anunța tema: Vom pleca în călătorie pentru a-l elibera pe Moș Nicolae.

Aventura abia acum începe, deoarece odată ajunși pe tărâmul Moșului, copiii vor deschide trei uși fermecate și vor răspunde sarcinilor date.

Spiridușul le va fi copiilor de ajutor, explicându-le sarcinile și îndrumându-i mereu.

Călătoria începe cu activitatea pe centre:

- **ARTĂ** - vor picta obiecte de artă populară, lucrând curat și îngrijit, pentru a realiza lucrări estetice;
- **JOC DE MASA** - vor îmbina piese puzzle și vor găsi traseul corect din labirinturi, manipulând cu grijă materialele pentru a realiza tablouri pentru Moș Nicolae;
- **JOC DE ROL** - vor face prăjituri pentru Moș Nicolae, folosind materialele puse la dispoziție și păstrând normele igienico-sanitare care se impun;
- **CONSTRUCȚII** - vor realiza cu materiale sintetice și din natură o machetă, mânuind cu atenție materialele, cooperând creativ și eficient cu colegii.

Tranzitie Ds

La domeniul *Științe*, în activitatea de Cunoașterea mediului copiii se vor întrece într-un joc didactic cu tema „*Ce știm despre*”, identificând, denumind și descriind portul popular, obiecte de artă populară și unele obiceiuri legate de Moș Nicolae.

Tranzitie DOS

La domeniul *om și societate* – activitate practică copiii sunt rugați să șnuruiască și să își decoreze ciorăpelul. Încheiem ziua cu **Cântec joc și voie bună, așa petrec românii**-euritmie.

Proiect Activitate

Nursen Emurla

Grădinița Cu Program Normal Aurel Marinescu Cobadin

PROIECT DIDACTIC

GRUPA: MARE

TEMA ANUALĂ: “ Când, cum și de ce se întâmplă?”

DOMENIUL DE ACTIVITATE Domeniul științe- activitate matematică

TEMA ACTIVITĂȚII : Spune cât ne arată cifra?

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe și deprinderi

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

FORMA DE ORGANIZARE: Frontală, pe grupe;

SCOPUL ACTIVITĂȚII :

- consolidarea cunoștințelor dobândite cu privire la numerația în limitele 1-5 și formarea șirului crescător și descrescător (de la 1 la 5 și de la 5 la 1);

- consolidarea deprinderii de a raporta numărul la cantitate și cantitatea la număr;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

O1- să numere în șir crescător și descrescător în limitele 1-5;

O2- să raporteze numărul la cantitate și cantitatea la număr;

O3- să stabilească ordinea în șirul numeric al numărului;

O4- să compare numerele stabilind vecinii lor;

SARCINA DIDACTICĂ: -să recunoască și să denumească cifrele în intervalul 1-5 prin numărare conștientă în ordine crescătoare și descrescătoare; să asocieze jetonul cu numărul corespunzător răspunsului corect;

-să realizeze corespondența număr- cantitate;

-să observe cu atenție mulțimile formate;

ELEMENTE DE JOC: surpriza, mânuirea materialului, cooperarea între participanți, recompensarea cu aplauze;

REGULILE JOCULUI:

Copiii încep și termină lucrul la semnalul educatoarei.

Rezultatul unui copil este al echipei întregi și se răsplătește cu aplauze, se aplaudă rezultatul bun.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE SI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, jocul, demonstrația, problematizarea;

MIJLOACE ȘI MATERIALE :surpriza, jetoane cu cifre, jetoane cu baloane și baloane desenate cu cifre;

RESURSE DE TIMP : 30-40 minute

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă;

BIBLIOGRAFIE :

- ~ „*Programa activităților instructiv educative în grădinița de copii*”, Ed V&I Integral, Bucuresti, 2000;
- ~ Ana A.,Cioflica S. M., „ *Jocuri didactice matematice*”,Îndrumător metodic, Ed. Emia, 2000;
- C. Petrovici, „*Didactica activităților matematice în grădiniță*”- Editura Polirom, 2014;

Proiect De Activitate

Alina Simion

Gradinita Cu Program Normal aurel Marinescu Cobadin

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 4-6 ani, nivel II

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/suntem? ”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Mâncăm sănătos”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DȘ+DEC

DISCIPLINA: Cunoașterea mediului+Activitate practica

TEMA ACTIVITĂȚII: „ Hrană sănătoasă”+”Coșul sănătății”

FORMA DE REALIZARE: joc didactic+salata de fructe

TIPUL DE ACTIVITATE: predare-invatare

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: - Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare
- Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE: - Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului

- Manifestă creativitate în activități diverse

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Cunoașterea alimentelor sănătoase corpului uman și dezvoltarea creativității

OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII:

O1: Sa recunoasca fructe/legume din imagini

O2: Sa descrie fructele si legumele

O3: Sa exemplifice alimente sanatoase și alimente nesanoase

O4: Sa rezolve sarcinile de lucru

O5: Sa realizeze o salata de fructe

STRATEGIA DIDACTICĂ

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, demonstratia, observatia,descrierea, metoda RAI

RESURSE MATERIALE: girafa Ola, cartonase cu fructe si legume, minge, diverse fructe, farfurie, toculator, cutit plastic, lingura, fructe si legume proaspete, penar

RESURSE UMANE: 20 preșcolari

1. **RESURSE TEMPORALE:** o zi

2. **FORME DE EVALUARE:**Continuă-aprecieri ale comportamentului verbal si nonverbal, aplauze

SARCINA DIDACTICĂ: Recunoaste si descrie fructul sau leguma din imagine

REGULILE JOCULUI: Sarcinile date vor fi rezolvate de copiii numiți de educatoare, dintre cei care au ridicat mâna în prealabil și nu în cor. Fiecare raspuns va fi aplaudat.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, aplauzele, premiarea răspunsurilor corecte cu buline, stimulente oferite la finalul activității.

-Educatorea le prezintă copiilor musafirii din sala de grupă.

-Se va realiza prin prezentarea unei cutii de cadouri – surpriză

-girafa Ola a venit la noi in grupa sa participe la activitati

-Preșcolarii sunt rugați de girafa Ola să-i găsească și lui un prieten pentru că este singur și nu are cu cine

-Se vor anunța: tema, obiectivele și modul de desfășurare a activității.

Astazi vom juca jocul Hrana sanatoasa si vom face o salata de fructe.

Explicarea regulilor jocului: educatoarea descoperă un penar ce contine cartonase reprezentand fructe si

Copilul în dreptul căruia se va opri penarul la semnalul educatoarei va scoate un cartonas si il va descrie.

La semnalul educatoarei penarul pornește și ea spune: **PENARUL VA PORNI ȘI LA ... SE VA OPRI!**

Jocul de probă: Se va desfășura un joc de probă pentru a verifica dacă toți copiii au înțeles regulile jocului.

Executarea jocului: Jocul continuă, copiii denumind cartonasele si deosebesc fructele de legume.

Varianta 1 : In perechi, copiii dau exemple de fructe si legume preferate.

Varianta 2 : Prescolarii sunt legati la ochi cu un fular. Isi aleg de pe farfurie un fruct sau o leguma si trebui

Varianta 3: Sa gaseasca jumatatea fructului sau a legumei.

Intru-un bol se amesteca fructele taiate de fiecare prescolar, rezultand salata de fructe.

Metoda RAI-raspunde-arunca-interogheaza

Aruncam mingea de la unul la altul dand exemple de fructe si legume.

-Sunt emise aprecieri verbale și autoaprecieri asupra modului de lucru, a comportamentului copiilor.

-Copiii primesc recompense

„Vine, Vine Mos Craciun!”

NEISE MEMET

Liceul Cobadin

GRADINITA: cu program normal Cobadin

PROPUNATOR: inst.MEMET NEISE

NIVEL: 1

TEMA DE STUDIU: Cum este, a fost si va fi pe acest pamant?

TEMA SAPTAMANII: Pe la case colindam...

TEMA ZILEI: „Vine, vine Mos Craciun!”

TIPUL ACTIVITATII: de consolidare- evaluare de cunostinte, priceperi si deprinderi

La **intalnirea de dimineata**, copiii vor fi asezati in semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toti membrii grupei. Pe fundal se aud colinde.

Activitatea debuteaza cu *intalnirea de grup*.

Copiii sunt salutati prin intermediul versurilor: „Dimineata a sosit,/ Toti copiii au venit./ In cerc sa ne adunam, / Cu totii sa ne salutam!/ Buna dimineata, copilasi,/ Cumintei si dragalasi!/ Ma bucur ca suntetotii aici./ Iata! A si-nceput o noua zi!/ Buna dimineata, dragi copii!”

Copiii raspund salutului si se saluta reciproc.

Pentru *spargerea ghetii*, le voi spune copiilor o ghicitoare despre iarna: „In usoare valuri/ Albe de craiasa,/ Cu cercei de turturi/ Si pantofi de argint,/ Si-a adus pe sanii/ Nazdravan colind./ A gatit copacii pentru sarbatoare,/ Caselor scufite albe le-a croit,/ Cine oare, cine a venit?”

Cel care va ghici primul, va fi ales copilul zilei; el va face prezenta, numind copiii care sunt in sala de grupa.

Se va completa *Calendarul Naturii*, se va aminti anotimpul in care suntem, lunile acestuia si cateva caracteristici, ziua saptamanii si simbolul potrivit vremii.

Impartasirea cu ceilalti: fiecare copil este invitat sa spuna ce isi doreste de la Mos Craciun.

Activitatea de grup se va realiza prin cantecul: „Am o casuta mica”.

Noutatea zilei. Copiii vor asculta o mica povestire:

„Inainte sa ajung la gradinita, m-am intalnit cu un spiridus. Ghiciti unde pleca! Mi-a spus ca pleaca la Castelul lui Mos Craciun sa duca scrisorile pe care copiii cuminti i le-a trimis. I-am adus aminte spiridusului sa ii spuna lui Mos Craciun ca si grupa mijlocie il asteapta cu nerabdare. Mi-a promis ca va veni, dar, mai intai copiii grupei mijlocii vor trebui sa rezolve niste sarcini, pe care mi le-a dat mie. Voi trebuie sa le rezolvati pe rand ca sa vina Mosul la voi.”

Prima sarcina va fi **activitatea pe centre**:

- BIBLIOTECA: vor povesti dupa suportul intuitiv, formulandpropozitii, vor rezolva sarcina de pe fisa, cooperand eficient, iar la final vor realiza o carticica de iarna;
- ARTA: vor realiza ornamente pentru brad, pastrand ordinea si disciplina, realizand lucrari originale;
- JOC DE MASA: vor imbina piese de puzzle, vor gasi traseul corect din labirinturi, manipuland cu grija materialele puse la dispozitie si cooperand cu colegii.

TRANZITIE DS

A doua sarcina a lui Mos Craciun va fi la DOMENIUL STIINTE, in *Activitatea Matematica*, unde copiii vor impodobi bradul, intrecandu-se intr-un joc didactic captivant cu tema: „**Vine, vineMosCraciun!**”, identificand ornamentele pentru brad si numarul lor.

TRANZITIE DOS

A treia sarcina a lui Mos Craciun va fi la DOMENIUL OM SI SOCIETATE, in *Activitatea Practica*, cu tema: „**Coronite de Craciun**”, unde copiii vor decora o coronita de Craciun, lipind siluete de stelute de diferite marimi.

Ziua se incheie cu a patra sarcina a Mosului, la *Activitatile Liber-Alese*, **euritmie**, unde copiii vor dansa, realizand pasii de dans invatati.

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

Daniela Constantinescu

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Pedagogia ne învață că fiecare copil e unic, valoros, capabil de performanță, în funcție de propria lui dezvoltare, capabil de învățare din perspectiva propriului potențial.

Într-adevăr, mai cumiți sau mai năzdrăvani, din orice mediu social ar proveni, copiii au toți dreptul la educație, la șanse egale la învățatură, indiferent de sex, rasă, etnie, religie. Educația este un fenomen social, specific uman, și reprezintă valorile cele mai importante ale societății, care s-au structurat și restructurat în timp.

Fie că vorbim despre ciclul primar, gimnazial, liceal, postliceal sau universitar, este necesară respectarea unei discipline stricte. Pentru a menține o bună disciplină, este important ca, încă de la început, copiii să știe că există limite care nu trebuie depășite și reguli care trebuie respectate. Este totuși extrem de importantă desfășurarea activității într-o atmosferă de încredere și respect. Ar trebui, așadar, acordată importanța cuvenită atât valorii legăturilor și relațiilor umane dintre elev și profesor/educator/învățător, cât și între elevi.

Este bine știut că pentru fiecare dintre noi a existat la un moment dat un profesor, un educator care a fost ales ca model în viață. În general, profesorii își pun amprenta asupra elevilor. De aceea, este esențial ca dascălii să caute să înțeleagă copiii, să caute „ceva” bun, valoros, din fiecare copil, să ajungă, dacă se poate, la inima fiecăruia, să se facă plăcuți deoarece copiii nu învață de la cei pe care nu îi plac.

Orice educator/învățător încearcă să descopere cum să crească încrederea unui copil în propriile puteri și, în același timp, să obțină progres în procesul de educație, astfel încât la sfârșitul anului școlar rezultatele să fie optime. Este important să convingem noile generații că educația schimbă destine, că toți copiii își pot schimba viața și pot realiza lucruri minunate dacă studiază. Să îi facem să înțeleagă că școala le oferă cel mai prețios dar: accesul la informație. Să-i ajutăm să realizeze că pot face orice, pot înțelege foarte multe lucruri, pot rezolva mai multe probleme, își pot clarifica o serie de întrebări, își pot propune țeluri pe care mai apoi le pot atinge, în funcție de puterea de înțelegere și de puterea de muncă a fiecăruia.

Orice copil are imaginație. Fiecare se visează, pe rând, supererou, medic, aviator sau orice alt salvator de vieți și aducător de progres. Imaginația deschide căi nebănuite, iar visurile celor mici devin din ce în ce mai îndrăznețe odată cu vârsta și cu acumularea de noi și noi cunoștințe. Albert Einstein sublinia că, în opinia sa, în ceea ce privește sporirea forțelor creatoare ale omului imaginația este mai importantă decât gândirea. Și dacă imaginația deschide larg porțile visării cu ochii deschiși, intervine creativitatea – a profesorului și/sau a elevului- care aduce o abordare științifică, de noutate, bazată pe cunoaștere, pe experimentare și pe învățare continuă, pentru a face ca visele să devină realitate. De la Icar- cel care visa să zboare cu aripi de ceară- până în zilele noastre, oamenii au imaginat fel de fel de posibilități pentru a atinge un vis - Pământul văzut de sus. Însă fără creativitatea câtorva oameni motivați, care au studiat și și-au dedicat întreaga viață studiului și experimentelor, cu o puternică dorință de a reuși, poate că astăzi nu am fi putut reduce distanțele și nu am fi putut atinge visul strămoșilor noștri. Aceeași creativitate ne-a oferit îndeplinirea unor dintre dezideratele imaginate de-a lungul timpului de Leonardo da Vinci (de pildă, elicopterul) sau Jules Verne - „Ocolul Pământului în 80 de zile” sau chiar mult, mult mai puțin, zborul „De la Pământ la Lună”, realizarea unei călătorii de „20.000 de leghe sub mări”. Aceeași creativitate ne-a oferit telefonul mobil, comunicarea on-line și ne deschide perspective multiple în viitor.

Stimularea creativității este importantă și se realizează, mai ales la vârstele mici, în principal prin joc, prin ascultarea de povești, prin solicitarea adresată celor mici de a repovesti cele ascultate sau de a relata diverse povești și evenimente, prin lectura după imagini, prin citit, prin executarea de desene după o temă dată sau urmărind propriile idei, prin rezolvarea diferitelor probleme, dar și prin realizarea predării de noi cunoștințe într-o manieră accesibilă și atractivă, care menține în permanență trează atenția celor mici. Îmbinarea metodelor de predare tradiționale cu cele noi, moderne, este o provocare continuă atât pentru profesor, cât și pentru elevi. Jocul didactic se evidențiază între metode, trezind în sufletul celor mici dorința de a învăța lucruri noi, stimulând atât gândirea cât și afectivitatea, provocând competitivitatea colegială, dar și spiritul de echipă, motivându-i pe cei mici pentru a câștiga, oferind posibilitatea manifestării creativității, însă nu sunt de neglijat nici problematizarea, care dezvoltă capacitatea elevului de a pune și de a-și pune întrebări și de a încerca să răspundă la ele, nici brainstorming-ul, care deschide perspective uneori neașteptate, nici alte metode alternative, agreate de cei mici (spre exemplu metoda RAI, care oferă elevilor posibilitatea verificării și consolidării atât a

propriilor cunoștințe, cât și a cunoștințelor colegilor).

Matematica deschide perspective interesante pentru cei mici, care descoperă numărul, ordonarea, compararea, rezolvarea de probleme, oferindu-le posibilitatea de a pune propriile întrebări și satisfacția de a oferi răspunsuri, iscând dorința de a crea noi probleme pe care le vor propune spre rezolvare. Alternarea metodelor tradiționale cu cele moderne aduce un plus de atractivitate lecțiilor.

Cititul ocupă un loc important în viața de zi cu zi. Creativitatea poate fi dezvoltată prin citit, care deschide larg porțile imaginației. Poveștile deschid ochii minții, ce plămăiește viziuni pe care elevul încearcă să le redea prin desen sau prin scris, realizând compuneri sau poezii. În astfel de situații se împletesc imaginația, creativitatea, cunoștințele acumulate, motivația, afectivitatea, rezultatele -unele dintre ele remarcabile - oferind celor implicați încredere în sine, motivație pentru învățare, <, sete de cunoaștere, dorința de a se autodepăși.

Acești copii participă cu drag la lecții, sunt implicați, își exprimă ideile în mod direct, sunt activi, deschiși și cooperanți. Iar țelul suprem al unui profesor acesta este: de a face ca fiecare elev să vină cu drag la școală și să plece în fiecare zi cu o informație pe care să o rețină și, ulterior, să o poată folosi. Dar, mai mult decât orice, este important ca fiecare elev să-și folosească atât creativitatea, cât și cunoștințele acumulate pentru a-și urma drumul în viață și pentru a-și atinge visele.

Bibliografie:

Sterian, Mihaela; Nicoară, Dan—*Psihologie generală- Editura ProUniversitaria București 2017*

Tudor, Marin—*Pedagogie- Editura ProUniversitaria București 2018*

Eu Și Emoțiile Mela

Loredana Mariana Creanga

Scoala Gimnaziala Pirjol

Eu și emoțiile mele

Perioada micii școlarități este o perioadă în care viața copiilor este guvernată de schimbări. Abilitatea de gestionare a emoțiilor negative în relațiile interpersonale începe a se forma din familie, apoi odată cu intrarea copilului la grădiniță și se continuă în etapa micii școlarități. Copiii trăiesc evenimente minore și majore, experimentează emoții negative asupra cărora dacă nu învață să exercite control, pot determina drept consecințe comportamente dezadaptative: agresivitate, lipsă de toleranță reciprocă, interiorizare și multe altele. Grupul țintă al intervenției cuprinde elevii de clase primare, care manifestă un deficit în gestionarea emoțiilor, manifestându-se prin comportament agresiv, lipsă de toleranță, interiorizare în relațiile cu colegii, cu profesorii, cu familia. De exemplu, unii dintre ei adoptă un comportament agresiv când doresc să ia obiecte de la alți copii(le smulg din mână), alții, pentru a scăpa de situațiile, în care sunt tachinați, hărțuiți, amenințați. Copiii provin din familii care, la rândul lor, manifestă deficit de abilități sociale adecvate: comportament agresiv în relațiile dintre părinți, în relațiile cu copiii, utilizează amenințarea, pedeapsa, ignoră nevoile de bază ale copiilor, comportamente opuse satisfacerii nevoilor emoționale ale copiilor, a comunicării asertive și a disciplinării pozitive. Capacitatea de a construi și a menține relații interpersonale sănătoase oferă copiilor o rampă de lansare importantă pentru etapa de adult. Mediul școlar oferă oportunități de dezvoltare a rezilienței, a stării de bine și de satisfacere a nevoii de stabilitate și predictibilitate, acesta din urmă fiind factorul indispensabil construirii sentimentului de siguranță la elevi.

Factorii de formare și dezvoltare a problemei identificați, îi reprezintă factorii de natură intrapersonală(biologici și cognitivi) și cei de natură interpersonală(mediul familial și mediul educațional). Există copii care sunt incapabili să respecte regulile, manifestă agresivitate, iar alții sunt retrași, interiorizați, evită relaționarea cu colegii, cu persoanele cunoscute, trăsături tempermentale care reprezintă factori ce contribuie la dezvoltarea deficit al competențelor emoționale, însă ele pot fi compensate de către familie și școală. Factorii cognitivi influențează în cea mai mare măsură dezvoltarea abilităților emoționale. Impactul mediului familial al mediului școlar, factorii interpersonali, îl găsim evidențiat prin relațiile copiilor cu colegii, cu profesorii, familia, cu alți adulți reprezentativi din viața lor.

Factorii de risc din mediul familial sunt reprezentați de: cunoașterea insuficientă de către părinți a particularităților dezvoltării copilului, comunicarea defectuoasă dintre părinți, dintre părinți și copii manifestată prin critică, amenințări, insultă, etichetări, refuzul în acceptarea problemelor copilului, lipsa exprimării afecțiunii față de copii, neglijarea întăririle negative(pedepse, sancțiuni), violență fizică sau verbală, inconsecvența în respectarea regulilor, așteptări nerealiste, stilurile parentale nepotrivite, stresul familial intern și extern. Chiar și în mediul educațional pot apărea factori de risc: așteptări nerealiste din partea profesorilor, aplicarea metodelor de disciplinare nepotrivite(critici, pedepse, sancțiuni) în locul disciplinării pozitive, lipsa empatiei, a asertivității în relațiile cu elevii, marginalizarea din partea colegilor, grupul de prieteni.

Lipsa controlului asupra emoțiilor la copii din ciclul primar poate conduce la imagine de sine negativă, sentimente de izolare și singurătate, timiditate, asumarea violenței ca formă acceptabilă de rezolvare a problemelor, marginalizare, performanțe școlare scăzute.

Bucuria Lecturii

Raluca Deliu

Scoala Gimnaziala Nr. 30 Brasov

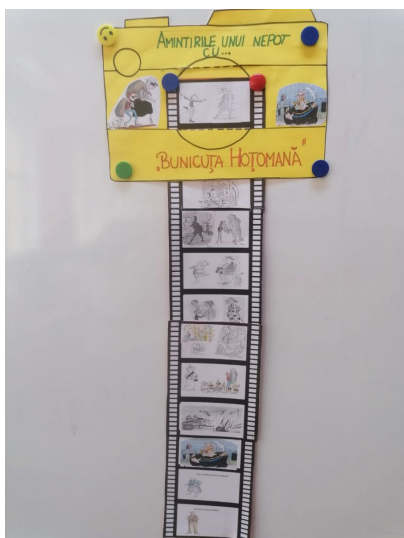
La începutul anului școlar, fiind în clasa a III-a, am stabilit că lectura trebuie să ocupe un loc important în cadrul activităților pe care le desfășurăm. Astfel, am hotărât să marcăm momentul în care am terminat de citit o carte printr-o activitate specială, care să pună în valoare atât povestea, cât și personajele care iau parte la acțiune. Ceea ce părea la început plictisitor și foarte solicitant, s-a dovedit pe parcurs a fi un moment extrem de așteptat, în care buna dispoziție și încântarea nu au ezitat să apară.

Orele de lectură, pe care le desfășurăm, sunt încărcate de mister și provocări pe tot parcursul lor. Până în acest moment am reușit să punem în valoare acțiunea personajelor din patru cărți.

Am dat startul lecturii cu o poveste extrem de captivantă și îndrăgită de elevi, **DOCTORUL AUMĂDOARE, Kornei Ciukovski**, în cadrul căreia elevii au avut posibilitatea să reconfigureze traseul pe care personajul principal l-a parcurs, alături de prieteni, pe drumul aventurii sale.

Aventura a continuat, iar cartea **BUNICUȚA HOȚOMANĂ**, scrisă de David Walliams, i-a făcut pe elevi să trăiască și să experimenteze un cumul de trăiri ca : bucurie, confuzie, încântare și tristețe. Am hotărât să abordăm povestea din perspectiva amintirilor „unui nepot cu BUNICUȚA HOȚOMANĂ”, inserând momentele esențiale din poveste pe un film foto, pornind de la ideea că pozele sunt cele care păstrează vii amintirile și experiențele noastre.

MICUȚUL NOCOLAS, de Goscinyy Sempe, a fost cel care ne-a arătat bucuriile unei copilării încărcate cu acțiuni permise și mai puțin permise între colegi, pentru care strânsa legătură de prietenie triumfă în orice circumstanță. Astfel, am deschis cu nerăbdare „porțile lecturii” și am pătruns în „lumea micuțului Nicolas” retrăind momentele pe care năzdrăvanii elevi le-au experimentat pe parcursul cărții.

Ultima lectură a fost **MATILDA**, scrisă de **Roald Dahl**. Această minunată carte ne-a oferit oportunitatea de a analiza și de a compara „lumea noastră” cu cea a personajoului principal. Astfel, organizați în echipe, am privit din dublă perspectivă școala, directorul, cadrul didactic și părinții.

Aventura noastră va continua, pe urmele personajelor, în locurile în care totul este permis, poveștile.

Tratarea Diferențiată În Procesul Educațional

Nicoleta Andreea Popa

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 56

Chiar dacă preșcolarii/elevii sunt de vârste apropiate sau chiar de aceeași vârstă, între aceștia există foarte multe diferențe, și anume caracteristici care dau identitatea fiecăruia și fac grupul mai diversificat. „Atunci când copilul are o problemă de dezvoltare sau învățare, aceasta trebuie privită ca o particularitate individuală și ca un prilej de învățare. Cu alte cuvinte, fiecare problemă trebuie văzută ca o situație de învățare”. (Albulescu & Catalano, 2019, p. 160)

Tratarea diferențiată în educație presupune „a organiza interacțiunile și activitățile în așa fel încât fiecare elev să fie constant sau cât mai frecvent confruntat cu situațiile didactice cele mai fecunde pentru el” (Perrenoud, 1995, p. 29). Diferențierea și individualizarea în procesul educațional trebuie să aibă ca punct de pornire cunoașterea copilului, nu ca o acțiune în sine, ci ca premisă în sprijinirea formării personalității copiilor. (Albulescu & Catalano, 2019)

Astfel, cunoașterea copilului devine condiția indispensabilă a diferențierii și individualizării, care se caracterizează prin:

1. Dezvoltarea generală a organismului;
2. Nivelul de dezvoltare a diferitelor procese psihice;
3. Ritmul de dezvoltare;
4. Caracteristicile personale (afectivitate, voință etc.);
5. Experiența personală și amprenta mediului sociocultural căruia îi aparține copilul. (Albulescu & Catalano, 2019)

Autoarea Ecaterina Vrășmaș, în lucrarea **Educația copilului preșcolar**, a elaborat un program de educate timpurie individualizat prin jocurile și activitățile din grădiniță. Conform acestui program, educatoarea de la grupă este cea care:

- Planifică, organizează și desfășoară activități instructiv-educative care corespund nevoilor de dezvoltare ale copiilor.
- Pornind de la cunoașterea fiecărui copil în parte, se concentrează pe activități în cadrul cărora fiecare copil este antrenat, valorizat și evaluat. Construiește ocazii de joc pentru preșcolari, care întâmpină necesitățile, dorințele fiecărui copil.
- Utilizează metode de predare, învățare și evaluare individualizate și în perechi sau în grupuri mici, pentru a stimula dezvoltarea personalității copilului și particularitățile fiecăruia.

Amenajarea spațiului educativ este esențială în activitatea preșcolarii, și anume centrele tematice care cuprind materialele și jucăriile pe care copiii le vor utiliza. Etichetarea spațiului și împodobirea lui cu cu materiale realizate chiar de preșcolari îi fac pe acestia să se simtă importanți și li conferă un sentiment de apartenență la grup. Varietatea și flexibilitatea materialelor didactice reprezintă o tehnică eficientă de individualizare. Utilizând materiale adaptate și schimbându-le periodic, educatoarea asigură o continuă adaptare a mijloacelor de învățământ la nevoile de învățare ale copiilor. (Albulescu & Catalano, 2019). În concluzie, tratarea diferențiată în cadrul procesului de învățământ presupune o revalorizare profesională și o responsabilitate deosebită a personalului didactic. Astfel, educatoarei îi revin mai multe atribuții: să cunoască foarte bine preșcolarii și grupa în general; să coreleze curriculumul cu particularitățile individuale și de vârstă ale copiilor; să analizeze, să utilizeze resursele pe care le are la dispoziție și să identifice noi resurse, confecționând materialele didactice proprii; să stabilească obiectivele de dezvoltare ale grupei și ale fiecărui copil în parte; să creeze un climat ambiental pozitiv; să comunice eficient cu toți partenerii (copii, colegi, părinți, membri ai comunității, autorități locale etc.) (Albulescu & Catalano, 2019)

Bibliografie:

1. Albulescu, I.; Catalano H., (2019), *Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar – Ghid pentru pregătirea examenelor de titularizare, definitivat, gradul didactic II*, Editura Didactica Publishing House, București
2. Perrenoud, P., (1995) *La pédagogie à l'école des différences. Fragments d'une sociologie de l'échec*, E.S.F., Paris
3. Vrășmaș, E., (1999), *Educația copilului preșcolar*, Editura Pro Humanite, București

Copiii Cu CES

Maria Irimus Jurcut

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 45

„Fiecare copil are caracteristici, interese, abilități și cerințe de învățare unice și de aceea, pentru ca dreptul la educație să aibă un sens, atunci trebuie concepute sisteme educaționale și trebuie implementate programe educaționale care să țină seama de extrem de marea diversitate a acestor caracteristici și cerințe” (Declarația de la Salamanca, UNESCO, 1994, p. 8)

În funcție de particularitățile și de nevoile sale, fiecare copil prezintă pentru cadrul didactic anumite cerințe educative. Acest lucru este valabil pentru absolut toți copiii, indiferent că sunt considerați obișnuiți, ori de excepție, situați la extremele superiorului sau cu probleme serioase în dezvoltare. Copiii prezintă diferențe importante în dezvoltarea lor fizică, psihică, socială și culturală. Ei sunt diferiți prin (Vrăsmaș, 2014):

- ritmul personal de creștere și dezvoltare;
- nivelul de dezvoltare;
- stilul de experimentare și învățare;
- particularitățile determinate de ereditate;
- trasăturile personale imprimare deja de mediul familial;
- experiența de viață.

Așadar, sfera conceptului CES este mult mai mare decât cea a dizabilității. Nu întotdeauna dizabilitatea înseamnă și CES: nu toți copiii cu dizabilități au CES, așa cum nu toți cei care au CES prezintă dizabilități. În această categorie există mai multe situații ale copiilor (OCDE, 1995):

1. Categoria A - cuprinde cerințele derivate din dizabilități – inclusiv subcategoriile tradiționale.
2. Categoria B – se referă la cerințele determinate de dificultăți și/sau tulburări de învățare și conduită.
3. Categoria C – cuprinde cerințele educaționale determinate de influența limitativă a unor factori socioeconomi, culturali și/sau lingvistici. (Albulescu & Catalano, 2019)

Bibliografie

1. Albulescu, I.; Catalano H., (2019), *Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar – Ghid pentru pregătirea examenelor de titularizare, definitivat, gradul didactic II*, Editura Didactica Publishing House, București
2. Vrăsmaș, E., (2014), *Educația timpurie*, Editura Arlequin, București
3. OCDE (1995), Centre pour la Recherche et l'Innovation dans l'Enseignement: Les enfants a risque, Paris
4. *** UNESCO (1994), Declarația de la Salamanca, traducere UNICEF, 1995

În Aventura Creativității Școlarului Mic

Raluca Daniela Diaconu

Scoala Gimnaziala Nr. 11 Municipiul Piatra-neamt

În aventura creativității școlarului mic

Prof. învă. primar Diaconu Raluca-Daniela

„Creativitatea este un proces de învățare aparte, la care elevul și profesorul sunt una și aceeași persoană.”[1]

Arthur Koestler

În ciclul primar, și nu numai, activitățile specifice creativității au ca principal scop formarea capacității elevului să se joace într-un mod armonios și să-l introducă treptat și pe nesimțite în disciplina unei activități. Acest lucru subliniază dezvoltarea capacității de concentrare a școlarului mic și șansa acestuia să se bucure pentru reușita lui.

După cum am observat la elevii clasei mei, clasa pregătitoare, aceștea sunt foarte activi și cu o puternică dorință de a cunoaște. Imaginația lor, care în perioada grădiniței viza lumea mirifică a poveștilor, trebuie acum să fie îndreptată, chiar educată, pentru a stimula și produce, astfel încât să dezvolte creația. Școlarii mici au nevoie să fie îndrumați să deslușească sensurile multiple ale lucrurilor, relațiile lor logice între fenomene, să-și utilizeze cunoștințele căpătate în activitățile practice și să-și desprindă metodele și mijloacele unei bune instruirii.

Ținând cont de abordările didactice inovative în procesul de învățare-predare-evaluare, un rol esențial îl ocupă învățarea prin descoperire, astfel că elevul ca și omul de știință va trebui să analizeze, să descopere și să interpreteze. Școlarii au nevoie să li se permită inițiativa de a gândi independent, de a se încrede, sub îndrumarea cradului didactic, în propria persoană.

O dată cu imaginația reproductivă se dezvoltă și imaginația creatoare. Pe măsură ce informațiile cresc cu privire la construcția, originea și condițiile de facere a lucrurilor, creativitatea devine mai amplă. În tot acest timp la școlarii mici, imaginația creatoare se află într-un deplin progres, atât din punct de vedere al formei cât și ca conținutului. Însă aceasta ia forma celei realiste adică ea se aproprie mai mult de realitate, școlarul mic adoptând o atitudine de autocontrol.

Întreaga dezvoltare a personalității școlarului mic conține premisele cultivării potențialului creativ al școlarului mic, caracterizat de dinamism, expresivitate, freamăt permanent și vibrație internă. Acestea le oferă elevului o notă aparte de dinamism creativ, disponibilități de exteriorizare, autoexpresie însuflețită ce arată un complex creator dat de: conștiinciozitatea care deduce modul concret, caracteristic fiecărui elev, de a rezolva sarcinile/activitățile, conține aspecte, ca: ordinea, disciplina și responsabilitatea; stabilitatea emoțională subliniază diferențele individuale care se referă la aspectele emoționale ale elevului; cultura evidențiază diferențele trăsături ale funcțiilor intelectuale: creativitatea, inventivitatea și deschiderea la experiență; extraversiune elevului care cunoaște două poluri, cel pozitiv cum e vorbărețul sau îndrăznețul și polul negativ cum e retrasul sau singuraticul și agreabilitate care la fel cunoaște două extreme, unde polul pozitiv corespunde cooperantului/politicos și polul negativ unde întâlnim dezordonatului/iresponsabilului.

Modelul *Big Five* după cum este foarte utilizat de cercetători în cunoașterea, descrierea, caracterizarea, înțelegerea și explicarea personalității ființelor umane, este de subliniat că acesta se potrivește și școlarul mic.

[1] <http://subiecte.citatepedia.ro/despre.php?s=creativitate%2Celevi>

Secretul Moșului

IOANA PERCIU

Grădinița Cu Program Normal Aurel Marinescu Cobadin

SCENARIUL DIDACTIC

Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineață, în care copiii au posibilitatea de a-și împărtăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit de bună dispoziție. Educatoarea folosește o roată, în cadrul aplicației wordwall și conform săgeții copiii se salută reciproc cu expresia „ Bună dimineața ”, salutul realizându-se cu semnul imaginii. Educatoarea va fi cea care va da startul acestui salut, pentru a constitui un model de comportament, zâmbeste, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare - verbală și nonverbală.

Educatoarea va face prezenta copiilor și va așeza fotografia completând tabelul de prezență. Se va stabili împreună cu preșcolarii data, ziua, luna și anul în care ne aflăm, apoi aspectele vremii, și se va completa calendarul naturii de către educatoare.

După completarea calendarului se aude un clopotel. **Noutatea zilei** o reprezintă apariția în fața ecranului a lui Mos Crăciun. Copiii îl recunosc și sunt anunțați că astăzi ei îi vor descoperi secretul acestuia și vor găsi o modalitate de a-l surprinde. Pentru acest lucru, vor trebui să se transforme în spiridusi și împreună cu educatoarea își vor pune coronite de spiridusi.

Copiii vor fi anunțați că urmează să le spun povestea „ Elmer și Moș Roș ” de David McKee - *povestea educatoarei*, cât mai expresiv. Vocea și tonul vor fi potrivite cu importanța faptelor, de asemenea, o mimică și gestică corespunzătoare; se va schimba ritmul vorbirii în funcție de momentul poveștii. Momentele principale ale poveștii vor fi atinse adresând copiilor câteva întrebări pe marginea textului audiat, folosind imaginile.

La sfârșitul poveștii, copiii vor desfășura în cadrul aplicației wordwall un joc, se va deschide câte o cutiuță, dar un înainte de a

adresa întrebarea, dacă răspunsul este corect se trece mai departe.

Prin intermediul tranziției „ Moș Crăciun ”, se va face trecerea spre activitățile ce urmează să fie desfășurate. (ALA)

Educatoarea va prezenta centrele de interes, materialele și sarcinile de lucru, unde preșcolarii își vor desfășura activitățile liber alese și activitatea plastică din cadrul domeniului estetic și creativ .

Copiii vor întui materialele primite într-o cutie sub formă de cadou. Fiecare copil va lucra la centrul de interes dorit. În cadrul sectorului Știință, copiii vor realiza puzzle-uri: spiridus, Mos Crăciun, brad, la sectorul Artă vor picta „ Ornamentele de brad ”, după care vor împodobi un brad cu acestea, iar la sectorul Joc de rol vor face prăjituri pentru Mos Crăciun.

După terminarea sarcinilor își vor putea continua activitatea și se vor putea orienta spre un alt centru în care își doresc să lucreze. Copiii vor lucra individual. În final, lucrările realizate vor fi așezate în camera acestora, unde vor fi prezentate. La finalul activității copiii interpretează jocul distractiv „ Căutătorii de comori ”. După finalizarea lucrărilor, copiii vor primi feedback individual, iar educatoarea va face aprecieri asupra activității derulate, alături de copii.

Dezvoltarea Creativității Preșcolarilor

Ionela Andrada Oancea

Grădinița Pestisorul de Aur

Dezvoltarea creativității preșcolarilor

Prof. Oancea Ionela Andrada

Copiii preșcolari sunt experți în învățarea creativă, deoarece de la vârsta de 2 până la 3 ani au dobândit o experiență considerabilă în învățare prin chestionarea, investigarea, căutarea, manipularea, experimentarea și jocul, pentru a afla în felul lor adevărul despre lucruri. Dacă simt că ceva este în neregulă sau lipsește, că ceva este deplasat, se simt incomod până când nu află despre ce este vorba. Ei încep să exploreze, să testeze, să interogheze și să caute prin orice modalități sunt disponibile pentru ei.[1]

Creativitatea joacă un rol important nu numai în procesul de învățare din cadrul instituțiilor specializate în acest sens, ci dincolo de acest mediu. În esență, creativitatea poate maximiza potențialul uman, al oamenilor, sentimentul de bunăstare și schimbare pozitivă a societății. Creativitatea poate fi motivația pentru a învăța, iar dezvoltarea acestei abilități permite oamenilor să facă ceea ce doresc să facă. Unele studii din literatura de specialitate raportează că copiii cu mare autoeficiență creativă sunt mai capabili să facă față stresului și sunt mai „încrezători” în viitorul lor decât cei care sunt lipsiți de această caracteristică.[2]

Educatorii pot sprijini creativitatea copiilor mici prin încurajarea gândirii flexibile și a experiențelor de joc variate. Joaca poate fi folosită ca o rampă de lansare pentru ca profesorii să construiască baze și să sprijine procesul creativ. Lucrarea teoreticianului educațional John Dewey îi îndeamnă pe educatori să ofere copiilor ceva de făcut, nu ceva de învățat. În aceste cazuri învățarea devine un rezultat natural al jocului. Teoria lui Dewey îi sprijină pe educatorii timpurii care se străduiesc să ofere provocări pentru învățare în mediile lor și planifică experiențe deschise bazate pe joc. Pentru ochiul neantrenat, acest lucru poate părea neproductiv și ca o „încurcătură”. Cu toate acestea, mulți pedagogi îi îndeamnă pe educatori să invite acest tip de „dezordine” în învățare atât de dragul copiilor, cât și al lor. „Creativitatea nu este opusul termenilor de disciplină și control. Dimpotrivă, creativitatea în orice domeniu poate implica cunoștințe profunde și niveluri înalte de pricepere practică. Cultivarea creativității este una dintre cele mai interesante provocări pentru orice profesor”.[3]

În alte țări, sălile de grupă în aer liber sunt concepute având la bază medii care stimulează creativitatea copiilor și sporesc oportunitățile lor de învățare. Cercetările asupra acestor săli în aer liber indică faptul că profesorii care le folosesc stimulează valoarea estetică și naturală a materialelor, care sunt disponibile copiilor, contribuind implicit la dezvoltarea creativității.

Încurajarea explorării creative și a jocului în toate domeniile inteligenței le permite copiilor să-și dezvolte punctele forte individuale într-un produs unic al lor. Sălile de grupă în aer liber pline cu materiale naturale interesante invită la joacă creativă inspirată de imaginația copiilor. Acest lucru este în contrast cu multe jucării fabricate, care adesea încurajează copiii să joace scenarii familiare pline de predictibilitate. Greșit este să credem că o modalitate eficientă de a susține creativitatea este doar oferirea de jucării. Elementele de recuzită prefabricate pentru joacă dramatică nu oferă provocările sau oportunitățile care apar atunci când copiii trebuie să găsească obiecte naturale pe care le pot folosi pentru a reprezenta ceea ce își imaginează. Părțile naturale libere, cum ar fi bețe, bușteni, nisip și zăpadă pot fi orice își doresc copiii să fie și se schimbă mereu. Joaca cu materialele oferite de natură are valoarea adăugată de a ajuta copiii să învețe să aibă grijă de natură.[4]

Rolul adultului în sprijinirea creativității copiilor în sălile de clasă/grupă în aer liber este crucial. Prea multă direcție a profesorului poate opri creativitatea înainte ca aceasta să se dezvolte vreodată. Viziunea profesorului asupra capacităților creative ale copiilor și respectul pentru experiențele lor, informează modul în care ei susțin jocul imaginativ. Există multe roluri secundare pe care educatorii le asumă cu copiii, de la observarea de la o distanță respectuoasă până la imersarea completă în jocul copilului. Rolul cel mai de susținere este cel care echilibrează cele două extreme. Profesorii ar trebui să fie disponibili și în apropierea copiilor, implicându-se în funcție de necesitatea situațiilor apărute. Există un echilibru delicat care trebuie atins de către profesori: să se retragă, rămânând în continuare deschis la implicare și să interacționeze cu copiii fără preluarea controlului.

În concluzie, vom sublinia că există o multitudine de studii realizate în acest sens, iar informațiile prezentate sunt doar câteva dintre aspectele referitoare la rolul sălilor de grupă organizate în aer liber, cu implicații importante în dezvoltarea creativității la preșcolari, și nu numai a acesteia. Este necesar un

anumit grad de creativitate ori de câte ori o persoană se confruntă cu o problemă pentru care nu are niciun răspuns învățat sau exersat. Deoarece preșcolarii se confruntă în mod constant cu astfel de situații, aceștia își folosesc și își exersează constant abilitățile de gândire creativă. Torrance a oferit o definiție mai formală, a procesului, a creativității (1969, p. 21): „Comportamentul creativ apare în procesul de a deveni sensibil sau conștient de probleme, deficiențe, lacune în cunoaștere, elemente lipsă, etc. Acesta constă în adunarea în relații noi a informațiilor disponibile, definirea dificultății de identificare a elementelor lipsă; căutarea de soluții, formularea de presupuneri sau formularea, testarea și retestarea acestora, perfecționându-le și, în final, comunicând rezultatele”. [5]

Bibliografie

1. Bracken, B., A., *The Psychoeducational Assessment of Preschool Children*, ediția a III-a, , New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Inc. Press, 2004.
2. Bruce, T. *Cultivating creativity in babies, toddlers, and young children*. London: Hodder Arnold, 2004.
3. Nelson, E. *Cultivating outdoor classrooms: Designing and implementing child-centered learning environments*. St. Paul, MN: Redleaf Press, 2012.
4. Pratt. C. *I learn from children: An adventure in progressive education*. New York: Grove Press, 2014.
5. Robinson. K. *Creativity is in everything, especially teaching*. 2015

Accesat online: <http://ww2.kqed.org/mindshift/2015/04/22/sir-ken-robinson-creativity-is-in-everything-especiallyteaching/>. La data de 17.02.2023

[1] B., A., Bracken, *The Psychoeducational Assessment of Preschool Children*, ediția a III-a, Lawrence Erlbaum Associates Inc. Press, New Jersey, 2004, p. 352.

[2] C. Pratt. *I learn from children: An adventure in progressive education*. Grove Press, New York, 2014, p. 69.

[3] K. Robinson. *Creativity is in everything, especially teaching*. 2015

Accesat online: <http://ww2.kqed.org/mindshift/2015/04/22/sir-ken-robinson-creativity-is-in-everything-especiallyteaching/>. La data de 17.02.2023

[4] E. Nelson, *Cultivating outdoor classrooms: Designing and implementing child-centered learning environments*. St. Paul, MN: Redleaf Press, 2012, p. 125.

[5] T. Bruce. *Cultivating creativity in babies, toddlers, and young children*. London: Hodder Arnold, 2004, p. 73.

Stimularea Creativității Copiilor

ONOFREI CARMEN

Scoala Gimnaziala Nr 17 Botosani

Creativitatea reprezintă acea libertate oferită copiilor de a-și pune amprenta personală asupra propriei dezvoltări, de a crea ceva nou cu ajutorul asocierii și combinării unor cunoștințe preexistente. Acest proces duce la formarea aptitudinilor, a capacităților de gândire, de critică liberă, de exprimare a emoțiilor, deci de formare a unei individualități unice și independente.

Recomandări minime pentru stimularea dezvoltării creativității copiilor de la o vârstă fragedă:

1. Acordați-le timp să se plictisească fiindcă numai astfel vor avea ocazia de a deveni creativi inventând jocuri după bunul plac!

2. Provocați-i să inventeze jocuri și să creeze scenariile acestora, să stabilească regulile! Astfel vor începe să capete încredere în propriile forțe și vor avea convingerea că sunt capabili să ia decizii, dar și să impună respectarea lor.

3. Împrieteniți-i cu cărțile de la o vârstă cât mai fragedă! Mai întâi vă vor asculta, apoi vor descoperi imaginile pe care le vor asocia cu acțiunile citite, iar în cele din urmă vor citi ei înșiși. Imaginația lor se va îmbogăți la fiecare pagină lecturată și fiecare personaj va deveni o provocare în a-l imita, a-l introduce în propriile jocuri sau a-l desena.

4. Implicați-i, pe cât posibil, în cât mai multe activități: cumpărături, curățenie, plimbări în natură, hrănitul animalelor, vizionarea spectacolelor,...! De fiecare dată veți observa că vor prelua din acestea ce le-a plăcut sau i-a impresionat mai mult și vor introduce în jocurile viitoare.

5. Nu neglijați discuțiile inițiate de ei din dorința de a afla mai multe informații despre subiectele ce le-au atras atenția! Cu cât au mai multe cunoștințe cu care pot jongla cu atât pot fi mai creativi.

Suștinând întotdeauna dorința copilului de a descoperi lucruri noi și de a explora seturi de concepte diferite, îl veți ajuta să urmeze calea către un univers plin de idei năstrușnice și originale, inventate cu ajutorul spiritului creativ.

Educația STEAM- Partener Educațional

Oana Maria Hanganu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

În anul 2007, educația STEAM s-a dezvoltat, în încercarea de a crește interesul elevilor pentru științele exacte și tehnologie. Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor și la dezvoltarea abilităților cognitive, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI.

Așa cum afirmă Raven (2002, p. 239), avem nevoie de „noi modalități de a gândi despre locul nostru în lume și cu privire la modurile în care ne raportăm la sistemele naturale pentru a putea dezvolta o lume durabilă pentru copiii și nepoții noștri”. Cu ajutorul abordării STEAM, sălile de clasă pot fi transformate într-un mediu creativ pentru elevi și cadre didactice.

Educația STEAM (STEAM: Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics (en) – Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică) a început să se dezvolte începând cu anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Termenul de artă în contextul educației STEAM a fost considerat în diferite moduri (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019): arte vizuale (pictură, desen, fotografie, sculptură, arta media, design); arte vizuale, arta spectacolului (dans, muzică, teatru), estetica, arte meșteșugărești; arte liberale și științe umaniste.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- *educație STEAM transdisciplinară*, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;
- *educație STEAM interdisciplinară*, în care o tema reprezintă punctul comun dintre discipline, însă se respectă abordarea specifică fiecărei discipline;
- *educație STEAM multidisciplinară*, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;
- *educația STEAM transversală*, în care se practică examinarea/ observarea unei discipline prin perspectiva altei discipline.

Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor, la dezvoltarea abilităților cognitive, la rezolvarea de probleme și la stimularea gândirii critice, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI.

Cultural Learning Alliance a evidențiat trei categorii de argumente interconectate cu privire la motivul pentru care este necesară abordarea STEAM (CLA, 2015):

- STEAM pentru educație
- STEAM pentru ocuparea forței de muncă
- STEAM pentru economie.

În primul rând, STEAM are potențialul de a îmbunătăți realizarea generală a tinerilor, deoarece facilitează obținerea de rezultate în plan cognitiv, cum ar fi rezolvarea eficientă a problemelor la Matematică și Științe. În al doilea rând, educația STEAM oferă oportunitatea de a îmbunătăți inovația.

Un sistem de învățământ care nu este multi-disciplinar și infuzat de creativitate „are un impact negativ, nu doar asupra viitorului creativității în industrie, dar și asupra capacității noastre de a produce oameni de știință, ingineri și tehnologi creativi în calitate de lideri la nivel mondial” (Warwick Commission Report, 2015, p. 15). În al treilea rând, abordarea STEAM dezvoltă indivizi bine pregătiți, care dețin abilitățile necesare pentru a fi angajați din perspectivă economică. Artele pot favoriza munca în echipă de înaltă performanță, gestionarea schimbărilor, comunicarea interculturală, îmbunătățirea capacității de adaptare.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- *educație STEAM transdisciplinară, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;
- *educație STEAM interdisciplinară, în care o tema reprezintă punctul comun dintre discipline, însă se respectă abordarea specifică fiecărei discipline;

*educație STEAM multidisciplinară, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;

Acest tip nou de predare inovativă, are mai multe beneficii:

- încurajează curiozitatea

Copiii noștri vin în această lume ca niște mici oameni de știință. Vor să înțeleagă cum funcționează lucrurile. Alătură-te experimentării lor dacă poți. Reîncadrează ceea ce arată ca un comportament negativ într-o mentalitate de cercetare. Configurează situații în care pot turna lichide, răsuci / arunca lucruri, sau gusta. Oprește-te să miroși , uită-te la nori și la stele. Niciodată să nu-ți fie frică să spui „Nu știu de ce - dar hai să aflăm împreună!”

Expune copilul la experiențe artistice

Mai exact, vorbind despre A din STEAM, cele mai bune două lucruri pe care le putem pentru a dezvolta latura artistică a creierului este să modelăm dragostea de artă și să oferim expunere la experiențe artistice.

Folosește lumea din jurul tău

"Experiențele din lumea reală sunt vitale. Scoate copilul din casă și arată-i lucruri precum turbine eoliene și echipamente de construcție. Răspunde-i la toate întrebările și explică-i cum funcționează aceste minuni moderne." -

STEAM în activitățile de zi cu zi

"Lasă-l să trăiască viața alături de tine! Dacă ești în bucătărie, introdu-i chimia gătitului. Dacă repari mașina de tuns iarba, implică-l. Du-l la teatru pentru copii. Ascultați împreună muzică clasică. Toate aceste lucruri mici se adună la oportunități bogate, bazate pe STEAM.

Nu uita: natura este știință

„Ne place să ne scoatem copiii afară și să îi privim explorând natura. Pare un lucru ușor, așa că uităm că este știință! Copiii iubesc arta, natura, dar și știința." -

"Descoperire, observații, experimentare și activități practice senzoriale. Jocul cu nisipul și apa, gătitul, magneții, plimbări în vecinătate și natură, blocuri pentru construcții, rampe, scripete, sortări - toate sunt STEAM." -

Exemplu de realizare a educației STEAM în învățământul preșcolar :

Grupa mare

Tema: Fenomene ale naturii

Știință	Tehnologie	Inginerie	Artă	Matematică
Preșcolarii vor sorta fenomenele naturii cu ajutorul buletinului meteo din ziua respectivă.	Preșcolarii vor viziona un film educațional pe tema dată, apoi vor realiza un poster cu fenomenele naturii	Vor fi analizate consecințele fenomenelor naturii (ploaie, ninsoare, vânt, fulger, tunet) asupra mediului înconjurător.	Vor fi pictate simbolurile corespunzătoare pentru fenomenele meteo și vor fi utilizate pentru a indica starea vremii în fiecare zi.	Vor fi rezolvate probleme de matematică, jocuri didactice, exerciții cu material individual, în care apar elemente despre fenomenele naturii.

Grupa mare

Tema: Igiena dentară

Știință	Tehnologie	Inginerie	Artă	Matematică
Sectorul Științe Preșcolarii vor descrie leguma/fructul/ alimentul folosind legenda	Sectorul Științe Preșcolarii vor realiza un puzzle pe tema igienei dentare	Sectorul Bibliotecă Preșcolarii vor construi minidialoguri /scrisoare tablou	Sectorul Artă pictură cu pasta și periuța de dinți	Sectorul Științe Exercițiu cu material individual / joc didactic

Pentru a implementa în mod eficient educația STEAM în învățământ, propunem următoarele soluții: schimbarea concepțiilor despre cunoaștere la granița dintre științe și arte, asigurarea relației dintre educația formală și informală, promovarea unei pedagogii bazate pe artă și creativitate, în contextul învățării incluzive și interdisciplinare.

Este nevoie de timp și grijă pentru a lua în considerare posibilitățile pe care le oferă educația STEAM pentru transmiterea informațiilor în diverse moduri de a cunoaște și de a fi. De asemenea, este nevoie de efort susținut pentru a rezista tiparelor de gândire care au orientat abilitățile cognitive și pentru a crea noi modalități epistemologice de învățare din perspectiva educației STEAM. Este important ca profesorii să se implice în construirea de parteneriate la nivel local și să faciliteze realizarea de activități caracteristice educației STEAM prin promovarea unei pedagogii creative.

Bibliografie

1. CLA: Cultural Learning Alliance (2015). STEAM Hack October 2015 blog. Material găsit la adresa culturallearningalliance.org.uk/news/steam-hack-october-2015 (accesat pe data de 04.09.2019).
2. Colucci-Gray, L., Burnard, P., Cooke, C., Davies, R., Gray, D., & Trowsdale, J. (2016).
3. Reviewing the potential and challenges of developing STEAM education through creative pedagogies for 21st learning: how can school curricula be broadened towards a more responsive, dynamic, and inclusive form of education?. UK: BERA Research Commissions.
4. Perignat, E., & Katz-Buonincontro, J. (2019). STEAM in Practice and Research: An Integrative Literature Review. *Thinking Skills and Creativity*, 31, 31-43.
5. Raven, P. H. (2002). Science, Sustainability, and the Human Prospect. *Science*, 297, 954-958.

Să Circulăm Corect!

ANNA-MĂRIA BIRÓ

Scoala Gimnaziala Fogarasy Mihaly Gheorgheni

Comportamentul omului în circulația rutieră constituie una dintre componentele majore ale civilizației moderne. Odată cu explozia rutieră a apărut și necesitatea adaptării participanților la trafic – de la conducătorul de vehicul până la pieton. Alături de alte mijloace care contribuie la educația rutieră a elevilor – familia, mass-media – activitatea constituie un factor hotărâtor în cunoașterea regulilor de circulație, în formarea unor deprinderi practice corecte de comportare pe drumurile publice.

E important să îi învățăm pe elevi cum să evite sau măcar să reducă la minimum accidentele în care pot fi implicați „micii pietoni”.

Proiectul este o dovadă a dorinței de stimulare, dezvoltare și perfectare a acelor deprinderi necesare autoprotejării și creșterii grijii față de propria persoană și față de cei din jur.

Activitățile propuse a se derula în cadrul proiectului au ca formă specifică de desfășurare și întâlniri directe cu agenți de poliție, activități menite să-i îndemne pe elevi să învețe, să cunoască și să respecte întotdeauna regulile de circulație pe drumurile publice, în calitate de participanți direcți la trafic, precum și regulile de comportare în mijloacele de transport în comun.

Prin caracterul dinamic și atractiv al temelor, cât și prin caracterul educativ, se asigură în permanență cultivarea la elevi a calităților morale, educarea voinței, a stăpânirii de sine, dezvoltarea acuității vizuale, auditive, a spiritului de observație.

Cu acest proiect scopul meu a fost familiarizarea elevilor cu regulile de circulație prin formarea și consolidarea deprinderilor de comportare civilizată pe drumurile publice în vederea prevenirii accidentelor de circulație în rândul copiilor; dezvoltarea unor trăsături de caracter printre care: respectul reciproc, spiritul de înțelegere, de ordine și disciplină, dorința de autoperfectare, etc.; formarea unei conduite corecte privind circulația pe drumurile publice în calitate de pietoni; manifestarea unei atitudini preventive în circulație materializată într-un comportament adecvat unor situații complexe ce se pot ivi în traficul cotidian; conștientizarea faptului că nerespectarea regulilor de circulație atrage după sine grave consecințe privind riscul expunerii la accidente rutiere; utilizarea unui limbaj adecvat în prezentarea unor situații specifice circulației rutiere și conștientizarea părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității cu privire la rolul lor în formarea și dezvoltarea propriilor copii.

În cursul proiectului am organizat mai multe activități legate de această temă:

1. Obligație sau necesitate?

Discuție despre regulile de circulație

- Înțelegerea necesității cunoașterii și respectării regulilor de circulație
- Învățarea regulilor și noțiunilor de circulație
- Îmbogățirea cunoștințelor din domeniul siguranței în circulație

Învățarea poeziei : SEMAFORUL

2. Reguli de circulație și indicatoare rutiere (Prezentare PPT)

- Cunoașterea semnificației celor mai des întâlnite indicatoare rutiere

Fișe se lucru- colorarea indicatoarelor rutiere

3. Pe stradă, spre școală - circulăm corect?

- Identificarea semnelor de circulație întâlnite pe drumul spre școală
- Identificarea traseelor de deplasare în siguranță spre școală și înapoi spre casă

Activități pe echipe - crearea și prezentarea traseelor de deplasare din blocuri de construcție; desenarea și prezentarea traseelor

4. Circulație pe stradă în siguranță... – vizită în oraș

- Cunoașterea regulilor de traversare în siguranță a străzii și a circulației pe drumurile fără trotuare
- Formarea deprinderii de a traversa drumuri marcate și nemarcate
- Conștientizarea faptului că circulația în siguranță presupune o atenție sporită din partea fiecărui pieton indiferent de comportamentul celorlalți

Mă joc în siguranță – jocuri didactice în parc

- Conștientizarea importanței respectării regulilor de circulație și în timpul activităților recreative
- Însușirea unui set de reguli prin care se asigură propria siguranță în timpul activităților recreative
- Cunoașterea modului în care poate fi acordat primul ajutor în cazul unui accident în timpul activităților recreative

5. Agentul de circulație, prietenul participanților la trafic –întâlnire cu un agent

- Cunoașterea rolului agentului de circulație
- Înțelegerea semnificației semnelor folosite de agentul de circulație pentru dirijarea traficului
- Conștientizarea modului în care agentul de circulație poate oferi ajutor copiilor/participanților la trafic aflați în dificultate

Joc didactic cu cărți de joc

Centura de siguranță și poveștile ei. Ce este, cum (la ce) se folosește?

- Înțelegerea rolului și importanței purtării centurii de siguranță
- Conștientizarea responsabilității pasagerului pentru purtarea centurii de siguranță

6. Vizită la Poliția Orașului Gheorgheni

Ultima activitate al proiectului a fost evaluarea activităților prin organizarea unei mese rotunde cu participarea colaboratorilor și a beneficiarilor, în scopul aprecierii și măsurării valorii educative concrete a activităților ce s-au derulat în cadrul proiectului și realizarea unui CD cu prezentarea proiectului în power-point (imagini și poze din cadrul activităților desfășurate).

În cursul acestui proiect scopul meu a fost dezvoltarea capacității copilului de a intra în relație cu adulții; sprijinirea lor pentru a dobândi cunoștințe, capacități și atitudini necesare activității viitoare în școală, precum și a vieții sale ulterioare în societate.

Elevii au fost foarte încântați să afle informații noi și utile despre regulile de circulație și despre munca polițiștilor. Prin aceste activități au devenit mai conștienți de necesitatea respectării semnelor de circulație.

Având un caracter atractiv, copiii au participat într-o atmosferă de voie bună și optimism la aceste activități.

1 Decembrie - Ziua Nationala A Romaniei !

Voichița Stănilă

Scoala Primara Pescari

Director,

Prof. Paul Cristina Ancuța

Proiect educațional

25 noiembrie - 5 decembrie 2022

MOTTO:

„Țara nu se servește cu declarații de dragoste, ci cu muncă cinstită și, la nevoie, cu jertfă.”

Mihail Sadoveanu

Argument

Ziua națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment.

Încă din perioada micii școlarități, copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri.

Ziua Națională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

TITLUL PROIECTULUI: „1 Decembrie – Ziua Națională a României”

LOC DE DESFĂȘURARE: Școala Primară Pescari
de clasă

- sala

DURATA : 25 noiembrie - 5 decembrie 2022

GRUPUL ȚINTĂ: 11 elevi din clasele P, I, a II-a, a IV-a

PARTENERII PROIECTULUI: părinții elevilor, cadrele didactice care predau la clasă

SCOP:

v Formarea sentimentului patriotic față de țară și popor, față de localitatea natală;

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

să recepteze textul citit, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive și estetice ale acestuia;

să (re)cunoască evenimentul istoric sărbătorit;

să manifeste afecțiune față de poporul nostru, limba română, strămoșii noștri; să utilizeze metode simple metode și unelte simple în realizarea activității

practice propuse;

- să intoneze cântecele acompaniați de invatatoare;
- să acompanieze ritmic cântecele;
- să se folosească de acțiunile motrice învățate pentru a răspunde la diferite

ritmuri;

să manifeste în timpul activităților atitudini de cooperare;

să realizeze corect lucrări practice din diferite materiale, în cinstea Zilei

Naționale: Harta de flori a României, Românaș și româncuță,

să îmbrace și să prețuiască portul popular.

RESURSE:

UMANE: elevii claselor P, I, a II-a , a IV-a. părinții, cadrele didactice care predau la clasă

MATERIALE: planșe cu imagini reprezentând unirea, planșe cu figuri istorice din zona noastră, steagul Tricolor, Stema Țării, Harta României, volume cu povestiri istorice, CD-uri cu filme istorice, CD-uri cu muzică patriotică, laptop, culori, hârtie creponată, hârtie colorată, linguri de lemn, costume populare.

METODE, TEHNICI ȘI PROCEDEE:

Explicația, conversația, expunerea, problematizarea, brainstormingul, povestirea, munca independentă, exercițiul, jocul, demonstrația

EVALUAREA

Expoziție de lucrări dedicată Zilei Naționale a României

Portofoliul proiectului

Programul activităților

Nr crt	Activitatea	Loc de desf	Termen	Responsabil
1	Să ne cunoaștem istoria ! * Lecturarea unor legende cu conținut istoric: Legenda steagului românesc, Legenda tricolorului	sala de clasă	25,2.11. 2022	învățătoarea,
4	"Românaș și româncuță" *Evocarea evenimentului prin lucrări practice, realizarea unei expoziții	sala de clasă	28-29.11. 2022	învățătoarea
2	"Mândru că sunt român" *Confecționarea de ecusoane * Realizarea afișului cu litere "Ziua României"	sală de clasă	28.11. 2022	învățătoarea

3	Noi suntem români *Învățarea unor cântece și poezii dedicate zilei de 1 Decembrie	sala de clasă	25,29.11. 2022 3-5. 12.2022	învățătoarea, celelalte cadre didactice de la clasă
5	Harta de flori a României *Realizarea unor lucrări din materiale sintetice – hârtia.	sala de clasă	28.11. 2022	învățătoarea
6	În zi de sărbătoare *Parada portului popular românesc	sala de clasă	29.11. 2022	învățătoarea, părinții

Metode Moderne De Predare În Grădinițe

Alina Brumaru

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.18 Focsani

În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației. Suntem în era informațională pe care unii cu greu o acceptă și se integrează în ea. În învățământ au loc transformări rapide pornind de la cercetarea mediului de învățare care poate eficientiza tehnicile de învățare și de muncă intelectuală sau le poate bloca.

Nevoile și cerințele "actorilor" pe scena educațională pretind dacărilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice. Noutatea constă chiar în denumirea metodelor utilizate în actul educațional ceea ce a dus la o "educație modernă". Activitățile copiilor trebuie să aibă un caracter spontan, să contribuie la dezvoltarea independenței în gândire și acțiune. Cautarea de idei prin metode interactive conferă activității mister didactic și se constituie ca o aventură a cunoașterii. Educația trebuie să fie entuziasmată după fiecare reușită, după fiecare progres înregistrat de grup sau de copil pentru pregătirea motivației următoarelor sarcini.

Lumea în care trăim se schimbă și o dată cu ea și educația. Sursele de informare se multiplică încât pentru cei atrași de nou, de spectaculos, una pare mai atractivă decât alta. Observăm zilnic în joaca copiilor o lume a lor care aduce comportamente, teme, idei, probleme absolut noi. În această situație există și o problemă: copiii primesc prin diferite canale prea multe informații pe care nu le rețin și nici nu au capacitatea de selecție a acestora. Prin metodele interactive de grup copiii își exersează capacitatea de a selecta, de a combina, de a învăța lucruri de care vor avea nevoie în viața de școlar și de adult. Situațiile de învățare rezolvate prin aceste metode dezvoltă copiii gândirea democratică deoarece ei exersează gândirea critică și înțeleg că atunci când analizează un personaj, de exemplu, ei critică comportamentul, ideea, fapta din poveste.

După o analiză mai atentă, putem enumera câteva din metodele moderne utilizate în grădinițe. Trebuie menționat faptul că acea cantitate de materiale didactice existente în sala de grupă nu este o garanție a reușitei activității. Se impune selecția atentă și expunerea vizibilă, instrucțiuni de folosire clar formulate și nu în ultimul rând deprinderea copiilor de a lucra împreună. Toate acestea eficientizează învățarea mai ales când sunt introduse jocuri creative, variate, atractive care personalizează o anumită metodă. Este important pentru copii să le folosească foarte bine, ceea ce presupune o instruire specială prin jocuri-exercițiu și activități practice, toate pentru a ușura aplicarea demersului didactic al metodelor.

Metode moderne utilizate în grădiniță:

- explozia stelară (materiale didactice personalizate: o stelută mare, cinci stelute mici, tablouri, ilustrații, siluete etc. acestea provoacă interes și dezvoltă curiozitatea);
- lotus (materiale folosite: opt flori de nufăr mici, o floare de nufăr mare, labirinturi și rebusuri. Acesta îi provoacă pe cei mici să emită ipoteze asupra modului de folosire);
- bula dublă (materiale folosite: două cercuri de culori diferite, imagini din povești, jetoane, seturi de jucării în miniatură. Acestea îi ajută pe copii să extragă asemănările și deosebirile);
- blazonul (materiale folosite: blazon din carton presat, colorat și compartimentat, suporturi metaforice – flori, legume, forme de animal, structuri geometrice, conturul țării, al județului, siluete, jetoane, simboluri. Toate acestea îi ajută pe copii să analizeze comparativ conținuturile);
- ciorchinele (materiale utilizate: cercuri sau ovale de două mărimi sau două culori, semnul întrebării, plăcuțe cu cuvinte sau propoziții simple, sașeți lungi și scurte, jetoane, jucării, obiecte. Acestea ajută la organizarea reprezentărilor și înțelegerea conținuturilor);
- cubul (materiale utilizate: un cub, șase plăcuțe scrise, seturi de imagini, reviste, cărți, pliante. Acestea ajută la descrierea, compararea, osocierea, analizarea, aplicarea și argumentarea răspunsurilor);
- pălăriuțe gânditoare (materiale utilizate: șase pălăriuțe – albă, roșie, neagră, galbenă, verde, albastră, șase pălării uriașe, imagini adecvate temei de studiu. Acestea ajută la interpretarea și exprimarea liberă);
- mozicul (materiale utilizate: fisă expert, ecusoane, chestionare ilustrate, imagini adecvate temei de studiu. Acestea clarifică și ordonează cunoștințele acumulate);
- tehnica fotolimbajului (materiale utilizate: fotografiile, ilustrații, calendare, reviste, ziare. Acestea ajută la exprimarea propriilor experiențe și impresii);
- pătratele divizate (materiale utilizate: set de cinci pătrate ilustrate de marimi diferite tăiate în bucățele, cinci plicuri. Acestea ajută la formarea deprinderii de a colabora pentru realizarea unei sarcini.);
- piramida și diamantul (materiale utilizate: suport de lucru, pătrate de culori diferite, benzi din pătrate de culori și lungimi diferite, panou cu o piramidă, panou cu un diamant, seturi de jetoane tematice,

seturi de obiecte, jucării, culegeri de ghicitori. Acestea ajută la respectarea de reguli și la formularea unor definiții).

Obiectivele ce vizează familiarizarea copiilor cu metodele sunt:

- inițierea copiilor în utilizarea corectă a materialelor aparținând unei anumite metode;
- implicarea copiilor în realizarea practică a materialelor prin activități de desen, pictură, aplicație practică;
- descoperirea de către copii a utilizării acestor materiale formulând predicții;
- învățarea copiilor să analizeze un echipament;
- descoperirea materialelor cu ajutorul unor ghicitori, descrieri, povestiri, citate;
- analiza caracteristicilor specifice materialelor a două metode prin comparație, a păstrării materialelor și reutilizării lor.

În concluzie, în teoriile moderne se vorbește din ce în ce mai mult de învățarea experiențială, de profesor cu rol de ghid sau de facilitator al proceselor de învățare, de valorizarea și dezvoltarea potențialului fiecărui copil, de respectarea ritmului și a stilului său cognitiv propriu. Poate că începutul e greu, dar putem spune că nu e imposibil. Utilizarea acestora în mod frecvent duce la primul pas spre schimbare, duce la îmbrăcarea propriilor idei cu aura succesului, deschide un nou capitol pentru didactica preșcolară și la formarea unor noi generații de copii, viitori adulți, ce iubesc și nu se tem de schimbare.

BIBLIOGRAFIE

Breben S, Gongea E, Ruiu G, Fulga M – Metode interactive de grup, Editura Arves, București, 2002.

Cucoș C – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1996

Predarea In Echipă - O Munca De Succes In Proiecte

SIMONA MARINELA ANTON

Scoala Gimnaziala Zvoristea

Predarea în echipă implică un grup de cadre didactice care lucrează în mod intenționat, regulat și cooperant pentru a ajuta un grup de elevi de orice vârstă să învețe. Profesorii își stabilesc împreună obiectivele pentru un curs, proiectează un program, pregătesc planuri individuale de lecție, învață elevii și evaluează rezultatele. Își împărtășesc idei, se ceartă între ei și poate chiar îi provoacă pe elevi să decidă ce abordare este mai bună. Echipele pot fi echipe de disciplină unică, interdisciplinare sau între școli în cadrul unei școli care se întâlnesc cu un set comun de elevi pe o perioadă lungă de timp. Profesorii noi pot fi asociați cu profesorii veterani. Inovațiile sunt încurajate și modificările în dimensiunea clasei, locația și timpul sunt permise. Personalități, voci, valori și abordări diferite stârnesc interesul, păstrează atenția trează și previn plictiseala. Lucrând în echipă, profesorii modelează respectul pentru diferențe, interdependență și abilități de rezolvare a conflictelor. Membrii echipei stabilesc împreună obiectivele și conținutul temei de predat, selectează materiale comune, cum ar fi texte și filme, și dezvoltă teste și examene finale pentru toți elevii. Ei stabilesc conținutul subiectelor și a materialelor suplimentare. De asemenea, își dau propriile interpretări ale materialelor și își folosesc propriile stiluri de predare. Cu cât este mai mare acordul asupra obiectivelor și intereselor comune, cu atât este mai probabil ca în cadrul predării să existe interdependență și coordonare.

Proiectele educaționale reprezintă, poate, cele mai sigure căi de dezvoltare a creativității deoarece sunt instrumente de management al curriculumului și de management al schimbării și pot acționa atât la nivelul organizației școlare, cât și la nivel individual, integrate în proiecte de dezvoltare personală/profesională. De dorit ar fi să fie integrate ca obiective și activități în lecție și/sau în afara ei, proiectele educaționale au ca scop general dezvoltarea în educație. Proiectele educaționale, fie cu susținere locală, fie europeană, permit experimentarea schimbării în termeni de practică didactică și experimentarea eficacității educaționale în termeni de rezultat/impact așteptat. Proiectele educaționale nu trebuie să fie recurente, trebuie să fie orientate relativ la tendințe și priorități în termeni de politici educaționale și, nu în ultimul rând, relativ la dezvoltarea socioprofesională a elevului, ca și beneficiar direct sau indirect al acestora. Proiectele educaționale transcend schimbării în educație, propunând întotdeauna abordări inedite ce deschid perspectiva dezvoltării. Tocmai din acest punct de vedere, vorbim de proiecte educaționale ca mijloace de dezvoltare a creativității la elevi. Atât datorită specificului noilor tehnologii, cât și datorită necesității centrării activităților educative pe dezvoltarea de competențe pentru sec. XXI – comunicare, civism, cooperare, a învăța să înveți, gândire & gândire critică, competențe digitale, etc., în sistemele de învățământ procesul didactic pune un accent din ce în ce mai mare pe învățarea bazată pe proiect și învățarea prin colaborare. Mai mult, educația formală se deschide către experiențele de învățare nonformală, tinzând către valorificarea acestora la nivelul dezvoltării competențelor, al achizițiilor, la nivelul creării unui context familiar și motivant, activ și participativ, la nivelul utilizării unor metode alternative atractive și la nivelul relației mai puțin formalizate între cadrul didactic și grupul de învățare. Ființa umană învață din orice, învață în orice situație și se dezvoltă ca urmare a acestei învățări. Școala are însă rolul de a orienta elevul spre acele situații de învățare corecte, dezvoltându-i capacitatea de a discerne între bine și rău. Educația informală este educația societății și, ca urmare, este mai dificil de controlat. Educația extrașcolară, considerată ca „orice activitate situându-se în afara cadrului școlar și putând include atât educația nonformală, cât și orice formă a educației ocazionale sau permanente”, și de educație nonformală, considerată „orice activitate educativă structurată într-un cadru nonșcolar (învățământ tradițional, mișcări ale tineretului, cluburi și asociații)” apare și termenul de educație difuză, definit drept „proces continuu de achiziționare a cunoștințelor și conceptelor, care nu se situează în nici unul din cadrele instituționale”. Spre deosebire de educația formală, educația nonformală se caracterizează prin următoarele trăsături: are caracter facultativ sau opțional; elevii sunt implicați în proiectarea, organizarea și desfășurarea acestor activități; nu se pun note, nu se face o evaluare riguroasă; permite punerea în valoare a aptitudinilor și intereselor copiilor și tinerilor; permite o mare varietate de forme, flexibilitate sporită a formelor, cunoaște modalități diferite de finanțare; facilitează promovarea muncii în echipă și a unui demers pluri sau interdisciplinar; accentuează obiective de tip formativ-educativ. În condițiile în care activitățile se grupează într-o serie logică, urmărind același scop, ele se pot regăsi într-un proiect educațional. Membrii echipei de proiect trebuie să aibă convingeri legate de necesitatea dezvoltării școlilor și comunităților; percepții corecte asupra problemelor școlii și comunității; abilități în rezolvarea de probleme și identificarea de soluții; capacitatea de a construi și implementa proiecte adaptate la specificul local; cunoștințe și abilități pentru transpunerea proiectelor în format standardizat; spirit de inițiativă și de participare; motivație pentru dezvoltarea capacității locale și ameliorarea școlară; competențe de comunicare, cooperare, lucru în echipă și împărtășire de experiențe; abilități pentru culegerea, interpretarea și prezentarea informațiilor; deschidere față de inovație, schimbare și dezvoltare; disponibilitate pentru autoperfecționare. Comunicarea este o altă condiție esențială pentru reușita proiectului. Respectarea acestor cerințe generale necesită cunoștințe,

deprinderi, abilități și exercițiu permanent în domeniul comunicării interpersonale. Succesul oricărui proiect depinde în mare măsură de modul în care are loc comunicarea în cadrul fiecărei etape și activități. Exigențele legate de această problemă sunt cu atât mai importante cu cât strategia de implementare a unui proiect presupune o comunicare constantă în cadrul echipelor de proiect și între aceste echipe și comunitățile școlare și locale în toate etapele pe care le presupune proiectul. Proiectul pe care o școală îl implementează reprezintă un set de activități care oferă o soluție pertinentă la o problemă identificată. El se desfășoară într-un anumit interval de timp și folosește resurse materiale, financiare și umane. Echipa care elaborează proiectul trebuie să asigure echilibrul între rigoare și creativitate, răspunzând unor întrebări ce decurg din formularul standard care trebuie respectat. În acest context, membrii echipei de proiect trebuie să valorifice întreaga experiență de care dispun în domeniul proiectelor și să se orienteze către dezvoltarea lor permanentă în acest domeniu. Un proiect educațional de succes trebuie să aibă la bază parteneriate viabile și realiste, între școală, familie și comunitate. Îmbunătățirea relațiilor dintre școală și comunitate în vederea creșterii calității educației oferite elevilor reprezintă o prioritate a actualei strategii educationale. Elaborarea și implementarea proiectelor în condiții de succes poate avea loc doar dacă fiecare școală își atrage parteneri din comunitatea în care este amplasată. Pentru a realiza un parteneriat viabil cu comunitatea, echipa de proiect trebuie: să cunoască profilul general al comunității locale; să cunoască problemele specifice ale comunității și, în particular, problemele din domeniul educației; să analizeze gradul de implicare a școlii în viața comunității locale și rolul pe care școala îl are în procesul de dezvoltare comunitară; să identifice formele și domeniile parteneriatului în acord cu specificul proiectelor școlii și cu particularitățile partenerilor din comunitate, care pot sprijini elaborarea și implementarea proiectului; să stabilească direcții de acțiune prin care se poate asigura atragerea partenerilor comunitari pe fondul ameliorării relațiilor dintre școală și comunitate. Acțiunile derulate în parteneriat școală-familie reprezintă încă o modalitate prin care i se acordă copilului încredere în el și se stimulează creativitatea prin încurajarea de a se manifesta, prin siguranța pe care cele două elemente – școala și familia – o dă subiectului educațional. Colaborarea între profesor și familie este hotărâtoare în derularea procesului educațional, indiferent că ne referim la activitate formală sau la proiecte educative. În acest context, copilul se simte sigur pe el și se poate exprima. Creativitatea în activitatea nonformală este elementul-cheie care ar trebui urmărit, pentru că aceste activități creează cadrul propice de manifestare „altfel” a elevilor.

Bibliografie:

Harris, H., *Cele 12 legi universale ale succesului*, Editura Mix, București, 2008

Landau, E., *Psihologia creativității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979

Matei, N.C., *Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ*, Editura

Didactică și Pedagogică, București, 1982.

Literele O ȘI O

Mihaela Ene

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Clasa pregătitoare

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitatea de învățare: „Oul haios”

Tipul lecției: predare-învățare

Competențe generale:

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;
3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute;
4. Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare.

Competențe specifice:

1.3 Identificarea sunetului inițial și/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite rar și clar;

2.1 Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;

3.1 Recunoașterea unor cuvinte uzuale din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

4.1 Trasarea elementelor grafice și a conturilor literelor folosind resurse variate/

Obiective operaționale:

O1: Să enumere minim 10 cuvinte care conțin sunetul [o] la început, în interior și la final;

O2: Să execute minim 15 litere „O” pe spațiul pus la dispoziție;

O3: Să identifice literele „O” și „o” în desen, ținând cont de informațiile dobândite anterior;

O4: Să identifice imaginile a căror denumire începe cu sunetul [o] și au același număr de silabe;

O5: Să folosească informațiile dobândite anterior pentru a citi trei propoziții.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul;

Mijloace didactice: CD Editura EDU – „O călătorie distractivă prin clasa pregătitoare”, planșă cu litera nouă. laptop, videoproiector, tablă, Caietul de creație 2; elemente componente pentru traseului pentru ou.

Forme de organizare: frontal, individual

Resurse:

Temporale: 35 de minute activitate de predare + 10 minute activitate recreativă;

Umane: 23 elevi

Bibliografie:

Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ. Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a. Aprobata prin ordin al ministrului Nr.3418/19.03.2013

Caiet de creație 2, „O călătorie distractivă prin clasa pregătitoare”, editura EDU

Desfășurarea activității:

Moment organizatoric: Asigurarea unui climat educational favorabil. Asigurarea unui climat optim pentru „Întâlnirea de dimineață” în cadrul căreia se stabilesc și coordonatele temporale și se fac aprecieri supra condițiilor meteo.

Captarea atenție: Se citește elevilor scrisoare (Anexa 1) primită de la cele două mascote ale clasei și se îndeamnă la rezolvarea sarcinilor primite de la acestea.

Anunțarea temei și a obiectivelor: Se anunță elevii că astăzi vor învăța literele „o” și „O” de tipar cu care se redă sunetul [o]; vor scrie corect litera O

Dirijarea învățării: Se solicită elevilor să dea exemple de cuvinte care încep cu sunetul [o], care conțin sunetul [o] în interior și care se termină cu sunetul [o].

Elevii sunt întrebați cu se seamănă litera „O”.

Se revine asupra scrisorii primite de la mascotele clasei și se începe traseul propus de acestea, traseu pe care trebuie să îl parcurgă „Oul haios” pentru a ajunge la prietenii săi. Pentru ca oul să nu mai fie un simplu ou și să primească ochi maro elevii ascultă cu atenției pașii pe care trebuie să îi urmeze în trasarea literei O și apoi să contureze pe cele două rânduri puse la dispoziție cel puțin 15 litere O.

Următoarea sarcină ce trebuie rezolvată ca oul să primească o guriță roșie este: Identifică literele o și O de tipar în desen și colorează cerculețele cu verde pentru O și cu negru pentru o. Elevii descoperă în desen o omidă.

Ochelarii mov sunt adăugați pe fața oului după rezolvarea următoarei sarcini: Bifează cerculețele coresounzătoare imaginilor ale căror denumiri încep cu același sunet și au același număr de silabe.

Oul primește papionul după ce elevii vor citi cele trei propoziții din Caietul de creație 2. După citirea celor trei propoziții oul este gata de întâlnirea cu prietenii săi.

Asigurarea retenției: Pentru a asigura o petrecere mare Oului haios și prietenilor săi elevii sunt rugați să formuleze propoziții în care minim un cuvânt să conțină sunetul [o]. Una dintre acestea este scrisă pe caietul cu foaie velină.

Activitate recreativă: Elevii desenează pe caietul cu foaie velină un care apoi îl vor decora ajutându-se de literele învățate până în prezent.

Încheierea activității: Se fac aprecieri verbale asupra comportamentului elevilor.

Anexa 1

Dragii noștri,

Ieri ați discutat despre sunetul [o], astăzi a venit momentul să scrieți litera „O”. Noi ne-am hotărât să vă aducem un joculeț pentru a face mai distractivă învățarea literei „O”.

Pornind de la oul roz trebuie să rezolvați patru sarcini pentru a-l ajuta să ajungă la petrecerea organizată de prietenii săi.

Prima sarcină pentru voi este: Fii atent la explicații și apoi scrie două rânduri cu litera „O”. După ce rezolvați această sarcină oul roz va primi ochi maro.

Pentru ca oul să primească o guriță roșie trebuie să rezolvați sarcina numărul doi. Aceasta este: Găsește literele „o” și „O” și colorează-le după cum urmează: O cu verde și o cu negru. Când termini de colorat vei avea o surpriză.

Sarcina numărul 3 este: Bifează cerculețele din dreptul imaginilor a căror denumire începe cu același sunet și au același număr de silabe. După rezolvarea sarcinii numărul trei oul va primi o pereche de ochelari mov.

În urma rezolvării ultimei sarcini oul va primi un papion. Sarcina este : Citiți cele trei propoziții pentru ca oul să fie pregătit pentru petrecere.

Succes! Cu drag,

Șoricica și Ursulețul

Stimularea Creativității Elevilor Prin Intermediul Activităților Extracurriculare

Gabriela Pisau

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Educația nu este un proces limitat, spațial și temporal cu incidență determinată asupra biografiei personale. Formarea individului după principii etice și axiologice solide trebuie să devină un proces continuu, o concordanță a școlii și a societății românești. Copilul, aflat în centrul acestui proces, trebuie ajutat să-și formeze o concepție corectă asupra existenței, întemeiată pe moralitate și respect social, să adopte drept puncte de reper valori autentice și să le integreze armonios în societate.

Activitățile școlare, chiar dacă urmăresc însușirea unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, nu pot răspunde suficient dorinței de cunoaștere și de creație, însușiri caracteristice copiilor. Acestea contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului liber. Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activității școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative. Activitățile extracurriculare sunt activități complementare procesului de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregască educația școlară, contribuind la formarea personalității. Realizarea acestora presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii. Ele oferă numeroase prilejuri de afirmare a elevilor, de dezvoltare a personalității acestora, permit manifestarea creativității de grup, contribuind în același timp la întărirea relațiilor interpersonale. Pot îmbrăca forme variate: spectacole cultural-artistice, excursii, vizite, cercuri literare, concursuri, etc.

Serbarea școlară reprezintă o modalitate eficientă de cultivare a capacității de exprimare și a înclinațiilor artistice ale elevilor prin intermediul căreia elevii culeg o bogăție de idei, impresii, trăiesc autentic, spontan și sincer situațiile redată. Intervenția la momentul oportun cu rolul pe care îl are de îndeplinit fiecare copil și susținută de suportul afectiv-motivațional, contribuie la mărirea stabilității atenției. Am realizat astfel de acțiuni cu ocazia Crăciunului (*În așteptarea lui Moș Crăciun, lată, vin colindătorii!*), a zilei de 8 Martie (*Ghiocelul supărat, La mulți ani, mămico!*), a Zilei Pământului sau la sfârșit de an școlar, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima liber, oral sau prin muzică.

Carnavalul este o manifestare veselă, antrenantă, plină de mișcare și surprize pe care am organizat-o cu ocazia zilei de 1 Iunie. Participanții au purtat costume întruchipând diverse personaje, iar jocul de rol a stimulat imaginația lor. Elevii au avut posibilitatea de a se manifesta liber, atât în crearea costumului, cât și în interpretarea/realizarea unor monologuri.

Concursurile sunt forme competiționale, organizate pe diferite teme. Am organizat la nivelul clasei concursuri de creații artistice, de interpretare muzicală, având diverse teme: *Primăvara, Mama, Cea mai frumoasă ghicitoare creată* dar am participat și la Concursuri de creație literară pentru copii, prin care a fost stimulată creativitatea de natură literară a elevilor.

Vizionarea spectacolelor de teatru, a filmelor, a diafilmelor sunt forme de activități prin care elevul nu doar dobândește informații, ci este stimulat spre a cunoaște și a-și forma comportamente evidențiate de personajele prezentate, determinând astfel și dezvoltarea creativității. În aceste sens am prezentat elevilor povestea interactivă *Prâslea cel voinic și merele de aur*, aceștia însușindu-și expresii întâlnite în textul prezentat, care au fost introduse ulterior în enunțuri proprii, verificând astfel dacă au înțeles sensul acestora. Împreună cu elevii am vizionat două piese de teatru de păpuși (*Ursul păcălit de vulpe și Hansel și Gretel*), prezentate de actori ai teatrului Țândărică, din Ploiești. Deși aceste manifestări îl pun pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea lor deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează permanent la afectivitatea celui prezent.

Activitățile turistice au o deosebită valoare formativă. Ele se pot realiza sub forma plimbărilor, excursiilor sau taberelor. Astfel de acțiuni asigură un contact direct cu obiectele și fenomenele în condiții naturale, ceea ce ușurează procesul formării reprezentărilor despre acestea. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, a respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin intermediul acestora, copiii cunosc locul natal în care au trăit, muncit și luptat înaintașii lor, învățând astfel să-și iubească țara, cu trecutul și prezentul ei,

pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă scriitori și artiști. În orice școală trebuie să fie promovate aceste tipuri de manifestări, stimulând astfel inventivitatea și creativitatea elevilor. De aceea, pe parcursul întregului an școlar am încercat să realizez un echilibru între acțiunile școlare și cele extracurriculare. Activitatea extracurriculară este o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii.

TIMPUL PE ÎNȚELESUL COPILOR

CONSTANȚA SOARE

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Timpul este unul dintre lucrurile pe care le avem în comun ca ființe umane, dar felul în care îl folosim ne definește și ne diferențiază ca persoane.

Trăim într-o lume uimitoare. Avem la dispoziție o infinitate de informații, conexiuni și resurse, la doar un clic distanță. Însă, ce nu avem din abundență este timpul, cea mai valoroasă resursă.

Timpul este o resursă rară și trecătoare a vieții. Tocmai de aceea, el trebuie gestionat cu multă înțelepciune pentru a fi cu adevărat profitabil.

CAPTAREA ATENȚIEI

Trece nevăzut,

Repede, de necrezut,

Nu fuge, nu sare,

Rost mare în lume are.

(Timpul)

ANUNȚAREA TEMEI

Ce este timpul?

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Spargerea gheții: Perceperea timpului

Elevii sunt rugați să stea nemișcați câteva minute, nu se anunță câte exact. După care învățătorul spune „STOP!”. Ei trebuie să determine câte minute au stat.

Vor constata că timpul poate fi apreciat diferit de la o persoană la alta. Vom încerca, prin întrebări ajutătoare, să descoperim că acest timp în care nu au făcut nimic este un timp pierdut, irosit.

Se intonează apoi următorul cântec:

O ZI ÎN CARE N-AI FĂCUT NIMIC

muzica: folclor; **text:** folclor și Liliana Ștefan

O zi în care n-ai făcut nimic

E-o zi pierdută,

O zi în care n-ai făcut nimic

E ca o plută

E ca pluta fără apă,

Ca pianul fără clapă,

Ca vioara fără arcuș,

Oul fără gălbenuș,

E ca mărul fără mere,

E ca părul fără pere,

Bicicleta fără roți,

Un bunic fără nepoți.

O zi în care n-ai făcut nimic

E-o zi pierdută,

O zi în care n-ai făcut nimic

E ca o plută.

E ca pluta fără apă,

Trandafirul fără țeapă,

E ca iarna fără nea,

Cerul fără nicio stea,
E ca mîța fără gheare,
Ca o masă fără picioare,
Ca albina fără flori,
Un pirat fără comori

Învățătoarea servește elevii cu câte un măr dintr-un coș pe care îl are pregătit. Aceștia sunt rugați să muște o singură dată din el. După ce au mâncat prima bucată din măr sunt rugați să pună această bucată la loc.

Vor constata că nu e posibil.

Așa cum nu este posibil să punem bucata de măr la loc, lucrurile stau la fel când ne gândim la timp.

Timpul curge într-o singură direcție și nu putem niciodată să mai revenim la clipa anterioară. Ce s-a dus, rămâne dus.

Ce gust are?, Cum miroase? „Timpul are acum miros și gust de măr.”

El capătă mirosul și gustul a ceea ce faci într-un anumit moment.

La final rămâne cotorul ce protejează semințele. Ele reprezintă tot ceea ce am făcut bun în viață și vor rodi, dacă faptele sunt pe măsură.

Fără a fi conștienți, deseori pierdem timp prețios pentru sarcini inutile, când l-am putea folosi într-o activitate importantă pentru noi.

Trebuie să devenim prietenii lui.

Cum?

1. Să-ți faci un program.
2. Să respecti programul.
3. Să păstrezi ordinea și curățenia.

Pentru a face timpul să funcționeze în favoarea ta, trebuie să știi ce vrei să faci (obiective), apoi stabilești cum și când vei face- termene pentru aceste obiective.

Exercițiu: Stabilește un obiectiv pentru o săptămână și unul pentru următoarele 6-7 luni. Planifică cum și ce vei face pentru atingerea obiectivelor.

Despre hoții de timp știați?

Oricine sau orice situație care ne întrerupe de la îndeplinirea sarcinilor noastre reprezintă un potențial „hoț de timp”. Nu putem evita „hoții de timp”, dar putem controla cantitatea de timp petrecută pentru anumite activități.

HOȚII DE TIMP

INTERIORI

1. lipsa organizării personale;
2. lipsa priorităților;
3. procrastinarea (amânarea);
4. obiceiurile multitasking*;
5. dificultatea de a spune „nu”;
6. distragerile celorlalți.

EXTERIORI

1. verificarea notificărilor pe telefon în mod constant;
2. navigarea pe internet fără un scop precis;
3. jocurile pe calculator;

4. viziunea zilnică a unui serial;

5. viziunea de videoclipuri pe YouTube

Timpul se măsoară

Instrumentul care măsoară trecerea timpului este ceasul. A fost inventat pentru că oamenii aveau nevoie de un calculator mai exact al timpului, ca să știe cu toții la ce oră trebuie să facă diferite lucruri. Așa au inventat secunda, minutul, ora.

ASIGURAREA CONEXIUNII INVERSE

Scrieți în tabel cât timp acordați activităților zilnice și colorați căsuța unde credeți că pierdeți timpul.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

TIMPUL

de Felicia Petrescu

De timp să nu faci risipă!

O secundă-i doar o clipă

Numără: unu, doi, trei...

Continuă... dacă vrei.

Șaizeci acum s-au făcut

Asta-înseamnă: un minut.

Numără: unu, doi, trei...

Mai departe, dacă vrei...

Stop! La șaizeci ai rămas.

Asta-înseamnă doar un ceas.

Numără: unu, doi, trei...

Mai departe, dacă vrei.

Poate spui puțin mai tare!

Douăzeci-și-patru de-ore.

Orele acestea toate

Înseamnă o zi și-o noapte.

Haide, numără copile!

Minute, ore și zile...

Șapte zile-o săptămână

Iar apoi urmează-o lună.

Un an - douăsprezece luni

Ani să fie! Mulți și buni!

Numără: unu, doi, trei...

Mai departe, dacă vrei...

Mai putem continua

Dar învață-ți lecția:

De timp să nu faci risipă!

Timpul trece ca o clipă!

Depinde de noi dacă risipim această resursă sau o utilizăm cu înțelepciune.

Maxime și cugetări:

1. Practic timpul înseamnă viață.
2. Viața este o călătorie destul de scurtă. Când se termină, nimeni nu știe, nu putem să o lungim, dar putem să o trăim cât mai frumos, să o parcurgem la clasa I.
3. Viața poate fi comparată cu o înghețată. Așa că: Savurați-o înainte de a se topi!
4. Nu poți cumpăra timp, nu îl poți opri, dar poți prețui fiecare clipă din viața ta!
5. Nu putem economisi timp astăzi pentru a-l folosi mâine, dar putem folosi timp astăzi astfel încât să nu avem nimic de regretat mâine.
6. Timpul este uimitor. E atât de puțin atunci când întârzi și atât de mult atunci când aștepti.
7. Timpul schimbă multe lucruri, dar nu șterge nimic.

Ar trebui să uităm de ceas și să ne bucurăm de viață!

Educația STEAM În Grădiniță

MihaelaGabriela Băldău

Scoala Gimnaziala Nr. 12 Tulcea

Copilul de azi este un copil care trăiește într-o lume complexă, aflată într-o permanentă schimbare, în care acesta trebuie pregătit să înțeleagă provocările și să devină factorul principal al schimbărilor viitoare. Această pregătire se realizează încă de la grădiniță, în cadrul activităților, prin educație formală. Însă într-o societate modernă, avansată, în care cheia viitorului este reprezentată de un „profil complex”, copilului nu-i va fi suficientă educația formală ci va avea nevoie de un tip de educație care să-i permită pregătirea într-un mod practic, inovator, să pună în valoare talentul și capacitatea acestuia în diferite domenii. Acest tip de educație numită nonformală, o regăsim mai ales în activitățile extracurriculare ce vin în sprijinul cadrelor didactice prin reducerea monotoniei și rutinei orarului zilnic.

Educația STEAM este un nou concept intelectual. Aceasta încurajează curiozitatea, expune copilul la experiențe artistice, folosește lumea din jur și privește natura ca pe o știință.

Educația STEAM împletește Știința (Science), Tehnologia (Technology), Ingineria (Engineering), Arta (Art) și Matematica (Math), dând viață unui proces de învățare complex, potrivit oricărui copil, cu scopul de a-l pregăti pentru un viitor excelent.

Proiectele STEAM sunt metode uimitoare de învățare. Trebuie să ținem cont că acest tip de educație nu segmentează disciplinele, ci le integrează. Astfel există o legătură între ele. De cele mai multe ori, arta este cea care interconectează disciplinele exacte și creează cadrul atractiv pentru orice copil.

În perioada copilăriei mijlocii (3-5 ani), copilul își însușește diferite abilități și deprinderi. Atunci când copiii li se oferă ocazia de a cocheta cu domeniul STEAM, ei dezvoltă adesea o motivație internă de a explora, de a întreba și de a investiga lumea din jurul lor. Acestea sunt trăsături fundamentale, care nu pot fi învățate, dar sunt inerente curiozității noastre naturale.

În plus, jocul oferă copiilor o oportunitate de a face tot felul de descoperiri, de a înțelege procesele științifice și chiar de a le înțelege conceptual.

STEAM ar trebui să fie activ și bazat pe proiecte cât mai practice. În loc ca cei mici să fie nevoiți să asculte conținut academic prezentat printr-o prelegere sau să încerce să memoreze anumite informații, ei ar trebui să fie implicați în activități în moduri semnificative și relevante.

Exemple de activități pe domenii experiențiale sau liber alese, STEAM desfășurate în grădiniță:

- Magia de topire a gheții;
- Știința bicarbonatului de sodiu;
- Activitate de plutire sau scufundare;
- Activități de investigare a forței, mișcării, magnetismului;
- Pictura „Împinge și trage”, pictura gravitațională sau magnetică;
- Bula de săpun;
- Avioane de hârtie.

Copiii au nevoie să fie sprijiniți să înțeleagă că pot face multe și ca urmare, ei trebuie să descopere lumea și prin știință, tehnologie, inginerie, artă și matematică.

Să ajutăm copiii să înțeleagă lumea înconjurătoare fără să uităm a-i lăsa să viseze!

SCHIMBĂ FINALUL

Ionela Agache

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

Jocul se adresează tuturor copiilor, la el putând participa chiar și cei timizi. Iar pentru copiii cu un autocontrol excesiv, va fi o ocazie perfectă de a simți cum este să fii flexibil. Este un joc cu ajutorul căruia copilul își dezvoltă imaginația, spiritul de echipă, disciplina.

Material necesar:

- Un bol în care sunt bilețele. Pe fiecare bilețel este scris un cuvânt.
- O poveste știută de toți participanții la joc

Nota!

Bilețelele pot fi scrise de copii. Fiecare copil poate scrie câte un cuvânt pe un bilet.

Reguli și mod de joc!

- Se alege o poveste știută de toți copiii. În primele 5-6 minute se face un rezumat al poveștii, astfel ca fiecare elev să și-o reamintească.
- Profesorul și elevii stabilesc de la ce punct al poveștii se va schimba atât parcursul cât și finalul acesteia.
- Apoi, pe rând, fiecare copil extrage câte un bilet din bol.
- Citește cuvântul de pe bilet, fără însă să-l vada ceilalți colegi. Apoi va continua povestea folosind cuvântul de pe bilețelul extras.
- Colegii vor încerca să ghicească cuvântul de pe bilet.
- Periodic, se face o recapitulare a noilor evenimente ale povestirii.
- Jocul se termină când nu mai sunt bilețele în bol.
- Câștigă copilul care a ghicit cele mai multe cuvinte de pe bilețelele colegilor.

Scopul jocului:

Este o metodă prin care se dezvoltă imaginația, gândirea și spiritul de echipă. Procesul de învățare și de fixare a cunoștințelor se va face cu voie bună și cu plăcere. Învățarea îl are în centrul ei pe elev. Jocul fiind o metodă prin care acesta este atras de școală. Copiii sunt încurajați să se miște liber, chiar dacă la început vor fi timizi și nesiguri.

Bibliografie:

- Heidi Gerard Kaduson, „101 Tehnici favorite ale terapiei prin joc”, Editura Trei, 2020
- Magdalena Dumitrana --Educația limbajului în învățământul preșcolar, volumul I—Comunicarea orală

Proiect Educativ "Cartea, Comoară Pentru Suflet!"

VASILICA MADALINA VASILE

LICEUL "CAROL I", ORAȘUL PLOPONI

Motto: "Carte frumoasă, cinste cui te-a scris Încet gândită, gingaș cumpănită;

Ești ca o floare, anume-nflorită

În mâinile mele, care te-au deschis."

(Tudor Arghezi)

Argument

Proiectul educațional pe care l-am propus, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea ” și „biblioteca”, de a le aduce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără de egal! Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

Lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult pe cei mici. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași în timp foarte scurt.

Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea "o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți" cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi?

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsim modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură. Stărnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă ușurință dacă activitățile desfășurate în acest sens depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

Doresc, de asemenea, prin schimbul real de experiență dintre participanți copii-părinți - profesori, să-i convingem pe copii de valoarea culturală și spirituală a cărții, să-i determin să descopere și să înțeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii, că, la urma urmei, pot deveni cei mai fideli prieteni și mentori.

SCOPUL PROIECTULUI:

Stimularea interesului pentru lectura individuală și colectivă în perioada școlară mică, în vederea dezvoltării și activizării vocabularului și a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Privind elevii:

- Stimularea gustului pentru lectură;
- Formarea unei atitudini de grijă și respect față de carte;

Privind cadrele didactice:

- Familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru lectură de vârstele mici;

- Familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere;
- Îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris;
- Cunoașterea instituțiilor care se ocupă de apariția, distribuirea sau păstrarea cărților;
- Stimularea imaginației și a creativității verbale;
- Împărtășirea experiențelor personale.
- Abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de apropiere față de carte și față de cuvântul scris;
- Educarea unei atitudini pozitive față de abordarea metodelor interactive, ca metode de lucru folosite în sprijinul realizării obiectivelor programului.

Privind părinții:

- Conștientizarea părinților cu privire la rolul lor în dezvoltarea și educația propriilor copii;
- Creșterea implicării părinților în activitatea școlii și în crearea unui mediu cald și sigur pentru copil

GRUPUL ȚINTĂ:

Beneficiari direcți :

- elevii din clasa a IV-a A a Liceului „Carol I”, oraș Ploeni
- învățătoarea clasei;
- părinții elevilor clasei;
- bibliotecara de la Biblioteca Orășenească Ploeni

Beneficiari indirecti :

- comunitatea locală.

DURATA:

Proiectul educațional se desfășoară pe perioada unui an școlar

RESURSE:

• umane: • școlarii; • părinții acestora; -învățătoarea clasei; • colaboratori.	• materiale: • cărți de povești; • volume cu poezii de Mihai Eminescu; • cărți, reviste ; • albume, planșe, imagini suport; • calculator, imprimantă, aparat foto, CD-player, tabletă, laptop	• temporale: - septembrie - iunie.

METODE ȘI TEHNICI DE REALIZARE:

1. Întâlniri, vizite, dezbateri, expoziție de carte, vizionare de film, albume, ore de lectură, program de desene animate, programe artistice;

MONITORIZARE:

1. Se respectă graficul activităților întocmite și riguros îndrumate.

REZULTATE ESTIMATE:

1. La elevi:

- recunoașterea autorilor învățați, a poeziilor sau poveștilor scrise de aceștia, relatarea conținuturilor cu cuvinte proprii, recitări, interpretare de roluri;
- descoperirea plăcerii pentru lectură;
- confecționarea de lucrări practice care să ilustreze povești, poezii, cărți, albume;
- organizarea unei serbări dedicate zilei

1. La părinți:

- procurarea cărților, citirea de lecturi copiilor, fapt consemnat de învățătoare prin chestionarea copiilor;
- petrecerea unei perioade mai mari de timp împreună cu propriii copii;
- participarea la diferite

activități;

1. La cadru didactic:

- amenajarea bibliotecii în sala de clasă;
- canalizarea energiei individuale spre grup, prin lucrul în echipă cu celelalte colege;
- eficientizarea relațiilor cu părinții, stimularea interesului pentru acest mod de lucru pentru a se implica în

proiecte viitoare;

de 8 Martie;

EVALUARE:

1.

1. Realizarea unei expoziții cu produsele realizate de școlari la fiecare activitate propusă, în holul școlii.

MEDIATIZARE:

1.

1. Afișierul clasei, www.didactic.ro ;

DISEMINAREA PROIECTULUI:

1.

1. Experiența pozitivă și rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoștința întregii unități în cadrul consiliului profesoral și a unor instituții similare, expuneri în cadrul sesiunilor de comunicare, simpozioane, publicații.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. Crt.	Tema	Perioada	Obiective	Participanți	Responsabil
1.	Prezentarea proiectului în cadrul întâlnirii cu părinții	Septembrie	*Familiarizarea părinților și elevilor cu activitățile propuse	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Bibliotecara	Învățătoarea Bibliotecara
2.	“ Lumea minunată a cărților – o zi la bibliotecă”	Octombrie	Vizită la biblioteca din oraș.	Elevii Învățătoarea Bibliotecara	Învățătoarea Bibliotecara

3.	„Am o carte în culori...”	Noiembrie	Realizarea unei cărți personalizată de fiecare elev.	Elevii Învățătoarea Bibliotecara	Învățătoarea Bibliotecara
4.	„Povești spuse la gura sobei...”	Decembrie	Activitate în parteneriat cu părinții...fiecare părinte vine la școală și le citește o poveste din copilăria sa.	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Bibliotecara	Învățătoarea Bibliotecara

5.	“Eminescu, poetul tuturor timpurilor...”- “Mireasma teiului eminescian”	Ianuarie	Medalion literar Mihai eminescu Expoziție, prezentări power- point, fotografii, desene.	Elevii Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca
6.	“ Din suflet dăruim!”	Februarie	Acțiune de donare a unor cărți copiilor aflați la nevoie.	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca
7.	„Biblioteca din sala de clasă”	Martie	Activitate în parteneriat cu părinții, fiecare elev donează câte o carte din biblioteca personală pentru biblioteca clasei.	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca
8.	Personaje din povești... “ Pofțiți la carnaval”	Aprilie	“Aș vrea să fiu...” Joc de rol	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca
9.	„Semnul de carte”	Mai	Confecționarea unui semn de carte	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca
10.	“ Sărbătoarea cărții”	Iunie	Evaluarea proiectului	Elevii Părinții elevilor Învățătoarea Biblioteca	Învățătoarea Biblioteca

Bibliografie:

1. COROTENCO, Elena. "O sursă valoroasă de informare și documentare – biobibliografia. In : BiblioScientia. 2009, nr. 1- 2, pp. 42-46.
2. HARCONIȚA, Elena. "Cercetarea bibliografică și activitatea editorială". In: Sintagmele. 2013, 4 iun., pp. 4-5.

Fișă De Lucru Engleză

Aura Lacramioara Matei

Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu”

Clasa a IV-a

1. Completează cu AN/A:

- a. This is elephant.
- b. That is apple.
- c. This is house.
- d. This is orange.

2. Cât este ceasul? Completează spațiile punctate cu ora potrivită:

- a. It's twelve o'clock.
- b. It's half past ten.
- c. It's five and a quarter.

3. Completează cu forma corectă a verbului TO BE:

- a. I a very smart student.
- b. He my friend.
- c. They..... my grandparents.
- d. She happy.
- e. We classmates.

4. Selectează răspunsul potrivit pentru următoarele întrebări:

Do you like pizza?

- a)Yes, I do. b)Yes, I am. c)Yas, you do.

Is there any pasta in the bowl?

- a)Yes, she is. b)No, he isn't. c)Yes, there is.

How old are you?

- a)I'm fine. b)I'm ten. c)I'm your friend.

Copiii Invata Ceea Ce Traiesc

Mucu Carmen

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Numele meu este Mucu Mihaela-Carmen și sunt educatoare la grădinița cu Program Prelungit, nr. 37. Prin prisma acestui articol doresc să împărtășesc experiențele mele din cadrul proiectului „Job Shadowing” din Ungaria. A fost un proiect inedit, un adevărat ghid de învățare a unor activități recreativ-educative, dar și o modalitate de aducere în atenție a valorilor unei societăți moderne și morale. Activitatea de mobilitate a avut loc printr-o participare de observare a activității didactice la două grupe de preșcolari cu predare în limba engleză.

Acolo m-am familiarizat cu mediul de învățare al preșcolarilor din grădinița gazdă. Am observat un exterior foarte dotat cu elemente din natură, precum flori, copaci, iarbă, dar și un interior caracterizat de originalitate, prin desene, picturi, materiale confecționate manual. Activitățile didactice erau analog celor noastre, desfășurate pe centre de interes, precum: Bibliotecă, Științe, Joc de rol, Artă, etc., organizate prin aceeași documentație precum: planificare săptămânală, anuală sau alte documente relevante concomitent cu țara noastră. Unitatea era un spațiu foarte plăcut și relaxant pentru copil, lucru foarte important pentru adaptarea copilului la grădiniță.

Aceasta presupune o importantă schimbare în viața copilului- de statut, de program, de relații- și, în raport cu orice schimbare, copilul are nevoie de un timp pentru adaptare, dar și de o abordare personalizată. E complicat de gestionat o astfel de situație indiferent de poziția în care ne-am afla (a copilului, a părintelui, a educatoarei). De aceea, situația este luată ca atare, considerată de neevitat și toată lumea așteaptă să treacă asemenea unui guturai.

Grădinița facilitează „ieșirea în lume” a copilului, ea este un mediu necesar și benefic dezvoltării copilului cu care are nevoie de manifestare socială. Aceasta răspunde nevoii de independență a copilului, cu condiția ca el să se aplece la vârta la care să îi poată face față.

În educația se dovedește că toate se petrec la timpul lor, cu chibzuință și așezare. În concordanță acestora, în familie, viața unui copil poate fi perturbată sau afectată sau chiar afectată sever de evenimente sau situații nefericite: deces al unuia/ambilor părinți, neînțelegeri, protecție/asistență medicală/socială, etc. Viața copilului poate însă cunoaște influențe pozitive marcate prin evenimente relativ comune ce prezintă nemijlocit modele comportamentale: vizite, întâlniri, petreceri, participarea alături de părinți la îndeplinirea obligațiilor sociale/cetățenești, situații în care copilul percepe modul în care sunt respectate drepturile la un nume, la o cetățenie, la o familie, la odihnă și timp liber, dreptul de a se juca și de a practica activități recreative proprii vârstei.

Unele evenimente pot deranja superficial viața copilului, altele însă pot provoca crize grave care le afectează profund existența. Nu este suficientă dorința de a fi părinte și de a fi un părinte bun, pentru a răspunde la toate nevoile copilului tău, iar propria experiență de copil nu este întru totul transferabilă în educația propriului copil. Este firesc ca părinții să încerce să firească copiii de situațiile periculoase intervenind, în general, instinctul natural al adultului de a ocroti un copil, de a-l proteja în fața unor posibile traume psihice sau fizice.

Părinții, de asemenea sunt primii educatori deoarece ei sunt factorul primar cu care copilul interacționează constant încă din prima zi a vieții. Familia este modelul pe care copilul îl imită. Totodată, modul de viață al familiei este principalul reper în viața al copilului.

Comunicarea intrafamilială influențează decisiv dezvoltarea psihofizică a copilului, formarea personalității lui. Copiii își observă proprii părinți cum acționează în rolul de părinți.

Relația grădiniță - familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Educatoarea trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece aceasta o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu vârste cuprinse între 3-6/7 ani. În activitatea de mobilitate din Ungaria, între părinți și educatoare era o bună relaționare și înțelegere, lucru foarte important pentru sănătatea psihică a copilului.

Astfel a petrece ziua în afara familiei este primul prag psihosocial pentru copil, o experiență socială majoră care îi poate declanșa teama de nepăsare și abandon din partea familiei. Aici principalul rol îl are educatorul, caie îi creează un mediu atractiv ambiental și psihic.

Vă invităm să ne descoperiți proiectul și pe pagina etwinning :

<https://twinspace.etwinning.net/244477/home>

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

„IMPORTANȚA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV”

SIMONA BOBOC

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.37

“Mediul intervine în dezvoltarea copilului, în formarea personalității lui și a calităților sale specific umane, ca sursă a dezvoltării, nu în rol de ambianță”. (*Lev Vigotsky*)

Preșcolarul dispune de un potențial creativ care integrează experiența cognitivă, mecanisme informațional-operaționale declanșate și susținute în trebuințele de cunoaștere, de autoexprimare, de independență, de atitudine cognitivă, potențial creativ care începe să se evidențieze.

Organizarea mediului de învățare trebuie să țină seama de particularitățile individuale ale fiecărui copil. Materialele didactice dispuse în centre trebuie să fie variate, atractive, să răspundă cerințelor psiho-pedagogice și să motiveze curiozitatea copiilor mici pentru a-și urmări propriile interese și investigații. Fiecare copil are nivelul său de cunoaștere, psihomotricitatea sa, o dezvoltare socioafectivă care îi este proprie, un limbaj prin care se caracterizează și propria sa personalitate care îl diferențiază de ceilalți. Resursele din centre și tipul de activități desfășurate în baza lor satisfac diferitele stiluri de învățare caracteristice copiilor. Copiii aflați la diferite niveluri de dezvoltare pot beneficia de atenția și sprijinul sporit al cadrului didactic, de tot timpul necesar pentru a însuși un nou tip de activitate sau de a-și forma diferite deprinderi, atitudini.

Un mediu educațional bine construit și amenajat contribuie la desfășurarea unor jocuri și activități complexe, la manifestarea independenței, dezvoltarea capacității de socializare, cooperare și la soluționarea problemelor. Copiii sunt încântați și stimulați să inițieze învățarea, să descopere materialele și noi informații.

Pentru a atrage și motiva copiii preșcolari în activități, este indicat ca ei să participe la amplasarea și dotarea centrelor de activitate cu material util. Colaborarea educatoarei cu copiii prin implicarea acestora în organizarea spațiului grupei facilitează interacțiunile și asigură o motivație reală în alegerea jocurilor.

Planificarea activităților trebuie să se realizeze și în funcție de resursele materiale pe care educatoarea le are la dispoziție. În centrele de activitate trebuie să existe un material variat, bogat și interesant. Materialul de învățământ de care trebuie să dispună centrele ludice motivează curiozitatea și încurajează achiziționarea de noi cunoștințe. Modul în care materialul didactic este distribuit și amplasat trebuie să ofere o atmosferă distinsă, sigură, estetică și relaxantă, care să stimuleze urmărirea propriilor interese de cunoaștere și investigare.

Cadrul Evocare – Realizare A Sensului – Reflecție – Extindere

Ovidiu Marius Toma

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

Prof. Toma Ovidiu-Marius

Prof. Tăbăcaru Ionel

Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu”, Galați

Din ce în ce mai mulți specialiști din domeniul educației sunt de părere că unul dintre pilonii dezvoltării gândirii critice este cadrul **Evocare – Realizare a sensului – Reflecție – Extindere** (ERRE). Lecțiile de tip ERRE sunt o modalitate extrem de eficientă prin intermediul căreia cadrele didactice îi pot ghida pe elevi spre înțelegerea și crearea unei atitudini personale asupra celor învățate. Prin intermediul acestui cadru se oferă tuturor elevilor posibilitatea de a examina critic informațiile noi însușite și să realizeze o reconstituire a evenimentelor studiate prin intermediul propriei imaginații (Asfaw, și alții, 2014).

În etapa evocării se stimulează interesul, se provoacă elevul în a se gândi la ceea ce știe și la ceea ce este capabil să facă. În cadrul acestei etape se pun bazele obiectivelor învățării, ele fiind cele care duc la formarea cunoștințelor, aptitudinilor și abilităților elevilor (Tabelul 2). Tot aici este imperativ necesar ca elevii să fie implicați activ, deoarece doar așa devin conștienți de propria gândire și își formează vocabularul propriu (Spartari, 2014).

În același timp, etapa evocării „scoate în prim-plan niște întrebări pentru care elevii nu au, la moment, un răspuns potrivit, dar pe care îl vor descoperi studiind o temă nouă”. Unii autori (Cartaleanu & Cosovan, 2017) consideră că sunt posibile „tehnici de evocare, în funcție de subiect și persoanele implicate”.

În etapa denumită realizarea sensului, elevul vine în contact cu o serie de informații sau idei noi. Această etapă de învățare permite cadrului didactic să aibă o influență mai puternică asupra celor care învață și să-și mențină printr-un stil independent și activ străduința de a-și concepe noi noțiuni și concepte. Rolul cadrului didactic în această fază este de a realiza monitorizarea activității. Subiectul/Tema lecției se poate realiza prin diferite activități, cât mai diverse, relevante pentru obiectivele proiectate (Spartari, 2014).

Este evident că această etapă trebuie să beneficieze de suficient timp alocat în activitățile didactice, dar fără a afecta evocarea sau reflecția. Ținând cont de taxonomia lui Bloom, această etapă reprezintă un element important în însușirea cunoștințelor, fără aceasta nu putem forma competențele vizate. Prin intermediul ei elevul „învață reguli, asimilează termeni și noțiuni, exersează consecutivitatea operațiilor într-un caz sau altul, încearcă modalitățile de soluționare a problemelor etc. (Tabelul 3), în baza cărora își va forma anumite abilități și deprinderi” (Cartaleanu & Cosovan, 2017, p. 9).

Etapa reflecției permite elevului consolidarea cunoștințele noi și restructurarea activă a schemei de învățare pentru a asimila în cadrul ei cât mai multe concepte noi. Această etapă favorizează procesul de realizare a învățării durabile caracterizată de o modificare propriu-zisă, care permite conturarea și formarea unor noi comportamente sau convingeri. Aici este bine totodată să se amintească și să se înțeleagă întreaga experiență parcursă în activitatea de învățare (Spartari, 2014).

Adoptând o variantă de mijloc, etapa reflecției ocupă o parte importantă din totalitatea timpului eficient folosit în activitatea didactică și permite o paletă diversă de abordări, tehnici și procedee. Un aspect foarte important, de care trebuie ținut cont, este reprezentat de faptul că în activitățile didactice trebuie utilizată corect cel puțin o tehnică potrivită sau adaptată corect acestei etape pentru ca subiecții învățării să se implice și să înțeleagă faptul că prin aceste sarcini și activități continuă să învețe, nu dovedesc doar ca au învățat anterior. Această etapă trebuie să îmbrace forma unei extensii a evocării, acest aspect putând fi realizat cu ușurință dacă anterior s-a realizat un demers în care s-au formulat și rezolvat probleme, s-au strâns opinii și idei diferite. Acest moment reprezintă punctul cel mai potrivit pentru ca aceste idei, opinii, să fie revizuite și să se analizeze soluțiile propuse (Tabelul 4). (Cartaleanu & Cosovan, 2017, p. 11).

În etapa extinderii se realizează reflectarea sistemul de cunoștințe, abilități și aptitudini, care ajută la formarea unor competențe cheie și este necesar de a le aplica în situații diverse de integrare (Ardelean & Mândruț, 2012). Aspectul cel mai important de realizat cu succes în această etapă este reprezentat de implicarea elevilor în condiții de integrare reale, autentice, adică de a rezolva, de a opera cu situații reale din viața de zi cu zi, care stimulează mobilizarea tuturor resurselor de care dispun elevii, atât interne și

externe (Sclifos, 2011). În cadrul acestui moment se poate apela la următoarele metode: studiul de caz; proiecte individuale sau de grup, ce pot fi realizate pe o durată mai lungă de timp.

Etapa extinderii trebuie să fie îndreptată corect de către cadrul didactic către inițiere, propunere, planificare, proiectare, realizare, construire, și nu poate fi limitată la o secvență de timp din cadrul activității didactice. Aceasta fiind o paradigmă deschisă, iar activitatea didactică doar inițiază integrarea cunoștințelor și abilităților (Tabelul 5). Așadar, este evident că gândirea critică, care nu este percepută ca fiind poziționată în contradictoriu cu gândirea reflexivă sau cea creativă, în această etapă își găsește cel mai convenabil mod de aplicare (Cartaleanu & Cosovan, 2017, pg. 11-12).

Când vorbim despre învățare, despre școală sau despre ce se învață, trebuie să avem în vedere pe cel care învață, cui i se adresează ceea ce se învață, mai apoi, pentru ce cel care se află în poziția de a fi învățat dorește să facă acest lucru, să învețe. Acest cadru ține cont de toate aceste aspecte în proiectarea demersului.

Structurarea activităților didactice din școlile postliceale sanitare de stat sau private pe baza acestui cadru are foarte multe avantaje. Activitățile didactice de predare-învățare nu pot fi nici trunchiate total, detașate de restul aspectelor educaționale, nici pur instructive, deoarece beneficiarii direcți ai serviciilor educaționale trebuie să lucreze și pe cont propriu, să-și monitorizeze propriul bagaj de cunoștințe și, bineînțeles, să se implice permanent, în mod activ, în procesul de asimilare a cunoștințelor.

Bibliografie

Ardelean, A., & Mândruț, O. (2012). *Didactica formării competențelor*. Arad: „Vasile Goldiș” University Press.

Asfaw, Y., Fikadu, A., Gebru, A., Kifle, Y., Kostalova, H., MacDonald, M., . . . Wondimu, S. (2014). *Modern teaching methods for teachers. Practical guide to active learning methodologies*. Addis Ababa: PIN.

Cartaleanu, T., & Cosovan, O. (2017). *Formarea competențelor profesionale prin dezvoltarea gândirii critice, Editura ProDidactica, Chișinău, 2017, Pag. 8*. Chișinău: Pro Didactica. Preluat de pe <http://prodidactica.md/wp-content/uploads/2020/03/Gandirea-Critica.pdf>

Sclifos, L. (2011). Resurse metodologice pentru formarea competențelor. *Formare de competențe*(1 (65)).

Spartari, T. (2014). *spataritiana.blogspot.com*. Preluat de pe <http://spataritiana.blogspot.com/2014/12/lectia-erre-lectia-erre-este-un.html>

Educația Outdoor În Grădiniță

Loredana Paraschiv

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 4 Macin

Științific, educația outdoor se referă la organizarea învățării în aer liber. În vorbire liberă, așa spune că e o reîntoarcere la vatră. Da, poate mai conștienți de faptul că tot ce ne înconjoară reprezintă viața în cea mai directă formă de cunoaștere și învățare, și că, doar în mijlocul naturii, putem vorbi și observa fără efort ca vântul nu are formă, dar ne aleargă prin păr, soarele uneori strălucește orbitor, alături e palid și îndepărtat, frunzele căzute ascund împărății de gândăcei....

Să le propui copiilor activități în aer liber e ca o invitație la înghețată, multă înghețată....Să -ți gândești jocurile în aer liber, astfel încât preșcolarii să asimileze cât mai multe cunoștințe, să-și exerseze sau formeze cât mai multe deprinderi sau atitudini față de lumea înconjurătoare ținând de calitatea actului didactic. Îmbinarea educației formale cu cea non-formale și informale într-o manieră plăcută și lejeră este spre binele copiilor, vine în întâmpinarea nevoii lor fundamentale de mișcare, joc și cunoaștere.

Înainte de a ne alătura curentului GRLI, ne suflecaser mânecele, educatoare și îngrijitoare, părinți, bunici, prieteni și am hotărât să înviorăm parcul grădiniței. Ne-am inspirat din resursele nelimitate ale internetului, am făcut rost de resurse (infinite mai limitate) și ne-am apucat de lucru. Am vopsit, restaurat sau construit din materiale reciclabile – cauciucuri, paleti, cadre metalice de la mobilier școlar dezafectat, etc, elemente noi ce puteau fi integrate în spațiul parcului cu întrebuintări multiple. Astfel au luat naștere măsuțe colorate, decorate cu buburuze, broscuțe, animale drăgălașe, etajere încăpătoare pentru cărți sau colecții de scoici, conuri de brad, pietre de râu, ghinde și alte comori dăruite de natură. Apoi am descoperit proiectul doamnei Silvia Breben și ne-a fost ușor să ne reorganizăm mobilierul în spațiul de relaxare, învățare și liniștire, propus de proiect și să structurăm colecția de material didactic pe criterii tematice.

Cu încântare și energie multă, mai ales din partea preșcolarilor am pășit la început de an în acest spațiu nou, dornice să-i testăm magia, să experimentăm învățarea outdoor. N-aș zice că e floare la ureche. Contactul direct cu natura reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare. Mediul relaxat, în afara pereților clasei oferă copiilor posibilitatea de a relaționa mai mult, sprijinindu-se reciproc, contribuind la spiritul de echipă, motivează și încurajează învățarea, exprimarea și a celor care întâmpină dificultăți în acest sens. Comportamentele antisociale sunt mult diminuate deoarece activitatea în aer liber îl determină pe copil să se simtă în largul său și să comunice mult mai deschis, să-și exprime propriile opinii și să simtă că acestea contează în grupul din care face parte. Oportunitatea de a primi diferite sarcini, împletită cu nevoia lui de mișcare dezvoltă atât atitudini ecologice față de mediu, de exemplu, cât și creșterea stimei de sine prin responsabilizare, prin incluziune socială. Cel mai mare beneficiu al educației în aer liber este acela că reprezintă o modalitate de succes în a depăși dificultăți de natură psihică, fizică, socială, emoțională sau economică a copilului, astfel încât el să simtă că aparține unei comunități, că este apreciat, valorizat, că poate primi și oferi suport colegilor într-un mediu sigur și relaxant.

Organizarea centrelor de activitate în aer liber influențează gândirea creativă și jocul imaginar, dar și dezvoltarea motrică a copiilor. Multe din materialele didactice folosite în sala de grupă pot fi utilizate cu succes și în afara ei.

Cele mai atractive activități sunt cele de explorare. Prin activități simple de observare, implicând toate simțurile noastre – miros, pipăit, văz, auz, explorăm plante, găze, fenomene ale naturii, realizăm experimente bazate pe gândirea logică – rostogolirea, scufundarea, plutirea, căderea, umbra în diferite momente ale zilei etc. descoperirile proprii sau în relație cu colegii formează nenumărate competențe și abilități.

Pentru activitățile matematice mediul natural este la fel de ofertant. Scrierea cu bețe pe nisip sau cu cretă pe asfalt îi atrage foarte mult, exersând trasarea de semne grafice, cifre, litere fără un efort de voință. Jocurile vii colorate pe asfalt, cum ar fi șotron, omida, labirint, fac învățarea cifrelor mai ușoară și mai distractivă. Aranjarea pietrelor pictate cu litere sau cifre în șiruri care să alcătuiască numele lor sau șiruri matematice este iarăși un exercițiu plăcut și distractiv. Șirurile logice din pietre, frunze, crenguțe se îmbină armonios cu realizarea mandalelor sau a altor construcții din elemente naturale, cunoscute drept *artă tranzientă*. O modalitate eficientă de dezvoltare a creativității și imaginației, a abilității de relaționare, colaborare între membrii grupului. Pentru artă copiii pot folosi și instrumentele tradiționale – pensule, acuarele, creioane...., dar adierea vântului, umbrele, razele soarelui, insectele în zbor sau suportul diferit de lucru oferă o altfel de experiență. Copiii pot alege frunze, fire de iarbă, flori din imediata apropiere pentru a lăsa o amprentă colorată pe hârtie, pânză, lemn, sticlă etc.

Umbră unui copac, câteva perne sau un covoraș te duc cu gândul la o poveste spusă/ citită de educatoare . Copiii pot , de asemenea să fie povestitori. Pot împărtăși gânduri, experiențe, pot dezlega ghicitori sau formula propoziției despre ce-i înconjoară.

Muzica , jocul de rol sau dramatizarea n-au avut niciodată un mediu mai propice. Amintindu-ne de „serbările” date pe ulița copilăriei , putem sprijini copiii în manifestarea spiritului artistic prin amenajarea unui spațiu cu cortină (o pânză între doi copaci e de ajuns), elemente de recuzită și instrumente muzicale confecționate împreună cu ei : pălării de pirați sau potivită pentru Motanul Încălțat, pelerine și coroane de prinți și prințese, tamburine, clopoței , cutii, sticle, bețe , etc.

Dezvoltarea motrică este antrenată în jocuri cu mingea, jocuri ce implică sărituri, în transport de obiecte, mers în echilibru pe suprafețe aranjate chiar de ei – scândurele, rotocoale de lemn. Siguranța fizică este dezideratul primordial când amenajăm spațiul dedicat copiilor și când introducem în el elemente ce pot fi utilizate în jocurile lor.

Ideile de activități ce se pot desfășura în aer liber:

- „Micii grădinari” – plantăm, îngrijim, observăm plante, copaci;

- „Căsuțe pentru păsărele” – confecționăm căsuțe și hrănitori pentru păsărele; colaborăm cu adulții în realizarea și amplasarea lor;

- „Vânătorii de comori”, „Detectivii” – observăm natura cu lupe, notăm, realizăm colecții, citim și urmărim indicații de pe harta comorilor;

- „Galeriile de artă” – pictăm cu instrumente neconvenționale pe diferite suporturi

- „Laboratorul magic” – ne jucăm cu apa – experimentăm plutirea și scufundarea; amestecuri de culori; rețete delicioase de limonade, etc

- „Artă tranzientă” – mandale mari sau mici; forme artistice obținute din pene, pietre, frunze, flori, fructe etc.

- „Olimpiada copiilor” – întreceri sportive

- „În țara poveștilor”, „Covorul zburător” – spunem sau inventăm povești, ne imaginăm călătorii, dăm viață norilor .

Activitățile ce se pot desfășura sunt nelimitate , țin doar de imaginația și creativitatea cadrului didactic. Grădina de relaxare, liniște și învățare trebuie să fie în permanență sub atentă observare pentru menținerea ei în spațiu sigur și organizat cu zone delimitate pentru diferitele forme de joc, care să poată servi ca extensie a mediului de învățare din interior. Spațiile cu umbră, apropierea de o sursă de apă potabilă și baie , asigurarea personalului de supraveghere necesar, precum și depozitarea accesibilă a materialelor trebuie avute în vedere în organizarea acestora.

CINCI FELURI ÎN CARE PROPRIA COPILĂRIE ÎȚI INFLUENȚEAZĂ ROLUL DE PĂRINTE

GABRIELA PADURARU

Grădinița Cu Program Normal Si Program Prolungit castelino Baby

Specialiștii în domeniul atașamentului ne spun că cel mai puternic predictor cu privire la ce fel de părinți vom deveni este cât de bine am reușit să facem pace cu propria noastră copilărie. Cei mai mulți părinți își dau seama că propria copilărie le influențează rolul de părinte când se surprind având aceleași reacții ca propriii părinți, deși și-au promis să nu le repete greșelile.

A-ți înțelege mai bine propria copilărie nu înseamnă a-ți învinovăți părinții pentru că te-au traumatizat sau nu te-au iubit destul. Toți oamenii vor face greșeli, indiferent dacă e vorba de rolul de părinte sau de alt rol social. Pornind de la ideea ca toți părinții fac tot ce le stă în putință pentru copiii lor, putem să constientizăm felul în care propria copilărie ne influențează deciziile în calitate de părinte, pentru a fi părinți cât mai buni la rândul nostru.

Lisa Firestone, doctor în psihologie și terapeut, scoate în evidență cinci feluri în care propria copilărie ne influențează rolul de părinte:

- **Imitarea.** Imităm în mod conștient comportamentele pe care părinții noștri le-au avut față de noi, atunci când le considerăm benefice. De exemplu, dacă părinții noștri obișnuiau să iasă la plimbare cu noi în fiecare duminică dimineața, creăm și noi acest ritual în familia noastră. Alteori putem imita comportamente ale părinților fără să vrem, deși știm că ne-au afectat atunci când eram mici. De exemplu, alegem să ne distanțăm emoțional de copil dacă acesta nu ne ascultă și ne amintim că același lucru îl făceau și părinții noștri. Imitarea propriilor părinți devine periculoasă atunci când imităm comportamente violente. De exemplu, mulți părinți care aleg să își pedepsească copiii prin violență fizică sau verbală au fost la rândul lor loviți de părinți se declară convingși că „Așa am fost crescut și eu și am ajuns bine.”, deși există numeroase studii care arată efectele negative ale violenței asupra copiilor.
- **Reacțiile opuse.** Partea opusă a imitării constă în a căuta să acționăm total diferit față de cum s-au comportat părinții cu noi. Dacă de exemplu părinții obișnuiau să fie foarte stricți și să sancționeze de fiecare dată încălcarea regulilor, reacția opusă ar putea însemna în prezent, dăm prea multă libertate copilului și nu îl învățăm să își asume responsabilitatea pentru propriile greșeli. Alegem să acționăm opus propriilor părinți pentru că știm cum am fost afectați de alegerile acestora atunci când eram la rândul nostru copii. Dar acest lucru nu înseamnă că reacționăm adecvat la nevoile copilului nostru și că îi oferim ce are nevoie din partea noastră.
- **Proiecția.** În psihologie, proiecția este definită ca un mecanism de apărare prin care atribuim altor persoane propriile noastre emoții, calități sau convingeri. În relația părinte-copil, proiecția apare atunci când părintele consideră că o anumită situație trezește în copilul lui aceleași emoții pe care le-a trăit părintele în propria copilărie. De exemplu, dacă atunci când eram copii ne-am simțit deseori nesiguri sau speriați, plecăm de la premisa că și copilul nostru se simte la fel și trebuie protejat de o mulțime de lucruri și situații. În realitate însă, copiii noștri pot fi foarte diferiți de noi și este nevoie să învățăm să le observăm reacțiile și să le înțelegem comportamentele. Proiecția stă la baza situațiilor în care părintele îl presează pe copil să aleagă o anumită carieră, așa cum și-au dorit părinții sau în care se așteaptă să aiba performanțe ridicate într-un anumit domeniu, doar pentru că părintele este talentat în acel domeniu.
- **Reacții emoționale exagerate.** Situațiile în care reacționăm exagerat la comportamentele copilului sunt cele pe care ar trebui să le analizăm cel mai sincer, pentru a deveni părinți mai buni. Atunci când te înfurie sau te sperie excesiv comportamentul copilului tău sau când te surprinzi criticându-l excesiv și răutacios, este momentul să iei o pauză și să te gândești la situații din propria copilărie în care propriii tăi părinți au avut astfel de reacții sau la momente din copilărie când te-ai simțit excesiv de furios, speriat sau răutacios față de cei din jur. Asemenea reacții disproporționate sunt de cele mai multe ori reacții involuntare, pe care le-am interiorizat fără a le analiza sau fără a le înțelege.

- **Vocea interioară extrem de critică.** Nesiguranțele, temerile și tendințele de autosabotaj se dezvăluie cu adevărat atunci când devenim părinți, din mai multe motive. Noutatea experienței, responsabilitatea imensă pe care ne-am asumat-o și așteptările pe care cei din jur le au față de noi sunt o parte din motivele pentru care anxietatea poate crește semnificativ în primii ani după nașterea copilului. O altă cauză pentru care devenim nesiguri în calitate de părinte constă în propria voce critică interioară. Se spune că felul în care vorbim copiilor devine propria lor voce interioară. Cu alte cuvinte, felul în care părinții noștri ne-au vorbit a devenit vocea noastră interioară.

Majoritatea dintre noi am crescut cu o voce interioară care nu oferă sprijin, ci critică și care ne îndeamnă deseori către alegeri mai puțin fericite. În momentele de stres (de exemplu, când ai făcut o greșală sau ai avut un eșec), îndreaptă-ți atenția către gândurile despre propria ta performanță. Îți spui că „Nu pot să cred că iar am greșit!” sau „Nu o să reușesc niciodată!” sau „Trebuie doar să învăț din această experiență, pentru ca data viitoare să reușesc.”? Propria voce interioară influențează atât de mult experiența de părinte încât un incident minor (când copilul refuză un fel de mâncare, de exemplu) devine un motiv de conflict sau stres major în relația părinte-copil (deoarece părintele își spune în această situație „Nu sunt în stare să îl conving să mănânce!”).

Este important să acordăm atenție propriei voci critice atunci când devenim părinți, pentru că ne poate dicta reacțiile față de copil și, în timp, ne poate îndepărta emoțional de acesta.

Atunci când reușim să identificăm situații în care propria copilărie ne afectează relația cu copilul, scădem riscul neglijenței emoționale a copilului nostru și creștem șansele ca experiența de părinte să fie una satisfăcătoare.

Consilierea Părinților

Daniela Vasile

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Personalitatea copiilor poate fi modelată discret încă de la vârstă fragedă, cu mult tact și mai ales cu argumentele cele mai raționale de care dispunem. Orice amestec brutal în sufletul copilului, îi creează resentimente și-1 îndepărtează de părinți sau de educator. Noi, cadrele didactice, nu putem rămâne indiferenți la dramele copiilor cu părinți excentrici sau conservatori, părinți „de duminică”, părinți „de concediu” sau dimpotrivă, părinți care trudesc, se luptă cu greutatea vieții să-și educe copiii, părinți educați sau părinți care încearcă să se autoeduce.

Părinții trebuie să fie buni ascultători și să găsească timpul necesar pentru a comunica cu copilul. Când copilul dorește să comunice ceva, părintele trebuie să întrerupă orice activitate, acordându-i atenția cuvenită, renunțând la atitudinea dominatoare. O slabă comunicare poate crea probleme emoționale, copilul pierzându-și încrederea în adulți și retrăgându-se într-o lume a sa.

Observând efectele negative ale lipsei de comunicare dar și satisfacțiile pe care le au părinții care reușesc o bună comunicare cu proprii copii, s-a concluzionat că pentru a avea un copil „bun” trebuie să depui o muncă susținută și nicidecum să-ți neglijezi copilul în favoarea altor preocupări.

Cunoașterea copilului este o necesitate, părintele are obligația să cunoască temperamentul copilului pentru că educația trebuie individualizată în funcție de temperamentul și reactivitatea lui.

Este important ca părintele să știe că mediul de viață și educația sunt factori esențiali în dezvoltarea copilului, în orice familie, copiii au nevoie de multă iubire, grijă și atenție. Ei se simt iubiți și în siguranță când sunt ascultați fără să fie certați. Dacă „li se tot face morală” și nu vor fi ascultați, ei vor începe să-și ascundă sentimentele, nevoia de comunicare fiind strâns legată de nevoia de dragoste. Autoritatea părintească nu se realizează prin forță și brutalitate. Ea este rezultatul firesc al unor relații echilibrate, morale și umane. O autoritate firească duce la relații de destindere și atașament, o falsă autoritate duce la relație tensionată, la conflicte permanente. Autoritatea părintească trebuie să fie suplă, fermă și să se adapteze vârstei. Ea presupune un climat de afecțiune și dreptate, stăpânire de sine, înțelegere și spirit de colaborare între copil și părinte.

Formarea personalității copilului implică și rezolvarea unor situații conflictuale și frustrante. Pentru copil este îngrozitor să audă vocile furioase ale părinților, când unul e contra celuilalt. Este important să-i vadă pe părinți că își soluționează diferențele de opinie în mod ponderat. Stările conflictuale în lanț dintre copil și părinți sau dintre părinți, îl fac pe copil să-i fie teamă, să mintă, să părăsească domiciliul, să vagabondeze, să fure.

În ceea ce privește familia, se diferențiază trei grupe de greșeli educative ale părinților: grija excesivă, severitate excesivă și indiferența.

În familiile cu părinți **hiperprotectori** copiii sunt neliniștiți, fricoși, dependenți, greu adaptabili, în cazul în care avem de-a face cu părinți inconsecvenți, oscilanți, care trec de la **asprime exagerată**, la exces de protecție, îngăduință și răsfață, copiii au dificultăți în comportare, tulburări de echilibru emoțional și afectiv.

Unii părinți țin neapărat să-și vadă realizate prin copii propriile lor aspirații, dorind chiar să le impună o anumită profesie. Din această cauză școlarul intră în conflict cu posibilitățile lui de efort, fiind supus unei supraîncărcări ce poate avea repercursiuni de natură psihică. La fel de grav este și **dezinteresul** față de educația copilului. În cazul în care tatăl este prea exigent iar mama prea indulgentă nu se poate realiza educația, în subconștientul copilului, născându-se opoziția tată-mamă. Atunci când ambii părinți sunt exagerat de severi climatul educativ va fi aspru, copilul va avea stări de neîncredere în forțele proprii, va fi impulsiv, gata de apărare sau dimpotrivă se va lăsa pedepsit pentru orice.

Părintele este pentru copil și un bun educator, el trebuie să-i stimuleze efortul, spontaneitatea, fantezia, inițiativa, independența, încrederea în sine. Pentru aceasta părinții ar trebui:

- să-și cunoască bine copilul, observându-1 și antrenându-1 de mic în activități, ținând cont însă de posibilitățile lui psiho-fizice;
- să asigure copilului în casă un spațiu al lui, un loc în care să se poată odihni, juca, în care să poată experimenta, citi și visa sub supravegherea părinților;
- să-i permită să se antreneze în activitățile extrașcolare pentru a-și satisface trebuințele de activitate și de cunoaștere;

- să-1 sprijine în menținerea unui echilibru între efortul depus pentru pregătirea școlară și timpul afectat pentru activitățile de tip „pasiune”;
- să-i ofere modele ale unor tineri, adulți cunoscuți care s-au afirmat prin învățătură și comportare demnă;
- să continue munca educativă sprijinind concret copilul în depășirea dificultăților.

Metoda cea mai adecvată pentru educația copilului este dialogul care poate avea loc în orice împrejurare: la plimbare, la joacă, la spectacol, la muncă, etc.

Copilului îi place să i se acorde multă atenție, astfel el putându-se afirma. Părinții trebuie conștientizați că singura investiție de valoare, niciodată falimentară pe care familia o poate face pentru copil este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

Bibliografie:

1. Key,E.(1988)-“Secolul copilului”,EDP Bucuresti;
2. Șchiopu,U.,Verza,E.-“Psihologia vârstelor”, “Ciclurile vieții”, EDP, București,1995;

„De La Joc...La Educație Financiară”

Laureta Speranța Banea

Grădinița Cu Program Prolungit Nr. 4 Macin

Durata – 1 an școlar (2023-2024)

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE

DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE

DOMENIUL ESTETIC CREATIV

ARGUMENT

- Importanța educației financiare timpurii este din ce în ce mai mediatizată, ea ajutând copiii să devină niște adulți responsabili din punct de vedere financiar. Fiecare activitate este o provocare la cunoaștere și acțiune, o propunere de călătorie fascinantă în lumea banilor.
- Preșcolarii vor identifica și exercisa diferite tipuri de comportamente în situații de învățare autentică. Ei vor învăța reguli de politețe pe care trebuie să le aplice la cumpărături, vor fi familiarizați cu produse jucării, cu bancnotele și monedele din țara noastră, vor învăța să economisească, dar și să muncească pentru a obține ceea ce-și doresc.
- Pentru a dezvolta copiilor respectul față de bani, față de munca părinților și a adulților în general, acest opțional are în vedere familiarizarea copiilor cu conceptul și valoarea banilor, resurselor financiare și modul în care se câștigă acestea.

COMPETENȚE GENERALE

- Dezvoltarea capacității de a utiliza un limbaj adecvat domeniului financiar- bancar;
- Formarea și consolidarea deprinderilor de a utiliza mijloace și tehnici financiar-bancare;
- Manifestarea interesului pentru obținerea, economisirea și gestionarea banilor.

COMPETENȚE SPECIFICE

- Să identifice / să sorteze monede și bancnote naționale și din alte țări;
- Să cunoască situațiile în care se pot obține bani;
- Să identifice modalități de gestionare a banilor;
- Să exemplifice situații și locuri în care se fac plăți;
- Să identifice rolul deținut într-o operațiune comercială: vânzător-cumpărător;
- Să folosească specimene de bancnote în jocurile de rol;
- Să discute despre operațiunile bancare;
- Să înțeleagă circuitul banilor în economie;
- Să utilizeze unele cunoștințe asimilate la activitățile matematice (numărat), compuneri descompuneri, rezolvare de probleme cu 1-2 unități)
- Să utilizeze cunoștințele asimilate la activitățile de educarea limbajului (alcătuire de propoziții, repovestiri, memorizări și recitări de expresii ritmate, pe teme specifice)

Să utilizeze cunoștințe asimilate la activitățile de educație plastică și practică (desen , pictură , modelaj, lipire, tăiere, asamblare) pentru a realiza lucrări originale cu temă financiară ex: bancnote colorate-desen/pictură/aplicație/etc; băncile din orașul meu- machetă/aplicație/desen, etc)

DOMENIUL DE DEZVOLTARE

1. **DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE**
2. **DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ**
3. **CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE**
4. **DEZVOLTAREA LIMBAJULUI ȘI COMUNICĂRII**
5. **DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII**

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

A.1. - Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

B.1. - Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;

B.2. - Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității

- B.3. - Conceptul de sine;
- B.4. - Autocontrol și expresivitate emoțională;
- C.1. - Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- C.2. - Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (perseverență în activități);
- C.3. - Activare și manifestare a potențialului creativ;
- D.2. - Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- D.5. - Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc;
- E.1. - Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- E.3. - Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

COMPORTEMENTE ASOCIATE

- A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate specifice vârstei.
- A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate ;
- B.1.1. Imită și se joacă împreună cu adulții, interacționând pozitiv cu aceștia
- B.1.2. Cere ajutorul adultului, atunci când este în dificultate
- B.1.3. Se bucură de compania copiilor la joacă
- B.2.1. Se joacă în prezența altor copii, diferiți din punctul de vedere al genului, limbii vorbite, etniei sau cu cerințe educative speciale
- B.2.2. Anticipează și urmează reguli/rutine simple, cu supraveghere și dacă acestea i se reamintesc
- B.2.3. Începe să împartă și să înapoieze jucării, cu ajutorul adulților;
- B.2.4. Cu ajutorul unui adult, vorbește cu alt copil pentru a rezolva un conflict;
- B.2.5. Demonstrează conștientizarea stărilor emoționale diferite prin jocul de rol;
- B.3.2. Își promovează imaginea de sine prin manifestarea sa ca persoană unică, cu caracteristici specifice;
- B.4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de igienă corporală,
- B.4.2. Începe să își controleze pornirile/impulsurile;
- C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- C.3.1. Manifestă creativitate în activități;
- D.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, curiozități, acțiuni, emoții proprii;
- D.5.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în diferite situații;
- E.1.5. Realizează în mod dirijat activități simple despre vitamine, alimentație sănătoasă, organe de simț, boli etc.;
- E.3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

CONȚINUTURI

- BANII ȘI IMPORTANȚA LOR ÎN VIAȚA NOASTRĂ
- ECONOMISIREA BANILOR
- CHELTUIREA BANILOR
- DONAȚIILE

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- labirinturi, desene, rezolvarea unor fișe, experimente practice, jocuri de rol, machete, dramatizare, expoziții, realizarea unui CD cu poze din timpul activităților.

RESURSE UMANE :

- prescolarii, educatoarele, părinți, alte persoane din comunitate.

BIBLIOGRAFIE

- Curriculum pentru educația timpurie, 2019
- Ligia Georgescu-Golosoiu, *Educație financiară. Bani pe înțelesul copiilor*, Ed. Explorator, 2013.
- Ligia Georgescu-Golosoiu, *De la joc... la educația financiară*, Ed. Explorator, 2016.

ACTIVITĂȚI PROPUSE

Nr.crt.	Tema Activității	Modalități de realizare	Locul desfășurării
	„Povestea monedei”	Povestea educatoarei	Sala de grupă
	„În vizită la magazin”	Vizitarea magazinelor din preajma grădiniței	Magazin
	„La ce ne folosesc banii?”	Convorbire	Sala de grupă
	„Bănuțul” de Ilinca Ioniță	Memorizare	Sala de grupă
	„La bancă”	Joc de rol	Sala de grupă
	„Monede și bancnote care circulă în țara noastră”	Convorbire Prezentare PPT	Sala de grupă
	„Monede”	Desen	Sala de grupă
	„Târgul Toamnei” – exerciții de adunare și scădere cu bancnote și monede	Joc exercițiu	Sala de grupă
	„Banul muncit” de Alexandru Mitru	Povestea educatoarei	Sala de grupă
	„Izbânda bănuțului” de Iulia Matache	Memorizare	Sala de grupă
	Labirint- „Traseul lui Moș Crăciun până la magazinul cu jucării”	Joc-exercițiu	Sala de grupă
	„Ai carte, ai parte”	Convorbire	Sala de grupă
	„Meseria este brățară de aur”	Convorbire	Sala de grupă
	„Monede mari – monede mici”	Joc exercițiu	Sala de grupă
	„Pinocchio” - fragment	Povestea educatoarei	Sala de grupă
	„Răzușca rispitoare” adaptare după poezia „Rață, rață, rățișoară”	Memorizare	Sala de grupă
	„Ce facem la cumpărături?” - verbalizare acțiuni	Joc de rol	Sala de grupă
	„Bancnote și monede”	Aplicație	Sala de grupă
	„Știu să economisesc și singurel!”	Convorbire	Sala de grupă
	„Pușculița cu economii”	Aplicație	Sala de grupă
	„Mărțișoare, mărțișoare, expoziție cu vânzare”	Aplicație	Sala de grupă
	„Inimioare, inimioare” de Sarina Cassvan	Povestea educatoarei	Sala de grupă
	„Ce se întâmplă dacă suntem foarte cheltuitori?”	Convorbire	Sala de grupă
	„Bancnote”	Joc de masă – reconstituire imagini	Sala de grupă

	„Cum pot să-mi ajut părinții”	Convorbire	Sala de grupă
	„Furnica” de Otilia Cazimir	Memorizare	Sala de grupă
	„Așa da, așa nu” – fișă de lucru		Sala de grupă
	„Traseul iepurașului până la magazinul cu jucării” - Labirint	Joc exercițiu	Sala de grupă

POLUAREA MEDIULUI: CE PUTEM FACE PENTRU A AJUTA PLANETA

VIȘINOIU IRINA - MĂDĂLINA

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Protejarea mediului este singura modalitate prin care viața poate continua să prospere pe această planetă.

Mediul înconjurător cuprinde toate speciile vii, resursele naturale, vegetația, microorganismele, rocile, atmosfera, clima, vremea. Pe scurt, tot ce apare sau există în mod natural pe planetă, tot ce nu este artificial, creat de om. Multe persoane se gândesc mai mult la păduri și animale atunci când se discută despre mediu, însă toate elementele menționate mai sus au un rol important pe Pământ.

Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri "casa". Cei mai mulți sperăm ca generația noastră să nu fie martoră la schimbările climatice cauzate de om. Din păcate, acestea sunt evidente încă de acum. Cu toate acestea, se crede că nu e prea târziu pentru a îmbunătăți situația, atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare și miliardele de animale care mai locuiesc aici.

Motivele principale pentru care trebuie să protejăm mediul sunt:

- **protejarea ecosistemului** – a venit momentul să nu mai punem în pericol pădurile, oceanele, animalele și toate ființele care trăiesc pe această planetă.
- **protejarea omenirii** - populația globală continuă să crească, însă generațiile viitoare vor locui pe o planetă total diferită decât cea pe care am copilarit noi. Schimbările din prezent vor îmbunătăți viața oamenilor din viitor.
- **obligația morală** - suntem ființe inteligente, cunoaștem problemele cu care se confruntă planeta și avem acces la numeroase soluții pentru a o proteja. De aceea, oamenii sunt responsabili de îngrijirea mediului.

Poluarea aerului este cauzată în mare parte de producția de energie și cea a anumitor produse și ambalaje, arată NRDC. Arderea combustibililor fosili este o problemă gravă, această acțiune eliberând gaze și substanțe chimice.

Gazele cu efect de seră există și în mod natural pe planetă – fără acestea, temperatura globală ar fi prea scăzută și nu am putea supraviețui aici. Problema este că oamenii contribuie direct la încălzirea globală prin dioxidul de carbon (CO₂) și metan. Aceste gaze captează căldura în atmosferă, crescând temperatura.

În plus, multe zone se confruntă cu smogul, care se formează când vremea este mai caldă și există mai multe radiații ultraviolete. Acesta provine de la fabrici, centrale electrice, incineratoare, dar și autoturisme.

Schimbările climatice cauzate de poluarea aerului duc la temperaturi extreme, incendii, extincția anumitor specii și topirea gheții de pe stratul de sol și roci.

Oceanele, mările, râurile și lacurile de pe pământ sunt poluate din cauza plasticului, a deșeurilor și a substanțelor chimice. Chiar dacă în jur de 70% din Pământ este acoperit de apă, 97% din această cantitate este apă sărată, care nu poate fi băută de oameni. Cu alte cuvinte, pur și simplu nu avem suficientă apă pe planetă, motiv pentru care este imperativ să o protejăm.

Potrivit unui articol publicat de Live Science:

- 70% din apa dulce este blocată în calotele de gheață;
- o treime din populația planetei consumă cu 20% mai multă apă decât ar trebui;
- mai puțin de 1% din apa dulce este ușor accesibilă;
- există mai multă apă dulce stocată în pământ decât în formă lichidă, la suprafață.

Există mai multe cauze pentru poluarea apei, pe primul loc aflându-se sectorul agricol. De fiecare dată când plouă, deșeurile animalelor de fermă, pesticidele, îngrășămintele și diferite bacterii și viruși sunt spălate de pe pământ, scurgându-se în ape. Mai mult, uneltele de pescuit aruncate reprezintă cel mai mare poluator de plastic din ocean.

În 2019, organizația Greenpeace solicită o acțiune globală asupra plaselor și capcanelor, care sunt legale pentru viața marină.

O altă cauză o reprezintă apa uzată de la toalete, chiuvete și dușuri, dar și din activitățile comerciale. Termenul include și apa pluvială care poate fi contaminată cu diverse substanțe chimice. Un raport al Națiunilor Unite estimează că 80% din cantitatea uzată de apă (și peste 95% în unele țări mai puțin dezvoltate) ajunge înapoi în mediu fără să fie tratată.

Nu în ultimul rând, ne confruntăm cu poluarea cu petrol. Aceasta este cauzată în special de surse terestre: fabrici, ferme și orașe. Pe mare, industria de transport maritim contribuie cu aproximativ o treime din deversările de petrol.

Poluarea apei afectează vietățile marine, dar și sănătatea umană. Milioane de broaște țestoase, pești, balene și păsări mor din cauza poluării, iar apa contaminată îmbolnăvește în jur de 1 miliard de oameni anual. În același timp, ecosistemul se bazează pe o rețea complexă de animale, plante, bacterii și ciuperci.

Dacă unul sau mai multe dintre aceste elemente este vătămat, întregi medii acvatice sunt puse în pericol. Având în vedere că apele absorb carbonul din atmosferă, protejarea acestora este imperativă în lupta împotriva încălzirii globale.

Bibliografie:

1. <https://marathonepr.ro/>

Importanța Colaborării Dintre Familie Și Grădiniță

Liliana Alexandra Georgiana Mihai

Grădinița Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

O componentă importantă în actul de educare a copilului preșcolar o constituie procesul informativ-educativ la care contribuie familia și grădinița. Grădinița și familia sunt doi factori primordiali în educația copiilor când se fac primii pași în viață. Acum se pun bazele unei personalități care mai târziu va fi parte integrantă a unei societăți a cărei cerințe se diversifică permanent. Fiecare poate să învețe de la celălalt și să se simtă valorizat și important. Activitatea educativă din grădiniță nu poate fi izolată, separată de alte influențe educative ce se exercită asupra copilului și mai ales, nu poate face abstracție de acestea.

Grădinița trebuie să găsească o punte de legătură cu familia, prezentând părinților noi căi spre educație în beneficiul copiilor. La vârsta preșcolară un factor educativ important este grădinița, care desfășoară un amplu proces instructiv-educativ și are cadre cu pregătire profesională corespunzătoare. Cadrele didactice au nevoie, de sprijinul familiei copiilor, atât pentru a prelua și dezvolta direcțiile de acțiune formativ-educative pe care le antrenează instituțional, cât și de a găsi rezolvări concrete la necesități de diverse categorii.

Toate aceste motivații conduc către necesitatea unui parteneriat real, activ, cu implicare susținută a familiei, iar activitățile educative să fie cunoscute și înțelese de către părinți și realizate printr-o colaborare strânsă între instituția familială și cea preșcolară.

Familia este factorul educativ prioritar, întrucât educația începe din familie, aceasta fiind modelul pe care copilul îl imită și-l urmează. Relația părinți – educatoare se referă la construirea unor relații pozitive între familie și grădiniță, la o unificare a sistemului de valori și cerințe referitor la copii. Efectele asupra copilului vor fi benefice, putând contribui la rezolvarea unor probleme înainte ca acestea să devină necontrolabile. Contribuția familiei este cu atât mai mare cu cât copilul este mai mic și scade pe măsură ce etapele de creștere înaintează pe treptele superioare ontogenezei. Aceasta oferă mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani ai vieții, se dezvoltă și se formează pentru viață, reprezentând primul instrument de reglare a interacțiunilor dintre copil și mediul social. Părinții sunt primii educatori deoarece ei sunt primii cu care copilul interacționează constant încă din prima zi a vieții; familia este modelul pe care copilul îl imită. Totodată, modul de viață al familiei este principalul reper în viața al copilului.

Comunicarea intrafamilială influențează decisiv dezvoltarea psihofizică a copilului, formarea personalității lui. Copiii își observă proprii părinți cum acționează în rolul de părinți. Primele deprinderi de viață sănătoasă ale copilului sunt dezvoltate în familie (deprinderi igienice, de alimentație sănătoasă), acestea constituind suportul dezvoltării ulterioare și își pun amprenta asupra întregii personalități. Desfășurând activitatea instructiv-educativă din grădiniță, cu participarea efectivă a familiei îi dăm acesteia posibilitatea să vadă în grădiniță nu doar o supraveghere a copilului în timpul absenței acestuia din familie, ci și desfășurarea unui proces instructiv - creativ, bine organizat. De la părinți, cei mici vor învăța să aprecieze ce este bine și ce este rău, ce este drept și ce este nedrept, ce este frumos și ce este urât în comportamente. Ei sunt primele modele pentru modul în care să acționeze ulterior ca părinți. Treptat, cu multă răbdare, educatoarea este cea care cultivă încrederea în propriile posibilități ale copiilor, integrând în jocuri și activități copiii timizi, efectuând munca suplimentară individualizată cu copiii cu deficiențe verbale, folosind jocul și jucăriile existente pentru a-i apropia de acestea. Grădiniței îi revine rolul de partener în relațiile ei cu familia iar acest rol derivă din faptul că este un serviciu specializat, cu cadre pregătite pentru realizarea sarcinilor educației copiilor.

Factorii de modelare a personalității umane trebuie să interacționeze ca un tot unitar, sub forma unui sistem bine încheiat, pentru atingerea țelului comun: educarea copilului. Pentru aceasta, este nevoie de un schimb permanent de informații, de completare și valorificare a influențelor dirijate spre micul învățăcel.

Bibliografie

1. Bunescu, G., Alecu, G., Badea, D., (1997), Educația părinților. Strategii și programe, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Dumitrana, Magdalena, (2000), Copilul, familia și grădinița, Editura Compania, București
3. Mateiaș, Alexandra, (2003), Copiii preșcolari, educatoarele și părinții, Ghid de parteneriat și consiliere, Editura Didactică și Pedagogică, București

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI

LUMINITA MOHOREA

Grădinița Nr. 1 Ciolpani

DENUMIREA ACTIVITĂȚII EXTRACURRICULARE:

„ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI” APLICANTUL:

Numele unității de învățământ aplicante:

COORDONATOR:

Profesor:

ARGUMENT:

”Educația înseamnă a învăța să înveți, a învăța să trăiești, a învăța să gândești liber și critic, a învăța să iubești lumea și s-o faci mai umană, a învăța să te desăvârșești în și prin munca creatoare.”

I. SCOPUL ACTIVITĂȚII :

Activitatea are ca scop familiarizarea preșcolarilor cu semnificația zilei de 5 octombrie, evidențierea rolului dascălilor în dezvoltarea noilor generații și recunoașterea meritelor acestora în formarea culturii, valorilor și moralei unei societăți.

1. OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII :

Cunoașterea importanței Zilei Educației;

Dezvoltarea respectului față de dascăli.

1. RESURSE UMANE :

Preșcolarii Grupei Mari ;

1. PROGRAMUL ACTIVITĂȚII :

Momentele desfășurării activității: Activitate extrașcolară :

” Educator pentru o zi” – Joc de rol

Intonarea melodiilor din repertoriul: ”Dacă vesel se trăiește...”, ”Școlărei și școlărițe”,

”Educatorea mea”, cântece de toamnă și piese folclorice deosebite;

Activitate în curtea școlii: ”Ne jucam, învățăm să colaborăm” Expoziție cu lucrări ale preșcolarilor .

1. DISEMINAREA ACTIVITĂȚII EXTRACURRICULARE:

Expoziție foto cu momente din cadrul activității;

Realizarea unui panou cu desenele preșcolarilor;

În 1994, UNESCO a inaugurat prima ZI MONDIALĂ A EDUCATORILOR, pentru a comemora semnarea, în 1966, a recomandării făcute de UNESCO și ORGANIZAȚIA INTERNAȚIONALĂ A MUNCII privind condițiile de muncă ale personalului didactic.

Această zi se sărbătorește în data de 5 octombrie în peste 200 de țări. Ziua Mondială a Educatorilor va pune accentul pe necesitatea de a planifica o mână de lucru eficace în domeniul învățământului, având în vedere deficitul de personal didactic calificat la nivel mondial.

Așadar, în întreaga lume, această zi, sărbătorită în peste 200 de țări, este consacrată personalului didactic, celor care fac educația - educatori, învățători, profesori, denumirea ei fiind World Teachers' Day în engleză sau Journée Mondiale des Enseignants, în franceză. În sens pedagogic, educația este fenomenul social complex privit în trei dimensiuni: -activitate conștientă a subiectului educației (educator) de stimulare, îndrumare, formare a obiectului educației (educat);

-proces de formare a omului pentru integrarea activa in societate, proces de formare intelectuala, morala, profesionala, fizica, estetica;

-rezultat prin preluarea selectiva a actiunilor informationale si includerea in structuri comportamentele proprii de cunoastere si actiune.

Pentru Platon,educatia ar fi "arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta atitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele".

Aristotel, in lucrarea sa "Politica", considera ca educatia "trebuie sa fie un obiect al supravegherii publice,iar nu particulare". In consecinta,ea trebuie sa pregateasca viitori cetateni. Aceasta pregatire trebuia sa se fac diferentiat dupa modelul in care cele trei aspecte ale sufletului (vegetativ,animal, rational) se distribuie in randul oamenilor.

De ce în România această zi se numește "Ziua mondială a educației", ignorând și deformând scopul pentru care a fost creată ? Probabil că pentru cei care au decis așa doar ... educația contează, nu și educatorii. Ca și cum educația poate fi făcută fără educatori. Ca și cum calitatea actului educativ nu ar depinde de condițiile de viață și de muncă ale celor care fac educația. Schimbarea accentului de pe om pe acțiunea înfăptuită de acesta dovedește că în România mentalitățile nu s-au schimbat. Sau poate, e o simplă problemă de ... traducere. Poate mai marii noștri nu știu să traducă World Teachers' Day. Indiferent de motivele unei astfel de decizii în discordanță cu hotărârea UNESCO, întrebarea esențială rămâne: cum poate România să sărbătorească o Zi Mondială a Educației în vreme ce în întreaga lume se sărbătorește Ziua Mondială a Educatorilor? Urmată de o altă întrebare, la fel de importantă: merită personalul didactic, educatorii să fie sărbătoriți nu numai în întreaga lume ci și în România?

De ce o zi consacrată cadrelor didactice - educatori, învățători sau profesori? Pentru că ei contribuie în mod esențial la dezvoltarea unei țări, asigurând transmiterea de cunoștințe. Ei joacă, de asemenea, un rol civic de mare importanță, contribuind la păstrarea coeziunii sociale.

La mulți ani dascălilor de pretutindeni și să nu uităm că o educație de calitate reprezintă

cheia reușitei

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII UN BUN DASCĂL...

„Gândește-te că lecția este un spectacol ce trebuie pregătit. Tu oprește-ți rolul secundar, dar interpretează-l astfel încât să poată fi răsplătit cu un Oscar.”

ACTIVITĂȚI PROGRAMATE

NR. CRT	ACTIVITATEA	LOC DESFĂȘURARE	PERIOADA
1.	5 octombrie – Ziua Educației însemnătatea zilei	Sala de grupă	4 Octombrie 2022
2.	"Călătorie in lumea poveștilor "Dreptul la educație – discuție liberă despre educație, a fi educat, autoeducație.	Sala de grupă	4 Octombrie 2022
3.	Realizarea Copacului educației, pe ale cărui frunze, fiecare preșcolar lipește câte un proverb	Sala de grupă	4 Octombrie 2022
4.	Educator pentru o zi-Joc de rol	Sala de grupă	4 Octombrie 2022

Proverbe care se lipesc pe frunze în "Copacul educației"

- OMUL NEEDUCAT ESTE CA UN CORP FĂRĂ SUFLET.
- PICĂTURĂ CU PICĂTURĂ SE FACE LAC. NU FACI O CIOARĂ DIN PRIVIGHETOARE. TIMPUL E CEL MAI BUN EDUCATOR.
- POMUL CAND E MIC SE INDREAPTĂ.
- UN PAPAGAL BATRÂN NU ÎNVAȚĂ SĂ VORBEASCĂ.
- NU SUNTEM CURIOSI DECÂT ÎN MĂSURA ÎN CARE SUNTEM INSTRUIȚI.
- CINE NAȘTE COPII ȘTIE SĂ-I ȘI CREASCĂ.
- PE UNDĂ TRECE ROATA DIN FAȚĂ, TOT PE ACOLO TRECE ȘI ROATA DIN SPATE.

- CĂPRIOARA CARE SE CAȚĂRĂ ÎN COPAC ARE UN IED CARE PRIVEȘTE LA CRENGI.
- EXCESUL DE SEVERITATE DUCE LA URĂ; EXCESUL DE INDULGENȚĂ SLĂBEȘTE AUTORITATEA.
- PIATRA PREȚIOASĂ DACĂ NU E ȘLEFUITĂ, NU STRĂLUCEȘTE. EDUCAȚIA E PÂINEA SUFLETULUI.
- CE NASTE DIN GĂINĂ AJUNGE SĂ SCURME.
- VIITORUL UNUI COPIL ESTE OPERA MAMEI SALE.
- FIECARE COPIL PE CARE ÎL EDUCĂM ESTE UN OM PE CARE ÎL CÂȘTIGĂM.
- LA NAȘTERE, TOȚI OAMENII SUNT ASEMĂNĂTORI; PRIN EDUCAȚIE SE VOR DEOSEBI.

Educația Financiară În Grădinița De Copii

Maria Magdalena Stirbu

Gradinita Cu Program Prelungit Lizuca Bacau

După cum apreciază specialiștii, noile tipuri de conținuturi sau „noile educații” reprezintă cel mai pertinent și mai util răspuns al sistemelor educative la imperativele generate de problematica lumii contemporane. Încercând să răspundă acestora, noile tipuri de conținuturi sau „noile educații” s-au constituit și s-au impus într-un timp foarte scurt, dat fiind faptul că ele corespund unor trebuințe de ordin sociopedagogic din ce în ce mai bine conturate.

Toate cele peste 160 de state membre UNESCO, au denumit aceste educații aproximativ la fel, iar acestea ar fi sau s-ar traduce în:

- educația relativă la mediu,
- educația pentru pace și pentru cooperare,
- educația pentru participare și pentru democrație,
- educația în materie de populație,
- educația pentru o nouă ordine economică internațională,
- educația pentru comunicare pentru mass-media,
- educația pentru schimbare și dezvoltare,
- educația nutrițională,
- educația economică și casnică modernă,
- educația pentru timpul liber.

Educația economică și casnică modernă

Faptul ca realitățile economice se resfrâng în mod determinant asupra individului colectivității, având astfel un rol important în formarea omului, ne obligă să menționăm cuprinderea educației economice în aria noilor educații.

Cerințele economice determină calificarea forței de muncă în același timp, impun atitudini și orientări productive în toate sectoarele de activitate. Inițierea în teoria practică economică favorizează dobândirea conștiinței conduitei economice ca temei al unei vieți echilibrate cu o bună integrare în planul vieții sociale. Cunoașterea și înțelegerea faptelor economice în substratul lor cauzal ajută la creșterea calității producției de bunuri și prin aceasta la îmbunătățirea calității vieții. Avem în vedere atitudinea față de bunuri, spiritul de cooperare și respectul față de muncă, capacitatea de participare directă la înfăptuirea proiectelor economice ale societății.

Pregătirea economică pentru viața individuală și inițierea în problematica economiei casnice constituie un prim pas în direcția formării capacității de autogestiuine. Efectul acesteia asupra perfecționării activității în planul producției sociale este de necontestat. (Noile educatii (asociatia-profesorilor.ro))

În cadrul educației economice se încadrează și *educația financiară*.

Educația financiară începe încă de la o vârstă fragedă, de la grădiniță. MEN a semnat un parteneriat privind această temă, pentru proiectul APPE „*De la joc.... la educația financiară*” încă din 2015.

„Educația financiară a copiilor trebuie să se realizeze încă de la o vârstă fragedă, atunci când aceștia încep să ceară prima bomboană, prima jucărie. Copiii trebuie să fie familiarizați cu banii, cu valoarea acestora, cum pot fi cheltuiți cu responsabilitate, cum pot fi economisiți, investiți sau donați în scop caritabil”, a declarat Ligia Golosoiu, autoarea noului manual pentru preșcolari.

La această vârstă, deși copiii beneficiază de material didactic gratuit din partea ministerului (auxiliare didactice), tot joaca este attul care ajută. Copiilor le place să se joace *De-a magazinul* sau *La piață*; *De-a florăria* etc, jocuri în care vând sau cumpără ceva, iar piața oferă numeroase jocuri și jucării care ne vin în ajutor, de la bani de plastic, la case de marcat sau alte materiale ajutătoare.

Nu putem însă bombarda mintea micuților cu tot felul de informații. Important este să se facă ceva simplu, atractiv și frumos, iar ceea ce învață să “aibă greutate”.

Temele care trebuie abordate, la vârsta preșcolară, și pe care trebuie să se pună accentul se reduc la:

- **Ce sunt banii?**
- **La ce folosesc banii?**
- **Cum pot face rost de bani?**
- **Trei lucruri de bază pe care le pot face cu banii – cheltuit, economisit și donat.**

Educația financiară se desfășoară în grădinițe, ca opțional didactic. Părinții sunt încă reticenți la această variantă de opțional, argumentând că “sunt prea mici”, “nu înțeleg”, “nu e interesant”.... Însă atunci când prezinți ceea ce urmărești dar și cum vei realiza acest lucru, reușești să îi faci să înțeleagă importanța acestei activități.

Un astfel de opțional am desfășurat la grupa pe care o conduc, în anul școlar 2020-2021, grupă mare. Pe lângă jocurile pe care le-am desfășurat în sala de grupă sau diferitele activități practice, de realizare/confecționare a diferitelor obiecte, cu ajutorul părinților am lansat un concurs.

La acest concurs au participat aproape toți copiii. Împreună cu părinții am realizat o listă de activități casnice, care puteau fi realizate de copii de 5-6 ani, activități care aveau “un tarif”. Timp de două luni, ei trebuiau să realizeze cât mai multe astfel de activități, să încaseze plata pe care o strângeau în pușculiță, iar la sfârșitul perioadei să desfacă pușculița și să vadă ce sumă au strâns. Însă concursul nu se încheia aici. Cu aceștia bani mergeau, însoțiți de un părinte, la cumpărături. Fiecare copil și-a filmat momentul deschiderii pușculiței, a numărului banilor, dar și aventura de la cumpărături. Apoi în fața întregii grupe și-au prezentat ceea ce au făcut și filmul realizat.

Bucuria că pot să cumpere ceva ce își doresc, cu banii lor, a fost foarte mare. Acest concurs i-a făcut să înțeleagă mai bine cum se fac banii, cum să economisești, dar și înțelepciunea cu care să îi cheltuiești. Dar în același timp i-au făcut și mult mai responsabili cu ceea ce au cumpărat, căci au știut să aprecieze mult mai mult lucrul sau obiectul cumpărat de ei.

Prezentarea de către copii s-a desfășurat pe parcursul mai multor zile însă startul și încheierea concursului a fost același pentru toți. Foarte importantă a fost implicarea părinților, căci ei au fost cei care au ajutat la realizarea acestui concurs, atât financiar, cât și moral.

Interdisciplinaritatea Și Transdisciplinaritatea În Învățământul Primar

DORINA CRACIUN

Scoala Gimnaziala Nr.1 Motru

Desenul, pictura și modelajul, descoperă copilului mijloacele de acțiune asupra materialelor și obiectelor, pentru a ajunge la expresia plastică. Trebuie insistat asupra caracterului practic al artelor plastice. Familiarizarea treptată a elevilor cu unele tehnici noi de lucru mărește curiozitatea lor și imprimă activităților artistico-plastice un caracter atractiv.

În activitatea de inițiere plastică nu există rețete, însă putem vorbi de o permanentă descoperire a sufletului de copil, care se poate face prin alfabetizarea vizual-tactilă, de cunoaștere a mijloacelor de limbaj plastic care trebuie făcută prin educația artistico-plastică, în cadrul procesului instructiv-educativ.

Utilizarea desenului, ca mijloc de cunoaștere a copiilor, nu trebuie neglijată, uitată sau minimalizată, desenul având o *valoare expresivă* (modul în care copilul tratează suprafața colii, alegerea formelor și culorilor exprimă aspecte ale stării emoționale); *proiectivă* (prin stilul general al figurii care exprimă anumite dispoziții fundamentale ale modului cum trăiește lumea și relațiile cu obiectele acesteia); *narativă* (prin desen copilul își dezvăluie centrele de interes, tensiunile, grijile, gusturile etc.) și o *valoare simbolică* (prin intervenția unor procese și mecanisme defensive care relevă natura temelor inconștiente).

Ed. plastică are deosebite valențe formative, învățarea ei continuând o adevărată „terapie” pentru intelectul copiilor. Ea nu este numai un divertisment, cum este considerată uneori și nici numai o cale de sensibilizare a copiilor, ci ea educă și dezvoltă o serie de procese psihice (gândirea logică, memoria, atenția distributivă, afectivitatea, voința, imaginația, creativitatea), procese intelectuale, priceperi și deprinderi. Nicio activitate plastică nu trebuie să fie efectuată în mod formal, fără semnificație, ci cu un scop educativ, care să trezească în sufletul elevilor stări emoționale și să le dezvolte treptat sensibilitatea și receptivitatea artistică.

Organizarea unor expoziții și programe artistice comune va dezvolta spiritul critic și autocritic al elevilor și preșcolărilor. Întreaga paletă de activități se va desfășura respectând particularitățile de vârstă ale copiilor și utilizând o serie de materiale variate pentru realizarea unor creații plastice.

Arta ocupă un loc în viața socială, deoarece îndeplinește deopotrivă un rol de comunicare, unul de cunoaștere (cognitiv) și altul estetic. Prin intermediul artei putem înțelege viața și cunoașterea aspirațiilor oamenilor din diferite epoci istorice. Ea are capacitatea de a modela gândirea umană, astfel încât omul să se transpună spiritual în lumea operelor de artă. Universul artei stimulează omul să-și perfecționeze modul de viață și preocupările.

Învățământul artistic nu trebuie să-și propună ca subiecții pe care-i formează să ajungă să imite un pictor, un interpret, un scriitor, ci să-i facă pe aceștia să înțeleagă de ce pictează cineva într-o anumită manieră, de ce cântă într-un anumit fel, de ce scrie într-un anumit stil, înseamnă a-i face pe subiecți să restaureze sensuri, să ajungă la valoarea operei, înseamnă a-i face să observe rostul hermeneuticii în domeniul artelor. Disciplinele artistice nu trebuie privite ca unități de specializare, ci ca unități capabile de a pune la dispoziția celor care se educă mijloacele pentru a se cultiva, pentru a avea acces la lume și la sine.

Un elev care pictează un peisaj sau un portret la solicitarea profesorului său, cioplește în lemn, cântă vocal sau instrumental, recită o poezie, nu se educă în mod necesar. Educația există atunci când această activitate cu conținut specific va permite subiectului să devină conștient de sine, să înțeleagă epoci diferite, idei și, mai presus de toate, natura umană. Educația există atunci când subiectul are conștiința intrării într-un câmp cultural aparte, nu pentru a imita ceea ce întâlnește aici, ci menținând o anumită distanță necesară reflectării, pentru că judecata umană se formează pornind de la marile modele ale culturii umane la care subiectul reflectează.

Așa cum am observat pe parcursul lucrării, există interdisciplinaritate bine justificată între artă și unele discipline de învățământ.

În tratarea materialului am aplicat o metodă descriptivă, căutând, nu numai să expun, ci ținând seama de interferența artelor și științelor, a faptelor sociale și concepțiilor, să explic pe cât posibil, diferite relații ale artei în raport cu alte discipline (de exemplu limba și literatura română, matematică, istorie, educație fizică, etc.) .

O să acord o importanță deosebită orelor de educație artistic-plastică, elementele de expresie grafică și plastică având o mare valoare formativă, deoarece situațiile de învățare cu încărcătură estetică le antrenează atât pe cele de ordin moral, cât și pe cele afective și sociale. Selecționarea, esențializarea și concretizarea conținuturilor prin subiecte atractive, adecvate particularităților de vârstă și preocupărilor copiilor, și activizarea permanent a acestora sporesc eficiența demersului educativ.

Activitățile artistice oferă cadrelor didactice posibilitatea de a descoperi rapid și eficient componentele personalității elevilor (aptitudini, temperament, caracter).

Desigur, nu în ultimul rând, voi avea în vedere să le asigur elevilor o cultură generală artistico - plastică pentru a cunoaște valorile artistice naționale și universale.

„*Arta este un fenomen biologic strâns legat de dezvoltarea de sine și a inteligenței...și o activitate care sensibilizează personalitatea...însușirea elementelor de limbaj plastic prin aplicații practice vor pregăti orice individ pentru o luptă eroică împotriva mediocrotății...dacă arta moare, atunci spiritual omului devine neputincios și lumea recade în barbarie*” susținea criticul de artă englez Sir Herbert Edward Read.

BIBLIOGRAFIE:

Ciolan Lucian- *Învățarea integrată, Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Iași, Editura Polirom, pag. 125-130, 2008

Lessing GE 1766 - *Laocoon: Eseu cu privire la limitele de pictură și de poezie*, Biblioteca de Arte Liberale, 1962

Lucian Ciolan, *Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom 2008

Paloma Petrescu, Viorica Pop- *Transdisciplinaritatea – o nouă abordare a situațiilor de învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București 2007

Pălășan Toader, Crocnan Daniel Ovidiu, Huțanu, Elena- *Interdisciplinaritatea și integrare – o nouă abordare a științelor în învățământul preuniversitar, în Revista Formarea continuă a C.N.F.P. din învățământul preuniversitar*, București, 2003

Rolul Poveștilor În Educarea Comportamentului Copiilor

Aurelia Vasile

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Rolul poveștilor în educarea comportamentului copiilor

Prof.înv. preșc. Grădinița cu P.P. Nr.37,

Într-o lume în care valorile sunt răsturnate și copiii intră în contact cu nonvaloarea într-un mod agresiv, începând cu produsele dăunătoare organismului până la violență sub diferite forme, este important ca școala, respectiv grădinița să refacă profilul omului moral, cu respect față de el însuși, de față de semenii săi și de reguli. Vârsta preșcolară este baza educativă a întregii vieți a copilului, iar educatoarea are rolul de a-l ajuta să găsească soluții la numeroasele probleme cu care se va întâlni. Ideea că educarea moral-civică a preșcolarilor poate fi realizată prin intermediul poveștilor m-a determinat de-a lungul carierei didactice să caut modalități de a modela tipuri de comportamente prin valorificarea textelor literare din cadrul activităților din grădiniță. Pentru a avea un copil educat, părinții trebuie să îl învețe să se poarte frumos, fiind ei înșiși un exemplu de bune practici. Bunele maniere se învață cel mai bine prin puterea exemplului. Un copil educat, ce știe să împartă jucăriile, să nu vorbească cu gura plină, să folosească cuvinte de politețe, să îi respecte pe cei din jur este un copil care dă dovadă că are o bună educație de acasă. Ideal ar fi ca părinții să-l învețe pe cel mic să iubească lectura și cărțile încă de când e bebeluș, citindu-i povești, pentru ca mai apoi, treptat, să-l lase pe el să le exploreze până când va învăța să citească și să se bucure singur de ele. Vârsta preșcolară este dominată de imaginație, visare, iar lumea basmelor, a poveștilor, reprezintă spațiul benefic al sporirii curiozității copilului. Succesul educației morale nu vine de la sine, ci este rezultatul muncii constante făcute cu pasiune și responsabilitate de către educatori și părinți. Grădinița trebuie să-i asigure copilului, pe lângă educația intelectuală, fizică și estetică și o orientare moral-civică în relațiile cu lumea înconjurătoare, care să formeze unele calități morale și să acumuleze cele mai simple deprinderi.

Povestirile o valoare etică. Ele ajută la formarea unor trăsături pozitive de voință și caracter. Poveștile, povestirile și basmele sunt pline de sfaturi, punând în evidență calitățile eroilor pozitivi și disprețuiesc comportamentele personajelor negative. La fel nu ne-am putea imagina o copilărie fără Albă ca Zăpada, Scufița Roșie sau Fata babei și fata moșneagului. Sentimentele copiilor se hrănesc cu poveștile, iar viața ni se pare mai reală decât gesturile oamenilor. Ceea ce li se întâmplă acestor personaje îi ajută pe copii să descopere o comoară în propriul suflet. Alături de aceste personaje se creează temelia sufletului plină de speranță. Copiii iubesc și ascultă cu plăcere povești și basme pentru că răspund necesității lor de a ști, de a cunoaște, de a înțelege cum se împlinesc dorințele spre mai bine, spre frumos. Educatoarea, prin poveștile lecturate, are puterea de a sădi în sufletul copiilor buna cuviință prin dezvoltarea de: deprinderi morale (respectarea regulilor de purtare); trăsături pozitive de voință și caracter (hărnicia, cinstea, modestia, curajul etc.); și sentimente morale (dragostea, prietenia etc.) Pornind de la această idee, educația morală-civică prin basme și povești a preșcolarilor este importantă și necesară. Este realizabilă la această vârstă, deoarece copilul dovedește mare maleabilitate psihică, fapt ce ne dă posibilitatea să intervenim educativ sub aspect formativ și informativ. Poveștile contribuie la dezvoltarea conștiinței morale și constă în faptul că prin ea se poate realiza împlinirea de sine și fericirea.

1.Albulescu, Mirela, Albulescu, Ion, *“Studiul disciplinelor socio-umane.Aspecte formative:Structura și dezvoltarea competențelor”*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002; 2.Bacus, Anne, *“Copilul de la 3 la 6 ani”*, Ed. Teora, București, 1998;

De Ce Vin Copiii La Școală?

ANA MARIA SPULBER

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Școala este un fel de film de lung metraj, în care elevii sunt personajele principale. Ea trebuie să le dea posibilitatea să intuiască, încă de la început, mediul magic în care vor crește.

În școală devenim eroi, devenim personaje principale.

Putem prelua inițiativa și ține sub control frica de necunoscut, de critici, de eșec, ca în final să facem cele mai năzdrăvane lucruri pe care ni le putem imagina cu ajutorul puterilor magice dobândite:

1. Curaj;
2. Recunoștință;
3. Răbdare;
4. Atenție;
5. Generozitate;
6. Încredere în sine;
7. Bunătate;
8. Disciplină;
9. Empatie;
10. Altruism.

David, omul de zăpadă....

- David, ți-ai mâncat cerealele? Te-ai spălat pe dinți? Ți-ai făcut ghiozdanul?

Toate aceste întrebări le auzea David ca prin ceață. Întrebările erau puse de mama lui care văzând că nu primește un răspuns, ridică puțin tonul.

- David, într-o oră pleci la școală. Ai face bine să te pregătești!
- Nu am chef, spuse David! Nu vreau să merg la școală și nici să mă pregătesc!

Mai târziu, în drum spre școală, David trecu pe lângă un om de zăpadă uriaș care părea posomorât. Gura era făcută dintr-o crenguță, lăsată în jos, pălăria îi căzuse într-o parte iar ochii lui negrii păreau triști.

-Uite, omul de zăpadă este mai trist decât mine! De ce-ar putea să fie trist un om de zăpadă? Nu îi este frig niciodată, lumea se joacă cu el mereu și nu-l bate nimeni la cap cu: Mănâncă-ți cerealele! Du-te la școală!

David nu știa că-n tot acest timp omul de zăpadă se gândea la aceleași lucruri.

- Of, își spune el, aș vrea să fiu un copilaș. Aș putea merge și vorbi, aș avea părinți care să aibă grijă de mine și prieteni cu care să mă joc! Aș putea merge la școală să învăț o mulțime de lucruri interesante. Ce n-aș da să fiu copil, își spuse!

Atunci se întâmplă ceva foarte ciudat. Se văzu transformat în om de zăpadă iar omul de zăpadă în copil. A fost foarte bucuros și îl văzu pe băiețel plecând spre școală.

Dar viața de om de zăpadă s-a dovedit mult mai grea decât și-ar fi imaginat. După o vreme, a început să se plictisească. Și-ar fi dorit să se joace, dar nu se putea mișca, ar fi vrut să vorbească, dar din gura lui făcută dintr-o crenguță, nu ieșeau sunete. Singurul lucru pe care îl putea face era să privească trecătorii și fulgii de zăpadă ce se așterneau lin pe șosea. După câteva ore de viață de om de zăpadă, David se cam săturase. Îi era tare frig, foame, îi era dor de părinți și de prietenii lui de la școală. Se gândea prin ce aventuri au trecut colegii lui azi la școală, ce lucruri minunate au mai descoperit și cum s-au jucat în recreație.

Lacrimi mari îi șiroiau pe obraji, dar la un moment dat, a auzit o voce care îl striga:

David ! David! Trezește-te!

A deschis ochii și a înțeles că totul fusese doar un vis. S-a pregătit repede și a plecat atât de bucuros la școală, nerăbdător să-și întâlnească prietenii și să pornească spre noi aventuri.

Eficiența Activității Diferențiate A Elevilor Din Învățământul Primar

Florina Simona Moldovan

Scoala Gimnaziala Decebal Cricau

Eficiența activității diferențiate a elevilor din învățământul primar

Motto

„ Învățătorul cu adevărat înzestrat este acela care-și aduce clasa la stadiul în care să poată spune: Fie că sunt de față ori nu, clasa își continuă activitatea. Grupul și-a câștigat independența. ”

(Maria Montessori)

Orice învățare este eficientă dacă pleacă de la cunoașterea copilului, individualizarea fiind imposibilă fără o cunoaștere a "zestrei" cu care vin copiii la școală.

A cunoaște un elev înseamnă a descifra notele dominante ale personalității sale, a înțelege și a identifica motivele care îl determină să acționeze într-un mod sau altul și a-i prevedea evoluția viitoare.

Cunoașterea asigură caracterul diferențiat al instruirii și educării personalității elevilor, proiectând modelele cele mai potrivite în raport cu particularitățile dezvoltării fizice și psihice individuale.

Cunoașterea psihologică nu este numai o premisă a succesului în instruire și educare, ci, în același timp, este un rezultat al activității pedagogice. Putem să educăm bine un copil dacă îl cunoaștem și să îl cunoaștem mai bine educându-l. Cunoașterea, educarea și formarea copilului se împletesc în procesul activității concrete, desfășurată în școală și în afara ei.

Deosebirile dintre copii, deosebiri ce trebuie cunoscute, se rasfrâng asupra procesului instructiv-educativ.

Învățarea individualizată este un mod de abordare educațională care vizează contribuția fiecărui copil adusă la situația predării și învățării. Afirmăm cu certitudine că doi elevi nu încep o activitate educațională exact în același fel, ci contribuie fiecare cu propriile lor experiențe, calități, atitudini, abilități, etc. De aceea, pentru a preda într-un mod eficient, învățătorul trebuie să fie receptiv la aceste diferențe. Predarea individualizată are loc atunci când învățătorul și copilul se influențează reciproc, între ei stabilindu-se o relație de comunicare bazată pe încredere și sinceritate.

Experiența acumulată în această direcție arată că pentru a se realiza cea mai bună grupare a elevilor ar trebui să se țină seama nu numai de volumul de cunoștințe pe care le posedă elevii la o anumită disciplină, ci să ia în considerare și alte elemente care caracterizează elevii, cum ar fi: stadiul de dezvoltare intelectuală atins, fondul de vocabular asimilat, ușurința de exprimare, viteza de lucru, dificultatea comunicării cu alții, unele probleme psihologice, trăsături de caracter.

Învățătorul poate aborda învățarea individuală la nivel de grup și micro-grup, până la nivelul fiecărui elev. În același timp, această învățare este necesară pentru anumiți copii din clasă, vizându-i în mod deosebit pe cei care au un potențial superior sau pe cei care au o deficiență de orice fel. Rolul învățătorului în cunoașterea clasei este primordial.

În practică școlară tratarea diferențiată a elevilor se poate face și prin utilizarea unor game variate de muncă independentă, atât în clasă, cât și acasă. Procedul este deosebit de eficace atunci când stabilirea unor teme pe măsura elevilor se întemeiază pe o cunoaștere profundă a capacităților fiecărui elev și, mai ales, pe evidența dificultăților și a greșelilor caracteristice pe care aceștia le-au întâmpinat ori le-au săvârșit în lucrările precedente, fiindcă în funcție de acestea se pot alege, fie temele comune pe care să le rezolve independent toți elevii din clasă, fie temele care să ajute grupele de nivel sau pe fiecare elev în parte să se dezvolte la nivelul posibilităților lui. Notarea constatărilor și observațiilor, a măsurilor ce trebuie luate, constituie un fel de memento pentru învățător de a căuta neconținut metode, procedee și mijloace prin care să elimine treptat deficiențele din pregătirea elevilor.

Învățătorul are la îndemână o multitudine de strategii corespunzătoare stilului de învățare și nevoilor fiecărui copil. Exemplificăm câteva dintre ele: **cerințe comune pentru toți elevii; cerințe diferențiate:** (sarcini identice, timp diferit; sarcini diferite, dar în același timp; sarcini diferite, timp diferit; sarcini diferite, după posibilitățile copilului; fișe identice cu sarcini progresive.) **activități individuale cu teme diferite.**

Un procedeu care-i permite fiecărui copil să execute o muncă personală mai bine adaptată posibilităților

sale intelectuale este utilizarea fișelor . Intrebările din fișe sunt cu dificultăți diferite spre a fi folosite de elevi cu pregătire și aptitudini diferite: **fișe de lucru pentru consolidarea cunoștințelor**; **fișe de recuperare** - pentru elevii cu goluri în cunoștințe(în elaborarea lor, învățătorul trebuie să cunoască exact care sunt golurile din pregătirea fiecărui elev) **fișe de dezvoltare** - se alcătuiesc pentru elevii foarte buni, că să nu piardă timp așteptând până când colegii lor termină (fișe suplimentare), **fișe exercițiu** - cuprind exerciții gradate și adaptate pentru toți elevii din clasa.

Cerințele cuprinse în astfel de fișe se referă la cunoștințele de bază din programa școlară. Gradul lor de dificultate este mediu. Ele îi ajută pe elevi să înțeleagă și să-și consolideze noțiunile explicate anterior de învățător.

Deci, viziunea reformatoare și dorința de înnoire trebuie să se manifeste în primul rând, la educatoare și noi, învățătorii căci suntem primii factori care construiesc temelia viitoarei personalități a fiecărui copil. „Trezirea” spiritului copilului către lumea exterioară, solicitarea sistematică în activități bine dozate ,organizate și puternic motivate reprezintă cheia dublului succes: pentru elev, performanțe progresive, iar pentru învățător, satisfacția și bucuria „lucrului bine făcut”.

Din această perspectivă cuvintele lui Simion Mehedinți ne îndeamnă să ne aplecăm, încă o dată, cu responsabilitate, asupra a ceea ce înseamnă copiii și educația lor:

„Copiii bine educați sporesc ființa neamului, după cum mugurii din fiecare primăvară, strângându-se în vârful ramurilor, sporesc coroana copacului, în toate direcțiile.”

BIBLIOGRAFIE

1. Ion T. Radu, *Învățământul diferențiat. Concepții și strategii*, București, E.D.P. 1978
2. Nicolae Oprescu, *Ameliorarea randamentului școlar prin diferențierea învățământului*, Modernizarea învățământului primar, București, E.D.P. 1980
3. Ion Jinga, *Tratarea diferențiată a elevilor*, Revista de pedagogie, nr.6, București, 1983
4. Jinga Ion; Negreț Ion, *Învățarea eficientă*, EDITIS, București, 1994

CEI 7 ANI DE ACASA

Mihaela Sandu

Scoala Gimnaziala Inv. M. Georgescu Celaru

CEI 7 ANI DE ACASĂ

SCOALA GIMNAZIALA „ INV. M. GEORGESCU” , CELARU, DOLJ

PROFESOR INVATAMANT PRIMAR: SANDU MIHAELA

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă.

Copilăria reprezintă cea mai bună perioadă a vieții pentru educație, pentru formarea și instruirea caracterului psiho-social. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

Dacă unui copil familia nu-i satisface nevoia de confort fizic și afectiv, atunci pe viitor va apărea acel sentiment de neîncredere în mediu, teama de viitor sau îndoieli de sine, o lipsă a încrederii în propriile sale forțe, dar va apărea și acel sentiment de rușine. Tot timpul familia trebuie să încurajeze copilul, să îl îndrume și să îi arate ce e bine și ce e rău. Familia este cea care oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate cât și indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei. Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socio-afectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Procesul educativ al copilului trebuie condus cu grijă și caldă afecțiune în concordanță cu etapa de dezvoltare în care se află el, fără a-l solicita prea de timpuriu cu lucruri ce nu sunt pe măsura forțelor lui, oferindu-i și cerându-i numai ce nu-i depășește capacitatea de înțelegere.

În familie se dezvoltă sprinjinul de afirmare a idealurilor tânărului, dorința sa de participare la viața socială, culturală și politică a țării sale. În familie se formează primele deprinderi de viață sănătoasă ale copilului, de conduită igienică individuală și colectivă și de altruism, componente majore ale moralei elementare a indivizilor societății, constituind bagajul educativ al „ **celor 7 ani de acasă**”. Viața copilului acasă, alături de părinții săi, toate activitățile care se desfășoară împreună consolidează anumite deprinderi, abilități ce contribuie la autonomia copilului, conviețuirea socială, sănătatea, igiena și protecția lui. În familie copilul începe să se cunoască pe sine, să se definească prin jocul imitațiilor, comparațiilor și însușește modele la care se poate referi în mod constant în devenirea sa ca adult.

După ce ajunge la vârsta preșcolară educația copilului se împarte între familie și dascăli și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil în înțelegerea și lămurirea unor probleme.

„Cei 7 ani de acasă” își pun accentul cel mai mult în ceea ce devine un copil mai târziu și anume – OM. Aceasta este perioada cea mai importantă, fiind temelie pe care se clădește o ființă cu diverse aptitudini și preferințe, cu un comportament normal sau deviant. Așa cum ne creștem și ne educăm copiii, așa cum ne comportăm noi, așa vor trăi și se vor manifesta pe viitor. Copii cresc și se formează în viață într-un univers pe care-l creează părinții.

Abandonul Școlar- Tragedia Învățământului Românesc

DORINA CRACIUN

Scoala Gimnaziala Nr.1 Motru

Între cauzele abandonului școlar regăsim: cauze economice, socio-culturale sau religioase, psihologice și pedagogice.

Copiii care trăiesc în familii sărace au șanse mai mici de a-și însuși o educație școlară completă. Anumite familii nu au resursele financiare necesare pentru a plăti rechizitele școlare, taxele, transportul la școală, uniforma, etc. Există elevi care trăiesc sentimente de frustrare legate de sărăcia lor, care se reflectă la școală în ținuta vestimentară sau în lipsa pachetului cu mâncare. Unii dintre acești elevi își vor defini prioritățile în viață în funcție de această stare frustrare și vor abandona școala.

Putem spune că s-a observat faptul că rata cea mai mare a abandonului școlar se întâlnește în școlile frecventate de copiii proveniți din familii defavorizate sau din comunități caracterizate prin dezorganizare socială.

Abandonul școlar apare și datorită cauzelor socioculturale sau religioase, și anume: apartenența la clasa socială, apartenența etnică, rasială, sexul (de exemplu, unii adulți cred că fetele nu au nevoie de o educație aprofundată, viitorul lor fiind limitat la rolul casnic-matern), etc. Putem spune că se observă o rată semnificativ mai mare a abandonului școlar la fete, indiferent de nivelul venitului părinților; dacă în cazul unui mediu de proveniență sărac abandonul mai frecvent al fetelor se explică prin participarea acestora la realizarea activităților casnice, la îngrijirea fraților, la prestarea unor activități aducătoare de venituri.

În ceea ce privește tipul de comunitate rural/urban, se consemnează o rată mai mare a abandonului școlar în mediul rural, ceea ce se explică prin: distanța mare domiciliu – școală, dublată de condiții inadecvate de transport, lipsa de flexibilitate a orarelor și structurii anului școlar, care nu țin cont de calendarul lucrărilor agricole, precum și lipsa de opțiuni educative în cadrul școlii.

Putem vorbi despre abandon școlar și din cauze de ordin psihologic referitoare la reacția fiecărui elev la apariția insuccesului școlar și a conflictelor cu autoritățile școlare.

Calitatea vieții școlare și a educației școlare influențează rata abandonului, putând spune că cele mai înalte rate de abandon școlar se regăsesc în cadrul școlilor segregate, școlilor publice vocaționale, școlilor mari, cu clase numeroase și școlilor în care se pune un mare accent pe supraveghere și testare.

Abandonul școlar în zona urbană poate fi cauzat de influența cercului de prieteni asupra copilului, de atracțiile pe care orașul le exercită asupra acestuia.

Combinarea următorilor factori: agresivitatea, eșecul școlar, vârsta cronologică mai mare decât a colegilor contribuie la creșterea probabilității abandonului școlar. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcă pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri la școală.

Bibliografie :

Boboc I. – Psihologia organizării școlare și managementul educațional, Ed. Didactică și Pedagogică București, 2002;

Cretu E. – Probleme de adaptare școlară, Ed. ALL Educațional București, 1996;

Cucos C. – Pedagogia, Ed. Polirom, Iasi, 1996;

Cucos C - Psihopedagogie, Ed. Polirom, Iasi 1998

Dimitriu C. – Constelația familială și deformările ei, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1973;

Neamțu C. – Deviația școlară, Ed. Polirom, București, 2003;

Ortan F. – Comunicare interpersonală în mediile școlare, Ed. Universității din Oradea, 2005;

Bauman L., Richie R. – Adolescenții o problemă, părinții un necaz, Ed. Antet, Oradea, 1995;

PROIECT EDUCAȚIONAL „MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS”

ARGENTINA BRINZAN

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU” PETROȘANI

COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI
EMINESCU” PETROȘANI

Str. 1 Decembrie 1918, Nr. 7, Petrosani,
judetul Hunedoara

Tel: 0254.541.574 E-mail: office@cnme-
petrosani.ro

NR.....

DIRECTOR

CASA JUDEȚEANĂ DE ASIGURĂRI DE
SĂNĂTATE

HUNEDOARA

CABINET MEDICAL INDIVIDUAL NR.
45 PETROȘANI

NR.

MEDIC

PROIECT EDUCAȚIONAL

„MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS”

ECHIPA DE PROIECT

Director prof.

Director adj.

Prof. înv. primar Brînzan Argentina – coordonator proiect

Prof. înv. primar

Prof. înv. primar

Logoped

Bibliotecar

ARGUMENT

Într-o lume în care tehnologia acaparează universul copilăriei, copiii sunt privați de mișcarea atât de necesară corpului și dezvoltării sale armonioase. Copiii sunt privați de prea multe ori de o alimentație sănătoasă și corespunzătoare vârstei, dar din păcate de foarte multe ori sunt neglijate chiar controalele și îngrijirile medicale necesare unei dezvoltări mintale și corporale armonioase.

Dacă vrem să avem o minte sănătoasă într-un corp sănătos trebuie să știm să alegem ce să mâncăm. Legumele și fructele trebuie să ocupe un loc important în hrana copiilor cât și a adultului, datorită conținutului mare de substanțe hrănitoare și în special de vitamine.

Jocurile de mișcare au o contribuție importantă la dezvoltarea fizică generală a copiilor, la formarea deprinderilor motrice, la sporirea rezistenței fizice, la călirea organismului și, implicit la realizarea educației intelectuale, morale și estetice.

Sănătatea nu se vinde în farmacii, ci se asigură prin deprinderi igienice: igiena

alimentară, igiena personală, igiena locuinței, igiena mediului înconjurător.

A învăța copilul de la cea mai fragedă vârstă să fie îngrijit, să respecte regulile de igienă personală, să se obișnuiască cu un regim rațional de alimentație, înseamnă a pune bazele formării comportamentului igienic. E bine pentru copii să înțeleagă de mici că sănătatea nu înseamnă absența bolii, ci un mod de viață echilibrat, un mod de comportare igienică.

Scopul:

Formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de sănătatea proprie și a celor din jur.

Obiective specifice:

a) elevi:

- formarea deprinderilor de alimentație rațională și de desfășurare de exerciții fizice în vederea menținerii sănătății;
- însușirea de către elevi a noțiunilor legate de sănătate și boală în vederea dezvoltării armonioase a organismului ;
- însușirea unor norme igienico- sanitare pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală și cea colectivă ;
- informarea copiilor despre unele boli și metodele de prevenire a acestora;
- dezvoltarea capacității de utilizare a normelor igienico-sanitare prin corectarea deprinderilor greșite și încurajarea celor corecte;
- valorificarea abilităților fiecărui copil prin implicarea lor în activități recreativ educative;
- stimularea copilului pentru a desfășura activități extracurriculare și extrașcolare cu caracter experimental și demonstrativ, prin care să contribuie la stimularea imaginației și a creativității;

b) cadre didactice:

- familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a copilului pentru desfășurarea unor activități în vederea însușirii unor cunoștințe din domeniul respectiv;
- abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de cunoaștere și valorificare a cunoștințelor referitoare la comportamente dezirabile.

c) părinții și comunitatea locală:

- conștientizarea părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității cu privire la rolul lor în formarea și dezvoltarea propriilor copii;
- implicarea factorilor de decizie locali și ai societății civile în facilitarea accesului la informație și oferirea de servicii educativ-recreative;
- colaborarea mai strânsă dintre școală, familie și comunitatea locală în scopul atingerii obiectivelor propuse în prezenta activitate.

Grup țintă:

- direcți: elevii claselor a II a C, I C, CP B, CP C;
- indirecti: profesori, părinți, cadre medicale;

Perioada de desfășurare: octombrie 2022 – martie 2023

Parteneri:

- Cadre medicale de la Cabinetul medical nr. 45 din localitate
- Părinții elevilor
- Comunitatea locală

Resurse :

- resurse umane:

- elevi;
- profesori;
- cadre medicale;

-resurse materiale:

- laptop, imprimantă, tablă SMART;
- afișe realizate de elevi;
- desene de colorat, având ca temă sănătatea;

- coli de scris, markere
- fructe și legume

Rezultate așteptate:

- formarea unor deprinderi igienico-sanitare și a unui stil de viață sănătos care să reducă numărul îmbolnăvirilor;
- obținerea unor afișe;

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

1. „Mănâncă sănătos, fructe și legume!”

Perioada de desfășurare: luna *octombrie*

Metode și tehnici de lucru:

- prezentare PPT – Stil de viață sănătos
- pregătirea unei salate de fructe – invitată o mămică (bucătar într-un restaurant)
- compoziții plastice cu fructe și legume

2. „Vitaminele din fructe și legume”

Perioada de desfășurare: luna *februarie*

Metode și tehnici de lucru:

- explicația, problematizarea, dramatizarea, cântarea vocală;
- Elevii vor pregăti un program din poezii și cântece pe tema „Vitaminele din fructe și legume”. Vor realiza și un afiș pe tema activității, precum și figurine/personaje din legume și fructe. Lucrările vor fi expuse într-o expoziție a clasei.

3. „Rolul somnului și a alimentelor sănătoase în viața copiilor”

Perioada de desfășurare: luna *martie*

Metode și tehnici de lucru:

- prezentare PPT
- întâlnire cu un medic/ cadru medical
- realizarea unor colaje „Piramida alimentelor sănătoase”.

Evaluarea proiectului:

- PPT cuprinzând materiale foto, postere, diverse lucrări ale elevilor;
- popularizare pe pagina de FB a școlii.

Importanța Stimulării Creativității La Copii

ELENA MIRELA VADAN

SCOALA GIMNAZIALA, COMUNA MAGURELE

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Aceasta reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Aceasta există în orice domeniu, nu doar în muzică sau desen. Ai nevoie de creativitate chiar și atunci când rezolvi o problemă de matematică.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este extrem de important, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni, adică era ceva cu care te naști (se referea la artă). Această concepție că talentele și geniile sunt înnăscute azi, este depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

Avantajele unei minți și gândiri creative în rândul copiilor sunt numeroase:

- Prin intermediul creativității, copiii descoperă o viziune proprie asupra realității și a lumii înconjurătoare și o manifestă;
- Este o abilitate care dezvoltă imaginația, dar și capacitatea de exprimare liberă a copiilor;
- Creativitatea dezvoltă o gândire liberă și non-lineară, care o completează cu succes pe cea logică, rațională;
- Copiii creativi sunt mai empatici, mai sociabili și se adaptează mai ușor unor situații noi;
- Creativitatea încurajează încrederea în sine, capacitatea de exprimare și menține curiozitatea și mintea activă;
- Creativitatea oferă alternative pentru probleme și provocări ce pot să apară în viitor.

Creativitatea îi oferă copilului o mulțime de posibilități de dezvoltare personală. Îl învață să facă asocieri, să socializeze. Îi dezvoltă empatia, îl învață să caute singur soluții, să își folosească imaginația și să își dezvolte gândirea critică.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici. Copilul creativ va fi întotdeauna original, va căuta cele mai bune idei, cele mai inovative soluții, nu va fi tentat să copieze stilul altora, nici nu va fi ușor influențat, manipulat sau asimilat de mediile nepotrivite.

Bibliografie

Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu – Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2008
Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007
Cojocariu, Venera – Mihaela – Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și pedagogică, 2008

FIȘĂ ACTIVITATE PROIECT EDUCAȚIONAL

Gheorghita Diaconescu

Scoala Gimnaziala Inv. M. Georgescu Celaru

FIȘA ACTIVITĂȚII

Prof. inv.prescolar Diaconescu Gheorghita

Scoala Gimnaziala” Inv. M.Georgescu”

Structura: Gradinita cu PN Marotinu de Jos

Numele și adresa unității de învățământ aplicante: Școala Gimnazială ‘ Inv, M.Georgescu” Celaru\
Structura : Marotinu de Jos

Nivelul de învățământ: ciclul primar si prescolar

Numărul elevilor din școală: 27 elevi si prescolari

Coordonatorul activității: Diaconescu Gheorghita,prof.inv.prescolar, Școala Gimnazială ‘ Inv, M.Georgescu” si Sandu Daniel, inspector SVSU Celaru

1. Titlul activității: „Siguranța, azi-mâine!”-Ce stim despre incendii?- exercitiu de simulare a stingerii incendiilor

2. Domeniul: Abilități de viață; Educație pentru PSI

3. Scopul activității:

Formarea unui comportament preventiv adecvat prin cunoașterea principalelor

riscuri din domeniul situațiilor de urgență si, a măsurilor de prevenire, reducere sau limitare a efectelor negative asupra populației, bunurilor și a mediului înconjurător.

4. Obiectivele educaționale ale activității:

O1: enumerarea principalelor reguli și măsuri de protecție în cazul producerii unui incendiu, cutremur, inundație, accident rutier, descoperiri de muniție neexplodată;

O2: evidențierea factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență, la care este supusă comunitatea din care fac parte.

O3:evidențierea factorilor de risc potențial generator in cazul incendiului, la care este supusă comunitatea din care fac parte.

5. Elevi participanți: 27 elevi si prescolari

100% elevi participanți din numărul total de elevi din grupul țintă.

6. Durata și locul desfășurării activității: marginea satului.

7. Descrierea activității:

Activitatea s-a derulat în cadrul activităților extrașcolare din cadrul parteneriatului” Alo, 112!” cu sprijinul și cu ajutorul specialiștilor ISU, Serviciilor de urgență, a Primăriei Celaru si judetene, a doamnei director a scolii , a doamnei invatatoare si a doamnei educatoare, care au organizat aceste activități.

Activitatea a presupus culegerea informațiilor ce privesc comportamentul adecvat ce trebuie adoptat într-o situație de urgență , a incendiului, prezentarea măsurilor de prevenire, reducere sau limitare a efectelor negative asupra vieții și mediului.

Au enumerat riscurile la care pot fi supuși elevii în cazul unei situații de urgență și soluțiile ce trebuie adoptate în astfel de cazuri.

S-a urmărit dezvoltarea la elevi a spiritului de solidaritate și voluntariat în cazul producerii unui dezastru. Elevii au participat la exercitiul de simulare a stingerii unui incendiu, au descoperit masina de pompieri și echipa de intervenție. Fiecare elev a primit informațiile necesare, au adresat întrebări, au primit pliante și au făcut fotografii.

.8. Descrierea rezultatelor obținute în urma activității

Impactul acestei activități a fost de mare amploare deoarece elevii având o vârstă precoce (6-9 ani), au rămas plăcut impresionați de astfel de informații, de participarea activă la exercitiul prezentat.

Elevii au relaționat și socializat foarte mult, au fost încurajați să adreseze întrebări, și-au însușit norme de protecție, acestea regăsindu-se în fotografiile, desenele și colajele realizate de elevi ca rezultat al cunoștințelor însușite.

9. Sustenabilitatea activității

Elevii au susținut această activitate fizic și au manifestat dorința de a participa în continuare la simulări ale acestor situații de urgență, fără expunere la risc, în cadrul unor activități în parteneriat.

Vom colabora în continuare sub formă de parteneriat cu instituții ale statului ce pot desfășura simulări la care elevii să participe activ în acordarea unui minim ajutor celor aflați în situații de

urgență și a modului cum acționăm într-o astfel de situație.

10. Motivația propunerii acestei activități

Propunem această activitate ca fiind cea mai reușită deoarece a avut un mare impact asupra participanților, obiectivele au fost atinse, elevii, manifestând dorința de a urma meseria de doctor, pompier, pirotehnist. Elevii au fost foarte mulțumiți, au lăudat inițiativa colaboratorilor pentru o astfel de campanie și au luat contact direct cu toate aceste lucruri într-un moment de relaxare și nu de urgență

Prof. inv. prescolar Diaconescu Gheorghita

DIN ACTIVITĂȚILE COPIILOR DE LA GRUPA MICĂ “ALBINUȚELE”

Lorena Zaharia

Școala Gimnazială Nr 1 Sat Pădureni

Socializarea este primul pas important din viața copilului, un proces îndelungat, care continuă încă. Din primele zile, luând contact cu noul mediu, cel al grădiniței, copiii li se oferă un program prin care au posibilitatea să se apropie unii de alții, să își împărtășească păreri, să cultive dorința de a se juca împreună. Începe o lungă călătorie în lumea cunoașterii. Se fac pași mici dar siguri către cunoașterea celorlalți, cunoaștere de sine și acceptare. Odata ajuns la grădiniță, copilul învață surprizele realităților sociale, învață să asculte și să se facă ascultat. Această comunicare îi face altruști și deschiși către ceilalți într-un mod semnificativ îmbunătățit față de un copil care este crescut fără a interacționa cu cei de vârsta lui.

Grădinița îl ajută să se deschidă către ceilalți și să își renegocieze dimensiunile egoiste ale personalității sale. Toți copiii sunt egali și au drepturi egale. De pe la 3 anișori, la copii apar jocurile de imitare și cooperare. Cei mai mulți copii de această vârstă vor începe să simtă interesul sau nevoia de a stabili o relație cu ceilalți și de a învăța jocuri împreună (jocuri de rol, de societate, în echipă).

Toate activitățile în grădiniță se desfășoară sub formă de joc. Jucăriile, animate de către copii, constituie liantul între jocul liber și jocul didactic, cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, folosit în cadrul activităților pe domenii experiențiale. Se observă trecerea de la jocurile de manipulare la jocul de creație, sub forma jocului cu subiect și roluri, unde copilul dovedește că participă intens la tot ceea ce-l înconjoară: el transpune în joc inițial acțiunile exterioare efectuate de oameni cu obiectele și apoi, din ce în ce mai complex, realizează redarea semnificației acestor acțiuni, dezvoltarea diverselor relații sociale.

Copiii au nevoie să se joace pentru a-și dezvolta deprinderile cognitive și motorii, pentru a se familiariza cu lumea înconjurătoare, li se dezvoltă deprinderile sociale, prin interacțiunea cu prietenii lor de joacă, învață ce sunt regulile și cum se stabilesc ele. Prin intermediul jocului ne dăm seama în ce măsură este capabil copilul să fie atent la ceilalți, să își aștepte rândul, să împartă, cerându-i permanent să folosească formulele de politețe de bază (“Bună ziua!”, “Te rog frumos!”, “Mulțumesc!”, să își ceară scuze). Ca mediatore, noi creăm un mediu stimulat de joc, favorabil pentru a-și exprima sentimentele, emoțiile, facilităm comunicarea, creăm ocazii de dialog între copii, între copii și adulți, stimulăm posibilități de exprimare creatoare, independența în gândire, comportament, stimulăm exprimarea și respectăm opinia copilului. De asemenea echilibrăm eforturile copilului cu posibilitățile lui spre a-i favoriza dezvoltarea, dar și autocontrolul în interacțiunile sociale, ajutăm copilul să-și extindă experiența de cunoaștere, să o conștientizeze. Activitatea dominantă a acestei etape este jocul, dar el este corelat din ce în ce mai mult cu latura instructiv-educativă, cu elemente ale muncii și creației.

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freazătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. De aceea propunem celor mici cât mai multe activități ce susțin creativitatea și îi lășăm să se manifeste cât mai liber posibil. În acest fel, își vor dezvolta personalitatea într-un mod frumos.

Rolul Metodelor Tradiționale De Evaluare În Formarea Și Dezvoltarea Competențelor La Școlarul Mic

Anca Fădor

Scoala Gimnaziala Regina Elisabeta Radauti

Suntem martori la metamorfoza evidentă a programelor școlare care înainte erau centrate pe obiective cu un anumit grad de generalitate, iar astăzi acestea se axează pe competențe, cu specific acțional și ușor de evaluat în perspectiva integrării elevilor în viața socială și profesională.

Se vorbește din ce în ce mai des despre domeniile de competențe – cheie care constituie pilonul principal în elaborarea documentelor specifice învățământului, de la Legea Educației Naționale – unde se găsesc în forma lor originală, până la programele școlare – unde se găsesc sub o formă prelucrată, specifică particularităților de vârstă ale elevilor.

În anul 2006, Parlamentul European a propus un curriculum centrat pe *competențe* – cheie ce cuprind nu doar cunoștințe și abilități de a opera cu ele, ci și atitudini și valori menite să fundamenteze dezvoltarea permanentă și împlinirea personalității umane.

Documentul ***Cadrul european de referință al competențelor cheie*** cuprinde **8 competențe cheie pentru educația și formarea pe parcursul întregii vieți**, acestea reprezentând *standardele în educație*:

- 1. comunicarea în limba maternă** este abilitatea de a exprima și interpreta concepte, idei, sentimente, fapte și opinii, atât oral cât și scris (a asculta, a vorbi, a citi și a scrie) și de a interacționa lingvistic într-un mod adecvat și creativ în toate contextele sociale și culturale;
- 2. comunicarea în limbi străine** are aceleași caracteristici ca și comunicarea în limba maternă;
- 3. competența matematică și competențele fundamentale în științe și tehnologii;**
- 4. competența digitală** implică utilizarea sigură și critică a tehnologiilor societății informaționale (TSI) în muncă, în timpul liber și în comunicare;
- 5. competența „a învăța să înveți”** este capacitatea de a întreprinde și de a urma un proces de învățare, de a organiza și reglementa propria învățare, printr-o gestiune eficientă a timpului și a informației, atât individual, cât și în grup;
- 6. competențele sociale și civice** cuprind competențele personale, interpersonale și interculturale. Ele cuprind toate formele comportamentale care trebuie stăpânite de un individ pentru a fi capabil să participe într-un mod eficient și constructiv la viața socială și profesională, în societăți din ce în ce mai diversificate și să rezolve eventuale conflicte;
- 7. inițiativa și antreprenoriatul** desemnează capacitatea individului de a trece de la idei la fapte. Ea implică creativitate, inovație, asumare de riscuri, capacitatea de a programa și de a gestiona proiecte proprii cu scopul de a realiza anumite obiective.
- 8. sensibilitatea și expresia culturală** cuprind aprecierea importanței exprimării creative a ideilor, a experiențelor și a emoțiilor dub diverse forme: muzică, artele spectacolului, literatură și artele vizuale

Aceste competențe sunt folosite ca bază de discuții și de recomandări pentru țările membre ale Uniunii Europene și pentru alte țări din Europa sau din alte continente.

Evaluarea este o activitate cu caracter continuu, care măsoară, apreciază și generează decizia în urma căreia se stabilește etapa de proiectare, cu alte obiective, iar elevilor le permite ca prin cunoașterea rezultatelor, printr-o întărire pozitivă sau negativă, să-și consolideze achizițiile sau să-și remedieze lacunele.

Prin ***evaluare didactică*** se înțelege *totalitatea demersurilor evaluative și autoevaluative circumscrise diferitelor nivele ale procesului de învățământ referitoare la relația directă cadru didactic-elev*. În literatura de specialitate se mai folosesc sintagmele „evaluare educațională” și „evaluare pedagogică”, considerate supraordonate celei de „evaluare didactică”, întrucât ele pot viza relații în care sunt implicate indirect anumite persoane în procesul curricular: părinți, manageri, personal tehnic și administrativ etc. (Bocoș, 2004, p. 7).

Sorin Cristea (1998) definește evaluarea pedagogică ca o acțiune managerială proprie sistemelor

socioumane, care solicită raportarea rezultatelor obținute, într-o anumită activitate, la un ansamblu de criterii specifice domeniului în vederea luării unei decizii optime.

La nivel macro se vorbește despre o *evaluare de sistem*, percepută ca un subsistem al sistemului de învățământ, prin care se stabilește eficiența acestuia, măsura în care s-au atins finalitățile educaționale propuse prin examinarea riguroasă a curriculumului educațional, a unui program, a unei instituții, a unei variabile organizaționale sau a unei politici specifice. **La nivel micro** este vorba despre o *evaluare de proces*, care în trecut era văzută ca un proces de sine stătător ce se realiza în urma predării-învățării; actual, evaluarea se realizează concomitent și integrat cu predarea și învățarea (Bocoș, 2004, p. 8).

Performanța școlară reprezintă un rezultat școlar mai complex și mai semnificativ, constatabil și evaluabil contextual într-o perioadă de timp îndelungată. Performanțele sunt corelate cu nivelul de realizare a unei sarcini de învățare, indicatorul cel mai concret al performanței constituindu-l comportamentul sau manifestarea vizibilă a evaluatului. Există tipuri de evaluare care se axează pe performanțele evaluatilor, respectiv pe evaluarea a **ceea ce știe să facă** elevul (Bocoș, 2004, p. 17).

Competența include performanța și este inferată din performanță, ceea ce face ca ea să fie realizabilă în intervale mai lungi de timp; competențele sunt ansambluri integrate de cunoștințe, capacități și abilități de aplicare, operare și transfer al achizițiilor, care permit desfășurarea cu succes a unei activități, rezolvarea eficientă a unei probleme.

Metoda de evaluare reprezintă calea prin care cadrul didactic oferă elevilor posibilitatea de a expune nivelul de stăpânire al cunoștințelor, de formare a unor capacități testate prin utilizarea unor instrumente adecvate scopului urmărit. *Metodele didactice de învățământ reprezintă un ansamblu de procedee și mijloace integrate la nivelul unor acțiuni implicate în realizarea obiectivelor pedagogice concrete ale activității de instruire proiectată de cadrul didactic*, conform lui Liviu M. Ionescu (2011).

Ca metode de evaluare, se pot utiliza metode alternative de evaluare sau cele tradiționale.

Ramona – Cristina Ghiță enumeră ca **metode complementare de evaluare** următoarele: referatul, investigația, proiectul, portofoliul, autoevaluarea, observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor, hărțile conceptuale, jurnalul reflexiv, tehnica 3-2-1, metoda R.A.I., studiul de caz și fișa pentru activitatea personală a elevului.

Metodele tradiționale de evaluare cuprind:

1. probe orale;
2. probe scrise;
3. probe practice

Spre deosebire de metodele tradiționale, care realizează evaluarea rezultatelor școlare pe un timp limitat și de regulă cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici:

- pe o parte realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta;
- pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare

Deși se încearcă perfecționarea modului de evaluare în învățământ, evaluarea formativă este acoperită în majoritatea cazurilor de evaluarea sumativă prin practicarea într-un mod abuziv al lucrărilor de control. Este recomandată diversificarea metodelor de evaluare care ar trebui să permită aprecierea unor capacități, atitudini și comportamente ca: atitudinea față de învățare, preferințele pentru anumite discipline de studiu, interrelațiile din cadrul colectivului de elevi, modul de utilizare a cunoștințelor în viața cotidiană, atitudinea de responsabilitate, predispozițiile pentru creație, competențele sociale, aptitudinile de organizare etc.

Profesorii urmăresc cu precădere, prin evaluare, competențele dezvoltate la elevi și abia apoi performanțele școlare, conduita și trăsăturile de personalitate, arată faptul că este posibilă dezvoltarea de competențe prin metode tradiționale, iar cunoștințele, abilitățile, capacitățile, aptitudinile și atitudinile elevilor devin obiectivele principale de atins în demersul educațional.

S-a constatat de asemenea, faptul că într-o mare proporție profesorii se concentrează pe dezvoltarea capacităților de comunicare, pe competențele matematice și competențele fundamentale în științe și tehnologii, pe competența de „a învăța să înveți”, celelalte competențe fiind mai puțin explorate sau dezvoltate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș Mușata, 2004, *Evaluarea în învățământul primar. Aplicații practice*, Editura „ Casa Cărții de Știință”, Cluj-Napoca;
2. Cristea Sorin, 1998, *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura didactică și pedagogică, București;
3. Cucuș Constantin 2009, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași;
4. Ghiță Ramona – Cristina, 2010, *Eficientizarea demersului de evaluare în învățământul primar*;
5. Ionescu Marius Liviu, 2011, *Învățământul primar, metode moderne și tradiționale*, Editura Sfera, Bârlad

CREATIVITATEA - FACTOR IMPORTANT ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Adina Dumbrăvan

Scoala Gimnaziala Nestor Porumb Tulca

Prof.înv.primar **Adina Dumbrăvan**

Școala Gimnazială „**Nestor Porumb**”Tulca,județul Bihor

CREATIVITATEA – FACTOR IMPORTANT ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a construi, reprezentând cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale și există în orice domeniu, nu doar în cel artistic. Fiecare copil, de când se naște, dar mai ales în intervalul 2-10 ani, este foarte creativ, fiindcă este însetat de cunoaștere, el folosește orice învață nou la joacă, dovedind interes, curiozitate, spontaneitate și deschidere spre nou. Pablo Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Părinții, în familie, sunt primii care trebuie să dezvolte creativitatea copilului. La școală, ca profesori și educatori, nouă ne revine sarcina, dar și onoarea de a păstra și dezvolta creativitatea nativă a elevilor. Un copil poate fi stimulat să fie creativ (să gândească) chiar și printr-un simplu exercițiu de brainstorming. Se lansează întrebarea, apoi încep să vină părerile, ideile. Și bineînțeles fără să existe teama de a greși, fără o evaluare directă a răspunsului, pentru a nu influența creativitatea copiilor, care trebuie încurajați să fie deschiși, să poată gândi liber, să aibă propria opinie despre o anumită temă, iar în final să își formeze o gândire creativă. E nevoie de creativitate în orice activitate de învățare: când scrii o compunere, rezolvi o problemă de matematică sau realizezi o lucrare artistică sau practică. Pe lângă abilități este necesară și stimularea creativității, care trebuie conștientizată încă din faza preșcolară și a școlarității mici, fiindcă asigură premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață.

Un copil creativ se remarcă prin talent, organizare, capacitate de concentrare și perseverență.

Elevii sunt o provocare, iar această generație de copii cu atât mai mult, fiindcă sunt foarte inteligenți, talentați și nativi digital. Aceasta e o categorie captivantă, acești copii s-au născut și cresc folosind tehnologie precum dispozitive mobile, computere și internet, având o mai bună cunoaștere a tehnologiei decât oamenii care s-au născut înainte de a fi răspândită. Avem ce învăța unii de la alții. În școală, prin încurajarea învățării creative nu se urmărește neapărat a face din fiecare copil un geniu, dar profesorii pot reuși să facă din fiecare copil un participant activ, independent sau în grup, să-i stimuleze la „redescoperirea” adevărilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „de ce?”, „cine?”, „ce?”, „unde?”, „prin ce mijloace?”, „în ce scop?”, „cum?”, „când?”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al elevilor.

Prin metode moderne de învățare, profesorii sunt încurajați să le ofere cadrul în care ei să poată să se exprime, chiar și să greșească. Să fie încurajați să trăiască experiențe. Când li se adresează o întrebare, care să nu fie legată de performanță, n-are importanță din ce domeniu, dacă nu primesc de la profesori aprobări de genul NU/ DA (e bine sau nu), elevii încep să vină cu răspunsuri, să genereze idei, care mai de care mai diferite. Așa sunt stimulați să gândească creativ, să asculte toate părerile și pe baza tuturor părerilor auzite, să creeze ceva (o idee diferită).

Am desfășurat recent, cu elevii mei de clasa a III-a, o activitate creativă, cu rezultate inedite. Mărturisesc că nu a fost o idee proprie ci am preluat ideea din manualul de Limba și literatura română, modificând puțin cerințele unui exercițiu .Sarcina de lucru a fost descrierea în maxim zece propoziții a unui dinozaur care nu a existat niciodată, pe care să-l deseneze și să îi dea și un nume. Când le-am propus această temă de casă, unii au protestat.În această generație de copii din clasa mea am și câțiva copii cu o gândire conservatoare, sceptici, care sunt foarte greu de atras în activități creative, datorită concepției învechite despre educație a familiei lor, concepție care le-a fost inoculată de mici și pe care foarte greu îi convingi că o temă creativă îi poate ajuta în activitatea lor școlară. Cu atât mai mult este o provocare să le stimulez creativitatea, de aceea efortul meu este mai mare și de obicei îmi pregătesc tactica, cu argumente atractive pentru copiii creativi, deoarece copiii conservatori încearcă să îi descurajeze pe cei entuziaști de teme inedite, adică pe cei creativi, dar aceștia din urmă, dacă sunt atrași de subiect, îi conving pe ceilalți. Eu mizez în pregătirea tacticii mele pe faptul că, deși sunt

conservatori și neîncrezători, sunt totuși copii și încă pot fi atrași și stimulați, dar mi se pare foarte ciudată atitudinea lor, pentru că generațiile anterioare de elevi pe care i-am format aveau multă fantezie, creativitate, imaginație creatoare și idei proprii, pe care le-am cultivat și dezvoltat cu mare drag și plăcere și au avut rezultate și premii la multe concursuri în care și-au dovedit aceste calități. De data aceasta tactica mea a fost să le prezint un desen-fantezie cu mascota clasei – Onu-Dragonul (o jucărie-dragon gigantic de pluș cu care se joacă cu mare plăcere și acum și care, încă din clasa pregătitoare, are scaunul lui în clasă și „participă” la toate activitățile). În desenul meu, Onu-Dragonul avea dungi colorate (el este verde cu aripi și formațiuni de stegozaur pe spate galbene), aripi de fluture și picioare încălțate cu bascheți. Copiii creativi au fost încântați de subiectul temei și au început să își prezinte ideile și au concluzionat că e o temă deosebită și amuzantă. Au avut un weekend la dispoziție să își facă tema și am așteptat cu nerăbdare ziua de luni. Am fost încântată de lucrările lor, pentru că au fost surprinzătoare. Pe lângă compuneri, în care au descris dinozaurii cu tot felul de puteri de superoi și le-au dat nume ca: Zaurus, Zăuri sau Opoponozaur și desene realizate cu imaginație, au adus și dinozauri construiți din piese de lego, cu roți în loc de picioare și bot din module de macara sau modelați din plastilină combinată cu materiale diferite. Toți au fost foarte încântați să-și prezinte creațiile și s-au amuzat împreună. A fost o oră foarte plăcută, iar la ora de Joc și mișcare s-au jucat cu dinozaurii și au improvizat și o mică scenetă și jocuri de rol. Satisfacția mea a fost și mai mare atunci când una din fetițele de obicei „conservatoare” mi-a spus că i-a plăcut tema și să le mai dau și altădată teme de genul acesteia.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este extrem de important, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Aplicarea ideilor face din copi dirijorul propriilor activități **Noi, cadrele didactice nu trebuie să uităm că suntem modele pentru elevii pe care îi formăm, fiindcă copiii învață prin imitarea adulților și să le inoculăm sentimentul de a fi originali și creativi, formându-le o gândire creativă care îi ajută la dezvoltarea lor personală și la formarea personalității .**

Bibliografie:

1. Bocoș, M. , Catalano, H. (2008). Pedagogia învățământului școlar și preșcolar, Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
2. Bontaș, I. , (2007). Tratat de pedagogie. București: Editura All Pedagogic.
3. Pânișoară, I.O. (2017). Ghidul profesorului. București: Polirom.

Ce Este Managementul Educațional?

Eniko Kupas

Scoala Gimnaziala Dr. Balasi Jozsef Curtuiseni

Fiecare etapă istorică are un ideal educațional stabilit de politica educațională, care este determinată de cerințele și dorințele unei societăți, un model de urmat în formarea personalității umane. Acest ideal educațional face echilibru între acțiunea educativă și sistemul socio economic în general. Învățământul este un domeniu important, viitorul societății depinde de pregătirea și educarea omului, care va fi viitorul forță de muncă.

Sistemul educațional acomodează la cerințele lumii contemporane prin pregătirea educaților pentru viață, pentru profesii, oferindu-se posibilitatea pentru maturizarea psihosociale și emoționale ale personalității.

Educația este un fel de companie, cu finalitățile date, conduse de un manager. Managerul este mai mult decât un conducător, are ca sarcină aranjarea optimă a resurselor umane, și aplicarea strategică a activității de educație.

Termenul management provine din limba engleză și are o semantică complexă, care se

referă la știința conducerii și conducerea științifică a instituțiilor. Reprezintă o meserie care presupune anumite priceperi, și sisteme de relații bune, fiind serveste procese concrete și reale. Este o activitate practică în care se aplică ansambluri de tehnici pentru realizarea în echipă, a obiectivelor unei organizații. La determinarea managementului găsim mai multe variate de definiții, fiindcă conceptul managementului este foarte complexă. Nicolae Hanș definește activitatea de management ca o serie de decizii continue luate pe bază de informații studiate. Aceste decizii sunt transmise la executanți și controlate de împlinirea lor. După categoriile tehnologice informaționale R. Tvilev definește managementul ca un proces complex de culegere, prelucrare și interpretare a informațiilor pentru luarea deciziilor.

Managementul educațional cuprinde teoria și practica managementului general utilizate în sistemul și procesul de învățământ la instituțiile școlare și la clasele de elevi. Managementul educațional poate fi proclamată ca știința și arta de a aranja resurselor umane, a educa, a forma personalității corespunzător unor finalități acceptate de societate și individ, atingerea schimbării pozitive în personalități atât elevilor, cât și cadrelor didactice, pentru a fi productivi și eficienți în relațiile educaționale. Este un concept multidimensional, la care aparține ansambluri de principii și funcții, de norme și metode de conducere care ajută la atingerea obiectivelor sistemului educativ la standarde de calitate și o eficiență înaltă. În consolidarea bazelor teoretice și alcătuirea strategiilor aplicate, managementul educațional admite dinamismul în găsirea de noi aplicații, utilizează modele, date, concepții, metodologii pe care le unește specific. Pe axa procesului și structura sistemului de învățământ se găsește problematica managementului educațional. Sistem de învățământ este o noțiune care cuprinde ansamblul instituțiilor de învățământ prin care se efectuează instruirea și educarea individului prin conținuturi și strategii specifice, în conformitate cu scopul urmărit de statele respective.

Procesul de învățământ este concepută ca o activitate de instruire și educare a copiilor în cadrul școlii, sub îndrumarea profesorilor. Este subsistemul al sistemului de învățământ, care garantează în cadrul instituțional îndeplinirea procesului de predare-învățare-evaluare. Procesul de învățământ include activitatea instructiv-educativă de către profesori și asimilarea cunoștințelor de către elevi. Rolul conducător al profesorilor, care prin alegerea metodelor și mijloacelor de învățământ, devin îndrumători a dobândirii valori culturale și științifică de către elevi.

Bibliografia:

MARIANA MARINESCU, LAURENȚIU MÂNDREA, (2014), Pedagogie și elemente de psihologie, Editura Risoprint, Cluj-Napoca,

CORNELIU MAIOR(2011), Managementul educațional, Editura "Vasile Goldiș" University press, Arad,

Fiecare etapă istorică are un ideal educațional stabilit de politica educațională, care este determinată de cerințele și dorințele unei societăți, un model de urmat în formarea personalității umane. Acest ideal educațional face echilibru între acțiunea educativă și sistemul socio economic în general.

Învățământul este un domeniu important, viitorul societății depinde de pregătirea și educarea omului, care va fi viitorul forță de muncă.

Sistemul educațional acomodează la cerințele lumii contemporane prin pregătirea educaților pentru viață, pentru profesii, oferindu-se posibilitatea pentru maturizarea psihosociale și emoționale ale personalității.

Educația este un fel de companie, cu finalitățile date, conduse de un manager. Managerul este mai mult decât un conducător, are ca sarcină aranjarea optimă a resurselor umane, și aplicarea strategică a activității de educație.

Termenul management provine din limba engleză și are o semantică complexă, care se

referă la știința conducerii și conducerea științifică a instituțiilor. Reprezintă o meserie care presupune anumite priceperi, și sisteme de relații bune, fiind serveste procese concrete și reale. Este o activitate practică în care se aplică ansambluri de tehnici pentru realizarea în echipă, a obiectivelor unei organizații. La determinarea managementului găsim mai multe variate de definiții, fiindcă conceptul managementului este foarte complexă. Nicolae Hanș definește activitatea de management ca o serie de decizii conitnuu luate pe bază de informații studiate. Aceste decizii sunt transmise la executant și controlate de împlinirea lor. După categoriile tehnologice informaționale R. Tvilev definește managementul ca un proces complex de culegere, prelucrare și interpretare a informațiilor pentru luarea deciziilor.

Managenetul educațional cuprinde teoria și practica managementului general utilizate în sistemul și procesul de învățământ la instituțiilor școlare și la claselor de elevi. Managenetul educațional poate fi proclamată ca știința și arta de a aranja resurselor umane, a educa, a forma personalității corespunzător unor finalități acceptate de societate și individ, atingerea schimbări pozitive în personalității atât eleviilor, cât și cadrelor didactice, pentru a fi productivi și eficienți în relațiile educaționale. Este un concept multidimensional, la care aparține ansambluri de principii și funcții, de norme și metode de conducere care ajută la atingerea obiectivelor sistemului educativ la standarde de calitate și o eficiență înaltă. În consolidarea bazelor teoretice și alcătuirea strategiilor aplicate, managementul educațional admite dinamismul în găsirea de noi aplicații, utilizează modele, date, concepții, metodologii pe care le unește specific. Pe axa procesului și structura sistemului de învățământ se găsește problematica managementului educațional. Sistem de învățământ este o noțiune care cuprinde ansamblul instituțiilor de învățământ prin care se efectuează instruirea și educarea individului prin conținuturi și strategii specifice, în conformitate cu scopul urmărit de statele respective.

Procesul de învățământ este concepută ca o activitate de instruire și educare a copiilor în cadrul școli, sub îndrumarea profesorilor. Este subsistemul al sistemului de învățământ, care garanta în cadrul instituțional îndeplinirea procesului de predare-învățare-evaluare. Procesul de învățământ include activitatea instructiv-educativ de către profesori și asimilarea cunoștințelor de către elevi. Rolul conducător a veni profesorilor, care prin alegerea metodelor și mijloacelor de învățământ, devin îndrumător a dobândirii valori culturale și științifică de către elevi.

Bibliografia:

MARIANA MARINESCU, LAURENȚIU MÂNDREA, (2014), Pedagogie și elemente de psihologie, Ediutra Risoprint, Cluj-Napoca,

CORNELIU MAIOR(2011), Managementul educațional, Editura "Vasile Goldiș" University press, Arad,

„Promovarea Imaginii Școlii,,

Adri Budur

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Motto: „Dacă un copil trăiește în critică.

va învăța să condamne pe alții

Dacă un copil trăiește în ură,

va învăța să lupte împotriva celorlalți.

Dacă un copil trăiește în ridicol,

va învăța să fie timid.

Dacă un copil trăiește în rușine,

va învăța să se simtă vinovat.

Școala este locul unde se „cizelează,, sufletul , mintea și corpul celei mai mari minuni a lumii- stăpânul nostru-copilul. Ca acest lucru să se realizeze în cele mai bune și optimiste condiții trebuie să-i oferim cadrul legal și bine structurat care este reprezentat de școală- grădiniță –în acest caz.

Înainte de intrarea copilului în grădiniță trebuie ca părintele să fie bine informat despre unitatea la care dorește să fie înscris. Acest lucru se poate realiza printr-o bună promovare a grădiniței respective.

Astăzi unitatea de învățământ trebuie să fie pregătită să facă față unor cerințe tot mai complexe din partea societății și să își revendice locul său în viața copiilor. Cerințele acestora fac din grădiniță un cadru viu, un mediu în continuă schimbare.

În literatura de specialitate pot fi identificate cinci principii ale campaniilor de succes privind promovarea imaginii școlii :

- ◀ identificarea nevoilor, a intereselor , a obiectivelor și posibilităților publicurilor prioritare;
- ◀ planificarea și executarea campaniei într-un mod sistematic;
- ◀ monitorizarea și evaluarea continuă pentru a vedea ce funcționează și unde trebuie făcute eforturi suplimentare;
- ◀ luarea în considerare a rolurilor complementare ale comunicării interpersonale cu mass-media;
- ◀ selecția unor medii potrivite pentru fiecare public prioritar.

Cum putem promova imaginea grădiniței?

- prin personalizarea ofertei educaționale;
- prin diversificarea și flexibilizarea ei în funcție de nevoi și interese ale partenerilor și beneficiarilor procesului educațional;
- prin rezultatele educaționale pozitive ale copiilor , primii interesați de acest aspect fiind ,în primul rând părinții;
- prin educația centrată pe copil(individualizată) adaptată la particularitățile acestuia;
- prin elaborarea de proiecte la nivel local, județean și chiar și național care să vizeze multiplicarea exemplelor de bună practică și a experienței pozitive.
- prin activități extrașcolare care au o deosebită influență formativă;
- prin activități extracurriculare care reprezintă o alternativă sănătoasă, creativă, practică;

- prin publicarea tuturor acțiunilor , reușitelor ,cel mai uzual mod fiind internetul;
- prin existența unui mediu sigur ;
- prin promovarea toleranței și a unui spirit moral- civic pozitiv.

Concluzia care reiese din cele de mai sus este că imaginea școlii poate fi și este promovată prin oferirea beneficiarilor a ceea ce așteaptă și au nevoie:calitate, acces la oferte educaționale individualizare, combaterea discriminării, reducerea violenței, etc.

Grădinița noastră este rezultatul unei munci continue, constante și de perspectivă. Cadrele didactice depun un efort colectiv pentru o neducație de calitate, contribuind atât ca echipă cât și individual la imaginea de ansamblu a acesteia . Dacă imaginea pozitivă a instituției noastre se creează greu ,putem spune că se poate pierde foarte ușor. De aceea ,în permanență trebuie să urmărim să ținem standardul cel mai ridicat posibil pentru a atrage beneficiarii în număr cât mai mare.

Bibliografie:

1. Coman , Cristina , Relatii publice si mass-media, Iasi, Editura Polirom,2000
2. Dragan,I. , Paradigme ale comunicarii de masa, Editura Sansa, Bucuresti, 1996
3. Rus,Flavius Catalin, Introducere in stiinta comunicarii si a relatiilor publice,Iasi, Editura Institutului European,2002
4. McQuail, Denis, Windahl,Seven, Modele ale comunicarii, Bucuresti, Editura Comunicare.ro,2004
5. Remus ,Pricopie, Relatii publice,Curs support

Managementul Timpului Pentru Combaterea Stresului

Annamaria Madarasz

Școala Gimnazială Dr. Balasi Jozsef Curtuiseni

Valoarea timpului ne atestă și citatele marilor gânditori care s-au preocupat de trecerea timpului și esența acestuia în lucrările lor. Mulți dintre ei au formulat quintesențe despre timp: Emil Cioran: „Sensibilitatea pentru timp e o formă difuză a spaimei” iar William Penn: „Timpul este lucrul pe care ni-l dorim cel mai mult, dar ...pe care îl folosim cel mai necugetat” și Mircea Eliade: „A nu mai avea timp înseamnă a fi rezolvat toate problemele, a trăi într-un perfect echilibru.”

Am ales aceste 3 citate intenționat pentru că ne dă indici despre acele 3 dimensiuni ale timpului la care ne concentrăm când este vorba de managementul eficient al timpului, adică: ireversibilitatea timpului, folosirea ineficientă/risipa timpului și polul opus, eficientizarea acestuia.

Managementul timpului în contextul stresului înseamnă prioritizarea activităților în așa fel să putem realiza toate sarcinile și responsabilitățile pe care trebuie să le efectuăm (îndeplinim).

În viața unei școli managementul timpului este una dintre cele mai importante factori de risc la care trebuie să fie atent un bun manager. Aproape toate dintre activitățile care se desfășoară în școală sau prin intermediul școlii are la bază un interval de timp dat care conferă activității o dimensiune mai amplă, aici mă refer la termenele limită la diferitele activități pe diferite departamente: management, proces instructiv-educativ, proiecte și activități extracurriculare etc.

Oare ce înseamnă un management al timpului eficient? Ioan Țoca formulează quintesența managementului școlar eficient: un bun manager trebuie să se adapteze la schimbările majore din domeniul vieții sociale și să găsească/adapteze soluții adecvate prin care beneficiarul procesului instructiv-educativ, adică elevul își va dezvolta personalitatea în funcție de cerințele societății moderne, contemporane. (Țoca, 2008)

Modalități de diminuarea a stresului și de gestionarea optimă a timpului

Există foarte multe metode și tehnici pentru diminuarea stresului și eficientizarea timpului. Găsim o vastă ofertă de servicii din partea unor companii de consultanță care se ocupă de managementul timpului și eliminarea stresului. Ca și în cazul sferei de afaceri și în instituțiile publice este din ce în ce mai important un management eficient în ceea ce privește timpul alocat activităților pentru reducerea sau chiar eliminarea stresului. În acest sens pe lângă diferitele metode care ne ajută să folosim timpul în mod optim pentru a putea atinge cel mai înalt grad de eficiență pe plan profesional dar și pe plan personal avem și o serie de metode/tehnici care ne ajută relaxarea. Una dintre cele mai bune tehnici este terapia r

Metoda Eisenhower este una dintre cele mai iconice și răspândite metode pentru a eficientiza timpul care are la bază prioritizarea activităților. Defapt este vorba despre categorizarea activităților în funcție de importanța acestora, vor exista 4 categorii de activități sau taskuri:

- urgente și importante (aceste vor fi rezolvate imediat)
- urgente, dar nu importante (pot fi rezolvate de alte persoane, deci le putem delega)
- importante, dar nu urgente (aceste taskuri vor fi planificate pe altă dată)
- nici urgente, nici importante (aceste vor fi eliminate)

Figura nr.1. Metoda lui Eisenhower (resursă online)

Metoda POSEC (Prioritize, Organize, Streamline, Economize, Contribute) este tot o metodă care are la bază prioritizarea activităților.

Figura nr.2 metoda POSEC (resursă online)

Defapt această metodă este o oarecare listă cu priorități, adică ne dă posibilitatea de a crea o listă cu activitățile (taskurile) pe care trebuie să le facem, dar ordonat după prioritățile stabilite de noi.

Metoda/tehnica “eat the frog” (mănâncă broasca) este tot un fel de clasificare pe priorități care va ajuta să organizezi mai bine fluxul de lucru și să devii mai eficient în munca ta. Regula acestei metode este să începi întodeauna cu sarcina cea mai grea și așa să ajungi încet-încet la finalizarea tuturor sarcinilor și responsabilităților.

Metoda “borcanului de sticlă” – este o uneltă eficientă de gestionare a timpului, unde borcanul de sticlă constituie metaforic totalul sarcinilor, iar sarcinile în funcție de importanța lor sunt roci, pietricele și nisip. Pornind de la faptul că rocile constituie sarcinile cele mai mari și importante, pietricelele sarcini mici ajungem la nisip care reprezintă sarcinile neimportante.

Metoda 4D (sistemul celor 4 d), adică:

- DELETE (șterge lucrurile mai puțin importante);
- DELEGATE (deleagă lucrurile pe care nu trebuie să faci neapărat tu personal);
- DELAY (amână lucrurile care nu sunt importante);
- DEFER (dăi prioritate lucrurilor cu adevărat importante / cele mai importante).

Figura nr.3. metoda 4D (resursă online)

În mod contrar sunt și metode pe care noi le considerăm eficiente din punct de vedere al eficienței timpului, dar cercetările în acest sens au demonstrat că aceste metode sau tehnici ne încurcă și ne ia mai mult timp decât noi credem.

La Universitatea din Stanford au făcut o cercetare științifică despre eficiența multitaskului în privința economisirii de timp. Cercetătorii au ajuns la concluzia că multitaskul, adică efectuarea mai multor activități în același timp este total ineficient, nu ne economisește timp, ba din contră este o risipă de timp să te ocupi de mai multe probleme în același timp. Deci în concluzie putem uita de metoda multitask de acum în colo.

Defapt putem spune că toate tehnicile și metodele care o oarecare organizare și prioritizare ne ajută în a gestiona mai bine timpul și din acest motiv ne ajută în combaterea stresului, adică ne ajută să diminuăm stresul.

Implica-Ti Elevii In Activitati Extrascolare!

AnaMaria Bombica

Liceul Teoretic Comuna Filipestii de Padure

În formarea unei personalități armonioase și multilaterale a elevului, un rol important îl au, alături de activitățile formale prestabilite de învățare, și alte tipuri de activități, organizate fie de instituția de învățământ de care aparțin elevii, fie de alte organizații extrașcolare.

Aceste activități complementare educației formale prezintă avantajul că ele contribuie la sporirea cunoștințelor elevilor, la dezvoltarea și încurajarea cultivării priceperilor și deprinderilor, la stimularea înclinațiilor și aptitudinilor individuale, etc.

Printre cele mai utilizate forme de activități extrașcolare sunt: excursiile, vizitele la diferite obiective culturale, activități creative în cadrul unor cercuri tematice, taberele școlare, manifestări cultural-artistice, proiecte sau programe educaționale cu diferite tipuri de activități dedicate celor mici (de activități practice, e educație rutieră sau ecologică, de educație pentru sănătate sau privind drepturile copiilor etc.)

Activitățile extrașcolare au un rol foarte important pentru dezvoltarea armonioasă a școlarului mic pentru că acestea pun accentul pe următoarele aspecte:

-îndrumarea și dezvoltarea intereselor și înclinațiilor elevilor, a atitudinilor și talentelor acestora în diferite domenii ale științei, culrii, artei, tehnicii, sportului;

-elaborarea unei conduite morale adecvate, dar și dezvoltarea unor trăsături pozitive de caracter;

-îmbogățirea culturii generale a copiilor;

-completarea și dezvoltarea unor aspecte ale educației pe care activitatea de la clasă nu le poate consolida suficient etc.

Pedagogul Constantin Cucuș consideră că activitățile extracurriculare, ca parte a educației nonformale, au următoarele avantaje: "facilitează contactul cu cunoștințele pornind de la nevoile celor educați" și "răspunde adecvat necesităților concrete de acțiune" (2000, p. 38-39).

De mare importanță în stabilirea și alegerea activităților extrașcolare la care vom lua parte cu elevii noștri o reprezintă caracterul practic, concret al acestora. Această însușire a lor îi ajută pe elevi să-și dezvolte aptitudinile și să-și cultive interesele către un anumit domeniu. Activitățile extracurriculare și extrașcolare îl pot implica pe elev nu doar în desfășurarea lor, ci și în organizarea preliminară. Accentul se pune astfel nu doar pe produsul activității, ci și pe procesul ei, copiii fiind puși în situația de a învăța din acțiunile proprii.

Beneficiile activităților extrașcolare sunt relevate de multiplele studii pe care pedagogii le-au desfășurat pentru a cerceta succesul lor în practică. Pedagogii J. Eccles și B. L. Barber au emis următoarele concluzii în anul 1999:

-participarea la activități extrașcolare duce la o creștere a performanțelor școlare;

-activitățile extrașcolare de tip sportiv cresc șansele copiilor de a urma cursurile unei universități;

-activitățile cu caracter prosocial ajută la reducerea delincvenței în rândul copiilor participanți.

Activitățile extracurriculare au și beneficiul de a rupe rutina școlară în care elevul se adâncește prin intermediul activităților formale. Cu toate că profesorul clasei folosește un întreg arsenal de metode inovative, tehnici moderne și procedee atractive, se poate constata o creștere a motivației școlare atunci când sunt implicate și activitățile extrașcolare. Astfel, elevul ia contact cu un mediu nou, diferit de spațiul clasei, care îl solicită să se adapteze și să-și însușească acele capacități și deprinderi necesare lui.

Bibliografie:

1. Cucuș, C. (2000), *Educația. Dimensuni culturale și interculturale*, Editura Polirom, Iași
2. Lazăr, V, Cărășel, A (2007), *Psihopedagogia activităților extracurriculare*, Editura Arves, Craiova
3. Șoitu, L. (1997), *Pedagogia comunicării*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Situație De Învățare Pt. A Sprijini Copiii Să Lucreze La Un Proiect Comun

Laura Miron

Grădinița Cu Program Normal Stamate

Situație de învățare pt. a sprijini copiii să lucreze la un proiect comun
„Caruselul prieteniei”

SCENARIUL ZILEI

„Dimineața a sosit
Și cu toți-ați revenit
Copii zâmbăreți
Veseli și isteți!”

Copiii se salută, dându-și mâna unul cu celălalt.

Se trece la completarea „Calendarul naturii” prin jocul „Adevărat/Fals”, în care copiii aleg imaginea în funcție de valoarea de adevăr a propozițiilor rostite de mine.

Se aleg simbolurile specifice manifestării climatice observate în momentul respectiv și se așează pe panou. Se prezintă noutatea zilei: serbarea de final la care sunt invitați părinții și ceilalți parteneri implicați în proiect.

Împărtășirea cu ceilalți este un alt moment al întâlnirii de dimineață, prin care copiii povestesc modul în care au fost sărbătoriți în familie. În sala de grupă intră un copil de la grupa mare (pregătitoare) care le aduce în dar baloane colorate.

Întâlnirea de grup debutează cu alegerea balonului în funcție de culoarea preferată. Motivează alegerea: „De ce ai ales această culoare? Ce simți când privești această culoare?”. Copiii sunt încurajați să-și exprime sentimentele. În continuare se poartă o discuție despre vecinii lor care au plecat în alte țări și se concluzionează că 1 lunie este ziua tuturor copiilor.

Copilul de la grupa mare le propune să picteze mesaje pentru toți copiii. La sfârșitul zilei, împreună cu copiii de la grupa pregătitoare vor lansa aceste baloane astfel încât mesajele să ajungă la toți prietenii lor plecați în alte țări.

În funcție de culoarea șnurului cu care este legat balonul ales, copiii se împart în 2 grupe de lucru.

Fiecare grupă redă prin dactilopictură imagini care sugerează mesaje diferite pentru copiii din lumea întreagă (soare, flori, păsări, căsuțe, chipuri de copii).

Se explică tehnica de lucru: tehnica amprentei vârfurilor degetelor. Fiecare deget are o altă amprentă mai mare, mai mică sau mijlocie. Din multe amprente aplicate laolaltă rezultă o imagine. Culorile folosite trebuie să acopere bine suprafața.

Tranziția se realizează prin jocul „Balonul zburător”.

Grupele se păstrează, dar se împart la sectoarele: „Știință” și „Arte”.

La „Știință” se desfășoară jocul „De ce zboară balonul?”

La „Arte” învață un scurt cântecel pe versuri din folclorul copiilor.

Grupul se reîntregește la sectorul „Biblioteca”. În sala de grupă sunt invitați părinții și ceilalți parteneri din cadrul proiectului. Copiii își exprimă bucuria prin prezentarea unei scurte serbări care cuprinde cântece, poezii și dans.

Activitatea se încheie cu lansare de baloane în curtea grădiniței, la care participă copiii și părinții.

Concluzii:

La finalul proiectului, copiii și-au însușit cunoștințe despre Ziua Copilului, cunoștințe și informații pe care le-au descoperit prin activitățile desfășurate. Au aflat că în lume sunt copii care nu au aceeași culoare a pielii ca și ei, s-au jucat, au cooperat, au comunicat, au stabilit noi prietenii.

Proiectul tematic „E ziua ta, copile drag!” a oferit posibilitatea copiilor de a-și personaliza cunoștințele dobândite prin mijloace artistice, implicându-se cu plăcere în activități.

Bibliografie:

Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019

Răileanu, Iuliana Alecsa,...., Elemente de didactică aplicată în învățământul preșcolar, București:

Didactica Publishing House, 2017;

EDUCAȚIA PARENTALĂ ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Mihaela Dusa

Colegiul Național Nicolae Grigorescu Municipiul Campina

A fi părinte nu înseamnă doar o imensă bucurie, înseamnă cea mai mare responsabilitate pe care ai avut-o vreodată și pe care o vei avea de acum încolo. Acest lucru implică corectitudine, flexibilitate, adaptare, preocupare pentru tine, copil și familie ca întreg.

Familia, în orice societate, joacă rolul cel mai important în formarea și socializarea copilului, deoarece ea reprezintă cadrul fundamental în interiorul căruia sunt satisfăcute nevoile sale psihologice, sociale și împlinește etapele întregului său ciclu de creștere și dezvoltare. Privită ca nucleu social, familia este prima care influențează dezvoltarea și creșterea copilului deoarece își pune amprenta pe întreaga sa personalitate fiind cea dintâi școală a omului, oferind temelia pe care se clădește edificiul personalității.

Relația dintre părinți și copii aduce cele mai multe satisfacții unui om. Nicio experiență trecută sau viitoare nu se compară cu aceea de a avea un copil, de a te implica în creșterea și dezvoltarea lui, de a-i da cele mai bune sfaturi și de a-l călăuzi în viață.

Educația părinților în ceea ce privește comunicarea cu copilul este un element esențial în viața de familie. Prin informarea și educarea părinților se pot preveni multe conflicte în viața de familie, care uneori pot ajunge la situații ireversibile. Copiii pot fi dragălași, dar și obositori. Educarea copiilor poate fi o plăcere, dar poate fi și dificilă. Un părinte poate fi mai bun decât altul, dar toți părinții au nevoie de sfaturi și sprijin. Părinții consideră în general educația ca dificilă atunci când copilul prezintă un comportament care pentru ei este inacceptabil sau atunci când copilul nu îndeplinește cererile pe care părintele le adresează. În asemenea situații părinții se supără, sunt iritați sau se simt neputincioși.

Relația cu copiii se caracterizează printr-un schimb de experiență: părinții influențează copiii și invers. Dacă părintele are o impresie negativă despre copilul său și spune că nu se așteaptă la "nimic bun" de la el, atunci copilul își va crea aceeași impresie negativă despre sine și într-adevăr nu va ieși nimic bun. Astfel poate lua naștere o spirală negativă. Dacă părinții au probleme (se simt neputincioși, frustrați, dezamăgiți, incapabili să gestioneze situația) și dezvoltarea copilului este amenințată (copilul prezintă probleme de comportament, probleme emoționale).

Informațiile despre educație și sprijinul ce trebuie acordat copiilor pot duce la prevenirea problemelor ulterioare, la rezultate pozitive atât pentru părinți, cât și pentru copiii respectivi în dezvoltarea lor.

În ultimul deceniu s-a dezvoltat un număr impresionant de metode și programe pentru părinți având ca scop informarea sistematică și specifică în domeniul educației copiilor.

Părinți își iubesc copiii și doresc să le ofere o copilărie fericită, dar se și confruntăm cu diverse provocări ce țin de relația părinte-copil. Experiențele acumulate în perioada copilăriei, reprezintă un factor central în determinarea dezvoltării noastre. Astfel, crearea unui mediu protectiv, îi va oferi copilului o platformă pentru formarea unui atașament sigur. Pe de altă parte, aplicarea metodelor abuzive de disciplinare va contribui la dezvoltarea unei persoane vulnerabile, neajutorate, dependente și cu multiple tulburări psihosomatice.

Sfaturi pentru părinți:

- Timpul de Calitate împreună cu copilul dumneavoastră consolidează relația dintre membrii familiei.
- Laudele și recompensele (simple și gratuite) - le utilizați pentru a întări anumite comportamente dorite/specifice. Acestea sunt niște instrumente simple și accesibile pentru fiecare, care exprimă aprobarea, căldura și aprecierea. Folosiți cuvinte potrivite pentru vârsta copilului, astfel încât să înțeleagă exact ceea ce au făcut bine! Amintiți-vă să vă lăudați pentru muncă dvs. de părinte!
- Instrucțiunile sunt oferite câte una și sunt formulate într-un mod pozitiv, doar astfel copilul înțelege ceea ce are de făcut.
- Redirecționarea este o metodă de educație, care poate fi aplicată cu ușurință în relația cu un copil preșcolar. Această acțiune vă va ajuta să evitați un comportament negativ, înainte ca acesta să se înceapă.
- Starea emoțională a copilului este în relație direct proporțională cu starea pe care o are părintele/îngrijitorul. Transmiteți copilului mai des emoții plăcute, validați-i emoțiile.

Copiii au nevoie de stabilitate și îndrumare. Regulile casei și rutinele vă vor ajuta să creați un cadru sigur și prietenos copilului.

- Ignorarea comportamentului este o metodă radicală de educație, atunci când toate celelalte metode,

enumerare mai sus, nu dau roade. Atunci când atrageți atenția la un comportament negativ și satisfaceți capriciile, de fapt, întăriți acel comportament manifestat de către copil. Trebuie să ignorăm comportamentele de revendicare.

- Abuzul față de copil are consecințe grave pentru toată viața, atât în plan emoțional, cât și comportamental.

Prin urmare, putem spune că educația părinților este acum o alternativă la îndemână, avem specialiști care sunt gata să ne sprijine să ne înțelegem mai bine în primul rând pe noi înșine, nu numai pe copiii noștri, în așa fel încât generațiile viitoare să nu mai trăiască momentele noastre de impas și să adopte atitudini flexibile care să permită schimbarea și adaptarea cu mai multă ușurință.

În concluzie, familia este considerată o instituție sacră, un loc unde ai de învățat și unde îți rezolvi problemele.

Valorile europene la care am aderat ne stimulează și mai mult să renunțăm la metode traumatizante și de asemenea, drepturile copilului să nu mai fie un concept abstract, ci o practică de fiecare zi pentru fiecare dintre noi.

Așadar, apare tot mai evident faptul că este necesară o educație a părinților pentru a fi un părinte bun și pentru realizarea calității vieții de familie. Acest lucru se poate realiza prin activitățile de consiliere educațională realizate de dascăli în cadrul școlilor și nu numai. Ni se pare firesc, în condițiile în care părinții sunt primii educatori ai copilului, ca ei să-și cunoască foarte bine responsabilitățile și să dezvolte practici educaționale adecvate.

BIBLIOGRAFIE

Cojocaru, D. 2008, *Copilăria și construcția parentalității*, Iași, Polirom.

HoltIS, UNICEF, 2015, *Cum ne antrenăm parentingul apreciativ: Manualul educatorului parental*, Iași.

Salvați Copiii, 2008, *Cu părinții la școală. Ghid pentru părinți, Vârsta școlară*.

Activități Extrașcolare-Exemplu De Bună Practică

VALENTINA VASILICA ANDRONACHESCU

SCOALA GIMNAZIALA „ION I. GRAURE,,

Activități Extrașcolare- exemplu de bună practică

ÎNVĂȚĂTOARE: ANDRONĂCHESCU VASILICA VALENTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION I. GRAURE”-BĂLTENI/OLT

Activitățile extrașcolare joacă un rol important în viața școlarului mic, sunt foarte implicați și dornici de a experimenta lucruri noi care nu intră în programul obligatoriu. Una dintre activitățile pe care le-am desfășurat la clasa mea a fost *Jocul lui Kim*. Impactul a fost unul pozitiv și pe viitor vom încerca să ne implicăm și în alte activități asemănătoare.

Denumirea activității	Jocul lui Kim
Echipament	O coală de hârtie cu 30 de obiecte pe ea.
Timp alocat	15 minute
Aptitudini	lucrul în echipă, conducere, planificare
Descrierea activității	Acesta este jocul clasic „Memory”. Vi se va arăta cartonul timp de 1 minut și va trebui să vă amintiți cât mai multe obiecte. După ce expiră timpul de 1 minut echipa notează o listă de obiecte. Mediatorul va acorda câte un punct pentru fiecare obiect ghidat corect și va scădea câte un punct pentru fiecare obiect incorect.
Împărțirea timpului	<ul style="list-style-type: none">• 1 minut pentru explicarea jocului.• 2 minute pentru pregătirea echipei.• 1 minut pentru memorarea obiectelor• 2 minute pentru scrierea listei• 3 minute pentru notarea scorului• 6 minute pentru concluzii
Instrucțiuni	Majoritatea va cunoaște acest joc. Jocul trebuie exprimat simplu, dar depinde de echipă dacă dorește să-și facă un plan pentru a fi eficienți. Ați putea să le spuneți: „Poate veți dori să vă folosiți experiența de la alte activități pentru a vă organiza în vederea obținerii celor mai bune rezultate la această activitate. (aceasta numai dacă nu este primul joc al zilei).
Discuții	S-a descurcat echipa mai bine decât ar fi făcut o singură persoană? Și-au adus contribuția toți membri echipei? A fost cineva lăsat pe dinafară? Ce s-ar putea face dacă s-ar mai juca jocul încă o dată?

Parteneriatul Grădiniță-Școală-Familie-Societate În Dezvoltarea Copilului

Carmen Popa

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU” PETROSANI

Parteneriatul educațional grădiniță-școală-familie este determinant atât pentru copil în mod individual cât și pentru dezvoltarea socială și culturală a comunității locale din care acesta face parte. Ideea de a folosi școala în folosul comunității locale își are originile din America anilor '90 când s-a concretizat convingerea că școlile pot fi folositoare comunităților prin furnizarea diverselor servicii după orele de curs (activități culturale, sportive, recreative, artistice, ș.a.). În context actual parteneriatul școală-comunitate reprezintă o modalitate pentru atragerea fondurilor și resurselor către școală, pentru gestionarea eficientă a resurselor locale investite precum și pentru valorificarea resurselor școlii în beneficiul comunității. Educația reprezintă procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane a fiecărui individ, precum și procesul de transmitere a civilizației generațiilor ulterioare, realizat în contextul existenței sociale a omului, fiind o condiție necesară pentru dezvoltarea, perpetuarea și progresul societății așa cum o cunoaștem. Astfel, educația nu se raportează doar la individ ci la întreaga societate.

Educația începe de la primele momente ale vieții și se continuă pe tot parcursul acesteia. Primul mediu cu care copilul intră în contact și care îi trasează primele direcții ale educației îl reprezintă familia. Achizițiile însușite de copil în primii ani de viață în cadrul familiei sunt fundamentale pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. Așa cum afirma A.S. Makarenko, unul dintre teoreticienii cei mai de seamă ai pedagogiei rusești, un inovator al timpurilor sale, ce a promovat încă din anii '20 principii democratice în teoria și practica educațională, "Familia este un factor important și de răspundere al educației. Părinții o conduc și răspund de ea în fața societății, a fericirii lor și a vieții copiilor." Modelele de comportament oferite de părinți și membrii apropiați din familie, precum și climatul socio-afectiv în care se realizează aceste influențe educaționale reprezintă primul model social cu influență hotărâtoare asupra modului de comportare și relaționare al copiilor în societate.

"Familia este cea mai elementară formă de organizare. Fiind prima comunitate de care se atașează un individ cât și prima autoritate sub care acesta învață să trăiască, familia este cea care stabilește valorile cele mai fundamentale ale unei societăți." (Charles Colson) De aceea la intrarea în cadrul primului colectiv al copiilor - grădinița, strategiile educative fac apel la sprijinul și colaborarea părinților în adaptarea preșcolarilor cu noul mediu social și educațional. Perioada preșcolară presupune achiziții psiho-comportamentale fundamentale pentru adaptarea, integrarea și dezvoltarea copilului. În grădiniță se pun bazele parteneriatelor educaționale realizate în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educației. Importanța participării familiei în educație ca partener activ este subliniată de necesitatea implicării părinților în diverse activități alături de cadrele didactice, pe lângă obișnuitele ore de consiliere. Vizând dezvoltarea armonioasă a personalității preșcolarilor și pregătirea acestora pentru viață, activitățile desfășurate în grădiniță pun accent pe socializare, integrare dar și pregătirea pentru școală – cel de-al doilea mediu educațional al copilului, dar cu un sistem de reguli mai strict definite, programe mai încărcate și implicit o încărcătură afectivă și cognitivă mai mare. Parteneriatul educațional grădiniță-școală-familie este determinant atât pentru copil în mod individual cât și pentru dezvoltarea socială și culturală a comunității locale din care acesta face parte. Ideea de a folosi școala în folosul comunității locale își are originile din America anilor '90 când s-a concretizat convingerea că școlile pot fi folositoare comunităților prin furnizarea diverselor servicii după orele de curs (activități culturale, sportive, recreative, artistice, ș.a.). În context actual parteneriatul școală-comunitate reprezintă o modalitate pentru atragerea fondurilor și resurselor către școală, pentru gestionarea eficientă a resurselor locale investite precum și pentru valorificarea resurselor școlii în beneficiul comunității.

Atât școala cât și grădinița sunt instituții puternic ancorate în comunitate, care prin statutul pe care îl au, prin cadrul legislativ, activitățile desfășurate și multitudinea resurselor implicate, în special cele umane pot deveni promotori ai parteneriatului comunitar. Familia intervine în acest parteneriat grădiniță-școală-comunitate ca fiind factor cheie, importantă rezultată în urma rolului ca și factor de educație informală dar și a drepturilor și obligațiilor care îi revin. Copilul nu trebuie privit doar ca beneficiar al educației, ci și ca participant. Educația copiilor nu se poate realiza fără colaborarea dintre toți acei factori care la un moment dat intervin în viața, respectiv educația acestora. Copilul este astfel un produs social în care se reflectă valorile sociale. Acțiunea asupra copilului este mediată de familie, însă acumulează eforturile tuturor celorlalți factori. Comunitatea locală, școala, familia, grădinița reprezintă instituții ale educației prin intermediul cărora se cultivă responsabilizarea socială și se perpetuează valorile sociale.

BIBLIOGRAFIE

***Revista Învățământul Preșcolar și Primar, nr. 1-2, Editura Arlequin, 2014.

***Curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.

Magia Crăciunului

MIHAELA VASILACHE

Scoala Gimnaziala Oana Diana Renea Focsani

„MAGIA CRĂCIUNULUI”

Prof. înv. primar VASILACHE MIHAELA

Școala Gimnazială Oana Diana Renea Focșani, jud.Vrancea

PROIECT EDUCAȚIONAL

ARGUMENT:

Sărbătorile de iarnă reprezintă prilej de bucurie pentru creștini, dar mai ales pentru copii, care așteaptă cu nerăbdare momentul colindelor, împodobirii bradului și, nu în ultimul rând, al prezenței la slujbele religioase. Prin derularea acestui proiect ne propunem dezvoltarea la școlari a sentimentului de respect și mândrie față de tradițiile și obiceiurile poporului român. Proiectul le oferă părinților ocazia de a vedea evoluția copiilor, prin implicarea la derularea serbării.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

1. Obiectivele activității:

a. elevi

- să interpreteze diferite roluri;
- să recite poezii despre Crăciun și Anul Nou;
- să interpreteze colinde;
- să prezinte datini și obiceiuri de Mos Nicolae, Crăciun și de Anul Nou.
- să participe cu interes, într-o atmosferă destinsă, plăcută, stimulativă, la serbarea școlară.

b. părinți

- conștientizarea rolului pe care îl au activitățile extracurriculare în dezvoltarea armonioasă a elevului

2. Grupul țintă:

- elevii Școlii Gimnaziale Oana Diana Renea, clasa a III- a A, părinți, cadre didactice.

3. Durata activității: luna decembrie 2022

4. Programul activităților:

- ornarea clasei cu decorațiuni realizate de elevi, specifice sărbătorilor de iarnă;
- amenajarea unei expoziții de desene cu tematică specifică ;
- program artistic cu poezii și colinde românești tradiționale și moderne;
- donații oferite de cadrele didactice din școală: jucării, haine și dulciuri pentru copii nevoiași din școală;
- oferirea de daruri din partea Primăriei și a Consiliului Local.

5. Locul de desfășurare:

- Sala de festivități și sălile de clasă.

6. Evaluarea activităților:

- prin număr de participanți;
- impactul asupra elevilor și cadrelor didactice;
- calitatea activităților;
- fotografiile realizate.

Activitățile propuse reunesc laolaltă pe copii cu părinții lor. Crăciunul înseamnă credință și iubire, pace și liniște, dăruire și mulțumire, dar și multă bucurie. De neprețuit lumina și bucuria din ochii copiilor la vederea Moșului, de neegalat emoția pe care o transmite aceasta sărbătoare, când cu toții devenim copii.

Activitatea s-a desfășurat pe parcursul întregii luni, perioadă care cuprinde următoarele:

confeccionarea de globuri, brăduți, ghetuța Moșului, scrisoare către Moșu', amenajarea clasei,

îmbodobirea bradului, pregătirea programului artistic. Pe parcursul acestei luni, copiii au înțeles importanța religioasă și spirituală a Crăciunului, au descoperit sărbătoarea Crăciunului în alte țări, și-au însușit noțiunea de tradiție și au prezentat obiceiurile ținute în familie și, mai presus de orice, s-au bucurat, au socializat, au împărțit, au dăruit, au învățat că bunătatea și iubirea sunt cele mai importante „camere” ale inimii.

Proiectul inițiat a vizat cea mai frumoasă și mai fascinantă sărbătoare creștină – Crăciunul – cu toate implicațiile ei: bucuria sărbătorii, împărțășirea acesteia cu cei din jurul nostru, scopul ei principal, dăruirea.

Prin varietatea activităților mi-am propus să dezvolt imaginația, creativitatea, spiritul de

întrajutorare, precum și mândria de a fi modelatorul unor lucruri minunate, realizate cu mâinile și cu sufletul.

Orice serbare școlară este un prilej de sărbătoare, atât pentru copii cât și pentru educatorii lor și, nu în ultimul rând, pentru părinții copiilor. Pregătirea unei serbări este un excelent prilej de a pune în valoare imaginația și creativitate fiecăruia, copil sau educator. Cântând, dansând, reci-tând, interpretând un rol dintr-o scenetă, școlarul își perfecționează deprinderile artistice. Acestea îl vor ajuta să-și dezvolte gustul și dragostea pentru frumos, aptitudinile pentru arte. Serbările contribuie la stabilirea unei legături între cunoașterea artei și practicarea ei.

Serbările desfășurate după anumite reguli, ce asigură îmbinarea armonioasă a părților într-un întreg, decorul neobișnuit, costumația copiilor, ținuta de sărbătoare, accesoriile necesare, fondul muzical, jocul de lumini- reprezintă toate, elemente importante ce contribuie la construirea unor valențe estetice și educative deosebite. Ele contribuie de asemenea la acumulare de cunoștințe și la lărgirea orizontului de cunoaștere a copiilor. Astfel se dezvoltă memoria și lim- bajul învățând poezii, texte sau cântece.

Serbarea de Crăciun este cea mai îndrăgită de copii, de aceea, pentru reușita ei există preocupări susținute: audierea colindelor, împodobirea sălii de clasă, împodobirea bradului, pregătirea cadourilor etc. În acest cadru copiii interpretează cu multă plăcere roluri de: Iarna, Moș Crăciun, Anul Nou, zâne, fulgi de nea, oameni de zăpadă, îngerași etc.

Bibliografie:

1. Suport de curs „Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici” - 2012
2. Anca Popa, [http://www.fundatiadanvoiculescu.ro/2012/05/cum-se-formeaza- personalitatea-copilului/](http://www.fundatiadanvoiculescu.ro/2012/05/cum-se-formeaza-personalitatea-copilului/)
3. Maria Cernea, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în “ Învățământul primar” nr. 1 / 2012, Ed. Discipol, București;

MODALITĂȚI DE STIMULAREA A CREATIVITĂȚII LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Sapungi Laura-Cecilia

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 4 Macin

În societatea contemporană observăm schimbări importante în tot ceea ce ne înconjoară. Transformările permanente din lume, utilizarea noilor tehnologii informaționale în toate domeniile, nu s-ar fi putut realiza fără utilizarea cunoștințelor și informațiilor într-un mod creativ. Considerată una dintre cele mai importante valori ale omului, creativitatea are un rol deosebit în procesul de dezvoltare al culturii și civilizației umane, motiv pentru care, în ultima perioadă, se observă o preocupare atentă a învățământului contemporan pentru educarea creativității copiilor.

„Vârsta preșcolară este caracterizată de curiozitate, energie, egocentrism, este vârsta marilor ”DE CE?” (Golu., P., Verza., E., Zlate., M., 1998., p.86). Fiecare copil dispune de un potențial creativ, datorită curiozității care îl caracterizează la această vârstă și a dorinței de a cunoaște tot ce întâlnește sau se întâmplă în jurul său. Adulții implicați în educația lor, părinți și educatori, au o importantă responsabilitate, aceea de a contribui la îmbogățirea experienței senzoriale, la dezvoltarea cognitivă, îmbogățirea reprezentărilor și a percepțiilor despre obiecte, ființe și fenomene din mediul înconjurător, cu rol important în dezvoltarea creativității preșcolarilor.

„Vârsta preșcolară este și perioada în care imaginația este una foarte bogată, datorită capacității de achiziționare rapidă.” (Vrăsmaș., E., 2014., p.96) Îmbogățirea experienței preșcolarilor cu evenimente din viața de zi cu zi, poate crea noi premise pentru cultivarea unor componente importante ale potențialului lor creativ. Pentru stimularea creativității preșcolarilor trebuie să avem în vedere un alt aspect important precum atmosfera sau climatul psihosocial în care copilul își desfășoară activitatea, caracterizat prin deschidere și libertate de creație, de afirmare, independență, recunoaștere și apreciere pozitivă, încurajare și promovare a efortului creativ.

Activitățile artistico-plactice, prin toate formele sale de organizare, desen, pictură, modelaj, sunt modalități eficiente de activare și stimulare a creativității preșcolarilor, dezvoltă atenția, spiritul de observație, imaginația. Desenul și pictura, libere și/sau cu o temă dată sunt importante modalități artistice de exprimare pentru preșcolari. Chiar dacă la această vârstă copiii folosesc forme simple pentru a realiza un desen sau o pictură, astfel de activități dezvoltă elemente importante ale potențialului creativ, precum capacitatea de a alege culorile, de a reda anumite elemente din mediul înconjurător, folosind punctul și linia ca element de limbaj plastic. Jucându-se cu creionul sau pensula pe hârtie, obțin linii, figuri neobișnuite, dintr-o bucată de plastilină realizează forme deosebite, produse care pentru el sunt noi și originale. Copiii îndrăgesc cel mai mult aceste activități și întotdeauna lucrează cu plăcere. Rolul educatorului este de a-i încuraja, de a-i sensibiliza față de tot ceea ce este frumos, de a exersa cu aceștia diferite tehnici de lucru pentru a le descoperi înclinațiile artistice, precum simțul culorii și al formei. Analiza unei lucrări de pictură, desen sau modelaj a unui preșcolar, ne poate oferi informații despre personalitatea lui, caracterul, gândurile acestuia, așternute inconștient sau conștient în produsul său.

Jocurile de rol dau posibilitatea copiilor la această vârstă să participe într-un joc imaginar, unde ei își pot crea propria lume, cu fapte și întâmplări inventate de ei sau întâlnite în viața de zi cu zi. Preșcolarilor le place foarte mult să întruchipeze personaje, fie că sunt chiar ei protagoniștii, fie folosesc jucării pe post de personaje. De asemenea, acestea îi ajută să își formeze anumite tipare după care se vor ghida mai târziu. În jocul de creație cu subiect din viața cotidiană, în care copilul imită și reproduce selectiv modele de comportament oferite de cei din jur, copilul se identifică cu rolul, prin gesturi și acțiuni, prin trăiri emoționale, obiecte, persoane, relații, se substituie pe sine însuși, trăiește empatic personajul pe care îl joacă, datorită caracterului animist al gândirii la această vârstă. Prin aceste jocuri, preșcolarul se detașează treptat de realitatea concretă și imediată, se transpune în trecut sau chiar în viitor, născocște, modifică realitatea, dezvoltându-și astfel creativitatea, inventivitatea.

Lecturile, poveștile educatoarei, poveștile copiilor cu suport ilustrativ au de asemenea un rol important în stimularea creativității preșcolarilor. Cu cât citim sau spunem copiilor povești, specifice particularităților de vârstă, cu atât aceștia vor deveni mai creativi. Ei se vor inspira din poveștile auzite și își vor crea propriile lor povești. De asemenea, prin antrenarea capacității de a povesti liber sau de a continua o poveste cu început dat, de a spune o poveste după un șir de ilustrații, după o jucărie, după un plan sau după o temă, punând la dispoziția copiilor imagini, machete, siluete, jucării, toate acestea vor contribui cu succes la îmbogățirea vocabularului, imaginației și dezvoltarea creativității preșcolarilor.

Realizarea unor modele pentru decorarea anumitor spații sau a anumitor materiale contribuie de asemenea la dezvoltarea potențialului creativ. Arta tranzientă, realizarea de mandale, folosind elemente

din natură, sunt exemple de activități stimulative de necontestat pentru dezvoltarea creativității.

Arta tranzientă este un concept folosit în cadrul pedagogiei de tip Reggio Emilia, sistem de educație alternativ, care poartă numele regiunii italiene Reggio Emilia, unde a luat naștere, în urma celui de-al Doilea Război Mondial, când Italia a trecut printr-o perioadă de reorganizare, iar mai mulți părinți din această regiune au ales să construiască un sistem de educație alternativ celui care fusese până la acea perioadă. Astfel a luat naștere abordarea Reggio Emilia, abordare inițiată de către Loris Malaguzzi, la baza căreia stau curiozitatea și creativitatea copiilor. Educatorul observă interesele pe care le au cei mici, iar pe baza acestor interese și nevoi el va adapta procesul de învățare corespunzător. Acest fapt face procesul de învățare mult mai plăcut pentru preșcolar, pentru că îi oferă senzația că el este stăpân pe forțele sale proprii, ajutându-l să devină în viitor un adult flexibil, care va reuși să țină pasul cu schimbările societății și să se adapteze acestora. Sistemul Reggio Emilia este construit pe acțiunea de explorare a mediului, fiind folosite cât mai multe elemente din natură, iar mijloacele de realizare cele mai importante sunt mișcarea, colajul, muzica, dansul, pictura, etc.

În procesul de creație din cadrul acestui nou concept de artă tranzientă sunt folosite elemente de natură, precum: pietre, frunze, crengi alături de alte obiecte cum ar fi: nasturi, diferite tipuri de paste etc. Ea se mai numește și arta fără lipici, care se poate modifica după imaginația și dorința copilului. Important de subliniat este faptul că la arta tranzientă atenția este concentrată asupra procesului de realizare și nu asupra produsului, fiind un proces complex care presupune mai multe activități pentru preșcolari: sortarea materialelor, combinarea culorilor, crearea unui model, aranjarea și parcurgerea elementelor, identificarea unei idei, manipularea și identificarea texturilor materialelor, sincronizarea tuturor acestor procese. Copilul ajunge să creeze ceva, iar pentru o stimulare eficientă a creativității, el va alege singur cum își va finaliza lucrarea, fără intervenția adultului.

Niciodată nu este târziu pentru cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea creativității. Cu cât această acțiune va începe de la o vârstă fragedă și va continua de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative valoroase.

BIBLIOGRAFIE

1. Golu., P., Verza., E., Zlate., M.,,, „Psihologia copilului”, Manual pentru clasa a XI-a, Editura Didactică și Pedagogică, 1998
2. Vrăsmaș., E., „Educația timpurie”, Editura Arlequin, 2014
3. ***Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, 2018
4. *** Curriculum pentru educația timpurie 2019
5. <https://greenkid.ro/reggio-emilia-proces-de-invatare-adaptat-pe-baza-intereselor/>

Rolul Metodelor Activ Participative In Invatamantul Scolar

Claudia Halanei

Scoala Gimnaziala Nr. 30 Brasov

ROLUL METODELOR ACTIV PARTICIPATIVE ÎN ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE

„A învăța pe copil nu înseamnă să-i dăm adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire să-l ajutăm să înțeleagă cu gândirea lui lumea.” (Cerghit)

1. Delimitări conceptuale

Termenul de metodă derivă etimologic din două cuvinte grecești, *odos-cale și metha- spre, către* și are înțelesul de drum (către)..., cale (spre)...”. În contextul didactic, metoda semnifică drumul, calea ce conduc la atingerea obiectivelor educaționale. (Cucoș, 1999, p.81)

Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaștere propusă de profesor într-o cale de învățare realizată efectiv de către preșcolar, în cadrul instruirii formale și nonformale, cu deschidere spre educația permanentă. (Cristea, 1998, p.303).

Sintetizând mai multe definiții ale diferiților pedagogi, profesorul George Văideanu 1986, pp.3-4 arată că metoda de învățământ reprezintă calea sau modalitatea de lucru:

- Selecționată de cadrul didactic și pusă în aplicare în lecții sau activități extrașcolare cu ajutorul elevilor și în beneficiul acestora;
- Care presupune , în toate cazurile, cooperarea între profesor și elevi și participarea acestora la căutarea soluțiilor, la distingerea adevărului de eroare etc.;
- Care folosește sub forma unor variante și /sau procedee selecționate, combinate și utilizate în funcție de nivelul și trebuințele sau interesele elevilor, în vederea asimilării temeinice a cunoștințelor, a trăirii valorilor, a stimulării spiritului creativ etc.;
- Care-i permite profesorului să se manifeste ca purtător competent al conținuturilor învățământului și ca organizator al proceselor de predare- învățare; în cursul desfășurării acestora, el poate juca rolul de animator, ghid, evaluator, predarea fiind un aspect al învățării.(apud Cucoș, 1999, p.82)

Meyers și Jones (1993) definesc învățarea activă drept un mediu de învățare care „permite elevilor să discute, să asculte, să citească, să scrie și să reflecteze asupra propriilor modalități de cunoaștere prin intermediul exercițiilor de rezolvare de probleme prin participări în cadrul micro-grupurilor informale, prin simulări și studii de caz, prin jocuri de rol și alte activități, toate menite să-i solicite să aplice ceea ce învață.”(apud Oprea, 2006)

2. Obiectivele metodelor activ- participative;

Cerința primordială a educației progresiviste, după cum spune Jean Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă cu activitățile de cooperare, de învățare de grup și de muncă independentă.

Potrivit Gongea metodele activ-participative au următoarele obiective:

- Însușirea unor cunoștințe, abilități, comportamente de bază în învățarea eficientă a unor abilități practice în condiții de cooperare.
- Promovarea unei activități didactice moderne centrată pe demersurile intelectuale interdisciplinare și afectiv-emoționale.
- Implicarea activă și creativă a copiilor pentru stimularea gândirii productive, a gândirii divergente și laterale, libertatea de exprimare a cunoștințelor a gândurilor , a faptelor.

3. Metode activ participative aplicabile în învățământul primar

Partenerul de sprijin

Este o modalitate de învățare prin care un copil cu dificultăți de învățare este sprijinit de un alt coleg „partener”. (Brehen, 2002, p.116)

Descrierea metodei: Observare și identificarea copiilor cu dificultăți de învățare și alegerea partenerului de sprijin. Cu ajutorul modelului educatoarei copiii sunt încurajați să ceară ajutorul altor copii atunci când

nu reușesc să finalizeze o sarcină. Partenerul de sprijin trebuie să –și dorească să coopereze, să știe să-și exprime ideile.

Avantajele metodei:

Gongea în cartea *Metode interactive de grup* prezintă următoarele beneficii:

- Copiii devin „parteneri de sprijin” atât ai colegilor dar și ai educatoarei, înlesnind activitatea de recuperare.
- Stimulează și exersează inteligențele multiple.
- Dezvoltă încrederea în forțele proprii, cooperarea și lucrul în pereche.
- Determină „cunoașterea de sine ” și recunoașterea colegilor!

Metoda „ Schimbă perechea” –metodă de predare-învățare care stimulează comunicarea și rezolvarea sarcinilor de lucru în pereche (Brehen, 2002, p.140)

Etape:

- Formarea echipelor: se împart copiii în mod egal , copiii se așează pe scăunele dispuse în două cercuri concentrice, dacă copiii prezenți au număr impar, educatoarea va participa și ea la activitate;
- Prezentarea sarcinii didactice;
- Activitatea în perechi- copiii lucrează doi câte doi câteva minute , apoi, la semnalul

„ Schimbă perechea” copiii aflați pe scăunelele din cercul exterior se deplasează la dreapta cu un loc și colaborează cu noul partener. În vederea realizării sarcinii didactice , mișcarea grupurilor se oprește în momentul în care s-a ajuns la perechea inițială.

- Prezentarea rezultatelor- se analizează ideile perechilor , după ce aceștia au revenit la locurile lor , iar concluziile sunt reținute de către educatoare într-o schemă sau un colaj etc

Avantajele metodei:

- - Influențează învățarea în perechi activizând întregul colectiv;
 - Se aplică cu ușurință la preșcolari , în cadrul tuturor categoriilor de activitate;
 - Permite copiilor să lucreze în perechi cu fiecare coleg de grupă;
 - Dezvoltă inteligențele multiple;
 - Stimulează cooperarea și ajutorul reciproc;
 - Educă toleranța față de opinia celuilalt prin acceptarea ideilor perechii;
 - Dezvoltă gândirea și operațiile ei, limbajul , atenția.
 - Este o metodă atractivă pentru copii incitându-i la învățarea prin cooperare

Metoda „TABLA DE DARTZ”

Abilități vizate: capacitatea de a (se) evalua / autoevalua

Descrierea metodei:

Această metodă oferă un feedback rapid asupra unei activități sau unui eveniment .

Modul de desfășurare a activității:

Se desenează pe o tablă sau pe o coală de flipchart o țintă care constă în trei sau mai multe cercuri concentrice.

Întrebările evaluative relaționate cu ținta sunt plasate în partea de sus a țintei.

Copiii primesc buline autoadezive (personalizate - dacă este cazul), pe care le vor plasa pe țintă cât mai aproape de centru dacă răspunsul e pozitiv . Dacă au anumite rezerve cu privire la aspectul evaluat, ei își vor plasa bulinele tot mai departe de centru.

Posibile abordări:

Prin intermediul acestei metode se pot identifica stări emoționale a fiecărui copil la început de zi (în cadrul întâlnirii de dimineață), la final de zi (în cadrul activității de dezvoltare personală de după-masă) sau la final de activitate.

Exemplu: „Spune cum te simți acum!” ; „Ți-a plăcut sau nu? ”.

În cadrul secvențelor care vizează activități plastice/practice: copiii își pot evalua colegii sau lucrarea

proprie ținând cont de criteriile stabilite anterior împreună cu educatoarea și colegii;

În activitățile de educație pentru societate copiii își pot plasa bulinele pe țintă raportându-se la propria opinie cu privire la comportamentul unui personaj din poveste, urmând să justifice alegerea făcută.

BIBLIOGRAFIE

1. Aniței, M. (2007). *Psihologie experimentală*. Iași: Editura Polirom
2. Boncea, A. G. (2016). Strategii didactice moderne, metode interactive de predare – învățare-evaluare , în *Analele Universității „ Constatin Brâncuși” din Târgu Jiu, Seria Științe ale Educației*, Nr. 3/2016
3. Breben, S. (2005). *Activități pe inteligențe multiple*. Craiova: Editura Reprograph.
4. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. (2002). *Metode interactive de grup*. Craiova: Editura Arves.
5. Dulamă, E.M. (2008) . *Metodologii didactice activizante teorie și practică*. Cuj- Napoca: Editura Clusium

EROUL TĂU - MODELUL NOSTRU

SIMONA STOICA

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

În luna ianuarie a acestui an, împreună cu elevii mei din clasa pregătitoare, am inițiat și derulat un program de conștientizare a copiilor, dar și a părinților acestora în ceea ce privește educația pentru o igienă orală corectă.

Motivul pentru care s-a realizat acest proiect este cel al profilaxiei cariei dentare în cadrul segmentului școlar, cu atât mai mult cu cât literatura de specialitate abundă într-o vastă cazuistică a bolilor elevilor ca urmare a complicațiilor datorate cariei dentare.

Astfel, se are în vedere o explicație corespunzătoare și cât mai eficientă a importanței spălatului dinților, a alimentației echilibrate și corecte, a obiceiurilor vicioase care apar în această perioadă la elevi și cum pot fi ele îndreptate, cât și a controlului în cabinete de specialitate la măcar 6 luni pentru o eficientizare maximă a stării de sănătate orală.

Formarea unui stil de viață sănătos devine o condiție esențială pentru o dezvoltare armonioasă a personalității elevului. Astfel se urmărește promovarea cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și formarea de atitudini și deprinderi indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. Educația pentru sănătate trebuie să înceapă la vârste mici pentru că în această etapă se dobândesc obiceiuri care sunt relevante activităților ulterioare.

Programul este intitulat "Eroul tău – modelul nostru" și are un caracter educațional și în totalitate gratuit pentru beneficiari.

Proiectul are drept finalitate formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de sănătatea cavității orale proprii și a celor din jur prin obținerea unor rezultate concrete în păstrarea stării de sănătate și prevenirea îmbolnăvirilor.

În cadrul activităților desfășurate, elevii vor fi capabili:

Să explice noțiunile de sănătate și boală.

Să-și însușească norme de comportament care să asigure sănătatea cavității orale și prevenirea îmbolnăvirilor.

Să cunoscă și să aplice reguli de igienă personală și colectivă.

Să explice necesitatea controlului periodic la cabinetul stomatologic.

Să identifice factorii de risc ce dăunează sănătății cavității orale și evitarea acestora.

Cabinetul stomatologic

Preluarea cazurilor și neregulilor semnalate de învățător, acordând sprijin și consiliere;

Organizează periodic programe de instruire cu elevii pentru formarea deprinderilor igienico-sanitare prin acțiuni personale impuse și coordonate de adulți;

Participă la diferite manifestări și sărbători organizate de școală;

Sponsorizează / finanțează cu produse (consult stomatologic, pasta de dinți, periute de dinți) necesare asigurării sănătății cavității orale și prevenirea îmbolnăvirilor.

Colaborează permanent cu școala pentru realizarea obiectivelor propuse de cunoaștere a structurii și funcționării organismului uman.

În acest sens Acordul de parteneriat a fost încheiat cu cabinetul stomatologic Cabi Dent.

Doamna doctor, în calitate de medic Specialist în Stomatologie Pediatrică, a realizat un consult de specialitate. Elevii au participat la o prezentare pptx unde au primit informații și tehnici de periaj/ training de specialitate în îngrijirea orală. De asemenea elevii au beneficiat și de un consult stomatologic de specialitate în cadrul evenimentului.

Activitatea organizată în incinta SC CABI DENT SRL, a avut ca scop educarea, informarea și responsabilizarea privind îngrijirea și menținerea sănătății orale și a prevenirii afecțiunilor dentare în rândul copiilor.

Evaluarea proiectului se va face prin

Întocmirea unui album foto în care să se prezinte momente din activitățile realizate în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Realizarea unor expoziții cu lucrări ale elevilor, desene, pliante etc.

Desfășurarea unor concursuri, scenete etc.

Atașez câteva fotografii din timpul activității .

Micii elevi au participat cu interes la activitate, la final fiind recompensați cu diplome și materiale necesare unei bune igiene orale.

Managementul Școlar În Perioada Pandemiei De Coronavirus

Alexandra Stanciu

Colegiul National Nicolae Grigorescu Municipiul Campina

Starea de urgență cauzată de pandemia COVID-19, ce a impus limitarea drastică a deplasărilor și interacțiunilor umane, a determinat și în România închiderea tuturor instituțiilor educaționale (formale și non-formale) și transferarea procesului educațional în mediul online (în momentul de vârf al pandemiei, 90 % dintre elevii lumii erau afectați de închiderea școlilor, iar în septembrie 2020, jumătate dintre ei încă nu aveau voie să revină la școală.

Managementul școlar a suferit o transformare în această perioadă întrucât cu toții a trebuit să ne adaptăm situației, să facem schimbări pentru a duce educația mai departe.

Astfel, în cadrul fiecărei unități s-au luat diferite măsuri de prevenire a virusului și s-au stabilit o serie de reguli care au trebuit respectate cu strictețe de fiecare în parte. Printre acestea se numără: menținerea, pe cât posibil, distanțarea fizică, față de colegi; se va folosi dezinfectantul ori de câte ori este nevoie, în special la intrarea și la ieșirea din unitate; fiecare copil va avea propria sticlă cu apă și va încerca, pe cât posibil, să nu-și atingă fața, nasul, gura cu mâinile; se vor spăla pe mâini cu apă și săpun înainte și după fiecare masă, la fel și după desfășurarea activităților școlare în aer liber.

Cadrelor didactice au gândit activitățile astfel încât să păstreze normele de distanțare socială. Măsuțele au fost așezate la o distanță de cel puțin un metru una față de cealaltă și fiecare copil se va juca individual cu jucăriile dezinfectate din cutia lui. S-au decupat și s-au lipit săgeți în fiecare unitate care să indice direcția de mers a fiecărei grupe, astfel încât acestea să nu se intersecteze. În acest mod, copiii au urmat drumul săgeților, cu roșu pe direcția ce duce către baie, sau către alte locuri de acces și cu verde pe direcția de întoarcere.

În acest context, directorii școlii au trebuit să stabilească priorități și să recunoască faptul că pot fi necesare compromisuri. De exemplu, pentru a reduce numărul persoanelor din unitate, aceștia au stabilit ca nicio persoană din exterior să nu mai pătrundă în incintă (părinți, bunici, frați etc). Mai mult decât atât, s-au interzis organizarea de activități festive, serbări cu participarea membrilor familiei, excursii sau concursuri.

Rolul cadrului didactic, în tot acest demers, a fost unul foarte important deoarece a avut atribuția de a gândi activitățile celor mici și de a amenaja spațiul didactic astfel încât copiii să nu se simtă depresivi, neliniștiți sau anxioși. Aceștia au trebuit să-și atribuie toate aceste norme de igienă și să conștientizeze importanța lor pentru a putea trece cu bine peste situația de pandemie.

Proiect Didactic DEC1

Viorica Constantin

Școala Gimnazială, comuna Poienarii-Burchii

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Zâna Toamna”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Fruce de toamnă”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Fruce aromate și frumos pictate ”

MIJLOC DE REALIZARE: pictură

Scopul activității: Consolidarea deprinderilor specifice activităților de pictură și dezvoltarea simțului estetic.

Obiective operaționale:

- să identifice culoarea necesară, corespunzătoare fructului conturat;
- să folosească corect instrumentele specifice picturii;
- să își exprime părerea despre lucrarea proprie și a colegilor.

Strategii didactice:

Metode și procedee: observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, Turul galeriei

Materiale didactice: marker, planșa suport Blazon, șevalet, pensule, guașe, servetele umede, coala albă, scotch dublu-adeziv.

Forma de organizare: frontal, individual

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
Momentul organizatoric	Voi pregăti materialele necesare pentru buna desfășurare a activității.		
Captarea atenției	Copiii sunt îndemnați să privească spre frunzele pe care le-au pictat pe perete, într-o activitate precedentă și să intuiască ce se află sub colile albe lipite alături.	Observația Conversația Surpriza	Observarea comportamentului copiilor
Reactualizarea cunoștințelor	Voi reaminti împrejurările și modul în care s-au realizat frunzele.	Conversația	Verificarea atenției

Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor	„ Astăzi, vom continua decorarea sălii de grupă cu elemente specifice anotimpului toamna. Vom picta fructe, folosind culorile pe care le au în natură, asemeni celor pictate de mine pe Blazonul folosit în activitatea matematică. Trebuie să lucrăm cu atenție, pentru că la sfârșit vom premia lucrarea cea mai frumoasă.”	Expunerea, explicația	Observarea comportamentului copiilor
Desfășurarea activității	Voi explica etapele de realizare a lucrării, demonstrând la șevalet, după care, voi dirija executarea unor exercitii de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor și le urez copiilor “Spor la lucru!” În timpul activității, voi urmări modul de lucru individual al copiilor, intervenind cu explicații ajutătoare acolo unde este nevoie. Când toti copiii au finalizat lucrările, pe traseul frunzelor marcat pe perdoșeală, vom realiza Turul galeriei și doi dintre copii vor fi consultați cu privire la desemnarea celei mai frumoase lucrări.	explicația demonstrația exercițiul observația Turul galeriei	Observarea individuală a rezolvrii sarcinii Individual Frontală
Asigurarea feedback-ului	Copiii sunt întrebați cum s-a numit activitatea de pictură.	conversația	
Evaluarea	Voi face aprecieri colective și individuale asupra modului de participare a copiilor la activitate.		
Încheierea activității	Copiii primesc mere ca stimulente și sunt îndrumați spre spălător, pentru spălarea mâinilor.	Conversația de încheiere	stimulente materiale

Platforme Educaționale Online

CAMELIA IORGOVAN

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

Trecerea la predarea exclusiv online a ridicat multe probleme și multe semne de întrebare din partea tuturor.

Cele mai importante probleme au fost accesul elevilor la internet sau lipsa unui computer/ laptop/ tabletă / telefon, precum și competențele profesorilor în domeniul online.

În primele zile de stat acasă ne-am întrebat cum putem continua predarea de acasă. Atunci toți am început să căutăm soluțiile cele mai bune pentru noi și elevii noștri.

Eu personal am luat legătura cu părinții elevilor mei pe care i-am rugat să le descarce aplicația zoom. Am făcut o întâlnire online pe zoom cu elevii, ajutați de părinți pentru a vedea cum funcționează această aplicație. Au urmat ore și zile de căutări pe internet, de vizionări de tutoriale pentru a ne specializa.

În toată această perioadă am ținut orele online pe zoom, iar temele le-au trimis pe whatsapp. Cel mai greu mi-a fost să corectez temele de pe telefon. Am ajuns să lucrez și 10 ore pe zi. Au fost elevi care au lucrat superficial, iar alții nu și-au făcut temele. Mulți copii au întâmpinat probleme din cauza conectării slabe la internet. Au fost părinți care și-au lăsat telefonul acasă pentru ca cei mici să poată intra la ore.

În vacanța de vară am continuat să urmăresc o mulțime de webinarii în care au fost prezentate diferite aplicații pe care putem să le folosim în predarea online. Sunt câteva aplicații interesante pe care le putem utiliza, dar din păcate unele nu se pot folosi de pe telefon. Cea care mi-a plăcut mult este bookcreator care merge doar de pe tabletă, laptop sau computer. O variantă mai simplă ar fi storyjumper, unde putem să inserăm poze sau putem face desenele în Paint, apoi să le inserăm în cartea pe care o realizăm. Am ales să folosesc aceste aplicații deoarece sunt copii care nu pot intra la ore datorită conexiunii slabe la internet și în aceste aplicații eu le explic și vocal unele exerciții sau probleme. Pe whatsapp le trimit link-ul cu cărțile și elevii pot vizualiza oricând explicațiile mele. Important este ca ei să fie conștienți că ne aflăm într-o perioadă dificilă și trebuie să învețe deoarece învață pentru ei, nu pentru alții.

Dacă vom începe școala tot online, cea mai sigură și la îndemână modalitate este zoom, la care voi mai adăuga learningapp, storyjumper și bookcreator.

Atașez mai jos cele două cărți, una realizată cu bookcreator și una cu storyjumper. Cea realizată cu storyjumper este mai scurtă deoarece încă studiez această aplicație.

https://read.bookcreator.com/hq0fvHp2rAZ8UBNEdVS2K1nbrWq2/uV_jRS6wSVyw6vz32sVEGw

<https://www.storyjumper.com/book/read/86459025/5f25bd34dd2ae>

Potențialul Creativ Și Modalități De Stimulare A Acesteia

Aurelia Raluca Berechet

Gradinita Floare de Colt

Creativitatea este o valoare social-umană și educațională de prim rang. Activizarea și educarea creativității corespunde exigențelor sociale actuale, celor mai profunde necesități umane și, de asemenea, cerințelor definitorii pentru învățământul modern.

În literatura de specialitate, creativitatea apare tratată ca: *produs, proces, ca dimensiune sintetică în profilul personalității, ca potențialitate.*

Creativitatea exprimă, putem spune, vocația fundamentală a ființei umane, pe care M. Ralea o consideră a fi „opțiunea pentru valori rare”, prin “depășirea standardelor”, prin “năzuință novatoare”, “spirit creator”.

Creativitatea ar putea fi definită ca disponibilitate generală a personalității orientată către nou. Real, ea este o disponibilitate complexă de ordin psihologic ce cuprinde o multitudine de procese, stări și capacități care coparticipă la realizarea unor produse noi și valoroase pentru individ și societate. Concret, avem în vedere aptitudinile și atitudinile creative ca și planul supraordonat acestora, respectiv, sistemul de aspirații și valori, cu rol de orientare și autoreglaj emergent, și mai ales acea trebuință interioară pentru autorealizarea și autoexprimarea valorică a propriei personalități.

Considerăm creativitatea, cu deosebire, ca activitate sau proces care conduce la un produs caracterizat prin noutate sau originalitate și valoare pentru societate. Creativitatea se referă însă și la găsirea unor soluții, idei, probleme, metode care, chiar dacă nu sunt noi pentru societate, ele sunt obținute de subiect pe o cale independentă.

Creativitatea presupune și procesul de elaborare a noi semnificații sau soluții prin generarea de noi combinații și restructurări ale câmpului informațional (în sfera cunoașterii, a modalităților de autoexpresie și acțiune umană). Sub aspectul desfășurării sale, creativitatea a fost caracterizată ca procesul prin care omul resimte lacunele sau dezechilibrul posibil în anumite sisteme de date, în anumite zone ale experienței umane (Torrance) și pe care le depășește prin capacitatea de a formula idei și ipoteze noi, de a le verifica și retesta (W. Harold, P. D. Bernard), de a percepe și exprima, în forme originale, relații noi și neașteptate sau de a ordona în sisteme unice, perfecționate, datele ce aparent nu sunt direct legate între ele. Studiile asupra procesului creator au decelat anumite faze care ne relevă dinamica psihologică internă a acesteia, mecanismele și condițiile sale determinative. Etapele activității de creație pot dobândi aspecte diferite, în funcție de domeniul specific - artistic, științific sau tehnic. Independent, însă, de aceste aspecte distincte, se pot evidenția anumite “momente” psihologice sau etape principale, care cuprind elemente relativ comune. În acest sens, studiile menționează frecvent următoarele “faze” mai importante ale actului creator (puse în evidență încă de G. Wallas): a. *prepararea*; b. *incubația*; c. *iluminarea*; d. *verificarea*.

Creativitatea este, în viziunea noastră, o dimensiune complexă a personalității; ea angajează diferite tipuri de resurse psihologice, cum ar fi: fluiditatea, flexibilitatea, capacitatea de elaborare, sensibilitatea pentru probleme, capacitatea de redefinire a problemelor etc. Totodată, creativitatea solicită anumite potențialități și caracteristici de personalitate: spirit de independență, preferința pentru complexitate, autonomie în elaborarea judecăților, conștiință de sine puternică, opoziție în raport cu dominația și îngrădirile de orice fel etc.

Putem înțelege creativitatea și ca potențial creativ, definit ca sistemul capacităților latente, apte de proiectare și obiectivare în manifestări novatoare. În acest înțeles, putem vorbi despre potențialul creativ la vârstele copilăriei și de stimularea lui în vederea afirmării ulterioare prin acte creatoare efective. Din perspectiva ei, creativitatea ne apare ca o expresie sintetică a condițiilor interne psihologice (proces, însușiri, stări, structuri operaționale, aptitudinale și motivațional- atitudinale) ce devin propulsatoare și generatoare de nou (în planul ideilor).

Creativitatea reprezintă o dimensiune complexă de personalitate, cuprinzând multiple componente de ordin intelectual, afectiv, motivațional, voluntar, atitudinal și aptitudinal. Ea presupune: inventivitate, ingeniozitate, fluiditate și flexibilitate în gândire, capacitatea de a elabora soluții și imagini noi, originalitate, vigoare imaginativă, dar și sensibilitate la probleme, spontaneitatea și sinceritatea autoexpresiei și trebuința de autoafirmare.

Cercetările în domeniu au relevat factorii structurali fundamentali ai creativității, cu rol central în cultivarea potențialului creativ general. Cercetările au demonstrat natura acestora și unitatea lor în cadrul modelului multidimensional asupra creativității.

P. Stoleru-Constantinescu (1985) consideră că trebuie să abordăm creativitatea în spirit sistemic și mai ales din perspectiva complexității sale, respectiv, multidimensional, întrucât ea presupune o pluralitate de resurse și disponibilități care vizează în mod unitar toate nivelurile activismului psihic, toate tipurile de resurse și energii sau „investiții” umane, toate structurile personalității. Din această perspectivă, elementele caracteristice pentru creativitate s-au dovedit a fi, cele privind: nevoia activă de autoexpresie, nivelul superior de aspirație în raport cu sistemul de valori, trebuința activă de integrare social-participativă, nevoia de realizare și autorealizare constructivă, dinamismul general și vivacitatea sau energia acțională a subiectului, capacitatea de transpoziție originală a ideilor și trăirilor proprii, tendința spre independență și autonomie în activități constructiv-novatoare, pasiunea pentru nou, vigoarea imaginativă, inteligența (mobilitatea și capacitatea de combinare novatoare pe plan imaginativ, de formulare și soluționare a problemelor), motivația creativă (trebuința de explorare a noului, deschiderea, sensibilitatea și receptivitatea la nou, atitudinea de angajare constructiv-novatoare de asumare a riscului, aspirația spre autodesăvârșire), caracteristicile stilului cognitiv creativ (activism mental combinativ, orientarea cunoașterii spre descoperirea și elaborarea noului. (vezi figura nr.1- schema cuprinzând structura, factorii și condițiile creativității).

Înțelegerea naturii factorilor generali de creativitate are dublă valoare practică pentru acțiunile de stimulare a potențialului creator: în primul rând, ei ne pot indica care este natura solicitărilor specifice în cadrul antrenamentului creativ; în al doilea rând, ne relevă direcțiile strategice principale în acțiunile de educare a creativității. Tocmai de aceea, în continuare, ne vom referi la câteva probleme pe care le ridică educarea și antrenarea potențialului creativ la vârstele copilăriei.

Avem în vedere dinamismul, impetuositatea și expresivitatea specifice acestora, acel frează permanent sau acea vibrație și efervescentă lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilității de exteriorizare spontană și autoexpresie însuflețită, specifică oricărui elan creator.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ralea, M. (1977). *Democrație și creație*, în vol. *Tendențe materialiste și raționaliste în filosofie în perioada interbelică*. București: Editura Politică.
2. Roșca, Al. (1984). *Creativitatea generală și specifică*. București: Editura R.S.R.
3. Constantinescu-Stoleru, P. (1985). *Premise privind modelul românesc multidimensional al creativității*, în: *Analele Universității din București, Seria Filosofie*.

„TU ȘI EU EDUCĂM ÎMPREUNĂ!”

Simona Dănilă

Grădinița P.P. "Sf. Sava"

Mediul în care se naște copilul, trăiește, se dezvoltă și se formează, este familia.

Învățarea primelor comportamente sociale, prin imitație și interacțiune, se produce în mica lor copilărie și e dependentă de tipul relațiilor din familie. Dar, ca primă etapă a învățământului preuniversitar, grădiniței îi revine rolul de a contribui responsabil la formarea personalității copiilor, de a le deschide calea spre cunoaștere, de a descoperi lumea înconjurătoare.

Grădinița este o a doua casă a copilului și reprezintă pentru el un spațiu în care se simte ocrotit și în siguranță, însă, în mod obligatoriu, părinții sunt partenerii educatoarei deoarece ei își cunosc cel mai bine copiii și pot oferi cele mai multe informații despre aceștia. Obiectivele educaționale pe care grădinița și le propune nu pot fi realizate în totalitate fără sprijinul susținut al familiei, de aceea educatoarea trebuie să mențină o legătură strânsă cu aceasta pentru a asigura acea continuitate decerințe atât de necesară în activitatea noastră.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie, organizat corect, duce la o educație solidă, fără pericolul de eșec școlar mai târziu. Preșcolăritatea reprezintă piatra de temelie a personalității în formare a copilului, iar prezența familiei în cadrul grădiniței va fi liantul între copil și mediul necunoscut inițial.

Parteneriatul școală – familie - comunitate poate fi privit nu doar pe un caz individual – ca cel mai sus prezentat – ci pe cazul unei grupe de preșcolari, a unei clase de elevi sau chiar pe o grădiniță/școală întreagă, exemplificat pe modelul ce urmează: o grupă de preșcolari foarte bună la nivelul grădiniței.

Parteneriatul grădiniță – familie - comunitate se referă la construirea unor relații pozitive între familie, grădiniță și comunitate, la o unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor atunci când aceștia văd educatoarea sfătuindu-se cu părinții și membrii comunității. Activitatea cu părinții ca parteneri, pentru a asigura dezvoltarea copiilor în programul educativ din grădiniță, poate deveni un start bun pentru a crea părinților respectul de sine, încredere în competențele lor, făcându-i mai buni. Copiii caută modele în părinții lor și în membrii societății (actori, sportivi, etc), iar aceștia, la rândul lor, vor să crească mici genii. Părintele îl vede pe copilul său ca și un bulgăre de aur: frumos, deștept, bun, pentru că l-a urmărit cum a crescut, cunoaște detalii din perioadele copilăriei mici și știe prin câte momente dificile a trecut împreună cu acesta. Cei trei termeni: școala, familia și comunitatea.

Școala se conduce după reguli scrise, unanim acceptate de societate și avizate de specialiști în educație: programe, curriculum, manuale școlare, auxiliare didactice, materiale didactice, etc. Prin instituționalizarea copilului nu se neglijează rolul părinților, de aceea în condițiile actuale, rolul familiei în activitatea grădiniței este major. Părinții sunt cei care vor sta alături de educatoare în formarea și dezvoltarea copiilor lor, rolul lor nu va fi înlocuit de educatoare, ci aceasta va completa științific ceea ce părintele nu poate sau nu are abilitatea respectivă de a putea asigura copiilor ceea ce au nevoie. Educatoarele, ca persoane pregătite și specializate în educarea copiilor, trebuie să colaboreze cu părinții și să găsească modalitățile prin care să-l facă să înțeleagă cât de importantă este această colaborare.

Familia, primul mediu poate fi simultan: social; cultural; afectiv.

Mediul familial ocupă un loc central în multitudinea factorilor determinanți ai evoluției individului. Copilul nu este un adult în miniatură, ci el este un "candidat la maturizare"(H. Pierot), deosebit de receptiv la influențele pozitive sau negative care se exercită asupra lui.

Părintele pentru copil constituie primul lui contact cu lumea înconjurătoare, reprezentând modelul de viață și conduită, el influențându-i dezvoltarea psihică în mod decisiv în primii ani de viață ai copilului. S-a crezut multă vreme că instituțiile de învățământ poartă întreaga responsabilitate a educării copilului, familia fiind doar beneficiarul acestei acțiuni. Familia nu poate fi parte separată în acest context, rolul părinților nu încetează odată cu intrarea copilului în instituția de învățământ, se schimbă doar modalitatea de abordare a copilului, în raport cu noul său statut și în deplină concordanță cu ceea ce se întâmplă în mediul educațional. Relațiile dintre părinți se răsfrâng asupra copilului și, involuntar, el este cel care are de câștigat sau de pierdut în formarea sa. Conduita părinților, modul lor de adresare, afectivitatea, relațiile dintre ei conduc nemijlocit la formarea copilului din toate punctele de vedere: cognitiv, socio-afectiv, psihomotor, estetic.

Dar, în evoluția sa, copilul are nevoie de o lărgire a sferei de relații sau, de ce nu, un mediu de viață, de aceea grădinița vine să completeze și să contribuie alături de părinți la formarea și dezvoltarea lor.

Principalele elemente cu incidente educative ale acestui mediu sunt: statutul socio-economic al copilului, statutul socio-cultural, compoziția familiei (numărul de copii, generații, sexe), structura relațională (relații intrafamiliale, atitudini și practici educative), climatul afectiv (calitatea și dozajul relațiilor afective dintre părinți, între părinți și copii), nivelul aspirațional și motivațional al părinților etc.

În acest sens putem implica părinții în diverse parteneriate, acțiuni concrete, activități de consiliere și îndrumare, informări zilnice, serbări organizate în zile festive și diverse concursuri pe teme diferite.

Comunitatea reprezintă o potențialitate virtuală pentru dezvoltarea personalității individului. Mediul social oferă posibilități nelimitate în vederea valorificării predispozițiilor native ale individului; putem spune că unei diversități genetice îi corespunde o infinitate de posibilități oferite de mediu. Este important de

subliniat că accentul nu se pune aici pe simpla prezență sau absență a factorilor de mediu, ci pe măsura, maniera și rezonanța interacțiunii dintre factorii respectivi de mediu și individul uman. Astfel termenul de comunitate, analizat din perspectiva cursului nostru, ar putea fi desemnat prin „totalitatea elementelor cu care un copil intră în relație la o vârstă dată, conform aptitudinilor și înclinațiilor manifestate spre un anumit domeniu”.

Parteneriatul, asigurarea coerenței influențelor educative și ale tuturor factorilor care acționează asupra copiilor este un deziderat major și trebuie să se realizeze. Problemele pe care le implică acest domeniu sunt multiple. Copiii care vin în grădiniță pot avea dificultăți de adaptare, atât în sensul socializării, cât și din punct de vedere intelectual, estetic, fizic.

Cauzele acestora se pot identifica de către educatoare, împreună cu părinții. Atât părinții copiilor cu dificultăți, cât și ai celor cu dezvoltare firească, este bine să fie consultați pentru a stabili programe educative, în care să se implice și familia. Parteneriatul dintre grădiniță și familie cunoaște numeroase forme în care activitatea propusă conduce la creșterea și educarea copilului prin armonizarea celor doi factori educativi: ședințe cu părinții – în care sunt prezentate principalele aspecte ale activității grădiniței; propaganda vizuală – afișarea diverselor materiale pe teme de educație, dar materiale ce arată activitatea copiilor; vizitarea grădiniței de către părinți; participarea la lecții deschise și serbări. Grădinița nu poate face minuni, iar educația dată în această instituție nu va avea rezultate bune, dacă nu se va sprijini și nu va colabora cu familiile copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dima Silvia -Copilăria –Fundament al personalității, cunoaștere -explorare – educare, Revista Învățământul Preșcolar, București, 1997.
2. Golu Pantelimon, Verza Emil, Zlate Mielu, Psihologia copilului, manual pentru clasa a XI-a –școli normale, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995..
3. Revista învățământului preșcolar, nr 3/2007.
4. Revista Redimo, anul V, nr.12, Editura Didactic Pres, Slatina, 2000.

METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE-APLICAȚIE PE POVESTEA „SCUFIȚA ROȘIE”

EUGENIA MARIANA GLIGA

Scoala Gimnaziala Rastolita

Este o tehnică interactivă, de **stimulare a creativității** participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. În activitatea mea am utilizat-o foarte des.

Sunt 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta astfel rolul precis, așa cum consideră mai bine. Copiii trebuie să cunoască semnificația fiecărei culori; să comunice liber gândurile din perspectiva semnificației culorii și să analizeze tema din mai multe perspective.

Copiii sunt în acord cu rolul pe care îl joacă. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul.

Aplicație pe povestea „Scufița Roșie”

Pălăria albă:

- Oferă o privire obiectivă asupra informațiilor; nu este părtinitoare;
- Este neutră indiferent de influențele colegilor;
- Este concentrată pe fapte obiective și imagini clare; cunoaște traseul, soluțiile;

Modul de utilizare a metodei: Copilul ce interpretează acest rol oferă informații din poveste.

-Care sunt personajele din această poveste? Unde se petrece acțiunea?

-Care este succesiunea logică a evenimentelor?

Pălăria roșie:

- Dă frâu liber imaginației și sentimentelor (empatie față de problemele cotidiene)
- Oferă o perspectivă emoțională asupra evenimentelor;
- Analizează problemele, evenimentele se supără pe celelalte pălării când acestea rămân insensibile la ce propune ea. Este sinceră fără să se gândească la consecințe;
- Roșu poate însemna și supărarea sau furia. Descătușează stările afective;

Modul de utilizare a metodei : Copilul ce interpretează acest rol din poveste descrie trăirile pe care le au personajele.

-Ce sentimente avea Scufița Roșie față de mama și bunica sa ?

-De ce s- a oprit Scufița Roșie în pădure?

-Cum își arată dragostea pentru bunica? Dar supărarea față de lup ?

Pălăria neagră:

- Exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata;
- Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, asupra situației în discuție (scoate în evidență răul, erorile, trage un semnal de alarmă, atenționând ce consecințe are neascultarea);
- Este perspectiva gândirii negative, pesimiste dar logic și critic;

Modul de utilizare a metodei : Copilul ce interpretează acest rol din poveste evidențiază greșelile Scufiței Roșii, critică atitudinea ei față de sfatul mamei; este supărată pe viclenia lupului.

-A fost bine sau rău faptul că nu a ascultat sfatul mamei?

-E bine să avem încredere în personajele străine și să vorbim cu ele ?

Pălăria galbenă:

- Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației;
- Culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul;
- Este gândirea optimistă, constructivă pe un fundament logic;
- Este o luptătoare formulează sugestii, propuneri realiste, concise;

Modul de utilizare a metodei: Copilul ce interpretează acest rol formulează sugestii constructive bazându-se pe aspectele pozitive sau negative din poveste; găsește un alt final al poveștii.

Ce am putea schimba în poveste pentru a nu i se întâmpla ceva rău Scufiței Roșii sau bunicii?

-Cum ar fi putut fi lupul? (bun, prietenos, sincer, ar fi putut să-i arate drumul scurt; ar fi ajutat-o.)

Pălăria verde:

- Exprimă ideile noi, stimulând **gândirea creativă**, inovatoare, caută alternative;
- Este verdele proaspăt al ierbii, al vegetației, este simbolul fertilității, al producției de idei noi;
- Are idei inovatoare, creează oportunități; nu are rețineri.

Modul de utilizare a metodei: Copilul ce interpretează acest rol din poveste acordă variante de ieșire din impas a Scufiței Roșii. Mama trebuia să o însoțească în pădure ca să-i cumpere flori bunicii.

-Ce ar fi trebuit să facă Scufița Roșie pentru a nu intra în bucluc? (să o însoțească cineva)

-Ce ar fi trebuit să facă bunica ca să nu o mănânce lupul? (să nu deschidă ușa străinilor)

Pălăria albastră:

- Exprimă controlul procesului de gândire; ea definește problema, conduce întrebările; intervine;
- Albastru e rece; este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător;
- Supraveghează și dirijează bunul mers al activității; analizează și clarifică; alege soluția corectă;
- Este preocuparea de a controla și de a organiza; este rece, vede tot;

Modul de utilizare a metodei: Copilul ce interpretează acest rol din poveste descrie personajele în paralel, scoțând în evidență calitățile sau defectele:

-Cum este Scufița Roșie? (veselă, prietenoasă, bună la suflet, dar neascultătoare)

-Dar lupul? (șiret, șmecher, mincinos, lacom, perseverent, hain)

Copiii trebuie să cunoască semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea sa.

Fiecare *pălărie gânditoare* reprezintă un mod de gândire oferind o privire asupra *informațiilor, sentimentelor, judecăților, atitudinii pozitive, creativității, controlului.*

Calitățile Unui Cadru Didactic Care Interacționează Cu Copiii De Vârstă Mică

Diana Roxana Ungureanu

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Prajeni

Cadrul didactic ocupă un loc important în activitatea educațională deoarece contribuie la formarea personalității elevilor, la conduita lor în societate, la formarea lor ca indivizi și cetățeni. Cadrul didactic este un model în viața unui copil. Este cel care îl învață să facă primii pași în drumul lung al experienței, plin de obstacole. Când părinții pierd din puterea pe care o au asupra copiilor, cadrului didactic îi revine sarcina de a influența educația și evoluția copilului. Pentru a influența pozitiv educația și personalitatea copilul de vârstă mică, cadrul didactic are nevoie nu doar de competențe didactice, ci și abilități empatice și sociale, cum ar fi: creativitate, empatie, răbdare, multă iubire de oferit, calm, pasiune și dăruire profesională, atitudine pozitivă, intuiție, înțelegere, responsabilitate, onestitate, respect, încredere ș.a.

Creativitatea și empatia sunt unele din cele mai importante calități ale cadrului didactic deoarece acestea implică abilitățile de a pătrunde în viața interioară a copilului, de a-l cunoaște în puritatea, nevinovația și inocența lui, de a-l înțelege și de a-i accepta nevoile și trăirile. Empatia oferă o perspectivă asupra lumii, așa cum este văzută prin ochii celor mici și inofensivi, având astfel posibilitatea regăsirii imaginii nealterate a vieții de zi cu zi.

Răbdarea și onestitatea nu trebuie să lipsească din calitățile unui cadru didactic care interacționează cu copiii de vârstă mică. În calitate de cadru didactic, dacă oferi unui copil un zâmbet când acesta greșeste și îi vei explica cu răbdare ce a greșit, veți ieși amândoi câștigători din respectiva situație. Onestitatea se demonstrează prin exprimarea stimei față de o altă persoană, acționând și discutând sincer și corect, exersarea acțiunilor de zi cu zi cu corectitudine, de la gânduri la fapte.

Printre calitățile unui bun profesor, dragostea pentru copii este esențială. Un bun profesor are o vocație interioară pentru comunicarea profesor-elev, el trebuie să iubească și să înțeleagă copiii. În majoritatea cazurilor, iubirea pentru copii este ceea ce îi determină pe unii să aleagă meseria de profesor. În acest sens, un profesor exemplar trebuie să știe cum să se comporte cu copiii, să le arate afecțiune și să le ofere siguranța necesară.

Mai mult decât atât, profesorul trebuie să asigure un mediu călduros și sigur elevilor, să le accepte greșelile și să le permită să facă propriile alegeri. După cum am mai spus, una din cele mai importante calități ale unui profesor este răbdarea, iar un profesor care nu iubește copiii, nu va fi niciodată destul de răbdător cu elevii săi și cel mai probabil va adopta un comportament agresiv și mult prea autoritar.

În calitate de cadru didactic, consider că nu trebuie să fii perfect pentru a putea educa un copil, ci îți trebuie doar un bagaj de bunătate, iubire, înțelegere și înțelepciune.

"Un educator excelent nu e o ființă umană perfectă, ci o persoană care dispune de suficientă pace lăuntrică pentru a se goli, ca și de sensibilitate pentru a învăța."(Augusto Cury)

IUBESC NATURA-EcoJucăria Mea

GABRIELA DONA

SCOALA GIMNAZIALA NR 1 CORNETU

-8 COMPETENȚE CHEIE-

Disciplina:Matematică și explorarea mediului

Profesor :Dona Gabriela

Clasa: a II-a A

Unitatea de învățare: Omul și mediul înconjurător

Subiectul: Proiect,, EcoJucăria MEA,,

Resurse temporale: 90 minute

Resurse umane: 25 elevi

SCOPUL PROIECTULUI

Proiectul își propune:

- să determine elevii să își reconsidere modul de a trăi în raport cu natura, să o protejeze, pentru a putea beneficia de darurile vitale ce ni le oferă cu atâta generozitate și formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător
- atenționarea publicului școlar cu privire la consecințele unei conduite neadecvate asupra mediului și înțelegerea de către elevi că viața este posibilă numai într-un mediu nepoluat.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;
- cultivarea sentimentelor de respect și prețuire a mediului înconjurător;
- însușirea unor comportamente sociale adecvate;
- implicarea în activități, urmărind prevenirea poluării ;
- antrenarea copiilor în vederea realizării de jucării ECO(din materiale reciclabile), alături de PĂRINȚI, întărind parteneriatul familie-școală. **1. Comunicare în limba maternă:**
- lectura textului care se află în format ppt ,, Coțofana CORA- colecționara”;
- identificarea personajelor principale și a acțiunilor acestora;
- formularea de întrebări și răspunsuri pornind de la imaginile/informațiile date(oral);
- formularea și scrierea a trei enunțuri legate de textul suport
- -enunțiativă(ex,,Coțofana adună tot ce reflecta lumina mai tare.”
- interogativă(ex,,Cum o cheamă pe coțofana colecționară?”)
- exclamativă(ex ,,Ocrotiți natura!”)
- 2.Comunicare în limbi străine:**
- realizarea corespondențelor dintre imaginile aflate pe mașini și containerele de la centrul de colectare a deșeurilor,,RECYCLE,, (traducere,,Reciclează,,explicația fiind scrisă în limba engleză;

3.Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii:

- ordonarea crescătoare a sumelor colectate în urma comercializării jucăriilor Eco
- stabilirea sumei totale existente în EcoCutia clasei (efectuarea de calcule mentale și în scris- utilizarea denumirilor și simbolurilor matematice)

4.Competență digitală

- utilizarea tabletelor și accesarea platformei Google Classroom pentru a extrage, în ritm propriu, informațiile necesare desfășurării proiectului(textul suport este postat pe platformă în timp real ,, Coțofana CORA- colecționara”;
- utilizarea calculatorului electronic disponibil pe tabletă(elevii verifică dacă calculul final al sumei din EcoCutia clasei, a fost calculat corect)

5. A învăța să înveți

- Fiecare elev a realizat o căsuță pentru păsări, din cutie de lapte, în care, au adăugat semințe
- (pentru a hrăni viețuitoarele găzduite de ,,construcțiile” lor)
- elevii agață căsuțele , în copăceii din curtea școlii, având ca scop protejarea și susținerea păsărelor în anotimpul rece

6.Competențe sociale și civice

- identificarea consecințelor unor acțiuni ale omului asupra mediului și importanța RECICLĂRII (ppt.- ,,Importanța reciclării”)
- participarea la târgul ,,EcoJucăria MEA” a impus o conduită corespunzătoare, responsabilitate și respectarea regulilor acestuia, dar și o bună comunicare cu toți cumpărătorii care au trecut pragul târgului (elevi din clasele de gimnaziu, profesori ai școlii)
- (elevii clasei a II-a A au fost puși în rolul de antreprenor, dar pentru o cauză comună-cumpărarea unor ghivece în care au plantat flori ce vor aduce un aer proaspăt atât elevilor clasei, cât și celorlalți elevi/profesori din școală,ele fiind amplasate pe hol și în sala de clasă)

7.Spirit de inițiativă și antreprenariat:

- Organizarea unui târg cu vânzarea jucăriilor ECO(jucării realizate de elevi, din materiale reciclabile, împreună cu părinții) și gestionarea sumei înregistrate în urma vânzării; Au fost premiați primii trei antreprenori care au realizat cea mai mare vânzare.
- Întreaga sumă colectată în cutia Eco, a clasei, a fost utilizată de elevi pentru achiziționarea unor jardiniere și răsaduri de flori pe care le-au plantat în acestea.Au fost păstrate în sala de clasă și pe holul școlii,ajutându-ne să respirăm un aer mai curat și proaspăt, zi de zi (elevii le îngrijesc, zilnic)

8.Sensibilizare și exprimare culturală

- Interpretarea cântecului ,, Ocrotesc natura !”, ales special pentru a reține mai ușor regulile de ocrotire a naturii; <https://www.youtube.com/watch?v=iv0GBH0A3SI>
- Fiecare elev participant a fost premiat cu diplomă de participare și a primit aprecieri verbale, iar pentru a exista o bucurie și mai mare, din suma colectată, au stabilit să achiziționeze câte un mic cadou dulce de care s-au bucurat la școală,iar cutiuțele rămase de la bomboane, le-au reciclat.

Este adevărat că ...

„Învățăturile oferite cu forța nu pot dăinui în suflete, pe când învățăturile primite în suflet, cu plăcere și cu bucurie, rămân de-a pururi.”

- Anonim -

Importanța Relației Familie- Școală –Societate În Cadrul Activităților Extrașcolare

CLAUDIA CHERESCU

Liceul Teoretic „Eftimie Murgu” Bozovici

Comunicarea este un proces uman, un proces conștient un proces prin care se creează o anumită semnificație, dar și un proces continuu și ireversibil ;

Școala, familia, societatea reprezintă o triadă ce stă la baza educației formale și nonformale. Toate aceste instituții trebuie să-și unească forțele pentru a se pune în slujba copilului, pentru dezvoltarea lui profesională. Prin realizarea de activități în cadrul parteneriatelor încheiate cu diverse instituții, elevii reușesc să-și pună în valoare competențele dobândite în cadrul orelor de curs. Școala, familia, societatea trebuie să conlucreze și astfel să trezească interesul elevilor spre cunoaștere spre dobândirea de deprinderi în diferite domenii.

Pentru a putea realiza diverse activități, atât în cadrul școlii cât și în afara ei, trebuie să existe relaționarea între indivizi și grupuri, mai concret între instituțiile de învățământ și diverse instituții publice, între cadrele didactice și elevi, între cadrele didactice și părinții elevilor.

Mi-am propus să descriu în câteva cuvinte rolul pe care îl au activitățile extrașcolare, importanța lor, precum și modalități de relaționare și comunicare între instituții în interesul copilului.

Activitățile extrașcolare sunt activitățile care intră în sfera educației nonformale, la care pot participa elevii în afara programului școlii. Acestea au scopuri variate: interacțiune socială, leadership, recreere și educație pentru sănătate, autodisciplină și creștere a încrederii în sine. Astfel, activitățile extrașcolare au scopul de a oferi copilului posibilitatea să se miște, să se exprime liber, să facă lucruri care îi plac.

Fiecare copil are punctele lui forte: unii sunt foarte buni la matematica, de exemplu, alții obțin rezultate foarte bune la limbi străine sau desenează foarte bine. Este important să descoperim, cât mai devreme, care sunt abilitățile copilului pentru a-l ajuta să se dezvolte. Implicarea elevilor în activități extrașcolare are o vechime mare în sistemele formale de educație. Inițial, ideea activităților extrașcolare era menită să ofere copilului alternative la educația școlară, care necesită un efort intelectual predominant.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a înțui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Printr-o comunicare eficientă, între instituții de învățământ, parteneri, elevi, dar și profesori, prin implicarea familiei, societății, dar nu în ultimul rând al școlii, se pot organiza concursuri, proiecte, ce vin în sprijinul elevilor și prin care aceștia își pot valorifica talentele, dar pot fi încurajați să facă ceea ce le place.

De 10 ani, coordonez un proiect în care am implicat mai multe instituții. Proiectul se numește „Credință, culoare, cuvânt și cânt, revărsate într-un gând”, în fiecare an, a fost avizat de către Ministerul Educației Naționale. De la an la an, interesul celor care doresc să participe la acest proiect este în creștere, numărul participanților ajungând aproape la 1000 de elevi și profesori îndrumători. În cadrul proiectului există mai multe activități, dintre acestea amintesc - Festivalul Concurs de Colinde, Concursul de creație literară și plastică - „Lumină din Lumina Învierii” și Concursul de interpretare - „Credință, Tradiție, Armonie”.

Atât festivalul cât și concursul de interpretare este organizat de către Inspectoratul Școlar al județului Caraș-Severin, Liceul Teoretic „Eftimie Murgu” Bozovici în parteneriat cu Biserica Ortodoxă Bozovici, Casa Corpului Didactic, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, Episcopia Caransebeșului, Primăria Comunei Bozovici. Pe lângă aceste instituții care au sprijinit desfășurarea în bune condiții a festivalului, au mai fost și câteva persoane care, cu multă dăruire, an de an, sprijină acest festival. Prin comunicare eficientă între instituții, iată că putem să realizăm lucruri frumoase, interesante, dar în același timp utile pentru copii, părinți dar și dascăli deopotrivă.

Activitățile extrașcolare au scopuri multiple, urmărind dezvoltarea de ansamblu a elevilor (cognitiv, afectiv, volitiv, relațional) prin propunerea unei serii de activități care să răspundă cât mai bine nevoilor și intereselor lor

Este important însă ca implicarea copilului în diverse activități, să țină cont pe de o parte de dezvoltarea specifică vârstei sale, iar pe de altă parte, de abilitățile și aptitudinile psihologice proprii lui.

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în

diferite domenii, de aceea atât școala cât și familia au un rol important în desfășurarea de activități ce vin în sprijinul elevilor. Aceste activități înseamnă **o dezvoltare multilaterală, înseamnă dezvoltarea copilului atât pe plan emotional, cât și profesional. Elevii prin participarea la astfel de activități relaționează unii cu alții, interacționează și astfel își dezvoltă capacitatea de comunicare atât între ei, cât și cu alte persoane cu care intră în contact în cadrul activităților desfășurate.**

Bibliografie:

-Eccles, J., Barber, B. (1999), cit. in Ionescu, D., Popescu, R. (2011). Activități extrașcolare în ruralul românesc. Dezvoltarea de competențe cheie la copiii și tinerii, Fundația Soros, București: Ed. Universitară,

COLABORAREA ȘCOALĂ – FAMILIE – „IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII”

ELENA-LUCIA MITROIU

Scoala Gimnaziala Nr. 112

Este esențială colaborarea dintre școală și familie în perioada școlarității mici în susținerea eforturilor copilului în vederea reușitei.

Astfel, realizarea unui parteneriat cu părinții elevilor are ca scop atingerea celui mai important obiectiv și anume obținerea succesului școlar. Pentru menținerea unității de cerințe în educația copilului, realizarea unei legături reale între școală și familie, ca parteneri egali în educația copilului, școala noastră elaborează în fiecare an numeroase parteneriate.

Părinții sunt invitați să participe în diverse activități la clasă și la cele extrașcolare. Aceștia devin parteneri egali în educația copiilor, în crearea unui mediu educativ pozitiv, adecvat, favorabil pentru o stimulare continuă a învățării spontane a copilului și dezvoltării personale a acestuia. La rândul lor, părinții pot achiziționa unele informații și cunoștințe pe care să le folosească în educarea propriilor copii, formând împreună o echipă. De asemenea, în cadrul echipei, părinții se pot implica în atragerea și găsirea de resurse materiale și financiare necesare desfășurării activităților extrașcolare de tipul, serbării de Crăciun, de sfârșit de an școlar, excursii școlare, tabere etc.

Învățământul primar este o treaptă importantă în cadrul sistemului de învățământ. Acesta constituie temelia includerii copilului în activitatea școlară care presupune și o competitivitate.

Școala îl învață pe copil să se dezvolte printre semeni, să se obișnuiască cu anumite cerințe și realități sociale.

Educația în familie constituie totuși prima școală a copilului, partea cea mai importantă a pregătirii lui pentru viața socială. De aceea, familia trebuie să fie prima instituție care se preocupă de asigurarea condițiilor necesare dezvoltării normale a copilului. Școala și familia devin parteneri importanți în educație, care contribuie la formarea tinerilor pentru viața socială și integrarea acestora pe piața muncii.

Activitatea educativă îmbracă și în școala noastră o multitudine de forme la următoarele nivele: comitetul de părinți, comitetul părinților, consultațiile pedagogice, consilierea părinților, corespondența cu părinții, implicarea părinților în activitățile școlii, activitățile nonformale (excursii, cercuri, serbări, aniversări, cursuri) consultații la cererea părinților. Multitudinea de manifestări organizate de școală și în afara ei, sub îndrumarea cadrului didactic, aduc o contribuție importantă la formarea și educarea copiilor, modelează sufletele acestora, împlinesc setea de cunoaștere și formează convingeri durabile, având profunde implicații în viața comunității, restabilind și întărind respectul acesteia față de școală și slujitorii ei.

În domeniul colaborării școală-familie, punctul de plecare este cunoașterea prealabilă a părinților de către învățător, a familiei, a climatului familial. Obiectivul cel mai important al colaborării dintre școală și familie în perioada școlarității mici îl reprezintă susținerea eforturilor copilului pentru ca acesta să dobândească primele instrumente ale muncii intelectuale și să obțină succesul școlar.

Clasa reprezintă pentru elevi al doilea mediu de socializare, după familie. Aici, elevul va trăi și experimenta, va simți apartenența la grup, va învăța deprinderi sociale necesare pentru viață. Calitatea proceselor de comunicare ce se stabilesc în grupul școlar depinde de potențialul comunicativ al fiecăruia dintre membrii lui. Profesorul (învățătorul) trebuie să dețină înainte de toate, bune calități de mediator pentru a-i facilita procesul stabilirii unor interacțiuni directe, sincere, bazate pe încredere între elevi, dar și între profesor și fiecare dintre elevi săi.

Un real parteneriat între școală și familie nu este cel înscris pe o coală de hârtie semnat de părinte și director, este relația activă, de implicare și de o parte și de cealaltă, este bucuria și tristețea, este succesul și eșecul, este munca, dăruirea și rezultatul din care beneficiarul este copilul.

Cadrul Didactic- Mentor

MARINELA VATAMANU

Grădinița Cu Program Normal Nr. 6 Pâncani

Activitatea de mentorat are o semnificație deosebită, prin faptul că mentorul este acea torță arzândă, este cel care transmite informația cu răbdare și responsabilitate către cel mentorizat. Acest proces de îndrumare trebuie realizat fără ca mentorul să-și impună propria imagine ca model, ci prin scoaterea la iveală a potențialului unic al „protejatului” său. Mentorul este cel care îl consiliază pe discipolul său, când acesta este în preajma unor experiențe de vârf, pregătindu-l și susținându-l spiritual și moral. Portretul psihologic al mentorului este complex. El trebuie să fie, în primul rând, o persoană deschisă, comunicativă, motivată, cu trăsături pozitive de caracter și nu în ultimul rând, inteligentă. (coeficient de inteligență supramediu).

Scopul profesorului mentor este de a-l ajuta pe discipolul său să se „dezvolte”, sub toate aspectele educaționale și profesionale. El trebuie să fie capabil să transfere informația și să-l influențeze pe cel mentorizat. Profesorul care intervine în mentoratul de stagiu are următoarele roluri:

„-model de profesor entuziast pentru stagiar în procesul formării competențelor didactice ale acestuia în primii ani de activitate școlară. Mentorul de stagiu primește stagiarul ca observator la lecțiile și activitățile sale, inclusiv la activitățile extrașcolare conduse de acesta. Stagiarul lucrează în echipă cu mentorul în vederea proiectării didactice, a predării și a evaluării.

-resursă de învățare pentru stagiar-prin asistența la ore și prin analiza activității stagiarului, mentorul îi oferă acestuia un feed-back referitor la calitatea proiectării, a comportamentului din timpul predării și evaluării.[...]

-consilier pentru managementul activității didactice, pentru dezvoltarea profesională și personală pentru opțiunile de evoluție în carieră, pentru integrarea în cultura organizațională a școlii, pentru dezvoltarea capacității de relaționare interpersonală, pentru medierea eventualelor conflicte, pentru dezvoltarea capacității de documentare, de autoevaluare etc.

-animator pentru stagiar, în sensul că îl motivează pe stagiar pentru profesie[...]

-evaluator al prestației didactice a stagiarului. Mentorul evaluează progresul stagiarului în planul competențelor profesionale prin raportare la standarde de calitate. ”(Ezechil, L., 2009, p.37)

Rolul managementului educațional și școlar pentru obținerea de performanțe este foarte consistent. Consultanța și comunicativitatea sunt două principii de bază în managementul activității de mentorat educațional. Într-o unitate de învățământ consultanța constituie o relație specială între manager și cadrele didactice cu experiență și competență recunoscute (de exemplu: profesorii mentori). Comunicativitatea reprezintă starea de coerență, de unitate și armonie într-un grup școlar (clasă de elevi, corp didactic, grup de interes). Relațiile reciproce de simpatie, de comunicare directă, dar și calitatea formării într-o colectivitate școlară reprezintă un fundament pentru buna funcționare a activității.

Profesorul ideal prezintă o structură de personalitate echilibrată, ca o reflectare a condiției sale etice. Temperamentul, caracterul, aptitudinile, inteligența și creativitatea constituie cele cinci elemente ale structurii de personalitate ale oricărui individ. Un temperament controlat, egal în manifestări, optimist și sociabil, activ, permanent implicat în acțiuni constituie un model pentru un profesor mentor.

În concluzie, mentorul este cel care îl îndrumă pe discipolul său spre a-și descoperi singur potențialul creativ și aptitudinile sau spre a-și forma și dezvălui aptitudinile și comportamentul.

Bibliografie:

Ezechil, L.(coord.), *Calitate în mentoratul educațional*, București, Ed.V&I Integral, 2008.

Ezechil, L.(coord.), *Ghidul mentorului*, Pitești, Ed. Paralela 45, 2009.

Hawkins, P., *Leadership Team Coaching: Developing Collective Transformational Leadership*, 2011.

Peltier, B., *The Psychology of Executive Coaching: Theory and Application*, 2009.

Dezvoltarea Creativității Prin Diverse Metode

Floriana Necula

Scoala Gimnaziala Selaru

“Dacă vrei ca ideile tale să reziste anilor, scrie-le pe hârtie. Dacă vrei ca ele să răzbată veacurile, înseamnă-le în stâncă, iar dacă vrei să dăinuiască pe veci, înseamnă-le în inima unui copil.” Anonim

Preocuparea pentru dezvoltarea spiritului creativ a condus la elaborarea unor metode și procedee specifice de stimulare a creativității. Una dintre cele mai cunoscute este brainstorming-ul.

Brainstorming („Furtună în creier” sau „metoda asaltului de idei”) este cea mai cunoscută metodă de grup, folosită pentru producerea ideilor creative. Esența acestei metode constă în separarea momentului emiterii ideilor de momentul evaluării lor. În constituirea grupului se vor respecta câteva exigențe:

- participarea benevolă a membrilor;
- relațiile amiabile între participanți
- interdicția de a face parte din același grup un șef și un subaltern.

Pe parcursul aplicării acestei metode, participanții trebuie să respecte cele patru reguli:

- Judecata critică este interzisă!
- Dați frâu liber imaginației (idei cât mai absurde, mai fanteziste)!
- Gândiți-vă la cât mai multe idei posibile!
- Preluati și dezvoltați ideile celorlalți!

Brainstorming-ul oferă posibilitatea manifestării libere, spontane a gândirii și imaginației membrilor grupului, precum și creșterea productivității creativității individuale ca urmare a interacțiunii membrilor într-o situație de grup. Tehnica asaltului de idei nu este indicată pentru orice fel de problemă. Ea se poate folosi și în școală, atât în cadrul orelor curente, cât și în cadrul orelor educative ori în cercurile pe specialități.

Alte metode folosite pentru stimularea creativității ar fi: metoda piramidei (metoda bulgărelui de zăpadă), Interviuul grupului creativ, eseul, referatul, proiectul, portofoliul, metoda studiului de caz, metoda FRISCO, metoda Gordon, etc. O altă metodă, foarte des utilizată este jocul didactic. Jean Piaget spunea că „jocul este o asimilare a realității la activitatea proprie, oferindu-i acestei activități alimentația necesară și transformând realul în funcție de multiplele trebuințe ale Eului”.

Creativitatea se învață de când începi să o descoperi și apoi toată viața. Când ai descoperit-o îi simți gustul și ai nevoie de ea ca de aer. Elevul care are un comportament creativ se implică activ în procesul de învățare, are o atitudine activă în fața dificultăților, atitudine pozitivă față de un risc rezonabil, interese dezvoltate, gândește critic, are spirit de observație dezvoltat, descoperă soluții personale la diferite probleme, are gândire divergentă, imaginativă, elaborează produse intelectuale și materiale originale.

Plutarh spunea : „...lubirea mea e jocul, râde copilul. Și dascălul ar trebui să știe un lucru: capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care s-o aprinzi, pentru ca mai târziu, să lumineze cu lumină proprie”.

BIBLIOGRAFIE

Gerghit, Ioan – Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997

Cristea, Sorin- Dicționar de termeni pedagogici, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998

Oprea, Crenguța- Lăcrămioara – Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007

INOVARE DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE

Speranta Arion

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

INOVARE DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE

ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE

Înv. Arion Speranța, Școala Gimnazială Ing. Gh. Pănculescu, Vălenii de Munte, Prahova

Lumea modernă pune accentul pe folosirea tot mai eficientă a cunoașterii și a inovației. O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic: de planificare, de comunicare, de conducere, de coordonare, de îndrumare, de motivare, de consiliere, de control, de evaluare. Principalele caracteristici ale unui cadru didactic inovator sunt: cooperarea, colaborarea, încrederea în ceilalți, dorința și voința de a inova.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit. .

Inovația reprezintă un proces de învățare, de achiziționare de noi cunoștințe, de noi moduri de a lucra cu elevii și acționează în învățământ la nivelul tuturor componentelor sale: structură și organizare, conținutul învățământului, mediul educațional. Cea mai mare inovație constă în achizițiile independente de cunoștințe și practicile independente de învățare, urmate atât de memorare, cât și de practicile active de învățare.

Evoluția inovației, rezultatele la care se ajunge depind și de caracteristicile socio economice ale societății și de particularitățile sistemului de învățământ. Cu cât există mai multă inovație într-o țară, cu atât cresc așteptările profesorilor legate de rezultatele elevilor.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente. Pentru a susține creativitatea, profesorul folosește metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

Metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin cooperare. Educația pentru participare îi ajută pe elevi să-și exprime opțiunile în domeniul educației, culturii, timpului liber, să devină coparticipanți la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informații, ci un participant activ la educație. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăța” la a „învăța să fii și să devii”, adică pregătirea pentru a face față situațiilor, dobândind dorința de angajare și acțiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic și formarea capacității acestora de a emite opinii și aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităților cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea și evaluarea soluțiilor posibile într-o situație dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor. A gândi critic înseamnă a deține cunoștințe valoroase și utile, a avea convingeri raționale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate și evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ și a colabora la găsirea soluțiilor. Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt: metoda Ciorchinului, metoda Mozaic, metoda Cubul, metoda Turul Galeriei, metoda 6/3/5, metoda Lotus, metoda Palariile gânditoare, metoda Frisco, metoda Schimba perechea, metoda Explozia stelara, diagrama Venn, metoda Cauză-efect.

În modulul I din acest an școlar 2022 – 2023, la limba și literatura română (clasa a III-a) am folosit metoda interactivă turul galeriei în cadrul poeziei “Cartea” de Vasile Poenaru. După ce ne-am împrietenit cu textul aventura noastră a continuat ducând magia textului mai departe. Pornind de la ideea, că un vrăjitor faimos a inventat o poțiune care transforma dragonii în porumbei, am sugerat elevilor mei că și ei pot fi autori de povești. Astfel, au adăugat personaje, întâmplări și în felul acesta s-au născut o mulțime de povești. Elevii au lucrat în echipe de câte patru. Produsul muncii tuturor echipelor s-a materializat în

câte o compunere scrisă pe o foaie A4. Foile s-au expus pe pereții clasei, iar la semnalul meu, elevii au trecut pe rând pentru a examina lucrările colegilor. După ce s-a încheiat "turul galeriei" fiecare echipă și-a desemnat un reprezentant care a prezentat povestea comparativ cu ale celorlalți. Observațiile și comentariile au fost notate de colegi pe lucrarea analizată. Lucrările au fost prezentate de unul dintre membrii fiecărei echipe care a primit rolul de "ghid", s-au comparat lucrările, iar colegii din clasă au adresat întrebări. Vă prezint una din cele mai apreciate lucrări.

Cine citește în junglă?

Era odată ca niciodată, în junglă, o gorilă prostuță și o maimuță deșteaptă.

Cele două animale se înțelegeau. Chiar dacă nu erau cele mai bune prietene, nici nu se dușmăneau. Maimuța se arăta mereu dornică să-i ofere ceva educație gorilei. Gorila era ignorantă, iar maimuța insistă să-i fie dascăl.

Într-o zi, maimuța a obligat-o pe gorilă să asculte o pagină pe care i-o citea dintr-o carte, dar gorilei nici prin cap nu-i trecea. Nici n-a vrut să audă. I se părea plictisitor să asculte o poveste. De atunci au început neînțelegerile și certurile între ele. Chiar dacă-și mai vorbeau, atmosfera nu mai era plăcută.

În cele din urmă gorila a cedat. Dacă maimuța insistă atât de mult, trebuie să fie ceva important și cu cărțile astea! și-a spus ea. Oare ce o fi?

La început ascultând lectura maimuței, apoi buchisind ea însăși, puțin câte puțin gorilei a început să-i placă să citească. Maimuța avea acum cu cine să discute despre cărțile citite. Cele două au devenit prietene, iar de ceartă nu mai era loc între ele. Gorila, altădată ignorantă, le vorbea acum altor animale despre cât de importantă este învățătura și ajunsese la rândul ei dascăl pentru alții.

Din această întâmplare amândouă au avut câte ceva de învățat: gorila a înțeles că nu poți disprețui un lucru pe care nu îl cunoști, iar maimuța a învățat că, atunci când cineva nu vrea să facă un lucru, cu prietenie și perseverență poți să-l convingi.

Deci cine învață în junglă? Toți cei care își doresc! Important este să vrei și să pornești hotărât la drum, cu convingerea că reușita de la final va recompensa tot efortul.

Avantajele acestei metode sunt multiple, cum ar fi: formarea și dezvoltarea deprinderilor de ascultare activă, dezvoltarea gândirii critice, cultivarea respectului față de ceilalți și a toleranței, etc. Metodele moderne sunt centrate pe activitatea de învățare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educațional, sunt centrate pe acțiune, pe învățarea prin descoperire, sunt orientate spre proces, sunt flexibile, încurajează învățarea prin cooperare și capacitatea de autoevaluare la elevi, evaluarea fiind una formativă, stimulează motivația intrinsecă, acordă prioritate dezvoltării personalității elevilor, vizând latura formativă a educației. Pentru ca învățarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Pentru ca elevii să fie dispuși să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiții: asigurarea unui climat pozitiv în clasă, formularea unor explicații complete și corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înțeleasă de toată lumea. În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanțe pozitive față de elev, utilizarea unor strategii de management educațional eficient, stabilirea de obiective clare și comunicarea acestora elevilor, valorificarea la maxim a timpului destinat predării, evaluarea obiectivă. Eficiența muncii în grup depinde de claritatea explicației pentru sarcinile de lucru. Profesorii trebuie să ofere explicații cât mai clare și să se asigure că ele au fost corect înțelese de către elevi.

În viziunea metodologiilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev ca "subiect activ" al propriei deveniri, pe folosirea metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile.

Strategii Inovative În Procesul De Predare

CAMELIA COTÎRȚĂ

Școala Gimnazială „I.G.Duca

Strategii inovative în procesul de predare-învățare

Prof. învă. primar, Cotîrță Camelia

Școala Gimnazială „I.G.Duca” Petroșani

Domeniul educației se schimbă într-un ritm atât de rapid încât trebuie să ținem pasul și să ne adaptăm la strategiile mai moderne, astfel ne va fi mai greu să facem față.

Este timpul să devenim mai inovativi, să facem lecțiile cât mai plăcute și mai atractive, nu numai pentru copii, chiar și pentru noi, cadrele didactice.

• Lecțiile interactive

Lecțiile cu un singur sens sunt foarte tradiționale, uneori epuizante atât pentru noi, cât și pentru elevii noștri. De aceea, este bine să creem un mediu în care elevii să se simtă încurajați, să vorbească și să își exprime ideile..

În acest sens, există astăzi platforme online care ne ajută să facem activități atractive la clasă. Putem să jucăm chestionare și jocuri live cu roțile rotative sau chiar prin nori de cuvinte sau brainstorming împreună. Pot scrie sau pot alege răspunsuri anonime, în loc să ridice mâna. Acest lucru îi face mai încrezători să se implice, să își exprime părerile și să nu-și mai facă griji că au greșit sau că sunt judecați.

• Utilizarea AI în educație

AI ne ajută să facem foarte mult din munca noastră și este o metodă surprinzător de răspândită în zilele noastre.

Folosirea acestei metode ne ajută să ne reducem volumul de muncă, să personalizăm lecțiile și să ne instruim elevii mai eficient.

• Învățarea combinată

Este o metodă care combină atât formarea tradițională în clasă, cât și predarea online de înaltă tehnologie: întâlniri video, site-uri online pentru a interacționa și a juca și multe aplicații care servesc scopurilor de studiu.

AhaSlides este un instrument foarte bun pentru învățarea mixtă, care implică elevii atât în sala de clasă față în față, cât și în cea virtuală. Pot participa împreună la chestionare, la jocuri, la brainstorming etc.

• Învățarea bazată pe proiecte

Lucrul la proiecte, la sfârșitul unei unități de învățare, este ceva ce fac toți elevii, cu mare plăcere și implicare.

PBL face orele mai distractive și mai captivante, în timp ce elevii învață conținutul nou și își dezvoltă abilități: cercetarea, lucrul independent și cu alții, gândirea critică etc.

În această metodă de învățare activă, eu, cadrul didactic, lucrez ca și ghid, în timp ce elevii mei se ocupă de propria lor călătorie de învățare. Astfel, se va ajunge la o mai bună implicare și înțelegere, le poate stârni creativitatea și poate promova învățarea pe tot parcursul vieții.

• Jigsaw

Puzzle-ul este un joc obișnuit. Poate fi folosit într-o multitudine de activități: la limba și literatura română, ca activitate de puzzle de istorie, geografie, de biografie etc.

• Jurnalul cu dublă intrare

Aceasta este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență. Acest jurnal este deosebit de util în situații în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei.

Pentru a face un asemenea jurnal, elevii trebuie să împartă o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă li se va cere să noteze un pasaj sau o imagine din text care i-a impresionat în mod deosebit pentru că le-a amintit de o experiență personală, pentru că i-a surprins, pentru că nu sunt de acord cu autorul, sau pentru că o consideră relevantă pentru stilul sau tehnica autorului. În partea dreaptă li se va cere să comenteze acel pasaj: De ce l-au notat? La ce i-a făcut să se gândească? Ce întrebare au în legătură cu acel fragment? Ce i-a făcut să-l noteze? De ce i-a intrigat? Pe măsură ce citesc, elevii se opresc din lectură și notează în jurnal. Unii profesori cer un număr minim de fragmente comentate, în funcție de dimensiunile textului. După ce elevii au realizat lectura textului, jurnalul poate fi util în faza de reflecție, dacă profesorul revine la text, cerându-le elevilor să spună ce comentarii au făcut în legătură cu pasaje diverse. Și profesorul ar trebui să fi făcut comentarii, pentru a atrage atenția asupra unor părți din text pe care ține neapărat să le discute cu elevii.

• Organizatorul grafic

Presupune esențializarea unui material informativ care urmează să fie exprimat sau scris, prin schematizarea, sistematizarea și vizualizarea ideilor.

Prin intermediul organizatorului, se obțin:

- eliminarea redundanței din informație;
- structurarea informației;
- reprezentarea vizuală a unor noțiuni, fenomene, concepte.

Organizatorul grafic poate fi structurat pe cinci domenii:

- comparația;
- descrierea;
- structurarea pe secvențe;
- relația cauză-efect;
- detectarea problemei și găsirea soluției.

Învățătorul este cel care, pe parcursul întregii sale vieți, călătorește și devine creator, dornic să exploreze ceea ce este mai bun din ambele lumi: cea reală și cea virtuală.

Aceste inovații, și nu numai, pot face bine elevilor și merită încercate pentru că urmăresc să încurajeze elevii să se alăture în mod proactiv și să interacționeze cu colegii lor și cu profesorul în timpul lecțiilor. Elevii vor trebui să lucreze mai mult, dar într-un mod care să le răspundă mai bine nevoilor și să îi ajute să crească mai repede.

Bibliografie:

1. O. Păcurari (coord)- „Strategii didactice inovative”, Editura Sigma, 2003

1 Decembrie

Loredana Bianca Bocancea

Liceul Teoretic Peciu Nou

1 DECEMBRIE

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

MOTTO: "Țara nu se servește cu declarații de dragoste, ci cu muncă cinstită și, la nevoie, cu jertfă."

Mihail Sadoveanu

O activitate creativă cu ocazia Zilei Naționale a României desfășurată de mine, în colaborare cu părinții de la clasa a IV-a, a fost pe parcursul unei zile și anume:

-Am prezentat materiale video și audio cu evenimentul de la 1 Decembrie 1918, am lecturat povestiri cu conținut istoric, punând „accentul” că Ziua Națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi.

Încă de la grădiniță copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri tot la fel cum este obligatoriu ca să-și cunoască familia: părinții, frații, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate.

Ziua Națională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

-Am confecționat steaguri, ecusoane și am decorat căni pentru ceai, pe fundal ascultând cântece dedicate zilei de 1 Decembrie.

-Ziua s-a încheiat în curtea școlii, elevii clasei a IV-a, părinții și eu învățătoarea, am intonat Imnul de stat "Hora Unirii" și am executat pașii de hora, după care am servit cu toții ceai în cămile decorate la clasă și cozonac pregătit de părinți.

Prof. Înv. Primar Bocancea Loredana-Bianca

JOCUL ÎN CADRUL PROCESULUI DE RECUPERARE A COPIILOR CU DEFICIENȚĂ MENTALĂ

Curteanu Ramona

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

Jocul, văzut ca modalitate de relație între eu (subiect) și lumea obiectelor și a relațiilor constituie formula primară a acțiunii umane. El este rezultatul unei coexistențe subiect-lume și este generat ca acțiune de interstimulare afectivă. Jocul constituie, astfel, o cale de organizare a cunoașterii.

Mecanismele interioare ale jocului sunt, în esență, mecanismele învățării. Pe măsură ce jocul organizează și dezvoltă cognăția, el își pierde din ponderea elementelor stricte ale cunoașterii și devine o formă de relație obiectuală cu motivația lucidă și promovează învățarea.

După vârsta de șase ani, jocul îndeplinește cerințele învățării: transformarea, modificarea structurilor și a funcțiilor mentale și organizarea lor după modelul activității intelectuale.

Jocul constituie o modalitate deosebit de valoroasă, de modelare a viitoarei personalități, deoarece oferă posibilitatea cunoașterii și formării copilului. În activitatea de fiecare zi a acestuia, jocul ocupă locul preferat. Jucându-se, el își satisface nevoia de activitate, de acțiune, care îl apropie de realitățile înconjurătoare. Doar prin joc, el se manifestă liber, spontan, sincer, putând să dezvăluie propriile interese.

Jocul didactic, în schimb, îndeplinește roluri atât în domeniul instructiv, cât și în cel formativ-educativ. Astfel, în plan instructiv, acesta favorizează asimilarea de cunoștințe, priceperi, deprinderi, tehnici și operații de lucru cu informațiile acumulate.

Privit din perspectiva formativ-educativă, jocul didactic contribuie la formarea și perfecționarea trăsăturilor de personalitate, el reprezentând astfel o cale de acces pentru cunoașterea comportamentelor umane, implicit și a personalității.

În cadrul jocului metodele de învățare utilizate pot consolida atitudinile pozitive față de învățare, pot îmbunătăți performanțele, rezultatele școlare și stima de sine ale elevilor, putând promova interacțiunea pozitivă și sprijinul reciproc între elevi. Modalitățile pe care profesorul le utilizează vin în întâmpinarea elevului, îl ajută să caute, să cerceteze, să găsească singur cunoștințele pe care le va asimila, pentru că îi sunt utile, pentru că-l interesează, să afle soluții la probleme, să prelucreze informațiile, contribuind astfel la propria educație.

Jocul didactic furnizează multiple situații de învățare cu o eficiență deosebită, punându-se accentul pe activități de descoperire, explorare-investigare, stimulând atitudini de cooperare-întrajutorare, fiecare elev fiind implicat direct în actul învățării. Folosit frecvent, jocul devine astfel, strategie didactică interactivă, centrată pe elev.

Trăsăturile pozitive de caracter, asemănător deprinderilor și obișnuințelor, se formează tot în cadrul unor proiecte realizate pe grupuri, acestea devenind componente ale conduitei morale mai târziu. Trăsături pozitive precum hărnicia, cinstea, altruismul, sinceritatea, toleranța, sociabilitatea, modestia se manifestă în relațiile cu ceilalți colegi, dar și cu sine însuși.

Elevii învață astfel să rezolve problemele cu care se confruntă, să aplaneze conflictele, iau anumite decizii, se formează atitudini noi, precum respectul pentru părerea celuilalt, deschiderea pentru colaborare, toleranța, îngăduința, perseverența, spiritul de organizare și sentimentul apartenenței la grup.

Clasificarea jocurilor a preocupat pe mulți specialiști din domeniul pedagogiei. În scop didactic clasificarea are drept criteriu influența formativă a jocurilor asupra dezvoltării psihice a copilului, ea vizând dezvoltarea intelectuală, morală, estetică și fizică a copiilor.

1. **Exemple practice de jocuri didactice pentru activități de stimulare cognitivă – domeniul matematică**

1. **”Gândește bine!”**

Competențe:

- descompunerea unui număr natural în sumă de trei numere;

- înțelegerea proprietății de asociativitate și comutativitate a adunării (fără folosirea termenilor);
- coordonarea oculo-motorii prin alergare și transport de mingi.

Materiale: 18 mingi, 18 cercuri, cronometru, coală de flipchart, carioci.

Organizare și desfășurare:

Pe terenul de joc se așează 9 cercuri. În cadrul primei echipe de 9 copii, trei vor avea câte trei mingi, trei câte două, iar ceilalți trei câte una. Ei sunt așezați, în funcție de numărul mingilor, în ordinea: 3, 2, 1, 3, 2, 1, 3, 2, 1, ocupând fiecare un cerc de plecare și având pentru început mingile asupra lor. Li se cere apoi copiilor ca, începând cu primul, să așeze mingile în unul din cercurile din față în așa fel încât adunate, fie pe orizontală, fie pe verticală, să dea ca sumă numărul 6. Întrucât întrecerea se desfășoară contra timp, educatorul va înregistra timpul cât a fost necesar unei echipe pentru a așeza corect mingile în cercurile din față.

Reguli:

- Un concurent nu va pleca de la locul său, dacă cel dinaintea sa nu a revenit la loc și nu i-a atins umărul cu palma.
- În momentul în care se observă că un copil așază greșit mingea sau mingile sale, educatorul îi spune: "Gândește bine!", iar concurentul caută alt cerc. Fiecare așezare greșită se penalizează cu un punct.
- În momentul în care s-au așezat corect mingile, se anunță timpul realizat, la care se adaugă 3-5 secunde pentru fiecare punct penalizare. Toate acestea sunt notate pe coala de flipchart așezată la vedere.
- Devine câștigătoare echipa care a realizat cel mai mic timp.
- La reluare, următoarea echipă va aduce din nou mingile în cercurile de plecare și va aștepta startul.

ATENȚIE! Acest joc ridică unele probleme dacă se încearcă o abordare directă, sub formă de concurs. Tocmai de aceea, educatorul va explica și va demonstra copiilor posibilitățile de așezare a mingilor pentru a se realizeze pe orizontală și pe verticală numărul total de 6 mingi. Abia după ce au învățat jocul se organizează întrecerea (după execuțiile de probă). În final, după consolidarea jocului, învățătorul poate crea moment în care copiii pleacă toți odată la cercuri și se sincronizează singuri în așezarea mingilor. Acest joc solicită foarte mult gândirea. Nu întâmplător el a fost "botezat": "Gândește bine!".

Variante:

Jocul poate continua cu mărirea gradului de dificultate înlocuind suma pe care dorim să o obținem, cu un număr mai mare, de exemplu 9, 12 etc. În acest caz se va modifica și numărul de mingi pe care copiii îl vor avea în mână.

1. "Mingea călătoare"

Competențe:

- exersarea numărării până la 100 și invers
- auncarea mingii cu o mână și prinderea ei cu două mâini la piept.

Materiale: 18 cercuri, 18 mingi.

Organizare și desfășurare:

Copiii, aflați în cercuri, stau față în față, formând perechi ce execută aruncarea mingii mici cu o mână de la umăr și prinderea ei, cu două mâini, la piept.

Reguli:

- Distanța dintre copiii aflați față în față, în cercuri, crește progresiv de la 1 m la 3-5-7 m.
- Este declarată câștigătoare perechea care a terminat prima de executat un număr de 50 de aruncări de fiecare copil. Numărătoarea se desfășoară astfel: primul copil care aruncă mingea spune 1, celălalt după ce o prinde, în momentul aruncării, spune 2, din nou primul spune 3 la aruncare ș.a.m.d până la 100.
- În timpul aruncării, copiii rostesc numerele respective cu voce tare.
- Dacă o pereche de copii pierde mingea, o recuperează, numărătoarea continuând de unde a fost întreruptă.
- Concentrul de numărare poate fi adaptat în funcție de nivelul elevilor din clasă/ grupe.

Variante:

- Copiii numără aruncările din 10 în 10 până la 100 și invers.
- La fel ca în jocul de bază, numărătoarea se face invers, la 100 la 1.
- După ce copiii progresează în tehnica aruncării și prinderii mingii și dau dovadă de mai multă precizie și siguranță, se pot mări și mai mult distanțele.
- Întrecerea se desfășoară pe grupe de 4-6 copii, care după aruncare vor trece la coada șirului propriu sau al celui din față, cu respectarea aceluiași reguli privind numărarea cu voce tare.

Utilizarea Jocului Didactic

Andreea Niculae

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

Utilizarea jocului didactic

Albert Einstein povestea despre un eveniment de o importanță majoră în viața și viitoarea carieră – la vârsta de patru ani s-a îmbolnăvit iar tatăl său i-a dăruit un compas magnetic. Copilul a petrecut ore în șir încercând să descopere cum acul știa întotdeauna să arate nordul. Amintindu-și impactul pe care l-a avut, Albert împărtășea lumii cum acel joc a stârnit curiozitate și dorință de cunoaștere.

Indiferent dacă jocul este liber sau ghidat, învățarea poate avea loc dacă activitatea este plăcută pentru copil, dacă îl ajută pe acesta să găsească sens, o legătură cu ceea ce face sau învață, dacă îl solicită la nivel mintal, dacă implică experimentare și dacă implică interacțiune cu cei din jur. Aceste caracteristici nu trebuie să aibă loc în același timp, bineînțeles, însă fiecare în parte este importantă pentru dezvoltarea copilului, oferindu-i acestuia momente de bucurie, surprindere, momente de stabilire a unor relații cu cei din jur etc.

Jocul didactic reprezintă o legătură importantă între jocul propriu – zis și învățare. Integrarea jocului didactic în activitatea de învățare aduce un aport de îmbunătățire răspunzând totodată nevoii interioare a copilului de a se juca. Școala nu trebuie văzută sau etichetată ca un loc în care copilul este supus atât unor reguli și îndatoriri, cât și profesorului. Etapa aceasta tradițională a fost depășită de mult, iar copilul trebuie atras în lumea descoperirii cu ajutorul unor mijloace care fac amuzant, plăcut și interactiv procesul instructiv – educativ.

În proiectarea și desfășurarea activităților de predare – învățare, în ciclul primar, se respectă principiul alternării tipurilor de activități. În felul acesta se asigură un echilibru între activitățile de concentrare pe sarcini instructive, cu cele de relaxare, mișcare.

Rezultatele așteptate ale învățării sunt specificate de obiectivele de referință ce urmăresc progresia în achiziția de competențe și de cunoștințe de la un an de studiu la altul. Pentru realizarea obiectivelor se pot organiza diferite tipuri de activități de învățare, astfel încât să pornească de la experiența concretă a elevului și să se integreze unor strategii didactice adecvate contextelor variate de învățare (exerciții, exerciții – joc, jocuri didactice, formulări și rezolvări de probleme, rebusuri, procese literare etc.).

Jocul didactic furnizează multiple situații de învățare care au o eficiență deosebită în achizițiile elevului. Acesta reprezintă un real ajutor pentru profesori/învățători cât și pentru elevi, acesta reușind să stabilească un echilibru în ceea ce privește activitatea școlară, întărind totodată curiozitatea și motivația. În scopul implinirii fiecărui elev în activitatea de învățare, jocul didactic este utilizat precum o strategie didactică interactivă, centrată pe elev. Cu cât o lecție dispune de mai multe materiale care sporesc interesul, de jocuri cât mai interactive, cu atât elevii vor aprofunda mai bine și vor stoca pe o perioadă mai mare cunoștințele oferite. Învățarea centrată pe elev, unde acesta este încurajat să experimenteze, reprezintă, poate, cea mai benefică metodă de a învăța.

Pentru a ajuta elevii să aprofundeze cunoștințele mai bine și mai ușor, folosirea lecțiilor interactive și a jocurilor didactice este o metodă indispensabilă cu precădere pentru elevii cu vârsta cuprinsă între 6 și 7 ani. În scopul dobândirii unui rezultat maxim, profesorul/învățătorul trebuie să dovedească un bun management al timpului și o plasare judicioasă a jocului didactic. Jocurile – exercițiu, de exemplu, pot fi formate din mai multe variante care să cuprindă sarcini asemănătoare, dar cu grad de dificultate diferit, astfel încât să se poată capta atenția elevului fără a se simți plictisit. Deasemenea, jocurile didactice, la fel ca și orice exercițiu, trebuie adaptate la nivelul de dezvoltare al elevilor. Totodată jocurile trebuie aplicate conform nivelului de vârstă. "Fiecare elev constituie un caz având condițiile sale specifice de viață, experiențe proprii, caracteristicile sale, originalitatea sa." [1] Așadar, pentru ca jocurile didactice să funcționeze și să își atingă scopul, acestea trebuie adaptate la nivelul de dezvoltare al elevului, precum și la nivelul de vârstă, totodată fiind interactive și interesante. În acest mod se reușește implicarea elevului pe două planuri – afectiv și efectiv. Astfel copilul dobândește satisfacție și împlinire, ceea ce duce la intensificarea motivației și a interesului, totodată acesta fiind impulsivat de elemente cognitive – intelectuale. Factorii cognitiv – intelectuali și cei activator – motivaționali acționează într-o relație de interdependență și reprezintă o cerință esențială a principiului însușirii conștiente și active.

La toate disciplinele de învățământ, prestațiile școlarului mic, mai ales ale celui din clasa I, sunt dependente de model, datorită capacității lui reduse de a-și autodirija disponibilitățile și procesele psihice "spre o pistă de funcționare izomorfă cu sistemul așteptărilor învățătorului." [2] Din acest motiv se consideră eficace aplicarea metodei lui Vygotsky, care afirmă faptul că orice copil trebuie ghidat prin

explicații și motivare către a găsi singur soluții, astfel participând în diferite tipuri de învățare, precum:

- *Învățarea sonzorio – motrică: acest tip se referă la crearea unui model intern care are ca scop să îi ofere elevului orientare în sarcina pe care o efectuează.*
- *Învățarea creatoare.*
- *Învățarea logică.*
- *Învățarea prin descoperire.*
- *Învățarea dramatizată.*

Ținând cont de cele relatate mai sus putem afirma faptul că obiectivul principal în utilizarea jocului didactic este acela de a duce la o învățare cu un grad înalt de eficacitate.

Atât învățătorul cât și profesorul trebuie să țină cont să includă acțiuni ludice în conceperea actului didactic. Acest lucru se află în relație de strânsă interdependență cu psihopedagogia din următoarele motive:

- *Învățarea se produce mai repede și se păstrează mai mult dacă elevul participă efectiv și afectiv.*
- *Structurile cognitive și operatorii sunt activizate.*
- *Deoarece școlarul mic acordă interes unei activități pentru 20 – 25 de minute, este indicat să se folosească activități cât mai interactive și mai interesante, care să aducă diversitate și să sporească curiozitatea.*
- *Latura formativă în cultivarea potențialului individual este accelerată.*
- *Școlarul mic se adaptează mai ușor la ce înseamnă munca școlară.*

[1]Mialaret, Gaston, 1981, „Introducere în pedagogie”, E. D. P.,București, p. 68

[2]Nicola, Ioan, Op. cit., p. 170.

Funcțiile Și Elementele Jocului Didactic

Andreea Niculae

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

Funcțiile și elementele jocului didactic

Jocurile pot avea o varietate de caracteristici care să le facă a fi :

- active, în care copiii își folosesc corpul și mintea pentru a interacționa cu lumea

exterioară.

- comunicative: prin intermediul jocului copiii fac schimb de informații și cunoștințe.
- interactive: jucându-se copilul stabilește legături noi cu persoane noi, astfel îmbunătățindu-și relațiile de socializare.
- terapeutice: prin joc copilul se poate îndepărta de emoțiile și experiențele negative.
- simbolic: jocurile ajută la îmbunătățirea creativității și a imaginației.

Jocurile didactice reprezintă un material maleabil și care se află în permanență la îndemâna dascălului, oferind posibilitatea de a fi aplicat unei întregi clase, unui grup de elevi sau chiar unei perechi.

Potrivit lui Neagu M., jocurile pot fi clasificate conform modului în care este prezentată sarcina precum și modul în care aceasta este desfășurată:

- Jocuri cu explicații și exemplificări.
- Jocuri cu explicații, dar cărora le lipsesc exemplificările.
- Jocuri care nu au nici explicații și nici exemplificări, doar o enunțare a sarcinii[1].

Având în vedere acest lucru putem afirma faptul că jocurile pot fi clasificate astfel:

1.

1.

1.

1. În funcție de scop și sarcină:

1.

1.

1. Conform momentului în care sunt introduse în lecție:

- Jocuri didactice care iau forma unor lecții de sine stătătoare
- Momente propriu – zise ale lecției
- Jocuri didactice care se pot introduce pentru a completa sau finaliza o lecție

2. Conform capitolelor pe care profesorul trebuie să le predea:

1. Jocuri care ajută în mod direct elevul să dobândească mai ușor anumite cunoștințe necesare dintr-un capitol. Putem considera drept exemplu în acest sens jocuri precum: Caută vecinii, Continuă tu, Cine știe câștigă etc.

2. Jocuri didactice care vizează o anumită vârstă: Jetonul aranjat, Jocul perechilor, Trenulețul semnelor, etc.

1.

1.

1. În funcție de contribuția formativă:

1.

1.

1. Jocuri didactice care au drept obiectiv amplificarea capacității copilului de a analiza. Aici putem include jocuri precum Observă regula și continuă, Adaugă cuvinte potrivite

2. Jocuri benefice creșterii nivelului de sinteză: Diamantul, Unește

3. Jocuri care sporesc atenția prin solicitarea de comparații

2. Potrivit materialului didactic pe care anumite jocuri îl necesită, acestea se împart în jocuri:

1.

1.

1. Jocuri care au un material didactic fie standard, fie natural

2. Jocuri care nu au un material didactic, precum cântecele,

ghicitorile sau povestirile.

Trebuie menționat faptul că învățătorul joacă un rol foarte important în facilitarea drumului către cunoaștere prin joc și metode interactive. Învățătorul trebuie să ofere metode diferite pentru ca copilul să ajungă să gândească diferit. Persoana care facilitează educația trebuie să fie conștientă, atunci când își crează lecția, de faptul că elevii de azi când vor ajunge la maturitate, își vor aminti strategiile aplicate în clasă, își vor aminti când jucau rolul semnelor de punctuație sau când aduceau în "sala de judecată" un personaj dintr-o carte. Toate aceste metode folosite ajută atât la stârnirea curiozității și a dorinței de cunoaștere și de dezvoltare, cât și la formarea de oameni mai buni prin expandarea orizontului, învățarea de a gândi și oprirea automatismelor și învățarea de a forma relații de prietenie.

Astfel menționăm trei cele mai importante roluri ale profesorului în ceea ce privește jocul didactic și folosirea acestuia la clasă:

1. *Mediator al jocului: majoritatea copiilor nu au nevoie de ajutorul profesorului pentru a se integra în starea de joc, spațiul și atmosfera din clasă reprezentând factori decizionali. Totuși, există momente în care copiii au nevoie de intervenția învățătorului pentru a le facilita experiențele.*
2. *Suporter: pentru a juca acest rol, învățătorul, de fapt, este în postura de ghid. Mai exact, pun în aplicație teoria lui Vygotsky și anume aceea de a ghida copiii către un punct final și implicit către dezvoltare.*
3. *Evaluator*

Atât copiii cât și adulții au nevoie de un mediu în care să se simtă siguri, propice pentru a învăța, o atmosferă în care să li se ofere oportunități multiple de a explora și a-și înțelege sentimentele, emoțiile, experiențele care, la rândul lor, îi vor ajuta să își construiască și dezvolte cultura. Profesorii și învățătorii au datoria de a oferi copiilor metode interactive care să încurajeze învățatul activ, găsirea soluțiilor, comunicare, creativitate, socializare și participare.

Pentru ca o cerință să ia forma unui joc didactic, aceasta trebuie să aibă următoarele caracteristici:

- *Să aibă funcție didactică.*
- *În scopul finalizării sarcinii sunt folosite elemente de joc, astfel oferind copiilor o modalitate atractivă de a învăța.*
- *Desi este un joc, acesta este supus anumitor reguli, care sunt explicate elevilor anticipat.*

Neagu M. afirmă faptul că există anumite elemente caracteristice jocului didactic, iar în continuare ne vom axa pe prezentarea acestora:

1. *Sarcina didactică: prin intermediul sarcinii didactice se poate transmite scopul*

didactic. Sarcina didactică se construiește ținându-se cont de conținut, structură, reguli, indicii.

1. *Scopul didactic: acesta este creat având la bază cerințele impuse de programa școlară și poate avea atât rol cognitiv cât și formativ. Formularea și indicațiile oferite trebuie distribuite într-un mod explicit astfel încât să fie pe înțelesul copilului.*
2. *Elementul de joc: este în mod normal raportat la cerințele și sarcinile jocului didactic.*

În cadrul unui joc putem găsi elemente de joc în următoarele forme: întrecere (de exemplu, împărțirea elevilor pe grupe sau perechi sau pur și simplu competiții individuale), cooperare, recompense și/sau aplauze (morale sau materiale, care duc la încurajarea și motivarea elevului), penalizare.

1. *Conținutul: trebuie, la fel ca și celelalte caracteristici ale jocului didactic, adaptat la vârsta și capacitatea copiilor cărora li se adresează. Conținutul trebuie să fie construit astfel încât să atragă și să ajute copilul atât să se relaxeze, cât și să învețe.*
2. *Materialul didactic: trebuie realizat din timp și conform activităților ce urmează a fi desfășurate. Materialul didactic și activitățile didactice sunt nelimitate și pot beneficia de cât mai multă creativitate.*

Jocul didactic reprezintă o componentă esențială în evoluția copilului și în incluziunea acestuia, oferindu-i posibilitatea de a pune întrebări, a rezolva probleme, a colabora cu ceilalți, a face experimente și a trage concluzii.

Importanța Jocului Și Relația Joc – Învățare

Andreea Niculae

Scoala Gimnaziala Nr 1 Balotesti

Importanța jocului și relația joc – învățare

Învățarea prin joc, la prima vedere, pare a fi o noțiune simplă, însă are o însemnătate profundă. Această modalitate vine în ajutorul copilului în a înțelege lumea din jurul său prin descoperire, permițându-i să se dezvolte din punct de vedere cognitiv, social, emoțional și psihic.

Importanța jocului a fost baza de studiu a numeroși psihologi și oameni de știință de mai bine de un secol. Jean Piaget, psiholog elvețian, a fost primul care a făcut un studiu sistematic al dezvoltării cognitive a copilului. Acesta a văzut jocul ca fiind parte componentă în dezvoltarea inteligenței la copii. Teoria sa se bazează pe faptul că maturizarea, mediul înconjurător și jocul încurajează dezvoltarea cognitivă și dezvoltarea limbajului la copii.

Atât jocul ghidat de copil, cât și cel ghidat de un adult (profesor), au un rol fundamental în dezvoltarea copilului, primul oferind acestuia independență și autonomie, iar cel de-al doilea dă posibilitatea profesorului de a introduce elevul în lumea jocului, a activităților sau a setting-ului, factori care îi permit acestuia să vizeze anumite arii de dezvoltare. În ambele cazuri, copilul trebuie să participe activ și să își activeze anumite deprinderi și cunoștințe într-o manieră cât mai plăcută.

Bruce, în lucrarea sa *Time to Play in the Early Childhood*, afirmă că jocul este asemeni unui rezervor plin cu apă. Cu cât rezervorul este mai adânc, cu atât poate fi acumulată mai multă apă și poate fi folosită în timp de secetă.[1]

Înainte de a vorbi despre relația dintre joc și învățare, vom prezenta caracteristicile jocului, având la bază conceptul potrivit căruia, jocul este primordial dezvoltării copilului cu vârsta cuprinsă între 6 și 9 ani, deoarece aduce un plus dezvoltării sale holistice.

1. Dezvoltarea cognitivă – în această etapă, copiii cu vârsta cuprinsă între 6 și 9 ani dezvoltă o înțelegere a conceptului. Aceștia sunt capabili de a explora diferite materiale, de a experimenta în mai multe moduri și de a rezolva probleme.
2. Dezvoltarea limbajului – și aici jocul reprezintă o unealtă de o importanță similară cu cea existentă în dezvoltarea relațiilor sociale. Acest fapt demonstrează că va fi nevoie de limbaj și pentru a adresa întrebări precum de ce?/cum?/ce? și că ajută copilul să exploreze.
3. Dezvoltarea fizică
4. Dezvoltarea emoțională – jocul ajută la dezvoltarea relațiilor sociale iar relațiile sociale ajută la stabilirea sentimentelor de empatie, dragoste, respect, egalitate etc.
5. Dezvoltarea socială – dacă adulții pot fi puși în situația de a relaționa unii cu ceilalți prin mai multe metode, singura metodă prin care copilul se deschide la viața socială este jocul. Aceștia învață cum să interacționeze unii cu ceilalți, într-un mediu plăcut.

Potrivit lui Șchiopu în lucrarea sa *Psihologia copilului*, există următoarea relație între diversele forme ale activității[2]:

H. Wallon apreciază jocul ca o activitate de preînvățare. Treptat în cadrul activității de joc, începe să se constituie și învățarea, care în etapa următoare va deveni activitatea dominantă. Învățarea nu apare direct și în mod spontan din joc, ci este introdusă în mod special de cadrul didactic ca o nouă etapă în evoluția activității infantile.

Pantelimon G. ne informează cu faptul că "învățarea este un proces destinat achiziționării unei experiențe noi, formării unor capacități și deprinderi care să permită individului rezolvarea unor situații problematice sau optimizarea relațiilor sale cu lumea înconjurătoare."[3]

Andrei Cosmovici ne învață că învățarea se poate împărți în două forme:

- învățare spontană: aceasta este o formă neorganizată, informală, iar mediul în care se realizează este unul familial.

- învățare sistematică: este, bineînțeles, opusul celei spontane, în sensul că este organizată și se realizează în cele mai multe cazuri în școală.

Cosmovici și Iacob afirmă că învățarea școlară reprezintă "însușirea de cunoștințe, priceperi, cât și formarea de capacități necesare adaptării la mediul natural și social."[4]

Unul dintre motivele pentru care jocul este văzut drept o modalitate prin care copilul poate să deprindă cunoștințe noi, este că oferă un răspuns particularităților de vârstă ale școlărilor, activitatea în sine fiind pe placul copilului. Anexând jocul și învățarea obținem un rezultat benefic pentru ambele părți – copilul se poate distra, iar în urma distracției adultul își va fi ghidat și implementat noile noțiuni. Totuși, pentru ca învățarea să aibă loc, jocul trebuie ghidat și formulat astfel încât să aibă legătură cu obiectivele lecției.

Prin joc, copilul are parte de mai multe emoții, precum tensiune, competitivitate etc., iar învățarea se efectuează fără aproape nici un efort.

În grădiniță, jocul este văzut ca o primă modalitate de a efectua învățarea, raportul joc – învățare modificându-se în favoarea ultimei. Jocul, ca formă didactică, reduce semnificativ din greutatea cu care învățatul avea loc prin metodele tradiționale, totodată punând bazele drumului grădiniță - școală, copilul fiind deja adaptat la activitățile școlare.

Adaptarea la noile condiții în cadrul școlii aduce în viața copilului aspecte noi pe plan intelectual, afectiv și social. Dacă treapta antescholară se caracterizează prin joc, etapa școlară pune învățarea în centrul activității copilului. Spre deosebire de joc, care este o activitate liber acceptată ce reproduce satisfacții, învățarea, ca formă a muncii, este o activitate impusă din afară, care se efectuează într-un ritm susținut, solicită eforturi și urmărește scopuri pe care copilul nu le înțelege de la început.

Jocul este adesea definit ca fiind munca copilului. Prin joc, copilul reușește să organizeze și să înțeleagă lumea înconjurătoare. Totodată jocul ajută copilul să depășească momente tensionate din viață, să-și îmbunătățească spiritul creativ și inteligența.

Jocul poate fi împărțit în două categorii – jocul liber și jocul structurat sau ghidat. Jocul liber are loc atunci când copilul este cel care conduce experiența, stabilind regulile și limitele. Acest tip de joc va avea mai mult succes în a acapara interesul copilului pe o perioadă mai mare. Celălalt tip de joc, jocul structurat sau ghidat, este condus de către un adult, ghidat și planificat. Jocul ghidat are tendința de a fi mai limitat și minimizează posibilitatea copilului de a fi cât mai inventiv. Livrarea unei calități superioare ia naștere prin oferirea de activități care pot să stimuleze toate ariile de dezvoltare. Cu alte cuvinte, este importantă o balanță între cele două tipuri de joc pentru a da posibilitatea unei dezvoltări propice copilului.

În procesul de analiză a valorii predării și învățării prin jocul didactic, există o multitudine de psihologi și teoreticieni precum Piaget, Bruner, Vygotski, Montessori și McMillan, fiecare dintre ei aducând teorii diverse, toate susținând eficacitatea jocului didactic în procesul de învățare. Toți cei mai sus menționați privesc jocul didactic ca fiind un factor integrant în ceea ce constă susținerea și promovarea dezvoltării sociale și emoționale a copiilor.

Vygotski era de părere că jocul nu este important doar pentru copii de vârstă mică, ci și pentru cei din școala primară. În opinia sa prin jocul experimental și experiențe, copilul va deveni capabil să își dezvolte structuri vitale de gândire.

John Dewey era de acord cu acest concept de învățare experimentală, susținând faptul că fiind capabil de a experimenta și de a manipula obiecte și situații duce la o predare și o învățare mult mai eficace.

În lucrarea Metode de învățământ, profesorul Ioan Cerghit prezintă metoda experimentală, în care experimentul este privit drept cale esențială în predarea științelor naturii. Acesta observă faptul că, deși facem parte dintr-o lume care se bazează destul de mult pe științele experimentale, spiritul experimental este prea puțin indus elevilor, astfel producându-se o discordanță între spiritul științei și predarea științelor. Tocmai pentru că vorbim despre științe care se bazează în mod exclusiv pe experimente, metoda experimentală trebuie folosită cu precădere în înțelegerea lor. „Vechiul învățământ a subapreciat multă vreme valoarea practicii experimentale, în timp ce școala modernă face din lucrările experimentale, desfășurate fie în laborator, fie în atelier sau pe lotul agricol ori direct în activitatea productivă, o metodă specifică de învățare și de educație în spiritul științei.”^[5] Prin îmbinarea dintre experiență și acțiune, metoda experimentală reușește să aducă un aport propriu în întemeierea unui grad mai profund de legătură între teorie și practică. Folosind metode experimentale, profesorii împreună cu elevii, adaugă o notă de interes mai mare stilului aplicativ.

Precum am menționat și mai sus, Vygotski și Piaget sunt doi dintre cei mai renumiți teoreticieni în ceea ce constă dezvoltarea copilului. Primul era de părere că jocul este de o importanță majoră și de necontestat în dezvoltarea copilului, iar cel de-al doilea vedea jocul ca un mijloc prin care copilul își poate construi vocabularul, concentrarea, flexibilitatea, empatia și altele.

[1] Bruce, T., *Time to Play in the Early Childhood Education*, Londra, Hodder&Stoughton Ltd., 1991

[2]Șchiopu, U., 1967, „Psihologia copilului”, E. D. P., București, p. 145.

[3]Pantelimon, G., Verzan, E., *Psihologia copilului*, E.D.P., București, 1992, p. 195

[4]Cosmovici, A., Iacob, L., *Psihologia copilului*, EDP București, 1992, p. 195

[5]Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Didactică și pedagogică, 1976, p. 118

Creativitatea La Copii Și Importanța Stimulării Ei

Mihaita Stoica

Scoala Primara Nr.5 Poiana Lui Stanga

Creativitatea la copii și importanța stimulării ei

Profesor PIP Stoica Mihăița

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginație, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

În intervalul 2-10 ani, copilul este maestru în artificii creative: este însetat de cunoaștere și poate transforma casa într-un adevărat laborator.

Un copil creativ se remarcă prin talent, organizare, capacitate de concentrare și perseverență. Părinții reprezintă modele pentru copii, de aceea s-ar putea să-l inspire anumite comportamente din interiorul familiei. E important să fie încurajată creativitatea copilului și să fie lăsat să-și dea frâu liber imaginației.

De multe ori avem tendința de a încuraja mai degrabă performanța copilului, deși există riscul ca această pretenție de performanță să însemne o presiune.

Dweck, afirmă că „pentru creativitate este necesară și o anumită cantitate de eșec”. Astfel, e important să învățăm să acceptăm eșecul și să nu-l sancționăm. Copiii vor învăța din greșeli și vor ști cum să rezolve o problemă ținând cont de mai multe aspecte.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Un alt aspect pe care doresc să-l evidențiez, este legat de faptul că, natura creativității există în orice domeniu, nu doar în muzică sau desen. Ai nevoie de creativitate chiar și atunci când rezolvi o problemă de matematică.

Spre exemplu, un copil poate fi stimulat să fie creativ (să gândească) chiar și printr-un simplu exercițiu de brainstorming. Se lansează întrebarea, apoi încep să vină părerile, ideile. Și bineînțeles fără să existe teama de a greși, fără o evaluare directă a răspunsului. Dacă evaluăm de la început, s-a dus creativitatea copilului. Trebuie să fie deschiși, să poată gândi liber, să aibă propria opinie despre o anumită temă.

Deoarece, atunci când adresăm o întrebare, care să nu fie legată de performanță, n-are importanță din ce domeniu, elevii încep să vină cu răspunsuri, să genereze idei, care mai de care mai diferite, la care profesorii nu primesc aprobări de genul NU/ DA (e bine sau nu). Așa sunt stimulați să gândească, să asculte toate părerile și pe baza tuturor părerilor auzite , să creeze ceva(o altă idee).

Profesorii trebuie să ofere elevilor cadrul în care ei să poată să se exprime, chiar și să greșească, să fie încurajați să trăiască experiențe.

În școală, prin încurajarea învățării creative nu se urmărește neapărat a face din fiecare copil un geniu, dar profesorii pot reuși să facă din fiecare copil un participant activ, independent sau în grup, să-i stimuleze la „redescoperirea” adevărilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine?”, „ce?”, „unde?”, „prin ce mijloace?”, „în ce scop?”, „cum?”, „când?”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Practic, aplicarea ideilor face din copil, dirijorul propriilor activități(sau eroul propriei vieți, cum îmi place mie să spun) și cu siguranță așa va fi stimulată propria creativitate. Un exemplu de stimulare a creativității: punem un copil să facă un simplu exercițiu de imaginație la matematică: imaginează-ți că ești comandantul unui vas pe mare, iar acum privești printr-un binoclu și vezi un vas cu pirați care se apropie.

Ai 12 mateloți , iar cei care se apropie sunt 25. Cu câți oameni crezi tu că ei sunt mai mulți. Ce ai putea face? Crezi că ai vreo șansă? Sau, la limba și literatura română: hai să vedem ce ființe, lucruri, obiecte ne trec prin minte în acest moment.

Creativitatea poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate ci și ca un mod de a gândi. Contrar părerii larg răspândite că ne folosim creativitatea mai mult în artă, se pare că de cele mai multe ori apelăm la aceasta când trebuie să rezolvăm o problemă. Avem nevoie de creativitate mai ales în situațiile ambigue, incerte, în care nu există o soluție ușor de găsit, ci trebuie să descoperim singuri ce e cel mai bine să facem.

În aceste situații este important să ne putem gândi la un număr cât mai mare de idei, din care să le putem selecta pe cele mai potrivite.

Așadar, în momentele în care dăm dovadă de creativitate nu apelăm numai la imaginație și la emoții, ci și la gândire. Deși este important să producem un număr cât mai mare de idei, este la fel de important și să le judecăm critic și să găsim modalitățile cele mai potrivite de a le pune în practică.

Pentru că sunt convinsă de valoarea creativității atât pentru copii cât și pentru adulți, cred că este util să ne raportăm și la factorii de mediu care dezvoltă sau inhibă creativitatea și la modalitățile concrete prin care ne putem ajuta copiii să își manifeste creativitatea.

Pentru a oferi copilului o ocazie de a-și dezvolta sistematic creativitatea, este indicat să apreciem naturalețea, așa cum o fac copiii în felul acesta și copiii vor fi mai dezinhibați și mai curajoși în ceea ce privește inițiativa creative. Mai mult, dezinvoltura noastră le va stimula creativitatea.

Profesorii și părinții sunt modele pentru copii. Nu de puține ori, copiii învață prin imitarea adulților, astfel că e important să acordăm timp pentru propria creativitate!

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ PRIN INTERMEDIUL ARTELOR VIZUALE

ELENA CRISTINA DONCU

Grădinița Nr. 35

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ PRIN INTERMEDIUL ARTELOR VIZUALE

"Punând pe copil să lucreze, îl faci să se intereseze de munca sa, îi dai imboldul prețios al simțurilor plăcute care întovărășesc acțiunea și plătesc succesul silinței."

Arta reprezintă o formă de cunoaștere imediată, intuitivă și în acest sens mai eficientă și mai facilă, în special la vârstele mici. De la o vârstă foarte fragedă emoțiile noastre sunt în mare parte legate de evenimente sau spectacole pe care le marcăm, prin tradiție sau prin uzanță, prin anumite culori. La rândul lor, culorile constituie un anumit limbaj care, fiind mai puțin rigid decât cel al cuvintelor, oferă mai multe nuanțe pentru a transmite integral o stare de spirit etc. Educația estetică reprezintă astfel o componentă indispensabilă a formării personalității prin intermediul căreia se urmărește dezvoltarea capacității de a recepta, interpreta și crea frumosul.

Una dintre cerințele învățământului actual este de a forma la copii capacitatea de a gândi creator. Pentru ca preșcolarii să dobândească capacitatea de a fi creativi, ei ar trebui implicați în situații de învățare în care să își dezvolte aceste capacități. Pentru ca profesorii să fie capabili să proiecteze și să organizeze situații de învățare adecvate pentru dezvoltarea creativității, este nevoie ca ei să cunoască conceptul de creativitate, modul de manifestare și de formare a creativității, factorii care influențează, pozitiv sau negativ, creativitatea și ar trebui să fie ei înșiși creativi. Unii psihologi susțin că oamenii ar fi mai creativi, dacă li s-ar explica ce este creativitatea.

Creativitatea este un ansamblu de capacități cu ajutorul cărora o persoană produce produse noi și originale. J.P. Guilford (1967) a susținut că toți oamenii au această trăsătură general umană. Desigur, însușirile personalității creatoare a copiilor sunt influențate de sensibilitatea lor estetică și artistică, de capacitatea de a deosebi însușirile estetice esențiale de cele neesențiale. Orientarea procesului de activitate practică a copiilor spre reprezentarea propriilor sentimente, atitudini, găsim mijloace proprii de reprezentare, perfecționând deprinderile practice, conduc la dezvoltarea încrederii în sine, în propriile puteri și la dezvoltarea creativității.

Experiența ne-a demonstrat puritatea și inventivitatea lumii în care trăiesc copiii noștri. Copiii crează când au inițiativă, curiozitate deosebită, gust pentru frumos, armonie interioară.

De aceea trebuie provocați și modelați pentru a li se trezi sentimente de bucurie, satisfacție, împlinire. În cadrul abilităților practice ei pot intra în contact direct cu bogăția de forme și culori ale materialului cu care lucrează și ale obiectelor pe care le realizează.

Prin intermediul activităților practice, copiii capătă:

- cunoștințe din diferite domenii; abilități de lucru; obișnuința de a lucra în echipă și a oferi sprijin celor de lângă ei; deprinderea de a folosi eficient materialul de lucru, de a recupera și refolosi; posibilitatea de a-și pune în valoare independența gândirii și acțiunii, spiritul creator, perseverența, gustul estetic.

Întreținerea și intensificarea unui interes permanent pentru explorarea și înțelegerea însușirilor plastice ale ambianței este fără îndoială o misiune dificilă a educatorilor. Armonia se naște din curiozitate, muncă, plăcere, dăruire. La copiii mici o putem cultiva dacă știm să ne apropiem de sufletul copilului, dacă-l ajutăm, dacă-l încurajăm de câte ori este nevoie.

Și totuși, nivelul calitativ de creativitate încorporată în produsele activității artistico-plastice este condiționat de calitatea, deci de calificarea specifică a efortului încorporate în ele. Cu alte cuvinte, creativitatea, această "față morgana" pentru marea majoritate a disciplinelor de studio, cu caracter predominant explicativ-informativ este vocația funcției plastice a cortexului uman, dar ea poate rămâne o simplă promisiune fără antrenare specifică, care s-o califice, în primul rând prin activitatea de atelier.

În concluzie, vârsta preșcolară este o etapă determinatoare. Flexibilitatea, fluența, imaginația, ingeniozitatea, sensibilitatea înaltă la această vârstă determină posibilitățile potențiale creative ale dezvoltării copilului.

Bibliografie:

1. Andeescu F., Chircev E., Taiban M., Bălașa F., Varzari E., Bernițchi-Țurcaș M. - Pedagogie preșcolară – manual pentru liceele pedagogice- Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976

Rafailă E.

2. Rafailă, Elena, *Educarea creativității la vârsta preșcolară*, Editura Aramis București,

3. Surdu Al. – Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981

Tehnica De Pictură One Stroke

Fiscutean Andreea

Școala Gimnazială Ulieș

Tehnica de pictură One Stroke este preluată din lucrul cu acrilice și numeroși pictori o folosesc. Termenul One Stroke este în limba engleză și nu are un corespondent în limba română, dar se poate traduce: dintr-o mișcare. Prin această tehnică, rapid, poți picta un curcubeu, flori, frunza, cerul, etc.

Materialele necesare sunt: o pensulă plată și cât mai lată, culori (acuarele, tempera), apă și o coală de hârtie.

Primul pas este să încarci pensula cu o culoare deschisă, spre exemplu cu galben. Pe urmă, doar la un colț al pensulei, aplici o culoare diferită, cum este albastru. Apoi pensula este pregătită. Aplicând cu grijă culoarea pe hârtie vei observa că apare o combinație frumoasă de culori: galben, verde (de la combinația celor două) și albastru. Cu aceste culori elevii pot picta iarba, copacii sau frunzele.

O altă combinație de culori poate fi realizată aplicând galben pe pensulă, iar apoi doar pe un colț al pensulei aplici roșu. Combinația rezultată este o trecere frumoasă de la galben la roșu, iar în mijloc apare culoarea portocaliu.

Elevii pot crea tablouri frumoase cu această tehnică, peisaje sau un curcubeu.

Activitate MEM Outdoor

Fiscutean Andreea

Școala Gimnazială Ulieș

"Azi vom identifica aceste forme geometrice în natură, în arhitectura școlii. Veți lucra în echipe de câte doi.

Începem cu pătratul: identificați în trei minute cât mai multe pătrate în jurul nostru.

Ce elemente ați identificat?

Similar, veți căuta acum cercuri, triunghiuri și dreptunghiuri în jurul nostru."

Învățătoarea apreciază verbal implicarea elevilor și anunță următorul exercițiu.

"În continuare vom realiza forme geometrice cu creta pe asfalt"

În continuare învățătoarea citește următoarele ghicitori:

"Trei iepuri mici, pe scara....

După flori de tei urcară.

Unul a căzut din tei,

Câți au mai rămas?

Vine ploaie, bate vânt,

Două mere-n măr mai sunt,

Unul a căzut că-i copt,

Câte mai sunt sus? ...

Douăzeci de șoareci sub un plop

Joacă hora: Hop! Hop! Hop!

Trei au fugit că plouă

Câți mai joacă hora?

Pe-o crenguță mișcă-n vânt

Șaisprezece frunze colorate.

Una s-a desprins căzând.

Câte au rămas din toate?

Am în mână paisprezece mere,

Unul ți-l dau ție, vere!

Cine poate-acum să-mi spună

Cu ce-am mai rămas în mână?

Azi în vale, pe un lac

4 rațe baie fac.

2 pleacă: mac, mac, mac,

Câte-au mai rămas pe lac ?"

" Să recapitulăm ce am învățat azi !"

EVALUAREA - Între Modern Și Traditional METODE, TEHNICI, STRATEGII

ANGELA DODU

SCOALA GIMNAZIALA MIHAIL SADOVEANU DUMBRAVITA

EVALUAREA - între modern și traditional

METODE, TEHNICI, STRATEGII

În condițiile învățământului românesc de astăzi, se impune o altă manieră de abordare a **evaluării** rezultatelor școlare, un model de proiectare / realizare a procesului integrat de predare – învățare – evaluare mai eficient, centrat, cu adevărat, pe elev. Activitățile de evaluare trebuie proiectate din perspectiva nevoilor de formare ale elevului. Este necesar ca evaluarea să fie centrată pe aspectele ei formative, astfel încât să cultive și să susțină interesul elevilor pentru studiu, să-i îndrume în activitatea de învățare. Opțiunea pentru una sau alta dintre metodele de evaluare cunoscute (metodele tradiționale și metodele complementare) constituie rezultanta mai multor factori: scopul și obiectivele evaluării, tipul acesteia, specificul conținuturilor supuse aprecierii, particularitățile populației școlare vizate, achizițiile cadrelor didactice privind exersarea / practicarea / experimentarea diverselor modalități de realizare.

Metodele de evaluare au frecvențe de utilizare variabile; aceasta nu presupune faptul că cele care se întâlnesc mai des în programul școlar sunt și cele mai folositoare motivării și susținerii învățării educaților. Se pune așadar problema modului în care cadrele didactice aleg una sau alta dintre metodele/tehnicile de evaluare.

Metoda de evaluare este o cale prin intermediul căreia cadrul didactic „oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoștințelor, de formare a diferitelor capacități testate prin utilizarea unei diversități de instrumente adecvate scopului urmărit.”

Tehnica de evaluare reprezintă un element constitutiv al metodei, prin intermediul căreia elevul ia la cunoștință sarcina de evaluare. El este cel „care pune în valoare atât obiectivele de evaluare, cât și demersul inițiat pentru a atinge scopul propus”.

Metode și instrumente complementare

1. Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor; 2. Investigația;

3. Portofoliul; 4. Proiectul; 5. Autoevaluarea

Proiectul

Proiectul este o activitate mult mai complexă decât investigația. Începe în clasă și continuă în afara școlii (individual sau în grup) câteva zile sau săptămâni. Se încheie tot în clasă prin prezentarea unui raport sau a produselor realizate. Permite o abordare interdisciplinară.

La început titlul poate fi sugerat de învățător, apoi de către elevi. Iată câteva exemple: Magia toamnei în versuri, cântec și culori, Prietenia, Apa-sursa vieții, Sărbătorile iernii.

Se pot acorda două calificative (unul la elaborare și altul la prezentare).

Exemplu: **Proiect –MAGIA TOAMNEI ÎN VERSURI ȘI CULOARE**

1. Pictură Copacul Toamnei-activitate de parteneriat pe grupe împreună cu elevii Clasei Pregătitoare
2. Poezia Toamnei- transcrierea unei poezii despre toamnă, însoțită de desen potrivit mesajului poeziei
3. Activitate comună cu părinții, Lectura publică-versuri despre toamnă; Evaluarea lucrărilor în prezența părinților.

De ce vom realiza proiectul? Vom folosi materialele realizate în desfășurarea lecțiilor de limba română, științe ale naturii, educație plastică, educație muzicală.

Metoda Cadranelor

Andreea Oprea

Liceul Sanitar Antim Ivireanu Mun. Rm. Valcea

Metoda cadranelor

<p>1. Calculează și completează cu numere potrivite:</p> $\begin{array}{r} 175 \times 509 \\ 570 \end{array} \qquad \qquad \qquad 805 \times$ $\begin{array}{r} +97\ 809 \\ 800\ 175- \\ + \end{array}$ <p>3. Calculează $4xa + 4xb + 4xc$, dacă:</p> <p>a= $105 \times 5 + 2 \times 105$</p> <p>b= $203 \times 4 + 203 \times 0$</p> <p>c= $502 \times 1 + 502 \times 1$</p>	<p>2. Află numărul 573 de ori mai mare decât:</p> <p>a) numărul 231;</p> <p>b) suma numerelor 178 și 573;</p> <p>c) diferența numerelor 978 și 377.</p> <p>4. Rezolvă următoarea problemă:</p> <p>Ioana a citit o carte în 5 zile. În prima zi a citit 12 pagini, iar în fiecare dintre zilele următoare a citit triplul numărului de pagini citite în ziua precedentă. Câte pagini are cartea?</p>
---	--

Școala, Familia, Comunitatea- Parteneri Egali În Educarea Tinerei Generații

maria boruga

Scoala Gimnaziala Nr.3 Rovinari

- ȘCOALA, FAMILIA, COMUNITATEA – PARTENERI EGALI ÎN EDUCAREA TINEREI GENERAȚII

Prof. învăț. primar Borugă Maria

Școala Gimnazială Nr. 3 Rovinari, Gorj

Relația școală – familie - comunitate este una în care fiecare factor relaționează cu ceilalți.

Principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia.

Pentru o bună colaborare între acești doi factori este nevoie de multă comunicare din partea lor.

Părinții nu au doar rol biologic și obligația de a-i hrăni sau îmbrăca pe copii ci și datoria morală de a contribui activ la educația acestora; această sarcină nu aparține în exclusivitate școlii.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative(extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii (literatură pentru copii).

Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Motivul principal pentru crearea unor parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a

clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

“Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual-moral al personalității propriilor copii se menține toată viața.” (M. Golu).

Atunci când elevii, părinții, comunitatea devin și se considera parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comunitate de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie-școală. Sunt necesare sisteme complexe de dezvoltare a responsabilităților individuale și colective, în concordanță deplină cu preocupările, interesele, deprinderile și aptitudinile fiecărui copil.

- Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Pornind de la

necesitatea cunoașterii socopsihopedagogică a copilului, școala impune colaborarea cu familia. O dată cu intrarea în școală (de la vârsta de 6 ani) problemele muncii de educație devin mai complexe și odată cu ele și rolul familiei, școala constituind pentru copil un nou mediu căruia trebuie să i se adapteze și care va influența enorm dezvoltarea sa. O serie de sarcini educaționale sunt preluate în mod special de școală (cele privind instrucția), dar familia rămâne implicată chiar și în realizarea acestora rămânându-i în același timp și multe altele în care rolul principal îl are în continuare. Fără participarea părinților, efortul educativ organizat prin instituțiile școlare poate fi frânt, deviat sau deformat. Așa cum arăta și H.H. Stern „orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferență din partea părinților”.

Numai o colaborare perfectă între cei doi factori este de natură să determine o eficiență maximă a muncii colective. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școala. Ea poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și acțiune.

Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiași obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Colaborarea școlii cu familia se realizează în diferite forme:

- comitetele cetățenești de părinți – sunt forme organizate de colaborare între școală și familie, constituind la perfecționarea procesului de instruire și educare a elevilor;
- vizitele la domiciliul elevilor;
- consultații individuale;
- corespondența cu familia.

Vizitele la domiciliul elevului oferă posibilitatea de cunoaștere concretă a condițiilor specifice din fiecare familie și pe această bază se pot lua, de comun acord, măsurile ce se impun ca fiind cele mai adecvate în vederea asigurării unui progres continuu în dezvoltarea copilului. Vizitele sunt din timp planificate și planificarea se referă la toți elevii clasei, nu doar la cei ce prezintă vreo problemă. Urmărind aspectele comune, speciale și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea copilului cu o singură condiție – colaborarea cu școala.

Lecturile cu părinții includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate (pe școală), asigurând comunicarea unui sistem de informații, metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie. Lipsa de colaborare duce spre un eșec și, din nefericire, cel învins este copilul, pentru care dorim tot, pentru care visăm tot ce este mai bun.

- Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta prin modele de conduită oferite de membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în cadrul familiei.

Bibliografie:

1. Robu Maria, „Empatia în educație”, Didactica Publishing House, București, 2008

2. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004
3. Nicola, Ioan, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

Dezvoltarea Emoțională A Copiilor Din Grădiniță- Scop Comun Grădiniță-Familie

Mariana Ciorasteanu

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.18 Focsani

Emoțiile preșcolarilor și comportamentele pro-sociale se dezvoltă concomitent cu fiecare etapă de vârstă și potrivit temperamentului fiecărui copil. Unii preșcolari sunt veseli, dornici să socializeze și să lege prietenii și se adaptează ușor într-un mediu nou, în timp ce alții au tendința de a răspunde negativ în fața unor situații noi sau diverse. Aptitudinile sociale se dezvoltă treptat, în timp și în răbdare, copilul trece de la o stare de dependență și egocentrism, la creativitate, independență, stăpânire de sine și sensibilitate. Importanță deosebită acordăm, așadar, educației timpurii. Curriculum pentru învățământul preșcolar se adresează și se axează pe copiii cu vârste cuprinse între 3-6 ani care își petrec mult timp sau mare parte dintr-o săptămână cu educatoarele, cu colegii de vârste apropiate lor și cu părinții, deci cu adulții, toți aceștia fiind surse de „inspirație” pentru comportamentele în dezvoltare ale copiilor.

Dezvoltarea socială se referă la interacțiunea cu adulții, cu copiii de vârstă apropiată, la acceptarea și respectarea diversității, la dezvoltarea comportamentelor pro-sociale. Dezvoltarea emoțională presupune dezvoltarea conceptului de sine, dezvoltarea controlului emoțional și dezvoltarea expresivității emoționale. La baza fiecărei „dezvoltări” optime și pro-sociale stau exemplele pozitive ale propriilor noastre comportamente, situațiile exemplificatoare oferite celor mici- fie prin povestiri, împărtășiri ale unor experiențe, imagini, jocuri, activități etc. Competențele emoționale, de colaborare și susținere se dezvoltă prin interacțiuni dinamice și reciproce între preșcolari, nu puține sunt momentele în care cei mici sunt puși în fața unor situații la care trebuie să găsească soluții rapid, evitând pornirile spre agresivitate sau pierderea controlului. Aici, prin exemplificarea anterioară a situațiilor cu rezolvări pozitive, non-conflictuale în cadrul programului grădiniței, se vor putea observa modalitățile în care preșcolarii înțeleg și pun în practică atitudinile de toleranță, empatie, bunătate, răbdare și implicit, rezolvarea conflictelor într-o manieră pașnică și prietenoasă.

Un rol esențial revine, așadar, practicilor de socializare care întăresc, prin exprimarea emoțională, dezvoltarea competențelor socio-emoționale (cunoștințe, atitudini, abilități) și modelează astfel competențele sociale ale copiilor. Dintre caracteristicile dezvoltării socio-emoționale la vârsta preșcolară pot fi amintite și urmărite în educația timpurie, următoarele direcții:

- copilul încearcă să se identifice cu modelele oferite de părinții săi;
- pentru a contracara criza de opoziție, copilul are nevoie de independență, acest lucru generând conduite pozitive;
- acum apar diferite sentimente morale, cum ar fi rușinea, mulțumirea când este lăudat, atașamentul, dragostea pentru frați, prietenia;
- în jurul vârstei de 4-5 ani apar reușitele de autocontrol, încrederea în forțele proprii, stăpânirea emoțiilor, conștientizarea regulilor de comportament și a normelor de conviețuire în societate etc.

Sub egida îndemnului dezvoltării în titlul articolului, preșcolarii grupei mici din cadrul grădiniței noastre și-au propus să descopere și să înțeleagă semnificația cuvintelor: *toleranță, gesturi frumoase, comunicare, gânduri bune, empatie etc.*, cuvinte cu un puternic impact în ceea ce privește dezvoltarea lor optimă din punct de vedere social și emoțional. Astfel, timp de o săptămână, în cadrul diferitelor momente și activități, ne-am propus să abordăm mai temeinic aceste cuvinte cheie, împreună cu *Inimioarele* noastre din grupa mică. Trebuie precizat că în cadrul demersurilor noastre didactice și pe parcursul fiecărie zile, acordăm o mare importanță dezvoltării lor armonioase din punct de vedere emoțional, insistând pe abordarea diferitelor valori atât de necesare în societatea în care trăim, pe empatie, toleranță, întraajutorare, spirit de echipă, prietenie și armonie. Proiectul educațional „*la-mă de mână*”, a venit, astfel, ca o aprofundare a celor mai sus enumerate, activitățile cuprinse în acesta fiind foarte bine primite de preșcolari.

În prima și a săptămânii ne-am concentrat pe gesturi ce pot aduce zâmbete și bună-dispoziție în rândul preșcolarilor. „*Ziua gestului frumos*” a însemnat pentru copiii noștri acțiuni îndreptate către colegi, sub formă de gesturi frumoase, care au avut ca scop dezvoltarea unei atitudini prietenoase: îmbrățișarea unui coleg trist, oferirea ajutorului celor care aveau nevoie, împărțirea jucăriilor, mângâiere, zâmbet etc. Astfel, fiecare copil a fost rugat ca pe parcursul zilei să facă cel puțin un gest frumos colegilor de grupă.

În cea de-a doua zi, am acordat o atenție sporită comunicării și inter-relaționării. „*Comunică și*

relaționează eficient", activitate desfășurată sub forma unui atelier- joc de rol, s- a desfășurat în echipă de câte doi copii. Fiecare echipă a avut în „îngrijire” o jucărie care trebuia îmbrăcată și mai apoi hrănită. Copiii și-au împărțit sarcinile, au comunicat cu privire la nevoile jucăriei, au luat decizii împreună și au relaționat și comunicat eficient.

Cea de-a treia zi a venit cu... toleranță. „*Învățăm să fim toleranți*” a fost o activitate care a avut ca temă de discuție, cu suport ilustrativ, situații în care apelăm la toleranță și empatie. Am selectat modalități de comportare civilizată (asa da/ asa nu), am discutat și am analizat comportamente.

A patra zi, am ales „*Gânduri bune*” pentru noi și pentru ceilalți. Am hotărât să gândim pozitiv, să ne auto-apreciem, să ne încurajăm și să fim încrezători în noi și în ceilalți. Fiecare cuvânt, gest, acțiune are la bază un ...gând, iar dacă acesta este unul pozitiv, demersurile noastre vor fi cu urmări benefice, motiv pentru care trebuie să ne „educăm” aceste gânduri, să le transformăm în acțiuni și gesturi frumoase.

În ultima zi a pilotării proiectului „*la-mă de mână*”, grupa mică a adus în discuție „*Toleranța- virtute sau slăbiciune?*”, tematică în care am abordat limitele acesteia: cât, ce și de ce tolerăm? putem tolera orice? e o slăbiciune sau o virtute să fim toleranți?

Copiii și-au exprimat opiniile, au oferit răspunsuri concludente și au hotărât că anumite acțiuni nu pot fi tolerate, ci trebuie semnalate și mai apoi îndreptate.

Pe parcursul întregii săptămâni preșcolarii și-au exprimat bucuria de a participa la activități de acest tip, interesul lor a crescut în ceea ce privește acțiuni care denotă empatie, toleranța sau prietenia.

Vârsta preșcolară este perioada în care copiii asimilează nu doar cunoștințe și deprinderi, ci și comportamente, valori, atitudini, cu cât ele sunt explicate și înțelese, cu atât cele care se vor însuși vor fi în mare parte pozitive.

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Adriana Oanta

Școala Gimnazială Nr. 7

Managementul educațional este „știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de individ și de societate sau o anumită colectivitate. El cuprinde un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ (în ansamblu sau la nivelul elementelor componente), la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte” (Ioan Jinga).

Nu se poate realiza un management educațional de calitate fără un management al clasei de calitate. Managementul clasei reprezintă setul complex de comportamente de organizare a clasei inițiate de către profesori, cu scopul de a promova și menține un climat care să-i permită atingerea obiectivelor educaționale.

Legătura dintre managementul clasei și calitatea procesului instructiv-educativ se poate face prin aplicarea unor principii care privesc învățarea interactivă. Acestea pot duce la un management al clasei de calitate. Prin instaurarea și aplicarea principiului participare-cooperare colectivul clasei va căpăta sentimentul comunității și se va instaura o atmosferă de lucru pozitivă și autentică. Aplicarea acestui principiu subliniază valoarea parteneriatului dintre cadru didactic și elevi. Fiecare părere contează și este luată în considerare, rezultatul exprimării ei fiind unul vizibil. În felul acesta elevul va avea sentimentul apartenenței la un grup și al participării efective la viața clasei și își va exprima dorința de a participa în continuare la desfășurarea ei și la creșterea calității actului educațional, în general și al învățării și în special.

Este foarte important pentru elevi să știe că părerea lui este importantă și că ea contează în cadrul grupului. Acest principiu al negocierii și influenței reciproce acordă elevilor puterea de a influența activitatea din clasă prin participarea lor de a intervenii la modificarea sau luarea deciziilor prin negociere. Prin acest fapt, atitudinea elevilor devine una mai deschisă și acceptă cu mult mai multă ușurință să respecte regulile și deciziile.

Este remarcabil că elevii să simtă că opinia lor este importantă și este luată în considerare. Acest principiu al participării la decizie asigură un climat al clasei care promovează comunicarea, acceptarea, toleranța și respectul reciproc. Dacă elevul consideră că responsabilitatea lui este doar să-și facă temele și să învețe ceea ce cadrul didactic i-a spus să învețe, iar organizarea activităților, alegerea sarcinilor, procurarea materialului auxiliar, evaluarea, stabilirea de legături cu cei din comunitatea educațională reprezintă în exclusivitate responsabilitatea cadrului didactic, acest tip de responsabilizare a elevului în privința a tot ce se întâmplă în clasă, va aduce o atitudine de indiferență și detașare. Implicarea elevului în luarea deciziilor creează sentimentul implicării și al apartenenței la comunitatea clasei.

Inițiativa este expresia dorinței de a învăța, de a se implica, de a participa și de a experimenta situații noi, experiențe noi. Pentru formarea capacității de a lua inițiativa, este bine ca elevii să simtă că și ideile lor sunt o sursă importantă de inspirație pentru cadrul didactic și un motiv în luarea deciziilor, precum și o modalitate de a contribui activ la construirea actului învățării. De aceea, un bun manager al clasei îi va încuraja pe elevi să aibă inițiativă și să le comunice în mod disciplinat și organizat. Inhibarea inițiativei elevului atrage după sine o atitudine pasivă și o motivație scăzută de a participa activ la activitățile din clasă.

Managementul clasei precum și managementul activităților didactice țin de maestría fiecărui profesor. Profesorul este om și făurește oameni, lucrează cu material minunat numit cuvânt, are misiunea de „a face din cuvinte lucruri” și de a comunica, într-o asemenea manieră cu elevii săi, încât pasiunea și entuziasmul să îmbrățișeze pregătirea profesională de specialitate, pregătirea psihopedagogică și aceea de management al clasei. Competențele profesorului ca manager și lider al clasei se demonstrează în școală, în sala de clasă, în mijlocul elevilor, cu ei și pentru ei.

A fi profesor înseamnă a fi fericit cu elevii tăi și a-i face și pe ei fericiți prin cuvinte adevărate și frumoase care au darul de a naște înțelepciune. Asemenea vorbe vor fi susținute de fapte și vor crea valori care susțin cultura și viața prin continuitate și schimbul între generații, prin comunicarea intergenerațională.

Clasa ca unitate funcțională, este nucleul de desfășurare a principalelor procese educaționale. Geneza tuturor elementelor clasei (formă, suprafață, volum) stă în modul în care este gândit postul de lucru al elevului și principiile care stau la baza proiectării. Aceste principii se referă la: problemele de pedagogie

propriu-zise și normele de igienă complexă privind cadrul ambiental (culoare, luminozitate, ventilație, etc). Forma clasei este determinată de câțiva factori: obținerea unui ambient cât mai plăcut; asigurarea unei mobilări variate din punct de vedere funcțional; obținerea parametrilor igienici recomandați de medici (ventilare, luminare naturală) și asigurarea unei construcții eficiente și durabile. Forme mai speciale sunt de obicei rezultatul încercării proiectantului de a oferi spațiului o personalitate sporită, de a asigura un cadru mai intim, în încercarea de a evita severitatea pătratului și din dorința obținerii unui volum cât mai organic.

Cu alte cuvinte un profesor manager de succes are capacități de modelare a spațiului educațional, de a amenaja clasa în funcție de necesitățile acesteia, de a crea un climat optim de desfășurare a proceselor educaționale.

Educatorul este responsabil pentru managementul și modernizarea modului în care învață elevii. El este model pentru elevii săi, inspirând onestitate, cinste față de semenii. Angajat în învățarea continuă, îi încurajează pe elevi să aibă o perspectivă asemănătoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Iucu, Romiță, 2000, Managementul și gestiunea clasei de elevi, Ed.Polirom, Iași;
- Jinga, Ioan, Conducerea învățământului, Manual de management instrucțional, E.D.P., R.A, București;
- Bucurean, Mirela, 2006, Management, Universitatea din Oradea;
- Joiță, Elena, 2000, Management educațional, Ed Polirom, Iași;
- Orțan, Florica, 2003, Managementul educațional, Ed.Univ. din Oradea;
- Manolescu, M., 2001, Manual de management educațional pentru instituțiile de învățământ, Ed. ProGnosis, București;

Activitatea Extrașcolară "Sunt Pasionat De Lectură!"

Ileana Moș

Scoala Gimnaziala Lucian Blaga Baia Mare

Prof. înv. primar **Moș Ileana**, Școala Gimnazială "Lucian Blaga" Baia Mare

ACTIVITATEA EXTRAȘCOLARĂ "SUNT PASIONAT DE LECTURĂ!"

Activitățile extrașcolare sunt îndrăgite de elevi și au un rol important în dezvoltarea intelectuală și socio-emoțională a acestora. Activitățile desfășurate în afara sălii de clasă îi ajută pe elevi să socializeze, să se recreieze, să se cunoască mai bine pe ei-înșiși, să își dorească să cunoască mai multe lucruri despre lumea înconjurătoare, să îmbine teoria cu practica și să se pregătească mai bine pentru viață.

Proiectarea activităților extrașcolare trebuie să țină cont de vârsta elevilor, cunoștințele dobândite în activitatea școlară, mediul socio-cultural în care învață elevii, pasiunile școlărilor, comportamentele sau abilitățile ce trebuie dezvoltate. Această proiectare surprinde creativitatea dascălului, dar și resursele materiale de care dispune.

Vă voi prezenta o activitate extrașcolară desfășurată cu elevii mei de clasa a II-a și părinții acestora la Secția pentru copii a Bibliotecii Județene "Petre Dulfu" Baia Mare. Activitatea s-a intitulat "**Sunt pasionat de lectură!**", s-a desfășurat în luna noiembrie 2017 și a fost realizată în colaborare cu consilierul nostru școlar, cu bibliotecarul Școlii Gimnaziale "Lucian Blaga" Baia Mare și cu reprezentantele Editurii Cartemma Baia Mare.

Argument pentru o activitate comună părinți-elevi la bibliotecă

Deoarece am observat că unii dintre elevi citesc încă greoi, că nu înțeleg toate cerințele pe baza textelor studiate și că există elevi care nu sunt atrași de lectură, am considerat necesară o activitate comună părinți-elevi, în speranța că părinții vor interveni în sprijinirea elevilor în ceea ce privește înțelegerea textelor citite și îi vor încuraja în dobândirea pasiunii pentru lectură.

La vârsta copilăriei, poveștile și desenul sunt principalele mijloace de exprimare a vieții afective a copilului. În această etapă copilul se identifică cu personajul care corespunde modelului educațional existent. Poveștile reprezintă un instrument important la îndemâna părinților pentru a stimula dragostea de lectură și cărți, curiozitatea intelectuală a micuțului, dar și un instrument pentru a consolida legătura afectivă copil-părinte. Poveștile stimulează dorința de cunoaștere. Se dezvoltă astfel imaginația, creativitatea, se îmbogățește vocabularul și apare dorința copilului de a citi singur anumite paragrafe. Astfel aceste momente magice de citire a poveștilor consolidează relația dintre părinte și copil implicând ambele părți într-o activitate care reunește prin cuvinte, comportamente și trăiri afective. Părinții creează contextul, iar copiii se bucură de momente frumoase împreună.

Scopul activității a fost însuflarea pasiunii pentru lectură la copii prin colaborarea activă cu părinții și oferirea suportului necesar.

Activitatea a vizat următoarele **obiective**:

- Conștientizarea importanței lecturii pentru dezvoltarea intelectuală, socială și emoțională a elevilor;
- Incurajarea citirii cărților de către elevi;
- Implicarea părinților în sprijinirea elevilor pentru o mai bună înțelegere a textelor citite.

Metodele folosite în timpul activității au fost: povestirea terapeutică, lectura explicativă, brainstorming-ul, metoda cadranelor, desenul, jocul de rol.

Resursele materiale utilizate au fost: coli de xerox, creioane colorate, carioci, fișe de lucru, diferite cărți de la bibliotecă, aparatul de fotografiat.

Desfășurarea activității

Activitatea a început printr-un brainstorming: « Ce putem învăța din cărți ? ».

Apoi reprezentantele Editurii Cartemma le-au vorbit copiilor despre pasiunea lor pentru carte,

despre modul în care ia naștere o carte la editură și despre importanța citirii cărților în defavoarea jocurilor pe diferite dispozitive electronice.

Consilierul școlar le-a citit elevilor povestea « Biblioteca Ursului » (autori Poppy Bishop și Alison Edgson, Ed. Cartemma, Băița 2016) și a discutat pe baza poveștii despre modul în care personajele au descoperit cartea și cum și-au înființat împreună o bibliotecă.

Părinților elevilor li s-a vorbit despre importanța momentului lecturii în familie, despre crearea unui ritual seara, înainte de culcare, pentru a-i obișnui pe cei mici să citească.

Bibliotecarul școlii noastre a prezentat modul în care elevii pot împrumuta cărți de la biblioteca școlii, iar doamna învățătoare a vorbit despre importanța susținerii elevilor de către părinți în dobândirea pasiunii pentru lectură, dar și despre ajutarea elevilor de către părinți pentru o mai bună înțelegere a textelor citite.

Personalul Bibliotecii Județene « Petre Dulfu » le-a explicat elevilor și părinților regulile pe baza cărora se pot împrumuta cărțile, dar și faptul că unele volume pot fi consultate doar la Sala de lectură.

Folosind jocul de rol, elevii au devenit autori de cărți, desenând coperta și scriind propriile povești.

Elevii au profitat de timpul petrecut în bibliotecă pentru a-și face permise de cititori, iar la finalul activității și-au prezentat cărticelele create și impresiile legate de activitate.. De asemenea, copiii s-au bucurat de bogata expoziție de carte pregătită special pentru ei, Enciclopedia copiilor și Cele mai citite cărți, din fondul Secției pentru copii.

Înainte de plecare, majoritatea elevilor au dorit să împrumute cărți de la Biblioteca Județeană «Petre Dulfu» și abia au așteptat să le citească.

Evaluarea activității s-a făcut prin: *poze, produsele elevilor (cărticelele create) și impresiile participanților.*

Elevii au spus că le-a plăcut să creeze cărți, le-a plăcut să citească din cărțile puse la dispoziție și au fost încântați de amenajarea spațiului în cadrul Bibliotecii Județene.

Părinții au fost curioși să vadă cum muncesc copiii lor, i-au ajutat cu sugestii pe cei care au avut nevoie, iar la final au fost încântați de creațiile elevilor.

Doamna învățătoare a observat că anumite dificultăți de înțelegere a textelor literare de către elevi s-au ameliorat și speră că părinții se vor implica mai mult în susținerea elevilor în ceea ce privește lectura cărților.

Această activitate a fost apreciată de toți participanții, iar elevii așteaptă să ajungă din nou la bibliotecă, în lumea cărților.

Proiect De Activitate

Elena Pascale

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

PROIECT DE ACTIVITATE

Școala Gimnazială „Ion Câmpineanu”, Municipiul Câmpina

Propunător: prof. învăț. primar Pascale Elena

Clasa: a-II-a A

Subiectul : IARNA - ANOTIMPUL BUCURIEI COPILĂRIEI

Mod de abordare: Interdisciplinar

Motivația activității: În cadrul Proiectului educațional "ÎN LUMEA CELOR CARE NU CUVÂNTĂ ... CUVINTELE", în echipă cu părinții, elevii rezolvă diverse sarcini ale jocurilor didactice, realizează ornamente de iarnă și cântă colinde ... iar sufletul copilăriei se regăsește pas cu pas în fiecare secvență a activității, deoarece "toți oamenii mari au fost mai întâi copii. Dar puțini dintre ei își mai aduc aminte". (Antoine de Saint Exupery)

Obiective:

- * educarea în spiritul muncii în echipă, a dragostei și respectului față de aceasta;
- * dezvoltarea dragostei față de matematică, lectură, educație muzicală și arte vizuale;
- * aprecierea muncii depuse prin efort propriu individual, pe perechi și în echipă;
- * dezvoltarea gândirii, voinței, atenției, imaginației și a creativității elevilor;

Transmiterea de mesaje educative elevilor și părinților:

- * Dezvoltarea capacităților intelectuale de a prelucra informațiile fundamentale referitoare la calitățile și însușirile moral-civice, deprinderile literar-artistice, numerele naturale și operațiile matematice cu acestea, ;
- * Consolidarea algoritmului de calcul oral și scris al operațiilor matematice învățate;
- * Consolidarea deprinderilor de a rezolva exerciții și probleme distractive diverse (individual și în echipă), a deprinderilor însușite anterior la aria curriculară - arte ;
- * Dezvoltarea gândirii logice, a calităților ei și a operațiilor acestora prin rezolvarea unor sarcini diverse cerute de jocuri didactice matematice și literare;
- * Dezvoltarea gustului estetic

Strategii didactice: trăistuța fermecată, jocul didactic, exercițiul, munca pe echipe, problematizarea, metoda Giorchinele, ghicitori matematice, probleme hazlii, fișe, flipchart și laptop, portofoliul clasei;

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe / echipe comune elevi-părinți

Desfășurarea activității

- * Momentul organizatoric – pregătirea elevilor pentru activitate, primirea invitațiilor – părinții lor.
- * Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite de către doamna propunătoare
- * Captarea și orientarea atenției cu ajutorul cântecului "Iarna veselă"

a) "Anotimpul iarna ne aduce multe bucurii. Să realizăm în echipă, ciorchinele anotimpului alb!" Pe flipchart, elevii vor nota: "IARNA...ne aduce" (bucurie, zăpadă, fulgi, gheață, țurture, sanie, ger, sărbători,

brad, colinde, pe Moș Crăciun, jocuri, cadouri, vacanță)

b) Familia lexicală (familia de cuvinte) – cuvântul "gheață"

* Dirijarea activității - recitare

1. Crăiasa Zăpezii

"Aduc sărbătorile frumoase

Colinde, cântece de stea,

Lumini ce rătăcesc pierdute

În roiul fulgilor de nea.

2. Colindul "Steaua sus răsare"

"Să ne reamintim de un...moș care ne-a vizitat acum câteva zile și să recităm poezia "Bunul, Moș Nicolae"

3. Recitarea versurilor memorate anterior în clasă "Colindătorii" de George Coșbuc

(manual Comunicare în limba română – pagina 52)

4. Colindul "Iată vin colindătorii"

5. Zâna Matematică recită:

"Mințile să-n viorăm

Ne propune Zâna Matematică:

Glume distractive, ghicitori să rezolvăm

Întrebări – problemă ori aritmetică".

"Această zână ne-a trimis sacul ei fermecat!"

Să descoperim! - Anexe

* Obținerea performanței:

6. Activitate practică "Să lucrăm, în echipă cu părinții și să confecționăm un ornament de Crăciun! Să cântăm colindele îndrăgite!

7. Recitare colectivă (Anexe)

* Evaluarea activității - "Colinde, colinde" de Mihai Eminescu

*Colindul "Moș Crăciun"

Realizarea feedback – ului, lucru pe echipe, joc "Hârtia de cinci minute"

* Îl așteptăm pe Moș Crăciun!

*Aprecieri individuale, colective

LA MULȚI ANI, 2023!

ANEXE:

SĂCULEȚUL FERMECAT

1. GHICITORI MATEMATICE:

Dacă aduni 100 cu 8,

Din total scazi 28

Și aduni în grabă 58,

Spuneți ...Care-i rezultatul ?

Trei cu trei și cu treizeci și trei

Plus 309, fac ...

De scad din 706

Răsturnatul numărului 186

Și adun 336,

Ce zici, oare rezultatul

Este trei sute cincizeci și șase ?

2. PROVOCĂRI MATEMATICE :

- a. Furnica a adunat 450 grăunțe și încă 8, apoi încă 48. Calculați voi numărul final!
- b. Măriți cu 201 diferența numerelor 1000 și 679!
- c. Micșorați succesorul numărului 338 cu succesul numărului 108.

3. " PROBLEMĂ INTERESANTĂ ...DIN LUMEA POVEȘTILO R "

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

- Eu, jupânul Motan, trebuie să duc regelui:

44 iepuri și 44 perechi de porumbei.

Câte capete numără vânatul meu?

Crăiasa Zăpezii

"Aduc sărbătorile frumoase

Colinde, cântece de stea,

Lumini ce rătăcesc pierdute

În roiul fulgilor de nea.

Zâna Matematică

"Mințile să-n viorăm

Ne propune Zâna Matematică:

Glume distractive, ghicitori să rezolvăm

Întrebări – problemă ori aritmetică".

Metoda "CIORCHINELE"

"Iarna ne aduce..."

(Răspunsuri posibile: bucurie, zăpadă, fulgi, gheață, țurture, sanie, ger, sărbători, brad, colinde, pe Moș Crăciun, cadouri, vacanță)

2. Familia lexicală (familia de cuvinte) – cuvântul "gheață"

www.miciolimpici.ro

STAR
★
KIDS